

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 23. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 281/ - druhé čtení
2. Vládní návrh zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 285/ - druhé čtení
3. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 286/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 310/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 322/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 335/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 365/ - druhé čtení
8. Vládní návrh zákona o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon) /sněmovní tisk 311/ - druhé čtení

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 329/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 324/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 375/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 347/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 369/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 265/1992 Sb., o zápisích vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 318/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 355/ - druhé čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 398/ - druhé čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 341/ - druhé čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 444/ - druhé čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 457/ - druhé čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 287/ - druhé čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 320/ - druhé čtení
22. Návrh poslanců Hany Orgoníkové, Ivana Ohlídala, Jana Látky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavni výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a

o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - druhé čtení

23. Návrh poslanců Marka Šnajdra, Leoše Hegera, Jiřího Štětiny, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony /sněmovní tisk 262/ - druhé čtení
24. Návrh poslankyň Ivany Řápkové a Lenky Kohoutové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ - druhé čtení
25. Návrh poslanců Waltera Bartoše, Anny Putnové a Milana Šťovíčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 429/ - první čtení podle § 90 odst. 2
26. Vládní návrh zákona o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek /sněmovní tisk 399/ - první čtení
27. Vládní návrh zákona o změně zákonů souvisejících se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů /sněmovní tisk 473/ - první čtení
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 403/ - první čtení
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 443/ - první čtení

30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 404/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 433/ - první čtení
32. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 415/ - první čtení
33. Vládní návrh zákona o mediaci a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 426/ - první čtení
34. Vládní návrh zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 445/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 449/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 416/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 425/ - první čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 460/ - první čtení

39. Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - první čtení
40. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Michala Haška, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 339/ - první čtení
41. Návrh poslanců Marie Nedvědové, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Stanislava Grospiče a Marie Rusové na vydání zákona, kterým se mění a doplňuje zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 345/ - první čtení
42. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Kateřiny Konečné, Alexandra Černého, Pavla Kováčika a dalších na vydání zákona o způsobu uznávání nově vzniklých států Českou republikou /sněmovní tisk 349/ - první čtení
43. Návrh poslanců Miloslavy Vostré, Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Alexandra Černého a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 353/ - první čtení
44. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Petra Braného, Pavla Kováčika a dalších na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 361/ - první čtení
45. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Stanislava Grospiče a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb. a zákona č. 424/2010 Sb. a další související zákony /sněmovní tisk 380/ - první čtení
46. Návrh poslanců Ivana Ohlídal, Jana Látky, Václava Klučky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 395/ - první čtení
47. Návrh poslanců Michala Doktora, Pavla Lukši a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 401/ - první čtení
48. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 428/ - první čtení
49. Návrh poslanců Ivany Řápkové, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Stanislava Polčáka, Martina Vacka, Jany Suché a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/ - první čtení
50. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Marka Bendy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 434/ - první čtení
51. Návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ - první čtení
52. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Republiky Kazachstán o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, podepsaná dne 23. února 2011 v Praze /sněmovní tisk 284/ - druhé čtení
53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Irskem o změnách a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Irskem o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 28. června 1996 v Dublinu, která byla sjednána formou výměny not /sněmovní tisk 288/ - druhé čtení
54. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Šrílankou

demokratickou socialistickou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 28. března 2011 v Praze /sněmovní tisk 330/ - druhé čtení

55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Charta Mezinárodního energetického fóra, podepsaná v Rijádu, Království Saudské Arábie dne 22. února 2011 /sněmovní tisk 316/ - druhé čtení
56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Bezpečnostní smlouva mezi vládou České republiky a vládou Lucemburského velkovévodství o vzájemné výměně a ochraně utajovaných informací, podepsaná v Praze dne 11. dubna 2011 /sněmovní tisk 336/ - druhé čtení
57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Gruzii na straně druhé o společném leteckém prostoru /sněmovní tisk 357/ - druhé čtení
58. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Jordánským hášimovským královstvím na straně druhé /sněmovní tisk 358/ - druhé čtení
59. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Argentinské republiky o leteckých službách /sněmovní tisk 368/ - první čtení
60. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o zřízení Středoevropského funkčního bloku vzdušného prostoru /sněmovní tisk 389/ - první čtení
61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ukončení Dohody o zřízení a provozování letových provozních služeb a zařízení organizací EURO-CONTROL ve společném středoevropském oblastním středisku řízení v horním vzdušném prostoru (CEATS) ze dne 27. června 1997 a Zvláštní dohody týkající se realizace článku 6 Dohody o zřízení a provozování letových provozních služeb a zařízení organizací EURO-

CONTROL ve společném středoevropském oblastním středisku řízení v horním vzdušném prostoru (CEATS) /sněmovní tisk 390/ - první čtení

62. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 387/ - první čtení
63. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k informaci Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 200 o HIV a AIDS a světě práce a stanovisko vlády k němu /sněmovní tisk 388/ - první čtení
64. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová úmluva Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku, podepsaná v Ženevě dne 16. června 2003 /sněmovní tisk 421/ - první čtení
65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Ázerbájdžánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 17. května 2011 v Baku /sněmovní tisk 393/ - první čtení
66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Království Bahrajn o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 24. května 2011 /sněmovní tisk 417/ - první čtení
67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Hongkongu - zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 6. června 2011 /sněmovní tisk 422/ - první čtení
68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Návrh na přijetí změny Dohody o Mezinárodní bance pro obnovu a rozvoj vyplývající z Rezoluce Sboru guvernérů IBRD č. 596 a s přijetím změn Dohody o Mnohostranné agentuře pro investiční záruky vyplývající z Rezoluce Rady správců MIGA č. 86 /sněmovní tisk 442/ - první čtení

69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Britských Panenských ostrovů o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 13. června 2011 /sněmovní tisk 459/ - první čtení
70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o trvale udržitelném obhospodařování lesů k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat, který byl podepsán dne 27. května 2011 /sněmovní tisk 418/ - první čtení
71. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném cestovním ruchu k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 423/ - první čtení
72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Nagojsko-kualalumpurského doplňkového protokolu o odpovědnosti a náhradě škod ke Cartagenskému protokolu o biologické bezpečnosti /sněmovní tisk 436/ - první čtení
73. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Kyperskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací, podepsaná v Nikósii dne 9. června 2011 /sněmovní tisk 430/ - první čtení
74. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi členskými státy Evropské unie zasedajícími v Radě o ochraně utajovaných informací vyměňovaných v zájmu Evropské unie, podepsaná v Bruselu dne 4. května 2011 /sněmovní tisk 432/ - první čtení
75. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Baku dne 17. května 2011 /sněmovní tisk 440/ - první čtení
76. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Organizací pro zákaz chemických zbraní o inspekcích na místě v objektu pro ochranné účely seznamu 1, podepsaná v Haagu dne 15. června 2011 /sněmovní tisk 454/ - první čtení
77. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytom, podepsaná dne 24. června 2011 v Prištině /sněmovní tisk 438/ - první čtení
78. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 281/ - třetí čtení
79. Vládní návrh zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 285/ - třetí čtení
80. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 286/ - třetí čtení
81. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 310/ - třetí čtení
82. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 322/ - třetí čtení
83. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 335/ - třetí čtení
84. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 365/ - třetí čtení
85. Vládní návrh zákona o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon) /sněmovní tisk 311/ - třetí čtení

86. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 329/ - třetí čtení
87. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 324/ - třetí čtení
88. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 375/ - třetí čtení
89. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 347/ - třetí čtení
90. Vládní návrh zákona o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 369/ - třetí čtení
91. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 265/1992 Sb., o zápisích vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 318/ - třetí čtení
92. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 355/ - třetí čtení
93. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 398/ - třetí čtení
94. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 341/ - třetí čtení
95. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 444/ - třetí čtení
96. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 457/ - třetí čtení
97. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 287/ - třetí čtení
98. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 320/ - třetí čtení

99. Návrh poslanců Hany Orgoníkové, Ivana Ohlídala, Jana Látky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavni výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - třetí čtení
100. Návrh poslanců Marka Šnajdra, Leoše Hegera, Jiřího Štětiny, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony /sněmovní tisk 262/ - třetí čtení
101. Návrh poslankyň Ivany Řápkové a Lenky Kohoutové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ - třetí čtení
102. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech
103. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2010 (ve srovnání s rokem 2009) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality na léta 2008 až 2011 za rok 2010 /sněmovní tisk 356/
104. Zpráva o problematice extremismu na území ČR v roce 2010 a vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2010 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2011 /sněmovní tisk 427/
105. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2010 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 367/
106. Informace o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2010 v gesci Ministerstva zemědělství /sněmovní tisk 394/
107. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2010 /sněmovní tisk 461/
108. Výroční zpráva o činnosti Pozemkového fondu České republiky za rok 2010 a Roční účetní závěrka Pozemkového fondu České republiky za rok 2010 /sněmovní tisk 462/
109. 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2011 /sněmovní tisk 419/
110. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2010 /sněmovní tisk 424/
111. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2010 /sněmovní tisk 420/
112. Informace o podpořeném financování za rok 2010 /sněmovní tisk 381/
113. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2010 /sněmovní tisk 382/
114. Zpráva o finanční stabilitě 2010/2011 /sněmovní tisk 400/
115. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2010 /sněmovní tisk 402/
116. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
117. Ústní interpelace

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 23. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 20. až 27. září 2011**

Obsah:

Strana:

20. září 2011

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 691).

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	51
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	53
Řeč poslance Marka Bendy	54
Řeč poslankyně Anny Putnové	55
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	55
Řeč poslance Michala Doktora	56
Řeč poslance Jiřího Krátkého	56
Řeč poslance Jana Husáka	57
Řeč poslance Petra Gazdíka	58
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	58
Řeč poslance Františka Bublana	59
Řeč poslance Jiřího Krátkého	59
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	59
Usnesení schváleno (č. 750).	
Řeč poslance Pavla Kováčíka	63

Schválen pořad schůze.

23. Návrh poslanců Marka Šnajdra, Leoše Hegera, Jiřího Štětiny, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony /sněmovní tisk 262/ - druhé čtení

Řeč poslance Marka Šnajdra	65
Řeč poslance Jaroslava Krákory	65
Řeč poslance Davida Ratha	67
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	70
Řeč poslance Davida Ratha	70
Řeč poslankyně Soni Markové	70
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	73
Řeč poslance Davida Ratha	74
Řeč poslance Richarda Dolejše	75
Řeč poslance Petra Bendla	76
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	77
Řeč poslance Richarda Dolejše	77
Řeč poslance Jiřího Šulce	77
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	78
Řeč poslance Davida Ratha	78
Řeč poslankyně Soni Markové	84
Řeč poslance Jaroslava Krákory	85
Řeč poslance Marka Šnajdra	85
Řeč poslance Pavla Kováčíka	85
Usnesení schváleno (č. 692).	

24. Návrh poslankyň Ivany Řápkové a Lenky Kohoutové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Ivany Řápkové	86
Řeč poslance Jeronýma Tejce	87
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	88
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	88
Řeč poslankyně Marty Semelové	89
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	89
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	90
Usnesení schváleno (č. 693).	

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

27. Vládní návrh zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů

/sněmovní tisk 473/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	91
Řeč poslance Pavla Suchánka	92
Řeč poslance Pavla Ploce	92
Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové	92
Řeč poslance Pavla Suchánka	94
Řeč poslance Michala Doktora	94
Řeč poslance Jana Látky	96
Řeč poslance Pavla Suchánka	97
Řeč poslance Petra Skokana	97
Řeč poslance Stanislava Grospiče	98
Řeč poslance Michala Babáka	99
Řeč poslance Jiřího Dolejše	100
Řeč poslance Martina Vacka	101
Řeč poslance Alfréda Michalíka	101
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	102
Řeč poslance Pavla Suchánka	102
Řeč poslance Milana Urbana	103
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	103
Řeč poslance Milana Urbana	103
Řeč poslance Stanislava Polčáka	103
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	103
Řeč poslance Víta Bárty	104
Řeč poslance Pavla Kováčika	104
Usnesení schváleno (č. 694).	

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 287/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	106
Řeč poslance Pavla Suchánka	108
Řeč poslance Václava Votavy	108
Řeč poslance Michala Babáka	109
Řeč poslance Michala Doktora	109
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	111

Řeč poslance Václava Votavy	111
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	112
Řeč poslance Vladislava Vilímce	112
Řeč poslance Michala Doktora	113

26. Vládní návrh zákona o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek /sněmovní tisk 399/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	114
Řeč poslance Davida Šeicha	114
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	115
Usnesení schváleno (č. 695).	

50. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Marka Bendy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 434/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	116
Řeč poslance Michala Doktora	117
Řeč poslance Michala Babáka	118
Řeč poslance Petra Braného	119
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	120
Řeč poslance Michala Babáka	121
Řeč poslance Petra Braného	121
Řeč poslance Adama Rykaly	122
Řeč poslance Víta Bárty	122
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	123
Řeč poslance Michala Doktora	123
Usnesení schváleno (č. 696).	

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 324/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	124
--	-----

Řeč poslankyně Soni Markové	125
Řeč poslance Jaroslava Krákory	125
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	126
Usnesení schváleno (č. 697).	
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 375/ - druhé čtení	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	127
Řeč poslance Marka Šnajdra	128
Řeč poslance Jiřího Zemánka	128
Řeč poslankyně Milady Emmerové	129
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	130
Usnesení schváleno (č. 698).	
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 425/ - první čtení	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	132
Řeč poslance Pavla Antonína	133
Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.	
Řeč poslance Borise Štátného	133
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	134
Usnesení schváleno (č. 699).	
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb.,	

o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 460/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	135
Řeč poslance Tomáše Úlehly	136
Řeč poslance Jaroslava Krákory	137
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	138
Řeč poslankyně Soni Markové	143
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	144
Řeč poslance Františka Bublana	145
Řeč poslance Borise Štátného	146
Řeč poslance Tomáše Úlehly	147
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	148
Usnesení schváleno (č. 700).	
Řeč poslance Romana Sklenáka	149
64. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová úmluva Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku, podepsaná v Ženevě dne 16. června 2003 /sněmovní tisk 421/ - první čtení	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	150
Řeč poslance Jana Bauera	152
Řeč poslance Borise Štátného	152
Řeč poslance Jaroslava Krákory	153
Řeč poslance Petra Braného	154
Řeč poslance Borise Štátného	154
Usnesení schváleno (č. 701).	
32. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 415/ - první čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	155
Řeč poslance Jeronýma Tejce	157
Řeč poslance Stanislava Grospiče	158
Řeč poslance Jeronýma Tejce	160
Řeč poslance Stanislava Polčáka	162
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	163
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	163

Usnesení schváleno (č. 702).

21. září 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslankyně Jany Suché 166
Řeč poslance Petra Gazdíka 167

8. Vládní návrh zákona o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon) /sněmovní tisk 311/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 168
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky 168
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 170
Usnesení schváleno (č. 703).

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 329/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 171
Řeč poslance Robina Böhnsche 171
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 172
Usnesení schváleno (č. 704).

34. Vládní návrh zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 445/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 173
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 173
Usnesení schváleno (č. 705).

35. Vládní návrh zákona o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 449/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 175
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 177
Usnesení schváleno (č. 706).

71. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném cestovním ruchu k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 423/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 182
Řeč poslance Robina Böhnsche 183
Usnesení schváleno (č. 707).
Řeč poslance Jana Husáka 184

72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Nagojsko-kualalumpurského doplňkového protokolu o odpovědnosti a náhradě škod ke Cartagenskému protokolu o biologické bezpečnosti /sněmovní tisk 436/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 184
Řeč poslance Davida Vodrážky 185
Usnesení schváleno (č. 708).

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 281/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 186
Řeč poslankyně Ivany Weberové 187
Řeč poslance Pavla Staňka 187
Řeč poslankyně Jany Černochové 188
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 189
Řeč poslance Marka Bendy 189
Usnesení schváleno (č. 709).

2.	Vládní návrh zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 285/ - druhé čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	190
	Řeč poslankyně Jany Suché	192
	Řeč poslance Davida Šeicha	192
	Řeč poslance Vojtěcha Filipa	196
	Řeč poslance Miroslava Svobody	198
	Řeč poslance Davida Šeicha	200
	Řeč poslance Josefa Tancoše	200
	Řeč poslance Davida Šeicha	200
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	201
	Řeč poslance Josefa Tancoše	201
3.	Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 286/ - druhé čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	202
	Řeč poslankyně Jany Suché	202
	Řeč poslance Zdeňka Boháče	203
	Řeč poslance Josefa Tancoše	203
	Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.	
4.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 310/ - druhé čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	204
	Řeč poslance Marka Bendy	205
	Řeč poslance Petra Hulinského	206
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	208
	Usnesení schváleno (č. 710).	
5.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 322/ - druhé čtení	

	Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	208
	Řeč poslance Pavla Stařka	210
	Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	210
	Řeč poslance Marka Bendy	210
	Řeč poslance Jana Husáka	211
6.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 335/ - druhé čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	211
	Řeč poslankyně Marie Nedvědové	213
	Řeč poslance Františka Bublana	213
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	214
	Usnesení schváleno (č. 711).	
7.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 365/ - druhé čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	214
	Řeč poslankyně Jany Suché	215
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	216
	Usnesení schváleno (č. 712).	
14.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 265/1992 Sb., o zápisích vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 318/ - druhé čtení	
	Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	217
	Řeč poslance Miroslava Petráně	217
	Řeč poslance Václava Votavy	218
	Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	218
	Řeč poslance Václava Votavy	219
	Řeč poslankyně Ivany Weberové	219
	Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	220
	Usnesení schváleno (č. 713).	

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 355/ - druhé čtení
- Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 211
 Řeč poslance Josefa Šenfelda 222
 Řeč poslance Bořivoje Šarapatky 222
 Řeč poslance Josefa Šenfelda 223
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 398/ - druhé čtení
- Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 223
 Řeč poslance Jiřího Papeže 224
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 341/ - druhé čtení
- Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 225
 Řeč poslance Vladislava Vilímce 225
 Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 225
 Usnesení schváleno (č. 714).
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 444/ - druhé čtení
- Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 226
 Řeč poslankyně Milady Emmerové 227
 Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 227
 Usnesení schváleno (č. 715).
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 457/ - druhé čtení
- Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 228
 Řeč poslance Romana Sklenáka 229
 Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 229
 Usnesení schváleno (č. 716).
22. Návrh poslanců Hany Orgoníkové, Ivana Ohlídala, Jana Látky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - druhé čtení
- Řeč poslankyně Hany Orgoníkové 230
 Řeč poslankyně Ivany Levé 230
 Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše 230
25. Návrh poslanců Waltera Bartoše, Anny Putnové a Milana Šťovíčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 429/ - první čtení podle § 90 odst. 2
- Řeč poslance Waltera Bartoše 231
 Řeč poslance Ivana Ohlídala 234
 Řeč poslankyně Anny Putnové 234
 Řeč poslance Waltera Bartoše 235
 Řeč poslance Bořivoje Šarapatky 235
 Usnesení schváleno (č. 717).

28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 403/ - první čtení
- Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR
Josefa Dobeše 236
Řeč poslance Adama Rykaly 237
Usnesení schváleno (č. 718)
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 443/ - první čtení
- Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR
Josefa Dobeše 238
Řeč poslankyně Marty Semelové 239
Usnesení schváleno (č. 719)
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 404/ - první čtení
- Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 242
Řeč poslance Františka Dědiče 242
Usnesení schváleno (č. 720).
- Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 347/ - druhé čtení
- Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 244
Řeč poslance Jana Husáka 245
Řeč poslance Milana Urbana 246
Řeč poslance Ladislava Skopala 247
Řeč poslance Jaroslava Krupky 247
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 247
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 320/ - druhé čtení
- Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho 248
Řeč poslankyně Jany Suché 249
Řeč poslance Jeronýma Tejce 249
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 433/ - první čtení
- Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 251
Řeč poslance Jiřího Olivy 252
Řeč poslance Ladislava Skopala 253
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 253
Řeč poslance Pavla Kováčíka 254
Řeč poslance Ladislava Skopala 254
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 255
Usnesení schváleno (č. 721).
33. Vládní návrh zákona o mediaci a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 426/ - první čtení
- Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy 256
Řeč poslankyně Ivany Weberové 257

Řeč poslankyně Marie Nedvědové	258
Řeč poslance Jana Chvojky	260
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	260
Řeč poslance Pavla Staňka	260
Řeč poslance Jeronýma Tejce	261
Řeč poslankyně Ivany Weberové	263
Usnesení schváleno (č. 722).	
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 416/ - první čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	264
Řeč poslance Jana Čechlovského	265
Usnesení schváleno (č. 723).	
39. Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - první čtení	
Řeč poslance Jana Husáka	266
Řeč poslance Vladislava Vilímce	267
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	268
Řeč poslance Josefa Cogana	269
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	270
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	270
Řeč poslance Jana Husáka	270
Řeč poslance Jana Látky	271
Řeč poslance Jana Smutného	272
Řeč poslance Václava Mencla	272
Usnesení schváleno (č. 724).	

22. září 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Pavla Suchánka	274
102. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012 a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech	
Řeč poslance Pavla Suchánka	275
Usnesení schváleno (č. 726).	
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	275
Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	276
52. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Republiky Kazachstán o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, podepsaná dne 23. února 2011 v Praze /sněmovní tisk 284/ - druhé čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	277
Řeč poslankyně Květy Matušovské	277
Usnesení schváleno (č. 727).	
53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Irskem o změněch a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Irskem o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 28. června 1996 v Dublinu, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 288/ - druhé čtení	
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	278
Řeč poslance Františka Novosada	279
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	279
Usnesení schváleno (č. 728).	
54. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Srílanskou demokratickou socialistickou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 28. března 2011 v Praze /sněmovní tisk 330/ - druhé čtení	

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	280
Řeč poslance Václava Kubaty	281
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	281
Usnesení schváleno (č. 729).	

55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Charta Mezinárodního energetického fóra, podepsaná v Rijádu, Království Saudské Arábie dne 22. února 2011 /sněmovní tisk 316/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	282
Řeč poslance Davida Vodrážky	282
Usnesení schváleno (č. 730).	

56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Bezpečnostní smlouva mezi vládou České republiky a vládou Lucemburského velkovévodství o vzájemné výměně a ochraně utajovaných informací, podepsaná v Praze dne 11. dubna 2011 /sněmovní tisk 336/ - druhé čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	283
Řeč poslance Davida Vodrážky	283
Usnesení schváleno (č. 731).	

57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Gruzii na straně druhé o společném leteckém prostoru /sněmovní tisk 357/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	284
Řeč poslance Jana Hamáčka	285
Usnesení schváleno (č. 732).	

58. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Jordánským hášimovským královstvím na straně druhé /sněmovní tisk 358/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	285
Řeč poslance Jana Bauera	286
Usnesení schváleno (č. 733).	

59. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Argentinské republiky o leteckých službách /sněmovní tisk 368/ - prvé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	286
Řeč poslance Roma Kostřici	287
Usnesení schváleno (č. 734).	

60. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o zřízení Středoevropského funkčního bloku vzdušného prostoru /sněmovní tisk 389/ - prvé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	288
Řeč poslance Jana Hamáčka	288
Usnesení schváleno (č. 735).	

61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ukončení Dohody o zřízení a provozování letových provozních služeb a zařízení organizací EUROCONTROL ve společném středoevropském oblastním středisku řízení v horním vzdušném prostoru (CEATS) ze dne 27. června 1997 a Zvláštní dohody týkající se realizace článku 6 Dohody o zřízení a provozování letových provozních služeb a zařízení organizací EUROCONTROL ve společném středoevropském oblastním středisku řízení v horním vzdušném prostoru (CEATS) /sněmovní tisk 390/ - prvé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	289
Řeč poslance Jana Hamáčka	290
Usnesení schváleno (č. 736).	

62. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I a Přílohy II

Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 387/
- první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 291

Řeč poslance Roma Kostřiči 291

Usnesení schváleno (č. 737).

63. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k informaci Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 200 o HIV a AIDS a světě práce a stanovisko vlády k němu /sněmovní tisk 388/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 292

Řeč poslance Jaroslava Ečka 293

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 293

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 294

Usnesení schváleno (č. 738).

65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Ázerbájdžánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 17. května 2011 v Baku /sněmovní tisk 393/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 295

Řeč poslance Pavla Holíka 295

Usnesení schváleno (č. 739).

66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Království Bahrajn o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 24. května 2011 /sněmovní tisk 417/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 296

Řeč poslankyně Lenky Andryšové 296

Usnesení schváleno (č. 740).

67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Hongkongu - zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 6. června 2011 /sněmovní tisk 422/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 297

Řeč poslankyně Kristýny Kočí 298

Usnesení schváleno (č. 741).

68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Návrh na přijetí změny Dohody o Mezinárodní bance pro obnovu a rozvoj vyplývající z Rezoluce Sboru guvernérů IBRD č. 596 a s přijetím změn Dohody o Mnohostranné agentuře pro investiční záruky vyplývající z Rezoluce Rady správců MIGA č. 86 /sněmovní tisk 442/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 298

Řeč poslankyně Jany Fischerové 299

Usnesení schváleno (č. 742).

69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Britských Panenských ostrovů o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 13. června 2011 /sněmovní tisk 459/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 300

Řeč poslankyně Gabriely Peckové 300

Usnesení schváleno (č. 743).

70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o trvale udržitelném obhospodařování lesů k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat, který byl podepsán dne 27. května 2011 /sněmovní tisk 418/ - první čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	301
Usnesení schváleno (č. 744 – 1. část).	
Řeč poslance Davida Vodrážky	302
Usnesení schváleno (č. 744 – 2. část).	
73. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Kyprskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací, podepsaná v Nikósii dne 9. června 2011 /sněmovní tisk 430/ - první čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	303
Řeč poslance Davida Vodrážky	303
Usnesení schváleno (č. 745).	
74. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi členskými státy Evropské unie zasedajícími v Radě o ochraně utajovaných informací vyměňovaných v zájmu Evropské unie, podepsaná v Bruselu dne 4. května 2011 /sněmovní tisk 432/ - první čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	304
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	304
Usnesení schváleno (č. 746).	
75. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Baku dne 17. května 2011 /sněmovní tisk 440/ - první čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	305
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	306
Usnesení schváleno (č. 747).	
76. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Organizací pro zákaz chemických zbraní o inspekcích na místě v ob-	

jektu pro ochranné účely seznamu 1, podepsaná v Haagu dne 15. června 2011 /sněmovní tisk 454/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	307
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	307
Usnesení schváleno (č. 748).	

77. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobyt, podepsaná dne 24. června 2011 v Prištině /sněmovní tisk 438/ - první čtení	
---	--

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	308
Řeč poslance Václava Kubaty	308
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	309
Usnesení schváleno (č. 749).	

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

117. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Marty Semelové	310
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	311
Řeč poslance Jaroslava Vandase	314
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	314
Řeč poslance Františka Dědiče	317
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	318
Řeč poslance Jana Bauera	320
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	321
Řeč poslance Josefa Nekla	323
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	324
Řeč poslance Ladislava Šincla	326
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	326
Řeč poslance Jana Čechlovského	328
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	328
Řeč poslance Jiřího Paroubka	330
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	331
Řeč poslance Stanislava Grospiče	334
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	335

Řeč poslance Jana Chvojky	337
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	338
Řeč poslance Jana Chvojky	339
Řeč poslance Jiřího Petřů	339
Řeč poslance Petra Braného	340
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	341
Řeč poslankyně Aleny Hanákové	344
Řeč poslance Jana Čechlovského	344
Řeč poslance Ivana Ohlídala	345
Řeč poslance Ladislava Šincla	345
Řeč poslance Stanislava Grospiče	346

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	347
Řeč poslankyně Marty Semelové	349
Řeč poslance Jana Bureše	349
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	350
Řeč poslance Františka Novosada	352
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	352
Řeč poslance Františka Novosada	354
Řeč poslance Jiřího Paroubka	354
Řeč poslance Jiřího Šulce	355
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	355
Řeč poslance Petra Hulinského	358
Řeč poslance Igora Svojáka	359
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	359
Řeč poslance Pavla Holíka	362
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	363
Řeč poslankyně Jany Fischerové	365
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	366
Řeč poslankyně Jany Fischerové	367
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	367
Řeč poslance Františka Novosada	368
Řeč poslance Jiřího Paroubka	368
Řeč poslance Jiřího Šulce	369
Řeč poslance Jana Čechlovského	370
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	370

105. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2010 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 367/

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	373
Řeč poslance Václava Cempírka	374
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	374
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	375
Řeč poslance Václava Cempírka	375
Usnesení schváleno (č. 751).	

106. Informace o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2010 v gesci Ministerstva zemědělství /sněmovní tisk 394/

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	376
Řeč poslance Františka Dědiče	376
Usnesení schváleno (č. 752).	

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

107. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2010 /sněmovní tisk 461/

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	377
Řeč poslance Františka Dědiče	378
Usnesení schváleno (č. 753).	

108. Výroční zpráva o činnosti Pozemkového fondu České republiky za rok 2010 a Roční účetní závěrka Pozemkového fondu České republiky za rok 2010 /sněmovní tisk 462/

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	379
Řeč poslance Františka Dědiče	379
Usnesení schváleno (č. 754).	

109. 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2011 /sněmovní tisk 419/

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	380
---	-----

Řeč poslance Jana Vidíma	381
Usnesení schváleno (č. 755).	
110. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2010 /sněmovní tisk 424/	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	382
Řeč poslance Jana Vidíma	383
Řeč poslance Alexandera Černého	383
Řeč poslance Jana Vidíma	384
Usnesení schváleno (č. 756).	
111. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2010 /sněmovní tisk 420/	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	385
Řeč poslance Jaroslava Plachého	386
Usnesení schváleno (č. 757).	

23. září 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Milana Urbana	389
Řeč poslance Jana Husáka	389
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	389
Řeč poslance Jeronýma Tejce	390
13. Vládní návrh zákona o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 369/ - druhé čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	391
Řeč poslance Milana Urbana	393
Řeč poslance Josefa Novotného st.	393
Řeč poslance Františka Dědiče	394
Řeč poslance Václava Votavy	395
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	395

Řeč poslance Josefa Novotného st.	396
Řeč poslance Milana Urbana	398
Řeč poslance Jana Bureše	399
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	399
Řeč poslance Františka Sivery	399

87. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 324/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Soni Markové	400
Usnesení schváleno (č. 758)	

88. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 375/ - třetí čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	402
Řeč poslance Marka Šnajdra	402
Usnesení schváleno (č. 759).	

100. Návrh poslanců Marka Šnajdra, Leoše Hegera, Jiřího Štětiny, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony /sněmovní tisk 262/ - třetí čtení

Řeč poslance Davida Ratha	404
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	419
Řeč poslance Jiřího Koskuby	420

Řeč poslance Jaroslava Krákory	424
Usnesení schváleno (č. 760).	
101. Návrh poslankyň Ivany Řápkové a Lenky Kohoutové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ - třetí čtení	
Řeč poslance Romana Sklenáka	425
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	426
Řeč poslankyň Ivany Řápkové	427
Řeč poslance Romana Sklenáka	427
Řeč poslance Martina Vacka	427
Řeč poslance Jeronýma Tejce	428
Řeč poslankyň Ivany Řápkové	429
Řeč poslankyň Lenky Kohoutové	430
Řeč poslankyň Marty Semelové	430
Řeč poslance Jeronýma Tejce	431
Řeč poslankyň Dagmar Navrátilové	431
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	432
Řeč poslankyň Ivany Řápkové	432
Řeč poslance Jeronýma Tejce	433
Usnesení schváleno (č. 761).	
86. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 329/ - třetí čtení	
Řeč poslance Jana Látky	435
Usnesení schváleno (č. 762).	
94. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a	

orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 341/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 763).

96. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 457/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 764).

99. Návrh poslanců Hany Orgoníkové, Ivana Ohlídala, Jana Látky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 765).

Řeč poslankyň Hany Orgoníkové

438

85. Vládní návrh zákona o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon) /sněmovní tisk 311/ - třetí čtení

Řeč poslance Bořivoje Šarapatky

438

Usnesení schváleno (č. 766).

78. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 281/ - třetí čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	440	79. Vládní návrh zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 285/ - třetí čtení	
Řeč poslankyně Ivany Weberové	440		
Usnesení schváleno (č. 767).			
81. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 310/ - třetí čtení		Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	451
		Řeč poslankyně Jany Suché	451
		Usnesení schváleno (č. 771).	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	442	80. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 286/ - třetí čtení	
Řeč poslance Marka Bandy	442		
Usnesení schváleno (č. 768).		Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	455
83. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 335/ - třetí čtení		Řeč poslankyně Jany Suché	456
		Usnesení schváleno (č. 772).	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	444	82. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 322/ - třetí čtení	
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	444		
Usnesení schváleno (č. 769).		Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	459
91. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 265/1992 Sb., o zápisích vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 318/ - třetí čtení		Řeč poslance Pavla Staňka	460
		Usnesení schváleno (č. 773).	
Řeč poslankyně Ivany Weberové	446	84. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 365/ - třetí čtení	
Řeč poslance Miroslava Petráně	446		
Usnesení schváleno (č. 770).		Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	462
		Řeč poslankyně Jany Suché	462
		Usnesení schváleno (č. 774).	
<i>27. září 2011</i>		97. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 287/ - třetí čtení	
Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.			
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	449		
Řeč poslance Jiřího Papeže	449		

Řeč poslance Pavla Suchánka	464
Usnesení schváleno (č. 775).	
98. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 320/ - třetí čtení	
Řeč poslance Jeronýma Tejce	467
Řeč poslankyně Jany Suché	468
Usnesení schváleno (č. 776).	
49. Návrh poslanců Ivany Řápkové, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdíka, Stanislava Polčáka, Martina Vacka, Jany Suché a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/ - první čtení	
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	470
Řeč poslance Stanislava Křečka	472
Řeč poslance Jana Chvojky	474
Řeč poslance Jana Čechlovského	475
Řeč poslance Stanislava Polčáka	476
Řeč poslance Aleše Rádla	477
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	478
Řeč poslance Milana Štovička	479
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	480
Řeč poslance Petra Gazdíka	480
Řeč poslance Martina Vacka	480
Usnesení schváleno (č. 777).	
92. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 355/ - třetí čtení	

Řeč poslance Josefa Šenfelda	481
Usnesení schváleno (č. 778).	
93. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 398/ - třetí čtení	
Řeč poslance Jiřího Papeže	483
Usnesení schváleno (č. 779).	
40. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Michala Haška, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 339/ - první čtení	
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	484
Řeč poslance Pavla Svobody	486
Řeč poslance Josefa Cogana	487
Řeč poslance Jiřího Dolejše	489
Řeč poslance Václava Votavy	489
Řeč poslance Michala Doktora	491
Řeč poslance Borise Štastného	493
Řeč poslance Jeronýma Tejce	494
Řeč poslance Jiřího Dolejše	494
Řeč poslance Miroslava Opálky	495
Řeč poslance Václava Votavy	495
Řeč poslance Davida Šeicha	495
Řeč poslance Pavla Kováčika	497
Řeč poslance Michala Haška	498
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	499
Řeč poslance Josefa Cogana	499
Řeč poslance Pavla Svobody	500
Usnesení schváleno (č. 780).	

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

89. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších

předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 347/ - třetí čtení

Řeč poslance Jana Husáka 501
Usnesení schváleno (č. 781).

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
20. září 2011 ve 14.03 hodin
Přítomno: 180 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, zahajují 23. schůzi Poslanecké sněmovny. Dovolte mi, abych vás přivítala a oznámila vám, že organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 23. schůze dne 8. září 2011. Pozvánka vám byla rozdána téhož dne prostřednictvím poslaneckých klubů.

Prosím, abyste se nejprve všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Oznamuji, že pan poslanec Ladislav Skopal dnes bude disponovat náhradní kartou číslo 9. Prosím, abyste mi ohlásili vy další, kdo budete mít vydanou náhradní kartu.

Nyní přistoupíme k ověřovatelům této schůze. Navrhuji, abychom určili pana poslance Davida Kádnera a pana poslance Jiřího Petrů.

Ptám se Sněmovny, zda má někdo jiný návrh na určení ověřovatelů této schůze. Není-li tomu tak, přivolávám naše kolegy.

Rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 1, které jsem zahájila, a ptám se vás, kdo je pro, aby se ověřovateli schůze stali pan poslanec David Kádner a pan poslanec Jiří Petrů. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 1. Přítomno 124, pro 103, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 23. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Davida Kádnera a pana poslance Jiřího Petrů.

Dámy a pánové, než budeme pokračovat v těch dalších formálních věcech.

Dovolte mi, abych vaši pozornost upoutala následující informací. Na galerii pro hosty máme společně tu čest přivítat delegaci Národního shromáždění Vietnamské socialistické republiky, v jejímž čele je místopředseda pan Uong Chu Luu. A já vás všechny prosím, abych tuto delegaci uvítali.

Buďte vítáni, pane místopředsedo. Buďte vítáni, všichni členové této delegace. (Potlesk.)

Nyní budeme pokračovat tím, že vám oznámím omluvy z dnešního jednání.

Z poslanců se omlouvají Radim Fiala – pracovní důvody, Dana Filipi – po 19. hodině, Jan Florián – zahraniční cesta, taktéž Michal Hašek, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Václav Klučka – zdravotní důvody, Jiří Koskuba – pracovní důvody, Jaroslav Lobkowicz – zahraniční cesta,

Miroslav Opálka – zdravotní důvody, Marie Rusová – pracovní důvody, Antonín Sedla – zahraniční cesta, Ladislav Šincl, Jaroslav Škarka – zdravotní důvody, Tomáš Úlehla – do 15 hodin zahraniční cesta, Radim Vysloužil – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvá Karel Schwarzenberg pro zahraniční cestu a od 14.30 se omlouvá z pracovních důvodů pan ministr Tomáš Chalupa.

Pan poslanec Šlégr má náhradní kartu číslo 12. Pan poslanec Šťastný má náhradní kartu číslo 20.

Omluvy jsem vám sdělila a nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 23. schůze. Návrh je uveden na pozvánce.

Nejprve oznámení z dnešního ranního grémia. Grémium navrhuje Poslanecké sněmovně vyhovět nejprve žádosti předsedy hospodářského výboru Milana Urbana o vyřazení bodu 29 a 121 návrhu pořadu, jedná se o sněmovní tisk 370 ve druhém a třetím čtení.

Dále vyhovět místopředsedovi vlády ministru zahraničních věcí Karlu Schwarzenbergovi, který požádal o vyřazení bodů 61, 60, 90 a 91 z pořadu 23. schůze Poslanecké sněmovny. Jedná se o sněmovní tisky 328, 348-E, 439 a 464.

Dále chceme vyhovět žádosti primátora hlavního města Prahy Bohuslava Svobody, který byl usnesením číslo 9/14 ze dne 15. 9. 2011 zmocněn zastupitelstvem hlavního města Prahy vzít zpět sněmovní tisk 33, bod 92 návrhu pořadu schůze. Protože tento návrh zákona měl být projednáván již ve třetím čtení, musí rozhodnout Sněmovna o jeho zpětvzetí hlasováním.

Taktéž je zde návrh na vyřazení bodu 70, je to sněmovní tisk 360, smlouva ve druhém čtení.

A dále grémium navrhuje, abychom dnes projednávali body v následujícím pořadí. Nejprve bod číslo 31, je to sněmovní tisk 262, bude to tedy bod číslo jedna našeho jednání. Bod číslo dvě bude bod číslo 32, sněmovní tisk 268, a dále sněmovní tisk 473, který navrhuje grémium zařadit do programu 23. schůze.

Pokračovali bychom dále body 26, 35 a 58, jsou to sněmovní tisky 287, 399 a 433, body 16, 17, 45, 46 a 76, sněmovní tisky 324, 375, 425, 460 a 421.

Následoval by bod 40, což je sněmovní tisk 415. Poté bychom pokračovali zákony z bloku druhých čtení.

Ministr životního prostředí Tomáš Chalupa požádal o pevné zařazení bodů 14, 15, 42, 43, 83 a 84 návrhu pořadu, jsou to sněmovní tisky 311, 329, 445, 449, 423 a 436, na středu 21. září jako první až šestý bod dopoledne. I této žádosti grémium doporučuje vyhovět.

To je všechno z mé strany. A nyní tedy se dostaneme k tomu, aby své návrhy vznášeli poslankyně a poslanci.

S prvním návrhem pořadu schůze se hlásí pan místopředseda Lubomír Zaorálek. Dále je zde přihláška paní poslankyně Bebarové-Rujbrové a pana poslance Marka Bendy. Vidím přihlášku paní kolegyně Putnové.

Prosím o klid v jednacím sále. (Hluk je značný.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážení kolegové.

Už jsem četl ledacos ve zprávách Nejvyššího kontrolního úřadu, ale zprávu, která se mi dostala do rukou nyní a která se týká kontrolní akce 10/27 – Ubytovna personálu Ústřední vojenské nemocnice, tak to je zpráva, jakou jsem ještě nečetl nikdy. Tohle překonalo všechno, co prozatím z NKÚ jsem studoval nebo jsem se s tím seznámil.

Já bych chtěl jenom upozornit na to, že informace o tom, jak postupovalo Ministerstvo obrany v průběhu let, především od roku 2006 a pak především pod vedením ministra obrany Bartáka – to, co je napsáno v té zprávě, tak NKÚ tam podává informaci o několikanásobném porušení zákona, o tom, že cena této zakázky byla v průběhu let od roku 2006 zvýšena z 1 mld. na 6,4 mld., takže na 6,4 mld. za ubytovací prostory Ministerstva obrany –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane místopředsedo. Dámy a pánové, schůze začala. Je fáze, kdy se věnujeme stanovení jejího programu. Je žádoucí, abychom všichni slyšeli návrhy, které k programu schůze zde zaznívají, a mohli se k nim pak v hlasování vyjádřit s plnou znalostí toho, o co má jít.

Žádám důrazně všechny, aby zasedli do svých míst a věnovali pozornost tomu, kdo má slovo. (Mnozí poslanci dále stojí a hlasitě se baví.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, paní předsedkyně. Dovolte, abych řekl ještě jednou, že ta zakázka, ve které se nakonec v celé té takzvané soutěži ukázalo, že má jenom jednoho uchazeče, anonymní společnost Prague Military Hospital Concessions, že tato anonymní společnost se stala nakonec jediným, který zůstal v soutěži. Přesto byla schválena. Opakuji: ta zakázka se zvýšila z úrovně 1 mld. na 6,4 mld. v průběhu let od roku 2006. Ta zakázka se zvýšila pětikrát.

Zpráva NKÚ mluví o tom, že autoři projektu záměrně používali zkreslené informace, aby údajnou výhodnost miliardové investice zdůvodnili. Zdůvodnění by bylo groteskní, kdyby se nejednalo o takové finanční prostředky a kdyby se nejednalo o veřejné finanční prostředky. Zdůvodnění je třeba takové, že se mluví o přesněji nepojmenovaném riziku na úrovni 470 milionů, které nikdy nebylo objasněno.

Těch podivuhodností je tam celá řada, ale já se domnívám, že to, co tady

NKÚ dokládá, je obraz tak hrůzný, že to mohu shrnout jediným konstatováním, že celá ta akce nese znaky zločinného spiknutí! Jediná možná reakce na to je podání trestního oznámení. Mě by zajímalo, kdo ho podá, jakým způsobem bude podáno.

Připomínám ještě jednu věc, že celá ta historie ubytovny personálu Ústřední vojenské nemocnice končí za působení ministra Alexandra Vondry, který této anonymní firmě daroval 143 milionů, což se událo tak, že nejdříve ministr Vondra vnutil vládě schválení dodatku, který upřesňoval, že je možné od té smlouvy odstoupit, pokud bude firmě vyplacena částka až 175 milionů. Alexandr Vondra argumentoval svým vládním kolegům tím, že bez dodatku není možné smlouvu zrušit, pokud se stát chce vyhnout arbitráži.

Nejvyšší kontrolní úřad upozorňuje, že stát podepsáním tohoto dodatku se zbavil nástroje, kterým se dalo čelit případným stížnostem dodavatelské firmy. Navíc NKÚ uvádí, že prověřením neshledal žádné relevantní důvody pro zavázání se k úhradě uvedených nákladů. Prostě, v té zprávě se konstatuje, že k vyplácení 143 milionů anonymní firmě nebyl žádný relevantní důvod. A uvádí, jakým způsobem se dala smlouva ukončit bez jakéhokoliv rizika.

To znamená, že my jsme v této Sněmovně ještě ani nedokončili kauzu ProMoPro, my jsme ještě ani nevyřešili problém těch stamilionů, které zmizely – a dosud to nebylo vysvětleno – v kauze, která se týkala českého předsednictví, a máme tady novou kauzu, ve které se dozvídáme, že Alexandr Vondra vyplatil 143 milionů anonymní firmě Prague Military Hospital Concessions jako vyvrcholení naprosto ostudné záležitosti, která – opakují – nese znaky zločinného spiknutí!

Jestli tato Sněmovna chce ještě být k něčemu v této zemi, tak si nedovedu představit, že se touto věcí nebude zabývat. Pokud vládní koalici nezajímá, co se odehrálo na Ministerstvu obrany kolem této údajné stavby hotelu pro Ministerstvo obrany – mimochodem, říkám, z NKÚ plyne, že se v průběhu té akce zjistilo, že vedle toho místa stojí jeden velký hotel české armády a že je to celé zbytečné – prostě ty absurdity a ta grotesknost v této zprávě nabyla podoby, s jakou jsem se – opakují – nikdy ani u zpráv NKÚ v minulosti nesetkal. Je to čtení, jaké jsem od NKÚ ještě nečetl.

A opakují: Skončit tuto podvodnou akci tím, že se někomu – nevíme komu – vyplatí 143 milionů za nic, a jak říká NKÚ, úplně bez důvodu, s tím, že se předtím prosadí vládě dodatek, že se musí nějaké peníze vyplatit, a tímto dodatkem se vlastně zabráni možnosti se do budoucna bránit, to je naprosto neuvěřitelná situace.

Proto mi dovozte, abych dnes žádal, abychom na jednání této Sněmovny zařadili jako první bod jednání informaci ministra obrany Alexandra Vondry ke zprávě Nejvyššího kontrolního úřadu k akci č. 10/27.

Já vás prosím, abyste tuto žádost podpořili. (Potlesk z levé a střední části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Další přihlášenou je paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová, poté pan kolega Marek Benda. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Dobrý den, dámy a pánové. I já přicházím s návrhem na rozšíření programu o bod, jehož souvislost s tím, co přednesl pan místopředseda Zaorálek, může být, ale nemusí být pouze náhodná.

Česká republika je vnímána svými občany, nevládními institucemi i v mezinárodních hodnoceních jako korupční stát. Týká se to orgánů státní správy i justice, zadávání veřejných zakázek, hospodaření s veřejnými prostředky a evropskými dotacemi, týká se to politiky, včetně manipulace voleb, ale týká se to i přístupu občanů k veřejným službám, jako je třeba přijímání na vysoké školy nebo zdravotnictví, kde když to nemůžeme zlikvidovat, tak všimné zlegalizujeme.

Jako jeden z nejvýznamnějších problémů našeho státu vnímá korupci většina obyvatel i zahraničních investorů. V mezinárodních tabulkách jsme se ocitli na 21. místě v Evropě a soutěžíme s rozvojovými zeměmi. Téma korupce bylo obsaženo ve volebních programech všech zde přítomných stran a Věci veřejné dokonce vyneslo do Sněmovny. (V sále je silný hluk.)

Vláda na svých stránkách k tomuto tématu říká: “Boj proti korupci je dlouhodobým procesem vyžadujícím spolupráci všech složek veřejné správy, a to v oblasti prevence, zprůhlednění procesů i postihů. Korupční praktiky jsou v řadě případů úzce propojeny s dalšími formami trestné činnosti, a mohou tak přispět k podkopání samotných základů společnosti. Výsledkem může být ztráta důvěry občana v poctivost a nestrannost fungování státních institucí, pokřivení tržních vazeb, ekonomický úpadek, destabilizace státu a další nepříznivé vlivy. Zároveň může korupce ohrožovat bezpečnost státu, a to z hlediska vnitřní i vnější bezpečnosti.

Řešení problémů korupce v České republice je jednou z hlavních – podtrhávám hlavních – priorit české vlády. Vzhledem k tomu, že korupční jednání na sebe bere celou řadu podob, musí být i opatření proti tomuto jevu stejně komplexní a široce pojatá. Proto byla už 25. října 2006 usnesením vlády České republiky číslo 1199 schválena strategie vlády v boji proti korupci na období let –”

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní poslankyně, ještě jednou chci požádat všechny členy Poslanecké sněmovny, aby věnovali pozornost pouze tomu, kterému bylo uděleno slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji. "Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2006 až 2011." Tolik vláda.

Od její novopečené členky paní Karolíny Peake, odpovědné za boj proti korupci, jsme včera, kdy se poprvé sešel vládní výbor pro boj proti korupci, slyšeli něco jiného. Cituji: "Ukazuje se, že vláda sice schválila boj proti korupci jako celek, ale je vlažná ke schválení konkrétních bodů. Během několika měsíců by se mělo ukázat, zda si zaslouží přízvisko vláda boje s korupcí."

Příznačné je, že se jednání tohoto výboru žádný z ministerských kolegů Karolíny Peake, kteří jsou rovněž členy, nezúčastnil.

Korupce a boj proti ní není a nemůže být pouze předvolebním tématem. Bere nám důvěru veřejnosti i zahraničních partnerů, okrádá nás o prostředky, které bychom nemuseli tahat z peněženek občanů. V oblasti legislativy za nepřijetí účinných opatření odpovídáme my, členové zákonodárného sboru.

Chtěla bych vyzvat premiéra Petra Nečase, aby nás v samostatném bodu této schůze informoval o konkrétních opatřeních naplňujících strategii vlády v boji proti korupci za dobu působení této vlády a o legislativních návrzích týkajících se boje s korupcí, které nám budou do konce tohoto roku předloženy. Proto navrhuji, aby do bloku zpráv jako první bod byla zařazena zpráva premiéra Petra Nečase ke konkrétním opatřením vlády v boji s korupcí. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, paní poslankyně Bebarové-Rujbrové, pan poslanec Marek Benda má slovo nyní, po něm paní poslankyně Anna Putnová.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vážené dámy, vážení pánové, já navrhuji vyřazení některých bodů, které ještě nestačil projednat ústavněprávní výbor, respektive případně se váží na body, které ještě nestačil projednat a které jsme bohužel nestačili sdělit paní předsedkyni před schvalováním programu.

Jedná se o body 7, vládní návrh novely ústavy ve věci NKÚ, sněmovní tisk 352, a navazující bod 99, třetí čtení. Bod 8, vládní návrh zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, sněmovní tisk 352, a navazující bod 100, třetí čtení. Bod 9, vládní návrh občanského zákoníku, sněmovní tisk 362, a navazující bod 101, bod 10, vládní návrh zákona o obchodních korporacích, sněmovní tisk 363, a navazující 102, bod 11, vládní návrh zákona o mezinárodním právu soukromém, sněmovní tisk 364, a navazující 103 a bod 13, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o rozhodčím řízení a výkon rozhodčích nálezů, sněmovní tisk 371 a navazující bod 105. Myslím, že by bylo možné hlasovat o celém tomto bloku

návrhů jako o jednom celku, protože jsou to věci, které fakticky nejsou připraveny na projednání ve Sněmovně.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte, je- nom nevím, jestli jsem to stihla – bod číslo 7, sněmovní tisk 352, bod číslo 8, sněmovní tisk (poslanec Benda se otáčí a říká 351) 351 je bod číslo 7, 352 je 8. Děkuji.

Prosím o slovo paní poslankyně Annu Putnovou.

Poslankyně Anna Putnová: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dobré odpoledne. Prosím o stažení dvou bodů z této schůze, a to bodu číslo 28, sněmovní tisk 340, a bodu číslo 33, sněmovní tisk 333. V obou případech bylo projednání tohoto bodu přerušeno na školském výbo- ru. Usnesení jste obdrželi. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní pana po- slance Vojtěcha Filipa, dále je přihlášen pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Členové vlády, pa- ní a pánové, nejdřív jednu poznámku. Já jsem hrubě nespokojen s tím, co se tady odehrává. V návrhu, který padl takzvaně z grémia – podle Ústavy České republiky jsme demokratický právní stát s nejvyšším postavením Poslanecké sněmovny a mně to připadá, že Poslanecké sněmovna je v područí vlády a jejích ministrů a bude se řídit podle toho, jak ministři mají čas. Myslím si, ústava říká, že to má být naopak.

Nyní k tomu, co považuji za potřebné. Jsem přesvědčen, že pan pre- miér odjel do rizikových severních Čech poměrně pozdě, a přesto bych rád, aby před Poslaneckou sněmovnou přednesl alespoň zprávu o tom, jak vidí situaci k řešení v tomto krizovém regionu, který opravdu nabírá na síle. V tomto ohledu jsem přesvědčen, že nejvhodnější doba pro vystoupení pa- na premiéra, aby podal zprávu o postupu vlády v řešení situace ve Šluknovském výběžku a přednesl ji, je ve čtvrtek v 11 hodin, tedy po ústavou zařazených písemných interpelacích, a měl by na to dostatek prostoru a času, aby to, co tady bude chtít říkat, projednal zítra ve vládě a ve čtvrtek to přednesl Poslanecké sněmovně. Tedy jednoduchý bod Zpráva předsedy vlády o postupu vlády v oblasti Šluknovska na čtvrtek na 11. hodinu. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, další návrh má pan poslanec Michal Doktor, po něm pan kolega Jiří Krátký, dále pan poslanec Jan Husák a další.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych navrhl úpravu programu jednání naší schůze, a sice spočívající ve vypuštění bodu, který je označen v tuto chvíli jako bod číslo 141, Zpráva České národní banky o inflaci – červenec 2011. Důvodem pro vyřazení je fakt, že rozpočtový výbor tento dokument ještě neprojednal. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Jiřího Krátkého a po něm pana poslance Jana Husáka, poté pana poslance Petra Gazdíka.

Poslanec Jiří Krátký: Dobré odpoledne, paní předsedkyně, kolegyně a kolegové.

Dovoluji si navrhnout podle § 54 odst. 5 vyřazení bodu jednacího řádu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a to bodu 19, vládního návrhu zákona o podporovaných zdrojích energie, sněmovní tisk 369, druhé čtení.

Tento svůj návrh odůvodňuji takto: Tento zákon, jakož i některé předcházející energetické zákony zasahuje významným způsobem do života občanů a firem České republiky. Má implementovat směrnici Evropské unie, ale výklad cílů této směrnice se rozchází s pohledem okolních států i mnoha dalších našich legislativců. K zajištění cílů v rámci České republiky se v § 3 odvolává na Národní akční plán pro obnovitelné zdroje energie. Tento národní akční plán stanovuje závazné cíle a dává právo orgánům státu zastavit připojování nových energetických zdrojů. Cíl fotovoltaiky 22 kilotun olejového ekvivalentu již byl do roku 2020 naplněn. Cíl biomasy, 2517 kilotun olejového ekvivalentu, naplnit prostě nejde, a to z důvodu agrotechnických lhůt a přírodních vegetačních procesů. Mluvím o více jak stonásobku – dvě věci nahoru (?). Je zde zakotveno právo, ale není zde povinnost a odpovědnost za nesplnění závazných ukazatelů. Byly přijaty stovky pozměňovacích návrhů, které nebyly řádně projednány a vyhodnoceny jejich dopady z pohledu udržitelnosti a bezpečnosti.

Posledním důvodem mé žádosti o vyřazení bodu 19, vládního návrhu zákona o podporovaných zdrojích energie, je aplikace nařízení Evropského parlamentu a Rady pod číslem 1233 z roku 2010, z 15. 12. 2010, která je soustředěna na podporu hospodářského oživení v oblasti energetiky, kde se mimo jiné ukládá:

Podporovat investice do udržitelné energetiky a za nejefektivnější a nejprospěšnější považuje zaměření na energetiku místní. Financovat projekty, které mají rychlý, měřitelný a významný dopad na oživení hospodářství, energetickou bezpečnost a snížení emisí uhlíku. Zvážit

zeměpisnou vyváženost projektů. Na tyto projekty budou poskytovány i finanční prostředky z Evropské unie ve výši přibližně 146 milionů eur.

Pokud se domníváte, že cíl naší státní energetické koncepce, která byla představena-nepředstavena v minulém týdnu, výstavba 10 nových atomových elektráren s podílem více než 80 % výroby elektřiny je v souladu s cíli strategie Evropy 2020, tak mě podporovat nemusíte.

Pokud chcete podpořit hospodářský růst, snížit nezaměstnanost, dát příležitost venkovskému regionu, zabránit retroaktivním krokům, vytvořit stabilní, předvídatelné, čitelné investiční prostředí, pak dovoluji ještě jednu seriózní debatu o zákonu a jeho pozměňovacích návrzích, o kterých nebyl prostor seriózně a na odborné úrovni diskutovat. Nejde mně o vyřazení tohoto bodu doslova a do písmene, jde mně o to, přehodnotit na příští schůzi Poslanecké sněmovny. Výbor životního prostředí se tímto materiálem zabýval podruhé. Materiály dostal dneska v noci s vyjádřením Ministerstva průmyslu a obchodu. Já se nedomnívám, že tak závažný materiál jsme schopni projednat během opravdu několika pár minut.

Dovoluji si ještě pro ilustraci přečíst pár čísel, co nás stojí a co mohou nabídnout demonizované obnovitelné zdroje energie, na příkladu cíleně pěstované biomasy nebo dendromasy. Pokud výkupní cena elektřiny z cíleně pěstované biomasy je 4,58, pak se může stát, že může výrobce nabídnout teplo z takového zdroje zhruba za 300 korun gigajoulů. To je věc, která zajímá mnoho firem a jsou schopny přesunout své výroby nebo vytvořit nové výroby.

Co dále nabízí. 45 haléřů za každou kilowatthodinu, kterou tímto způsobem vyrobíme snížením dotací do zemědělství. Vliv na zaměstnanost 37 haléřů, zřízení pracovního místa 25 haléřů, ztráty v síti 20 haléřů, produkce CO2 60 haléřů. Pokud jde o regionální přidanou hodnotu, 2,60 na každou kilowatthodinu a regionální HDP 0,52 koruny.

Já bych rád, kdybychom uměli v takovém regionu, jako je Šlukovsko, moje Jesenícko a mnohým dalším nabídnout něco více než pár hodin – jak to říct? – nucených prací, ale veřejně prospěšných prací, nabídnout jim něco jiného než policejní ochranu. Nabídnout jim šanci znovu se zapojit do hospodářského rozvoje naší republiky. Tento zákon je schopný to umožnit, ale tento zákon, tak jak je připraven, je prostě schopen to totálně zabit. Můžeme potom posílat další hordy policajtů, ale práci těm lidem nedáme.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Jana Husáka.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, pane premiére, členové vlády, kolegyně a kolegové, navážu hned na vystoupení pana ko-

legy Krátkého a chci navrhnout alternativu, kterou můžeme tak složitou materii, jak je tisk 369, projednat v kratším termínu, než by vyplynulo z jeho návrhu.

To znamená, jeho návrh zněl – vyřadit z této schůze. Já chci navrhnout, aby tento bod, bod číslo 19, sněmovní tisk 369, byl zařazen jako první bod na tento pátek do druhého čtení, a tím vytvoříme prostor na to, abychom tu-to materii včetně pozměňovacích návrhů mohli řádně projednat a zařadit ji na další sněmovní schůzi do třetího čtení. To je první návrh, který předkládám a žádám o jeho podporu. Jinak toto zařazení vyplynulo z koaliční dohody koaličních partnerů.

Další bod, který vyžaduje pozornost a je třeba ho projednat v tomto týdnu co nejdříve, to je bod 18, sněmovní tisk 347, zákon o elektronických komunikacích. Žádám vás o podpoření návrhu, aby tento bod byl zařazen jako první bod středního programu, to je zítra, po obědě, po odpolední přestávce, abychom tento tisk mohli, pokud se podaří schválit zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin, projednat i ve třetím čtení.

Tento zákon obsahuje kromě jiného stanovení legislativních pravidel pro aukce volného vysílacího spektra po analogovém vysílání televize. Je to jeden ze stěžejních bodů, samozřejmě mimo těch dalších, které jsou předmětem tohoto sněmovního tisku. Žádám o jeho podporu i této změny. Ještě jednou opakuji: bod číslo 18, sněmovní tisk 347 na středu první bod po polední přestávce.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Petra Gazdíka. Poté pan kolega Zbyněk Stanjura.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci, dovoluji si svým návrhem potěšit všechny pracovité poslankyně a poslance. Jménem tří poslaneckých klubů navrhuji, aby Poslanecká sněmovna dnes jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. , po 21. hodině, případně i zítra po půlnoci. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Stanjura má nyní slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Navrhuji vyřadit z pořadu schůze bod 69, sněmovní tisk 359, vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Úmluvy Mezinárodní družicové organizace. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Byl to, pane poslanče, bod 69? 69. Děkuji.

Zeptám se, jestli ještě někdo se hlásí s pozměňovacím? Pan kolega Bublan. Prosím.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedkyně. Já si dovoluji také navrhnout vyřadit jeden bod z této schůze a je to bod 129, je to zpráva o migraci za rok 2010, sněmovní tisk 437. Důvod je, že tuto zprávu výbor pro obranu a bezpečnost zatím neprojednal.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Krátký ještě.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl vyjádřit k návrhu pana kolegy Gazdíka a i k předcházejícím návrhům z minulých poslaneckých schůzí.

Já bych vás chtěl poprosit, kolegové z koalice, nechte ty noční hodiny těm dvěma nejstarším řemeslům a dejte pokoj s temato věcmi. Mám připomnět, který ty řemesla jsou? Kdo dělá v noci? Kurvy a zloději! (Ohlas v sále. Předsedající: Pane poslanče...) Já se ani mezi jedno nepočítám! Tak pro boha věčného, dejte pokoj a dělejte řádně, tak jak to patří, a ne v noci!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, já vás volám k pořádku a žádám všechny, aby nezneužívali toho, že se hlásí ve chvíli, kdy mohou padat pouze návrhy k pořadu schůze, s podobnými poznámkami. Víte dobře, protože tady nejste poprvé, první volební období, že rozprava k těmto bodům se nevede, a prosím, abyste to respektovali.

Pan premiér žádá o slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nechci teď komentovat tento neuvěřitelně hulvátský výrok, který tady zazněl od poslance, kterému se prostě nechce pracovat. (Ohlas.) To je jeho právo, si toto myslet, ale já musím říci, že za dobu, co jsem v Poslanecké sněmovně, od tohoto řečnického pultu takové hulvátské ještě nezaznělo. Je to hulvátské především proto, že by pan poslanec, který reprezentuje politickou stranu, která se tak ohání zaměstnanci a lidmi, měl vědět, že v této zemi jsou statisíce – statisíce lidí, kteří pracují večer a v noci, ve směnných provozech, v nemocnicích, továrnách, dopravě, na železnici a podobně. Pan poslanec tyto lidi označil za – a já ta slova po něm nebudu opakovat –, ale vypovídá

to o panu poslanci i o politické straně, kterou reprezentuje! (Potlesk ze strany koaličních poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zazněly návrhy k pořadu schůze. Nehlásí-li se nikdo s pozměňovacím nebo doplňovacím návrhem – nevede se rozprava, pane poslanče (Krátký), nedám vám slovo, pouze v případě, že přednesete nějaký návrh.

Nevede se tedy rozprava a ptám se, zda se někdo hlásí ještě s pozměňovacím návrhem. Pokud ne, budeme hlasovat o těch návrzích, které byly podány.

Nejprve nechám odhlasovat pozměňovací návrh pana poslance Gazdíka, to je o tom, v jakých hodinách budeme dnes jednat. Tedy, pan kolega Gazdík navrhuje jednat dnes po 19., 21. i po půlnoci, jak zněl jeho návrh, všichni jsme ho slyšeli.

Zahájím hlasování pořadové číslo 2 a zeptám se, kdo souhlasí s tímto procedurálním návrhem pana poslance Gazdíka. Zahajuji hlasování s pořadovým číslem 2. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 2. Přítomno 177, pro 98, proti 48. Návrh byl přijat.

Budeme se věnovat dále návrhům z grémia. Nejprve je zde návrh na vyřazení bodů 29 a 121 z návrhu pořadu schůze. Je to sněmovní tisk 370, druhé a třetí čtení. Tento návrh podává předseda hospodářského výboru pan poslanec Milan Urban.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 3. Táhá se, kdo je pro vyřazení bodu 29 a též 121 z pořadu schůze. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 3. Přítomno 178, pro 152, proti 1. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh vyřadit body 61, 60, 90 a 91, jsou to sněmovní tisky 328, 348-E, 439 a 464. Vyřazení těchto bodů z návrhu pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 4. Kdo je pro tento návrh vyřadit tyto body z pořadu schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 4. Přítomno 179, pro 126, proti 16. Návrh byl přijat.

Je zde žádost o zpětvzetí sněmovního tisku 33, bod 92 návrhu pořadu.

Zahajuji hlasování číslo 5. Táhá se, kdo souhlasí s tímto zpětvzetím. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 5. Přítomno 180, pro 155, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní návrh na vyřazení bodu 70, je to sněmovní tisk 360. (Poslanci

Husákovi nefunguje hlasovací zařízení.) Žádost o odhlášení? Takže vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili. Zkontrolujte tedy svá hlasovací zařízení.

Budeme hlasovat o návrhu na vyřazení bodu 70, sněmovního tisku 360.

Zahajuji hlasování číslo 6. Kdo je pro tento návrh na vyřazení bodu 70? Kdo je proti?

Hlasování číslo 6. Přítomno 175, pro 165, proti 1. Návrh byl přijat.

Dále jsou zde návrhy pana místopředsedy Zaorálka, a to zařadit nový bod našeho jednání – Informaci ministra obrany Alexandra Vondry ke zprávě NKÚ Kontrolní akce č. 10/27.

Zahajuji hlasování číslo 7. Ptám se, kdo je pro návrh zařazení tohoto nového bodu do pořadu schůze. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 7. Přítomno 175, pro 73, proti 89. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová navrhuje zařazení nového bodu – Informace premiéra ke konkrétním opatřením vlády v boji s korupcí a navrhuje to jako první bod v bloku zpráv.

Zahajuji hlasování číslo 8. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 8. Přítomno 176, pro 71, proti 98. Návrh přijat nebyl.

Oznamuji, že pan ministr Kalousek má náhradní kartu číslo 25.

Pokračujeme v návrhu, který přednesl pan poslanec Marek Benda. Navrhuje vyřazení bodů 7 a 99, 8 a 100, 9 a 101, 10 a 102, 11 a 103 a 13 a 105. Jedná se o sněmovní tisky 351, 352, 362, 363, 364 a 371 ve druhém a třetím čtení. Budeme hlasovat jedním hlasováním o všech těchto návrzích, není-li námitka.

Zahajuji hlasování číslo 9. Ptám se, kdo je pro vyřazení těchto bodů z pořadu schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9. Přítomno 177, pro 128, proti 45. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Anna Putnová chce vyřadit z pořadu této schůze bod 28 a ve třetím čtení je to bod 120. A bod 33, ve třetím čtení 125. Jedná se o sněmovní tisky 340 a 333.

Zahajuji hlasování číslo 10. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 10. Přítomno 177, pro 167, proti 3. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Vojtěch Filip žádá o zařazení nového bodu Zpráva

předsedy vlády o postupu vlády v situaci na Šluknovsku. Žádá zařadit tuto zprávu na čtvrtek 22. 9. v 11 hodin.

Zahajuji hlasování číslo 11. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zařazení nového bodu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 11. Přítomno 178, pro 76, proti 87. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Michal Doktor navrhuje vyřadit bod 141, Zpráva České národní banky, z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 12. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 12. Přítomno 178, pro 125, proti 28. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Krátký navrhuje vyřazení bodu 19, sněmovní tisk 369, a s tím související třetí čtení, tedy bod 111.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 13. Táže se, kdo souhlasí s tímto návrhem na vyřazení bodu 19. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 13. Přítomno 178, pro 140, proti 92. Návrh přijat nebyl.

Jsme u návrhu pana poslance Husáka. Jeho první návrh je pevně zařadit sněmovní tisk 347, bod 18, jako první bod odpoledne ve středu 21. 9.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 14. Kdo souhlasí s tímto pevným zařazením bodu 18? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 14 přítomno 178, pro 124, proti 23. Návrh byl přijat.

Druhý návrh pana poslance Husáka je pevné zařazení bodu 19, sněmovního tisku 369, na pátek 23. 9. jako první bod ráno.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 15. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 15 přítomno 178, pro 142, proti 17. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Zbyněk Stanjura navrhuje vyřadit bod 69, sněmovní tisk 359.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 16. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 16 přítomno 178, pro 133, proti 14. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Bublan navrhuje vyřazení bodu č. 129. Je to tak, pane kolego? (Ano.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 17. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 17 přítomno 178, pro 155, proti 7. Návrh byl přijat.

To byly návrhy poslanců. Vracíme se do návrhů, které vzešly z dnešního jednání grémia.

Tento návrh, který vám předkládám, má stanovit pořadí dnešních bodů, tedy tak, jak budeme dnes pokračovat. Nejprve bodem 31, poté bodem 32, následovat bude sněmovní tisk 473, dále body 26, 35 a 58, dále body 16, 17, 45, 46 a 76 a dále bod 40. O tomto návrhu nechám hlasovat jako o celku.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 18. Kdo souhlasí s tímto stanovením bodů jako zahájení naší schůze dnes? Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 18 přítomno 178, pro 109, proti 15. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde stanovení pořadu na středu 21. 9., a to pevně zařadit body 14, 15, 42, 43, 83 a 84, sněmovní tisky 311, 329, 445, 449, 423 a 436, jako první až šestý bod zítra dopoledne.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 19. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 19 přítomno 178, pro 100, proti 22. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 23. schůze Poslanecké sněmovny. Předtím se ještě hlásí předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, přeji hezký dobrý den.

Chtěl bych Poslanecké sněmovně sdělit, že jsou tři důvody, proč poslanecký klub KSČM nepodpoří hlasováním program této schůze. Nelze nadále totiž trpět na jedné straně kázat vodu, to znamená mluvit, třepit si lecky i ústa o korupci, o boji proti korupci, o protikorupční vládě, o protikorupčním zaměření všelijakých komisí, vládních výborů a tak podobně, a na druhé straně v okamžiku, kdy je zde patrně dosti silné podezření na korupci, tak silné, že se navrhuje jako obsah nového navrhovaného bodu této schůze, hlasovat proti, tedy pít víno.

Druhý bod, proč nepodporujeme tento navržený program, je, že v okamžiku, kdy některými částmi této země zmitají sociální bouře, v jiných

částech hrozí, že napětí, které tam je, může přerůst v hlubší problémy, a kdy Poslanecká sněmovna částí svých poslanců chce slyšet zprávu od premiéra, který byl včera na Šluknovsku – pravda, v médiích se může říci ledacos, my to chceme slyšet přímo z úst pana premiéra –, kdy má pan premiér příležitost nám to tady sdělit jasně, jistě, nezkraseně, jaké světlo přinesl do problematických oblastí, jak pomůže novým pracovním místům, sociálnímu začlenění a dalším a dalším problémům, které tam jsou, tak vládní koalice jako jeden muž a jedna žena hlasují proti. Nedávají panu premiérovi tu příležitost. Proto nepodpoříme.

A ten třetí důvod. Víte, když je nad slunce jasné podezření z nějakého nekalého jednání a je to podezření, není to nic, co by muselo být nutně hotové, protože to rozhoduje soud, a kdy se tady v Poslanecké sněmovně na návrh pana místopředsedy Zaorálka chce otevřít tento bod a myslím tím ona ubytovna vojenské nemocnice, o které pan místopředseda Zaorálek hovořil, a neumožní se ani, aby se bod otevřel, řeklo se, o co jde, rozhodlo se nebo dohodlo se, že se vytvoří například vyšetřovací komise nebo cokoliv jiného, prostě se o tom silou koaličních hlasů vůbec nebudeme bavit a tvářit se, jako že ten problém neexistuje.

Poslanecký klub KSČM si nemyslí, že Parlament, Poslanecká sněmovna je pouhou fabrikou na schvalování vládních návrhů zákonů a všechno ostatní je obtěžující. Máme přece – a já prosím, abychom nerezignovali – i ostatní funkce, z nichž nejdůležitější je ona funkce, o které hovořil Vojtěch Filip: vláda je odvozena od Sněmovny, od Parlamentu, nikoliv naopak. Myslím si, že v tomto složení Poslanecká sněmovna naprosto rezignovala na právo a na povinnost kontrolní funkce Parlamentu vůči vládě. I z toho důvodu návrh programu této schůze poslanecký klub KSČM nepodpoří.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 23. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložen a také upraven schválenými pozměňovacími návrhy. (Předsedající gonguje.) Je zde žádost o odhlášení. Prosím tedy, abyste se všichni nově přihlásili svými kartami, a za malý okamžik, poté kdy budou moci přijít také ti, které přivolávám z kuloárů, zahájím hlasování o návrhu pořadu schůze.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 20. Táže se, kdo souhlasí s návrhem pořadu 23. schůze Poslanecké sněmovny. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 20, přítomno 170, pro 98, proti 70. Konstatuji tedy, že pořad 23. schůze Poslanecké sněmovny byl schválen.

Oznamuji dvě omluvy, které jsem obdržela. Omlouvá se z osobních

důvodů Jiří Paroubek, a to dnes od 15.30 hodin, dále paní poslankyně Ivana Řápková dnes od 18.30 hodin z osobních důvodů.

Zahajuji projednávání prvního dnešního bodu. Je to

23.

Návrh poslanců Marka Šnajdra, Leoše Hegera, Jiřího Štětiny, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony /sněmovní tisk 262/ - druhé čtení

Za navrhovatele požádám o úvodní slovo pana poslance Marka Šnajdra. Prosím, pane kolego.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, milá vládo, dámy a pánové, já myslím, že již v průběhu prvního čtení jsme absolvovali poměrně rozsáhlou diskusi o tomto návrhu zákona. Já pouze zrekapituluji hlavní body.

Část tohoto zákona přijatého bezprostředně před parlamentními volbami v roce 2006 shledal bezprostředně poté český Ústavní soud za usnesení v rozporu s ústavním pořádkem a jeho část zrušil. Od té doby v našem právním řádu zbylo torzo tohoto zákona. O jeho účelnosti svědčí to, jak již zde v minulosti padlo, že dosud žádné zdravotnické zařízení neběží v režimu tohoto zákona. Proto spolu se svými kolegy navrhuji zrušit tuto instituci, tak jak je právně řešena tímto zákonem, jako nepotřebnou a nadbytečnou. Rovněž tímto zákonem se zabýval na svém řádném jednání výbor pro zdravotnictví a doporučil toto usnesení podpořit, jak jistě bude předmětem zpravodajské zprávy. Tolik na úvod.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví. Usnesení tohoto výboru nám bylo předloženo jako sněmovní tisk 262/2. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Jaroslava Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Zákon byl projednán na výboru pro zdravotnictví. Po úvodním slově ministra zdravotnictví Leoše Hegera, zpravodajské zprávě poslance Jaroslava Krákory a po rozpravě výbor zdravotnictví doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vysloví-

la souhlas s návrhem zákona, kterým se zrušuje zákon číslo 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony, s touto změnou: § 2 zní: Řízení zahájena podle zákona č. 245/2006 Sb., která byla pravomocně skončena, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zastavují. A za druhé, zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny, což činím a potom se přihlásím ještě do diskuse.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Pan zpravodaj má právo vystoupit nyní jako první. Prosim, máte tedy slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Moje úloha je těžká. Zpravodaj, který je současně autor nebo spoluautor tohoto zákona, nesouhlasí samozřejmě, vážené dámy a pánové, poslankyně, poslanci, se zrušením tohoto zákona. Já si myslím, že jsem vystoupil na minulé schůzi. Obširně jsem informoval, co nás vedlo k tomu, proč chceme, aby něco fungovalo v České republice na neziskovém principu. Je to zcela běžné v celé Evropě, v západní Evropě, v civilizovaném světě. Není dobré, aby zdravotnictví nebo organizace byly založeny jenom jako příspěvkové organizace. Zrovna tak trošku druhým extrémem jsou akciové společnosti. Takže proto mě to vedlo s kolektivem spoluautorů uvést neziskový princip nebo neziskové principy do toho zákona.

Jak již bylo řečeno, Ústavní soud v podstatě zrušil dva body, povinnost těchto zařízení, přílohou toho byl jakýsi seznam zdravotnických zařízení. To zrušil Ústavní soud. Jinak zákon samozřejmě platí.

Myslím si, že tam byla nastíněna dobrá řešení. Co se týče dotace, víte, že třeba akciové společnosti nemohou přijímat dotace ze státního rozpočtu, neziskové organizace ano. Byla tam vyčleněna jakási spádovost, nemožnost zbankrotovat, event. fúze těchto zařízení, povinnost pracovníka se vzdělávat, posuzování kvality a další a další prvky, jak říkám, o kterých jsem na minulé schůzi podrobně hovořil.

Sociální demokracie si nemyslí, že zdravotnictví, organizované zdravotnictví, je jenom obchod, nebo když to řeknu natvrdo, jenom byznys. Myslíme si, že zařízení na neziskovém principu mají svoji budoucnost. A samozřejmě pokud budeme mít možnost v dalších letech nebo v dalším období, tak tento zákon po určité úpravě předložíme znovu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dále je přihlášen pan

poslanec David Rath a paní poslankyně Soňa Marková do obecné rozpravy. Prosim pana poslance Ratha o slovo.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já se zamýšlím nad motivy předkladatelů tohoto zákona, tedy nad panem Šnajdrem, ale bohužel i panem ministrem, který se tady dostal do jakési nedůstojné role loutky v rukou pana Šnajdra, který už v minulosti řídil sice agilního, ale nepřilíši bystrého ministra Julínka, aby po chvíli nejistoty, co s ním bude, poté co mu zmizel pan Topolánek a Julínek ze scény, tak zcela ovládl opět Ministerstvo zdravotnictví a dneska v podstatě z pozadí šoupe ministrem Hegerem jako s téměř bezvýznamným pěšákem na jakési šachovnici, bohužel šachovnici českého zdravotnictví.

Co je tedy motivem? Pokud vyloučíme, že motivem může být známé heslo ODS, které říká, co by mohlo být ukradeno, musí být ukradeno, tak jinou motivaci ke zrušení tohoto zákona skutečně nevidím. Tento zákon totiž je jednou z pojištěk, jak skutečně i do budoucna zabránit buď postupnému pomalému tunelování či rozkrádání našich nemocnic, kterého jsme byli v minulosti opakovaně svědky, anebo úplnému zcizení nemocnic, kterého jsme např. byli svědky ve Středočeském kraji. Myslím si, že by bylo dobře, kdyby zde vystoupil bývalý hejtman Bendl a povyprávěl, jak jeho parta v čele s jeho poradcem před zdravotnictví panem Rubášem třeba nechala pěkně rozkrást brandýskou nemocnici. Dnes se to objevuje v plné nahotě. To, před čím jsme řadu let varovali, na co jsme upozorňovali, dneska už ví v této zemi každý, kdo aspoň trochu sleduje sdělovací prostředky, že pan Bendl a jeho parta, tedy pan Rubáš, Cabrnoch a další, prodali většinu středočeských nemocnic.

Těch řečneme problémů tam bylo v každé nemocnici několik, mohu se jim věnovat, ale nechám to na třetí čtení. Teď připomenu jenom tu brandýskou. Pan Bendl ji prodal za 7,5 mil. Obratem nový nabyvatel, který mimochodem byl tak skvělý, že mezitím zlikvidoval, nebo i předtím likvidoval několik dalších zdravotnických zařízení, tak samozřejmě začal rozprodávat majetek – pozemky asi za 36 mil. obratem, další budovu v Čelákovcích asi za 3 mil., budovu na náměstí v Brandýse za další 3 mil., takže na tom vydělal nějakých zhruba 40 mil. Odečteme těch 7,5.

Tedy pan Bendl vehementně ještě jako místopředseda ODS a hejtman jasně do sdělovacích prostředků říkal, že přece soukromý majitel to bude spravovat dobře, kupuje to proto, aby to rozvíjel, že slíbil, že tam bude investovat, že ta nemocnice byla zadlužena a on dluhy splatí. Jaká je realita po pár letech této báječné privatizace made in ODS v čele s pány Bendlem a dalšími? Dopadá tak, že nemocnice je na zavření, hrozí jí bankrot, je zadlužena mnohonásobně víc než v době, kdy byla privatizována, ale mezitím prodala z těch majetků majetky skoro za 50 milionů korun. Čili ten, kte-

rý to dostal za 7,5, shrábl 40 a odkráčel středem. A co dnes nahlédnutím do účetnictví se dozvídáme? Dozvídáme se, že tam šly desítky milionů k místním prominentním členům ODS.

Já se mohu ptát: Pane Bendle prostřednictvím předsedající, dali vám z toho něco? Nebo jste tady posloužil svým stranickým soudruhům jako svého druhu užitečný idiot, kdy jste jim předal majetky za desítky milionů korun – (Projevy nesouhlasu z pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, já vás přerušuji teď proto, abych vám řekla, že takovéhle oslovování v Poslanecké sněmovně není možné a takovéhle napadání kolegy není možné a není tolerovatelné.

Poslanec David Rath: Já myslím, že jestli si myslíte, paní předsedající, že jsme v době, kdy vy tady budete cenzurovat, co smíme říkat, nesmíme říkat, tak já to akceptuji, protože je vidět, že jste se zhlédla v 50. letech v komunismu nebo v jiných totalitních režimech a budete tady cenzurovat, co kdo říká! (Na znamení nesouhlasu koaliční poslanci hlasitě bouchají do lavic.) Já bych chtěl upozornit, že jste v demokratickém parlamentu! A může pravice tady třeba rozlámat lavice, zapálit parlament, vykřikovat! (Bouchání do lavic pokračuje.) Víím, že vám to je nepříjemné, slyšet slova o tom, jak jste rozkrádali nemocnice, co vaši lidé na tom vydělali. Klidně si tady bušte! Vezměte si na to třeba kladiva nebo řehtačky, mě neumlčíte! (Důrazně:) Pravdu neumlčíte! (Bouřlivý smích zprava.) Pravdu neumlčíte, i kdybyste se stavěli na hlavu! I kdybyste tady křičeli 24 hodin, tak pravdu vy neumlčíte! (Smích zprava.) Ukazujete jenom na svůj velký deficit demokracie a svobody. Rádi byste lidem dávali náhubky a říkali, co smí a nesmí říkat, o čem smí a nesmí hovořit! To je vaše politika! Na to vás užije! Jste totalitáři! (Potlesk poslanců ČSSD. Zvolání poslance Vidíma – nezachyceno.) Soudruzí jste vy, pane Vidíme prostřednictvím předsedající!

Čili dámy a pánové, zpět k meritě věci, tedy k privatizaci brandýské nemocnice. Skutečně ta otázka se nabízí, jakou roli v tom hrál pan Bendl, protože přece takovou lumpárnu nemohl někdo tolerovat jen tak pro nic za nic. Tomu přece nikdo neuvěří! Buď o tom musel vědět, a pak tedy je s tím spojen a je to tedy jakýsi důsledek politiky ODS, anebo o tom nevěděl, a pak tedy nemůže a neměl vykonávat tak významnou funkci, když povolil mnoha svým soudruhům z ODS nechat doslova rozkrást tento veřejný majetek a dovedl jednu nemocnici téměř k bankrotu a k likvidaci.

Čili dámy a pánové, takhle bych mohl povídat o hořovické nemocnici, o Pleši, o Třebotovu, o rakovnické nemocnici, kterou pan Bendl prodal svému zase stranickému kolegovi hejtmanu Zimmermannovi. Takhle bychom mohli brát jednu středočeskou nemocnici za druhou. Právě to byl důvod –

a hlavní důvod a hlavní motiv, proč vznikl tento zákon, tedy zabránit Občanské demokratické straně v postupném nebo jednoznačném tunelování či rozkrádání nemocnic.

Tento zákon dnes není konzumován. Ne proto, že by to nikdo nechtěl, ale proto, že to Ministerstvo zdravotnictví ovládané Občanskou demokratickou stranou a bohužel i dnes, byť prostřednictvím ministra Hegera, který zde hraje jakousi nesvéprávnou roli a připodpisuje takovéto návrhy zákonů, tím se stává spoluzodpovědným za to, co možná nastane, čili dámy a pánové, dnes tento zákon, byť je platný, tak je totálně ignorován ze strany Ministerstva zdravotnictví. Začalo to za pánů Julínka a Šnajdra. Ano, žijeme v zemi, která se těžko může nazvat právním státem v situaci, kdy Ministerstvo zdravotnictví, přestože je platný zákon, který říká: když si někdo požádá a splní podmínky, tak musí zřídit neziskovou nemocnici, tak jí prostě už několik let nezřizuje – v rozporu se zákonem, v rozporu s právním řádem! Jistě, podali jsme na to správní žalobu. Bohužel české soudy také nejsou jedny z nejrychlejších, takže to leží u správního soudu a ten pravděpodobně rozhodne, když zákon bude už zrušen. Nejspíš rozhodne, že skutečně Ministerstvo zdravotnictví postupovalo protizákonně, ale vzhledem k tomu, že v té době už zákon platit nebude, tak co se asi dá dělat? Je to opět další docela, bych řekl, lumpárna v přímém přenosu. Arogance moci, státní terorismus! (Hlasitý smích zprava.) V situaci, kdy je jasný a evidentní zákon, kdy si Ministerstvo zdravotnictví najme svého právníka, bývalého ministra Němce, tento exministr Němec jasně dá písemné právní stanovisko, že Ministerstvo zdravotnictví nesmí nezapsat neziskovou nemocnici – to už prosím dal v době, kdy tam seděl pan Šnajdr –, tak ministerstvo nedělá nic. Přes právní analýzy, přes právní stanoviska, prostě zákony v České republice platí jen pro někoho. V tomto případě neplatí pro pány Šnajdry, Hegery, Julínky a další. Prostě dělají si ze zákonů trhací kalendář. Samozřejmě z těch, které se jim nelíbí nebo nehodí. Pěkný návod pro spoluobčany.

Dámy a pánové, žijeme v zemi, kde když se vám nějaký zákon nelíbí, tak ho prostě ignorujte! Tady máte návod. Dá vám ho pan Šnajdr, pan Heger, předtím pan Julínek a další. Když to můžou dělat oni, proč byste to nemohli dělat vy? Vyberte si jakýkoliv zákon, který se vám nelíbí, a klidně ho začněte porušovat. A když vás někdo bude volat k pořádku, tak řekněte: ale vždyť takhle běžně se měsíce či roky chovají pánové Šnajdr, Julínek, Heger, v podstatě i předseda vlády! Pěkný návod dáváte!

Čili dámy a pánové, tady vidíte, že jsme v situaci, kdy zákon platí, je Ministerstvem zdravotnictví roky vědomě sabotován, neděje se nic, a teď tedy ministerstvo, abychom ho neobtěžovali, tak ten zákon dokonce zruší. Ruší tak skutečně jednu z posledních pojistek proti pánům Bendlům a po-

dobným a proti jejich plánům na další budoucí privatizaci, v podstatě rozkrádání českého zdravotnictví a českých nemocnic.

Chtěl bych se zeptat pana ministra zdravotnictví Hegera, zda je to jeho cílem, zda chce, aby více českých nemocnic skončilo jako ta brandýská, dačická, v Českém Brodě a mohl bych jmenovat další a další. Jestli to je skutečně záměr, tedy nejdřív majetky za pár korun posunout nějakým svým kamarádům, pak je za velké peníze rozprodat a pak tu ohlodanou kost hodit, pokud možno, zpátky státu nebo někomu na krk formou bankrotu.

Dámy a pánové, to, o čem mluvím, to nejsou nějaké pohádky, výmysly nebo spekulace. To je bohužel to, co zažíváme v řadě měst jako každodenní realitu. Pokud někdo chce vystupovat tímto způsobem, že chce podporovat rozebírání, tunelování, tedy rozkrádání našich nemocnic, nechť hlasuje pro zrušení tohoto zákona. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím paní poslankyni Soňu Markovou. – S faktickou poznámkou pan ministr Drábek, má tedy přednost. Faktická poznámka. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Nedělám to obvykle, ale tentokrát musím a nechci nijak zlehčovat to, co tady padlo. Přečtu vám to, co mi napsal jeden občan. (Čte z notebooku.)

Uf, vlastně máme štěstí, že Rath je poslanec, protože kdyby byl doktor, to by byl průser. (Potlesk z lavic uprostřed.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále faktická poznámka David Rath.

Poslanec David Rath: Já myslím, že pan ministr Drábek tady jasně předvedl, co je slušné vychování, co je jemnocit a jak má vystupovat ministr této vlády. Mrzí mě, paní předsedkyně, že jste ho neupozornila, že se chová jako hulvát. (Zatleskání vlevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Soňa Marková je přihlášená do rozpravy a má tedy slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Přeji hezký den. Dámy a pánové, vážená paní předsedkyně, vládo, dovolte mi, abych se jménem poslaneckého klubu Komunistické strany Čech a Moravy vyjádřila k tomuto návrhu zákona.

Už v prvním čtení jsem tady říkala, že jsem pamětník v tom smyslu, že si pamatuji zrod tohoto zákona, který se nyní vládní koalice snaží zrušit silou svých sto a více hlasů. Musím konstatovat, že k tomuto zákonu, který se

teď chystáte zrušit, vedla velmi obtížná a zdlouhavá cesta. Přesně v duchu té staré známé pravdy, že sejdou-li se dva právníci, hned tu máte nejméně tři právní názory.

Potvrzuji také to, co řekli někteří mí předřečníci – teď tedy nemyslím pana ministra Drábka – o dvou hlavních cílech a důvodech, proč vůbec tento zákon vznikl. Za prvé to měla být pojistka proti bezbřehé privatizaci nemocnic a za druhé měla být zajištěna potřebná a kvalitní zdravotní péče pro všechny v rámci vytvoření sítě nestátních neziskových zdravotnických zařízení. To vše v situaci, kdy neexistoval žádný obecný ani konkrétní zákon o neziskových zařízeních ve veřejných službách. Zato však v době, kdy krajské reprezentace začaly převádět své nemocnice na obchodní společnosti, což měl být bezesporu první krok k budoucí privatizaci lůžkové péče na základě stále dokola opakovaného ale ničím nepotvrzeného tvrzení, že jediným správným hospodářem je soukromý vlastník.

Proč mluvím o nepodloženém tvrzení. Když se pozorně rozhlédnete po naší republice a podíváte se doopravdy pozorně, zjistíte, kolik zde máme kdysi prosperujících průmyslových, zemědělských a jiných podniků po roce 1989 různým způsobem zprivatizovaných a nyní zkrachovalých. Tehdy se také zrodil mýtus o tom, že obchodní společnosti jsou tou nejlepší a jedinou správnou formou vlastnictví pro nemocnice zřizované krajem. V mém Královéhradeckém kraji se na to konto celá léta tvrdilo, že tyto nemocnice, akciové společnosti později spojené do zdravotnického holdingu, výborně fungují a nemají žádné dluhy. Pokud jsme si ovšem chtěli tato tvrzení ověřit, vždy jsme narazili na hradbu v podobě mantry stále opakované: to je obchodní tajemství, to se nemůžete dozvědět. Krutá pravda se ukázala až po posledních krajských volbách, kdy došlo ke změně vedení kraje a audity následně odhalily dluhy nemocnic za více než sto milionů korun.

S pravicí je také od počátku jejího vládnutí spojen ještě jeden fenomén – neplnění slibů daných voličům před volbami. Začala to už ODS ve své dnes dávno zapomenuté smlouvě s občany, kde slibovali, že nenavýší spoluúčast pacientů, kromě jiného. Pak zavedli regulační poplatky ve zdravotnictví a rázem stoupla spoluúčast pacientů o celá dvě procenta. Nyní se bohužel v této osvědčené politice beze studu pokračuje. Jako třeba v tomto případě, kdy byl – a myslím, že to potvrdí všichni, kteří v této Poslanecké sněmovně seděli – slíben zákon o neziskovkách ve veřejných službách. A místo toho teď máme na stole zákon o zrušení nestátních zdravotnických zařízení neziskových. Jeho podoba, podoba tohoto zákona, není úplně bezchybná, ale kdybychom v Poslanecké sněmovně měli zrušit všechny zákony, které Sněmovna vytvořila s chybami, tak by naše Sbirka zákonů zřejmě zela prázdnotou.

V souvislosti s projednáváním tohoto poslaneckého návrhu zákona bych znovu připomněla několik otázek, které jsem položila už při prvním čtení, ale na které jsem bohužel nedostala odpovědi.

Za prvé. Proč Ministerstvo zdravotnictví ještě nepředložilo třeba novelu tohoto zákona, která by opravila chyby, anebo obecný zákon o neziskovkách ve veřejných službách? Že by to bylo proto, že ve skutečnosti tato vládní koalice žádná nezisková zdravotnická zařízení nechce? A privatizaci zbytku zdravotnictví pokládá za nejlepší řešení? Budou potom následovat lukrativní fakultní nemocnice a zdravotní pojišťovny?

Druhá otázka. Proč Ministerstvo zdravotnictví místo tohoto poslaneckého návrhu zákona tady nyní nepředkládá zákon třeba proti korupci a plýtvání miliardami veřejných peněz ve zdravotnictví? Že by proto, že ti, kteří si ze zdravotnictví učinili zdroj svých pohádkových zisků, byli výrazně potom nespokojeni s touto pravicovou vládní koalicí?

Třetí otázka. Proč Ministerstvo zdravotnictví s tak velkým množstvím úředníků ještě nepředvedlo zatím téměř nic a většina změn spočívá pouze v oprášení starých Julínkových předloh, které sám bývalý ministr nakonec pro jejich nekvalitní zpracování stáhl, anebo ve formě poslaneckých návrhů ať už zákonů, nebo pozměňovacích návrhů? A pozitivní změny, jako například odstranění nerovnosti a nespravedlnosti ve financování zdravotní péče, se zatím v Poslanecké sněmovně neobjevily a asi ani neobjeví, protože žijeme tak trochu v absurdní zemi, kde se pan ministr několikrát vyjádřil – teď myslím pana ministra zdravotnictví – o tom, že ani to své ministerstvo v podstatě řídit nechce. A to i přesto, že Česká republika asi i přes nechuť představitelů vládní koalice je stále stát, ve kterém je stát odpovědný za zdravotnictví jako veřejnou službu a právo na zdravotní péči máme zakotvenu v ústavě.

Čtvrtá otázka. Proč Ministerstvo zdravotnictví opakovaně odmítlo žádost Středočeského kraje a nepovolilo přechod jeho nemocnic na neziskovou formu i poté, co donutilo kraj vydat obrovské částky na posudky? A odůvodnění zamítnutí, že je předložen právě tento návrh na zrušení nestátních neziskových zdravotnických zařízení, zní jako absurdní drama pana Havla.

Za páté. Co znamená panem ministrem dříve vyslovený pojem nezisková organizace rozumného typu? A co je špatného na zákoně, který si kromě již zmíněné pojistky proti privatizaci a vytvoření sítě nestátních neziskových zdravotnických řízení dává za cíl například kontrolu personálního vybavení zdravotnických zařízení ministerstvem nebo komorou, kontrolu kvality poskytování zdravotní péče, povinnost ošetřit pacienta ve spádovém území, nemožnost, aby nemocnice zařazená do sítě zbankrotovala a majetek takovéto nemocnice nemohl být předmětem exekuce?

Nebo že veškeré příjmy nemocnice musí být použity na provoz, obno-

vu, rozvoj daného zařízení? Co je špatného na požadavku transparentnosti nákupu zboží a služeb? Co je špatného na kontrole hospodaření, zvlášť když nestátní zdravotnická nezisková zařízení jsou naprosto obvyklá ve vyspělé Evropě a předlohou pro tento zákon byl švýcarský model?

Jestliže se tedy hlásíme k tomu, že zdravotnictví není podnikání – i když si nejsem jistá, jestli to myslí všichni doopravdy, vy, kteří tady sedíte –, že to tedy není podnikání jako každé jiné, protože je to veřejná služba hrazená z povinného veřejného solidárního zdravotního pojištění, není přece žádný důvod tento zákon měnit nebo rušit. Měnit ano, ale rušit určitě ne.

Zamítnutí a společná práce nad případnými chybami je jediné možné řešení ve prospěch všech – opakuji všech – občanů České republiky, nejenom těch vyvolených, tedy, překládám pro pravicovou část politického spektra, těch bohatých. Navrhují tedy znovu zamítnout tento návrh zákona.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Leoš Heger žádá o slovo v rámci obecné rozpravy.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych se rád přihlásil k tomu, že ministerstvo tento návrh podpořilo. Nebudu se vyjadřovat k těm rétorickým ekvilibristikám, které tady byly učiněny, ani k velmi silným vyhlášením, dehonestacím ani k oslímu můstku, kterým se přešlo ke kritice, jak řídila ODS zdravotnictví ve Středočeském kraji, popřípadě v Královéhradeckém kraji.

Chtěl bych jen říci, že trochu škoda, že v těchto výpadech, které podouvají, že současná vláda chce zprivatizovat ve zdravotnictví úplně všechno, nebo konkrétním osobám přiznávají záměry se obohatit nebo někomu přihrát nějaký majetek – já jsem chtěl jenom říci, že je škoda, že mezi těmito řečmi, které trochu postrádají argumenty, a zdůrazňují argumenty ad personam nebo argumenty typu strašení věcmi, které lze samozřejmě pojmenovat, ale těžko prokázat, že v této atmosféře zaniká velký problém řízení zdravotnictví, který tady existuje. Existuje v tom, jak je založena naše legislativa.

Naše legislativa je založena na tom, že síť nemocnic se podle zákona č. 48 formuje cestou výběrových řízení a navazování smluv s pojišťovnami. Toto bylo vetknuto do zákona koncem devadesátých let a v řadě aspektů se to osvědčilo, ale v řadě aspektů se to již přežilo. Ukazuje se, že ovlivňování sítě není na jedné straně dostatečně pružné, protože tady neustále máme problém, že síť je nerovnoměrná, v některých sférách přebujelá, a na druhé straně máme problém, jak redukovat lůžka civilizovaným způsobem tak, aby nemuselo být používáno násilné administrativní uzavírání, a jak vůbec celou síť kultivovat.

Já si myslím, že tady se vůbec nehraje o to, že by v současné době někdo chtěl vytvářet akciové společnosti. Naopak se opakovaně hlásím k tomu, že Ministerstvo zdravotnictví pracuje na modelu – a řeknu to klidně znovu, i když jsem za to byl kritizován – rozumně neziskové společnosti. Ministerstvo zdravotnictví vede obtížná jednání o vzniku univerzitních nemocnic, který bude provázen odstátněním nemocnic na formu neziskových organizací. Toto je veřejně přislíbeno. Ministerstvo zdravotnictví vetklo do zákona o zdravotních službách možnost ovlivňovat alespoň centra specializované péče, protože to, co se celkem v posledních letech osvědčilo, není postaveno na solidním základu.

Já bych byl proto mnohem raději, kdyby opozice místo výhrůžek, které tady zazněly, obav a strašení veřejnosti byla spíše ochotna diskutovat o tom, jak síť neziskových nemocnic do budoucna tvořit a jakým způsobem tu síť postavit na některých kmenových nemocnicích, které musí být rozmístěny rozumným způsobem, a ne takovým způsobem, jakým určuje zákon, který se zde pokoušíme navrhnout ke zrušení.

Ten zákon má opravdu celou řadu pozitivních prvků, jak tady padlo, a my jsme také některé z nich zakomponovali do zákona o službách. Dohled nad kvalitou tam samozřejmě je. Velmi přísný dohled na to, aby nikdo neodmítal pacienta, a další věci.

Já se o tom nebudu dále šířit. Jenom bych vás chtěl ujistit, že ten zákon je tak složitý, komplikovaný a vnitřně špatně provázaný, že je velmi těžké ho předělat a aplikovat. Ten zákon je dokonce velmi obtížné aplikovat tak, aby mohl vejít v platnost tím, že se tam některé nemocnice zapojí, a není tedy způsobeno zlou vůlí nebo nezákonným chováním ministerstva, že dosud ten zákon nebyl aplikován.

Já o tom nebudu dále široce hovořit. Jenom vás ujišťuji, že žádná privatizace se nechystá. Chystá se opravdu zákon o neziskových nemocnicích. Ministerstvo se z této cesty nedá svést žádnými excesy ani výhrůžkami.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Je zde jedna faktická poznámka. Prosím, pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, slyšeli jsme pana ministra, který se nás snažil uklidnit, že se vlastně nic neděje, že zruší zákon o neziskových nemocnicích. Přitom nepřichází s žádným jiným. Pan ministr zdravotnictví už je docela dlouhou dobu na ministerstvu, aby tedy, když se mu tento nelíbí a chce neziskové nemocnice, tak už tady dnes mohl mít alternativu. Žádnou takovou nepřináší, čili boří něco, aniž by měl cokoli nového, jiného, lepšího připravené. To je jeden fakt.

Druhý fakt. Pane ministře, já vám nevěřím, že nechcete privatizovat nemocnice. Konkrétně v nedávné době se objevily jasné zprávy, že chcete některé nemocnice zbavit statutu fakultních nemocnic. Čili vy na jedné straně hovoříte o tom, jak chcete mít univerzitní nemocnice, na druhé straně některé z toho vyřazujete, ale co víc – třeba u Fakultní nemocnice na Bulovce nemá jít jen o to, že přestane být fakultní, ale otevřeně se hovoří o tom, že bude pronajata soukromému provozovateli.

Jestli nevíte, pane ministře, tak samozřejmě privatizace nemusí být jen prodej majetku, ale může být i privatizace činnosti. To znamená, vy tady jasně pracujete na plánu privatizovat nemocnici, Fakultní nemocnici Na Bulovce. Toto jste potvrdili médiím, nikdy jste to nepopřel. Takže, pane ministře, nemluvte zde nepravdy, že nepřipravujete žádnou privatizaci dalších nemocnic. Pracujete dokonce na privatizaci Fakultní nemocnice Na Bulovce.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka další, pan poslanec Jiří Dolejš ze strany ČSSD. Prosím.

Poslanec Richard Dolejš: Richard Dolejš.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl ohradit vůči vystoupení pana ministra. Já se nedomnívám, že opozice straší, co se týká dopadu zrušení tohoto zákona. David Rath zde popsal dopady privatizace nemocnic ve středních Čechách. Té skandální privatizace, kde Petr Bendl zorganizoval prodej deseti nemocnic, které byly prodány pod cenou – 750 milionů korun. Všichni víme, jaké další dopady toto mělo.

Další věc, která zde byla řečena, je, že se nepřipravuje privatizace. Tak já nerozumím tomu, proč ODS rozjela privatizaci ve středních Čechách, a vycházelo se z programového dokumentu ODS Modrá šance pro podnikání, a proč předkladatel návrhu na zrušení zákona o veřejných neziskových zdravotnických zařízeních kolega poslanec Šnajdr veřejně hovoří o tom, že jeho základním programem boje proti korupci ve zdravotnictví je privatizace, privatizace, privatizace. A je jasné to, že pokud chce tohoto cíle dosáhnout, tak hlavní překážkou je tento zákon a také hlavní překážkou by bylo to, kdyby ministerstvo zaregistrovalo středočeskou veřejnou neziskovou nemocnici. A pan ministr nám neodpověděl a nedal jasné argumenty, proč ministerstvo nezaregistrovalo na návrh zastupitelstva Středočeského kraje toto zdravotnické zařízení. K tomuto mlčí. My se ho ptáme na každé sněmovně, když projednáváme tento návrh, a nikdy nám neodpověděl.

Pane ministře, prosím, odpovězte.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď je řádná přihláška – pan poslanec Petr Bendl. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, paní předsedkyně, já bych tedy využil i svého práva technické, protože mám pocit, že už toho bylo dost.

Byť vás nechci zdržovat tady tématem privatizace středočeského zdravotnictví, přesto musím připomenout, že jeden z prvních ministrů, který privatizoval činnosti státních nemocnic, byl ministr zdravotnictví David Rath. A je to doložitelné, stejně jako je doložitelné, jakým transparentním způsobem probíhala privatizace středočeských nemocnic, v té době že členem výběrových komisí byli zástupci Transparency International, odboráři, odborníci jmenovaní jednotlivými odbornými skupinami ve zdravotnictví, stejně jako řada dalších lidí, a vyzývali jsme tehdy i opozici k tomu, aby pokud nesouhlasí s procesem – ale mohla ho kontrolovat a to tehdy odmítla.

Je nutné také připomenout a říci, že ne vždy záleží na tom, jestli zdravotnické zařízení je akciovkou, či příspěvkovou organizací. Důkazem toho je konání středočeského zastupitelstva, které pan hejtman David Rath svolal v rámci otevřenosti sociální demokracie – debaty s veřejností – na pátek 23. na šestou hodinu, protože to každému zjednoduší ten proces účastnit se jednání zastupitelstva. A já pevně věřím a zapsal jsem si tady větu paní kolegyně Soni Markové, která říká: “Co je netransparentního na tom – na kontrole hospodaření jednotlivých nemocnic?” Já pevně věřím, že komunisté zvednou na jednání středočeského zastupitelstva ruku pro to, aby se projednávalo financování středočeské nemocnice, příspěvkové organizace, aby to nešlo pod stůl jako řada jiných témat. Doufám, že paní poslankyně pak buď potvrdí, či odvolá věty, které tady říkala o transparentní či netransparentní kontrole financování zdravotnictví.

A poslední poznámku k těm urážkám: Když jeden člověk uráží druhého, neříká nic o tom druhém, ale říká něco o sobě, o způsobu jeho výchovy, o způsobu jeho myšlení, o způsobu jeho fungování. To je výpověď o něm, nikoliv o nikom druhém. Že se tak chová jeden z našich kolegů, je smutné. Že už několikrát za to byl potrestán, je faktem. Zdá se, že to považuje za výhodu, že je potřeba to takto lidem ukázat, jak se nebojí, že ta urážka, že to je to správné, to ohřívání se tady v těch světlech a urážení toho druhého. Já řeknu jenom jedno: Já jsem si jistý, že by mi toto pan poslanec Rath na čtyři oči někde za rohem, za barákem, neřekl.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Vítězslav Jandák.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, paní předsedkyně, já bych jenom – já jsem velice pečlivě poslouchal, pane kolego Bendl, ale pokud vím, tak jsem tady poslouchal pana kolegu Ratha a ten nemluvil o privatizaci, ale mluvil o zlodějně a to je rozdíl. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další poznámka – pan poslanec Richard Dolejš.

Poslanec Richard Dolejš: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se s Petrem Bendlem pšu o privatizaci nemocnic od této doby, co s tímto záměrem přišel do krajského zastupitelstva, a naivně jsem se domníval, že dnes se Petr Bendl za celý proces privatizace a prodeje nemocnic omluví. Petr bohužel tak neučinil a navíc tady ještě mate Poslaneckou sněmovnu o tom, že privatizace byla údajně transparentní. Celá privatizace se odehrála za zády, bez vlivu krajského zastupitelstva. Petr Bendl zřídil pět akciových společností, do nich následně vložil deset malých nemocnic a ty nemocnice – o jejich prodeji, o tom majetku, nerozhodovalo zastupitelstvo, ale akciové společnosti a valná hromada těchto společností, což byla tehdejší rada kraje pod řízením Petra Bendla. Takže zastupitelstvo kraje nemělo na výběrové řízení a vůbec na formování celého procesu žádný vliv.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další řádná přihláška – pan poslanec Jiří Šulc.

Poslanec Jiří Šulc: Vážená paní předsedající, ctěná a znectěná Sněmovno, dámy a pánové, já jsem nechtěl vystupovat k dnešnímu bodu, protože si myslím, že věnovat tolik diskuse tomu návrhu, který vykuchal Ústavní soud, je mrhání časem takového tělesa, jakým Poslanecká sněmovna rozhodně je. Nicméně k některým zde proneseným nesmyslům a větám se musím vrátit.

Předně – je to hezké, pravda nejde umlčet, ale každý historik vám potvrdí, že zejména totalitní režimy pravdu umlčely skoro vždycky. Co nejde umlčet, je skutečnost. A skutečnost říká úplně něco jiného. Takže já to musím znova zopakovat. Privatizace znamená odstátnění. Všechny nemocnice v krajích odstátnila – neboli zprivatizovala – vláda sociálních demokratů na začátku, někde kolem roku 2002 až 2003. To je skutečnost, která je neprosto zřetelná. Že k tomu neudělali žádná pravidla, že k tomu neudělali zákon, to je taky skutečnost. Existuje můj dopis na předsedu vlády, byl to předseda Zeman, jestli vláda sociálních demokratů počítá a připravuje zákon o neziskových společnostech, respektive nemocnicích. A na to existuje odpověď – paní dr. Součková, členka sociálních

demokratů – a tu odpověď mám schovanou, že jejich vláda nic takového připravovat nebude.

Takže co zbylo krajům? Nechat nemocnice jako příspěvkové organizace?

Škoda, že tu není ministr financí. Já bych ho skoro vyzval, ať všechny příspěvkové organizace jako nemocnice prožene kontrolou, protože porušují zákon. Příspěvková organizace má totiž jeden základní statut. Tato organizace hospodáří z peněz zřizovatele. U nemocnic hospodáří s penězi, které získává z 99 % od pojišťoven a od klientů. To znamená hospodářská organizace nemocnice je legislativní nonsens a Ministerstvo financí by mělo bohužel v tomto případě konat.

Tohle to jsou skutečnosti a pravdu můžeme zaobalovat do jakýchkoliv slovíček, ale tato pravda je jasná a já bych poprosil, abychom nechali zbytečných urážek, které nejsou vhodné pro toto místo, a věnovali se skutečné činnosti. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Jaroslav Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobrý den. Já bych jenom ve své faktické poznámce prostřednictvím paní předsedající svému kolegovi. Já si myslím, že to základní je ta slušnost, to si myslím – a z faktické poznámky k tomu dané problematice.

Můj kolega Jiří Šulc z Ústeckého kraje ví přece sám dobře, a vedli jsme o tom velkou diskusi, o převodu nemocnic na obchodní společnosti. To, jak dneska krvácíme, to, že pan Kalousek dal, jeho ministerstvo, trestní oznámení na Krajskou zdravotní, že nakoupila o osmkrát draž některé přístroje, to je přece faktický důkaz, že to je nesmysl, to, co jsme tady provedli, že jsme převedli všechny nemocnice, které byly v majetku veřejnoprávním, to znamená v majetku krajů, na obchodní společnosti. Musí se v Americe hodně učit, protože tam je jenom osm procent společností obchodními společnostmi. Takže z Washingtonu, přijedte se k nám poradit, jak se to nemá dělat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Řádná přihláška David Rath. Prosím.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, já jsem si chtěl nechat celý ten příběh privatizace středočeských nemocnic až na třetí čtení. Teď jsme v druhém čtení, ale jenom pro ilustraci jsem ukázal, k čemu vede politika v jedné konkrétní nemocnici, tedy té brandýské, která skutečně byla vytunelována, tedy rozkradena, a nyní jí hrozí zánik. Jestli pan ministr mys-

lí, že tohle je správná cesta redukce lůžkového fondu, tak já si to prosím nemyslím. Já si nemyslím, že redukce lůžkového fondu má jít prostřednictvím tunelování a rozkrádání nemocnic.

Nicméně pan Bendl zde vyprávěl o tom, jak to dobře mysleli, jak vlastně on asi o žádné špatnosti nevěděl a že tam měli Transparency International a další. Mimochodem, zaznamenal jsem stanovisko Transparency International, které v jasném pořadu nedávno, pane Bendle prostřednictvím paní předsedající, jasně řeklo, že s tím procesem nemělo nic společného, nechce mít nic společného a že v žádném případě ho nepovažují za transparentní a korektní. Já vám ten pořad klidně půjčím. Mám ho nahraný. Taky tam vystupujete a strašně se divíte, co že se vlastně za vašimi zády dělo, že jste to ani prostě netušil, jak vám tam ty nemocnice rozebírají.

Takže, dámy a pánové, on to není jenom příběh brandýské nemocnice. Samozřejmě zákon o neziskových nemocnicích se měl týkat všech, a nejenom prodejů majetků, privatizací činností, ale třeba i pronájmem, dlouhodobým pronájmem majetku. A v tom vlastně vláda Petra Bendla ve Středočeském kraji taky dosáhla jistých met.

Například. Já už jsem tady zmínil pana Rubáše, bývalý ministr zdravotnictví za ODS. Jeho dceru má za manželku váš bývalý předseda klubu pan Tluchoř. Pro pana Bendla dělal dlouhou dobu jeho hejtmanského poradce ohledně zdravotnictví, a protože pan Bendl je profesí hasič, předpokládám, že panu Rubášovi hodně naslouchal jako odborníkovi na zdravotnictví. Takže tento velký odborník na zdravotnictví spolu s panem Cabrnem řídili kolínskou nemocnici. Samozřejmě všechny tyto nemocnice hned pronajaly dialýzy samozřejmě na 30 let, dámy a pánové, za velmi problematických podmínek. Budiž. To dělaly i některé státní nemocnice. Pan Bendl mě z toho obvinil. Není to pravda. Za nás toto v žádném případě nebyla politika. Za vedení kraje Petrem Bendlem byly pronajaty prakticky všechny dialýzy ve všech krajských nemocnicích. Ve všech krajských nemocnicích byly na 30 let pronajaty všechny dialýzy za velmi podivných okolností a poté, co my jsme nastoupili na kraj, jsme museli začít vyjednávat, pane Bendle prostřednictvím předsedající, a domluvili jsme vyšší nájem. Vám o žádný tlak na tyto společnosti nešlo. Prý ta jednání za vás vedl pan Rubáš o tom pronájmu.

Dále pan Rubáš, váš poradce přes zdravotnictví, se domluvil s jiným soukromníkem a v kolínské nemocnici mu pronajal nukleární magnetickou rezonanci. Za tuto nukleární magnetickou rezonanci dostával tento soukromý provozovatel zhruba 2,5 milionu měsíčně. Dva a půl milionu měsíčně od zdravotních pojišťoven. Jeho náklady byly zhruba kolem půl milionu měsíčně. Čili dva miliony korun na tom každý měsíc vydělal. Kdo zná pořizovací ceny toho přístroje, jednoduše si spočítá, za jak málo let

ten přístroj dostane zpátky zaplacený, a pak už vydělává každý měsíc dva miliony korun.

Když my jsme nastoupili na kraj a zjistili jsme, jak nevýhodná pronájemní, tedy privatizační smlouva tam je, začali jsme s tím soukromým majitelem vyjednávat, a ejhle – zatímco za pana Rubáše a Bendla platil kolínské nemocnici 30 tisíc korun nájmu, tak obratem my jsme z něho dostali desetinásobek za stejné časové období. Přesto nám to nestačilo, koupili jsme vlastní přístroj, přístroj už tam je, provozujeme ho a ty dva a půl milionu dostává od pojišťoven naše kolínská nemocnice, která tedy z toho má také ty dva miliony, dává je do provozu, tedy do platu sester, lékařů, do obnovy nemocnice.

Čili toto je jasný příběh, jak se provozuje nemocnice pod vedením ODS, pánů Bendlů, Rubášů, Cabrnochů, Tluchořů a jak se o to snaží sociální demokracie. Určitě uděláme taky některé chyby, ale prostě rozhodně neobíráme kraj, nemocnice, pacienty, zdravotníky o stovky milionů, jak jste to činili vy. To je jeden z příkladů, ale mohu hovořit o dalších.

Zajímavé byly smlouvy, které za Petra Bendla byly uzavřeny v některých nemocnicích třeba na praní prádla. Tak si představte, že z takového Kladna se odváželo prádlo někam až do Náchoda. Vy byste říkali, proč by v Náchodě nemohli prát Kladnu, když by to bylo levnější? Jenže, dámy a pánové, ono to bylo výrazně dražší, než kdyby se to pralo kdekoli v okolí. Výrazně dražší, pane Bendle prostřednictvím předsedající! Opět můžete říkat, že jste o tom nevěděli. Já vám to i docela věřím, protože o to se člověk musí dost aktivně starat, aby se vůbec k takovým smlouvám dostal.

Navíc váš pan ředitel Mareš, nebyl on náhodou také člen ODS? Nebo je člen ODS? Nevím. Možná pan Bendl mně odpoví. Takže ten vedl kladenskou nemocnici těsně před volbami, honem rychle s tímto prádelníkem z Náchoda podepsal dodatek, kde jsou najednou smluvní pokuty, pokud by si nemocnice dovolila třeba to chtít vypovědět, takhle nevýhodnou smlouvu. Protože pan Mareš už možná tušil, že se jaksí nad vámi stahují mraky v kraji, a chtěl si to pojistit. Dalo nám zhruba rok práce, pane Bendle prostřednictvím předsedající, rok práce tuto nevýhodnou smlouvu ukončit a sehnat někoho, kdo pere kvalitněji za podstatně méně peněz. Za podstatně méně peněz! Já vím, že vám je to k smíchu, smějete se, pijete si svůj čaj a myslíte si něco o tom, ať si ten Rath tady povídá, co chce, vždyť – proč by si nepovídali?

Čili milý pane Bendle, když teď kritizujete to, že jsme udělali právě příspěvkovou organizaci, která má kontrolovat ty nemocnice, tak –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, své kolegy můžete oslovovat pouze mým prostřednictvím. Prosim, abyste se řídil jednacím řádem.

Poslanec David Rath: Ano, určitě budu. Čili místo toho, abyste, pane Bendle prostřednictvím předsedající, sám dohlížel nad kvalitou těch smluv nebo si k tomu pořídil nějaký orgán, jak jsme to udělali my, tak teď kritizujete, že my jsme zřídili kontrolní a koordinační orgán, který stál v podstatě drobné oproti tomu, co vydělal nebo ušetřil. Jen na této jedné smlouvě s vaším prádelníkem z Náchoda díky tomuto tlaku i právníků, které ta příspěvková organizace angažovala, šetříme více než milion korun ročně. Na jedné smlouvě! Ale takhle bychom mohli vzít praní prádla, respektive vaření, úklid, nákupy některých služeb...

Víte vy vůbec, pane Bendle prostřednictvím předsedající, že váš ředitel Rubáš například jen za právníka kolínské nemocnice platil více než sto tisíc měsíčně? Já nevím o tom, že by kolínská nemocnice čelila neustále nějakým právním sporům. Ale ejhle – sto tisíc měsíčně! Dnes podobné služby díky koordinační a kontrolní činnosti pořizujeme za částky třetinové nebo pětinové. Takže zatímco Petr Bendl, pan Rubáš, Tluchoř, Cabrnoch, ti všichni byli u té privatizace a podíleli se na tom, tak tito všichni pánové připravili Středočeský kraj, středočeské nemocnice o tři čtvrtě miliardy korun, na dalších nevýhodných smlouvách a kontraktech to byly další desítky milionů korun ročně, tak tím, že kraj udělal koordinační orgán, za dva roky, za dva roky na vašich nevýhodných smlouvách, na vašich nevýhodných smlouvách, které zbyly po vás, ušetřil částku někde kolem 80 milionů korun ve všech krajských nemocnicích dohromady.

A ještě poslední příběh, pod kterým jste podepsán. Neziskové nemocnice totiž neumožňují, ten zákon neumožňuje, aby si ředitel dělal co chce. Tam je totiž výrazná kontrola. Kontrola té dozorčí rady. Všechna důležitá rozhodnutí musí schválit dozorčí rada, kde v neziskové nemocnici má sedět zástupce města, lékařské komory, zaměstnanců, samozřejmě i zřizovatele. Teď si vezměme, jak byly řízeny nemocnice akciové společnosti za Petra Bendla. Krajské akciové společnosti. Zase jeden příklad nebo dva příklady za všechny.

Do benešovské nemocnice pan Bendl dosadil pana Petříka. Pan Petřík mu dělal zdravotního radu. Pak ho přesunul jako ředitele benešovské nemocnice a na jeho místo dal jeho družku paní Hellerovou. Je to ta paní Hellerová, samozřejmě členka ODS, myslím, že pan Petřík je taky člen ODS – nevím, jestli se tedy seznámili na stranických schůzích, ale to není asi předmětem dnešního jednání – tak paní Hellerová se pak stala náměstkyní ministra Julínka a kolegyní, náměstkyní pan Šnajdra. Takže tato skupina, tento pan Petřík byl současně ředitel, kam ho instaloval pan Bendl, současně i předseda představenstva akciové společnosti, kam ho také instaloval pan Bendl, a řídil se společenskou smlouvou akciové společnosti, kterou taky schválil pan Bendl. V této společenské smlouvě bylo napsáno, že vedení nemocnice, tedy ředitel

a náměstci, si nechávají schvalovat všechny věci od představenstva. Ředitel nemocnice a náměstci byli současně předseda představenstva a členové představenstva. Takže to vedlo k tomu, že pan Petřík, člen ODS, nebo řekněme kamarád pana Bendla, poté co dovedl benešovskou nemocnici do obrovských dluhů, do obrovských dluhů jako akciovou společnost – kde je, prosím, to vaše proklamované, že obchodní společnosti hospodaří líp než příspěvkové organizace nebo neziskový sektor? Prosím, kde máte, dokažte mi jako ODS, teď na tomto příkladu vaše tvrzení, že obchodní společnost hospodaří lépe! To vedl váš ředitel, spřízněný s vaším hejtmanem, byla to obchodní společnost, kraj ji ještě potajmu dotoval, přesto měla obrovské dluhy, nějakých 40 milionů dluhů! Tak tento pan Petřík, který tam vyrobil takovýhle dluh v té obchodní společnosti, si nakonec sám jako předseda představenstva a svým kamarádům z představenstva a z vedení nemocnice, to byli titíž lidé, schválil odměny asi čtyři miliony korun. Za to, jak pěkně tu nemocnici zadlužili! A když se na to zeptáte Petra Bendla, který byl předsedou valné hromady akcionářů, tedy zodpovídal za to, schválil tu společenskou smlouvu, instaloval tam pana Petříka do obou funkcí, tak prosím, Petr Bendl je zase plný údivu! Jak se to mohlo stát, jak mi to ten kamarád Petřík mohl za zády s paní Hellerovou udělat? Prostě spiknutí!

Takže co si o tom máme myslet, dámy a pánové? Myslím, že učebnicový příklad, jak fungují poučky, které hlásá ODS, v praxi. Takže obchodní společnost alias v tomto případě akciová společnost nehospoďářila lépe, byla zadluženější než předtím příspěvková organizace, přestože dostávala dotace z veřejného rozpočtu kraje, vedl ji pravicový politik do zadlužení a tento pravicový politik za to, že ji zadlužil, že neměla na výplaty zaměstnancům, si ještě sám sobě schválil odměny ve výši mnoha milionů korun. Já myslím, že pravicová politika a pravicové poučky v praxi.

No, pojďme se podívat o kousek dál, do Kolína. Tam byli jiní zajímaví známí pánové. Pan Rubáš a pan Cabrnoch. Pan ředitel, pan náměstek a současně pan Rubáš předseda představenstva, pan Cabrnoch člen představenstva. Náměstek Rubáše. Čili stejný model. Opět. Pana Rubáše tam instaloval pan Bendl, pana Cabrnocha taky, z pana Rubáše udělal předsedu představenstva a opět stejná společenská smlouva, že si sami sobě všechno schvalují. Čili jako ředitel Rubáš si něco navrhne a jako předseda představenstva Rubáš si to také schválí! Je to logické – proč by se někdo otravoval tím, že se bude bavit s nějakými cizími lidmi? Přece když už si to jednou sám vymyslel, proč by si to sám taky neschválil!

Takže podle této logiky pan Bendl a ODS i s lidovci – nutno podtrhnout i s lidovci, dámy a pánové – schválili a zprivatizovali brandýskou nemocnici. Představte si situaci, že tehdy, když běžela privatizace, pan Bendl do médií jasně říkal: Ničeho se nebojte! Majetky nemohou být rozkradeny a zcizeny,

jak straší ten Dolejš s Rathem! Ti jenom straší lidi, šíří špatnou náladu. Přitom my máme jasně v privatizační smlouvě napsáno, že nemůže být privatizován žádný majetek těchto nemocnic, proto jsme je konečně prodávali tak lacino. To byla slova Petra Bendla: My jsme je prodávali tak lacino, protože tam je blokace, že majitel nemůže prodávat majetek. A ejhle, dnes vidíme, že ho prodal! Kroutíte nad tím hlavou, jak je to možné? Jednoduše, když se podíváte do privatizační smlouvy, tam je napsáno, že sice nemůže prodat, pokud mu to neschválí představenstvo příslušné akciové společnosti!

Protože brandýskou nemocnici předtím Petr Bendl vtělil do majetku kolínské nemocnice, o tom, zda může být majetek brandýské nemocnice obratem rozprodáván, rozhodoval pan Rubáš s panem Cabrnochem. Oba dva. A světe div se, před krajskými volbami, tedy dva roky, nebo rok dopředu před vlastním prodejem, podepsali novému majiteli, tedy tomu, který to teď rozkradl, tak tomu podepsali bíanco šeky oba dva pánové, tedy Rubáš s Cabrnochem, že to může prodat.

A bylo zajímavé. Přišel za mnou novinář, ptal se a říkal: “Mluvil jsem s panem Rubášem. Bylo to nedávno. Ptal jsem se ho, jak to, že byly prodány majetky brandýské nemocnice, když tam byla blokace. A pan Rubáš mi řekl, že to bylo prodáno už za vás, tedy za nového krajského vedení.” Já jsem říkal: “Jistě, bylo, ale bohužel jsme s tím nemohli nic dělat, protože tam byl souhlas pana Rubáše a Cabrnocha, který rychle stačili podepsat před krajskými volbami.” Takže ještě pan Rubáš měl tu drzost, že to chtěl shodit na nás! Samozřejmě my jsme v archivu jednoduše našli podpisy pana Rubáše a Cabrnocha, a koho by to zajímalo, všem mohu ukázat, jak vaši prominentní členové ODS podepsali souhlas s nevýhodnou privatizací majetku brandýské nemocnice.

A když se teď někdo na to pana Rubáše, tedy poradce pana Bendla přes zdravotnictví, zeptá, jak je možné, že s tím souhlasil, tak víte, co odpoví: “My, tedy ODS,” říká Rubáš, “my držíme heslo, že majitel si se svým majetkem může dělat, co chce.” A teď si to dejte ve srovnání s tím, co říkal při privatizaci sladkým libým hláskem vlka, který si upiloval jazyk před kůzlátky, jak říkal: “No, nemějte lidé strach, nic se nemůže stát, máme tam blokace a nikdo nemůže nemocnice rozkrást, protože ti majitelé to nemohou udělat po mnoho příštích let.” A najednou na stejnou otázku pan Rubáš odpovídá: “My říkáme, že majitel si může dělat se vším, co chce.” Takovouhle hru vy hrajete s veřejností. Když něco chce pravice rozkrást, tak lidem říká, jak to bude báječné, jak to bude skvěle fungovat, jak to s nimi myslí dobře, jak se nikdo nemusí ničeho bát. Když někdo před tím varuje a říká: “Prosím vás, to je jasný plán, jak to vytunelovat, zcizit, rozvrátit.”, tak říkají: “Straší. Je hulvát. Útočí. Pojďme se bavit věčně.” Tedy nejlépe o tom, jaké je počasí. Ale pak když k tomu dojde, tak najednou otáčejí a říkají, buď že jsme nic neřekli, my jsme nic nevěděli, to se všechno dělo za našimi zády, to dělal

někdo úplně jiný, anebo říkají takové ty věci: "Vždyť jsme od začátku říkali, ať si s tím majitel udělá, co chce."

Čili dámy a pánové, bohužel pravice má v této Sněmovně drtivou většinu a v demokracii samozřejmě platí ve finále ta síla hlasů. V civilizované a vyspělé společnosti však některé věci jsou tabu. Je tabu například obírat nemocné, je tabu obírat či si svaly ukazovat na invalidech, je tabu tunelovat nebo rozkrádat zdravotnictví. Bohužel je vidět, že nejsme vyspělou zemí a že k ní máme ještě hodně daleko, protože teď jsme konfrontováni tím, že má padnout snad poslední pojistka před další vlnou privatizace, tedy, chcete-li, nejspíš rozkrádání nemocnic a la ODS, a la Petr Bendl, a la pánové Rubášové, a la pan Šnajdr a další.

Za pár let uvidíme výsledky a budeme říkat totéž a budeme mít pocit deja vu: vždyť už jsme to jednou zažili, vždyť už jsme to jednou říkali. Bohužel je to stále dokola a stále špatně. A jestli si pan Bendl myslí, že já mu to, co si – ne o něm, on je možná docela milý chlapík –, ale co si myslím o tom, co dělal a na čem se podílel buď vědomě, nebo nevědomě, neřeknu do očí třeba za rohem, tak pane Bendle prostřednictvím předsedající, klidně vám to řeknu do očí! (Slabý potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Soňa Marková má nyní slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jenom na začátek oznamuji, že i když jsem z Náchoda, tak o žádném špinavém prádle ze Středočeského kraje nic nevím, nikdy jsem ho neprala ani neperu.

A teď vážně. Dovolte mi, abych se nezapojila do pořadu Ring volný, který tady teď vlastně nastal, a vrátila se k projednávání tématu, abych odpověděla na to, co tady bylo řečeno panem ministrem.

Obvinění z demagogie, nekonkrétní kritiky a strašení není od vás zcela fér, pane ministře, protože na mé otázky, které jsem kladla již podruhé, jste mi neodpověděl.

A tak tedy ještě jednou, staří Římané říkají repetitio est mater studiorum, takže prosím, odpovězte mi. Já vám je v rychlosti zopakuji. Proč Ministerstvo zdravotnictví nepředložilo ještě obecný zákon o neziskovkách ve veřejných službách? Proč Ministerstvo zdravotnictví nepředložilo zákon proti korupci a plýtvání miliardami veřejných peněz ve zdravotnictví? Proč Ministerstvo zdravotnictví nezákonně opakovaně odmítlo žádost Středočeského kraje a nepovolilo převod jeho nemocnic na neziskovou formu? A poslední otázka: Co konkrétně, protože na to jsem také nedostala odpověď, znamená pojem nezisková organizace rozumného typu?

Já si myslím, že to, co jsem přednesla, nebyla žádná demagogie ani

strašení ani nekonkrétní kritika. Odpovězte mi, prosím, pane ministře, a můžeme pokračovat dále v jednání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsme v obecné rozpravě. Já se ptám, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, rozpravu končím a zahajuji rozpravu podrobnou. Paní poslankyně Soňa Marková se do ní přihlásila, má tedy slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Dovolte mi, abych navrhla zamítnutí tohoto návrhu zákona. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Krákora se hlásí.

Poslanec Jaroslav Krákora: Taktéž navrhuji zamítnutí, zrušení tohoto zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Dále se někdo hlásí do podrobné rozpravy? Pan kolega Šnajdr.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji, paní předsedkyně. Dovolte, abych navrhl zkrácení lhůty na projednávání ve třetím čtení na 48 hodin. Děkuji. (Nesouhlasné hlasy zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další prosím do podrobné rozpravy? Není žádná přihláška, končím podrobnou rozpravu. Pan předseda Pavel Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, paní a pánové, už jsme si tady možná někteří zvykli na překotné tempo, kdy se pracuje na více stavech a pokud možno souběžně. Ale tkadlena Korabelniková za sebou měla konkrétní výsledky, krásné plátno, krásné utkané látky. Tohle není fabrika na zákony! Tohle není fabrika na politiku! Takže mi dovolte jménem dvou klubů vetovat, tedy klubu KSČM a sociální demokracie, ono zkrácení na 48 hodin.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane předsedo, my se ujistíme teď s legislativou, podle jakého paragrafu jednacího řádu byste chtěl toto zavetovat. Myslím, že ta možnost neexistuje. To musí rozhodnout Poslanecká sněmovna.

Poslanec Pavel Kováčik: Lze-li, nebo nelze-li, vznáším tedy protest proti takovému postupu. (Smích některých poslanců z pravé části sálu.) Nechť rozhodne Poslanecká sněmovna.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bude rozhodovat Poslanecká sněmovna. Jsme tedy po skončené podrobné rozpravě a budeme hlasovat o návrhu, který zde zazněl. Tím jediným návrhem, který můžeme nyní podrobit hlasování, je hlasování o zkrácení lhůty pro projednávání ve třetím čtení na 48 hodin. Je zde žádost, abych vás odhlásila. Prosim, přihlaste se znovu. (Děje se.)

O tomto návrhu na zkrácení lhůty rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 21. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh na zkrácení lhůty na 48 hodin. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 21, přítomno 156, pro 92, proti 63. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že lhůta pro třetí čtení byla zkrácena na 48 hodin, a končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Končím tedy projednávání sněmovního tisku 262 ve druhém čtení.

Sděluji vám další omluvy, které jsem dostala. Omlouvá se z našeho dnešního jednání pan ministr vnitra Jan Kubice.

A můžeme se věnovat dalšímu bodu. Je to

24.

Návrh poslankyň Ivany Řápkové a Lenky Kohoutové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ - druhé čtení

Návrh uvede za navrhovatele paní poslankyně Ivana Řápková. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Řápková: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, cílem předkládaného návrhu je především odstranění nerovnosti při vymáhání pohledávek na dlužníky, kteří pobírají dávky pomoci v hmotné nouzi a nemají snahu své dluhy hradit. Dnes v podstatě neexistuje žádný právní nástroj, který by je přinutil dluhy zaplatit, což právě tento návrh umožňuje. Vzhledem k výši vymáhané částky se

spíše jedná o nástroj k vymáhání, který dáme do rukou jednotlivým obcím, aby mohly vymáhat dlužné částky za pokuty.

K předkládanému návrhu byly uplatněny připomínky vlády, které byly v rámci projednávání tohoto návrhu ve výboru pro sociální politiku a ústavněprávním výboru projednány a některé jako koaliční pozměňovací návrh zapracovány.

Vláda navrhovala, aby ustanovení § 48 odst. 3, tedy dohoda o srážkách, a odst. 4, výkon rozhodnutí, bylo doplněno zachováním existenčního minima i pro společně posuzované osoby. Pokud se jedná o dohodu o srážkách, je vždy zapotřebí vůle obou stran. K takové dohodě nesmí být nikdo nucen, a pokud ji osoba v hmotné nouzi uzavře, má právo si sama rozhodnout, jaká částka bude předmětem dohody. Nebude-li chtít osoba v hmotné nouzi dohodu uzavřít, bude nařízen výkon rozhodnutí a této osobě bude garantováno existenční minimum. Pokud se jedná o výkon rozhodnutí, tuto připomínku jsme na základě koaliční dohody zapracovali právě s ohledem na skutečnost, že exekuce jsou nařizovány z moci úřední a nevyžaduje se souhlas osoby v hmotné nouzi jako v případě dohody. Při výkonu rozhodnutí tedy bude garantováno existenční minimum pro všechny společně posuzované osoby. Dále také byla doplněna účinnost.

Dámy a pánové, ještě jednou si dovoluji upozornit, že předložený návrh se bude týkat především notorických neplatičů a pachatelů přestupků, kteří neplatí pokuty. Právě proto, že jsou si vědomi své nepostižitelnosti, tak samozřejmě z jejich strany neustále roste agresivita a to se odráží v tom, že stoupá drobná kriminalita a zhoršuje se bezpečnost v jednotlivých městech. Hlavní smysl tohoto návrhu spočívá v adresnosti, ale hlavně také získáme právní nástroj na určitou skupinu lidí, kterou dnes nelze postihnout.

Na závěr bych ještě připomněla, že tento návrh podpořil jak Svaz měst a obcí, tak valná většina starostů.

Dámy a pánové, v podrobné rozpravě se ještě přihlásím, abych navrhla zkrácení lhůty pro projednání.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Řápkové. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru a výboru pro sociální politiku. Usnesení výboru byla rozdána jako sněmovní tisky 268/2 a 3. Prosim nyní o slovo zpravodaje ústavněprávního výboru pana poslance Jeronýma Tejce. Prosim.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegyně a kolegové, ústavněprávní výbor se zabýval tímto tiskem dne 8. září toho-

to roku a doporučil Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila. Zároveň ale doporučil, aby byly přijaty pozměňovací návrhy. Není třeba, abych je přesně popisoval, protože jsou uvedeny v usnesení výboru z výše uvedeného dne, které má číslo 75 a které vám bylo rozdáno na lavice.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní o slovo zpravodajku výboru pro sociální politiku paní poslankyni Jitku Chalánkovou.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, také výbor pro sociální politiku se zabýval tímto bodem. Dovolte, abych vám přečetla 48. usnesení výboru pro sociální politiku z 10. schůze dne 25. srpna:

Krátce po úvodním slově zástupce skupiny předkladatelů poslankyně Ivany Řápkové, zpravodajské zprávě poslankyně Jitky Chalánkové a po rozpravě výbor pro sociální politiku doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vyslovila souhlas s tímto návrhem ke změně zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi: Za prvé. V čl. I v bodě 2 se do § 48 odst. 4 za slova "příjemce dávky" doplňují slova "a společně posuzovaných osob". Dále ke změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, se – za druhé – za čl. II vkládá nový čl. III, který zní "Čl. III. Přechné ustanovení".

Tento návrh usnesení výboru pro sociální politiku máte rozdaný na stole. Debata byla samozřejmě širší, ale ne zcela souvisí přesně s tímto návrhem zákona. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce výboru pro sociální politiku paní poslankyni Chalánkové. Otevírám obecnou rozpravu. Do té se hlásí paní poslankyně Lenka Kohoutová. Prosím.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, navrhovaná novela zákona o hmotné nouzi, který máme právě před sebou v rámci druhého čtení a který jsme předložily spolu s kolegyní paní poslankyní Ivanou Řápkovou, je svým způsobem o rovném přístupu ke každému stejně. To znamená, že jestliže někdo může exektovat, být exekvatelný může být i ten druhý. Ne že se jeden schová pod pláštík hmotné nouze a nebude možné jeho dávky, za kterými se často skrývá, exektovat.

Vzhledem k tomu, že zde bylo zmíněno, jakým způsobem volají po dané změně mnozí starostové, jak nás podporuje a chce, abychom tuto situaci řešili, i Svaz měst a obcí, znovu bych tady připomněla tak jako v prvním čtení vyjádření právě Svazu měst a obcí, protože ho považují za velmi

důležité. Dnes je víc než kdy jindy velmi aktuální podporovat právě naše starosty a pomoci jim řešit často nelehkou situaci.

Dovolte mi tedy z vyjádření Svazu měst a obcí odcitovat:

"Svaz vždy vystupoval především jako zastánce prevence v otázkách sociální integrace občanů České republiky. Je však pravdou, že v situacích, kdy tato selže, jsou města a obce České republiky dnes v podstatě bezmocné a nemohou daný sociální problém řádně řešit. Právě pro tyto situace by územní samospráva měla mít určité efektivní nástroje, které budou v rovnováze se snahou o sociální inkluzi. Takový nástroj může představovat návrh změny zákona o pomoci v hmotné nouzi a opatření, které omezuje přístup do místa, ve kterém jsou opakovaně a soustavně páchany přestupky. Protože současné opatření nedovolují účinně čelit společensky negativním jevům, se kterými se města a obce v praxi potýkají, vítá Svaz měst a obcí ČR snahu nalézt účinné a efektivní nástroje k řešení uvedených problémů."

Domnívám se, že tak jako jsme již některé věci vyřešili v sociální reformě římská jedna, je toto další z mnoha kamínků mozaiky, které si skládáme do daleko lepšího systému, který se týká sociální pomoci a řešení některých krizových situací v naší republice.

Dámý a pánové, děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní další přihláška, faktická poznámka – paní poslankyně Semelová. Faktická poznámka? (Ano.)

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, paní předsedající. Já jenom bych ráda, kdyby tady nedocházelo k matení pojmů. V tomto zákoně nejde o rovný přístup! Nemůže jít o rovný přístup v momentě, kdy tady jsou lidé, kteří práci získat nemohou. Nemůže jít o rovný přístup, kdy díky jiným zákonům mají pouhé dva měsíce na to, aby si práci našli, a nemůže jít o rovný přístup, když jsou tady mladé rodiny s dětmi, jejichž mámy nemůžou jít do práce, protože tady nejsou jesle a chybějí kapacity ve školkách! Nemůže jít o rovný přístup ani v případě, že jsou tady důchodci, jejichž důchod pomalu nestačí ani na nájem! Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan ministr Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych chtěl jenom upozornit, aby nedošlo k nějaké mýlce, za prvé, že to není tak, že by měl někdo dva měsíce na hledání zaměstnání, a za druhé, že to není tak, že by z pojistného systému vzniklý důchod měl

zajistit nějaké životní potřeby. Od toho je státní sociální systém, systém pomoci v hmotné nouzi. Důchod, tak jak všichni víme, je nějakým způsobem odvozený způsob, jak ohodnotit ve stáří předchozí pracovní aktivitu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím, končím tedy obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Paní poslankyně Řápková se do ní hlásí.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji za slovo. Já si dovoluji navrhnout zkrácení lhůty pro projednání na 48 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím o další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná, končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat za malý okamžik o návrhu, který zde byl přednesen, tedy o návrhu na zkrácení lhůty na 48 hodin. (Čeká se na příchod poslanců do jednacího sálu.) Já vás ještě odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili.

Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty na 48 hodin.

Zahajuji hlasování číslo 22. Táže se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 22, přítomno 144, pro 87, proti 56. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že Sněmovna zkrátila lhůtu k projednání pro třetí čtení na 48 hodin, a končím druhé čtení tohoto návrhu zákona, tedy projednávání sněmovního tisku 268 ve druhém čtení. Děkuji paní navrhovatelce a řízení se ujme paní místopředsedkyně Parkanová.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dalším bodem našeho dnešního jednání je

27.

Vládní návrh zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů /sněmovní tisk 473/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, dovoluji, abych předložil návrh novely zákona v souvislosti se zřízením jednoho inkasního místa. Dovoluji si konstatovat, že se jedná o třetí základní pilíř daňové reformy, která byla startována již v roce 2008, která sestává z reformy instituce, z reformy pravidel a z reformy legislativy. To vše směřuje k možnosti, kdy z jednoho harmonizovaného základu všech přímých odvodů bude daňový poplatník odvádět na jednom formuláři na jedno místo součet všech přímých odvodů, které jsou a budou jeho daňovou i pojišťovací, tedy odvodovou povinností. Bude pak věcí státu, aby příslušné prostředky rozdělil ve prospěch státního rozpočtu, v případě sdílených daní krajských rozpočtů a obecních rozpočtů, veřejných zdravotních pojišťoven a penzijního účtu.

Novela tedy zahrnuje zejména novelu zákona o daních z příjmů, o sociálním pojištění a o zdravotním pojištění. Je také doplněna zcela novým instrumentem tzv. loterijní daně, kdy v rámci této novely navrhujeme zprostit loterijní společnosti osvobození od placení korporátní daně, a tím je současně zbavit povinnosti platit povinné odvody na veřejně prospěšnou činnost. A vedle korporátní daně, kterou budou zatíženy, a tím také budou podléhat kontrolní činnosti finančních úřadů, budou povinny odvádět ještě loterijní daň, jejíž objem bude odečitatelný od základu korporátní daně.

Je to poměrně rozsáhlá novela a neměníme zde zdaleka jenom parametry – naprosto zásadním způsobem měníme systém.

Tady si dovoluji říct, že Poslanecká sněmovna v budoucnu vždy bude podle své politické orientace tihnout ke změně parametrů. Levice zcela jistě se bude snažit přímé odvody zvyšovat, pravá část spektra bude mít opačnou snahu, nicméně systém sám o sobě by měl být dlouhodobě stabilní a dlouhodobě předvídatelný. Chci tím říct, že předpokládám poměrně vášnivou diskusi o parametrech, ale pevně doufám ve shodu o změně systému.

Novela sama prošla nebo prochází již měsíce velmi bouřlivou veřejnou diskusi, do které se drtivá většina z vás zapojila. Zde bych chtěl dojatě poděkovat za aktivitu zejména poslancům Věcí veřejných. Takže přišlo by mi nezdrženlivé, kdybych teď znovu opakoval všechny argumenty, které jsem říkal ve všech otevřených zdrojích a při všech příležitostech při setkání s vámi.

Dovolte tedy, abych se omezil ve svém úvodním slově pouze na konstatování, že bez schválení této systémové změny nelze uvažovat o zřízení jednoho inkasního místa, nelze uvažovat o zásadním zjednodušení správy daně na straně státu i odvodů daně na straně daňového poplatníka. To je totiž tím základním cílem. Základním cílem zde není efektivní míru zdanění – a tady prosím, abyste se vždy dívali na celkovou efektivní míru zdanění. Nelze se vytrženě dívat na procento u zdravotního pojištění, nelze se

vytrženě dívat na částku u paušálu, ale je vždy třeba sledovat celkovou efektivní míru zdanění u fyzické osoby. A sečtete-li to, zjistíte, že tady skutečně není cílem efektivní míru zdanění měnit, že zůstává zhruba stejná jako v bývalém systému. Cílem je systém maximálně zjednodušit, zpřehlednit, odstranit celou řadu diskriminačních nesmyslných výjimek, harmonizovat základ pro odvody všech přímých odvodů, sjednotit inkasní místo, sjednotit kontrolu, sjednotit jurisdikci, sjednotit správu. To je základní cíl této reformy.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Pavel Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Po úvodním slově pana ministra bych se jako člen vládní koalice a zpravodaj toho tisku jenom opakoval a budu jako zpravodaj podporovat propuštění tohoto tisku do druhého čtení.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu a konstatuji, že do ní není žádná přihláška – ani písemná, ani z místa. Prosím, pan poslanec se hlásí.

Poslanec Pavel Ploc: Dobrý den, dámy a pánové. Vážená paní předsedající, dovoluji si navrhnout, aby byl tento návrh přikázán k projednání školskému výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, tak to byl návrh pana poslance Jiřího Šlégra. (Hlasitý smích.) Tak to nebyl Šlégr. Já se velmi omlouvám. Omlouvám se panu poslanci Plocovi.

Hlásí se paní místopředsedkyně Klasnová.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, přemýšlela jsem, jestli mám promluvit k tomuto bodu, jednak proto, že se jedná o návrh, který měl být koaličně projednán, jednak proto, že nejsem vzděláním ekonom – ostatně jako lekteři ministři financí. Netroufala bych si sice jako oni starat o státní rozpočet, přesto si připadám snad dostatečně znalá, abych na tomto plénu připomněla, proč Věci veřejné – a dneska jsme se o tom bavili také na klubu s panem ministrem – nesouhlasí se zrušením stravenek.

Příspěvek na stravování dostává v nějaké formě 80 % všech českých

zaměstnanců, tedy více než tři miliony občanů. Přímo stravenky se pak týkají více než jednoho milionu lidí – 1,3 milionu lidí. Zaměstnanecké benefity nejčastěji ve formě příspěvku na stravování jsou přítomné v 21 evropských zemích a jsou to právě zaměstnanecké benefity, které – jak říkají i sami zaměstnavatelé – odlišují jednotlivé zaměstnavatele a zpestřují nabídku na trhu práce. Český ministr financí, náš pan ministr, však dle vlastních slov považuje stravenky za perverzní. (Odezva před řečníštěm.) Teď jsem slyšela, že to také považují někteří jiní kolegové. Já to s dovolením opravdu za erudovaný argument nepovažuji.

Rozuměla bych snaze zbavit český daňový systém výjimek. Na druhou stranu jsme vládou rozpočtově odpovědnou, stejně tak rozpočtově odpovědný by měl být ministr financí, avšak ministerstvo neposkytlou žádnou analýzu přímých a nepřímých dopadů ani nezveřejnilo metodiku svého výpočtu. Jakými výpočty se tedy Ministerstvo financí dostalo k tomu, že zrušení stravenek a jejich nahrazení paušálním daňovým bonusem přivede do českého rozpočtu miliardy?

Dnes jsme se na poslaneckém klubu při diskusi s panem ministrem dozvěděli, že všechny ostatní výpočty než výpočty Ministerstva financí jsou liché. Já bych tomu ráda věřila a doufala, že Ministerstvo financí jako jediné disponuje erudovanými odborníky na makroekonomii, přesto si dovlím použít některé z těchto v uvozovkách lichých čísel.

Jen zavedení daňového bonusu zaměstnaneckého paušálu bude znamenat nároky na státní rozpočet, nebo mohlo by znamenat nároky na státní rozpočet, 12 miliard korun – 4 miliony zaměstnanců krát 3 tisíce korun ročně na jednoho. Dá se také očekávat, že zaměstnanci bez stravenek omezí návštěvy restaurací. Například podle studie GFK, kterou disponuje Unie zaměstnavatelských svazů, hovoří až o 70% úbytku. To by snížilo podle odhadů tržby restaurací téměř o 8 miliard ročně a mohlo by to znamenat ztrátu až 30 tisíc pracovních míst ve službách. Jsou to samozřejmě čísla, nad kterými můžeme vést diskusi. K omezení návštěvnosti by došlo i v podnikových jídelnách, protože by kvůli vyšším nákladům zaměstnavatelů zdražily o 30 % a následkem nižšího počtu strávníků by byly opět jen zvýšené fixní náklady na přípravu jednoho oběda. Z těchto a dalších ekonomických důvodů hovoří studie zaměstnavatelů o propadu až téměř 9 miliard ročně. Naši ekonomičtí odborníci hovořili až o 7 miliardách. Ti největší skeptici, které jsem oslovila, hovořili o propadu pouhých tří až čtyř miliard korun.

Ptám se tedy, v čím zájmu je boj proti stravenkám. Ve vzácné shodě proti zrušení stravenek vystupují odboráři i Unie zaměstnavatelů. Na základě jakých ukazatelů došlo Ministerstvo financí k předpokládaným výsledkům? A ptám se, jestli nejsou přehnaně pozitivní. Nemůžeme opětovně očekávat, že ukazatele nebudou tak lichotivé a propad mezi

očekáváním a realitou bude chtít Ministerstvo financí řešit například zvyšováním nepřímých daní? Stejně tak se nyní ukazuje, že hospodářský růst České republiky zdaleka nemusí být tak bujný, jak se očekávalo.

Jsem ráda, že proti zrušení stravenek se vedle Věcí veřejných postavila v posledních dnech i občanská demokracie slovy své místopředsedkyně. Proto doufám, že i když balík takzvané daňové reformy prošel, řekněme, roztodivným způsobem vládou, celou věc ještě koaličně projednáme, tak jak nám to ostatně na vládě slíbil i pan premiér.

Souhlasím s ministrem financí, že daňová reforma je rozsáhlý balík úprav a nelze je redukovat jen na stravenky. Tím spíš věřím, že zvítězí zdravý rozum a veřejný zájem.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní místopředsedkyni. Mám zde jednu faktickou přihlášku a poté pořadí přihlášených: pan zpravodaj Suchánek, písemná přihláška pana poslance Doktora, dále z místa se hlásí pánové Babák a Vacek.

Čili faktická prosím, pan poslanec Zapletal. Jste přihlášen k faktické poznámce. Bylo to přehmátnutí. Čili slovo má pan zpravodaj Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Já bych chtěl v rozpravě navrhnout zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na 40 dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Slovo má pan poslanec Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Přicházím s dovolením kolegyň a kolegů přičinit pár poznámek k projednávané věci. Tou poznámkou první je ujištění panu ministru financí, že já se rozhodně nepřipojím k poslancům, kteří by chtěli zpoždovat z hlediska procedurálního i věcného projednávání projektu jednotného inkasního místa. Už i proto ne, že jednou z posledních legislativních věcí, předloh, které byly projednány v závěru minulého volebního období, byl právě návrh změny zákona, respektive mnoha zákonů, který nastartoval projekt jednotného inkasního místa, a já jsem byl předkladatelem těchto změn zákonů. Otevřeně se k této spolupráci s institucí Ministerstva financí a pana ministra Kalouska hlásím a myslím, že je to jeden z nejzásadnějších projektů, které mohou naprosto zásadním způsobem změnit – je tím tedy myšleno zlepšit – efektivitu správy daní a poplatků v České republice, a to nikoliv jenom z pohledu nákladů, které vynakládá stát na tyto agendy, především i z pohledu daňových poplatníků, protože je naprosto zásadní věcný rozdíl mezi tím, jestli instituce v komunikaci se státem vynakládá energii a náklady spojené s komunikací se třemi až čtyřmi samostatnými institucemi, navíc informačně i pracovní nepropo-

jenými, anebo bude-li v budoucnu vynakládat energii pouze jedním jediným směrem.

Chci ale také přičinit poznámku k vystoupení, které charakterizovalo náladu a bohužel, jak je vidno, nejen v koalici, ale i ve společnosti, a zaznělo a bylo patrné ve slovech paní místopředsedkyně Poslanecké sněmovny zastupující Věci veřejné.

Objektivně řečeno, a je to svým způsobem tragikomické, se staly stravenky novým českým náboženstvím. Nechci se podpalovat ani se nebudu křížovat za to, zůstane-li tato daňová výjimka v našem daňovém řádu, resp. v zákoně o dani z příjmu, na druhou stranu se mnoho let stavím otevřeně proti této nesystémové věci. Základem toho nesystémového pojetí stravenek jako souběžného daňově zvýhodněného platidla – protože, prosím, pohlížejte na tento instrument tak, a já říkám, že kdyby byly akceptovány ve veřejných domech, pak by byly akceptovány v celém spektru ekonomiky a jsou státem podporovaným, resp. státem trpěným souběžným platidlem v České republice, neb je jimi placeno všude a bezesbýtku. Snad bezesbýtku a s výjimkou veřejných domů.

Stát tuto výjimku trpí, a co více, trpí ji na obou stranách. Trpí ji u zaměstnance i u zaměstnavatele. Bylo by správné, kolegyně a kolegové, pakliže se rozhodnete pro to, aby stravenky v té podobě, o níž je zatím uvažováno, byly ponechány, pakliže to tak má být, pouze na jedné jediné straně. Buď na straně zaměstnance, případně na straně zaměstnavatele. To, co je ovšem na projektu tohoto souběžného platidla – a vy, kteří znáte tuzexové bony – ano, naše společnost se dělí na ty, kteří je používají, a na ty, kteří jsou takzvaně hloupí a ještě neobjevili jejich kouzlo – měli byste vědět, že tou nejzrůdnější věcí, která doprovází tento projekt, je fakt, že jejich účinky nejsou zákonem ošetřeny. Není horní nominální hodnota tohoto souběžného platidla, kterou by stát určoval horní parametry toho, do jaké míry je možné stravenky, toto souběžné platidlo podporované a zvýhodňované státem, užívat.

Za prvé, neexistuje žádný nástroj, kterým by dokázal finanční úřad a správce daně kontrolovat množství stravenek vydané proti pracovní pohotovosti a počtu zaměstnanců ve firmě. Neexistuje žádný správce daně, který by uspěl ve sporu se zaměstnavateli, kteří vydávají takovýmto způsobem naprosto nekontrolovatelný počet stravenek a nikdo neví, jestli nejsou stravenky vydávány vedle počtu zaměstnanců ještě na jednatele firm, jejich manželky a jejich děti. Nelze to zkontrolovat, ale hlavně nelze vést kvalifikovaně úspěšný spor správce daně s takovým zaměstnavatelem, který nakupuje a vydává více stravenek nežli odpovídá počtu pracovních pohotovostí a jeho zaměstnanců ve firmách. Prostě to nelze. Tento systém takto nelze ohlídat.

Poznámka druhá. Neexistuje horní nominální hodnota, která by určovala,

jaký objem nákladů je možné akceptovat z hlediska zákonem garantované spoluúčasti, protože zákon říká, že zaměstnavatel poskytne stravenky a do nákladů uplatní nejvýše 50 % nominální hodnoty. V zákoně však není nominální hodnota uvedena.

Jinými slovy, vy, kteří bráníte práva zaměstnanců, máte pravdu, že nejspíše nejčastěji používanou stravenkou je nominální hodnota kolem 60 až 75 Kč na jeden poukaz. Neexistuje však v současné chvíli zákonná možnost jak zavřít, chcete-li zakepovat, zabránit tomu, aby byly vydávány stravenky ve vyšších nominálních hodnotách. A probůh, snad víte, že jsou vydávány stravenky v nominálních hodnotách překračujících 100 Kč, ale blížící se také 200 Kč a mnohdy ještě výše. A bude-li zaměstnavatel ochoten akceptovat v jednání se zaměstnanci, například skrze kolektivní smlouvu, nominální hodnoty vyšší, pak neexistuje zákonný způsob, jak mu v tom zabránit. Zákon prostě na to nepamatuje.

Co je ještě horší, všichni, jak tu sedíme, víme, že stravenky neslouží k financování výhradně soukromé spotřeby směřované do oblasti zdravější výživy a stravování. Jen někteří jsme ještě ochotni v tom obchodním případě, který je spojen se stravenkami, něco takového říkat světu. A protože někteří z vás k nim opravdu patří, někteří z vás ještě věříte tomu, že lze hrát společenskou hru na to, že za stravenky se kupuje jídlo, pak prosím běžte dnes, teď a hned do velkoobchodní sítě jednoho z velkoobchodů zabývajících se prodejem zahradní techniky, motorových travních sekaček, křovinořezů, bazénové techniky, technologie spojené s provozováním koupelen, zahradních kol, dětských hraček – já schválně neuvádím obchodní jméno, protože tomu velkoobchodu nechci dělat reklamu –, a tam je prosím v každé pokladně té obchodní sítě cedule v rozměrech 75x45 cm a na ní je nápis Přijímáme platební poukázky Sodexo.

Bojujte za zdravou výživu, když tomu věříte. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní se hlásí s faktickou poznámkou pan poslanec Látko.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tato novela má zrušit možnost pro firmy zahrnout náklady na stravování svých zaměstnanců do daňové odečitatelných položek. Dle mého názoru je to špatně, protože daňová podpora závodního stravování včetně stravenek je již v řadě zemí Evropské unie zcela běžnou záležitostí.

Zrušení daňové uznatelnosti příspěvku na stravování ve formě stravovacích poukazek bude mít vážné důsledky pro zaměstnance i podnikatelskou sféru. Závodní stravování, ať už ve vlastním zařízení zaměstnavatele

či prostřednictvím stravenek, využívají téměř čtyři miliony zaměstnanců. Jsou to zaměstnanci především malých a středních firem. Proto jsou pro zachování stravenek i zástupci podnikatelských kruhů.

Jak vyplývá ze zdůvodnění předkladatelů, hlavním důvodem pro zrušení daňové uznatelnosti stravování formou stravenek je předpoklad daňové úspory 0,6 až 1 mld. Kč. Domnívám se, že je to pouze zbožné přání vlády. Dá se předpokládat, že se totiž sníží odvody DPH a také daně z příjmu kvůli poklesu obrátu restaurací, takže úspory budou minimální. Návrh zaměstnaneckého paušálu, který je převeden do bonusu, je pak vůči veřejným rozpočtům a jejich příjmům daleko méně šetrný než stravenky. Ponechání stravenek je menší rozpočtovou ztrátou než zavedení zaměstnaneckého bonusu.

Pominu-li ekonomickou stránku věci, zrušení stravenek bude mít bezesporu negativní vliv na stravovací návyky zaměstnanců, protože povede ke konzumaci méně vhodné stravy v nevhodném prostředí a velmi pochybné kvality.

Zcela likvidační je tento návrh pro cca 17 tisíc podnikatelů provozujících restaurační zařízení, u nichž stravenky tvoří 50 i více procent z celkového obrátu. Podnikatelé přitom investovali nemalé částky do svých provozů, aby splnili náročné hygienické předpisy, které jsou podmínkou pro poskytování –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, omlouvám se, ale faktická poznámka je limitována časovým rozsahem dvou minut. Pokud chcete vystoupit v delším časovém rozsahu, přihlaste se prosím do řádné rozpravy. Děkuji.

Slovo má pan zpravodaj Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jen poopravit svůj návrh na zkrácení lhůty k projednávání. Po dohodě s předkladatelem bych chtěl tuto lhůtu zkrátit ne na 40, ale na 30 dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, čili berete zpět svůj první návrh a lhůtu navrhuje zkrátit na 30 dní.

Nyní faktická poznámka pana poslance Skokana. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Petr Skokan: Dobré odpoledne, milé kolegyně, vážení kolegové. Budu stručný. Věřím, že se vejdu do limitu stanoveného faktickou poznámkou, z něhož už jsem část vyčerpал tímto úvodem.

Pokud má používání stravenek nějaké neduhy a někdo o tom ví, tak věřím tomu, že pokud by měl upřímnou snahu, už by navrhl nějaká pravidla

dla, kterými by se ty neduhy nějakým způsobem odstranily, nebo se tomu aspoň zamezilo. Pokud například řidiči, kteří mají oprávnění k řízení motorového vozidla, nějakým způsobem porušují předpisy, a my víme, že to dělají, přeče jim všem neodebereme řídičské oprávnění jenom proto, že snad automobilovým provozem vznikají autonehody, škody a další věci. Snažíme se to řešit. A já si myslím, že pokud někdo zneužívá stravenek, udělejme opatření, aby to nebylo zneužíváno.

Pokud někdo říká, že mají příliš vysokou nominální hodnotu, například nad 100 korun – no já nevím, kam se chodíte kdo stravovat, ale ne všude se dneska můžete stravovat za 100 korun.

Takže já tomu rozumím, ale zase jestli je potřeba stanovit strop, limit, ať ho někdo stanoví, ať někdo o tom diskutuje, ale nevidím důvod, proč když tady zaměstnanci i zaměstnavatelé tedy, jak řekl sám pan ministr financí, téměř čtyři miliony osob, které reprezentují zaměstnance a zaměstnavatele, toto chtějí, já nevím, proč bychom jim v tom měli bránit, a nesouhlasím s argumentací, že i kojeneček si platí své daně. Ano i kojeneček si platí své daně, ale z čeho je platí? No protože ty čtyři miliony občanů vydělávají a poskytují vlastně příjmy tomu kojenci, aby mohl zaplatit daně, a tím pádem zpětně přispět na stravenky. Takže já bych pořádk raději podporoval jak zaměstnance a zaměstnavatele (předsedající upozorňuje na časový limit pro faktickou poznámku) a umožnil jim používat stravenky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, další faktická poznámka – pan poslanec Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych říci, že sám osobně i Komunistická strana Čech a Moravy považujeme za v podstatě tragikomické to, jak se vládní koalice a jedna ze stran vládní koalice, strana Věcí veřejných, snaží vymezit zásadově teď ke stravenkám. Rovněž za tragikomické považuji i to, co tady zaznělo z úst kolegy pana poslance Michala Doktora.

Stravenky v této společnosti mají obrovský sociální rozměr. Pokud se vláda bude chystat zamezit v podstatě tomuto institutu, bude to mít výrazně negativní dopady nejenom na zaměstnance, ale i do podnikatelské sféry. A v této souvislosti je potřeba připomenout jeden moment. My jsme na předchozí schůzi Poslanecké sněmovny prohlasovali novelu zákoníku práce, nebo tedy vládní koalice ji prohlasovala, protože opozice ani Komunistická strana Čech a Moravy tuto novelu nepodpořila. A jestliže dojde k omezení takzvaných zaměstnaneckých benefitů, nebo dokonce i stravenek, pak je to v souvislosti s touto novelou velice negativní signál vůči zaměstnancům, protože otázka například kolektivního vyjednávání se bude výrazně redukovat pouze na otázku mzdovou, ale nikoliv na otázku dalších

sociálních výhod a dalších možností, které v podstatě dnes mají odbory i zaměstnanci vůči zaměstnavatelům si dohodnout. Bude to v podstatě tímto daňovým institutem zamezeno a zrušeno. Čili dopady do společnosti budou výrazně negativní a prohloubí jenom ten sociální rozměr chudoby.

My jako Komunistická strana Čech a Moravy nemůžeme v žádném případě rušení stravenek ani dalších zaměstnaneckých benefitů podpořit. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak to byla faktická poznámka a nyní vás seznámím s přihláškami z místa – pánové poslanci v pořadí Babák, Vacek a Michalík. Pan poslanec Babák má slovo.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den, dámy a pánové, kolegyně, kolegové. Měl jsem nachystaný dlouhý projev o stravenkách, ale předběhli mě kolegové, takže to velice zkrátím.

Já osobně jsem velice proti těmto stravenkám, těmto – řekněme – tomuto daňovému zlu. Rozhodně si nemyslím, že z dlouhodobějšího časového hlediska by stravenky měly být výjimkou v našem daňovém systému. Nicméně, bohužel, musím podpořit stanovisko nejen opozice v tuto chvíli, ale i naší strany a části ODS, kdy v tuto chvíli, myslím si, není dobré rušit tuto výjimku ne z hlediska té výjimky samotné, ale z hlediska těch fiskálních dopadů, kdy opravdu ty propočty jsou bohužel hrozivé s tím, že máme v tuto chvíli – jsme před velkým problémem, a to je, jak naplnit státní kasu příjmy, to znamená, že riskovat v tuto chvíli být i jednu miliardu, i když to pravděpodobně bude víc, v našem rozpočtu, si myslím, že by nebylo rozumné. Proto nejen za Věci veřejné, ale i za mou osobu bych nerad v tuto chvíli podpořil rušení stravenek, hlavně z tohoto důvodu.

Nicméně čemuž jsem se chtěl ještě věnovat, a to jsou v rámci jednotného inkasního místa další parametry, které bychom chtěli pozměňovacími návrhy nějakým způsobem vyjednat, samozřejmě nejprve v koalici, ale v zásadě bychom je chtěli předložit do výborů v té zkrácené lhůtě a to je především ze stejného důvodu jako stravenky, tak rušení superhrubé mzdy nám připadne v této chvíli opravdu iracionální, kdy hledáme každou korunu ve státním rozpočtu, a toto rušení superhrubé mzdy, tak jak je nastaveno v tuto chvíli v jednotném inkasním místě, znamená propad rozpočtu zhruba okolo 20 miliard korun, což si myslím, že vzhledem k potenciální, řekněme, druhé hospodářské krizi, která nám hrozí, si myslím, že v žádném případě není racionální. A s tím související i snížení dvouprocentního bodu zdravotního pojištění pro zaměstnance – nebo snížení zaměstnavatele na úkor zaměstnance, což samozřejmě bude mít negativní dopad pouze pro ty nízkopříjmové lidi, to znamená pro poplatníky, kteří mají příjem zhruba do těch 15 až 16 tisíc korun měsíčně.

Takže z tohoto důvodu avizuji další řečně nesoulad s vládní novelou jednotného inkasního místa.

Další problém, který my tam v tuto chvíli vidíme, je rušení podpory zdravotně – pracovní podpory těžce zdravotně postižených a těžce zdravotně postižených s průvodcem, to znamená slevy na dani ve výši 18, resp. 60 tisíc korun, kdy samozřejmě zcela logicky chce Ministerstvo financí přesunout tuto odpovědnost pod Ministerstvo práce a sociálních věcí, nicméně v tuto chvíli nemáme žádné záruky, že řečně tento bonus, nebo tato sleva na dani nebude těmto poplatníkům dáována i v následujícím období. To znamená v tuto chvíli rozhodně budeme proti tomuto rušení.

A v neposlední řadě se dotknu hazardu a to samozřejmě si myslím, že je již v koalici předjednáno, a myslím si, že i z těchto důvodů kolega a zpravodaj pan Suchánek podal – zejména z těchto důvodů – zkrácení lhůty na 30 dní, kdy samozřejmě vzhledem k tomu, že jsme se zavázali v koalici o zdanění, klasického zdanění hazardu od 1. 1. 2012, tak abychom tento závazek naplnili, musí být zkrácené lhůty na 30 dní, takže v tuto chvíli absolutně podporujeme toto zkrácení. Každopádně kromě těchto řečně v uvozovkách drobností bychom velice rádi podpořili tento zákon a vůbec tuto novelu zákona se zřízením jednoho inkasního místa, rozhodně si myslíme, že je to racionální jak ke státu, tak řečně k poplatníkům a k daňovým poplatníkům a rozhodně budeme nadále podporovat tuto novelu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Příjemné odpoledne. Očekával jsem debatu nad klíčovými zákony daňové reformy s napětím a musím říct, že se mi to neposlouchá příliš dobře. Vláda slibovala daňovou revoluci, zásadní změny v nastavení daně tak, aby občan byl spokojen, protože je spravedlivě zdaněn, ekonomika šlapala lépe než dosud, a zatím se tady bavíme o tom, jestli občané budou chodit do práce s kastrůlkem a nebo zda jim sebereme stravenky.

To si myslím, že skutečně není kruciólní parametr daňové reformy, i když opakovaně i já osobně jsem tady hlasoval za zachování stravenek z řady důvodů. Ono to nemá objektivní rozuzlení, protože nejde jen o zájmy hospodských a firem, které se živí distribucí stravenek, ale má to nějaký konkrétní dopad. Ale bavíme se o drobných peněžích, které v podstatě ani nemají fiskální dopad, pokud bude splněn slib tzv. zaměstnaneckých paušálů. Co vyndáme z jedné kapsy, dáme do druhé kapsy. Možná to trochu zkomplikujeme, budeme se drbat pravou rukou za levým uchem. A tohle to jsou všechno zástupné tanečky!

Já si myslím, že v podstatě tato debata odvádí pozornost od toho podstatného: Dlouhodobě se tu neplatí daně, šedá ekonomika má minimálně 15 % HDP, nedoplatky jsou kolem 150 mld. Tím, že jsme přehnali daňovou soutěž v oblasti korporátních daní, nám tady chybí řádově desítky miliard korun, proto je rozpočet v nerovnováze. Stříháme ovce tím, že zdaňujeme spotřebu, tedy DPH, ale bojíme se zdanit korporace, které mají peněz dost, akorát je odvádějí do ciziny. Tohle je podstata daňové filozofie, tohle by byla podstata daňové revoluce! Tak si přestaňte tady na něco hrát! Jestli máte v koalici problém, my si rádi vyčkáme, jak dopadne, ale chybná je celá tato daňová koncepce. To, co se napentlilo na jednotné inkasní místo, si myslím, že nezmění věci do podstaty, a proto skutečně dosavadní debata mě nepřesvědčila o tom, že by se tady něco dalo podpořit, a pokud bude někdo navrhnout to vrátit či zamítnout, já si myslím, že byste měli dostat šanci na reparát. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byla faktická poznámka a nyní má slovo pan poslanec Vacek.

Poslanec Martin Vacek: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já si jenom dovoluji vás požádat, abyste přikázali tento tisk do výboru pro sociální politiku. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a prosím o slovo pana poslance Michalíka.

Poslanec Alfréd Michalík: Paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, tisk 473 se dostal na pořad, pokud se nepletu, dneska ráno. Byl provalčován do programu proti naší vůli a je to jenom důkaz toho, čeho jsme svědky už celý minulý měsíc, kdy jsme dostali na plac zákony zdravotní 405 až 411, zákony důchodové, silou protlačené do programu se zdůvodněním, že to je velmi nutné, že to je dobře připravené, ale pak ve výborech jsme dostali na plac každý možná dvacet třicet pozměňovacích návrhů, které ukazovaly, že zákony připraveny nebyly dobře a že se musejí doplňovat. Doplňovali je koaliční poslanci!

A když poslouchám dnešní diskusi, vidím, že to opět směřuje k tomu, že i koalice není spokojena s tímto zákonem. Čili nebyl zřejmě dobře připraven, nebyly respektovány všechny připomínky, které tyto strany měly, a proto si myslím, že nejvhodnější způsob, jak předejít chaosu ve výborech, v chaosu načítaným pozměňovacím návrhům, nejlepší způsob je vrátit tento zákon k přepracování, aby byl tak dobře připraven, že ho třeba může navrhnout vláda i v devadesátce. Pokud nebude tento návrh na

vrácení a přepracování akceptován, navrhuji, aby tento zákon byl zamítnut. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. To byla poslední přihláška, kterou jsem evidovala. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy, než tuto budu moci uzavřít. Nikoho nevidím, končím obecnou rozpravu.

Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele a zpravodaje. Pan ministr financí Kalousek má slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, děkuji za rozpravu. Musím říct, že mě bohužel nezklamala a podlomila mé sebevědomí v přesvědčovací schopnosti, neboť jsem se snažil poctivě mnoho týdnů přesvědčit Poslaneckou sněmovnu, že daňová reforma v této podobě nerovná se problému stravenky, že to je prostě marginální parametr, pro někoho možná palčivý, nicméně rozhodně nestál za diskusi v prvním čtení. To je možná pro dílčí diskusi ve čtení druhém. Přesto jsem pochopil, že stravenky jsou zásadní problémem i pro čtení první. Nezbyvá mi, než si povzdychnout s klasikem: daleká cesta má, marné volání. A pokud se mi tedy nepodařilo přesvědčit Poslaneckou sněmovnu, že to skutečně není kruciólní problém daňové reformy, rád bych z tohoto místa aspoň ujistil veřejnost: Stravenky skutečně nejsou kruciólní problém daňové reformy. Velmi prosím, abychom všichni pochopili, že se jedná o zásadní změnu systému konstrukce efektivního zdanění fyzických osob, i správy daní, i odvádění daní. Tam je ten klíčový problém.

Rovněž chápu, že jsem ani paní místopředsedkyni Klasnovou, ani pana poslance Babáka nedokázal svým chabým charismatem přesvědčit o tom, že daňové zvýhodnění stravenek je nepřijatelná daňová distorze. Pevně však věřím, že svým mnohem působivějším charismatem tyto dva poslance o tom přesvědčí jejich čtyři ministři, kteří jednoznačně ve vládě pro zrušení této daňové distorze hlasovali.

Děkuji vám za pozornost a prosím o propuštění do druhého čtení. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se pana zpravodaje, zda chce vystoupit.

Poslanec Pavel Suchánek: Já bych jen v závěrečném slově chtěl zkapitulovat, jaké návrhy padly při projednávání tohoto bodu. Nejprve bychom hlasovali o návrhu na vrácení k přepracování. Pokud neprojde, na zamítnutí. A pokud by neprošlo zamítnutí, tak na příkazání výboru rozpočtovému, školskému a sociálnímu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji za shrnutí, pane zpravodaji. Před zahájením hlasování se hlásí ještě pan poslanec Urban. A ještě pan zpravodaj.

Poslanec Pavel Suchánek: A ještě samozřejmě o zkrácení lhůty na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím.

Poslanec Milan Urban: Paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych chtěl navrhnout, aby Sněmovna přikázala tento materiál také hospodářskému výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Bohužel, pane poslanče, toto už není rozprava. Rozprava byla uzavřena. Ten návrh nepadl v tu správnou chvíli. – Pan ministr financí otevře pravděpodobně rozpravu.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Myslím si, že je zcela džentlenské nabídnout ostatním výborům, a proto si dovoluji tímto vystoupením znovu otevřít rozpravu. Prosím, aby to bylo použito opravdu jenom na návrhy k příkazání.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ještě jednou pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane ministře. Nezneužiji určitě tuto nabídku. Dovolte, abych požádal o příkazání tohoto materiálu hospodářskému výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Hospodářský výbor bude též hlasován. Pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Já se rovněž hlásím k tomu, aby tento tisk byl předložen k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Obsahuje i loterijní daň.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ještě pan ministr financí.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: V takovém případě, kolegyně, kolegové, si dovoluji navrhnout i příkazání výboru petičnímu, neboť nepochybují o tom, že proti zrušení zaměstnaneckých benefitů bude sepsáno i několik petic.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Mám chápat váš návrh, pane ministře, jako zcela vážně míněný? Ano. Budeme o něm hlasovat. Ještě pan předseda poslaneckého klubu pan poslanec Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, já se přiznám, že se stále učím, jak se dělá politika, ale u věci, jako je daňová reforma, žertování na téma toho, jestli bude tento stát sociální, nebo nebude sociální, mi přijde více než nemravné a mám potřebu se od tohoto dojmu, který se řítí Poslaneckou sněmovnou, jménem poslaneckého klubu Věcí veřejných distancovat.

Zároveň využívám, podle některých zneužívám tohoto vystoupení k tomu, abych citoval koaliční smlouvu v bodě 5, procesní části, a konstatoval, že za koaličně dohodnutý se má takový vládní návrh a takové usnesení vlády, které podpoří alespoň polovina přítomných ministrů z každé koaliční strany. Podotýkám, že džim byl schválen v době nepřítomnosti všech ministrů TOP 09, a proto není koaličně projednán.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou do znovuotevřené rozpravy se hlásí pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Faktická poznámka a dvě minuty. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Nechci zneužívat v žádném případě dokonce ani přednostního práva, jen bych chtěl požádat strany vládní koalice, aby si svoje koaliční spory řešily jinde než na půdě Sněmovny. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM).

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, já to tímto vyřizuji a předpokládám, že nyní už mohu uzavřít znovuotevřenou rozpravu, a přistoupíme k hlasování. Budeme se zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání.

Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. – Já se omlouvám, budeme nejdříve hlasovat o návrzích pana poslance Michalíka. Návrh na vrácení předloženého návrhu k dopracování a poté návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Přivolám ještě, pokud jsou někteří kolegové v předsálí. Odhlásím vás všechny, prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme hlasovat návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

O tomto návrhu zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 23 z přihlášených 169 poslanců pro 70, proti 98. Tento návrh nebyl přijat.

Dalším hlasováním bude hlasování o návrhu, kterým se předložený návrh zákona zamítá.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 24 z přihlášených 170 poslanců pro 70, proti 100. Ani tento návrh nebyl přijat.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhy na přikázání k projednání. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Pan poslanec Vacek navrhl projednání výboru pro sociální politiku, pan poslanec Urban výbor hospodářský, pan poslanec Polčák výbor pro veřejnou správu a pan ministr Kalousek výbor petiční. Budeme tedy v tomto pořadí rozhodovat. Budeme tedy hlasovat o návrhu přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru.

Pane poslanče Ploci, beru sebekriticky na sebe, že jsem opominula váš návrh na přikázání tohoto tisku k projednání výboru školskému.

Takto rekordní počet jsme tu asi ještě neměli. Prosím, abychom se soustředili, a zahájíme tento soubor hlasování.

Jako první budeme hlasovat o přikázání předloženého návrhu k projednání výboru rozpočtovému.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 25 z přihlášených 170 poslanců pro 167, proti žádný. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Ploce na přikázání tohoto tisku výboru školskému.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 26 z přihlášených 170 poslanců pro 65, proti 84. Tento návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem bude návrh na přikázání tohoto návrhu k projednání výboru pro sociální politiku.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 27 z přihlášených 170 poslanců pro 93, proti 43. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu na přikázání tohoto tisku výboru hospodářskému.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 28 z přihlášených 170 poslanců pro 107, proti 39. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu na přikázání tohoto návrhu výboru pro veřejnou správu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 29 z přihlášených 170 poslanců pro 95, proti 48. I tento návrh byl přijat.

Konečně budeme hlasovat o návrhu na přikázání projednání tohoto tisku výboru petičnímu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 30 z přihlášených 170 poslanců pro 98, proti 54. (Smích a potlesk v sále.) I tento návrh byl přijat.

Prosím, budeme ještě pokračovat v hlasování. Ještě nás čeká rozhodnutí o návrhu pana zpravodaje na zkrácení lhůty o 30 dní.

O tomto návrhu zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 31 z přihlášených 170 poslanců pro 100, proti 63. Tento návrh byl přijat.

Mohu tedy konstatovat, že návrh zákona byl přikázán k projednání výborům rozpočtovému, pro sociální politiku, hospodářskému, pro veřejnou správu a výboru petičnímu a lhůta k projednání byla zkrácena o 30 dní. Tím končím projednávání tohoto návrhu v prvním čtení, děkuji oběma pánům.

Budeme pokračovat ve stejné sestavě dalším bodem, kterým je

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 287/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Děkuji za projednání této novely, jejímž původním motivem bylo zjednodušení administrace prostředků poskytnutých z rozpočtu Evropské unie.

V průběhu druhého čtení na rozpočtovém výboru byl předložen pozměňující návrh, kterému, velmi prosím, abyste věnovali chvíli pozornosti, protože vyvolal bouřlivou diskusi zejména mezi starosty, hejtmany, rektory vysokých škol, a to je pozměňující návrh, který se týká nastavení legislativního rámce pro řízení cash flow veřejných prostředků souvisejících se státní pokladnou.

Dá se říct, že je absurdní, že ještě 20 let po roce 1990 neexistuje jednoznačný přehled o platebním styku, neexistuje naprosto průhledný a jasný přehled o cash flow veřejných prostředků, tzn. není možné provádět moderní finanční management v rámci státního rozpočtu a veřejných rozpočtů. Upřímně řečeno, kdyby takovým způsobem, jako to stále provádí Česká republika, řídila svůj finanční management a své finanční prostředky jakákoliv firma, tak by musela být hodně konkurenceschopná v jiných oblastech, a nebo by zkrachovala, protože z tohoto důvodu by byla výrazně nekonkurenceschopná vzhledem k poměrně vysokým nákladům na dluhovou službu, na své úrokové náklady a na zbytečné ztráty při špatném řízení svého finančního managementu.

Jinými slovy, u projektů státní pokladny je nesmírně důležité to, čemu říkáme platební styk. V řadě zemí, které státní pokladnu zaváděly, byl platební styk, tedy jednotlivé účty, kam se příslušným subjektům převáděly prostředky, zřízeny přímo u Ministerstva financí. Tady vzhledem k tomu, že byl systém účtů poměrně široce rozveden u České národní banky, tak z hlediska úspor, abychom nemuseli za dvě až tři miliardy budovat systém platebního styku u Ministerstva financí, došlo k dohodě mezi Ministerstvem financí a Českou národní bankou a platební styk bude prováděn prostřednictvím účtů České národní banky, které budou propojeny se systémem státní pokladny tak, že finanční řízení státu vždy a v každém okamžiku bude mít jednoznačný přehled o toku finančních prostředků, o platebním styku i o převáděných prostředcích. Samozřejmě že to je namířeno zejména k tomu, abychom maximálně snížili potřebu úrokových nákladů a potřebu výpůjček, neboť je zcela absurdní, aby na jedné straně u státního fondu leželo na účtech několik miliard prostředků a my si současně někde jinde, např. za krátkodobé pokladniční poukázky, museli půjčovat, abychom mohli profinancovat běžnou veřejnou službu státu. Mně to přijde absolutně samozřejmé, logické, a to, co je spíše nelogické – proč to tady už takhle nefunguje 15 let. To znamená včera bylo pozdě.

Samozřejmě že největší protesty to vyvolalo u těch subjektů – a tady já jsem přesvědčen, že se jedná o nedorozumění – největší protesty to vyvolalo u těch subjektů, které se tím cítí dotčeny ve svých pravomocích, ať už jsou to starostové, hejtmani, rektori vysokých škol. A já zdůrazňuji, že v jejich případě se o žádné dotčení pravomocí nejedná, neboť rozdělujeme typy klientů na dva typy: na povinnou vrstvu klientů, což je privatizační účet Ministerstva fi-

nancí, státní fondy, příspěvkové státní organizace, ti, kteří skutečně hospodaří stále se státními prostředky. Je zcela absurdní, aby je často za nevýhodných podmínek zhodnocovali u komerčních bank a stát si musel draze půjčovat na krátkodobé pokladniční poukázky, když jeho vlastní peníze někde leží na účtech. Tento povinný typ klientů logicky bude muset mít uloženy státní prostředky na účtech České národní banky, aby je stát při řízení svého cash flow, aniž by je o ně připravil, mohl krátkodobě použít překlenovacím způsobem. Pak jsou ale dobrovolné typy klientů – a tady znovu zdůrazňuji, protože teď beru ty protesty, co jsem slyšel z veřejnosti – starostové, hejtmani, územně samosprávné celky, dobrovolné svazky obcí, regionální rady, veřejné výzkumné instituce, veřejné vysoké školy – to všechno jsou dobrovolné typy klientů, kteří z hlediska přehledu o finančních tocích dostanou ty peníze na ten účet ČNB. V následující minutě (s důrazem) si je mohou převést, kam chtějí. To bude jejich pravomoc. Nicméně přehled o tom, že to tam dostali a že byly převedeny, státní pokladna bude mít. To znamená, nikdo jim nebrání v jejich pravomoci prostředky převádět, zhodnocovat, jakkoli s nimi nakládat. Jenom jim budou převedeny přes jasně identifikovaný a sledovaný účet u České národní banky. O nic jiného tam nejde.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru, usnesení vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 287/1. Iniciativně tento tisk projednal i kontrolní výbor. Jeho usnesení vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 287/2. A nyní prosím zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Pavla Suchánka, aby se ujal své úlohy.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Rozpočtový výbor projednal tento tisk na své 15. schůzi dne 18. května 2011 a doporučuje Sněmovně, aby tento tisk přijala ve znění pozměňovacího návrhu přijatého rozpočtovým výborem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní požádám o slovo zpravodaje kontrolního výboru pana poslance Václava Votavu.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením kontrolního výboru číslo 80 z 25. května 2011:

Kontrolní výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb.,

o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 287, schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, které jsou součástí usnesení – to nebudu číst. Dále zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu – tak to tedy činím. A pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení zaslal předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do této rozpravy není nikdo písemně přihlášený. Ptám se, zda se někdo hlásí z místa. Pokud mě upozorňujete na jména na tabuli, tak to jsou poslanci přihlášení do rozpravy podrobné.

Prosím pan poslanec Babák se hlásí do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Dámy a pánové, pane premiére, paní předsedající, za Věci veřejné prezentuji výhrady k pozměňovacím návrhům k novele o rozpočtových pravidlech.

Článek 101 Ústavy zaručuje územním samosprávným celkům, tj. obcím a krajům, mít vlastní majetek. Tento návrh nepřijemně zasahuje do jejich suverenity, jelikož jim určuje povinnost vést účet u České národní banky, což velmi omezuje jejich hospodaření. Za prvé, hlavními důvody jsou zkomplikování přístupu obcí k jejich účtu, tzn. Česká národní banka nemůže mít tolik poboček, kolik je např. u komerčních ústavů. Za druhé, Česká národní banka neposkytuje k účtům platební karty. Dále Česká národní banka např. má nižší úročení zůstatků z účtu v porovnání s komerčními bankami.

To znamená, že dopředu avizujeme, že o pozměňovacích návrzích k tomuto zákonu budeme chtít ve třetím čtení hlasovat zvlášť a tyto pozměňovací návrhy nepodpoříme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dále se hlásí z místa pan poslanec Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Pan ministr financí ví, že ho svým příspěvkem nepotěším. Věnoval mnoho energie vysvětlení části usnesení rozpočtového výboru a já s nelibostí a především s lítostí shledávám, že ani desetina této energie nebyla věnována komunikaci předmětné věci před projednáním v rozpočtovém výboru.

Za druhé musím konstatovat jako vládní poslanec, že si nedovedu představit, že by takto zásadní věci, koncepční změny, jakkoliv možná v některých účincích chvályhodné, měly být projednávány ve výboru bez

projednání ve vládě. Přece jen věci evokující alespoň mou představivost jsou v součtu ustanovení a omezení daných ústavou, ale také tím, k čemu je zřízena Česká národní banka, ve mně vyvolávají obavu jistě ústavní kolize, kdy například má být nakázáno subjektům, které zde byly zmíněny, a řekněme například, že se toto beze zbytku týká například 6300 obcí, ale i krajů, jiných příspěvkových organizací, vysokých škol, které pan ministr zmiňoval, a jakkoliv může být řečeno, že onen povinný účet v jedné oblasti povinných osob a těch druhých bude u České národní banky veden v podstatě jenom iluzorně, jenom v jakési virtuální realitě, a posléze budou moci obce svobodně nakládat se zdroji, zároveň je toto tvrzení v kolizi, že tyto prostředky budou využívány k efektivnímu financování obsluhy státního dluhu, resp. k aktivní výpůjčce státu, neboli stát říká: oni mají peníze v zůstatku, já si je od nich budu půjčovat a předpokládám, že úrok, za který si od nich půjčím, bude pro mě výhodnější nežli úrok komerční.

Odpor, který se tu objevil, se neobjevil náhodou. Svědčí o tom, že věc nebyla vůbec komunikována. Svědčí také o tom, že oprávněně se lze domnívat, že kdyby bylo to ustanovení přijato takto, vyvolá mnoho aplikačních potíží.

Podívejte, já jsem přes sněmovnou mnohokrát stál v roli zpravodaje dokumentů projednávaných z pozice ČNB. Ona mimo jiné podává také zprávu o pravidelném hospodaření každý rok a tato zpráva má samostatnou stať, v níž ČNB velmi podrobně zdůvodňuje, proč a za jakým účelem vede pár desítek podúčtů, kterými v podstatě poskytuje službu odborovým organizacím pracovníků ČNB. Já si nedovedu představit, že bez dalšího, bez toho, že bych slyšel názor guvernéra ČNB, bez toho, že bych slyšel ujištění, že technicky je ČNB připravena a schopna administrovat být jen virtuální realitu účtování, bylo možné tuto změnu zákona pojmout. Prostě ČNB v mých očích a v současném znění zákona není zřízena k tomu, aby mohla nabýt takovéto ambice, a obávám se, že se ani nemůže čestně vyrovnat s úkoly, které od ní očekáváme, jakkoliv cílový stav může být správný. Já se spíše obávám, že v některých detailech bude muset být korigován.

Považoval jsem za čestné, správné a sportovní přihlásit se nejenom do podrobné rozpravy, ve které podám pozměňovací návrh, který jde proti ambici části ustanovení usnesení rozpočtového výboru, tak aby případně mohl pan ministr ještě reagovat, a protože on nemá ve zvyku schovávat se za závěrečná slova, proto svoji ambici takto komentuji. Chci tím předejít případné kolizi a nedorozumění s veřejností a s osobami, kterých se toto ustanovení týká. On ten součet zhruba 200 až 214 mld. Kč, kterých se zmíněné účinky týkají, ať už budou jakékoliv, prostě nevznikl náhodou a řekl bych, že ta obava je naprosto reálná.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nemám žádnou další přihlášku do obecné rozpravy. Hlásí se pan ministr.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Tak já jsem to vystoupení pochopil jako výzvu, abych se když tak neschovával za závěrečné slovo. Já na to odpovím.

Kritika nedostatečné komunikace je oprávněná a já se omlouvám. Já jsem si neuvědomil, že prostě některé věci je potřeba neustále připomínat, protože se zapomenou a pak to vypadá, jako že se o nich mluví poprvé.

Projekt státní pokladny tady přece nespádl z nebe. Projekt státní pokladny jsme startovali v roce 2007. Tuším, že pan poslanec Doktor, na rozdíl třeba od jiných kolegů, si nemůže stěžovat, že by u toho nebyl. To znamená, jak v rozpočtovém výboru, tak v kontrolním výboru se poměrně vášnivě diskutovalo, zda platební styk bude realizován přímo na Ministerstvu financí, což upřímně řečeno bylo ambicí mého úřadu velmi, protože to je víc pravomocí a víc peněz a víc investic, a alternativa výrazně úspornější, neboť systém platebních účtů na České národní bance existoval, bylo řídit tento platební styk přes ČNB. Rozhodnutí Ministerstva financí, vlády, bankovní rady, že tedy bude realizován tento styk přes ČNB, padlo již v minulých letech. Myslím, že je možné se na to pana guvernéra kdykoliv zeptat, a upřímně řečeno, kdyby tomu tak nebylo, tak v systému státní pokladny, kdy naším partnerem, tedy co se týče platebního styku, je Česká národní banka, sekce pana Ing. Řežábka, tak bychom nic takového nenavrhovali. Prostě ten projekt nějakým způsobem běží a jeho technická realizace si vyžaduje některé legislativní změny. Není to nic nového! V zásadě jsme o tom rozhodli již před třemi lety. Problém je, že jsem si neuvědomil, že někteří na to zapomněli a někteří u toho nebyli. Za to se omlouvám. To je nepochybně moje vina.

Můžete samozřejmě se rozhodnout, že pro to nebudete hlasovat ve třetím čtení. Pokud mám možnost ještě dodatečnou komunikací, třeba i za podpory argumentů České národní banky, toto rozhodnutí zvrátit, učiním to rád. Pokud tu možnost nemám, bude to vaše rozhodnutí. Druhý den opět vyjde slunce, ptáci budou zpívat, květy rozkvetou, svět se nezboří, jenom ten příšerný nepořádek ve finančním managementu tady bude trvat dál! A o tom, holt, musíme rozhodnout vy!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Do rozpravy se dále hlásí pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom připomenout, že v původním vládním návrhu nebyly kraje, města a obce mezi těmi vyjmenovanými, kteří mají mít zřízení u České národní banky. To se tam

dostalo až právě tím pozměňovacím návrhem, navíc ještě narychlo připraveným těsně před jednáním nebo v průběhu jednání rozpočtového výboru, což je vždycky problém, protože nemáme možnost si tyhle věci prostudovat. Pak možná dochází k určitým omylům.

Já plně souhlasím s tím, co tady říkali kolegové, že v podstatě tyto samosprávné celky by tam uvedeny být neměly. Pan ministr říká, že je to myšleno tak, že je povinná část a nepovinná část, ale v tom pozměňovacím návrhu to není, aby byly odděleny právě samosprávné celky, že nemají povinnost si bankovní účet u ČNB zřídit! Takže to byste měl možná, pane ministře, vysvětlit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nemám žádnou další přihlášku, ale pan ministr bude reagovat.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Logicky vyplývá z jejich zákonných pravomocí. My máme právo jim to určitým způsobem poslat. Nemáme právo jim nařizovat, co s tím mají dělat. Prostě jejich dispozice začíná v okamžiku, kdy jim peníze přistanou na účtu. Jsem ochoten k tomu dodat ještě dodatečný právní výklad.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pokud už se nikdo nehlásí do obecné rozpravy, tak tuto rozpravu končím. Ptám se, zda si se závěrečnými slovy přejí vystoupit buď pan navrhovatel, nebo pan zpravodaj. Není tomu tak. Můžu tedy zahájit rozpravu podrobnou. Do této jsou dvě písemné přihlášky. Slovo jako první dostane pan poslanec Vilímeček.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu k tomuto tisku, který jste dostali rozdaný na lavice. Ten pozměňovací návrh předpokládá vložení nového paragrafu – § 15a – a předpokládá možnost, aby poskytovatel dotace a příjemce dotace mohli uzavřít dohodu, podle které nebude úplné uplatnění některých podmínek souvisejících s poskytnutím dotace považováno za porušení rozpočtové kázně. V takovém případě však příjemce buďto dotaci vrátí, nebo její část, poskytovateli.

Jsem přesvědčen, že institut možnosti částečného vrácení dotace nebo úplného vrácení dotace by měla být zakotvena v rozpočtových pravidlech. Přijetí takové úpravy samozřejmě by umožňovalo vrátit poměrnou část dotace. To by znamenalo příjem peněžních prostředků do státního rozpočtu, to na jedné straně, na druhé straně vyřešení mnoha problémových situací, které se v tuto chvíli řeší pouze za cenu vysokých administrativních nákladů.

Snad podotknu jeden příklad. Mezi podmínkami poskytování dotací z

peněžních prostředků státního rozpočtu v minulosti se vyskytovaly i různé povinnosti, které příjemce dotace musí dlouhodobě plnit. Takovým tím velmi známým příkladem jsou dotace poskytnuté na výstavbu nájemních bytů, kdy je požadováno, aby příjemce dotace, což v daném případě je nebo byla obec, aby dvacet let skutečně tyto byty považovala za nájemní nebo udržovala za nájemní byty, přestože po těch mnoha letech se situace na bytovém trhu změnila a požadavky nebo představa v polovině devadesátých let není totožná s představou a potřebou bytového fondu v roce 2011. Tato úprava tyto problémové situace by mohla vyřešit a v daném případě by mohla uvolnit skutečně výrazně i obcím ruce v nakládání s majetkem za cenu, že obec se dobrovolně vzdá určité části dotace.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Nyní má slovo pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Tak rád bych v první větě ujistil pana ministra financí, že když Doktor říká, že Kalousek nemá ve zvyku schovávat se za závěrečná slova, že tím také myslí, že Kalousek nemá ve zvyku schovávat se za závěrečná slova. Není to podtext nějaké záludné kritiky či oslího můstku. Jsem přesvědčený, že pan ministr financí patří k těm, kteří si rozdávají v řečnickém souboji právě v tom fér okamžiku, který je pro to určen. To jsou tady jiní kabrňáci, o kterých se říká, že si nás v době opoziční smlouvy a v době, kdy vykonávali své pozice, takzvaně vyseděli.

Za druhé poznámka související s mou přihláškou do obecné rozpravy. Navrhuji pozměňující návrh směřovaný právě k předmětnému tisku 287/1, tedy k usnesení rozpočtového výboru, kde v článku označeném jako I se ruší body 1, 6 a 8. Zdůvodnění, myslím, bylo zřetelné z mého předchozího vystoupení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pokud se už nikdo další nehlásí do podrobné rozpravy, tak tuto končím.

Musím se pro pořádek zeptat pana ministra jako navrhovatele a pana zpravodaje, zda si přejí vystoupit se závěrečnými slovy. Není tomu tak. Tím tedy končím i druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji oběma pánům u stolku zpravodajů.

Přistoupíme k následujícímu bodu. Následujícím bodem je

26.

Vládní návrh zákona o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek /sněmovní tisk 399/ - první čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, v roce 2010 vyšla směrnice Evropské unie, podle mého názoru mimořádně prospěšná, která zavazuje správce daně v jednotlivých zemích Evropské unie navzájem si pomáhat při vymáhání pohledávek z nedoplatků cel, daní a ostatních veřejnosprávních pohledávek. To znamená, česká finanční správa pak nebude muset někoho honit v Lucembursku, ale naopak můžeme si navzájem požádat o pomoc a vycházet si vstříc na území těch zemí, kde naše represivní orgány operují. To je smyslem tohoto návrhu.

Vzhledem k tomu, že termín implementace je dán k 31. prosinci 2011, a vzhledem k tomu, že se nedomnívám, že se tady jedná o nějaké významné politikum, a myslím si, že si to zaslouží konsenzuální souhlas v celé Sněmovně, dovoluji si požádat, nebo dovolím si požádat v rozpravě o zkrácení lhůty na 30 dní.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nicméně bych byla ráda, kdyby tento návrh z vašich úst padl ještě jednou potom v obecné rozpravě.

Prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec David Šeich, aby se ujal slova.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, tento návrh zákona do českého právního řádu transformuje směrnici Rady 2010/24-EU o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření, která platí ke dni 16. března 2010. Jak tady popsal pan ministr Kalousek, jde o transformaci směrnice, která má platit k 31. prosinci tohoto roku, čili je to věc nanejvýše aktuální, a hlavním cílem tohoto zákona implementovat směrnici, kterou jsem zmínil, do českého právního řádu. A vlastně upravuje postup a podmínky provádění mezinárodní pomoci při vymáhání těchto finančních pohledávek ve vztahu k jiným státům.

Já se také domnívám, že ten zákon není nikterak kontroverzní, a to datum, které jsme tu oba zmínil, znamená, že si vyžaduje docela včasnou reakci české Poslanecké sněmovny, takže doporučuji pokračovat v tom projednání v takovém režimu, v jakém navrhl pan ministr. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Pan ministr financí avizoval návrh, který chce přednést. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dovolte, prosím, abych ještě jednou zopakoval svůj návrh a požádal o zkrácení lhůty na či o 30 dnů, vyjde to nastejno.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Ptám se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy, neboť písemná přihláška žádná není. Nevidím ani nikoho, že by se hlásil do této rozpravy z místa, a proto obecnou rozpravu končím. Nepředpokládám závěrečná slova, a budeme se tedy zabývat návrhem na příkazání výborům k projednání a poté návrhem na zkrácení lhůty, tak jak bylo navrženo panem ministrem.

Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla příkazat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Já se ptám, zda má někdo ještě jiný další návrh. Nikoho nevidím. Budeme tedy hlasovat. Přivolám naše kolegy a mezitím vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami. Čeká nás dvojí hlasování. To první je o příkazání výboru, to druhé o zkrácení lhůty.

Jako první budeme hlasovat o příkazání předloženého nebo projednávaného návrhu k projednání zahraničnímu výboru.

O tomto návrhu zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 32 z přihlášených 135 poslanců pro 134, proti žádný. Návrh byl přijat.

Dalším hlasováním bude hlasování o návrhu na zkrácení lhůty na 30 dní.

O tomto zahajují hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 33 z přihlášených 141 poslanců pro 81, proti 40. Tento návrh byl též přijat.

Mohu tedy konstatovat, že návrh zákona byl příkazán k projednání zahraničnímu výboru a lhůta pro jeho projednání byla zkrácena na 30 dní. Tím končí projednávání tohoto bodu. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem následujícím. I tento bod předkládá pan ministr a poslanec Miroslav Kalousek. Jedná se o

50.

Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Marka Bendy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 434/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 434/1. Nyní dávám slovo panu poslanci Miroslavu Kalouskovi, který návrh za navrhovatele uvede. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, důvod předložení tohoto poslaneckého návrhu je v podstatě velmi jednoduchý. Příjmy z privatizace národního majetku, popřípadě příjmy z dividend společností se státní účastí nejsou, jak drtivá většina z vás ví, příjmem státního rozpočtu. Nemohou být zapojeny do řádných výdajů státního rozpočtu. Jsou příjmem takzvaných privatizačních účtů a zákon o zrušení Fondu národního majetku definuje jednotlivé tituly, na které mohou být tyto prostředky používány. Samozřejmě, že používání těchto prostředků také musí být regulováno přísným pohledem na účetní metodiku ESA 95, která v případě mimořádných a neopakovatelných příjmů, což jsou nepochybně příjmy z prodeje majetku, v okamžiku, kdy jsou tyto příjmy zapojeny do běžných výdajů, tak nemilosrdně započítávají do zvýšení deficitu. A je to samozřejmě metodika správná. Netýká se to však dividend, neboť dividendu společností se státní účastí lze pokládat za pravidelný a pravidelně se opakující příjem. Je možné ji tedy rovněž zapojit do pravidelných a pravidelně se opakujících výdajů státního rozpočtu.

Smyslem tedy tohoto poslaneckého návrhu bylo touto legislativní úpravou umožnit, aby privatizační příjmy, které jsou pravidelně se opakující, což jsou dividendy, bylo možné zapojit na částečné krytí deficitu důchodového účtu, který se prostě vzhledem k demografickému působení stále rozšiřuje.

Vláda při projednávání tohoto poslaneckého návrhu vyslovila nesouhlas s tímto návrhem ne proto, že by nesouhlasila s tímto hlavním motivem, ale protože ji rozzlobil záměr předkladatelů, aby celá řada jiných titulů, které se týkaly zdravotních investic a investic bůhví do všeho – do domova důchodců – a vždy, když Poslanecká sněmovna zvláště v předvolebním období se rozhodla nějaký nový titul zařadit, tak předkladatelé pokládali za docela rozumné při téhle příležitosti tyto tituly vyčistit, a vládu to rozhněvalo, myslela, domnívala se, že s tím v žádném případě nesouhlasí, a proto s tím vyjádřila nesouhlas. Přestože nemám názor, který odráží usnesení vlády – přiznám se, že je mi to úplně jedno. Zůstanou-li tam tyto ti-

tuly, tak tam jako zákonná možnost zůstanou, ovšem pouze jako zákonná možnost, oni na ně stejně žádné peníze nebudou. Takže z mého pohledu je tam zbytečné je nechávat, nicméně pokud tam zůstanou, mohou tam zůstat jako jakási marná naděje v dále, která nikdy nebude naplněna, protože vás ujišťuji, že tam stejně žádné peníze nebudou, leda snad že byste chtěli souhlasit s prodejem Letiště Ruzyně, ale to jste tvrdili, že s tím nesouhlasíte, tak jeden nikdy neví, jak to s těmi privatizačními příjmy dopadne.

Dovolím si tedy požádat o propuštění do druhého čtení, kde apeluji na to, že to, co je zásadní, je umožnit zapojit dividendy společností se státní účastí do důchodového účtu. Všechny ostatní položky, pokud se je Poslanecká sněmovna rozhodne zrušit, nebo je tam ponechat, je předkladatelům na mou duši jedno a rádi tuto diskusi podrobíme parlamentní debatě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a prosím, aby se slova ujal pan zpravodaj pro první čtení, kterým je pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo, vážená paní místopředsedkyně.

Pane ministře, i když v této chvíli vystupujete spíše jako poslanec a spolupředkladatel projednávané věci, dovolte, abych naplnil nejprve roli zpravodaje, v níž mě zčásti zastoupil už předkladatel sám, neb konstatoval, že vláda s uvedenou předlohou vyslovila nesouhlas. Potud tedy jako zpravodaj konstatuji, že přestože návrh je podán dvěma koaličními poslanci, vláda mající vysoký průnik ve smyslu koaličního potenciálu a členství v jednotlivých stranách vyslovila nesouhlas – mám pocit, že z důvodu, který byl čestně popsán. Jako zpravodaj konstatuji, že považuji za správné nejenom z věcného hlediska, ale i formálního, protože ten návrh má veškeré náležitosti, tak aby byl způsobilý k dalšímu projednání, ale především z důvodu věci samé, aby byl postoupen do druhého čtení a Poslanecká sněmovna ať už na půdě výborů, kterým bude tento sněmovní tisk přikázán, ale i Poslanecká sněmovna jako celek absolvovala debatu, protože to je debata o prioritách, o prioritách, o sdělení, o tom, jakým (způsobem) chce politická reprezentace, která vyšla z voleb, zacházet se zdroji ve společnosti.

Pan kolega Miroslav Kalousek jistým způsobem zlehčil a uvolnil atmosféru projednávání tohoto sněmovního tisku a výhrad, které jsou vysloveny ve stanovisku vlády, tím, že řekl, že je mu v podstatě jedno, jak široká škála, jak velký bude výčet titulů, na které mají být určeny budoucí privatizační výnosy, neb jak on říká, jest to pravdou, stejně na ně ne-

jsou peníze. Na druhou stranu musíme být a znovu setrvávat při vědomí toho, že vláda a Poslanecká sněmovna jako zákonodárny sbor tím, jak dokumenty projednává, a tím také, jak se staví k jejich skutečnému obsahu, svým skutečným rozhodováním, vysílá normotvorné signály, ovlivňuje atmosféru ve společnosti. Já myslím, že není možné přijímat zákony, které budou ve své škále, ve své ambici výčtu toho, na co lze kdykoli v budoucnu používat budoucí privatizační výnosy, ať už jednorázové nebo cyklicky se opakující, plynoucí z dividend, téměř na cokoliv, u vědomí toho, že ty peníze opravdu nejsou, a budou-li tady nějaké, budou výrazně omezeny. To už pomíjím zcela význam takových opatření a takových věcí, kdy v jistých obdobích, obdobích zejména ekonomického růstu, byly některé privatizační výnosy sterilizovány právě proto, aby nepůsobily na posilující kurz koruny a byly ředěnou formou rozpouštěny skrze projekty, společné projekty vlády a České národní banky, do reálné ekonomiky.

Poslanecká sněmovna si jistě zaslouží debatu o této věci. Já otevřeně říkám, že patřím k poslancům, kteří pohlížejí na zdroje plynoucí z těchto zdrojů, nebo z privatizačních výnosů, velmi zdrženlivě, volám po zásadní revizi titulů a velmi zdrženlivém gestu, které má Poslanecká sněmovna vyslat. Myslím, že důchodový účet, případně účet mající nebo vytvářející možnost vládě řešit nějaké nepředvídatelné jevy, havárie, katastrofy, je tak maximálně, maximálně tím, co je možné považovat za oprávněné. Všechny ostatní tituly, jakkoli to bude znít trochu nekolegiálně, považuji za soukromé ambice jednotlivých členů vlády a snahu býti v té ambici, býti v tom odhodlání a v tom zápisu toho, co mohu jako resortní ministr očekávat, stejně silný jako mí kolegové z vlády. Považuji za správné býti velmi zdrženliví a projednat tuto věc v druhém čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Do ní mám jednu písemnou přihlášku a to je přihláška pana poslance Michala Babáka a tomu udělují slovo.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den, dámy a pánové, vážená vládo.

V důvodové zprávě návrhu zákona, který podal pan poslanec Kalousek a pan poslanec Benda, je citováno, že ekonomické opodstatnění postupně ztratilo používání privatizačních prostředků pro účely uvedené v ustanovení § 5 odst. 3 písmeno c), kde je mimo jiné bod 5 zákona číslo 178/2005 Sb., neboť jde o náklady, které by už nemusely být hrazeny vůbec, anebo bude-li to nutné, měly by být hrazeny výhradně ze státního rozpočtu. Pod bodem číslo 5 jsou na tomto základě převáděny prostředky z privatizace do fondu dopravní infrastruktury. Ty poté slouží ke krytí mimořádných

výdajů, k odstranění škod na dopravní infrastruktuře. Jde o alternativní zdroj příjmů v dikci Ministerstva dopravy.

Jak jistě víme, v návrhu budoucího rozpočtu na rok 2012 v tuto chvíli přichází Ministerstvo dopravy zhruba o 10 miliard. Tento návrh poslanců Kalouska a Benda povede ke snížení odstranění mimořádných škod na dopravní infrastruktuře, nehledě na to, že nepovažuji za vhodné rozšířit titul uvedené v § 5 odst. 3 písm. e) zákona i na možnost úhrady nákladů spojených s vypořádáním mimosoudních dohod uzavřených Ministerstvem financí a osobami, které se vůči České republice domáhají uspokojení nároků vzniklých jim v důsledku nesprávného či nezákonného postupu tohoto ministerstva, resp. Fondu národního majetku při převodech majetku státu na jiné osoby, pokud je Ministerstvo financí uznalo z důvodů jejich nespornosti. Tato nespornost takto uznaného nároku by mohla být obecně kdykoliv zpochybněna, a proto navrhuji, aby tento návrh byl zamítnut.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Babákově a ptám se, kdo se dále hlásí do obecné rozpravy. Hlásí se pan navrhovatel? Prosim.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, budu stručný.

Už tady bylo řečeno, k čemu slouží tento návrh, a v některých budí v té zkratce pomalu pocit, že rušíme Fond národního majetku, tak to už jsme učinili tou normou v roce 2005. A jak říkal pan zpravodaj, ta diskuse by byla dobrá, ale ona už probíhala při přijetí tohoto zákona, a myslím, kolega Babák tady řekl jeden z těch bodů, na co je možno využít. Já si myslím, že těch bodů je tam ještě více. A když jsme dneska třeba měli na klubu debatu sice k církevním restitucím, ale padla řeč i na toto s panem ministrem kultury, tak z těch 10 miliard, které se tam na tu oblast kultury vyčlenily, tak zůstalo myslím 800 milionů, které dostala tato kultura. Já nechci podezřít pana ministra Kalouska, ale tady zase to doporučení a tento legislativní počín z roku 2005 sloužil spíš jako udělat si z této normy papírovou čepici při malování, aby na nás nepršelo, ale jinak se to nevyužívalo, protože tento zákon, a pan ministr to řekl, že je mu to vlastně jedno, jak to dopadne, jestli bude, nebo nebude zrušen.

A na margo těch titulů, kam ještě měly jít prostředky, jenom snad na ministra například práce a sociálních věcí, byly tam 2 miliardy na výstavbu domovů důchodců, dokonce termínovaně tam bylo 1,5 miliardy dvakrát v roce 2009 a 2010 na Ministerstvo zdravotnictví na podporu strategických investic ve zdravotnictví a bylo vyčísleno kde a jak. A tady jsme se těžce dozvíдали a dodnes není moc známo, jestli to vůbec proběhlo, a v podstatě

i tento účet je trošičku v mlhách a možná sladké tajemství poodhalí pan ministr, když nám řekne, kolik je tam teď. Teď odhaduju 15 až 15 miliard, ale můžu se mylit.

A k tomu, co řekl pan zpravodaj. Já tomu rozumím, že diskuse by byla dobrá v druhém čtení, ale zacituji z usnesení vlády. Mrzí mě samozřejmě, že na pana ministra financí se vláda zlobí, jak tady uvedl, ale ona vláda i něco uložila mimo to, že tam asi vyjádřila nesouhlas s návrhy pana kolegy Kalouska. Cituji: "Vláda je přesvědčena, že tak zásadní změny, jaké obsahuje předložený návrh zákona, budou-li vůbec na základě důkladného hodnocení dopadů regulace shledány nezbytnými, by měly být předloženy ve formě vládního návrhu zákona, jehož konečná podoba by byla vypracována na základě řádného připomínkového řízení."

A usnesení z 20. července tohoto roku číslo 590, v kterém uložila ministru financí panu Kalouskovi bez termínu plnění tento úkol: "navrhnout novelu zákona číslo 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku, která umožní zisk účasti státu v obchodní společnosti použít na převod do příjmu státního rozpočtu ke snížení rozdílu mezi příjmy pojistného na důchodové pojištění a výdaji na dávky důchodového pojištění". Takže vidíte, že vláda ještě něco přijala, a já jsem to ani nezaregistroval v tom úvodním vystoupení. A tady, byť tak činíme velmi výjimečně, tak je asi dobré podpořit snahu vlády a tvorbu pana ministra a jeho aktivu na ministerstvu, aby takto bylo učiněno zadost a bylo to připomínkováno, a určitě to bude lépe, než prodávávat to ve druhém čtení a ve výborech.

Tolik můj návrh. Jiný návrh nepodávám, protože návrh na zamítnutí již podán byl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byl pan poslanec Braný a nyní má slovo pan Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Ještě jednou. Začínám se obávat, že mám nějaké komunikační problémy, protože mi pravděpodobně nerozuměla ani vláda, když jsem předkládal s panem kolegou Bendou tento návrh do legislativního procesu. Pokud by to dopadlo tak, jak říkal pan zpravodaj pan poslanec Doktor, že by ty priority byly redukovány na opravdu zásadní priority a bylo jich z mého hlediska co nejméně, tak já bych byl samozřejmě šťastný. Pan poslanec Doktor měl pravdu z mého pohledu. To mě také vedlo k tomu, že jsem si dovolil tu redukci navrhnout. Netušil jsem, že ve vládě se vzednou prsa jednotlivých mých resortních kolegů, kteří řeknou: Von mi šahá na peníze! Von mi šahá na peníze! Von mi šahá na peníze! Bez ohledu na to, že tam stejně následujících několik let na to žádné peníze nebudou.

A já tady přísahám, proto jsem říkal, že je mi to jedno, já tady

prísahám, že to opravdu nebylo tím mým hlavním motivem. Tím hlavním motivem je to jediné. Dividendy, které jsou v objemu zhruba 15 miliard při současné dividendové politice ČEZu, ČEPSu, Čepra, Mera, a jsou tedy pravidelnými a pravidelně se opakujícími příjmy, použít výlučně a pouze ke stabilizaci důchodového účtu. V konstrukci příjmů a výdajů státního rozpočtu při závěrečném účtu kdykoliv doloží, že tyto prostředky nebyly použity na nic jiného než na částečnou úhradu deficitu důchodového účtu a jeho stabilizaci. To je ten hlavní motiv! To je ten hlavní důvod a samozřejmě z hlediska rozpočtových problémů na důchodovém účtu je to motiv mimořádně naléhavý! Pokud k tomu Poslanecká sněmovna povede ještě diskusi o tom, že tam něco vyndá a něco přidá – já jsem to možná trochu zlehčil, říkám, je mi to jedno. Prostě to bude vaše rozhodnutí a já ho budu respektovat. Ale bez čeho se neobejdeme, ani přátelé z levé části politického spektra, bez čeho se vážně neobejdeme, je bez těch 15 miliard dividend na důchodový účet. Proto je to tak naléhavé a proto prosím o propuštění do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se. Pan poslanec Babák se hlásí opět o slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den, dámy a pánové. Jestliže tedy pan ministr financí tady odpřisáhl, že veškeré tyto věci půjdou na důchodový účet, já v tuto chvíli asi se vzdám té námitky a vzdám se, nebudu se držet zuby nehty toho, abych nějakým způsobem tento zákon nepustil do druhého čtení. Proto prosím, první – nevím, jakým způsobem technicky, ale tu řekněme první námitku stahuji zpět.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Jinými slovy, pane poslanče Babáku, vy berete zpět svůj návrh na zamítnutí tohoto zákona.

Poslanec Michal Babák: Děkuji, беру zpět svoji námitku na vzetí zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Berete zpět návrh na zpětvzetí. Na zamítnutí.

Poslanec Michal Babák: Beru zpět návrh na zamítnutí. Pardon, díky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Babák tedy bere zpět svůj návrh, nicméně hlásí se pan poslanec Braný.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený

kolegyně, kolegové, takže vidí pan ministr, že jeho přesvědčovací schopnost je dobrá. Už někoho zviklal. Takže já se musím znova hlásit o slovo a podávám návrh na zamítnutí tohoto tisku s tím, že ještě budu reagovat na slova pana ministra.

Slyším velmi výrazně teď, že vlastně dividendy budou používány i do tohoto systému důchodového zabezpečení. A víte, že pár let zpátky, není to tak dlouho, to bylo tabu a o tomto se nemohlo hovořit. A kdo připomínal, že by se z podniku ČEZ a z jiných podniků používalo něco do takovéto spotřeby, že by to byl problém. Já samozřejmě jsem pro to, aby to tak dopadlo, protože těch 20, 22 mld. bude málo, abychom vykryli těch 80 mld., které budou chybět po několika let z hlediska zavedení druhého pilíře. Ale to je do jiné debaty.

Takže dávám návrh na zamítnutí a jsem rád, že se mění názory i pana ministra financí v této věci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Prosím, ještě je zde jedna přihláška pana poslance Rykaly, jestli se nemýlím. Prosím.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená ctěná Sněmovno, v tuto chvíli jsme byli svědky toho, jak poslanec Věcí veřejných změní hned svůj názor. Mně je pana Babáka velmi líto, že byl pozván na kobereček panem Bártou a panem Kalouskem, aby stáhl svůj návrh na zamítnutí. Ale protože tady ten návrh na zamítnutí máme, tak bude zajímavé sledovat, jak budou poslanci Věcí veřejných hlasovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se pan předseda poslaneckého klubu Vít Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Já musím zklamat tady debatu o tom, kdo byl na jakém koberečku, nebo ne. Mám potřebu vysvětlit, že moje osobní odpovědnost je o tom, že jako člen K9 jsem byl na jednání K9, kde byla koaliční dohoda o tom, že peníze z ČEZu a spol. půjdou na důchodový účet. Extenzivní formulace, která tady není, je, je samozřejmě zapotřebí precizovat, a já děkuji panu ministru Kalouskovi, že v tomto duchu jasně řekl, že finance půjdou z ČEZu na právě minusový důchodový účet. Myslím si, že na tom není nic tak složitého, abychom z toho museli dělat nějaký další kinoteátr.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nikoho nevidím, končím obecnou rozpravu.

Závěrečná slova si pan navrhovatel a pan zpravodaj přeji? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o návrhu...

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Velmi se omlouvám. Jak jsme se vášnivě dostali do té diskuse, tak jsme zapomněli na lhůtu, takže já se omlouvám, otevířu rozpravu a požádám pana zpravodaje.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ještě jednou, já jsem neslyšela na kolik. Je velmi špatně rozumět.

Poslanec Michal Doktor: Pan ministr si přeje, abych v rámci komunikačního porozumění já navrhl zkrácení lhůty o 30 dnů, tak tedy tak činím a prosím, aby bylo v hlasování akceptováno.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji. V tuto chvíli nás čeká hlasování. Ještě jednou se pokusím přivolat naše kolegy, poté vás odhlásím a poté se pustíme do hlasování. Teď jsem vás právě odhlásila a prosím, abyste se znovu přihlásili.

Jako první budeme hlasovat návrh, který byl nakonec přednesen panem poslancem Braným, a to je návrh na zamítnutí předloženého návrhu zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo podporuje návrh na zamítnutí, prosím, stiskněte tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 34 z přihlášených 152 poslanců pro 62, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání výboru rozpočtovému. Já se ptám, zda někdo má ještě jiný návrh na příkázání. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na příkázání k projednání výboru rozpočtovému.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 35 z přihlášených 154 poslanců pro 152, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Konečně budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání na 30 dní.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 36 z přihlášených 154 poslanců pro 92, proti 61. Návrh byl přijat.

Mohu tedy konstatovat, že návrh zákona byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru, lhůta k projednání byla zkrácena na 30 dní. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji a končím projednávání tohoto návrhu zákona.

Dovolte, abych vás seznámila s další omluvou z našeho jednání. Od 19 hodin se omlouvá pan ministr Jaromír Drábek, neboť bude účasten na jednání Rady hospodářské a sociální dohody.

Přistoupíme k dalšímu bodu našeho pořadu a tím je

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 324/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede pan ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře, můžete se ujmout slova.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, dovolte mi, abych uvedl návrh změny zákona č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o druhé čtení, jehož hlavním důvodem je povinnost transponovat do právního řádu ČR 21 směrnic Evropské komise, kterými se zařazují do přílohy římská jedna směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES, o uvádění biocidních přípravků na trh, účinné látky, které je možno v těchto biocidních přípravcích použít.

V současné době příloze 1 a příloze 1a uvedené základní směrnice odpovídají přílohy českého zákona č. 2 a 3. Jedná se o zákon o biocidech, který stanovuje seznamy účinných látek s nízkým rizikem a specifické podmínky pro povolování a používání biocidních přípravků a biocidních přípravků s nízkým rizikem obsahujících danou účinnou látku. Předkládanou novelou bude Ministerstvo zdravotnictví zmocněno k vydání prováděcího právního předpisu, tedy vyhlášky, do které se současný obsah příloh číslo 2 a 3 přesune a zároveň doplní o další

účinné látky, které byly do přílohy I evropské směrnice nově zařazeny.

Návrh změny zákona je racionálním technickým opatřením k zefektivnění implementace jednotlivých směrnic, aby bylo změny možno dělat formou vyhlášky, a nikoliv zákonem, zjednodušeně řečeno. Navržená úprava povede k nižší administrativní zátěži správy státu a současně umožní pružněji reagovat na změny evropské legislativy. Součástí této technické novely je taktéž povinnost podávat žádost o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh Ministerstvu zdravotnictví s využitím jednotného systému EU, tzv. rejstříku pro biocidní přípravky.

Závěrem uvádím, že souhlasím s usnesením výboru pro zdravotnictví, jehož obsahem je návrh na úpravu data nabytí účinnosti navržené novely zákona. Prosím vás o posouzení a projednání tohoto návrhu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 324/1. Prosím, aby se nyní slova ujala zpravodajka výboru pro zdravotnictví paní poslankyně Soňa Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Přeji hezký večer, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás krátce seznámila s projednáváním tohoto návrhu zákona na zdravotnickém výboru.

Po úvodním slovu, které přednesl pan náměstek ministra zdravotnictví, a po mé zpravodajské zprávě doporučil zdravotní výbor Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 324, a to s touto změnou a doplňkem: V čl. II se slova "1. září 2011" nahrazují slovy "jeho vyhlášení". Zároveň zdravotní výbor zmocnil mě jako zpravodajku, abych vás s tímto usnesením seznámila, a samozřejmě aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny byly provedeny příslušné legislativně technické úpravy, které nebudou mít dopad na věcný obsah navrhovaného zákona.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu a konstatuji, že do ní není žádná přihláška. Nicméně hlásí se pan poslanec Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážené poslankyně, vážení poslanci, já

můžu jenom potvrdit, že je to technická novela, která je zcela v souladu s Evropskou unií. Je to zařazení do seznamu, kde je asi 37 skupin, a týká se to několika set látek. Takže tam je to sice ve výboru pro zdravotnictví, ale kdybychom měli možná chemický výbor, tak by se to hodilo spíš pro něj, protože třeba jsou tady takové látky, jako 3-3-4-brom-bifenyl-fenyl-hydroxypropyl-hydroxybenzopyran-olon – a takových samozřejmě sloučenin je tam víc, ale je to v souladu s Evropskou unií, tak já myslím, že tentokrát můžeme zcela souhlasit s panem ministrem, že pouze jde o technickou novelu uvedení na trh a dodržování určitých předpisů u těchto látek.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Pokud ne, tuto rozpravu končím a zahajuji rozpravu podrobnou. Ani do této rozpravy není žádná písemná přihláška. Hlásí se pan ministr, prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já bych si dovilil navrhnout, paní předsedající, zkrácení termínu na projednání do třetího čtení na 48 hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Kdo si dále přeje vystoupit v podrobné rozpravě? Nikdo. Podrobnou rozpravu končím. Ptám se, zda si paní zpravodajka a pan předkladatel přejí závěrečná slova. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o jednom návrhu a tím je návrh navrhovatele na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin. Poměry ve sněmovně se radikálně změnilly. Já jednak přivolávám naše kolegy z předsálí a též vás odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami. (Gonguje se, někteří poslanci ještě přicházejí do sálu.) Až se ustálí počet přihlášených, zahájíme hlasování o návrhu na zkrácení lhůty.

Nyní zahájíme hlasování o návrhu na zkrácení lhůty na 48 hodin. Toto hlasování zahajuji a žádám vás, abyste se vyjádřili, zda jste pro tento návrh, stisknutím tlačítka ano, případně zda jste proti tomuto návrhu.

V hlasování číslo 37 z přihlášených 130 poslanců pro 84, proti 18. Návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že lhůta byla zkrácena na 48 hodin, a ukončím projednávání druhého čtení tohoto návrhu.

Dalším návrhem, kterým se budeme zabývat, je

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 375/ - první čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede pan ministr zdravotnictví Leoš Heger. Ten má nyní slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Paní předsedající, děkuji vám za uvedení návrhu, jehož hlavním cílem je podpořit mladé lékaře, kteří ukončili studium na lékařské fakultě, v jejich dalším vzdělávání.

Navrhovaná právní úprava přináší zejména změnu úprav dotačního programu pro rezidenční místa v akreditovaných zdravotnických zařízeních. Změna stávajícího modelu dotačního programu pro rezidenční místa umožní spolufinancovat specializační vzdělávání většího počtu lékařů. V rámci programu budou akreditovaným zdravotnickým zařízením s rezidenčním místem částečně hrazeny náklady spojené se vzděláváním, a to jednak studium v tzv. základním kmeni po dobu maximálně 48 měsíců a ve vybraných oborech, podstatně méně vybraných oborů, studium potom v celé délce specializačního vzdělávání, které trvá jako celek tři až pět let podle jednotlivých oborů. Do toho delšího podpořeného programu by se vybíraly obory podle momentálního nedostatku lékařů s příslušnou specializovanou způsobilostí na pracovním trhu. Dotace na rezidenční místa jsou poskytovány již v současné době, a mění se tedy systém poskytnutí.

Dále návrh vypouští povinnost lékařů po skončení atestační zkoušky vykonávat praxi lékaře v oboru, ve kterém získali specializovanou způsobilost, v délce pěti let na území České republiky, pokud studovali s podporou dotačního programu. Jedná se o tzv. stabilizační dohody, o kterých se velmi často mluvilo v akci Děkujeme, odcházíme. Tato povinnost omezovala i další rozvoj mladých lékařů, protože jim bránila v získávání zkušeností v zahraničí.

Vedle uvedeného opatření pozbývá své opodstatnění s ohledem na navrhovanou změnu poskytování dotačního programu, kdy bude ve většině oborů studujícím poskytována dotace jenom na první část specializačního vzdělávání a lékaři tady tedy v každém případě delší dobu ještě zůstanou,

aby vzdělání mohli dokončit. Obdobnou změnou se navrhuje zrušit stabilizační dohody i v zákoně o nelékařských zdravotnických povoláních, aby nedošlo k neodůvodněným diskrepancím mezi lékařskými a nelékařskými zdravotnickými pracovníky.

Dalším motivačním prvkem, kterým je opatření podporující skloubení profesního a rodinného života, je prodloužení doby možného přerušení specializačního vzdělávání z dnešních tří let na pět let, a to rovněž jak pro lékaře, tak pro nelékařské zdravotnické pracovníky.

Jsou zde ještě další drobné úpravy, které zohledňují některé nové skutečnosti a potřeby praxe od poslední velké novelizace zákona.

Zdravotní výbor po projednání tento vládní návrh podpořil a ve svém usnesení č. 55 doporučil, aby s ním Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas ve znění dvou pozměňovacích návrhů, které jsou uvedeny v usnesení výboru, a s těmito návrhy se ztotožňuji. Dovolím si požádat o podporu tohoto návrhu a v další rozpravě ještě vystoupím s žádostí o zkrácení lhůty do třetího čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk č. 375/1. Nyní se slova ujme zpravodaj výboru pro zdravotnictví poslanec Marek Šnajdr. Prosím.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji, vážená paní předsedající. Dámy a pánové, já myslím, že vše podstatné bylo řečeno, dokonce včetně usnesení výboru, takže se k tomu pouze připojuji s tím, že výbor skutečně tento návrh zákona projednal a doporučil Poslanecké sněmovně jeho přijetí ve znění dvou pozměňovacích návrhů, tj. jeden je legislativně technický a druhý pouze posunutí účinnosti tohoto zákona, takže já se s tím ztotožňuji. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane zpravodaji, a otevírám obecnou rozpravu. Do této rozpravy jsou přihlášení poslanci a poslankyně: pan Jiří Zemánek a Milana Emmerová. Pan poslanec Zemánek dostává v tuto chvíli slovo. Prosím.

Poslanec Jiří Zemánek: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, v souvislosti s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání

způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, bych se chtěl vyjádřit k části číslo 9 – správní delikty a sankce, paragraf 60a, tj. financování specializačního vzdělávání.

Nejprve mám drobnou připomínku k návrhu pana ministra Hegera, aby byl umožněn lékařům po získání specializace okamžitý odchod do zemí EU. Domnívám se, že doba pěti let, která je stanovena v současné době po vykonání atestační zkoušky pro odchod z ČR, byla dost dlouhá. Proto navrhuji toto období zkrátit na tři roky, nikoliv však odejít ihned. Domnívám se, že lékaři, kteří byli finančně podporováni při studiu naším státem, by měli své získané vzdělání investovat především do léčení obyvatel naší republiky.

Dále bych si dovolil navázat na pana poslance Marka Šnajdra. Myslím si, že od počátku specializace by měli být finančními dotacemi zvýhodněny především obory, které v té době budou nedostatkové. Nesouhlasím s tím, aby byly od začátku specializačního programu podporovány všechny obory stejnou částkou, aby finanční podpora těchto v dané době nedostatkových oborů byla rozložena do tří let, aby se tyto obory nemusely potýkat v posledním roce své specializace s finančními problémy.

Bod následující se týká bodu číslo 12, kdy ministerstvo přeruší čerpání dotace po dobu přerušení specializačního vzdělávání rezidenta. Celková doba by neměla, nebo nesmí překročit pět let. V tomto případě bych zachoval původní znění, to znamená tři roky. Ve zdravotnických oborech se domnívám, že je příliš rychlý nárůst nových informací a doba pěti let mimo bezprostřední kontakt s praxí je v tomto oboru podle mého názoru neakceptovatelná.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslance. Slovo bude mít nyní paní poslankyně Milada Emmerová.

Poslankyně Milada Emmerová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, vážení přítomní, dovoluji mi, a bych se vyjádřila k této novelizaci zákona č. 95/2004 Sb., kde jsou uváděny některé prospěšné normy, které vedou k větším jistotám absolventů lékařských a farmaceutických fakult. Nemohu však souhlasit s tím, že postgraduální vzdělávání těchto pracovníků má být decentralizováno, resp. má dojít k diverzifikaci systému postgraduálního vzdělávání lékařů, aniž by byl zřejmý prospěch vyplývající z této změny. Plně se tentokrát stavím za obavy České lékařské komory, která varuje před destrukcí stávajícího fun-

gujícího systému. Transformace systému z jednoho subjektu, tj. v současné době IPVZ, tedy Institut pro vzdělávání zdravotníků, na sedm lékařských fakult považuje vědecká rada České lékařské komory za nebezpečný experiment, který může vést k dalšímu zhoršení stavu postgraduálního vzdělávání lékařů v ČR.

Když si vezmu ku pomoci prohlášení vědecké rady České lékařské komory, tak kromě toho, že vypichuje zásluhy Institutu pro vzdělávání zdravotníků, tak tady vyslovuje určité obavy, a já se za ně stavím, že diskrépance úrovně vzdělávání na jednotlivých fakultách, a to od organizace všech akcí až po vlastní atestační zkoušky, je velkým nebezpečím a jsme příliš malá země na to, abychom měli několik medicínských kuchařek. Myslím, že tento styl vzdělávání k tomu nepochybně povede.

Z těchto důvodů, když byste dovolila, paní místopředsedkyně, podávám pozměňovací návrh, kdy v části první článku římská jedna se body 9, 10, 18, 19, 20 a 21 vypouštějí. Následující body se přečíslovají. Stručně je potom uvedeno odůvodnění, které jsem se snažila sdělit v předchozím textu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. S ohledem, na to, že jsme v obecné rozpravě, tak vás požádám, abyste v podrobné rozpravě na tyto své přednesené návrhy ještě jednou odkázala. Kdo se dále hlásí do obecné rozpravy? Pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní předsedající. Já bych si dovolil reagovat na oba předřečníky.

Pokud jde o zachování stabilizačních dohod, my jsme v tomhle případě volili tu cestu, která by uspokojila rozbouřené lékaře v protestních akcích, které probíhaly na přelomu loňského a letošního roku. My jsme se domnívali, že je to tedy příspěvek ke zklidnění celé atmosféry a jakási symbolické gesto, které mělo ukázat náš vstřícný postoj zvláště v situaci, kdy v této zemi není zavedena spoluúčast na vysokoškolském vzdělávání. To vzdělávání je v celém rozsahu zdarma, tedy ze strany studentů, a nemají také žádné vázací doložky. Zejména první dva roky toho kmene vzdělávacího postgraduálního lze pokládat za jistou formu vzdělávání, které pokračuje jako povinné v podstatě po vysokoškolském vzdělávání, a ti lidé potom do konce dokončení svého vzdělání ty další dva tři roky si to bohatě odpracují. Práce mladých lékařů v tom období, kdy jsou již mladší sekundáři zčásti kvalifikovaní po tom kmene, je mimořádně intenzivní a svým způsobem to je jakási odměna.

Jenom bych si dovolil upozornit na zkušenost, že lékaři, kteří mizí v cizině a mizí tam na věky, čili republika je ztrácí, jsou obvykle ti, kteří odcházejí hned po promoci a neúčastní se vzdělávání, zatímco ti, kteří od-

cházejí na zkušenou po atestaci, se obvykle vracejí, protože už jsou zde více ukotveni, a přinášejí velmi cenné zkušenosti.

Pokud jde o komentář paní docentky Emmerové, já velmi vnímám její obavu, aby se celý systém vzdělávání nerozpadl. Já bych to rozdělil na dvě části. To, co my se snažíme převést na lékařské fakulty, je víceméně organizace toho vzdělávání, která se v příslušném regionu odehrává. Ale součástí té připravované smlouvy je velmi striktní požadavek, aby atestace jako jakási státní zkouška sui generis zůstala pod státní kontrolou a byla jednotná, aby se prostě chodilo atestovat na různá místa v republice, ale na principu rotačním. A ty atestace bude garantovat akreditační komise jako jeden centrální orgán v gesci Ministerstva zdravotnictví. Pokud se jedná o Institut dalšího vzdělávání pracovníků ve zdravotnictví, ten zůstává funkční. Zůstává na něm zejména břímě všech nadstavbových oborů, takzvaných certifikovaných kurzů a některého dalšího vzdělávání nelékařských pracovníků, zejména vysokoškoláků.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Do ní je přihlášena paní poslankyně Milada Emmerová. A připomínám avizo pana ministra Hegera, který chce navrhnout zkrácení lhůty. Prosím, paní poslankyně Emmerová má slovo.

Poslankyně Milada Emmerová: Děkuji. Chci ještě jednou citovat pozměňovací návrh, kdy v části první článek římská jedna se body 1, 9, 10, 18, 19, 20 a 21 vypouštějí. Následující body se přečíslovají. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pan ministr Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Já navrhuji zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ještě se ptám, zda se někdo hlásí, do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. Podrobnou rozpravu tedy končím.

Přivolám naše kolegy z předsálí, protože nás čeká jedno hlasování a tím je hlasování o návrhu navrhovatele na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin. Já vás odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili znovu hlasovacími kartami. (Do sálu vcházejí poslanci.)

Pro přichozí kolegy a kolegyně zopakují, že budeme hlasovat jeden návrh, kterým je návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin.

O tomto návrhu zahájí hlasování. Kdo je pro tento návrh, prosím, stiskněte tlačítko ano. Kdo je proti?

Hlasování číslo 38. Z přihlášených 135 poslanců pro 82, proti 48. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že lhůta byla zkrácena na 48 hodin. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Než přistoupíme k dalšímu bodu dnešního pořadu, tak vás chci seznámit s omluvou z účasti z dnešního jednání. Omlouvá se předseda vlády Petr Nečas v době od 19.15 z důvodu jednání tripartity.

Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

37.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 425/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Leoš Heger, kterého tímto prosím, aby se ujal slova.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající. Děkuji za uvedení návrhu, jehož hlavním cílem je rozšíření možnosti tkáňového zařízení zajistit přepravu tkání a buněk, a to na základě písemné smlouvy s právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, která není zdravotnickým zařízením. K tomuto rozšíření však dochází při plném zachování odpovědnosti tkáňového zařízení za zajištění jakosti a bezpečnosti tkání a buněk ve všech fázích nakládání s nimi, a to včetně distribuce, jejíž součástí je právě i jejich přeprava k příjemci.

Důvodem je skutečnost, že se v aplikační praxi zákona objevily problémy v souvislosti s distribucí tkání a buněk, konkrétně v oblasti přepravy. Podle současně platného § 10 zákona o lidských tkáních a buňkách může sice tkáňové zařízení zajistit mimo jiné také distribuci nebo její část, tedy pouze přepravu, na základě písemné smlouvy, avšak za podmínky, že tento subjekt musí mít statut zdravotnického zařízení. Tento požadavek je pro subjekty zajišťující přepravu dnes prakticky nesplnitelný, neboť žádný

subjekt provozující pouze přepravu tkání a buněk nemůže získat statut zdravotnického zařízení. Není tento druh přepravy totiž zdravotnickou péčí ve smyslu § 3 zákona číslo 160/1992 Sb., o nestátních zdravotnických zařízeních.

Možnost využít k přepravě subjekt, který je zdravotnickým zařízením, zůstává v zákoně samozřejmě zachována.

Dovolte mi ještě jednou zdůraznit za prvé, že se nejedná o převoz orgánů, ale o převoz tkání a buněk, že konečná zodpovědnost zůstává na tkáňovém zařízení nebo jeho provozovateli a tento provozovatel je tak nucen činnost zadávat na základě odpovědného zvážení a dobrého výběru subdodavatele.

Zákon rovněž obsahuje úpravu doplnění zajištění přepravy tkání a buněk při jejich vývozu zahraničnímu subjektu. Záměrem je, aby osoba, které mají být tkáně nebo buňky dodány, mohla toto dodání z tkáňového zařízení v České republice sama zajistit.

Dále jsou zde úpravy nahrazující pojem Evropské společnosti pojmem Evropská unie s ohledem na vstup Lisabonské smlouvy pozměňující Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství v platnost.

Děkuji a obracím se na vás se žádostí o podporu předkládaného návrhu do dalšího legislativního projednání.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Než dám slovo panu zpravodajovi, tak vás chci seznámit s omluvou pana poslance Radima Jirouta, který se omlouvá od 19.30 bez udání důvodu.

A nyní prosím, aby se slova ujal pan zpravodaj poslanec Pavel Antonín.

Poslanec Pavel Antonín: Uvedená novela zákona mění tři roky starý zákon jen v nepatrné části, částečně v nomenklatuře a částečně narazila na problém při transportu tkání a buněk a v tomto zákonu se snaží změnu upravit tak, aby tento transport byl v současné době možný, protože samotná zdravotnická zařízení nejsou schopna transport obvykle zajišťovat. Tento zákon jim to umožňuje provádět dál, ale současně nabízí tuto možnost i jiným subjektům.

Navrhují, aby tento zákon byl později určen zdravotnímu výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo úvodní slovo zpravodaje a můžeme otevřít obecnou rozpravu, do které se přihlásil poslanec Boris Šťastný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já se pokusím být maximálně stručný, protože jde o velice

tenoulinký návrh víceméně technického charakteru. Na druhou stranu bych chtěl zdůraznit, o čem mluvíme.

Říkáme, že jestliže v současné době určité tkáně a buňky, třeba kostní štěpy nebo štěpy kůže atd., převáží k tomu způsobit firma, která musí být zdravotnickým zařízením, čili se předpokládají nějaké kvalifikační předpoklady, že do budoucna by tomu tak nemuselo být a tyto tkáně by mohla převážet například nějaká spediční společnost. Nechci dělat reklamu DHL. V tomto ohledu mi dovolí pan ministr, určitě se o tom budeme bavit na výboru pro zdravotnictví, já s tím mám malinkatý problém. Musíme vynegociovat obsah toho zákona, určitě to není nic zásadního, ale skutečně já jako lékař si nedovedu příliš představit, že taxislužba nebo speditér převáží tkáň typu kůže, protože jistě ve smlouvě může mít, že takovou tkáň musí udržovat v nějaké teplotě a dovézt ji tak a tak rychle, ale na druhou stranu uvědomme si, prosím vás pěkně, že lidské tkáně jsou materiálem složitým a že ve chvíli, kdy by nebyly zachovány parametry té přepravy, může dojít k zdravotnímu poškození pacientů. V tomto ohledu nelze podle mého názoru hledat řešení toho, že těch firem, které takové tkáně dnes dokáží převážet, je málo, tak to řešit tak, že jako tam přidáme automaticky kteréhokoliv speditéra, aby si vzal kufřík s kostními baňkami a jal se ho převážet a přenášet z bodu A do bodu B. Já v tomto ohledu trochu volám, a už jsem to říkal navrhovatelům, po opatrnosti a určitě se pokusíme hledat nějaké řešení, jak tuto věc zvládnout tak, aby transport těchto tkání byl zachován účinně a rychle a současně jsme měli zachovanou také kvalitu poskytovaných služeb.

Tolik můj příspěvek a dovolím si o tom ještě diskutovat na půdě výboru pro zdravotnictví. Určitě to není věc, která by nutila ten zákon vracet či zamítnat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, je rozprava. Nikoho tam nemám, takže může vystoupit i ministr. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Já bych jenom stručně řekl, aby to nevypadalo po vystoupení pana předsedy Šťastného, jako že navrhujeme nějakou nezřízenou hazardní záležitost. Většina těch věcí, pokud jsou dopravovány ve zmrzlinovém stavu, je ve speciálních boxech, jsou opatřeny čipy, které umožní monitoraci teploty té věci, času a její kontroly po doručení té záležitosti. Ale akceptuji to, že detailní rozprava na úrovni výborů tyto věci ještě může upřesnit. Ale v každém případě tam zůstává záruka toho tkáňového zařízení za to, aby zvolilo takového dopravce, který splní všechny požadavky. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se dívám, jestli se ještě

hlásí někdo do rozpravy. Pokud ne, rozpravu můžeme ukončit. Není zřejmě moc o čem hlasovat. Takže se budeme zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Má někdo ještě nějaký jiný návrh? Nemá. Budeme tedy hlasovat. Ještě chvíli počkám. Kdo chce hlasovat, tak prosím.

Kdo souhlasí, aby předložený návrh byl přikázán výboru pro zdravotnictví – zahajují hlasování –, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 39. Přihlášeno 134, pro hlasovalo 121, proti 1. Takže to bylo přijato. Přikázali jsme k projednání výboru pro zdravotnictví a můžeme tento bod ukončit.

Máme tu další bod. Je to

38.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 460/ - první čtení

Požádám pana ministra Leoše Hegera, aby tento bod také uvedl. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi, abych v krátkosti uvedl předkládaný návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Návrh zákona se předkládá v souladu s programovým prohlášením vlády, kterým bylo uloženo Ministerstvu zdravotnictví dokončit transformaci zdravotních ústavů a krajských hygienických stanic. Dovolil bych si zde poznamenat, že tento návrh byl již předkládán v podobě, která byla poněkud širší v rámci transpozice evropského zákona o koupacích vodách, a nyní je předložen v podobě čistě a ještě pozměněné novely.

Řekl bych ke komentáři, že krajské hygienické stanice jsou správními úřady a předmětem jejich činnosti je zejména prevence vzniku a šíření infekčních onemocnění a výkon státního dozoru. Laboratorní a další služby související s výkonem této veřejné správy poskytují zákonem zřízené zdravotní ústavy.

Cílem návrhu novely je sloučit stávajících 14 zdravotních ústavů zřízených zákonem o ochraně veřejného zdraví do dvou, a to do zdravot-

ního ústavu se sídlem v Praze a zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě. V souvislosti s tím přechodná ustanovení upravují podmínky přechodu práv a závazků včetně povinností plynoucích z pracovněprávních vztahů zaniklých zdravotních ústavů. Další navrhovanou změnou je vypuštění výčtu pracovišť krajských hygienických stanic ze zákona o ochraně veřejného zdraví a doplnění oprávnění krajské hygienické stanice zrušit, popř. zřídit územní pracoviště po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví.

Ekonomické důvody, které vedou ke sloučení zdravotních ústavů a uvolnění struktury krajských hygienických stanic, jsou podrobně vyhodnoceny v důvodové zprávě, ze které považuji za potřebné zdůraznit, že základním úkolem, pro který jsou zdravotní ústavy zřízeny zákonem, je laboratorní zajištění výkonu státního zdravotního dozoru a poskytování služeb pro plnění úkolů veřejné správy. Na plnění těchto úkolů se však zdravotní ústavy podílejí pouze z 15 až 20 procent svých kapacit. Zbývající, tedy větší část kapacity zdravotní ústavy nabízejí na trhu služeb, kde dále působí i další státní a nestátní subjekty. Právě proto, že takovéto služby veřejnosti mohou zajišťovat jakékoli subjekty, není pro jejich existenci ze zákona žádný důvod.

Pokud jde o zrušení výčtu územních pracovišť krajských hygienických stanic, ty jsou dosud obsaženy v příloze č. 3 zákona. Je zřejmé, že pracoviště správních úřadů, která nemají svěřeny zákonem žádné konkrétní úkoly, není důvod stanovovat tato pracoviště zákonem. Samo zrušení této přílohy však nemá vliv na další faktickou existenci těchto pracovišť, což plyne i z přechodných ustanovení návrhu. Plnění úkolů uložených krajské hygienické stanici musí být zajištěno bez ohledu na zakotvení konkrétního pracoviště v zákoně. Po provedení novelizace zákona, i když nebude stanoveno explicitně zákonem vymezení míst, ve kterých tato pracoviště mají být, bude možné lépe a pružněji reagovat na potřeby konkrétní lokality.

Pokud jde o redukci zdravotních ústavů, tak tam bych zdůraznil dvě věci, které byly značně diskutovány, a to zda zdravotní ústavy zůstávají zdravotnickými zařízeními – zůstávají. A druhá věc je, že i nadále zůstávají organizacemi, které jsou v zákoně uvedeny.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bychom měli úvodní slovo a teď zpravodaj Tomáš Úlehla by mohl vystoupit jako zpravodaj určený pro první čtení. Prosím.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pane ministře. Myslím, že bylo dostatečně precizně a pregnantně definováno meritum věci, které je obsahem tohoto zákona. Ekonomické výsledky

minulých let hovoří zcela přesvědčivě pro to, aby došlo k navrhované změně. Jako bývalý pracovník hygienické stanice jsem měl možnost být v pracovní skupině ministra a setkávat se s lidmi, kteří zastupují tuto problematiku. Chtěl bych, a budu to doporučovat, pokud tak neučiní pan ministr v podrobné rozpravě, abychom pustili tento vládní návrh do druhého čtení. Myslím si, že si zaslouží podporu, protože to přinese ekonomický efekt jednak pro státní rozpočet a na straně druhé tím bude zvýšena jednak konkurenceschopnost, i samotné přístrojové využití kapacit stávajících krajských hygienických stanic v jednotlivých regionech. Takže podporuji tento návrh a tím bych to uzavřel.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, teď otevíráme obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil poslanec Jaroslav Krákora. Prosím, pane poslanče, vystupte jako první.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, jestliže tři předchozí zákony, které jsme zde schvalovali, nebo které jsme zde probírali a hlasovali jsme o nich, byly prakticky dá se říci pouhými technickými novelami, tak zákon o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů zdaleka nepatří do technických novel, do jemného zásahu technické novely, ale je to v podstatě vážný zásah do celé organizace zdravotnictví, hlavně zdravotních ústavů a krajských hygienických služeb.

Sloučení – my tomu říkáme spíše rušení – zdravotních ústavů, kdy ze 14 zdravotních ústavů budou redukovány v podstatě na dva zdravotní ústavy s rozmístěním v Praze a Ostravě, je samozřejmě pro nás nepřijatelné. Medicína má preventivní charakter, zdravotní ústavy vykonávají především preventivní činnost. A nebylo také řečeno, že by došlo ke snížení počtu zaměstnaných osob v této sféře nejméně o tisíc lidí. A já se ptám – to by byla spíš otázka pro pana ministra: Kdo to bude zabezpečovat? Kdo bude dělat hygienu práce? Kdo bude měřit hluk a tak dále? Těch odborníků je samozřejmě v České republice málo, a pokud vím, kdo bude měřit třeba prašnost prostředí v určitých provozech? Dneska se na to prostě vůbec nedbá, a pokud bude tato služba zrušena – říkám, je to služba –, tak podle mě se to nebude prakticky provozovat vůbec. Zrovna tak krajské hygienické stanice a územní pracoviště. Rušení nebo redukce 59 územních pracovišť, která mají také především preventivní charakter, není dobrým krokem a je to vážný zásah zase do českého zdravotnictví.

Z těchto důvodů, podrobněji se k tomu vyjádřím ještě potom ve druhém, třetím čtení i na výboru, je toto pro Českou stranu sociálně demokratickou zcela nepřijatelné. Nebudeme pro to hlasovat a dovolím si dát návrh na za-

mítnutí v prvním čtení, který eventuálně v podrobné rozpravě ještě zopakují.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další přihlášenou je paní poslankyně Hana Orgoníková.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, pane místopředsedo. Pane ministře, dámy a pánové, zákon o ochraně veřejného zdraví č. 258/2000 Sb. potřebuje novelizovat, ale ne způsobem, který navrhuje Ministerstvo zdravotnictví. Odborná veřejnost považuje novelu, která by do činnosti hygienické služby přinesla prvky odpovídající dnešním problémům zdraví populace a odstranila nevhodné úpravy zákona z minulých let. Zaměření nyní navrhované novely prakticky jen na koncentraci zdravotních ústavů je jednak nesystémové, jednak nesprávně zdůvodněné ekonomicky i z obecně zdravotního hlediska.

Současné nedostatky zákona jsou důsledkem podceňování primární prevence v posledním desetiletí nekoncepčními novelami a nepromyšlenými reformami hygienické služby. Je žádoucí tyto závady napravit a v legislativě obnovit důležitost této činnosti. Je nesprávné, že nedávno představená široce pojatá reforma zdravotnictví, která řeší zásadní otázky zdravotnictví, neobsahuje ani zmínku o primární prevenci. Jedním z příčin je fakt, že Ministerstvo zdravotnictví se nestará o zdraví národa a nezabývá se jeho vývojem, ale jen zdravotnickými službami. Ve vyspělých státech tomu tak není.

Vedle nevhodných změn v hygienické službě v posledních pěti letech je dalším velkým nedostatkem malá transparentnost jejich přípravy a její špatná organizace. Postupné prosazování změny nereflektuje potřeby společnosti, nevycházejí z odborné zdůvodněné potřeby ani z veřejně dostupných analýz. Nejde o restrukturalizaci, jak tento proces Ministerstvo zdravotnictví nazývá, ale o jednostranné kroky zaměřené na zúžení působnosti, nebojím se říci až na destrukci hygienické služby.

Samotnou okolností, která vyvolává nespokojenost odborné hygienické veřejnosti, je trestuhodné ignorování platné koncepce oboru hygiena. V ní je nezpochybnitelně uvedeno, že činnost hygieny je zaměřena na ochranu zdraví a výkon státní správy, na podporu zdraví, výchovu ke zdraví, primární prevenci nemocí a problematiku zdravotních rizik. Aniž by kdykoli byla ministerstvem tato koncepce zpochybněna, je v praxi hrubě porušována.

Zvláštní kapitolou doprovázenou některými manažerskými nedostatky bylo rozdělení hygienické služby na hygienické stanice a zdravotní ústavy provedené v roce 2003. Důvody byly bezpochyby hodné zřetele, ale

reorganizace se vyznačuje chaotičností, je špatně řízena, nerespektuje ustanovení zákona o ochraně veřejného zdraví a citelně zasáhla do práce těchto ústavů a života jejich zaměstnanců. Po svém zřízení se zdravotní ústavy začaly rozvíjet v nových podmínkách financování, získávaly personál, prostory a zařízení, připravily projekty na získání evropských grantů. Po několika letech však přišel zlom, slučování ústavů prováděné v rozporu s platným zákonem, nulový příspěvek zřizovatele, další unáhlené změny a propouštění desítek procent pracovníků.

Při náležitě přípravě řízení mohly tyto změny proběhnout jako plánovitý srozumitelný a cílevědomý proces. Skutečnost vyvolaná subjektivním rozhodnutím vysokých úředníků Ministerstva zdravotnictví byla opačná. Ministerstvo zdravotnictví interpretovalo reorganizaci zdravotních ústavů jako cestu ke zvýšení jejich efektivity a úspěchu reorganizace. Dokazovalo úsporami. Zdravotní ústavy a pracoviště podpory zdraví však nejsou výrobní závody. Jejich efektivita se nedá měřit pouze úsporami bez ohledu na zdravotní dopady. Ekonomická kritéria činností jsou důležitá, ale musí zahrnovat i přínos pro prevenci nemocí, který může mnohanásobně převyšovat vložené náklady.

V představě ministerstva však i přesto převládla koncepce spočívající v omezení spektra činnosti jen na laboratorní služby a v letech 2008 a 2009 bezprecedentní zbavení ústavů příspěvku zřizovatele. Následoval pak plán násilného spojení zdravotních ústavů do sedmi dvojic s úkolem pro tehdejší vedení oněch sedmi zdravotních ústavů redukovat počty pracovníků, zaměstnanců, tak, aby údajně bylo dosaženo jejich ekonomické soběstačnosti. Tento postup skutečně ležel daleko za hranou legislativně akceptovatelných změn, jak to ostatně konstatovalo mimo jiné i únorové zasedání naší Poslanecké sněmovny.

K nešťastným krokům přispěla v té souvislosti také náhlá reorganizace, spíše však destrukce pracovišť podpory zdraví, která se při respektování potřeb péče o zdraví naopak mohla stát významným prvkem rozvoje primární prevence i zdravotních ústavů. Neuváženým rozhodnutím ministerstva byly náhle ve všech zdravotních ústavech ukončeny veškeré aktivity v oblasti podpory veřejného zdraví. Pracovníci zdravotních ústavů, kteří problematiku primární prevence garantovanou státem ztělesňovali, byli k 1. 1. 2008 administrativně převedeni do stavu Státního zdravotního ústavu Praha. Na úseku podpory zdraví zdravotních ústavů do té doby pracovalo okolo 120 erudovaných pracovníků a po jejich hromadně nařízeném přechodu ze zdravotních ústavů do Státního zdravotního ústavu Praha a několika následných vlnách vynuceného propouštění jich zůstal pouhý zlomek 22 pracovníků. Ono se nic jiného ani nedalo čekat, když dřívější náklady na tuto činnost ve 14 zdravotních ústavech činily kolem 100 mil. korun, zatímco po soustředění těchto aktivit a úkolů do Státního zdravotního

ústavu Praha došlo v letech 2009 až 2010 naopak k postupnému snížení příspěvku zřizovatele na jeho činnost o více než 80 mil. korun. Za posledních pět let poklesl příspěvek zřizovatele na činnost samotného Státního zdravotního ústavu cca o 30 %.

I z těchto údajů je zřejmé, jaký význam je na ministerstvu přikládán kontrole, prevenci a ochraně veřejného zdraví v České republice. Jestliže resort v uvozkách ušetřil na odebraném příspěvku zdravotním ústavům 600 mil. korun ročně, měly se tyto prostředky použít alespoň zčásti na tak potřebné priority v primární prevenci včetně zajištění aktivit k podpoře zdraví, příp. pro lepší financování monitoringu zdravotního stavu a jeho determinant. To se však nestalo. Tyto ušetřené prostředky zmizely v rozpočtu ministerstva. Připomeňme ještě, že 80 % současných nákladů na zdravotnictví jde na léčení chronických nemocí, kterým lze efektivně prevenci významně předcházet.

Lze shrnout, že v letech 2008 až 2010 byl v této oblasti zahájen bezprecedentní proces, který úplně změnil podmínky ochrany a podpory veřejného zdraví v České republice. Jaký dopad měla tato, dá se říci, za hranicí zákona provedená opatření na činnost hygieny v České republice, lze v krátkosti popsat takto: Od roku 2008 vzniká bez opory v zákoně a jen na základě ústních pokynů někdejšími 14 ředitelům zdravotních ústavů nové uspořádání zdravotních ústavů. Vzniká redukovaný počet sedmi ústavů, které od počátku roku 2008 náhle přestávají dostávat příspěvek na svou činnost. Od té doby je hospodaření většiny těchto nově vzniklých subjektů trvale ztrátové. I když byly postupně ve zdravotním ústavu redukovány či rušeny veškeré rozvojové aktivity, dramaticky snižován počet zaměstnanců, rušena regionální pracoviště zdravotních ústavů a prakticky úplně utlumena činnost k prevenci a výchově ke zdraví, zůstala situace ekonomicky trvale nestabilní. Jenom v roce 2010 po uskutečnění všech úsporných opatření vznikl v těchto sedmi zdravotních ústavech dluh cca 65 mil. korun, i když byl v průběhu let 2008 až 2010 redukován počet zaměstnanců těchto zdravotních ústavů prakticky na polovinu.

V Čechách dnes existuje zvláštní mixáž podivných šesti subjektů, spojených pracovišť Středočeského kraje a Prahy, Ústí nad Labem a Karlových Varů či Plzně a Českých Budějovic a vedle toho doposud samostatného zdravotního ústavu Hradec Králové a malého zdravotního ústavu Liberec. Působnost zdravotního ústavu se sídlem v Pardubicích byla uměle rozdělena mezi hradecký a ostravský ústav. To mělo za následek praktické zlikvidování pracovišť tohoto zdravotního ústavu doprovázené odchodem téměř všech pracovníků.

Na Moravě lze dnešní stav popsat následovně: Zdravotní ústav Ostrava postupně absorboval zdravotní ústavy Olomouc, Zlín, v polovině roku 2010 pak i zdravotní ústav Jihlava a již zmíněnou část Zdravotního ústavu

Pardubice. Kromě toho působí na Moravě již jen zdravotní ústav se sídlem v Brně. Charakteristické pro expandující Zdravotní ústav Ostrava je postupně významné redukování počtu regionálních pracovišť doprovázené odchodem tzv. nadbytečných zaměstnanců. K ekonomické stabilizaci ústavu to však nevedlo. Hospodaření Zdravotního ústavu Ostrava v jeho dnešní územní působnosti skončilo v minulém roce ztrátou více než 23,5 mil. korun, tedy více než třetinou celkové ztráty všech zdravotních ústavů. Navíc významný podíl objemu finančních prostředků tohoto velkého zdravotního ústavu tvoří výnosy ze zdravotního pojištění, které jsou ústavem inkasovány za laboratorní mikrobiologická a imunologická vyšetření tvořící v roce 2009 cca 250 mil. korun, tedy téměř 50 % všech výnosů Zdravotního ústavu Ostrava.

Lze tedy důvodně předpokládat, že nynější novelou zákona navrhovaný systém dvou superústavů bude nadále životně závislý téměř výhradně na ekonomice provozu klinických laboratoří tvořících nyní přibližně polovinu výnosů všech zdravotních ústavů České republiky – v posledních letech 500 až 550 mil. ročně, a to bez možnosti jejich případný ekonomický propad, vyvolaný např. politickým rozhodnutím o změně hodnoty bodu, kompenzovat z jiných aktivit. V tomto kontextu působí jako špatný vtíp tvrzení uvedené v důvodové zprávě k ministerskému návrhu na novelu zákona 258 – cituji: Dva koncentrované zdravotní ústavy se s ekonomickými ztrátami mohou vypořádat zásadně lépe. Nad to jsou schopny snáze čelit konkurenci v soutěži o získání zakázek od jiných subjektů. Konec citace.

Problematický je názor Ministerstva zdravotnictví, že centralizace automaticky znamená zlepšení ekonomiky zdravotních ústavů. Zdaleka tomu tak není. Naopak je známo, že příliš centralizované celostátní systémy jsou těžkopádné, mají větší sklon k plýtvání, existuje větší riziko lobbistického ovlivňování. V této souvislosti je také nutné podotknout, že původní úmysl Ministerstva zdravotnictví na reorganizaci zdravotních ústavů byl v jeho interních materiálech veden snahou vytvořit jeden celorepublikový subjekt s jeho následnou privatizací. Objem finančních prostředků, cena materiálového vybavení, jakož i výrazně monopolní působení takového superústavu byly zajisté lákavou představou autorů této koncepce. K tomu nakonec nedošlo, což je zásluhou i nás zde shromážděných.

I nyní předkládaný model restrukturalizace zdravotních ústavů do dvou subjektů však v sobě latentně nese několik problémů. Prvním je naprosto marginální objem prací pro státní zdravotní dozor, tedy prací pro krajské hygienické stanice, k jejichž naplnění požadavků by zdravotní ústavy měly sloužit prvořadě. Objem těchto prací tvoří v současnosti pouhých 10 až 15 % objemu finančních výnosů realizovaných ve zdravotních ústavech.

Lze tedy důvodně předpokládat, že navrhovaná úprava nezaručí potřebnou významnost služeb pro státní zdravotní dozor, tedy objektivní podklady pro práci hygienických stanic.

Dnes diskutovaná úprava však přináší i další problém. Je jím zvýšení nákladů na obsluhu takzvaně okrajových částí nově proponovaných superústavů. Dopravní vzdálenosti, ale také rychlost reakce na potřeby některých měření v terénu se po vzniku dvou zdravotních ústavů zvýší, a to zejména v okrajových částech nově vzniklých megaregionů Čechy a Morava. To je v kontradikci s předpokládanými finančními úsporami navrhovaného řešení.

Ze všech výše uvedených důvodů nemůžeme navrhované řešení restrukturalizace zdravotních ústavů podpořit. Navíc projednávaná novela neřeší komplexně a systémově reorganizaci hygienické služby, ale pouze se partikulárně zabývá její zdánlivě nejlukrativnější částí, jíž je dnes činnost současných zdravotních ústavů. Musím zde konstatovat, že sociální demokracie ve spolupráci se skupinou odborníků již plně pracuje na přípravě takového systémového řešení organizační struktury hygienické služby v České republice, která by se měla s touto problematikou komplexně vyrovnat.

Nové koncepčně správné řešení reorganizace hygienické služby v České republice se musí vypořádat nejméně se třemi základními oblastmi, které jsou nejvíc poznamenány dosavadními nevhodnými kroky Ministerstva zdravotnictví: Zabezpečit ingerenci státu za kvalitní podklady a data, která jsou potřebná pro výkon státem garantovaného zdravotního dozoru a pro monitorování vlivu životních a pracovních podmínek na zdraví obyvatel České republiky, a to systémovým řešením, které zajistí dlouhodobou stabilitu a rozvoj této oblasti. Systémově racionalizovat a zefektivnit současný systém výkonu státní správy na úseku ochrany veřejného zdraví a zajistit návrat ingerence státu v podpoře veřejného zdraví a primární prevenci nemocí novým rozvojem organizační struktury speciálních pracovišť, podpory veřejného zdraví pracujících s významnou pozorností a podporou státu v rozvoji státem garantovaných programů v této oblasti.

Veškeré legislativní změny, které ministerstvo v uplynulých letech na úseku hygieny provádělo, postrádaly veřejně deklarovaný cíl a probíhaly netransparentně. Před odbornou veřejností dokonce byly utajovány a příprava probíhala bez dostupného zdůvodnění a projednání na odborných fórech. Jsou to prohrěšky proti dobré legislativní praxi, protože každý zákon a strategické rozhodnutí by měly být výsledkem zhodnocení více názorů na možná řešení a zvažování všech důsledků, nejen okamžitých, často s partikulárními zájmy. Ministerstvo bylo za tuto špatnou práci mnohokrát ostře kritizováno například na dvou seminářích uspořádaných

Sněmovnou a Senátem. Ministerstvem nyní předkládaný návrh v této praxi bohužel pokračuje.

Závěrem si dovoluji připomenout, že skupina expertů Světové zdravotnické organizace, která v roce 2000 zhodnotila situaci v České republice, konstatovala, že zdravotnický resort ani vláda nevěnují tomuto úseku dostatečnou pozornost a finanční zdroje pro podporu zdraví populace jsou nedostatečné. Zhodnocení dnešní situace jen nasvědčuje tomu, že místo zlepšení je podpora a ochrana zdraví v České republice systémově v ještě horší situaci než před oněmi zhruba deseti lety.

Ze všech těchto důvodů navrhuji novelu zákona č. 258/2000 Sb. vrátit předkladateli k přepracování, a pokud tento návrh nebude přijat, pak se připojuji k návrhu kolegy Krákory návrh novely zákona č. 258/2000 Sb. zamítnout.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal paní poslankyni Soňu Markovou.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, protože již mnohé bylo k tomuto návrhu zákona řečeno, dovoluji mi jenom pár poznámek a otázek.

Již v letech 2008 až 2009 přikročilo Ministerstvo zdravotnictví k takzvané reorganizaci, která však byla označována spíše za faktickou snahu o zrušení zdravotnických ústavů, a to bez opory v zákoně. Proto Poslanecká sněmovna tyto návrhy důrazně odmítla. Jenom pro pamětníky připomínám v této souvislosti mnohahodinové debaty při projednávání písemné interpelace, u které jsem byla spoluautorkou, která byla na bývalou ministryni zdravotnictví Danu Juráskovou. Poslanecká sněmovna tehdy velmi důrazně veškeré tyto skutečně nezákonné snahy ministerstva odmítla.

Nyní, když jsme byli svědky také takového nevydařeného pokusu o vložení přílepku k jinému návrhu zákona, který měl stejný obsah jako tento návrh zákona, tak se vlastně usiluje o totéž. Přitom proti připravovanému sloučení pouze do dvou zdravotnických ústavů, a to v Praze a Ostravě, a zrušení přílohy č. 3 zákona byly sepsány petice zaměstnanců, proti se staví samozřejmě opozice, vedení samospráv v jednotlivých krajích, Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče. Ti všichni jsou proti tomuto záměru Ministerstva zdravotnictví.

Návrh zákona v důvodové zprávě se opírá pouze o špatné výsledky hospodaření. Přitom ale ještě v roce 2009 hospodařily zdravotní ústavy s vyrovnaným rozpočtem nebo s mírným přebytkem. Naskýtá se tedy několik závažných otázek. Zda vůbec a v jakém rozsahu budou zajištěny dosavadní velmi potřebné služby? Co bude s majetkem v hodnotě 4 mld. korun,

se kterým dosud zdravotní ústavy hospodaří? Co se ve skutečnosti skrývá za snahou zrušit zdravotnické ústavy, když dosavadní zkušenosti jasně ukazují na fakt, že tam, kde zdravotnické ústavy dosud skončily, přebírají jejich činnost soukromé laboratoře? Je tedy toto primární a pravý důvod neutučajícího úsilí Ministerstva zdravotnictví o reorganizaci, to je o zrušení zdravotnických ústavů?

Bez jasných odpovědí na položené otázky samozřejmě nelze tento návrh zákona podpořit, a proto ho navrhuji zamítnout. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vidím, že se hlásí pan ministr Heger do rozpravy, takže, prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane předsedající. Já bych si dovolil jenom stručný komentář. Děkuji za vznesené připomínky. Já bych je rozdělil na dvě části.

Za prvé rušení některých součástí hygienické služby nebo restrukturaže samozřejmě provází podobný fenomén, jako je rušení škol nebo rušení nemocnic, které již ztrácejí svůj význam z nejrůznějších důvodů, a dané lokality proti nim samozřejmě mimořádně protestují.

Já bych trochu protestoval proti tvrzení, že v roce 2000 kritizovala Českou republiku skupina expertů, že se tady dělá to, co má dělat hygienická služba, špatně a že je nedostatečná podpora zdraví v České republice. Zkušenosti Ministerstva zdravotnictví jsou spíše opačné, že celý systém ochrany zdraví byl vnímán zde v republice jako velmi úspěšný a jeho úspěšnost dále pokračuje. Já bych si jenom dovolil připomenout, že jedna z nejdůležitějších činností je protiepidemiologický dohled a působení naší hygienické služby v obou posledních epidemiích a působení hygienické služby například při povodních bylo bez nějakých výrazných kritických momentů a jediné, co se diskutovalo, bylo, jak se rozsáhle má očkovat při epidemiích.

To, že je problém s hygienickou službou, pokud jde o její financování, je pravdou. A protože jsme tady slyšeli hodně slov, která citovala minulá léta, tak musím říct, že to, co se odehrálo od roku 2000 do roku 2006, kdy došlo k výměně politických stráží a celá rozsáhlá reforma hygienické služby tak proběhla v době vlády sociální demokracie! Takže jestliže tady padá, že se reforma nepovedla, tak by se k tomu měla sociální demokracie také přiznat, že to takhle proponovala už v době, kdy se začátkem let 2000 debatovalo rozdělení bývalé hygienické služby na správní úřady a na výkonnou složku. Bylo to kritizováno a bylo to provázáno problémy, protože lidé, zaměstnanci hygienické služby, se museli přesouvat a reorganizovat a to se nikomu nelíbilo. Už tehdy se vědělo, že zdravotní ústavy jsou

poněkud hypertrofické, že se zde začíná rozvíjet spontánně, nikoliv nějakými privatizačními kroky, sféra, která je komerční. Venkoncem, ať se nám to líbí, nebo nelíbí, komerční sféra oponovala velkou část laboratorních vyšetření i v oblasti poskytování péče, nikoliv jenom zdravotního dohledu. A to, že zdravotní ústavy musely konkurovat a nebyly mnohdy schopné konkurence, byl důsledek toho, že se jejich hospodaření začalo propadat a koncentrace sil, které zbývají a které je potřeba zachovat, protože zdravotní ústavy samozřejmě nesou určité know-how, které komerční sféra nedělá, tak jejich zachování je žádoucí.

Já jsem zde sám říkal, že jenom okolo 15 % je podíl, kterým dneska zdravotní ústavy dělají služby pro hygienickou sféru. Bylo to tady zopakováno i ze strany předřečníků. A to je právě věc, která svědčí o tom, že dneska terén je naplněn, že nehrozí žádný nedostatek potřebných kapacit. A to, co nám bylo vyčítáno, že zde dochází k útlumu primární prevence, která byla přesunuta kompletně na Státní zdravotní ústav, tak primární prevence jaksi není dostatečná v tom smyslu, že již posledních 20 let nedochází ke snižování úrovně kouření, v naší populaci nedochází ke zdravějšímu způsobu života, je zde stále velké procento ve srovnání se zdravými zeměmi Evropy obézních dětí například. Tak to ukazuje, že to vůbec nesouvisí s transformací hygienické služby, ale je to problém toho, že tzv. osvětové mechanismy nefungují dobře, je potřeba je posílit a na to posílení je potřeba peněz. Je to financováno, protože to je služba zcela nevýdělečná, je podporována státem a státním rozpočtem a není žádoucí, aby zdroje ze státního rozpočtu mizely v laboratorních vyšetřeních, která mohou být prováděna efektivněji, a je naopak je potřeba koncentrovat na Státní zdravotní ústav a tam tuto činnost podporovat, což ministerstvo i nadále dělat bude.

Poslední, co bych zmínil, je to, že zdravotní ústavy se živí zčásti i servisem pro zdravotnická zařízení, zejména v oblasti mikrobiologie, která je poměrně lukrativní. Není vůbec důvodem tam, kde tato služba funguje, aby nefungovala i nadále, přestože si myslím, že patří spíše do zdravotnických zařízení, která péči poskytují, ale je to možno dělat ve formě, v jaké to bylo kdysi, a koncentrace dnešních služeb do dvou zdravotních ústavů vůbec neznamená, že činnost periférií zmizí. Plánuje se zachování značné části detašovaných pracovišť i nadále tam, kde jsou efektivní a budou potřeba. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tolik tedy rozprava, do které se hlásí poslanec František Bublan.

Poslanec František Bublan: Děkuji, pane místopředsedo. Já možná jenom několik poznatků k tomu, co říkal pan ministr.

Je pravda, že otázka rušení zdravotních ústavů v krajích vyvolává velkou nevoli jak u samotných pracovníků, tak také u hejtmanů a dalších lidí, kteří se zabývají touto problematikou. A všichni se ptají, co je smyslem tohoto zákonného opatření, kdy se nám ze 14 dosud zákonem platných ústavů stanou pouze dva. Pan ministr říkal, že tyto ústavy pouze z 15 % plní zakázky hygienické služby. To je pravda. Ale není to tím, že by hygienická služba neměla požadavků daleko více, ale pravdou je to, že pouze těch 15 % je krajská hygienická stanice schopna zaplatit zdravotnímu ústavu. V tom je problém. Kdyby hygienická služba měla více peněz, tak zakázek je skutečně několikrát více a mohla by zaplatit také více. Mohlo by to být třeba i 50 % nebo možná ještě vyšší číslo. Takže všechno je to o penězích a všechno je to o tom, kolik je stát schopen a ochoten do této služby dát a jak dalece si cení ochrany zdraví našeho národa.

Potom ještě další věc. Pokud by došlo k nějakému systémovému opatření, a mohu potvrdit, že sami pracovníci těchto ústavů volají po nějakém systémovém opatření, aby se sjednotila tato činnost, aby se zefektivnila, tak by nemuselo docházet pouze k tomu, že zrušíme některé krajské zdravotní ústavy a vytvoříme pouze dva, protože o tom to není. Tam nic neušetříme. Tam jenom ušetříme možná na některých budovách, které se prodají, takže všichni samozřejmě tuší, vědí anebo se domnívají, že jde především o budovy, o majetek, a nikoliv o to, aby se ta služba nějakým způsobem zefektivnila. Já dost dobře nechápu, jak může jihlavský zdravotní ústav patřit pod Ostravu – mezi nimi je vzdálenost 200 kilometrů, jak může takto fungovat, a stejně tak si těžko umím představit potom, když bude pouze jeden v Praze a druhý v Ostravě. Takže na tu službu to bude mít velký negativní vliv a asi dojde k tomu, že tyto dva velké zdravotní ústavy si budou najímat soukromé, privátní služby, které se v poslední době hodně rozmohly. A potom je zase otázka, jestli to bude skutečně státní dozor nad zdravím, anebo to bude čistě jenom nějaký obchod, kde se využije prostředků, které hygienické stanice mají, na to, aby se podporoval privátní sektor.

Takže já bych se spíš zamýšlel nad tím, pokud chceme tuto otázku řešit, tak ji řešíme systémově, abychom tam viděli efektivitu v činnosti, a nikoliv pouze tímto chabým opatřením, že zrušíme krajské zdravotní ústavy, vytvoříme dva a jinak všechno zůstane při starém. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže pan poslanec Šťastný se přihlásil s poznámkou k probíhající debatě. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Dovolte mi třicetisekundovou poznámku, abych nezdržoval.

Zjednodušíme celou tu debatu na to, že není možné sedět na dvou židlích. Budto chceme systém racionalizovat, uspořít, chceme ušetřit peníze v českém zdravotnictví, a pak musíme určité provozy prostě zjednodušit do určitých celků a v tak malé zemi, jako je Česká republika, se smířit s tím, že vzorek budeme přesouvat z bodu A do bodu B a budeme tam i koncentrovat techniku a pracovníky. Prostě tak to je. Nebo sedíme na druhé židli a chceme desítky a desítky různých institucí se spoustou lidí. Já si uvědomuji, že je to velký problém v regionech. Uvědomuji si, že se to týká tisíce plus – řekněme třinácti set lidí, lidských osudů. Ale prostě věřím, že to jsou odborníci, kteří najdou své uplatnění.

A dovolte mi druhou velmi krátkou poznámku. Hovořil-li jsem o sezení na židli, tento zákon se výsostně týká této Poslanecké sněmovny, neboť upravuje také parametry pracoviště. Já bych chtěl připomenout, že podle příslušných předpisů na jednoho pracovníka mají být dva metry čtvereční plochy. Podívejte se před sebe, kolik centimetrů máte. Máte šedesát centimetrů na devadesát, čili necelých půl metru pracovní plochy. Má tady být určité osvětlení, 500 až 750 luxů, to tady také není. A konstrukce pracovní židle by měla být stabilní. Zádová opěrka by měla být nastavena tak výškově i úhlem sklonu, a o tom se nám jistě může zdát. Já nebrečím, nestěžuji si. Nečekám, že občané nás budou litovat. Ale chci jenom říci, že možná by si tato věc zasloužila výjimku v zákoně.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pořád probíhá rozprava. Pokud se do ní nikdo nehlásí, tak bych rozpravu ukončil.

Požádal bych zpravodaje, aby mě sledoval z toho hlediska, co tady zaznělo. Pokud se nepletu, tak tady zazněl návrh na zamítnutí. Jenom ten. Nic dalšího? (Hlas z pléna: K přepracování.) Ještě k přepracování, takže víc toho je, takže oba dva.

Poslanec Tomáš Úlehla: Já budu reagovat na výzvu pana předsedajícího a zrekapituluji diskusi, i když mám pocit, že se ještě chystal pan ministr k reakci na některou připomínku. Ale už tomu tak není. Já jsem v tom úvodu chtěl říct, že skutečně ministerstvo si dalo precizní práci, aby výslechlo a projednalo ty záležitosti právě se zástupci krajských hygienických stanic. Ale já zrekapituluji skutečně ty výsledky.

Pan poslanec Krákora dával návrh na zamítnutí, protože nesouhlasil se slučováním a vyjádřil obavy, kdo bude sledovat tedy stav prostředí a na to navazující ochranu zdraví, která je kontinuální proces. A pokud to nebude koncentrováno, ta péče o zdraví lidu do jednotlivých regionů, má obavy, že to nebude příliš kvalitní.

Paní kolegyně Orgoníková na to navázala s tím, že navrhuje dopraco-

vání, vrátit k přepracování. A pokud by tak nebylo učiněno, tak se připojila k panu Krákorovi s návrhem na zamítnutí.

Tento požadavek vyjádřila také třetí diskutérka, čili kolegyně Marková, která také navrhla zákon zamítnout s tím, že existují petice od zaměstnanců a připomínky zástupců krajů a municipalit proti tomuto návrhu.

Kolega Bublan nás tady ujišťoval o tom, že v podstatě se domnívá, že je nemyslitelné, aby instituce vzdálené od sebe třeba 200 kilometrů mohly plnit dostatečně funkci stanovenou zákonem, že je to organizačně složitější, než by muselo, a že záleží na tom, kolik bude stát ochoten vynaložit peněz na ochranu zdraví lidu.

Kolega Boris Šťastný jenom připomínal záležitosti, které jsou skutečnosti, a připojil se vlastně ale k podpoře tohoto návrhu, aby vznikla dvě pracoviště vzhledem k rozloze našeho státu a možnému výkonu správy hygienické služby tak, jak to určuje legislativa.

Proto bych, pane předsedající, vám to zrekapituloval tím, že byl podán jeden návrh na přepracování, jeden na zamítnutí, a posléze, až bude podrobná rozprava, bych navrhl, abychom to pustili do druhého čtení, protože si myslím, že si to ten zákon zaslouží.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Takže já bych vás teď odhlásil všechny, poprosil vás, abyste se znovu přihlásili, abychom zjistili stav.

Můžeme tedy hlasovat první návrh. Ten první, který budeme hlasovat, je vrátit předložený návrh navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento první návrh, který zazněl v rozpravě, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 40. Přihlášeno je 131, pro hlasovalo 55, proti 74. Takže tento návrh na vrácení přijat nebyl.

No a budeme hlasovat ten další návrh. To byl návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Takže ten hlasujeme nyní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 41. Přihlášeno je 131, pro hlasovalo 54, proti 75. Takže tento návrh na zamítnutí byl také zamítnut.

A nyní: Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Takže se ptám, jestli je nějaký jiný návrh. Ano, paní poslankyně Konečná. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Na základě

diskuse, která tady proběhla, si myslím, že by to měl dostat k projednání výbor petiční a výbor pro veřejnou správu, protože se to municipalit týká.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže výbor petiční a pak také výbor pro veřejnou správu. Takže to necháme hlasovat, ale v pořadí.

Nejdřív budeme tedy hlasovat ten původní návrh přikázat k projednání výboru pro zdravotnictví.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, přikázat výboru pro zdravotnictví, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 42. Přihlášeno je 133, pro hlasovalo 133, proti žádný, takže to bylo přijato.

Teď budeme hlasovat návrh na přikázání výboru petičnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro výbor petiční, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 43. Přihlášeno je 132, pro hlasovalo 54, proti 72. Takže to bylo zamítnuto.

A další návrh byl přikázat návrh výboru pro veřejnou správu.

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro přikázání výboru pro veřejnou správu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 44. Přihlášeno je 132, pro hlasovalo 56, proti 68, takže to přijato nebylo.

To je všechno, co jsme měli hlasovat. Myslím, že můžeme ukončit jednávání tohoto bodu.

Prosím, pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Já bych jenom chtěl pro stenozáznam sdělit, že v hlasování číslo 41 jsem hlasoval ano, a na záznamu mám uvedeno ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Můžeme vzít další bod programu, to je

64.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová úmluva
Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku,
podepsaná v Ženevě dne 16. června 2003
/sněmovní tisk 421/ - první čtení**

Poprosím pana ministra Hegera, kdyby nám ten tabák uvedl. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Pane předsedající, děkuji za uvedení. Z celého bloku, který tady uvádím, pokládám tuto věc za mimořádně zajímavou a po předchozí rozpravě doufám, že se ukáže, jak kdo to myslí opravdu s primární prevencí a bojem za zdravý způsob života v této zemi. (Hluk v sále.)

Dovoďte mi, abych řekl, že rámcová úmluva o kontrole tabáku neboli v angličtině –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím vás, nezlobte se. Komu se to nelíbí, ať jde kouřit, ale ministr Heger bude mluvit o kontrole tabáku a byl bych rád, kdyby měl k tomu odpovídající prostředí. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Ano. Kuřáci, ať si vyjmou kartičku, až půjdou kouřit, aby bylo kvorum zachováno zdravé.

Jedná se o úmluvu, která se v angličtině jmenuje The Framework Convention on Tobacco Control, což říkám proto, že se často používá zkratka FCTC, tak jenom abych to uvedl i v této světové konsekvenci. Kontrola vznikla jako reakce na celosvětovou tabákovou epidemii s cílem ochrany současných a budoucích generací před ničivými zdravotními, sociálními environmentálními a ekonomickými následky spotřeby tabáku a expozice na tabákovém kouři.

Úmluva byla přijata v roce 2003 a v téže roce byla podepsána také ze strany České republiky tehdejší ministryní zdravotnictví paní doktorkou Marií Součkovou. Česká republika tak učinila mezinárodněprávní závazek, kterým se přihlásila k celosvětovému úsilí o ochranu lidského zdraví před negativními vlivy spotřeby tabáku a tabákových výrobků. K dokončení přístupu České republiky k úmluvě je v souladu s vnitrostátním právním řádem zapotřebí schválení oběma komorami Parlamentu České republiky a ratifikace prezidentem republiky. Připomínám, že k dnešnímu dni úmluvu ratifikovalo již 174 států včetně Evropské unie jako celku. To bych prosím pokládal za určitou zajímavost, protože smluvní stranou je tedy unie, která přistoupila k úmluvě v červenci 2004, v době, kdy již Česká republi-

ka byla součástí Evropské unie, a nebyly k tomu žádné připomínky z naší strany.

Ještě se vrátím časově. Návrh na ratifikaci úmluvy byl připraven v návaznosti na programové prohlášení vlády, kterým se vláda zavázala podporovat prevenci kouření a ochranu nekuřáků, a zdůraznil bych – ochranu dětí.

Vláda 8. června letošního roku vyslovila usnesením s návrhem na ratifikaci úmluvy souhlas. Zároveň v zájmu jasného vymezení přijímaných závazků vláda využila své právo a odsouhlasila by při aktu ratifikace. Česká republika učinila interpretační prohlášení, které je v příloze usnesení vlády.

Třetího srpna 2011 projednal vládní návrh na ratifikaci úmluvy výbor pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu a doporučil Senátu s návrhem na ratifikaci úmluvy a s prohlášením vyslovit souhlas.

Pokud by byla ratifikace dokončena, posune se Česká republika z pozice pozorovatele do pozice plnohodnotné smluvní strany úmluvy a může ovlivňovat další vývoj, zejména pokud jde o přijímání změn dodatků a protokolů, které budou konkretizovat uplatnění úmluvy v praxi.

Úmluva obsahuje řadu opatření v oblasti kontroly tabáku, jejíž úspěšná realizace se bez koordinované spolupráce na mezinárodní i na národní úrovni neobejde. Zakotvuje základní principy a doporučené postupy v oblasti obchodování s tabákem, ochrany při expozici tabákovému kouři, reklamy na tabákové výrobky, balení, označování, složení výrobků, jejich prodeje. Obecně lze říct, že právní předpisy naší republiky převážnou většinu závazků vyplývajících z úmluvy, to je z těch, které z povahy věci přicházejí pro ČR v úvahu, již dnes naplňují a v některých ohledech jsou dokonce přísnější. Vzhledem k tomu, že většina ustanovení úmluvy byla již promítnuta do právních předpisů České republiky, může se ČR soustředit na další zkvalitňování systému opatření pro snížení negativních vlivů spotřeby tabáku na zdraví jedince včetně činností v rámci Světové zdravotnické organizace a v rámci přípravy právních aktů EU. Příkladem může být zvýšená aktivita ČR v rámci přípravy návrhu prvního protokolu k úmluvě, protokol o nezákonném obchodování s tabákovými výrobky, jehož cílem je potlačení nelegálních aktivit spojených s tabákovými výrobky a snížení rizika daňových úniků při dovozu a prodeji.

Závěrem mi dovoďte jednoznačně doporučit pokračování ratifikačního procesu a jeho úspěšné dokončení. Česká republika by měla dostát svým mezinárodním závazkům a dokončit proces přístupu k úmluvě, neboť akt nebude znamenat jen zvýšení prestiže České republiky na mezinárodním poli, ale její výrazné posílení v boji proti škodlivým následkům užívání tabáku a proti negativním účinkům tabákového kouře.

Možná jsem na začátku neřekl, že Česká republika je jedinou ze zemí EU,

kteřá tuto úmluvu dosud nepřijala a jak na poli mezinárodním, tak na poli zdravotnickém v mezinárodním společenství je nám to často vyčítáno.

Dámy a pánové, my jsme v předchozím bodu mluvili hodně, nebo slyšeli jsme hodně řečníků mluvit o primární prevenci, o boji za zdravý způsob života. Já bych dodal, že závislost na kouření a tabáku je velmi těžkou závislostí, která se strašně špatně odnaučuje. Ten boj preventivní se odehrává nejen na půdě hygienické služby, ale na úrovni nemocnic a různých zájmových organizací a jeho hlavní význam spočívá v tom, aby se šířily znalosti nejenom mezi kuřáky a omezoval se jejich zlovyk, což je velmi těžké a nepřilíš zatím úspěšné, ale aby se bránilo tomu, aby tomu návyku podléhaly děti, protože ty potom se už těžko odnaučují. Je na nich růst toho zatížení, které je proluto celou populací.

Děkuji vám za podporu a věřím, že ratifikaci té úmluvy podpoříte.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal zpravodaje pro první čtení poslance Jana Bauera. Prosím ho o slovo k úvodu ještě před rozpravou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně a kolegové, jsme samozřejmě v režimu schvalování v rámci mezinárodních smluv a já nechci určitě snižovat význam tohoto materiálu, ale každopádně si dovolím, předpokládám s vaším svolením, neopakovat ty důležité věci, které se týkají této mezinárodní smlouvy a které byly řečeny ústy pana ministra zdravotnictví. Pouze bych vás chtěl požádat, abychom propustili tento materiál do druhého čtení, a zároveň si dovoluji navrhnout, abychom ho přikázali zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Dobře. Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a do ní je přihlášený pan poslanec Boris Šťastný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane předsedající, vážená Sněmovno, v tuto večerní dobu snad nikotin a alkohol jsou jediné legálně dostupné drogy, které mohou krátkodobě stimulačně prospěti poslancům k soustředění, nicméně já na rozdíl od pana předsedajícího nebudu nabádat k jejich užívání, ale dovolím si velmi stručně říci několik poznámek k tomu-to podle mého názoru velmi důležitému tisku.

Já bych mohl s ohledem na to, že jsem se v uplynulých dvaceti letech ať už s mezinárodními, tak i národními odborníky touto materií průběžně zabýval, zde hovořit velmi dlouho a mohl bych se velmi radovat nad tím, že konečně dospěla na pokraj ratifikace.

Faktem však zůstává, že je potřeba připomenout, a proto všechny skepti-

ky nad podobnými normami chci ujistit, že český právní řád, zejména zákon 379/2005 Sb., je již přísnější v řadě ohledů než stávající norma. Například tato úmluva navrhuje rozsáhlý zákaz reklamy na tabákové výrobky včetně propagace a sponzorování, což už platí řadu let v České republice. Žádá definici reklamy v souvislosti s propagací tabákových výrobků, což už také je. Hovoří o ochraně dětí, výrobcích, které mají napodobovat svým tvarem tabákové výrobky. I to jsme v poslední novele 379, která více než rok a půl putovala v minulém volebním období touto Sněmovnou, schválili. Jsou vyžadována i zdravotní varování na více než 30 % nebo nejméně 30 % plochy obalů. I tuto věc splňujeme. Nesmí být zavádějící klamná označení na tabákových výrobcích. Hovoří se tady o pasivním kouření a o ochraně před pasivním kouřením ve veřejných prostorách a na pracovištích. Tady nás čeká malinkatý krůček, ale tato norma nám v této věci pomůže jen zčásti. A jsou tady i některá další ustanovení týkající se bezcelních prodejí a dalších regulací.

V tomto ohledu chci ještě jednou zdůraznit, že jsme prakticky poslední zemí Světové zdravotnické organizace a poslední zemí Evropské unie, která tuto – dnes už po letech projednávání příslušných zákonů na ochranu před škodami působenými tabákovými výrobky víceméně formální – normu nepřijala, a v tomto ohledu její přijetí nám přinese určitě jedno velké pozitivum, a to je možnost účasti v konferenci členských států. To znamená, že každý účastník, každá členská země má možnost do této věci hovořit a Česká republika se nepřijetím této normy ochuzuje o tuto možnost.

Já v tomto ohledu vzhledem k tomu, že jde i výsostně o věc nejenom mezinárodního charakteru, ale i zdravotního charakteru, bych chtěl uctivě požádat o přikázání též do výboru pro zdravotnictví s vědomím toho, že změny v tomto zákoně možné nejsou. Nicméně bych očekával rozsáhlejší debatu v normální denní dobu a v tomto ohledu jsem připraven případně uspořádat s mými kolegy ve zdravotním výboru seminář, který tuto normu náležitě a důstojně představí.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže probíhá rozprava. Hlásí se do ní pan poslanec Krákora. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Krákora: Já bych jenom, pane místopředsedo, vážené poslankyně, poslanci, chtěl navrhnout, aby to bylo přikázáno též zdravotnímu výboru, protože neslyšel jsem...

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To snad bylo řečeno, jestli jsem to správně pochopil. V této chvíli máme návrhy...

Poslanec Jaroslav Krákora: Ano? Já jsem telefonoval, takže se dvojnásobně omlouvám. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže já pro všechny, kteří by chtěli ještě navrhovat zdravotní výbor nebo zahraniční, tak oba byly navrženy. To se stalo. A teď jestli ještě není někdo jiný, kdo by chtěl do nějakého jiného výboru. Prosím, pan poslanec Braný. Můžete cokoliv.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Nebojte se, nebudu hatit dobré úmysly kolem této normy. Ale pan ministr hovořil o tom, že to zase posune přístup z hlediska zdraví lidu, i tady ta norma. Ale už tady předřečník hovořil o tom, že vlastně my jsme v řadě věcí přísnější. A když jsem poslouchal to a i to, co jsem si z toho zběžně stačil zapamatovat, tak jde o ten konferenční přístup. To určitě pan kolega Boris Šťastný nemyslí, že tam se toho hodně prokouří, při těch konferencích. Ale jinak my máme přísnější normy. Například cigarety se sníženou hořlavostí, kterou máme od listopadu zavést, tak ta přeci, když se táží na to jako bývalý kuřák, jaký to má dopad, tak každý říká: No nevíme, ale jestli jsou tam z buničiny tři místa chemicky ošetřená, aby kuřák více táhl, tak asi je to nějaký problém. Možná, že se mýlím, ale i takoveto věci se tam objevují. Vím, že odborníci mi na to určitě odpovědí, ale přesto náš klub samozřejmě nebude vetovat toto snažení a věřím, že se vyjasní i legislativní problémy. Kdy co vzniklo, jednotnost přijetí této normy a podobně, a na to bude diskuse.

Ale vidím, že jsem rozveselil jednoho z kolegů, Borise Šťastného, takže určitě se dozvím i reakci na to, jestli tam nejsou některé kroky, které by mohly činit i možnost, že by se tabákový průmysl vracel třeba tam, kde bychom nechtěli. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, prosím. Jestli pan poslanec Šťastný bude reagovat?

Poslanec Boris Šťastný: Já chci ujistit ctěnou Sněmovnu, že jako velmi silný ochránce nekuřáků nebudu bojovat a nic v tomto dokumentu není o hoření cigaret. To je návrh, který je trochu proti ochraně lidského zdraví. To je spíše výmysl Evropské unie, který říká, že cigareta má hořet tak pomalu, aby nestačila zapálit něco jiného. Jeden z kolegů vypočítal, že se více lidí utopí ve vaně než uhoří pod vlivem pomalu zhášené cigarety. S ochranou lidského zdraví to opravdu nemá co dělat.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, nikdo dál se nehlásí do

rozpravy. Můžeme tedy obecnou rozpravu ukončit. Návrhy nezazněly, pouze ty na přikázání, a to tedy byl... Jenom připomínám, že předsedkyně Sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat návrh k projednání výboru zahraničnímu a také zazněl návrh výboru pro zdravotnictví. Takže budeme je postupně hlasovat.

První návrh je, kdo souhlasí s přikázáním výboru zahraničnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zahraniční, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 45. Přihlášeno 135, pro hlasovalo 125, proti žádný, takže to bylo přijato.

A druhý návrh byl přikázat tento zákon také výboru pro zdravotnictví.

Zahajuji hlasování, kdo je pro zdravotnictví, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 46. Přihlášeno je 136, pro hlasovalo 123, proti 5. Takže i výbor pro zdravotnictví byl také schválen, takže mu to bylo také přikázáno.

A to je tedy všechno, tento bod jsme tím vyčerpali, končíme.

Máme tady bod

32.

Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 415/ - první čtení

Uvést by tuto normu měl ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Takže požádám pana ministra, aby tento návrh uvedl.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych velmi stručně odůvodnil vládní návrh novely ústavního zákona, respektive Ústavy České republiky, zákona číslo 1/1993 Sb. Cílem předložené novely Ústavy České republiky je zavést do českého ústavního pořádku jiný mechanismus, jiný způsob volby prezidenta republiky, zavést tzv. institut přímé volby prezidenta republiky.

Tento návrh vláda předkládá na základě svého vládního prohlášení, v kterém se zavazuje předložit Parlamentu České republiky novelu ústavy, a následně též zákona, přičemž tyto dva právní předpisy mají zavést do

českého právního řádu přímou volbu prezidenta republiky. Před sebou tedy máte relativně stručný návrh, který v tomto případě obsahuje onu ústavní změnu. Případná změna zákona, tzn. prosazení doprovozného zákona, který by navazoval na ústavní změnu, bude pak následovat v případě, že Sněmovna a následně Senát přijmou tuto ústavní změnu.

Podívejme se prosím na základní charakteristiky daného návrhu. Za prvé je třeba říci, že návrh obsahuje, zavádí nebo navrhuje tzv. dvoukolo-ový volební systém s tzv. absolutní většinou. Pokud tu nezíská kandidát v kole prvním, tak do kola druhého postupují dva nejvíce úspěšní kandidáti a vítěz v druhém kole je ten, kdo získá nejvíce hlasů. Pokud to mám zjednodušeně přiblížit k nějakému volebnímu systému, který již v České republice platí, pak mohu říci, že navrhovaný systém se velmi podobná způsobu, jak jsou voleni dnes senátoři Senátu České republiky.

Zákon upravuje základní náležitosti volby. Upravuje např. to, kdo může navrhnout kandidáta. Může to být každý občan, pokud doloží ke svému návrhu petici 50 tisíc podpisů občanů České republiky, ale mohou to být též skupinky zákonodárců, a to 20 poslanců či 10 senátorů.

Návrh dále upravuje otázky, kdo vyhlašuje volbu jako takovou, vyhlašuje ji předseda Senátu, a dále stanovuje lhůty, ve kterých volba musí být vyhlášena před uplynutím volebního období předchozího prezidenta republiky.

Jak jsem již řekl, zákon počítá s tím, že bude schválen následný volební zákon, který bude přijat v režimu čl. 40 ústavy, tzn. jako volební zákon, kde je nutný souhlas jak Poslanecké sněmovny, tak souhlas Senátu.

Tento návrh zákona, nebo tento návrh ústavního zákona v zásadě upravuje pouze mechanismus samotné volby. Co je zde navíc a co bylo též vydiskutováno v rámci debat jak v rámci koalice, tak při debatách se zástupci sociální demokracie, je nová úprava odpovědnosti prezidenta republiky. Prezident dál zůstává trestněprávně neodpovědný, nicméně se rozšiřuje možný postih prezidenta, který dosud byl vztažen pouze k tzv. institutu velezrady. Do budoucna bude moci Parlament České republiky, konkrétně Senát, na svůj návrh po souhlasu Poslanecké sněmovny žalovat prezidenta u Ústavního soudu, také pokud dojde k hrubému porušení ústavního pořádku. Tady avizují, že předkladatelé se inspirovali úpravou, která platí v Německu, tzn. je to vyzkoušený institut, kdy německá ústava předpokládá možnost žalovat spolkového prezidenta u ústavního soudu v případě porušení ústavních zákonů Spolkové republiky Německo. Domníváme se, že toto rozšíření je relevantní a že zpřesní odpovědnost prezidenta republiky.

To je v zásadě asi to, co jsem považoval za nutné a důležité říci k samotnému návrhu.

Dovolte mi ještě, abych konstatoval, že daný návrh si nekladl za cíl

měnit pravomoci prezidenta republiky. Vládní koalice je přesvědčena, že není nutné ve chvíli, kdy se mění volební procedura, měnit též pravomoci prezidenta republiky. Česká republika, která v zásadě je parlamentní republikou, může mít přímo voleného prezidenta, aniž by bylo nutné měnit pravomoci mezi jednotlivými ústavními orgány České republiky. Vycházíme v zásadě z komparativních zkušeností, kdy obdobný systém dělbý moci, jako má Česká republika, má např. Rakousko, Slovensko, ale též jiné země, přičemž se jedná o parlamentní demokracie, kde prezident nemá výraznější, či řekněme dominantní pozici. Neplatí tedy teze, že v případě změny volby prezidenta republiky, v případě zavedení přímé volby má dojít a priori ke změně pravomocí, má dojít k posílení postavení prezidenta republiky. Pokud by tak k tomu došlo, přesouvají bychom se ze systému parlamentní demokracie do systému poloprezidentského, což v žádném případě vládní koalice nechtěla navrhnout. Není podle nás důvod v tuto chvíli měnit pravomoci mezi jednotlivými ústavními orgány České republiky.

Tento návrh je tedy primárně zaměřen pouze na změnu způsobu volby a neklade si za cíl měnit ostatní náležitosti, které se dotýkají jak hlavy státu, tak obecně moci výkonné, tak případně dalších státních mocí upravených v Ústavě České republiky.

Dámy a pánové, já osobně jsem přesvědčen, že předložený vládní návrh je dobrým kompromisem nebo základem pro možný kompromis, pro konsenzus, jak získat na půdě Poslanecké sněmovny, a následně tedy i Senátu příslušné ústavní většiny pro podporu této novely ústavy, tak aby bylo možné přijmout ještě následný zákon a podle nové právní úpravy re-alizovat volbu hlavy státu. Předpokládám, že o předloženém návrhu se povedou jak debaty na půdě jednotlivých orgánů Poslanecké sněmovny, tak dále debaty na úrovni vedení jednotlivých politických stran zastoupených v Parlamentu České republiky a že nuance, které ještě nebyly dodiskutovány, budou v následné proceduře vydiskutovány. Co je však důležité, je to, že základní mechanismus volby společně se systémem volby byly již před projednáváním a konečným schválením na úrovni vlády České republiky vydiskutovány napříč politickým spektrem a toto nám dává velkou naději a optimismus k tomu, že bychom mohli najít shodu nad koaličním materiálem.

Dámy a pánové, tolik tedy předložený návrh. Já vás prosím o jeho projednání a případné propuštění do dalšího čtení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal zpravodaje pro prvé čtení poslance Jeronýma Tejce, aby řekl své slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kole-

gové, pan ministr popsal to, jak je návrh zákona postaven. Já bych si dovilil v tuto chvíli své slovo zpravodaje ukončit. Uvidíme, zda bude podán návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Já věřím, že ne. Nicméně se svým příspěvkem do diskuse bych se přihlásil až v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Dobře. Já otevírám tedy obecnou rozpravu a v ní vidím přihlášeného poslance Stanislava Grospiče, takže ho požádám, aby zahájil rozpravu.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych řekl pár poznámek k navrhované novele ústavy, která má zavést do našeho právního řádu ústavního systému institut přímé volby prezidenta.

Pro Komunistickou stranu Čech a Moravy je rozhodujícím kritériem při posuzování takovýchto návrhů uchování parlamentního charakteru České republiky, tzn. klíčové úlohy voleného zákonodárského sboru, v níž svou nezastupitelnou úlohu hraje i Poslanecká sněmovna jako jedna z komor Parlamentu České republiky. Vnímáme i onen evergreen na české politické scéně, kterým je přímá volba prezidenta. Musím tady říci, že jsem sám osobně v těch uplynulých letech zažil už předložení několika návrhů na přímou volbu prezidenta, a musím také upřímně říci, že byly z hlediska porovnání s předloženou vládní novelou mnohem komplexnější a propracovanější.

Minulé volební období i předminulé, ale koneckonců i toto volební období se často odvinula na půdě Poslanecké sněmovny debata o určitých principech fungování ústavního pořádku v České republice a o vztazích mezi mocí zákonodárskou, výkonnou a soudní i o postavení prezidenta jako určitého klíčového prvku, který ovlivňuje některé vazby, zejména třeba k moci soudní.

Objevily se v této otázce i diskuse o odpovědnosti hlavy státu vůči právě například Poslanecké sněmovně a Senátu, které jej volí na dané volební období. Hovořilo se tady také mockrát o trestní odpovědnosti prezidenta České republiky za určité trestné činy ve vztahu k tomu, jaký mechanismus možnosti vedení k odpovědnosti skýtá současná česká ústava.

Myslím si a klub Komunistické strany Čech a Moravy zastává názor, že předložený návrh zákona zvolil nejlacinější populistické řešení, jaké mohlo přijít. To znamená ponechává ústavu tak, jak je, právě i ony vztahy mezi prezidentem, zákonodárným sborem, vládou a mocí výkonnou, a pouze překlápí princip volby, který mění z volby na společné schůzi obou komor Parlamentu České republiky do volby přímé. Musím také říci, že předložený návrh posouvá někde jemně a někde zcela zjevně ono postavení

Poslanecké sněmovny jako jedné z komor Parlamentu ve prospěch Senátu. Je to samozřejmě na zvážení. Senát je jednou z komor Parlamentu České republiky, je volen přímo občany, i když jiným způsobem než Poslanecká sněmovna, ale na rozdíl od Poslanecké sněmovny nemá ani onu zbytkovou odpovědnost vůči občanům a nemůže být rozpuštěn. Naskytá se tedy otázka, jestli je správné v souvislosti s přímou volbou prezidenta promítnout do ústavního řádu České republiky umocnění postavení Senátu i vůči Poslanecké sněmovně. Nemyslím si také, že je zcela dobré, a zkušenost máme i u řady jiných zákonů, když se příliš inspirujeme zahraničními úpravami, například Spolkovou republikou Německo, a neobracíme se v určitý moment na tradice Československé republiky, ať už v poválečném nebo předválečném období, a nezhodnocujeme určité zkušenosti, které máme i z fungování ústavního systému v současné České republice.

Nemyslím si, že přímá volba prezidenta, tak jak je nastavena v současném vládním návrhu zákona, přinese větší průnik demokracie do fungování institucí České republiky nebo že zvýrazní určitou odpovědnost lidí za volbu své budoucnosti. Myslím si dokonce, že v určitý moment sníží onu váhu ústavnosti některých institucí a bude spíše nahrávat určitým formálním znakům, které mohou navenek naplňovat onu iluzi o demokracii, ale na druhé straně ji posouvají do roviny formálnosti a spíše otázky byznysu a politických přetahování. V této souvislosti se také domnívám, že i samotný návrh má v sobě řadu protichůdných opatření, řadu ustanovení, která se navzájem vylučují nebo přinejmenším otevírají dvojsmyslnost ve svém výkladu.

Vzpomínám si v této souvislosti, když se v Poslanecké sněmovně v minulém volebním období projednával například zákon o naplnění ústavy v otázce celostátního referenda, tak tady právě z řad současných vládních stran, Občanské demokratické strany, zaznívaly námitky, že souběžně s tím by měl být předložen alespoň návrh toho, jak má vlastně institut referenda být potom promítnut v prováděcím zákonném předpisu. Zde se hovořilo o nutnosti nejprve přijmout úpravu Ústavy České republiky, a pak následně přistoupit na otázku nejen vlastní úpravy volebního mechanismu, ale také na naplnění ústavy z hlediska odpovědnosti prezidenta České republiky. To si myslím, že je velkou chybou, že při diskusích o Ústavě České republiky o změně tak zásadní při volbě prezidenta by měly být zřejmé i záměry vládní koalice, pokud chce získat důvěru opozice k podpoře tohoto návrhu, jak si představuje i další stránku úpravy a následného řešení promítnutí tohoto institutu do českého právního řádu.

Myslím si, že předložený návrh zákona je velice obecný, podsouvá řadu možných otázek a že je zejména populistický a v řadě případů i po právní stránce nedokonalý. Dovolte, abych tedy v této souvislosti navrhl za Komunistickou stranu Čech a Moravy vrácení předloženého návrhu

novely ústavy předkladateli k přepracování. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Jeronýma Tejce, druhého přihlášeného do obecné rozpravy.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně a kolegové, sociální demokracie podporuje zavedení přímé volby prezidenta a návrh v této Sněmovně podávala již několikrát. Připomínám, že první zákon, který v tomto volebním období poslanci sociální demokracie předložili, byl právě zákon o zavedení přímé volby prezidenta. Tento zákon byl odmítnut poslanci ODS, TOP 09 a Věci veřejných. Není tedy pravdou to, že by sociální demokracie chtěla blokovat toto jednání nebo že by sociální demokracie neměla zájem na uzákonění přímé volby. Je to přesně naopak.

Já myslím, že nemá ani smysl debatovat o tom, jestli přímo volený prezident má mít silnější, nebo slabší postavení. V řadě zemí, kde je prezident volený přímo, má daleko slabší kompetence a postavení v ústavním systému, než jaké má nepřímo volený prezident v České republice. Podle mého názoru má smysl bavit se o změně kompetencí prezidenta jenom v kontextu toho, jestli tyto změny povedou k lepšímu, anebo k horšímu, jestli jsou dobré, nebo špatné.

Sociální demokracie navrhovala v původním návrhu, aby prezident byl nejen lidmi volen přímo, ale byl také lidmi přímo odvolatelný. To by byla nejlepší pojistka podle našeho názoru a nemuseli bychom jakkoliv upravovat, měnit kompetence prezidenta. Já jsem rád, že se nám alespoň částečného kompromisu s koalicí podařilo dosáhnout, a potvrzují slova pana ministra o tom, že jsme se dohodli na způsobu volby, což určitě byl velmi problematický okamžik, a dohodli jsme se také na tom, co bylo klíčové, tedy na tom, že prezident bude ústavně odpovědný.

Nicméně myslím, že je potřeba se bavit o změnách kompetencí. Sociální demokracie by ráda, aby v případě jmenování předsedy a místopředsedy Nejvyššího správního soudu fungoval obdobný mechanismus jako v případě předsedy a místopředsedy Nejvyššího soudu, tedy že by prezident republiky nepotřeboval souhlas vlády ke jmenování těchto justičních funkcionářů a byl by více nezávislý právě proto, že Nejvyšší správní soud často dochází do sporů mezi vládou a nebo mezi jednotlivými institucemi vládě podřízenými nebo spjatými s politickými stranami.

Další věcí, kterou bychom rádi pozměnili oproti návrhu, který je předložen, je zavedení trestní odpovědnosti prezidenta republiky. V tuto chvíli, a já myslím, že je jedno, jestli prezident je volen přímo, či nepřímo, naše ústava je určitým způsobem nepřiměřeně ve vztahu k prezidentovi

výhodná. Pan prezident, pokud by spáchal trestný čin, jakkoliv závažný, tak by nemohl nejen být zbaven imunity, souzen, ale především by nemohl být zbaven ani funkce s výjimkou velezrady a to myslím, že je skutečně málo. Sociální demokracie by proto chtěla v rámci druhého čtení debatovat o tom, v jaké míře by měl být prezident trestně odpovědný, tak aby v případě, že spáchá závažný trestný čin, mohl být minimálně zbaven mandátu.

A možná nejpodstatnější změna, kterou sociální demokracie požaduje, je změna způsobu jmenování členů bankovní rady České národní banky. V tuto chvíli prezident republiky nepotřebuje souhlas nikoho, žádného orgánu, vlády, Senátu k tomu, aby jmenoval tuto bankovní radu. Představme si ale situaci, kdy bude kandidát na prezidenta potřebovat obrovské množství finančních prostředků pro to, aby uspěl. Kampaň bude tvrdá, ale bude především finančně náročná. Myslím, že bychom neměli přispět k tomu, aby lákadlem pro tyto kandidáty byla dohoda s finančními institucemi, které mají být kontrolovány a regulovány Českou národní bankou a které mají zájem na tom, ovlivnit určitým způsobem měnou politiku našeho státu. Myslím, že by skutečně bylo vážným rizikem, pokud bychom umožnili toto propojení a pokud by některé finanční instituce měly zájem na tom, podpořit určitého z kandidátů, třeba i výměnou za jmenování členů bankovní rady. To v tuto chvíli v případě nepřímo voleného prezidenta není takovým rizikem jako v případě prezidenta voleného přímo. Proto myslím, že bychom měli i o této změně kompetence debatovat, a myslím, že způsob jmenování soudců Ústavního soudu nikdo nemůže zpochybnit jako institut, který by byl vadný, který by neumožňoval výběr nezávislých osobností. Tedy jednou z možností je podřídit výběr prezidenta souhlasu Senátu v případě členů bankovní rady.

Sociální demokracie by také ráda otevřela debatu o tom, že volební období prezidenta by bylo prodlouženo z pěti na šest let. Důvod je jednoduchý: Volby by se konaly vždy současně s volbami senátními a pravidelně by tedy prezident byl volen současně s volbami do krajského zastupitelstva a Senátu, nebo ve volbách do Senátu a volbách komunálních. S velkou pravděpodobností by naše země ušetřila při každých volbách přibližně jednu miliardu korun na volební výdaje. A myslím také, že z praktického důvodu je daleko lepší volit prezidenta na podzim než někdy na přelomu ledna a února, kdy nezávidím ani voličům, kteří se chtějí setkat se svými kandidáty na náměstích, ani těmto kandidátům provádění kampaně v této době.

Zaznamenal jsem zejména ze strany ODS snahu neměnit kompetence prezidenta. Musím říct, že mě to překvapilo, když si vzpomenu na debaty, které zde zaznívaly, v této sněmovně, v době opoziční smlouvy, kdy to byla právě ODS, která tehdy inspirována Václavem Havlem a jeho činností pre-

zidenta požadovala úpravy v mnohém období, které požadujeme nyní my. Chci doufat, že ODS má určitým způsobem konzistentní postoj a že na změnu ústavy a volbu prezidenta se bude dívat nikoliv podle toho, kdo zrovna na Hradě sedí, ale podle toho, co je prospěšné pro Českou republiku.

Závěrem chci říct, že sociální demokracie nebude podávat a nebude hlasovat pro návrh na vrácení k dopracování či zamítnutí a jsme připraveni diskutovat s koalicí o konkrétních změnách a kompromisech při projednávání tohoto návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Poprosím pana poslance Polčáka přihlášeného do rozpravy.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nebudu dlouhý. To slibuji. Měl jsem připraven třicetiminutový projev, ale ten tedy zkrátím. Pokud jde o vyjádření, která zde padla ze strany mých předřečníků, dovolil bych si skutečně pouze ve stručnosti na ně reagovat.

Já považuji normu, která byla předložena ze strany vlády, za dobrý základ k diskusi, která ovšem musí mít nějaké ratio a musí někam směřovat. Je skutečností, že dnešní postavení prezidenta republiky v nepřímé volbě a jeho mandát ne zcela odpovídá poměrně silnému kompetenčnímu zázemí pana prezidenta, které je zaručeno v ústavě, a i přímo volený prezident například v Rakousku či Portugalsku je co do kompetencí slabšího postavení než nepřímo volený v ČR. To znamená, o kompetencích bychom se skutečně mohli bavit poměrně dlouho, ale obávám se, že debata by nikam nemusela směřovat, pokud by měla být opravdu vzata od A až do Z.

To, co zde pronesl jak pan ministr, tak i mí předřečníci – já jsem příznivcem toho, aby se do kompetencí příliš nezasahovalo, s tím, že ty tři problematiku okruhy, které zde zmínil pan zpravodaj, resp. kolega Tejc, já považuji za skutečně možné k diskusi. My jsme se i na expertních skupinách těmito třemi okruhy, to znamená bankovní rada, Nejvyšší správní soud a trestní odpovědnost pana prezidenta, skutečně zabývali. Takže zde i základ určitých stanovisek byl ze všech poslaneckých klubů dán. Myslím si, že můžeme na tuto debatu samozřejmě navázat, nicméně za TOP 09 a Starosty bych chtěl deklarovat jednoznačnou podporu přímo volenému prezidentu republiky, tak jak jsme ji deklarovali po celou dobu, kdy tento návrh byl vyjednáván, a chtěl bych vyzvat předsedy všech poslaneckých klubů i senátorských klubů, aby tuto podporu přímo volenému prezidentu republiky z hlediska tří pětín svých členů také takto deklarovali. Byl bych velmi rád, abychom se vůbec mohli odpíchnout dál v dalším legislativním procesu a zabývat se skutečně něčím, co má smysl, aby

třipětinou většinou, která je z hlediska ústavních procedur nezbytná, deklarovali podporu přímo volenému prezidentovi všichni předsedové poslaneckých i senátorských klubů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A prosím, paní místopředsedkyně Karolína Peake se hlásí do rozpravy.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nechci se teď připojovat k soutěži o to, kdo vymyslel přímou volbu prezidenta první a kdo ji chce víc. Mluvílo se tady o tom už velmi dlouho a doufám, že ji chceme téměř všichni, co tu sedíme v Poslanecké sněmovně, ať už proto, že nás k tomu zavazuje koaliční smlouva, nebo proto, že jsme to měli sami ve svém volebním programu.

Byla bych ráda, abychom pro konečnou shodu nejen zde v Poslanecké sněmovně s opozicí, ale i s druhou komorou Parlamentu, se Senátem, udělali maximum a abychom dobu vyjednávání ve výborech a vyjednávání mezi koalicí a opozicí využili i k jednání se senátory. Všichni jsme si vědomi toho, že i Senát potřebujeme ke schválení této změny. A byla bych ráda, abychom si neumyli ruce nad výsledkem, nad tímto tiskem, slovy, že se nemůžeme spolehnout na to, jak bude jednat Senát. Je potřeba Senát vtáhnout do diskuse včas, tak abychom se potom nemohli vymlouvat na rozhodnutí senátorů. Děkuji. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pokud se už nikdo do rozpravy nehlásí, tak můžeme zřejmě rozpravu ukončit a budeme hlasovat. Ale vlastně teď musím dát ještě slovo – pan ministr by mohl ještě vystoupit se závěrečným slovem. Rozpravu jsem ukončil, takže prosím, pane ministře, můžete se vyjádřit k tomu, co tady zaznělo. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, pane předsedající. Chci jenom poděkovat za velmi věcnou debatu a dovoluji mi pouze několik stručných komentářů.

K tomu, co řekl pan poslanec Grospič, který návrh nazval, že je obecný, že odsouvá řadu otázek, že je populistický, nedokonalý. Samozřejmě nebude mu jeho názor brát, nicméně novela ústavy je vždycky obecná, protože ústava je obecná.

Řada otázek je odsunuta z ústavy do zákonné úpravy, která navazuje na ústavu, takže to je taky správně. V čem je populistický, nebylo řečeno. Stejně tak nebylo řečeno, v čem je nedokonalý.

Ten návrh opravdu si klade za cíl pouze upravit změnu způsobu volby prezidenta a to také upravuje.

K tomu, co říkal pan poslanec Tejc. Já s jeho interpretací souhlasím. My jsme opravdu urazili kus cesty, kdy se našla shoda mezi čtyřmi politickými stranami zastoupenými zde v parlamentu, to znamená mezi koalicí a sociálními demokracií, na tom, jakou procedurou a jakou formou by měl být prezident zvolen. To já považuji za obrovský posun.

Teď jsou samozřejmě ve vzduchu ještě další otázky. Je však třeba říci, že tyto další věci se samotnou přímou volbou nesouvisí. To znamená, bude-li zde politická vůle, jak je tedy deklarovaná, podpořit přímou volbu prezidenta, pak je možné za základ a za zásadní již konečný rozsah vzít ten vládní návrh, protože všechny další otázky, které jsou zde položeny, jsou jaksi navíc. Nad limit toho, že chceme zavést přímou volbu prezidenta. Podle mého názoru by to tedy měla být témata k debatě, nikoliv podmínky, bez kterých nějaká politická strana není ochotna přímou volbu podpořit, a přitom tvrdit, že je pro přímou volbu prezidenta. Jsou to věci, které jsou v zásadě okrajové nebo ne až tak výrazné, jako je třeba jmenování funkcionářů nejvyšších soudů v České republice, nebo témata, která jsou samozřejmě k debatě, jako jmenování členů bankovní rady, až po témata, která jsou mimořádně složitá. Ono zní velmi jednoduše, hezky a líbivě – zavést trestní odpovědnost prezidenta, ale s tím souvisí taková celá řada nevyřešených teoretických, ale i praktických právních otázek, kdo by o tomto rozhodoval, jaký by byl trest, měl by prezident opravný prostředek atd., atd., že chceme-li opravdu reálně a vážně uvažovat o případné přímé volbě již v následujícím volebním klání, pak těžko jsme schopni urychleně trestněprávní odpovědnost prezidenta vyřešit tak, aby se nejednalo o právní paskvil. To je také důvod, proč jsme se na komisi o tomto dále nebavili mezi čtyřmi politickými stranami a nechali jsme to na rozhodnutí suveréna, to znamená Poslanecké sněmovny a Senátu.

Já tedy shrnuji. Je zde návrh, který je určitě dobrým základem pro politickou debatu. Základní náležitosti přímé volby jsou vydiskutovány a záleží teď samozřejmě na parlamentu jako suverénu, aby se rozhodl, zda návrh schválí, neschválí, či upraví, a samozřejmě též jej může doplnit o další věci, nicméně již věci, které se samotnou volbou jako takovou nesouvisí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Takže to bylo závěrečné slovo ministra. Zpravodaj už nemá, co by k tomu řekl.

Takže můžeme hlasovat, protože tady něco zaznělo jako návrh, tuším. Pokud se nepletu, tak v rozpravě zazněl návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. To byl jediný návrh, který tady zazněl, a ten tedy budeme nyní hlasovat. Doufám, že se všichni shromáždili, a můžeme se do toho pustit.

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 47. Přihlášeno 136, pro hlasovalo 23 (na tabuli v sále 26), proti 81. Takže návrh na vrácení byl zamítnut.

A teď bychom se měli zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Paní předsedkyně svým rozhodnutím to navrhla přikázat výboru ústavněprávnímu. Takže se ptám, kdo má další návrh ještě na přikázání než ten ústavněprávní. Není.

Takže tedy budeme hlasovat tento návrh – přikázat k projednání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro ústavněprávní výbor? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 48. Přihlášeno je 140, pro hlasovalo 129, proti 1. Takže to bylo přijato a my jsme to přikázali ústavněprávnímu výboru. Myslím, že můžeme tím pádem ukončit projednávání tohoto bodu.

Vážení kolegové, nic většího než změnu ústavy tady dnes projednávat nemáme, takže nejlepší by bylo v dobrém přestat. Já vám přeji příjemný večer.

Přerušuji jednání Sněmovny a pokračovat budeme zítra v 9 hodin ráno těmi pevně schválenými body, které jsme odhlasovali.

(Jednání skončilo ve 20.55 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
21. září 2011 v 9.00 hodin
Přítomno: 164 poslanců

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují druhý jednací den 23. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás tady vítám a přeji dobré ráno.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo požádal o vydání karty náhradní.

Nyní vás seznámím s omluvami neúčasti poslanců a členů vlády pro dnešní den.

Omlouvá se Florián Jan – zahraniční cesta, Foldyna Jaroslav – zahraniční cesta, Hašek Michal – zahraniční cesta, Jalowiczor Petr – zdravotní důvody, John Radek do 11 hodin – osobní důvody, Klučka Václav – zdravotní důvody, Kostřica Rom – osobní důvody, Lobkowicz Jaroslav – zahraniční cesta, Lukša Pavol – rodinné důvody, Opálka Miroslav – zdravotní důvody, Rusnok Jiří – pracovní důvody, Sedľa Antonín – zahraniční cesta, Skokan Petr – osobní důvody, Škárka Jaroslav – zdravotní důvody, Šlégr Jiří od 12 hodin – pracovní důvody, Váhalová Dana – pracovní důvody, Vysloužil Radim – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvá Kocourek Martin do 14.30 z pracovních důvodů a Schwarzenberg Karel – zahraniční cesta. Tolik dosud k omluvám. Náhradní kartu zatím nikdo nehlásí.

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazenými body. Jedná se o body 8, 9, 34, 35, 71 a 72. Jsou to sněmovní tisky 311, 329, 445, 449, 423 a 436. Poté bychom se eventuálně věnovali dalším bodům z bloku druhých čtení, zákony dle schváleného pořadu schůze. Ještě připomínám, že odpoledne máme jeden pevně zařazený bod. Jedná se o bod číslo 12, sněmovní tisk číslo 347.

Nyní vidím, že se hlásí o slovo paní poslankyně Suchá a dále pravděpodobně pan předseda Gazdík. Je tomu tak. Prosím, paní poslankyně Suchá.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, ráda bych po dohodě s ministrem vnitra požádala o pevně zařazení bodu číslo 21. Je to sněmovní tisk 320, návrh zákona o zvláštní ochraně svědka, a to na dnešní odpoledne jako druhý bod za pevně zařazený bod číslo 12. Pan ministr o to žádá z toho důvodu, že je navrhována brzká účinnost tohoto zákona a je potřeba druhé a třetí čtení projednat v rámci této schůze. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Pan předseda Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré ráno, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Dovoluji si požádat o zařazení bodů č. 87, 88 a 100. Je to zákon o biocidech, zákon o vzdělávání lékařů a poslanecký návrh o zrušení neziskových nemocnic, jako druhý, třetí a čtvrtý bod v bloku třetích čtení po bodu číslo 13 v pátek ráno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím, pane předsedo, kdybyste mi ten papírek dal. Děkuji.

Ještě se pokusím přivolat naše další kolegy. Není nás tady příliš mnoho. Budeme o těchto dvou návrzích hlasovat. Ještě jednou připomínám, abyste se zaregistrovali hlasovacími kartami a případně mi oznámili, kdo má kartu náhradní.

Budeme nejprve hlasovat o návrhu, který přednesla paní poslankyně Suchá. Navrhuje, aby byl pevně zařazen bod číslo 21, jedná se o tisk 32, jako druhý pevně zařazený bod na dnešní odpolední jednání.

O tomto návrhu zahajují hlasování. Prosím, stiskněte tlačítko ano v případě souhlasu. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 49 z přihlášených 114 poslanců pro 93, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Druhý návrh podal předseda Petr Gazdík. Navrhuje, aby v pátek 23. září do bloku třetích čtení byly po bodu číslo 13 zařazeny body číslo 2, 3 a 4. Jedná se o tisky 87, 88 a 100. Je tomu tak, pane předsedo? Ano.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 50 z přihlášených 122 poslanců pro 70, proti 28. I tento návrh byl přijat.

Takto upraveným programem se tedy budeme nadále řídit.

Nyní již můžeme přistoupit k prvnímu bodu dnešního pořadu. Je jím

8.
Vládní návrh zákona o chemických látkách a chemických směsích
a o změně některých zákonů (chemický zákon)
/sněmovní tisk 311/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr životního

prostředí Tomáš Chalupa, kterého prosím, aby se ujal slova, které mu právě předávám.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní místopředsedkyně, milé dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych z pověření vlády podruhé uvedl tento návrh. Jen připomínám, že se jedná o adaptaci českého právního řádu na několik přímo použitelných předpisů Evropské unie.

V několika základních bodech mi dovoluji zmínit, čeho se tento zákon týká: 1. Jedná se o zvýšení chemické bezpečnosti při výrobě a dovozu chemických látek. 2. Posílení ochrany lidského zdraví a životního prostředí a zjednodušení mezinárodního obchodu s látkami a směsmi. 3. Představuje úpravu kompetencí orgánů státní správy a rozšíření jejich kontrolní a dozorčí činnosti. 4. Zajišťuje dostatečnou informovanost.

Tento zákon v sobě obsahuje mimo jiné např. nový systém klasifikace s rozšířeným počtem skupin nebezpečnosti z 15 na 28 a změnu způsobu označení nebezpečnosti látek na obalu. Obsahuje nový seznam harmonizovaných klasifikací, obsahuje systém úpravy správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob, dále pak přerpracovává ustanovení o osvědčení o dodržování správné laboratorní praxe a v takzvaném přechodném období konstatuje, že pro látky sice již uplynulo přechodné období v roce 2010, pro směsi však v roce 2015.

Děkuji pěkně.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 311/1. Nyní prosím zpravodaje výboru pro životní prostředí, pana poslance Bořivoje Šarapatku. Prosím.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, děkuji panu ministrovi za představení zákona. My už jsme ho představovali společně i v prvním čtení. Jedná se o zákon, který upravuje pravidla a legislativní rámec Evropské unie do našeho právního řádu.

Bylo diskutováno, jestli vytvořit nový zákon, nebo ten stávající nějakým způsobem modifikovat. Byly různé varianty, nad kterými se vláda, resp. Ministerstvo životního prostředí zamýšlelo při tvorbě toho zákona. Nakonec bylo přistoupeno k vytvoření zákona nového.

Tento návrh zákona byl představen ve výboru pro životní prostředí v květnu letošního roku. Výbor projednal tento tisk s drobnými legislativně právními úpravami, které jsou načteny, a je to načteno v usnesení z 12. schůze výboru pro životní prostředí. Od té doby jsme byli ještě jako výbor

pro životní prostředí osloveni Ministerstvem životního prostředí se třemi drobnými legislativními úpravami, které jsem si osvojil a které jsou rovněž načteny. Tyto úpravy se týkají například toho, že v návrhu chyběly sankce v případě, kdy výrobce nebo dovozce neoznámí výrobu nebo dovoz evropské agentuře, tak že tam musí být sankce. To je jedna z těch tří drobných záležitostí, které jsou načteny v mém pozměňovacím návrhu.

Včera jsem ještě dostal podklad z našeho legislativního odboru, který by byl předmětem dalšího pozměňovacího návrhu, protože vychází zákon o rostlinolékařské péči a jeden paragraf koliduje s tímto zákonem, ale to načtu asi až v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane zpravodaji.

Seznámím vás s tím, že náhradní kartu č. 25 má pro dnešní den pan poslanec a ministr Miroslav Kalousek.

Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku a ani nevidím, že by se někdo do této rozpravy hlásil z místa. Rozpravu tedy uzavírám a zahajuji rozpravu podrobnou. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí, neboť ani do ní nemám žádnou písemnou přihlášku. Hlásí se pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já upozorním jenom na usnesení výboru pro životní prostředí, kde jsou pozměňující návrhy načteny, a dále na svůj pozměňovací návrh, který máte na lavicích a je rovněž načtený.

Trošku detailněji bych se věnoval třetímu pozměňovacímu návrhu, který na základě jednání s legislativním odborem předkládám, a ten zní, že za část desátou vložit novou část jedenáctou, která zní:

Změna zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů.

Paragraf 48, který tam je, říká, že v zákoně č. 245/2011 Sb., kterým se mění již zmíněný zákon č. 326 o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Dosavadní část jedenáctá má být na základě jednání s legislativním odborem označena jako dvanáctá a dosavadní § 48 se označuje jako § 49.

Odůvodnění: Během legislativního procesu tisku č. 311, což je tento chemický zákon, byla ve Sbírce zákonů publikována další novela zákona č. 356 o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, který tisk č. 311 zrušuje a nahrazuje zcela novou právní úpravou. I tato novela by měla být ke dni nabytí účinnosti nového zákona zrušena.

Tolik můj další pozměňující návrh.

A ještě v rámci podrobné rozpravy bych si dovolil navrhnout zkrácení doby projednávání tohoto zákona na 48 hodin.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Musím upozornit, že tento návrh na zkrácení lhůty může podat pouze navrhovatel, čili je na zvážení pana ministra, zda návrh zopakuje. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji pěkně. Omlouvám se za tuto neznalost, nevěděl jsem, že to musím udělat přímo já. Je to společný návrh jak zpravodaje, tak i předkladatele. Předkladatel to navrhuje.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, navrhovatel navrhuje zkrácení lhůty pro třetí čtení.

Ptám se, kdo dál si přeje vystoupit v podrobné rozpravě. Nikoho neregistruji a končím podrobnou rozpravu.

Zbývá nám tedy hlasovat o návrhu, který předložil pan ministr. Jedná se o návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení.

Já vás odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Pokusím dát příležitost ještě dalším poslancům a poslankyním, kteří jsou v kuloárech, aby se zúčastnili našeho hlasování...

V tuto chvíli zahajují hlasování o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 51 z přihlášených 131 poslanců pro 106, proti 13. Návrh byl přijat. Lhůta byla zkrácena.

Končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji navrhovateli i zpravodaji a končím tento bod.

Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 329/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona opět uvede ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, jedná se opět o implementaci dvou evropských nařízení o obchodování s výrobky z tuleňů, jednak nařízení Evropského parlamentu a jednak nařízení Komise. Nikoho asi nepřekvapí, když řeknu, že dovoz i obchodování s produkty z tuleňů v České republice je vskutku velmi minimální. Nicméně je potřeba, abychom toto zapracovali do českého právního řádu.

Předkládaný návrh za prvé sjednocuje terminologii zákona s oběma nařízeními a určuje kompetence příslušných vnitrostátních orgánů, takže definuje, co je tuleň, co je produkt z tuleňů, co znamená pojem uvedení na trh apod. Dále pak v nařízení o obchodování s produkty z tuleňů je především odlišně od dosavadního zákona definována právě otázka definic. Za třetí uvádí sankce za porušení povinností, které by v kompetenci měla Česká inspekce životního prostředí, a to v případě, kdyby došlo k porušení principu, kdy je povoleno uvádění produktů na trh s tuleni pouze ze tří možných důvodů: jestliže jsou získávány při tradičních lovech pořádaných inuitskými kmeny, jde-li o dovoz pro osobní použití anebo pocházejí-li produkty z lovu prováděného za účelem udržitelného řízení mořských zdrojů.

Předkládaný návrh implementuje příslušný článek prováděcího nařízení a stanoví kompetenci pro Ministerstvo životního prostředí ověřovat potvrzení pro produkty z tuleňů dovozené ze třetích zemí. Tento zákon zakládá rovněž nové zmocnění pro vydávání vyhlášky ministerstva, kterou se stanoví výše náhrady nákladů péče o exempláře zadržované v záchranných centrech za porušení zákonných pravidel pro obchodování s nimi. Mimochodem, to je jedno z velmi smysluplných ustanovení tohoto návrhu a musím říct, že sehrává opravdu velkou roli. Jen pro vaši představu – dnes náklady na péči o exempláře v záchranných stanicích činí ročně cca 1,7 mil. korun.

Děkuji pěkně.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také.

Seznámím vás s tím, že pan poslanec Šlégr má náhradní kartu č. 12.

Pokud jde o projednávání bod, návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk č. 329/1. Nyní prosím zpravodaje výboru pro životní prostředí pana poslance Robina Böhnische, aby se ujal slova.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobré ráno. Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně.

Tento vládní návrh zákona je radostí každého zpravodaje, protože je to norma politicky zcela bezkonfliktní a výbor pro životní prostředí na své 7.

schůzi k ní také tak přistoupil a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby návrh schválila.

Dopředu dodávám, že pokud pan ministr navrhne zkrácení lhůty před třetím čtením, tak já s tím samozřejmě naprosto souhlasím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Návrh na zkrácení lhůty, pokud bude podán, patří do bloku podrobné rozpravy. Nyní otevírám rozpravu obecnou, do které nemám žádnou přihlášku ani písemnou, ani z místa. Nicméně registruji žádost o faktické vystoupení poslankyně Jitky Chalánkové. Je tomu tak? – Ta se přímo lekla, takže asi je to málo místa na lavici. Je to tak.

Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu tedy končím. Otevírám rozpravu podrobnou, do které se hlásí pan předkladatel – navrhovatel.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Paní předsedající, dovoluji si požádat ctěnou Sněmovnu o zkrácení lhůty na 48 hodin.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se, kdo dál chce vystoupit v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu tedy uzavírám. Svolávám naše kolegy a kolegyně, budeme hlasovat o návrhu, tak jak jej předložil pan navrhovatel.

Navrhuje, abychom lhůtu pro třetí čtení zkrátili na 48 hodin, a já o tomto jeho návrhu nyní zahajuji hlasování.

Ptám se vás, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 52 z přihlášených 140 poslanců pro 124, proti 4. Návrh byl přijat.

Lhůta tedy byla zkrácena. Já děkuji panu navrhovateli i panu zpravodajci a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Tím je

34.

Vládní návrh zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 445/ - první čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede pan ministr Chalupa. Já prosím, aby se ujal slova.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych předložil v prvním čtení návrh zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech. Důvodem předložení tohoto zákona je povinnost České republiky, zajistit ochranu ozonové vrstvy vyplývající z Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu. Tento protokol zahrnuje zhruba sto látek, které jsou nebezpečné pro ozonovou vrstvu, a postupně je buď omezuje, nebo zakazuje. Adaptace českého právního řádu je zároveň adaptací na nařízení Evropského parlamentu a Rady o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, které ustoupilo v účinnost 1. ledna 2010.

Předmětem úpravy návrhu zákona jsou následující skutečnosti. Za prvé upravuje látky, které poškozují vrstvu, a zejména potom tzv. regulované látky a f-plyny. V oblasti chlazení a požární ochrany se tyto látky používají ve stejných typech zařízení. Látky, které poškozují ozonovou vrstvu, mají kromě negativního dopadu na ozonovou vrstvu také vliv na klimatický systém, což jsou někteří přesvědčeni o tom, že to vede k jeho oteplování, a proto jsou postupně vyřazovány. Za čtvrté – tyto jsou náhradou za látky poškozující ozonovou vrstvu.

Obsah návrhu zákona. Tady musím říci jednu věc, která podle mého názoru, a pevně doufám, že se tak stane, velmi zjednoduší projednávání tohoto návrhu, neboť se nejedná o novou právní úpravu, ale pouze přejímáme obsah poslední velké novely stávajícího zákona o ochraně ovzduší, a představuje tak její kompletní náhradu. Jak víte, následujícím bodem bude návrh zákona o ovzduší, a my jsme se i po vzoru ostatních zemí rozhodli postupovat odděleným způsobem dvou právních úprav. Jednoho, který se týká zde projednávaného bodu látek poškozujících ozonovou vrstvu, a druhého – obecného zákona o ovzduší. Proto se tady navrhuje tento postup. Tedy o novou právní úpravu se nejedná, pouze se přejímá obsah poslední velké úpravy, poslední novely zákona o ovzduší.

Děkuji za pochopení a dovoluji si požádat ctěnou Sněmovnu o projednání a schválení tohoto zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Kateřina Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, pane ministře, dovoluji mi, abych po tom, co pan ministr podle mého názoru seznámil s obsahem novely tohoto zákona – který podle mého názoru jde správným směrem, protože my vlastně jakoby měníme předmět ochrany, dneska jsme ho měli v zákoně o ochraně o-

vzduší jako jeden, v tuhle chvíli vlastně budeme rozlišovat to, kde se jedná o ochranu vnějšího ovzduší, to znamená toho, co dýcháme, zatímco v případě ozonové vrstvy se nám jedná o vrstvy atmosféry, které mají dopad zejména na klima, to znamená, jedná se o jiný předmět ochrany. Já si myslím, že jdeme správným směrem.

Jediné, na co bych možná upozornila, je trošku obava z toho, že my máme návrh účinnosti tohoto zákona daný stejně, jako bude datum účinnosti nového zákona o ochraně ovzduší, to znamená 1. 7. 2012. Na druhou stranu kdyby se nám náhodou – a já nepředjímám, nepřála bych si to – nepovedlo uvést v život novelu zákona o ochraně ovzduší, tak by tento zákon vlastně jakoby dubloval zákon, který by ještě platil, ten starý. Takže možná legislativně se s tím budeme muset vypořádat tak, aby opravdu oba dva tyto zákony, které nyní budeme projednávat, vstoupily v platnost v jeden čas. Protože jinak bychom zavedli správní chaos.

Jediná věc, o které vás jako zpravodajka musím informovat, je samozřejmě to, že jsem celý návrh zákona konzultovala s dotčenými subjekty a mohu potvrdit, že tak jak je napsáno v důvodové zprávě, protože se to týká jednoho jediného odvětví, to je Svazu chladicí a klimatizační techniky, tak tento svaz, kterého se tento zákon přímo dotýká, nemá s tímto zákonem problém, konzultoval ho, a já si myslím, že nám nezbyvá nic jiného, než navrhnout jeho postoupení do druhého čtení a příkázání výboru pro životní prostředí. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku a nevidím nikoho, že by se do této rozpravy hlásil. Končím obecnou rozpravu.

Nyní se budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Já se vás nyní ptám, zda někdo navrhuje ještě další výbor. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí.

O tomto návrhu zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 53 z přihlášených 153 poslanců pro 137, proti 1. Návrh byl přijat.

Příkázání k výboru proběhlo úspěšně. Děkuji panu navrhovateli i paní zpravodajce.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Tím je

35. Vládní návrh zákona o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 449/ - první čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede pan ministr Chalupa.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych předložil zákon, který z té šestice návrhů, které dnes dopoledne mám tu čest Poslanecké sněmovně předkládat, je podle mého názoru nepochybně zcela nejdůležitější.

Dovoluji si také předložit návrh, který je výsledkem mnoha let práce na Ministerstvu životního prostředí ve spolupráci s celou řadou poslanců napříč politickým spektrem, ve spolupráci s regionálními politiky, zástupci měst a obcí, protože je pravděpodobně o nejsložitějším problému, který v oblasti životního prostředí máme, a to je stav ovzduší. Není přitom žádným tajemstvím, že ta situace je nejsložitější v moravskoslezském regionu a že v moravskoslezském regionu je ustavena i pracovní skupina primátorů, hejtmana a Ministerstva životního prostředí, která mimo jiné vede diskusi právě nad tím zákonem, nad jeho praktickými dopady pro problematiku životního prostředí.

Zákon o ovzduší, resp. novela, která mu předcházela z pera poslanců moravskoslezského regionu, už trochu otevřela debatu na toto téma na půdě Poslanecké sněmovny třemi opatřeními a dovoluji mi, abych teď v krátkosti uvedl opatření, která jsou navržena v této nové komplexní novele zákona o ovzduší.

Jedním z nich je návrh na tzv. kompenzační opatření. Kompenzačními opatřeními se myslí situace, která je vyžadována při umístění nového zdroje, tak aby zároveň byla vždy kompenzována vymístěním zdroje stávajícího. Cílem je zajistit nenavyšování koncentrací znečišťujících látek v ovzduší, ke kterým dochází v těch místech, kde dochází k překračování emisních limitů. Zároveň umožňuje ale další rozvoj krajů. A víme zejména, že moravskoslezský region je kraj, který je historicky krajem průmyslovým a že jeho průmysl je klíčový pro hospodářství České republiky.

Dalším požadavkem, a je jich spousta, já jsem vybral jen několik, je například požadavek na minimální emisní parametry malých spalovacích zdrojů uváděných na trh v České republice.

Zde mi dovoluji krátkou odbočku. Podíváte-li se na stav ovzduší v České republice a podíváte-li se na strukturu zdrojů, které vytvářejí emise a které poškozují ovzduší v České republice, zjistíte, že v průměru v České republice se jedná o zhruba tři relativně vyrovnané skupiny. Průmysl, doprava a domácnosti. Průmysl je téma, kterým se zabývají politici, Poslanecká

sněmovna a zákony poměrně intenzivně. Zpřísnují se normy, hledá se řešení, jak dosáhnout situace, aby průmyslové podniky dosahovaly tzv. BATů, tedy best available technology, toho, co je nejlepší možné dosáhnout, a vede se debata, kdy jsme už na té hranici, nebo ne. Pravdou je, že také podmínky pro český průmysl jsou přísné i ve srovnání s některými zeměmi. Když se podíváme například na debatu, kterou pravidelně vedeme s Polskou republikou o srovnání podmínek na české a polské straně moravskoslezského regionu a oblasti Katovic, zjistíme, že jeden velký průmyslový podnik na moravskoslezské straně má již dnes limit 20 a tři podniky stejného subjektu vyrábějící stejné produkty pár kilometrů za hranicemi mají limity 100 na straně polské.

Ale to neznamená, že bychom na tuto situaci měli rezignovat. Jde jenom o to, že chci upozornit na to, že ačkoli zjednodušeně se někdy tváříme, že to je jen a pouze průmysl, který má vliv na ovzduší v České republice, tak je třeba říci, že vliv má, ten vliv není zanedbatelný, musí mu být věnována pozornost, ale není jediným zdrojem. Problémem zůstává doprava a narůstající problém představují domácnosti. Zejména, a mnozí z vás měli možnost se seznámit s informacemi, které nebyly sice verifikovány, ale které ukazují, že loňská zima, která byla velice nepříznivá pro kvalitu ovzduší v České republice, ukázala, že právě v tom jakémsi grafu třech třetin domácností vychylují tu skupinu právě v okamžiku, kdy podmínky jsou velmi nepříznivé. A přijmete-li nejenom do moravskoslezského regionu, ale do celé řady regionů v České republice, pak vám mohou ukazovat grafy, které ukazují, jakým způsobem dochází k šíření zplodin nad určitou vrstvu řekněme 100 metrů, což je plocha, kde dochází k šíření průmyslových zplodin. A naopak v nižších oblastech, kde jsou to primárně domácnosti s určitým podílem dopravy.

A teď se vrátím k tomu bodu, který jsem zmínil, který se tak odborně nazývá minimálními požadavky pro emisní parametry malých spalovacích zdrojů a fakticky znamená zpřísnění podmínek pro prodej kotlů pro vytápění domácností tak, aby měly výrazně přísnější podmínky pro emise.

Dalším bodem, který tento návrh zasahuje, a o tom jsme se již bavili na návrhu, který předkládal tady pan poslanec Drobil a další z moravskoslezského regionu, je otázka zavedení nízkoe emisních zón, tedy systém, který známe například z Německa. Pravdou je, že toto je opatření, které umožňuje obcím, aby obce takto postupovaly, pokud se tak rozhodnou a pokud jejich lokální podmínky to umožňují a zároveň ukazují, že by toto opatření bylo smysluplné. V moravskoslezském regionu jsme se dohodli na tom, že bude vytvořena v rámci pracovní skupiny studie, která prověří zavedení systému těchto nízkoe emisních zón pro celou ostravskou aglomeraci tak, aby nedošlo k situaci, aby v rámci prorůstání jednotlivých měst

tvořících jeden velký celek tvořený více municipalitami nedošlo k situaci, kdy bude nejednotný systém, ale kdy by to opravdu bylo v jedné koordinaci.

Dalším bodem je například otázka zefektivnění poplatkové agendy, kdy dochází k tomu, že proti původním 20 látkám se budou dnes zpoplatňovat pouze čtyři hlavní znečišťující, které představují více než 90procentní podíl na emisích vypouštěných v České republice. Na druhou stranu pak v letech 2017 až 2022, tedy odtud za šest let, dojde k postupnému zvyšování úrovně motivujícímu k provádění investic.

Nepochybně podstatnou záležitostí návrhu zákona je otázka, jaký bude mít dopad na administrativu a zátěž. Předpokládáme, že administrativní zátěž se výrazně sníží u těch agend, které mají marginální vliv. To je také často těch 16 látek, které se dosud sledovaly a zpoplatňovaly a jejichž vliv na ovzduší je opravdu zanedbatelný a náklady na jejich správu, kontrolu a i režim sankční jsou větší než samotný efekt. Na druhou stranu se zvýší náklady na efektivní kontrolu, dohled a správu látek, těch čtyř hlavních, které představují více než 90procentní podíl.

Krajským úřadům naroste dílče administrativa s ohledem na individuální přístup ke zdrojům znečištění ovzduší včetně zdrojů z domácností. Na kraje rovněž bude přenesena kompetence k poplatkům za znečišťování. Ale zároveň, jak jsem již zmínil, výrazně klesne počet látek, které se sledují. Ministerstvo životního prostředí pak přesune z krajských úřadů nebo na něj z krajských úřadů bude přesunuta administrativní zátěž spojená s vydáváním programů ke zlepšení životního a jejich aktualizací.

Dovolte mi zmínit, že tento zákon vnímá můj resort jako opravdu velmi významný, a proto prosím o jeho důkladné projednání ve výboru pro životní prostředí a vyzývám všechny ctěné kolegy ke spolupráci na opravdu dobrém zákoně o ovzduší. Předpokládám a věřím, že návrh, který předkládám, tento základní parametr snad již splňuje. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Nyní poprosím panu zpravodajku, je jí poslankyně Kateřina Konečná, aby se ujala své zpravodajské úlohy. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, pan ministr nám představil tak trochu yettiho. To je totiž zákon, o kterém my tady mluvíme úplně vážně – já vím, že je to možná úsměvné, pane kolego, ale vy byste se nesmál, kdybyste tady prošel možná desítkami novelizací zákona o ovzduší, kdy nám od pana ministra Bursíka přes pana ministra Mika až další ministry všichni slibovali, že konečně připraví nový zákon, a my jsme ho nikdy neviděli. Takže já panu ministrovi děkuji, že konečně toho yettiho vidíme, protože už se o něm jenom nebavíme, ale už

ho máme na stole. Já si myslím, že to je velký posun, protože tenhle zákon může přispět a pomoci k tomu, aby se vůbec znormalizovalo legislativní prostředí v ochraně ovzduší v České republice. Protože byť zákon o ochraně ovzduší platil pouze od roku 2002, tak k jeho obrovské novele došlo již v roce 2005 a od té doby byl opravdu novelizován zhruba 20krát. A pokaždé jsme něco přidávali, ale pokud jsme něco přidávali, tak jsme nějak zapoměli na to, že nám to třeba definičně nesedí úplně s tím, co už v tom zákoně máme, což bohužel byl i případ poslední novelizace, kterou jsme tu shodou okolností měli zhruba před třemi týdny, kdy opět nedošlo k tomu, aby vlastně došlo k provázanosti těch opatření. Takže já jsem moc ráda za to, že ten zákon existuje, že ho máme na stole a že se jím konečně budeme moci zabývat.

Z druhé strany chápu ministerstvo, že bylo tlačeno, protože je třeba si přiznat, že tento zákon řeší transpozice směrnic, které měly vstoupit v platnost již v červnu roku 2010, to znamená před více než rokem. A bezpochyby, kdybychom toto neudělali, tak nám hrozí různé sankce a pokuty a to nikdo z nás nechce.

Dovolte mi krátce se zmínit k tomu, čeho se tento zákon týká, byť pan ministr o tom již mluvil, ale určitě je třeba si to zopakovat a některé věci si ještě znova vypíchnout k tomuto. Protože ano, tento zákon možná vypadá jako konsenzus, ale ono to tak úplně není pravda a my o něm budeme muset diskutovat. A já hned vysvětlím proč.

Je tam několik věcí, o kterých určitě i vás, kolegyně a kolegové, budou oslovovat vaši voliči nebo případně firmy z vašeho okolí. Protože tak jak o tom mluvil pan ministr, ano, zákon nově zavádí například kompenzační opatření. Na druhou stranu pouze na úkor investorů.

Zákon úplně mění systém poplatků. Zákon nám konečně – a já jsem vděčná za tu debatu, kterou doufám povedeme zcela odborně – upozorňuje na to, že tady máme malé stacionární zdroje znečištění, což je věc, o které se dlouhodobě bavíme. Nevíme, jak z toho ven.

A já jsem ráda, že pan ministr tady řekl to, co řekl, že máme tři zdroje znečištění. Že to nejsou jenom velké firmy, které podle návrhu, který jste, kolegové, tady schválili před třemi týdny, by měly být postiženy, a vlastně i když budou fungovat na nejvyšší možné dostupné technologii, tak jim nadále budeme moct snižovat limity, to znamená jediná cesta bude je zavřít. Ale že to nejsou jenom tyto velké firmy, které by způsobovaly znečištění ovzduší, ale že jsou to i malé zdroje znečištění, které dneska neumíme řešit.

A na druhou stranu si přiznejme, že malé zdroje znečištění jsou problémem proto – a já z Moravskoslezského kraje vím a určitě mi dáte z mnoha jiných regionů za pravdu, došlo před zhruba deseti lety k plynifikacím obcí. Za obrovské miliony, miliardy korun nás všech se udělaly plynifikace obcí. A vzhledem k tomu, že plynárny rozhodně nepatří České republice,

že trh a regulovaný trh cen plynu nefunguje, tak dneska, potom co zhruba pět let opravdu ty obce byly čisté, protože se zde topilo plynem, tak se dostáváme bohužel zpět, a potvrdí vám to všichni starostové, kdy lidé zpátky přecházejí na pevná, tuhá paliva a místo toho, aby topili plynem, který je v tomto případě samozřejmě daleko ekologičtější, tak používají a topí vším, co mají. Ale oni prostě nemají jinou šanci, protože nemají na to, aby si plynem zatopili. Bězpochyby každý z vás platí faktury nebo máte možná plynové topení a víte, kolik a jak rostla cena plynu. A já vás ubezpečuji, že znám spoustu případů, kdy ti lidé nemají jinou variantu, než topit na tuhá paliva, aby v zimě nezmrzli.

A já vítám snahu o to, aby kotle byly dokonalejší. Vítám snahu pana ministra, že bude podporovat nákup nových kotlů v Moravskoslezském kraji, jenom se trochu bojím, abychom ty nové kotle nekrmili těmi starými palivy. Protože přesto, že v zákoně je nějaká možná kontrola, promiňte, ale já v tomhle případě mám velký morální problém s tím, jak donutit lidi, kteří mají dvě malé děti a chtějí si v zimě zatopit a prostě nemají na to, aby topili pokud možno nějakým bioodpadem nebo věcmi, které jsou určeny přímo do těchto kotlů. Já si myslím, že o tom musíme vést ještě poměrně velkou debatu, protože i ta sankční opatření pro občany a pro fyzické osoby jsou tam poměrně vysoká.

A navíc já si nedovedu představit ještě pořad, jak to vlastně budeme všechno zjišťovat. Protože když jsem tu před třemi lety obhajovala návrh Moravskoslezského kraje, který se týkal právě lokálních topenišť, tak to byli právě kolegové z pravicových stran, kteří mi říkali, že právo na ochranu obydlí je něčím víc, než je právo na zdraví občanů a na životní prostředí podle ústavy. Já si to nemyslím. Nemyslím si to do dneška, protože jedno takto nevhodné použité palivo může s odpuštěním zamořit doslova a do písmene celé vesnice. Když vám z jednoho baráku jde černý dým a máte inverzi, tak to ve vesnici zůstane. A já jsem ráda, že i ministerstvo tak trochu pozměnilo svůj přístup k této věci a že to právo na soukromé vlastnictví možná budeme schopni nějakým způsobem ne nabourat, ale rozhodně ho nebudeme navyšovat nad právem na zdraví občanů a právem na čisté životní prostředí, které v ústavě máme postaveno ještě výš, než je právo na soukromé vlastnictví.

Takže já i za tuhle debatu a za to, že pan ministr měl odvahu – a říkám tomu odvaha, protože žádný z jeho předchůdců se ani nezmínil, že by to do tohoto zákona chtěl jakkoli vložit – já mu za to opravdu děkuji, protože je to problém a budeme ho muset řešit.

Stejně tak budeme muset řešit problém nízkoemisních zón, který je v tomto zákoně nastavený, který, jak pan ministr správně řekl, již začal, nebo by měl začít fungovat podle novely našich kolegů. Na druhou stranu podle mého názoru v tomto zákoně je lépe vydefinovaný, ale zase se bavím o

tom – protože nízkoe emisní zóny budeme moct zavést pouze v místech, kde budeme mít zařízenou objízdnu trasu. Já si nejsem vědoma žádného prostoru a žádného města v Moravskoslezském kraji, kde by šla velmi jednoduše zařadit objízdnu trasu tak, abychom mohli zavřít centra měst. To znamená, ptám se, jestli toto neděláme pouze jako jakousi úlitbu občanům, protože se to dobře poslouchá, protože to koneckonců dobře zní a všichni tomu rozumějí, všichni vědí, co je to zákaz vjezdu aut do měst. Ale z druhé strany nám to vůbec k ničemu nepovede.

A přestože vím, že pan ministr Chalupa se snaží – a bohužel zde není pan ministr dopravy, ale možná jsou tu jeho kolegové z Věcí veřejných – prosím vás, Ostrava nepotřebuje nízkoe emisní zóny. Ostrava potřebuje nezaplatnění dálnice D1 – 23 kilometrů, které tam byly po deseti letech dostavěny, a nezaplatnění celoroční. Protože to by Ostravě opravdu pomohlo odvést dopravu z centra města. A já nevím, opravdu nevím a nikdy mi na to nikdo neodpověděl, z jakého důvodu jsou Ostravané nerovnoprávní občané České republiky ve chvíli, kdy občané Brna, Prahy a řady dalších měst, tuším i Mladé Boleslavi a další, tuto výhodu mají a mohou jezdit po svých obchvatech a dálnicích, a my a naši občané si za toto musíme platit. Takže i to by měla být otevřená debata k tomuto zákonu, protože se tohoto zákona týká, tak jak o tom mluvil pan ministr.

Já si dovoluji navrhnout jako zpravodajka postup, protože na některé zákony jsem zde upozornila, ale přes to všechno znovu opakuji – neberte to jako výtku, berte to jako snahu přispět k debatě, která se prostě ještě musí vést, protože ten zákon není dokonalý, ale jsem ráda, že ho máme na stole. Dovolte mi navrhnout postup, který bych jako zpravodajka zvolila. Já si myslím, že vzhledem k tomu, že jsou tam zhruba dva nedořešené okruhy v tomto zákoně velmi důležité pro podnikatelské prostředí, pro investory a samozřejmě pro Svaz průmyslu, a to jsou poplatky a právě ty kompenzace, a vzhledem k tomu, že se velká část tohoto nového zákona týká krajských úřadů, tak si myslím, že bychom měli vést ještě s těmito lidmi velmi odbornou debatu. Proto na výboru pro životní prostředí budu navrhopvat, aby byl udělán – já nechci tvrdit, že to bude seminář, možná spíš jakýsi velmi intenzivní pracovní workshop právě s lidmi, kterých se tento zákon přímo dotýká, tak abychom možná jim nezpůsobili – a teď nemyslím, že by to mělo mít přednost nad ochranou ovzduší, ale spíš abychom jim administrativně nezpůsobili víc problémů, než si dneska dokážeme představit.

Abychom toto mohli udělat a aby tento workshop byl, tak mi dovolte říct, že děkuji panu ministrovi, že tentokrát výjimečně u vládních návrhů nezkracujeme lhůtu. Já navrhuji, aby tento zákon byl přikázán výboru pro životní prostředí. Sama za sebe jako zpravodajka slibuji, že se tomu budu velmi intenzivně věnovat, právě i jako debatu mezi ministerstvem a

dotčenými subjekty. A myslím si, že jsme schopni najít jasněji závěr v tom, že tady možná za tři za čtyři měsíce budeme mít dobrý zákon o ochraně ovzduší, který, protože zákony nikdy nevyhovují všem, bude ale výhodný především pro lidi v České republice, ochrání ovzduší, ale zároveň nebude způsobovat zbytečné problémy tam, kde by je způsobovat neměl.

Zároveň mi dovolte navrhnout, aby tento zákon byl přikázán výboru hospodářskému, protože přestože to tak nevypadá, tak velká část tohoto zákona se právě týká podniků a týká se toho, jaký dopad to bude mít na průmysl. A já si myslím, že hospodářský výbor by se tímto zákonem měl zabývat, tak jak koneckonců to dělá většinou u zákona o ochraně ovzduší.

To je ode mě v tuhle chvíli asi všechno. Děkuji za podporu mým návrhům, děkuji za to, že nezkracujeme lhůty, a pevně věřím, že tady po dlouhé době od vládního tábora máme návrh zákona, který budeme moct prodiskutovat, což znamená, že ten zákon možná bude opravdu funkční. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já chci jen upozornit, paní zpravodajko, že pokud máte v úmyslu navrhnout přikázání dalšímu výboru, tak je třeba tento návrh podat v obecné rozpravě, která ještě nebyla otevřena.

Mezitím mi byla doručena omluva pana poslance Michala Babáka, který se omlouvá z jednání dnešního dne z důvodu neodkladné záležitosti. (Veselí a následně šum v sále.)

Nyní otevírám obecnou rozpravu a ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Ptám se výslovně paní zpravodajky, která avizovala svůj úmysl. Pokud ho chce zrealizovat, je teď ta správná chvíle.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Po dohodě i s kolegy z hospodářského výboru si dovolím navrhnout tento zákon ještě hospodářskému výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě? Není tomu tak, končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat hlasováním o návrzích na přikázání tisku výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Zpravodajka navrhla hospodářský výbor a já se ptám, zda má ještě někdo další návrh. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat.

Jako první budeme hlasovat o návrhu organizačního výboru, o tom, že se tisk projedná ve výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 54 z přihlášených 159 poslanců pro 147, proti žádný. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem, o kterém budeme hlasovat, je návrh na přikázání tisku k projednání výboru hospodářskému.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 55 z přihlášených 160 poslanců pro 127, proti 14. I tento návrh byl přijat.

Já tedy mohu konstatovat, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí a výboru hospodářskému. Děkuji panu navrhovateli, paní zpravodajce a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

71.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném cestovním ruchu k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 423/ - první čtení

I tento návrh uvede ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Dávám mu slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedající, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vám předložil návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací Protokolu o udržitelném cestovním ruchu k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat.

Karpatská úmluva je mnohostranná environmentální smlouva, která má rámcový charakter a obecně se zabývá otázkami souvisejícími s udržitelným rozvojem karpatského regionu a předpokládá jejich konkretizaci prostřednictvím postupně sjednávaných protokolů. Protokol o udržitelném cestovním ruchu byl přijat na 3. zasedání smluvních stran karpatské úmluvy, které proběhlo v Bratislavě. V souladu s usnesením vlády byl protokol podepsán dne 27. května.

Jeho cílem je především posílit a usnadnit spolupráci smluvních stran při rozvoji udržitelného cestovního ruchu v Karpatech ve prospěch současných i budoucích generací s cílem maximalizovat pozitivní přínosy cestovního ruchu pro hospodářský a sociální rozvoj regionu a současně zmírnit negativní ekologické a environmentální dopady cestovního ruchu.

Snahou tedy, jak jsem již zmínil, je, aby tato smlouva zakládala parametry, které budou co nejvíce udržitelné. To je nejběžnější slovo v této smlouvě.

Protokol spadá do kategorie mezinárodních smluv upravujících práva a povinnosti osob a zahrnuje věci, jejichž úprava je vyhrazena zákonu. Je tedy takzvanou prezidentskou smlouvou, k její ratifikaci je potřeba souhlasu obou komor Parlamentu České republiky.

Vážená paní místopředsedkyně, paní předsedkyně, paní poslankyně a páni poslanci, dovoluji si vás tedy požádat, aby vaše dnešní rozhodnutí zajistilo další postup k ratifikačnímu procesu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Robin Böhnisch.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, cílem protokolu je posílit a usnadnit spolupráci smluvních stran při rozvoji udržitelného cestovního ruchu v Karpatech s cílem maximalizovat pozitivní přínosy cestovního ruchu pro biologickou rozmanitost, ekosystémy a hospodářský a sociální rozvoj. Protokol napomůže rozvoji spolupráce se sousedními zeměmi. Karpaty tvoří většinu hranic České republiky se Slovenskem a zčásti i hranici s Polskem.

S přijetím protokolu nevzniknou povinnosti platit jiné příspěvky než povinné příspěvky smluvních stran do řádného rozpočtu úmluvy.

Senát Parlamentu České republiky protokol projednal jako senátní tisk 155 a doporučil jeho ratifikaci. Já doporučuji propustit tisk do druhého čtení a přikázat jej zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku a ptám se vás, zda se do ní hlásíte z místa. Nevidím nikoho, obecnou rozpravu tedy končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Má, prosím, někdo ještě jiný, další návrh? Nikoho nevidím.

Rozhodneme tedy o návrhu na přikázání tisku zahraničnímu výboru.

O tomto zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 56 z přihlášených 158 poslanců pro 130, proti žádný. Návrh byl přijat. Byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem je... Hlásí se pan poslanec Husák. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážení paní místopředsedkyně, mám jenom prosbu. V hlasování 55 moje vůle byla hlasovat ano, nefungovalo mi hlasovací zařízení. Pouze pro stenozáznam, nezpochybňuji hlasování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, pane poslanče. Jen pokud já sama vím, tak hlasovací zařízení vám nefunguje už potřetí, takže myslím, že by se tím technika měla zabývat. Děkuji.

Je to bod

72.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Nagojsko-kualalumpurského doplňkového protokolu o odpovědnosti a náhradě škod ke Cartagenskému protokolu o biologické bezpečnosti /sněmovní tisk 436/ - první čtení

I tento návrh uvede pan ministr Tomáš Chalupa. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážení paní místopředsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi tedy představit vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací Nagojsko-kualalumpurského doplňkového protokolu o odpovědnosti a náhradě škod ke Cartagenskému protokolu o biologické bezpečnosti. Tento doplňkový protokol byl přijat na 5. zasedání smluvních stran Cartagenského protokolu o biologické bezpečnosti, které se konalo ve dnech 10. až 15. října v Nagoji v Japonsku. Smlouva pak byla podepsána 11. května 2011, a to v souladu s usnesením vlády ze dne 9. března.

Doplňkový protokol stanoví právní rámec pro povinné osoby, to je provozovatele a příslušné orgány státu, které mají provozovatelé vykonávající působnost a pravomoc jim svěřenou v oblasti nakládání s živými modifikovanými organismy vnitrostátním právem. Nová mezinárodní smlouva vytváří předpoklady k uplatnění společných mezinárodních zásad, k řešení možných nežádoucích dopadů využívání moderních technologií. Jejím cílem je přispět k účinnému zajištění ochrany v oblasti bezpečného přenosu a využívání živých modifikovaných organismů, a tím k lepšímu provádění Cartagenského protokolu. Přistoupení České republiky k této mezinárodní smlouvě je v zájmu podnikatelských subjektů působících v oblasti moderních technologií, neboť budou mít k dispozici pro svou činnost mezinárod-

ní právní rámec potřebný z hlediska jejich řešení případných nežádoucích dopadů takové činnosti na životní prostředí.

Nová mezinárodní smlouva nebude vyžadovat změnu platné právní úpravy.

Dámy a pánové, věřím, že vaše dnešní rozhodnutí zajistí další postup v ratifikačním procesu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, kterým je poslanec David Vodrážka. Prosím.

Poslanec David Vodrážka: Vážení paní místopředsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, přijetí této úpravy je povinností vyplývající z mezinárodních závazků, které jako smluvní strana Cartagenského protokolu o biologické bezpečnosti máme. Jako každý vědecký pokrok neustálý vývoj moderních biotechnologií s sebou kromě vítaných zlepšení přináší též rizika v oblasti biologické rozmanitosti. Proto je právní úprava odpovědnosti a náhrady škod v přeshraničním pohybu těchto organismů nezbytností.

Navrhuji tedy přikázat k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevíráme obecnou rozpravu, nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, zda si někdo přeje vystoupit v této rozpravě. Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Já se ptám, zda někdo navrhuje ještě jiný výbor. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na přikázání tisku k projednání výboru zahraničnímu.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 57 z přihlášených 157 poslanců pro 123, proti žádný, návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že tento návrh zákona byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu, poděkovat panu ministři i panu zpravodaji a ukončit projednávání tohoto bodu.

Mezitím byla doručena písemná omluva paní poslankyně Patricie Kotalíkové. Ta se omlouvá z dnešního dne od 9 do 12 hodin.

Přistoupíme k dalšímu bodu a tím je

1.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb.,
o Rejstříku trestů,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 281/ - druhé čtení**

Žádám pana ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, aby předložený návrh z pověření vlády uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych velmi stručně uvedl vládní novelu předloženého návrhu zákona o Rejstříku trestů. Jedná se o druhé čtení, takže pouze připomenu, že tato novela je mimořádně důležitá, protože má posílit spolupráci mezi jednotlivými rejstříky trestů jednotlivých členských států Evropské unie a má tak posílit v rámci Evropské unie boj proti zločinnosti, proti trestné činnosti. Jde o to, aby si jednotlivé členské státy ve svých rejstřících trestů vyměňovaly informace o tom, že dotyčný občan jednoho státu spáchal trestnou činnost na území jiného státu. Uvedu příklad. Český občan spáchá trestný čin na území Španělska, do budoucna, pokud přijmeme tento návrh, zkrátka a dobře španělský rejstřík trestů, pokud španělský soud shledá našeho občana vinným za to, že spáchal nějakou trestnou činnost, např. trestný čin krádeže, pokud jej shledá pravomocně vinným, tak tato informace bude poskytnuta, automaticky poskytnuta, českému rejstříku trestů. Toto je velmi důležité zvláště proto, aby do budoucna jednotlivé soudy, pokud ukládají občanům Evropské unie tresty, mohly zohledňovat při trestání to, že dotyčný, který je žalován, již v minulosti nějaký jiný trestný čin páchal, např. na území jiného státu. Tedy jde o to, aby do budoucna mohla být v rámci evropského prostoru postihována recidiva, to znamená opakované páchání trestného činu občanem jednoho členského státu.

Tedy celkově tento návrh má pozitivní charakter, povede, jak jsem již řekl, k efektivnímu trestání protiprávního a trestného jednání na území celé Evropy, a vede tak zabránění tomu, že jeden členský stát odsuzuje občana za nějaký trestný čin a neví o tom, že tento člověk na území jiného členského státu již trestnou činnost spáchal.

Chci konstatovat, že návrh byl projednáván ústavněprávním výborem, který víceméně přijal souhlasné stanovisko k návrhu. Změny, které byly v ústavněprávním výboru načteny a schváleny v usnesení, mají víceméně formulační charakter a předkladatel, což je Ministerstvo spravedlnosti, s tímto návrhem souhlasí. Prosím tedy o projednání tohoto návrhu ve druhém čtení.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru, usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk č. 281/1. Nyní prosím zpravodajku ústavněprávního výboru paní poslankyni Ivanu Weberovou, aby se ujala své úlohy.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak už uvedl pan ministr, tato novela je navrhována k implementaci dvou rámcových rozhodnutí Rady Evropské unie, jednak o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříků trestů mezi členskými státy a jednak rámcového rozhodnutí o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení. Tato novela má vlastně hlavní úlohu v tom, že informace o odsouzení občana České republiky soudem jiného členského státu Evropské unie bude nadále zaznamenána do evidence rejstříku trestů automaticky, bez předchozího rozhodnutí Nejvyššího soudu, ale bude z tohoto důvodu zahrnuta pouze do opisu z evidence rejstříku trestů, nikoli tedy do výpisu z evidence rejstříku trestů. Na odsouzení soudy jiného členského státu v trestním řízení se bude hledět jako na odsouzení soudy České republiky, bude-li splněna podmínka oboustranné trestnosti trestného činu, kterého se občan České republiky dopustí. Splnění této podmínky oboustranné trestnosti budou posuzovat orgány činné v trestním řízení, nikoli tedy již Nejvyšší soud.

Dovolte mi také, abych vás informovala o tom, že tento návrh zákona byl projednán ústavněprávním výborem Poslanecké sněmovny na jeho 26. schůzi dne 29. června 2011. Výbor přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila, a rovněž se usnesl na drobných změnách a doplňcích. Jsou to změny legislativně technického charakteru a poté je to změna spočívající v tom, že opisy či výpisy určené soudům, orgánům činným v trestním řízení a pro účely správního řízení jiným státním orgánům a dalším orgánům veřejné moci a žádosti o ně se předávají v elektronické podobě opatřené elektronickým podpisem, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. To tedy urychlí průběh poskytování těchto informací.

V tuto chvíli vám děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali ústavněprávnímu výboru. Paní zpravodajka nás seznámila s průběhem. Nyní otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se pan poslanec Staněk.

Poslanec Pavel Staněk: Paní předsedající, děkuji za slovo. Dámy a

pánové, já bych se s dovolením přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který vám byl rozdan na lavice včera v odpoledních hodinách. Ten pozměňovací návrh se týká úpravy délky zkušební doby při podmíněném propuštění, kdy se diferencují zločiny a přečiny. Ta úprava vám byla rozdána.

Já bych si ještě dovolil nad rámec písemné podoby v pozměňovacím návrhu ještě k tomu něco podotknout z pohledu toho, že momentálně je v Senátu novela, kterou jsme tam poslali, novela trestního zákoníku. Jedná se tedy jen o drobnou legislativně technickou úpravu.

V textu, který vám byl předložen nově, je citován § 89 odst. 1, kde se za slova "dohled" vkládají slova – dovolím si to přečíst: "a současně uložit, aby ve stanovené části zkušební doby navazující na počátek zkušební doby se pachatel zdržoval v určené době ve svém obydlí nebo jeho části."

To je všechno, děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Jen vás chci upozornit, že jsme v obecné rozpravě a vaše návrhy je nutno zopakovat, nebo na ně alespoň odkázat v rozpravě podrobně.

Kdo dále si přeje vystoupit v obecné rozpravě? Nikdo. Obecnou rozpravu uzavírám. Zahajuji rozpravu podrobnou a předpokládám zájem pana poslance Staňka o vystoupení. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Já jsem tedy předběhl rozpravu, takže jenom odkazuji na to, co jsem řekl v obecné rozpravě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a je přihlášená do podrobné rozpravy paní poslankyně Jana Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já si dovoluji navrhnout pozměňovací návrh k tisku 281, k návrhu zákona, kterým se mění zákon o Rejstříku trestů. Rozdala jsem vám ten návrh na lavici včetně odůvodnění. Jedná se o umožnění vězeňské služby pořizovat výpisy z rejstříku trestů, protože k mému velkému překvapení dosud vězeňská služba toto oprávnění na rozdíl od probační a mediační služby neměla, což považuji za chybné. Vězeňská služba k plnění svých úkolů nezbytně potřebuje informace o trestní minulosti vězňů osob. Předchozí trestná činnost vězňů osob představuje závažné bezpečnostní riziko. Absence těchto informací znesnadňuje, nebo i znemožňuje vězeňské službě zpracování vstupního komplexního hodnocení a u osob nastupujících do výkonu trestu odnětí svobody, jejich diferenciaci a stanovení adekvátního programu zacházení. Popisy z trestního rejstříku po přijetí tohoto pozměňovacího návrhu by mohla vězeňská služba získávat mnohem efektivněji bez zatěžování soudů formou dálkového

přístupu. Tento přístup umožní navíc přímé vkládání dat do hodnoticího nástroje SARPO, jehož on-line zavedení nyní vězeňská služba připravuje.

Mohla bych tady hovořit i o konkrétních případech, kdy se vězeňská služba dostala do situace, kdy byla vězeňské službě do výkonu trestu odnětí svobody přivedena nepodmíněně odsouzená osoba za nedbalostní trestný čin a u soudu byl vyhotoven rozsudek s nařízením nástupu do tohoto zařízení a soudcem byl vyžádán opis rejstříku trestů. Odsouzený na tento rozsudek nereagoval, byl na svobodě další tři roky, spáchal úmyslnou trestnou činnost. Po zatčení policií a převezení do výkonu trestu odnětí svobody byl k dispozici starý opis rejstříku trestů, ve kterém vůbec nebyl promítnuta poslední trestná činnost s úmyslem. Takto bych mohla hovořit o celé řadě dalších případů.

Nebudu ctihodnou Poslaneckou sněmovnu zdržovat. Myslím si, že skutečně tímto pozměňovacím návrhem podstatným způsobem zlepšíme práci vězeňské služby, a myslím si, že i toto je naším úkolem. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Jsme v podrobné rozpravě a já se ptám, kdo ještě si přeje vystoupit. Pan ministr.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Paní předsedající, já jsem chtěl navrhnout zkrácení doby mezi prvním a druhým čtením na 48 hodin, protože jak jsem slyšel, oba načtené pozměňovací návrhy mi připadají velmi racionální a myslím, že budeme schopni o tom hlasovat co možná nejdříve. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, také děkuji. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v podrobné rozpravě. Pokud nikdo, podrobnou rozpravu uzavírám. Ptám se na zájem o závěrečná slova pana návrhovatele, paní zpravodajky. Pravděpodobně tento zájem není.

Máme zde k hlasování jeden návrh. Navrhovatel navrhuje zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin a já o tomto návrhu dám hlasovat.

Zahajuji toto hlasování a ptám se, kdo podporuje návrh na zkrácení lhůty. Kdo je proti?

V hlasování číslo 58 z přihlášených 164 poslanců pro 70, proti 43. Návrh nebyl přijat.

Dojde ke kontrole hlasovacích listin. (Probíhá kontrola.) Pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážená paní

předsedkyně, dámy a pánové, moc se omlouvám, ale zcela zjevně jsem hlasoval ano. Moje vůle byla taková, tak jsem také zvedal ruku. Na sjetině mám ne. Prosím o zpochybnění hlasování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Benda zpochybňuje hlasování. O jeho námitce dám hlasovat. Samozřejmě, že nejdřív vás všechny odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu hlasovacími kartami a budeme hlasovat nejprve o námitce pana poslance Marka Bendy. V případě, že bude tato námitka přijata, budeme opakovat hlasování o návrhu na zkrácení lhůty.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu pana poslance Marka Bendy, který podává námitku.

Hlasování o námitce zahajuji a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 59 z přihlášených 139 poslanců pro 107, proti 11. Návrh byl přijat.

Námitka byla tedy přijata a budeme opakovat hlasování o návrhu pana ministra, kterým se má zkrátit lhůta pro třetí čtení na 48 hodin.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 60 z přihlášených 139 poslanců pro 76, proti 53. Návrh byl přijat. Lhůta byla zkrácena.

Děkuji panu ministrovi, paní zpravodajce a končím projednávání tohoto bodu.

Dalším návrhem je

2.

Vládní návrh zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 285/ - druhé čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil a já prosím, aby se ujal své úlohy. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, o trestní odpovědnosti právnických osob vedeme debatu na půdě Poslanecké sněmovny již několik let. Toto je druhé čtení, tedy já pouze velmi stručně připomenu, že se jedná o návrh, který vláda předkládá

v rámci tzv. protikorupčního balíčku. Je to tedy návrh, který patří do kategorie trestní a obecně trestněprávní legislativy, která má pomoci efektivněji postihovat nejen obecnou trestnou činnost, ale zvláště trestnou činnost korupčního charakteru.

Jde o návrh, který mimo jiné po nás dnes vyžadují naše mezinárodní závazky, vyžadují jej také mezinárodní organizace, jejichž jsme členy, například OECD. To je také důvodem, proč vláda tento návrh předkládá, byť samozřejmě teprve praxe ukáže, nakolik trestní odpovědnost právnických osob bude zcela efektivním instrumentem, nebo nakolik bude využíván v praxi méně, nicméně to může ukázat až praxe samotná.

Když dovolíte, já tedy budu pouze konstatovat, že tímto návrhem dochází k průlomům, k výrazné změně trestního práva v ČR, kdy dosud mohly být pachatelé trestných činů pouze fyzické osoby. Do budoucna to tak budou moci být právnické osoby; v zásadě všechny typy právnických osob mimo ty, které jsou v zákoně explicitně vymezeny, že nemohou být pachatelé trestného činu. Mezi tyto vyjmuté právnické osoby například patří stát. Počítá se s tím, že takovéto osoby nebudou moci páchat všechny trestné činy, které dnes zná trestní zákoník. Je asi zjevné, že asi například trestný čin znásilnění těžko může páchat právnická osoba, a proto zákon explicitně uvádí skutkové podstaty, které v zásadě právnická osoba může spáchat.

Za mimořádně obtížnou, důležitou a složitou považuji úpravu tzv. přičitatelnosti, to znamená, jaká protiprávní jednání lze v uvozovkách přičíst právnické osobě jako utmělému útvaru a postihnout ji, ne pouze řekneme její zaměstnance, statutáry atd. Toto také bylo podrobně debatováno na ústavněprávním výboru a mám pocit, že se blížíme k formulaci, která by v praxi neměla způsobovat problémy a neměla by tak být přičítána právnické osobě jednání, která s její činností, zájmy atd. nesouvisí.

Mohu tedy konstatovat, že věc byla velmi podrobně projednána na ústavněprávním výboru. Ministerstvo za tu velmi podrobnou debatu děkuje. Chci říci, že v zásadě se ve většině věcí shodujeme. Debata se určitě povede nad tou částí usnesení ústavněprávního výboru, která rozšiřuje okruh trestných činů, které mohou spáchat právnické osoby. Povede se určitě debata o tom, zda určitá jednání, zvláště například určitá jednání nekalého soutěžního charakteru, mají být postihována správněprávními instrumenty, anebo zda také mají být přenesena do tohoto návrhu zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a mají být také postihována trestněprávně. Avizuji, že toto je v zásadě zcela politické rozhodnutí. Obě varianty jsou možné a my jako předkladatelé se k návrhu usnesení ústavněprávního výboru ve třetím čtení samozřejmě vyjádříme. Nicméně konstatuji, že obě varianty jsou možné a v zásadě se jedná o politické rozhodnutí.

Dámy a pánové, já vás tedy v tuto chvíli poprosím, abyste v rámci

druhého čtení propustili tento sněmovní tisk do další části legislativního procesu. Domnívám se, že návrh, který byl předložen, je v zásadě vyváženou normou, která upravuje trestní odpovědnost právnických osob, dovolil bych si říci, v zásadě střízlivým způsobem, to znamená v tom rozsahu a charakteru, jak to po nás vyžadují mezinárodní organizace. Myslím si, že s takovýmto střízlivým návrhem snad dojdeme k tomu, že tento návrh bude opravdu ku prospěchu postihu řekněme trestněprávních jednání. Snad se nám jako navrhovatelům podařilo napsat ten návrh tak, aby se minimalizovalo zneužití tohoto řekněme návrhu, nebo této úpravy například v boji mezi jednotlivými obchodními společnostmi.

Dámy a pánové, prosím o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 285/1. Nyní se své úlohy ujme zpravodajka ústavněprávního výboru, paní poslankyně Jana Suchá. Prosím.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, ústavněprávní výbor projednal tento návrh na svém zasedání 29. června a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Pokud jde o přijaté pozměňovací návrhy, já bych jenom zmínila pozměňovací návrh, který se týká rozšíření okruhu trestných činů. Jde v podstatě o šest skutkových podstat. Jedná se o porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže, sjednání výhody při zadání veřejné zakázky při veřejné soutěži a veřejné dražbě, pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži, pletichy při veřejné dražbě, poškození vodního zdroje a neoprávněná výroba a jiné nakládání s látkami poškozujícími ozonovou vrstvu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu. Do ní se přihlásil pan poslanec David Šeich. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vyslovil několik poznámek k tomuto návrhu zákona, který tu máme dnes k projednání.

Zavedení trestní odpovědnosti právnických osob je jednou z povinností, kterou na nás klade naše členství v Evropské unii, to je nepochybné, ale že tento institut můžeme do našeho právního řádu vtělit nějakým

způsobem, který je na nás a který zohledňuje tradici, právní jistoty a hospodářské zájmy občanů České republiky, je věcí další.

Připomínám, že tento návrh zákona byl v parlamentu k projednání již v roce 2004. Tento návrh tu byl projednáván za vlády, kterou vedla sociální demokracie. Ten však šel v duchu tehdejší velmi silné protipodnikatelské hysterie. Představoval spíše než neutrální implementaci evropského práva ideologický text, který měl za svůj cíl konečné zúčtování s kapitalismem. V rámci honu na čarodějnice obsahoval velmi nesmyslný a široký výčet trestných činů, za něž by bylo možné podniky postihnout. Je logické, že ODS jako strana hájící svobodu se postavila v té době proti takovému návrhu.

Je třeba si uvědomit, že právnická osoba je na rozdíl od osoby fyzické pouhou fikcí vytvořenou zákonem, že jde jen o nástroj, který je vždy ve svém důsledku řízen fyzickými osobami, takže primární odpovědnost za jakékoli trestněprávní jednání právnické osoby nesou v konečném důsledku osoby fyzické. Je tedy nutné především zjišťovat odpovědnost a případně také trestat tyto fyzické osoby, které za takovéto trestní jednání právnické osoby odpovědnost skutečnou mají. Nicméně je třeba brát jako fakt, že z důvodu rozšíření určitých moderních forem trestné činnosti, jako je legalizace výnosů z organizovaného zločinu, poškozování životního prostředí či třeba počítačové kriminality, je třeba zavádět určité nové formy trestní odpovědnosti také osob právnických.

Mohli bychom tu určitě, a to velmi úspěšně, polemizovat s tím, zdali je skutečně opodstatněné a logické zavádět takovouto trestní odpovědnost právnických osob a zdali by k takovému účelu a cíli, který si klademe, nestačila spíše skutečně kvalitní práce policie, státního zastupitelství a orgánů, které mají v procesu trestního řízení svou roli. Nicméně je to diskuse svým způsobem nad faktem, který nemůžeme ovlivnit, protože některé mezinárodní organizace, které zmínil pan ministr, jako je OECD a Evropská unie, se rozhodly, že touto cestou půjdeme, a my jsme k takovému závazkům přistoupili.

Nicméně musíme-li trestní odpovědnost právnických osob vzhledem k našim závazkům v Evropské unii nějakým způsobem akceptovat, je třeba alespoň minimalizovat dopady této nové a docela velmi revoluční úpravy v našem právním řádu. Z těchto důvodů nebudu mluvit o samotné podstatě institutu, který zavádíme, ale musíme se pokusit alespoň minimalizovat náklady a dopady tohoto opatření.

Mé návrhy vycházejí z jednoduché premisy, protože musíme mít na mysli, že odpovědnost právnických osob nikdy nemůže být z povahy věci srovnatelná s trestní odpovědností osob fyzických, a že tedy trestní postih je spíše modifikací a rozšířením odpovědnosti právnické osoby ve správním řízení. My jsme se rozhodli touto cestou nejít. Právní experti

Ministerstva spravedlnosti shledali tuto cestu, kterou jsme si také mohli vybrat, to znamená postihování právnických osob formou správního trestání – my jsme si tuto cestu nevybrali, protože bylo zhodnoceno, že je to cesta velmi nákladná, vytvářela by určité nové paralelní struktury v justici, vyzadovalo by to určité náklady. A já respektuji toto rozhodnutí, které nebylo zvoleno z důvodu vysoké finanční a administrativní náročnosti zavedení tohoto opatření.

Rozhodli jsme se jít tedy cestou skutečně trestní odpovědnosti právnických osob. Řekl bych, že výčet trestných činů není nikterak banální. Je to velmi obsáhlý dvoustránkový výčet trestných činů, které tu jsou na dvou téměř popsaných listech papíru hustého textu. Nejde o nějaké mírné dva až tři delikty, které by byly opravdu specifické pro právnickou osobu, jako může být počítačová kriminalita, nelegální software, zapojení právnické osoby třeba v legalizaci výnosu z teroristické činnosti či praní špinavých peněz. Tam skutečně právnická osoba může mít některé rysy sui generis, které jsou typické jen pro ni. Jedná se tu i třeba o sexuální nátlak, sexuální obtěžování právnické osoby, a tam si myslím, že zavinění budeme velmi obtížně prokazovat. Proto velice varuji před tím, abychom nevytvářeli jakýsi institut polních soudů s právnickými osobami a velmi vážili, za jaké trestné činy a jakými sankcemi budou právnické osoby postíženy.

Slovy evropské směrnice, musíme přijmout opatření nezbytná a účelná, přiměřená a odrazující. Takové sankce jsme povinni přijmout. Čili konkrétní podoba těchto sankcí není podle mého názoru přesně stanovena a musí být pouze účinné, přiměřené a odrazující, zatímco taxativní výčet trestních odpovědností dán je, a pan ministr spravedlnosti velmi správně šel tou cestou, že od socialistického návrhu, který tu byl a byl velmi široký v trestní odpovědnosti právnických osob, šel výčtem pouze takovým, který nám kladou naše mezinárodní závazky, tedy výčtem zúženým, a šel jen do toho standardu, ke kterému jsme se zavázali v našich mezinárodních závazcích. Z tohoto pohledu vítám, že nový návrh obsahuje na rozdíl od roku 2004 skutečně jen ty skutkové podstaty, které jsou nám kladeny mezinárodními závazky jako povinnost.

Mám například vážné pochybnosti o tom, jak se bude právnická osoba dopouštět sexuálního zneužívání, ale dobrá.

Přejdu proto rovnou k tomu, co ještě v této situaci můžeme udělat, co ještě můžeme změnit, a to jsou sankce. To jsou sankce, které tento zákon právnickým osobám ukládá. Ve výčtu, který je v zákoně obsažen v § 15 odst. 1 pod písm. a) až h), se mluví o těchto sankcích: zrušení právnické osoby, propadnutí majetku, peněžitý trest, propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, zákaz činnosti právnické osoby, zákaz plnění veřejné zakázky, zákaz přijímání dotací a subvencí a uveřejňování rozsudku.

O sankcích pod písmeny b) až g) z toho pohledu, akceptujeme-li sa-

motnou skutečnost, že tento návrh musíme přijmout, což se mému liberálnímu přesvědčení velmi přičí, se dá hovořit jako o přiměřených.

Považuji za určitý exces zrušení právnické osoby. To je pro právnickou osobu určitý trest smrti právnické osoby. Velmi se samozřejmě ptám na to, jak se bude nakládat se závazky takové právnické osoby k dalším právnickým osobám, ve vztahu právnické osoby vůči jejím zaměstnancům, do jaké právní jistoty se vrhnou tito zaměstnanci, do jaké právní jistoty se vrhnou dodavatelské a odběratelské vztahy mezi právnickou osobou a jinými právnickými osobami, kdy jednoho dne se prostě zaměstnanci dočtou na internetu, že jejich právnická osoba prodělala trest smrti, byla zrušena. Oni tedy přišli do práce a vlastně už u nikoho zaměstnání nejsou, protože právnická osoba byla zrušena. Ti, kdo mají splatné faktury s touto právnickou osobou, se také dočtou, že právnická osoba je zrušena a už neexistuje, čili vlastně nemají mít vůči komu závazky a jejich závazky propadají. Na tyto věci nepochybně je myšleno, ale chci říct, že nebude v realizační praxi zdaleka tak snadné takováto opatření prosadit. Neříkám, že se na to nemyslí, ale bude to v realizační praxi velmi, velmi obtížně realizovatelné.

Musíme si v tomto smyslu položit otázku, jestli nám jde skutečně o zamezení páchání té nejzávažnější trestní odpovědnosti, ve kterých může mít svou roli i právnická osoba, zdali nám jde o odrazení od těchto činů a o určitý odstrašující efekt, anebo zdali chceme opravdu nějaké demonstrační a drakonické tresty pro právnické osoby. Já si myslím, že tou cestou, kterou jdeme, tedy cestou minimální, kterou zvolilo Ministerstvo spravedlnosti, je nepochybně cesta správná. Jakékoliv úvahy o dalším rozšiřování trestní odpovědnosti právnických osob považuji opravdu za veskrze zločinné.

A můj další návrh se týká zrušení ještě jedné sankce, kromě sankce zrušení právnické osoby, kterou skutečně považuji za v pravém slova smyslu trest smrti pro právnickou osobu, tak navrhuji zrušit ještě sankci pod písm. h), to znamená uveřejnění rozsudku, kterou považuji spíše za směšně symbolickou sankci, protože tato sankce je, že právnická osoba musí na svůj náklad v hromadných sdělovacích prostředcích publikovat rozsudek, který je proti ní vyneseno. Ačkoliv předpokládám a považuji právnickou osobu skutečně za určitou právní fikci, tak i v tomto smyslu považuji takovouto sankci za nedůstojnou, dokonce i fiktivní osobu, tedy osobu právnickou, aby sama na svůj náklad musela rozsudek proti sobě zveřejňovat. To považuji opravdu spíše za velmi zvláštní.

Zásadní připomínky k tomuto zákonu jsem v tomto smyslu vnesl. A jak jsem již zmínil, vnímám povinnost, která nám plyne z mezinárodních závazků. Mé liberální přesvědčení se velmi tomuto institutu brání a má velký problém s jeho akceptací. Nicméně Česká republika je jistě solidní partner, který respektuje zásady pacta sunt servanda, tedy že ve svých závaz-

cích a ve svých smluvních vztazích dodržuje své závazky. Na straně druhé by ale neměla jít nějakým drakonickým způsobem.

Minimálně zrušení těchto dvou sankcí, tzn. sankce zrušení právnické osoby, skutečně jakéhosi trestu smrti pro právnickou osobu, a sankce publikování sama na sebe hanebného rozsudku na vlastní náklad, který je spíše úsměvný a nepovažuji ho už za tak zásadní, tak tyto dva návrhy vznesu v rozpravě podrobně.

Myslím si, že bychom v honu na čarodějnice vždy měli mít velmi na paměti, že poškozování podnikání a právnických osob má vždy přímou souvislost s poškozováním jejich zaměstnanců, má vždy přímý dopad na zaměstnanost. Jakékoliv znesnadnění podnikatelského prostředí ztíží zaměstnávání lidí a vytvoří více nezaměstnaných. Tuto přímou souvislost mezi zaměstnavateli a jejich pracovníky, mezi svobodným prostředím pro podnikání a méně svobodným prostředím pro podnikání, vždy musíme klást rovnítko mezi novými příležitostmi pro zaměstnance a příležitostmi pro zaměstnance, které ubudou a které vytvoří nové houfy nezaměstnaných.

Čili své náměty k tomuto návrhu jsem vznesl, své podněty i připomínky a kritické otázky. Ale jsme tu před realitou, která nás z důvodu mezinárodních závazků staví do velmi úzkého koridoru. Zkusme tím koridorem proplout aspoň v minimalistické míře, která je možná, protože věřte, že tento návrh rozhodně nepůjde ve smyslu liberalizace a svobodnějšího podnikatelského prostředí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byl pan poslanec David Šeich. Ptám se, kdo dále chce vystoupit v obecné rozpravě. Hlásí se pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, členové vlády, paní a pánové, já bych to, co říkal kolega Šeich, kdyby tam nebylo tolik ideologického balastu, docela podpořil, vzhledem k tomu, že on argumentoval v podstatě proti tomuto návrhu zákona. Jsem totiž hluboce přesvědčen o tom, že nejde o žádný liberalismus, že jde jenom o to, jestli si uvědomuje, co právnická osoba je nebo není a jestli je vůbec možné, a bychom se zabývali trestním právem vůči právnickým osobám. Jsem přesvědčen, že za právnickou osobu vždycky jedná nějaká konkrétní fyzická osoba, že trestní právo se vztahuje právě pouze k fyzickým osobám, a nepletl bych si správní rozhodování vůči právnickým osobám s trestním právem. Chápu, že tady existuje jakýsi mezinárodněprávní závazek vyplývající z našeho členství v Evropské unii, ale jsem hluboce přesvědčen o tom, že samotný tento závazek je teoreticky právně zcela pochybný, a byl bych rád, kdyby pan ministr tuto věc uznal a začal raději jednat na úrovni Evropské unie o tom, že je to nesmysl.

Řeknu vám jeden konkrétní příklad, co se stane, až bude trestněprávní odpovědnost právnických osob. Protože jsme tady dlouhou dobu samozřejmě jednali, než se tady podařilo vůbec najít jakousi minimální shodu na tom, jak například projednat vůbec přestupky v dopravě, případně trestné činy v dopravě, když nepůjde o výmluvu na osobu blízkou. V tomto ohledu to dávám jako příklad zcela krajní. A je evidentní, že to bude tak, že bude spáchán dopravní přestupek, nikdo se nepřihlásí, jednatel firmy neřekne, kdo řídil to konkrétní vozidlo, a dojde například k usmrcení. Ale budeme trestat právnickou osobu XY s r. o. za to, že byla způsobena smrt, protože nenajdeme konkrétního pachatele? Říkám, není to předmětem té úpravy, která je předložena. Ale takhle to ve skutečnosti může dopadnout při jakékoliv změně návrhu zákona, který tady projednáváme, prosím vás. Právnická osoba XY s r. o. určitě neodpovídá za usmrcení konkrétního účastníka dopravní nehody, bude za něj odpovídat vždycky řidič nebo jiný účastník dopravní nehody, který zavinil kolizi.

V tomto ohledu vám říkám, že samotná úprava trestní odpovědnosti právnických osob je nesmyslná. Bavme se o tom, že jde o správní trestání, že jde o správní rozhodnutí, které může být, jak tady s oblibou používal předřečník, trestem smrti pro právnickou osobu. Ano, protože i dnes existují postupy, kterými lze přinutit právnickou osobu, aby zanikla její existence, protože prostě vstoupí do likvidace. Už kvůli tomu, že napáchala tolik škod, například porušením zákona o ochraně životního prostředí, že budou muset zaplatit takové pokuty, že v podstatě její finanční solventnost zanikne a proběhne konkursním řízením nebo insolvenčním řízením a výsledkem takového řízení bude vstup do likvidace a likvidace takové společnosti, která takové škody napáchala.

Já osobně odmítám – osobně odmítám! – a bychom si pletli to, co je správní rozhodnutí, případně soudní rozhodnutí, kterým se mění práva a povinnosti právnických osob, s trestním právem. Trestní právo je vždycky konkrétní čin konkrétní fyzické osoby, kterým se vstupuje do práv jiných. A v tomto ohledu nechci – promiňte mi – z pohledu teoretického, z pohledu teorie práva přistoupit na to, že právnická osoba má trestní odpovědnost.

Jiná věc je, jakým způsobem se zachováme k tomu mezinárodnímu právnímu závazku. V tomto ohledu jsem přesvědčen, že i tady je namístě, aby návrh toho zákona byl vrácen navrhovateli k přepracování, a protože jsme ve druhém čtení, tak samozřejmě jsem přesvědčen, že možné je, a bychom podali návrh na zamítnutí. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, pan poslanec Filip tedy navrhl jak vrácení zákona k novému projednání. (Pan poslanec nonverbálně zpochybňuje.) Já jsem to tak vnímala, pane poslanče, můžete to, prosím, zopakovat, ať tady je jasno.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Ano, upřesňuji tedy, abych se nedotkl zákona o jednacím řádu, že mým úmyslem v tom projevu bylo vrátit návrh zákona k novému projednání, a v případě, že nebude přijat takový návrh, aby na začátku třetího čtení bylo hlasování o zamítnutí tohoto návrhu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, o návrhu na zamítnutí budeme eventuálně hlasovat až ve třetím čtení, ale nyní svolávám ještě naše kolegy. Odhlásím vás, resp. nejdříve se musím ještě ujistit o tom, že nikdo další v obecné rozpravě už nechce vystoupit... a tuto rozpravu ukončuji. Budeme tedy hlasovat o návrhu na vrácení návrhu zákona výboru k novému projednání. Já jsem vás odhlásila, prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami.

O návrhu zákona – vrácení výboru k novému projednání v tuto chvíli zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 61 z přihlášených 139 poslanců pro 43, proti 82. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat. Zahajují podrobnou rozpravu. Do ní je přihlášen písemně pan poslanec Miroslav Svoboda.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, dovolte, abych načelil tři pozměňující návrhy, které se vážou k této novele.

První z pozměňujících návrhů je pozměňující návrh k ústavněprávnímu výboru, k číslu tisku 285/1, kdy z bodu II.2 § 7 se vypouštějí slova: “za slova” § 245 trestního zákoníku se vkládají slova porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže (§ 248 trestního zákoníku) “a slova” sjednání výhody při zadání veřejné zakázky při veřejné soutěži a veřejné dražbě § 256 pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži § 257. (?)

Důvodová zpráva. Pozměňující návrh ústavněprávního výboru navrhuje rozšířit výčet trestných činů, jichž by se mohla dopustit právnická osoba, mimo jiné o činy, které jsou porušením zákona o ochraně hospodářské soutěže a zákona o veřejných zakázkách, jejichž dodržování kontroluje v současné době výlučně Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, což je § 248, 256 a 257 trestního zákoníku. Navrhuje se tyto činy z působnosti orgánů činných v trestním řízení vyloučit a ponechat je výlučně v působnosti ÚOHS s tím, že trestní odpovědnost osob fyzických by nebyla nijak dotčena. Zavedení trestní odpovědnosti právnických osob za předmětné delikty by nezvýšilo efektivitu jejich vyšetřování. Orgány činné v trestním řízení nemají s touto oblastí prakticky žádné zkušenosti. Zatímco

například ve věci zakázaných dohod nebylo vedeno žádné trestní řízení proti fyzickým osobám, ÚOHS uložil jenom v posledních pěti letech soutěžitelům pokuty přesahující jednu miliardu korun. Obdobně v oblasti zadávání veřejných zakázek vede ÚOHS stovky řízení ročně. Rozšíření trestní odpovědnosti by nadto mohlo vést k porušení mezinárodních závazků České republiky. V oblasti zakázaných dohod unijní právo požaduje, aby při vyšetřování meziresortních kartelů bylo vedle národního vždy aplikováno současně i unijní právo, což zákon o trestní odpovědnosti právnických osob neumožňuje. Nadto je vyžadována rozsáhlá spolupráce mezi národními a unijními orgány – opět zákonem o trestní odpovědnosti právnických osob je neřešena. Ještě závažnější problém by mohl nastat v oblasti veřejných zakázek, kdy národní orgány musejí mít možnost vydávat tzv. předběžná opatření, zejména rozhodnutí o pozastavení zadávacího řízení, o zákazu uzavření smlouvy v zadávacím řízení. Orgány činné v trestním řízení takovým oprávněním nedisponují, což by mohlo účinnou ochranu v této oblasti zcela paralyzovat.

Pozměňující návrh č. 2. K samotnému tisku 285, kdy v § 28 odst. 1 se slovo brání nahrazuje slovem nebrání.

Důvodová zpráva. Řada trestných činů, za které by měly být podle návrhu zákona o trestní odpovědnosti právnických osob právnické osoby trestně odpovědné, představuje delikty, jejichž vyšetřování je v současné době ve výlučné působnosti vysoce specializovaných správních orgánů. Zavedení trestní odpovědnosti právnických osob za takové delikty by nezvýšilo efektivitu jejich vyšetřování, neboť orgány činné v trestním řízení nemají s touto oblastí prakticky žádné zkušenosti. Zatímco například ve věci zakázaných dohod nebylo vedeno žádné trestní řízení proti fyzickým osobám, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže uložil jen v posledních pěti letech soutěžitelům opět pokuty přesahující jednu miliardu korun. Navrhuje se proto, aby zahájení případného trestního řízení nezbavovalo takové specializované státní orgány možnosti vést řízení vlastní. Zásada zakazující dvojí trestání téhož deliktu téže osoby by tak nebyla porušena, neboť v případě, že by orgány činné v trestním řízení dospěly k závěru, že byl trestný čin spáchán, by správní orgán své řízení zastavil.

A konečně pozměňující návrh č. 3 také k tisku 285. Samotné znění pozměňujícího návrhu je: V § 28 odst. 1 se za slova nucené správy vkládají slova předběžných opatření podle jiného právního předpisu o veřejných zakázkách.

Dovolte důvodovou zprávu. Pozměňující návrh ústavněprávního výboru, tisk 285/1, navrhuje rozšířit výčet trestných činů, jichž by se mohla dopustit právnická osoba, mimo jiné o činy, které jsou porušením zákona o veřejných zakázkách, jehož dodržování kontroluje v současné době

výlučně Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, opět § 248, 256 a 257 trestního zákoníku.

Zavedení trestní odpovědnosti právnických osob za předmětné delikty by nezvýšilo efektivitu jejich vyšetřování. Orgány činné v trestním řízení nemají s touto oblastí prakticky žádné zkušenosti, jak už jsem řekl, zatímco ÚOHS vede stovky řízení ročně. Navrhuje se proto do tohoto zákona o trestní odpovědnosti právnických osob výslovně zakotvit, že i v případě, kdy řízení povedou orgány činné v trestním řízení a ÚOHS tedy nebude oprávněn rozhodnout o vině a trestu, je zachována působnost ÚOHSu o těchto předběžných opatřeních rozhodnout.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec David Šeich.

Poslanec David Šeich: Paní předsedající, chci se přihlásit s řádnou přihláškou do podrobné rozpravy, jestli je to možné.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: V tom případě musím respektovat pořadí přihlášených a slovo dostane pan poslanec Tancoš.

Poslanec Josef Tancoš: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu o trestní odpovědnosti právnických osob a je to v bodě § 358, je tam rozšíření o bod 6. A budu citovat: V bodě 1. Kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že v bodě a) napadne jiného, hanobí hrob, historickou nebo kulturní památku nebo v bodě b) hrubým způsobem ruší přípravu nebo průběh organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí nebo v bodě c) neoprávněně vstoupí po skončení organizovaného sportovního utkání na hrací plochu anebo v bodě d) jako návštěvník před zahájením organizovaného sportovního utkání, v jeho průběhu nebo po jeho skončení má obličej zakrytý způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím jeho identifikaci, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. A nyní vystoupí v podrobné rozpravě pan poslanec David Šeich.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, chci se jen přihlásit k pozměňujícím návrhům, které jsou rozdány na vašich lavicích. A jsou to pozměňující návrhy, které se snaží vypustit dvě

ze sankcí uvedených v tomto právním předpisu, a to sankce pod písmenem A a písmenem H. První ze sankcí je sankcí zrušení právnické osoby, jak jsem zmínil, ten výše zmíněný trest smrti pro právnickou osobu. A pod písmenem H je to sankce zveřejnění na svůj náklad rozsudku o právnické osobě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v podrobné rozpravě. Nevidím nikoho, končím podrobnou rozpravu.

Dříve než se zeptám na zájem o závěrečná slova, tak vás ještě seznámím s další písemnou omluvou. Od 12 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Otto Chaloupka.

Nyní se ptám pana ministra a paní zpravodajky, zda si přejí vystoupit se závěrečným slovem po ukončené rozpravě. Pan ministr.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Chci pouze konstatovat k probíhající rozpravě přesně to, co jsem řekl ve svém úvodním slově, že bude třeba na velmi citlivém politickém posouzení jednotlivých poslanců, jak má celkový výčet trestných činů, které mohou spadat pod trestní odpovědnost právnických osob, vypadat. A kde je řekněme hranice správněprávního trestání, a tedy působnosti správních orgánů, jako je například Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, vidím, že se hlásí pan poslanec Tancoš, ale rozprava je uzavřena. Toto již bylo závěrečné slovo pana ministra. Leda, že by pan ministr znovu otevřel rozpravu.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Dobře, otevírám rozpravu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak, pan poslanec Tancoš v podrobné rozpravě, která byla znovu otevřena. Prosím.

Poslanec Josef Tancoš: Děkuji. Já jen v krátkosti. Popletl jsem si sněmovní tisk. Dával jsem pozměňující návrh na číslo 286, tohle bylo 285. Takže stahuji pozměňovací návrh.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Jinými slovy, váš přednes se vztahoval k jinému tisku a berete zpět vše, co jste zde přednesl.

Poslanec Josef Tancoš: Ano, a načtu ho hned následně v dalším bodě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Bylo to srozumitelné. Já znovu uzavřu podrobnou rozpravu. Závěrečná slova – jedno bylo předneseno, paní zpravodajka nemíní už vystoupit. Žádný návrh nebyl podán. Paní zpravodajko, je tomu tak, není o čem hlasovat? Děkuji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k bodu číslo

3.

Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 286/ - druhé čtení

Z pověření vlády i tento návrh uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil a já prosím, aby se ujal slova.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedající. Zde mé úvodní slovo ve druhém čtení bude velmi stručné, protože jde v zásadě o technickou doprovodnou normu, která novelizuje cca kolem 50 právních předpisů tak, aby mohl být v případě přijetí zákona o trestní odpovědnosti právnických osob tento nový institut implementován do celého právního řádu. To znamená, je to jakási implementační novela, která má umožnit, aby trestní odpovědnost navazovala a splynula s ostatními právními předpisy.

Tolik tedy mé stanovisko. Chci konstatovat, že návrh byl podrobně projednán ústavněprávním výborem a usnesení, které bylo přijato, obsahuje pouze technické formulace, reaguje na aktuální podobu právního řádu, není tam žádná v zásadě věc, která by vyvolala větší problémy či větší politickou debatu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 286/1 a paní zpravodajka poslankyně Jana Suchá už je připravena ke svému vystoupení. Prosím.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, paní předsedající. Ústavněprávní výbor projednával návrh zákona na své schůzi dne 13. července a doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Neříká tak, obecnou rozpravu proto končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Do ní je písemně přihlášen pan poslanec Zdeněk Boháč a já mu dávám slovo.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, vážená vládo, pěkné dopoledne. Já bych si dovolil načíst malou technickou novelu, která se týká zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. Zpracovatelé přišli za mnou s tím, že došlo k určité sice technické, ale chybě při schvalování tohoto zákona. Věřím, že příznání v tuto chvíli bude spíše polehčující okolností a že budeme shovívaví a velkorysí a zpracovatelům tohoto zákona promineme tuto chybu.

Takže si dovoluji načíst tuto technickou novelu. V části 38., tedy Změna zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, se za bod 3 vkládá nový bod 4, který zní: 4. V § 113 odst. 3 se slova “§ 67 odst. 1 písmeno g)” nahrazují slovy “§ 67 odst. 1 písmeno f)”.

Odůvodnění: Jedná se o technickou novelu spočívající v odstranění ne- správného zpětného odkazu v zákoně, který byl realizován zákonem č. 255/2011 Sb. Novela odstraní neodůvodněné rozdíly v důvodech, z jakých je oprávněn Národní bezpečnostní úřad na základě oznámení odpovědné osoby zastavit bezpečnostní řízení o vydání osvědčení fyzické osoby a na základě oznámení právnické osoby, podnikající fyzické osoby a orgány státu zastavit bezpečnostní řízení o vydání dokladu o bezpečnostní způsobilosti fyzické osoby.

Tolik asi tato technická novela. Já věřím, že budeme shovívaví a zpracovatelům tento malý nedostatek promineme. Děkuji za pochopení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Hlásí se pan poslanec Tancoš.

Poslanec Josef Tancoš: Dámy a pánové, ještě jednou, já už jsem to tady před chvílí přečetl. Takže už jenom se přihlašuji k tomu pozměňovacímu návrhu, který –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, prosím, nemůžete se přihlašovat, protože šlo o jiné projednávání jiného tisku. Je třeba návrhy přednést, anebo odkázat na písemné vyhotovení. Nikoli na to, co bylo předneseno omylem. Prosím.

Poslanec Josef Tancoš: Takže ještě jednou, dámy a pánové, přihlašuji

se k pozměňovacímu návrhu trestní odpovědnosti, sněmovní tisk číslo 286. Jedná se o rozšíření bodu 6 § 358:

Je to v bodě jedna: Kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubě neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že v bodě a) napadne jiného, hanobí hrob, historickou nebo kulturní památku, nebo v bodě b) hrubým způsobem ruší přípravu nebo průběh organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí, nebo v bodě c) neoprávněně vstoupí po skončení organizovaného sportovního utkání na hrací plochu, anebo v bodě d) jako návštěvník před zahájením organizovaného sportovního utkání, v jeho průběhu nebo jeho skončení má obličej zakrytý způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím jeho identifikaci, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím. Podrobnou rozpravu uzavírám. Ptám se, zda si přeje vystoupit se závěrečným slovem pan navrhovatel nebo paní zpravodajka. Nikoliv. Protože nemáme o čem hlasovat, mohu ukončit projednávání tohoto bodu, poděkovat jak paní zpravodajce, tak panu ministrovi.

Přistoupíme k dalšímu bodu, kdy mě v řízení vystřídá paní předsedkyně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Zahajují projednávání bodu

4.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 310/ - druhé čtení

Požádám, aby tento návrh uvedl z pověření vlády ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl tuto novelu obchodního zákoníku. Jedná se o novelu, která reaguje na celou řadu praktických problémů, které se při aplikaci obchodního zákoníku v poslední době vyskytly, a má také v zásadě použít bych protikorupční charakter, protože např. do budoucna odstraňuje možnost mít tzv. fiktivní sídlo obchodní společnosti. To znamená odstraňuje to, že obchodní

společnost je hlášena v uvozovkách na určitém místě, má zde formální sídlo a nikdy se v této lokalitě, na tomto místě, společnost nebo její zaměstnanci nebo její provozovna nebo nějaká její jiná entita nevyskytovala. To je předmětem tohoto návrhu.

Co považují za velmi důležité, je to, jak návrh byl projednán v ústavněprávním výboru. Jsem velmi rád, že poslanci si osvojili návrh Ministerstva spravedlnosti, který řeší tzv. souběh funkcí. To je velmi důležitá záležitost, která v posledním půlroce vyvolala velké debaty ve společnosti a zvláště mezi podnikateli, kdy soudy začaly negativně posuzovat tzv. souběh funkcí, tzn. souběh funkce člena statutárního orgánu a zaměstnavatele. Konkrétně se jedná o to, že dotyčná fyzická osoba v obchodní společnosti současně byla členem statutárního orgánu, např. členem představenstva, a současně např. ředitelem. Takovýto souběh funkcí byl posuzován podle našeho názoru českými soudy příliš restriktivně. A právě proto, aby se odstranily určité interpretační problémy, tak v této novele, v usnesení ústavněprávního výboru je tento problém řešen tak, aby souběh funkcí za splnění zákonných podmínek mohl být možný a nevznikaly tak problémy. Myslím si, že je to velmi důležité. A návrh, který byl předložen a byl projednán a schválen ústavněprávním výborem, je v zásadě srovnatelný s tím, jak problematiku souběhu funkcí mezi členem statutárního orgánu a řekněme manažerskou pozicí řeší i jiné státy Evropské unie.

Dámy a pánové, já vás prosím o podporu tohoto návrhu. Jedná se o normu, která má spíše technický než řekněme politický charakter, lze-li to takto říci. Domnívám se, že je dobré návrh projednat a pustit do dalšího čtení. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali projednání ústavněprávnímu výboru, jeho usnesení nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 310/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru ústavněprávního pana poslance Marka Bendu.

Poslanec Marek Benda: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové. Ústavněprávní výbor projednal na své 26. schůzi 29. června 2011 tento návrh zákona a přijal změny, které máte v usnesení číslo 60. Jedná se v podstatě opravdu o řešení jedné problematiky, a to pověření obchodním vedením, kde díky rozhodování Nejvyššího soudu vzniklo několik pochybností, jak je to s možností souběhu zaměstnavatele a funkce – Nejvyššího správního soudu, pardon. Došlo k pochybnostem, jak je to se souběhem funkce zaměstnance a zároveň jednatele. Takže je snaha toto vyřešit, abychom nezadělávali do budoucna na velké problémy. Samozřejmě do minulosti,

a o tom se také hodně na ústavněprávním výboru mluvilo, řešení možné není. Tam je potřeba to ponechat na výklad předpisů.

Já doporučuji, aby Poslanecká sněmovna tento návrh zákona schválila. A pak se s dovolením, paní předsedkyně, přihlásím do podrobné rozpravy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Otevírám nyní obecnou rozpravu. Mám do ní jednu přihlášku. Slovo dostává pan poslanec Petr Hulinský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, kolegyně, chtěl bych říct, že předkládaný návrh novely obchodního zákona vnímám obecně jako pozitivní. Přesto si myslím, že jsou tam některé věci, nad kterými se budeme muset zamyslet, a v podrobné rozpravě pak přednesu návrh.

Určitě někteří z nás dostali stanoviska různých právníků, různých občanů a musím říct, že mě jeden velmi zaujal. A když jsem se nad tím zamyslel, tak jsem řekl, že má občan pravdu. Protože když se podíváme konkrétně třeba potom na bod číslo 3 ustanovení § 28 týkající se odst. 1, kde se vkládá "Rodné číslo se zapisuje do obchodního rejstříku. Neuvádí se výpis z obchodního rejstříku ani nezveřejňuje v Obchodním věstníku. Je-li rodné číslo uvedeno v listinách zakládáných do Sbírký listin, zveřejňují se tyto listiny postupem podle tohoto zákona včetně rodného čísla.", tak opravdu si myslím, že to ustanovení není vhodné. Protože jsem přesvědčen, že pokud bude návrh v tomto znění přijat, dojde k tomu, že někdo fakticky v budoucnosti nebude moci pomocí občanského průkazu poznat, zda se jedná o osobu, která je statutárním orgánem právnické osoby, nebo jeho členem, nebo jinou osobu téhož jména, např. otec a syn bydlící na stejné adrese. Poté co začnou být vydávány občanské průkazy bez uvedení trvalého bydliště, bude jakékoli ověření totožnosti např. jednatele porovnáním výpisu z obchodního rejstříku a občanského průkazu prakticky nemožné, neboť k porovnání zůstane pouze jméno a příjmení.

Takže v podrobné rozpravě se přihlásím znovu a navrhuji toto vypustit, protože se domnívám, že opravdu není možné, aby to takto v tom zákoně bylo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Zeptám se, zda se někdo hlásí ještě do obecné rozpravy. Pan poslanec Marek Benda, prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já bych se chtěl krátce přihlásit v reakci na to, co teď

zaznělo od pana poslance Hulinského, protože vím, že ten podnět sem přišel.

Velmi prosím – a je to výsledek složitých dohod mezi Ministerstvem spravedlnosti a obchodním rejstříkem, Úřadem na ochranu osobních údajů – abychom se nepokoušeli dělat z rodného čísla univerzální identifikátor, který bude fungovat v obchodním rejstříku. Je to velký omyl. Rodné číslo má být pokud možno ze všech veřejných seznamů vyndáno. A jestli si někdo myslí, že si pomůžeme tím, že budeme nechávat v obchodním rejstříku rodné číslo, vede to jenom k velkému zneužívání. A to nebezpečí je značné. Již deset let se mluví o tom, že rodné číslo v žádném případě nemá být univerzální identifikátor. V souvislosti se všemi připravovanými seznamy, registry a dalšími rodné číslo nebude používáno. Nechtějme ho tedy zachovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přihláška do obecné rozpravy není, proto ji končím. Jsme v rozpravě podrobné, kterou zahajují. Do ní je přihlášen pan poslanec Marek Benda, poté pan kolega Hulinský.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já mám jeden krátký pozměňovací návrh, který vyplývá z návrhů, které byly schváleny ústavněprávním výborem, a v podstatě řekl bych skoro technickým nedopatřením se nedostal do našeho usnesení, a to na závěr vložit bod: V § 194 odst. 1 poslední věta se za slova "podle § 66 odst. 2" vkládají slova "odměnu za výkon funkce". Konec návrhu.

Jde o to, abychom promítli to, co bylo navrženo ústavněprávním výborem, i do ustanovení § 194. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Hulinského.

Poslanec Petr Hulinský: Já tedy předkládám, vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, pozměňovací návrh, aby body v novelizujícím ustanovení v § 28, tedy bod č. 3 a na něj navazují bod č. 4, z návrhu novely byly odstraněny.

To je můj návrh v podrobné rozpravě s tím, že bych chtěl opravdu říct, že nás čeká diskuse. Já si fakt neumím představit do budoucna, že budeme určovat statutární orgány pouze podle jména a příjmení, protože otec a syn můžou mít naprosto rozdílné názory – a poznáme je v občanském průkazu potom jak? Pane kolego, budeme to muset ještě opravdu řešit. Myslím si, že kdybychom to přijali tak, jak to je, tak je to opravdu chyba.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se, zda se někdo hlásí dále do podrobné rozpravy. Pan ministr Jiří Pospíšil. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Já chci, vážená paní předsedkyně, za předkladatele požádat o zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Další přihláška do podrobné rozpravy? Prosím, není-li, končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu, který zde právě zazněl, to jest o návrhu na zkrácení lhůty pro projednání ve třetím čtení na 48 hodin. Odhlašuji vás všechny, zároveň jsem přivolávala naše kolegy z předsálí. Prosím vás, abyste se všichni přihlásili, a za malý okamžik zahájíme hlasování.

Toto hlasování ponese číslo 62. Zahajuji hlasování. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na zkrácení na 48 hodin. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 62 přítomno 129 pro 69, proti 57. Tento návrh byl přijat.

Končím druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona, tedy projednávání bodu 4, sněmovního tisku 310. Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministroví.

Zahajuji projednávání bodu

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 322/ - druhé čtení

Opět požádám, aby z pověření vlády tento návrh uvedl ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, paní předsedkyně, Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych stručně uvedl tuto novelu zákona o znalcích a tlumočnících.

Nejprve chci obecně konstatovat, že filozofií či hlavním smyslem této novely je zpřesnit pravidla pro možný postih soudních znalců za jejich případná protiprávní či řekněme neetická jednání. Cílem je, aby zde byla jasná a přehledná pravidla, která v zákoně, který je téměř 40 let starý, ne-

bo více než 40 let, chybějí. Tento starý zákon tak vytváří podhoubí pro řekněme ne vždy jasná a transparentní pravidla při postihu soudních znalců a tlumočnicků. Tato novela byla mimo jiné inspirována i podněty ze strany některých státních služeb, které poukazovaly a ve svých zprávách dále poukazují na jaksi mlhavé prostředí, které je kolem soudních znalců a tlumočnicků.

Chci zde veřejně konstatovat, že vláda počítá v tomto volebním období nejen s touto novelou, která má být rychle přijata, ale počítá s úplně novým zákonem o znalcích a tlumočnících, respektive s dvěma samostatnými zákony, jejichž věcný záměr již byl zpracován a které by měly být v horizontu příštího roku projednány vládou a poslány sem do Poslanecké sněmovny. Tyto nové zákony zcela mění filozofii soudního znalectví a tlumočnictví, přinášejí liberálně transparentní prvky do této oblasti, a odstraní tak nejasná pravidla pro výběr, činnost a postih soudních znalců a tlumočnicků. Nicméně zpět k této novele.

Tato novela si opravdu klade za cíl pouze řešit otázku postihu, proto upravuje některé instituty tak, aby ministerstvo jako správní orgán mohlo ve správním řízení postihovat soudního znalce, který poruší zákon, a ukládat mu sankce, a to v podobě buď pokuty, a dokonce v případě mimořádného závažného pochybení i vyškrtnutí ze seznamu znalců, což je fakticky ukončení činnosti soudního znalce.

Myslím si, že tato novela je velmi důležitá. Já vás prosím o její podporu. Současně konstatuji, že bych byl velmi rád, abychom vnímali tuto novelu, že má nějaké mantinely a hranice, a abychom neupravovali další instituty, které s tímto ne zcela souvisí a které budou koncepčně upraveny v novém zákoně, o kterém jsem zde před chvílí hovořil. Poukazuji tak například na již zde rozdaný poslanecký pozměňovací návrh, který řeší v rozporu s filozofií Ministerstva spravedlnosti otázku odměňování soudních znalců a tlumočnicků. Chci korektně konstatovat, že tento návrh, který zde byl rozdan, byl již prezentován zástupci Komory znalců a tlumočnicků na ústavněprávním výboru a ten tyto návrhy odmítl. Velmi tedy prosím, aby Poslanecká sněmovna zaujala případně, že tento návrh bude načten, zatím byl pouze rozdan, obdobné stanovisko.

Chci ještě konstatovat, že otázka odměňování soudních znalců a tlumočnicků bude komplexně řešena právě v rámci nové právní úpravy, kdy počítáme s tím, že vedle přijetí nového zákona budou vydány i nové podzákoné právní předpisy Ministerstva spravedlnosti, které mají nově upravit odměňování soudních znalců, protože je logické, že se zpřísněním odpovědnosti a zpřísněním pravidel má dojít též k vyšší odměně a k jinému, férovějšímu odměňování soudních znalců a tlumočnicků. Tedy mohu říci, že toto téma cítím jako důležité, nicméně bude řešeno systémově v balíku právních norem, které budou komplexně upravovat soudní znalectví.

Dámy a pánové, já vás prosím o podporu tohoto návrhu, který má v zásadě protikorupční charakter a má umožnit transparentní a jasné postihování těch soudních znalců, kteří poruší pravidla a zákony. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Jeho usnesení nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 322/1. Zpravodaj ústavněprávního výboru je pan poslanec Pavel Staněk. Prosím, aby se ujal slova.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, dámy a pánové, ústavněprávní výbor zasedal na své schůzi 29. června tohoto roku a přijal poměrně komplexní pozměňovací návrh, který vám byl rozdán a který vlastně máte k dispozici. O smyslu zákona jako takového asi nemá smysl hovořit, pan ministr to tady velmi podrobně a pečlivě představil, takže za ústavněprávní výbor odkazují pouze na písemné vyhotovení našeho usnesení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Staňkovi. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Z místa se též nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Paní poslankyně Vladimíra Lesenská dostává slovo jako první. Prosím.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, já bych se jenom velmi krátce chtěla přihlásit ke svým dvěma pozměňovacím návrhům, které vám byly dneska rozdány do lavic. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Lesenské. Ptám se, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Pan kolega Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já navrhnu ještě tři legislativně technické změny vyplývající z usnesení ústavněprávního výboru.

V článku 1 bodu 25 v § 19 odst. 1 ve větě první se za slova "provedení tlumočnického úkonu" vkládá odkaz na poznámku pod čarou č. 3, která zní: § 21 odst. 5 písm. b) zákona č. 235/2004 Sb. První návrh.

Druhý návrh. Usnesení ÚPV 322/1 k bodu 3, týká se článku 1 bodu 27 § 20 odst. 3: na konci bodu 3 doplnit slova "slovo nemá se nahrazuje slovem nemají".

Poslední změna. V návěti bodu 29 v § 29 – v § 21 zní: "Dále v bodu 29

ponechat pouze text § 21." A vložit nový bod 30, jehož návěti zní: "Bod 30. Za § 21 se vkládají nové paragrafy 21a a 21b, které znějí: " a znění nových § 21a a 21b přesunout z bodu 4 usnesení ÚPV, tj. novelizačního bodu 29.

Jedná se opravdu pouze o legislativně technické, ale chtěl jsem, aby zazněly v podrobné rozpravě. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Další přihlášku, prosím, do podrobné rozpravy. Pan kolega Husák, prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, pane ministře, kolegyně a kolegové, já bych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu k tisku 322 poslanců Ladislava Jirků, Jana Husáka, Františka Laudáta. Týká se té problematiky odměňování, o které mluvil pan ministr. Považuji za důležité tento pozměňovací návrh načíst v podrobné rozpravě ve druhém čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Prosím o další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná, končím podrobnou rozpravu. Nezazněly žádné návrhy, o kterých by bylo třeba nyní hlasovat. Končím tedy projednávání bodu č. 5, sněmovního tisku 322 ve druhém čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 335/ - druhé čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, paní předsedkyně.

Dovolu mi, dámy a pánové, abych velmi stručně představil tuto relativně rozsáhlou novelu trestního řádu, kterou považuje ministerstvo za mimořádně důležitou, protože řeší celou řadu problémů, které v praxi trestní proces vykazují.

Zmíním alespoň to, že zde je nově, lépe řešena otázka vazebního řízení, jsou zde lépe chráněna práva těch, na které má být uvalena vazba. Rozhodování o vazbě do budoucna bude vždy veřejné, v rámci tzv.

veřejného zasedání. Nově jsou stanovena pravidla, jak má být o vazbě pravidelně rozhodováno. To považuji za mimořádně důležité.

Druhá věc, kterou bych alespoň vypíchl, je celková snaha elektronizovat českou justici. Nově se do trestního procesu v České republice poprvé zavádí to, že výslech v rámci trestního řízení bude moci být činěn skrze videokonferenci. To znamená, je to opravdu důležitá věc, která zní jako jedna větička v zákoně, ale ve chvíli, až stát bude mít peníze a nakoupí videokonferenční zařízení, bude už mít v zákoně tu úpravu, že to bude možné využívat.

Příklad: Česká republika patří na počet obyvatel k zemím, kde máme skoro nejvíce vězňů v Evropě a hlavně nejvíce eskort, kdy jednotlivé odsouzené a vazebně vyslychané osoby permanentně převážíme... Poprosím... (Ministr se obrací na předsedkyni s prosbou o zjednání klidu v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid ve sněmovně.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Permanentně převážíme k soudům, což nás stojí nemalé náklady, a samozřejmě ve chvíli, kdy je vězeň mimo objekt věznice, existuje nebezpečí či riziko jeho útěku. Takže to, že do budoucna budou moci soudy vyslychat odsouzené či osoby, které jsou ve vazbě, ne v budově soudu, ale přímo v budově věznice skrze videokonferenční zařízení, má mnoho pozitivních přínosů. Proto je novela v této oblasti mimořádně důležitá a ministerstvo už teď počítá s některými pilotními projekty v této oblasti.

A třetí věc – abych dlouze nehovořil – kterou bych rád zmínil, je otázka celkové úpravy nutné obhajoby, kterou chceme do budoucna upravit tak, aby postihovala více případů, ale za řekněme menších nákladů, to znamená, aby více občanům se dostalo to, že stát poskytuje prostředky na jejich obhajobu a že se peníze nevynakládají na pouze několik zásadních trestních kauz. Jinými slovy, chceme zastropovat výdaje na nutnou obhajobu v jednotlivých kauzách. To se domnívám, že je také důležité.

A když dovolíte, úplně poslední věc. Nově se upravuje otázka užití operativní techniky a odposlechu v rámci trestního řízení u jednotlivých trestných činů, kde se hranice snižuje pro užití těchto institutů z deseti let na osm let do budoucna tak – na jednotlivé třeba závažnější majetkové trestné činy bude moci být užito při vyšetřování odposlechu, případně agentů. To je důležitá změna, kterou, myslím si, ocení zvláště orgány činné v trestním řízení a policisté, kterým se dnes daří obtížněji postihovat určité formy organizované trestné činnosti, zvláště například v té majetkové oblasti. Tato sazba dneska není deset let, ale osm let, proto je dobré i tuto věc upravit.

Vážené kolegyně a kolegové, takto bych mohl jmenovat snad ještě dvacet dalších ustanovení, která v té novele jsou a která výrazně povedou k efektivnějšímu, kvalitnějšímu, rychlejšímu trestnímu řízení a také k tomu, že se nám lépe budou postihovat závažné formy trestné činnosti – například jsem hovořil o hromadných organizovaných trestných činech majetkové povahy.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 335/1. Zpravodajkou ústavněprávního výboru je paní poslankyně Marie Nedvědová. Prosím vás, paní kolegyně, o slovo.

Poslankyně Marie Nedvědová: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, paní předsedající. Ústavněprávní výbor projednal návrh zákona 8. září 2011 na svém zasedání a doporučil Sněmovně přijmout tento zákon s pozměňovacími návrhy tak, jak je uvedeno v usnesení tohoto sněmovního výboru. Já se v podstatě s tímto zcela ztotožňuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se, prosím, někdo do obecné rozpravy? Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou, do ní je přihlášen pan poslanec František Bublan. Prosím, pane kolego.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já bych se jenom přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který vám byl rozdán do lavic. Obsahuje i široké odůvodnění.

Jenom stručně bych připomenul, že návrh obsahuje rozšíření výčtu trestných činů, při jejichž vyšetřování lze nařídít použití odposlechu, záznamu telekomunikačního provozu, případně agenta. A výčet se týká trestných činů z oblasti daňové kriminality související s nelegální výrobou a prodejem nezdaněných tabákových výrobků a alkoholu. Tato trestná činnost je páchána v organizovaných skupinách, a dokonce v sítích, ale někdy je těžké dojít od posledního prodejce přes distributory až k tomu, kdo vlastně tyto výrobky falšuje a kdo je dostává do obchodních sítí. To představuje pro policii, ale také především pro celníky velký rozsah jejich pátracích a operativních akcí. Z tohoto důvodu si myslím, že použití těchto operativních prostředků by pro tyto trestné činy bylo adekvátní. Věřím, že mě v tom podpoří ministr vnitra, případně ministr financí.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím o další přihlášku do podrobné rozpravy. Pan ministr Pospíšil, prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, vzhledem k probíhající podrobné rozpravě a vzhledem k tomu, že nebylo načteno větší množství pozměňovacích návrhů, dovolil bych si navrhnout zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Ještě se zeptám na přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná. Končím tedy podrobnou rozpravu, přivolávám naše kolegy.

Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty na 48 hodin. Hlasování, v němž rozhodneme, ponese pořadové číslo 63. Ještě mám žádost o odhlášení. Prosím vás tedy, abyste se přihlásili.

Zahajuji hlasování číslo 63. Ptám se, kdo souhlasí se zkrácením lhůty na 48 hodin. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 63, přítomno 120, pro 64, proti 54. Tento návrh jsme schválili.

Končím druhé čtení vládního návrhu zákona, který nese sněmovní tisk 335, končím projednávání bodu 6. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodajovi.

Zahajuji projednávání bodu číslo

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 365/ - druhé čtení

Pan ministr Pospíšil opět dostane slovo, a to, aby z pověření vlády tento návrh uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, vážená paní předsedkyně. Chci všechny kolegy uklidnit, že se jedná již o poslední návrh Ministerstva spravedlnosti v bloku druhých čtení. Tentokrát jde o zákon, který jsme přijímali v minulém volebním období a který samostatně upravuje mimořádně složitou problematiku přeměn obchodních společností a družstev, a to jak v rámci vnitrostátního práva,

tak tzv. přeměn přeshraničních, to znamená, kdy dochází k přeměnám mezi obchodními společnostmi zemí EU. Jen řeknu, že přeměnami máme na mysli, když obchodní společnosti se slučují, fúzí, rozdělují se atd., to znamená jednotlivé procesy transformace a změn, které v rámci podnikatelské činnosti mohou tyto společnosti realizovat.

Jedná se právně o mimořádně složitou materii. To byl také důvod, proč se zákonodárce v roce 2008 rozhodl upravit ji v samostatném zákoně, byť se jedná o součást obchodního práva a klidně by mohla být v obchodním zákoníku. Protože se jedná o oblast, která se permanentně vyvíjí, mění se, zvláště pod vlivem implementace permanentních evropských směrnic, je vhodné ji mít v samostatném zákoně, tak abychom permanentně několikrát za rok neměnili obchodní zákoník jako v zásadě zákon kodexového typu, který by měl mít alespoň jistou míru stability.

Návrh je v zásadě jakási purizační novela, která zákon, který je z roku 2008, po dvou letech aplikace a praxe se snaží v uvozovkách vyčistit a odstranit ty problémy, které během dvou let praxe ukázala. Proto se tam mění některé věci, na které praxe poukázala. Jsou tam opět transponovány některé směrnice, jako například směrnice 2009/109/ES, která upravuje právě zapojení prostředků elektronických komunikací do procesu přeměn a obecně transformací společností. Podrobněji je upravena právě otázka přeshraniční přeměny, která v původním zákoně v zásadě byla upravena okrajově.

To je asi to hlavní, co bych v tuto chvíli chtěl říci. V zásadě platí pravidlo, že tomuto zákonu rozumějí v ČR asi tři experti, tedy je to v zásadě zcela expertní odborná záležitost, nikoliv politická, a já vás přesto prosím, protože tato norma, tento právní předpis je důležitý pro činnost našich podnikatelů, abyste jej podpořili a případně propustili do dalšího čtení, protože zde zodpovědně a korektně říkám, že ani ústavněprávní výbor nediaagnostikoval nějaké závažnější změny a změny, které jsou načteny v usnesení, mají technický charakter. Tedy domnívám se, že jej parlament může přijmout. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávního výboru. Usnesení tohoto výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 365/1. Zpravodajkou ústavněprávního výboru je paní poslankyně Jana Suchá. Prosím, paní kolegyně, o vaše slovo.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, paní předsedkyně. Ústavněprávní výbor tento návrh projednal na svém jednání dne 13. září a doporučil Poslanecké sněmovně, aby tento návrh včetně pozměňovacích návrhů přijala. Já bych ještě ráda uvedla, že v mezidobí došlo ještě k drobným

legislativně technickým změnám, ke kterým se v rámci podrobné rozpravy přihlásím pozměňovacím návrhem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Přihlášky do ní nemám. Ptám se vás, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Paní poslankyně Jana Suchá má slovo.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji. Já bych pouze odkázala na pozměňovací návrh, který vám byl rozdán na lavice. Jedná se skutečně pouze o legislativně technické upřesnění tohoto návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Další přihlášky prosím do podrobné rozpravy? Pan ministr Jiří Pospíšil. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, protože jsem zaznamenal, že zatím byly načteny pouze legislativně technické změny, dovoluji si tedy navrhnout ctěné Poslanecké sněmovně, abychom zkrátili lhůtu mezi 2. a 3. čtením na 48 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Další přihlášku prosím do podrobné rozpravy? Není žádná. Končím podrobnou rozpravu a budeme se tedy věnovat návrhu, který zde zazněl, tedy návrhu na zkrácení lhůty na 48 hodin. Je zde opět žádost o odhlášení. Prosím, abyste se přihlásili.

Rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 64.

Zahajuji hlasování číslo 64. Táže se, kdo je pro návrh na zkrácení lhůty. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 64, přítomno 117, pro 65, proti 51. Návrh byl přijat.

S tímto rozhodnutím můžeme skončit druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Končím tedy projednávání bodu číslo 7, sněmovního tisku 365 ve druhém čtení. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání dalšího bodu. Je to bod číslo

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 318/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr zemědělství Ivan Fuksa. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, ve druhém čtení předkládáme návrh novely zákona o vlastnictví nemovitostí a také o správních poplatcích. Celý tento návrh přichází s tím, že chce odstranit komplikace, které se týkají hypotečního úvěrování a také obchodování s nemovitostmi. Poměrně podrobně jsme tady představili tento záměr v prvním čtení, nicméně si dovoluji připomenout zhruba čtyři základní parametry této novely, a to – za prvé, že zjednodušuje celý systém a dělá tento systém daleko praktičtější. Dále umožňuje výmaz starých zástavních práv z pozemkových knih, ve kterých se nedoložilo splácení pohledávek. Dále také řeší problematiku zneužívání účelových žalob za účelem zmaření, případně zdržení plánované transakce.

Je třeba říci, že tento záměr, tato novela byla projednána v zemědělském výboru. Zemědělský výbor připravil dva pozměňovací návrhy, kde tady už předběžně říkám, že s těmito pozměňovacími návrhy souhlasím.

A ještě bych chtěl připomenout čtvrtý bod, a to je to, že jsme tady podrobně vysvětlovali v prvním čtení, že se zvýší i správní poplatek z pětistovky na tisícikorunu, poplatek za vklad nemovitosti do katastru, a to z toho důvodu, že poslední novelizace byla v roce 1994 a my tímto za tu dobu šestnácti sedmnácti let zohledňujeme inflaci. Tím pádem by stát tímto navýšením získal dalších 300 milionů korun ročně na zúřadovávání všech těchto procesů.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru a usnesení tohoto výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 318/1. Zpravodajem zemědělského výboru je pan poslanec Miroslav Petrář. Prosím pana zpravodaje, aby se ujal slova. Prosím, pane kolego.

Poslanec Miroslav Petrář: Já se přiznám, že jsem si vůbec neuvědomil,

že to dneska mám, takže se za to omlouvám. Nicméně protože to je ve druhém čtení a protože zemědělský výbor tento materiál probíral, přijal usnesení, které tady přečtu.

V bodě 12 se pod slova § 9a vkládají slova "poznámka spornosti" a v bodu 12 v § 9a odst. 3 se na konci doplňují slova "a oznámí to všem osobám, jejichž práva zapsaná v katastru byla v důsledku tohoto rozhodnutí soudu vymazána".

Jinak výbor doporučuje schválit s těmito změnami.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Pan kolega Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych v souvislosti s touto projednávanou novelou zmínil jednu záležitost, která se týká víceméně ochrany osobních údajů, a to jsou výpisy z katastru nemovitostí.

Já jsem o tom hovořil už mnohokrát od tohoto pultu i třeba v petičním výboru. Dnes se dostanu k výpisu velice lehce přes CzechPoint. Budu-li si chtít dát udělat výpis na svého souseda – i když ten zájem nemám –, tak si ho klidně nechám udělat. Z toho výpisu zjistím rodná čísla svého souseda, zjistím, jaká má zástavní práva, to znamená, jaké má dluhy, k jakému bankovnímu ústavu, v jaké výši atd. My neustále hovoříme o ochraně osobních údajů. To je jeden z příkladů, že si na ochranu osobních údajů pouze jenom hráme.

Já myslím, že by měla být veřejná část, neveřejná část, a pokud požádám o nějaký výpis na někoho, tak jde o to, aby tam tyto věci nebyly. Jsou to velice citlivé údaje. Všichni nám říkají: chraňte svoje rodné číslo, to je to nejdůležitější, zneužitelné, a tady je vidět, že opravdu to tak asi úplně s ochranou není zcela v pořádku.

Já bych docela rád slyšel od pana ministra, jak do budoucnosti tento problém ochrany osobních údajů ve výpisech z katastru nemovitostí bude řešen.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím, pan ministr Ivan Fuksa má slovo.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Děkuji za slovo. Tato novela měla v první řadě ambici zjednodušení systému, to znamená, aby tam nevznikaly zbytečné komplikace, aby někdo někomu neházel klacky pod nohy v souvislosti s tím, že má jednoduchou možnost zkomplikovat jakoukoliv tako-

vouto transakci. Zároveň chce tato novela usnadnit, jak jsem říkal v úvodu, hypoteční úvěrování. To byly hlavní motivy, a samozřejmě také to, že se po dlouhé době nevalorizovala tato částka.

To, o čem vy hovoříte, je zásadní věc, která je velmi důležitá v široké škále témat, a nejenom v souvislosti s novelou tohoto zákona, ale i v souvislosti s dalšími resorty a dalšími novelami, o které se tady diskutuje už několik let.

Já té připomínce rozumím, nicméně jsme ve druhém čtení a je velká škoda, že se toto téma při novele otevírá až v tuto chvíli. Já si myslím, že by stálo za to, pane poslanče, kdybyste do toho vstoupil už daleko dříve. O této novele se hovoří více než rok. Rozumím tomu, jsem připraven se na toto téma bavit v rámci další novely, nicméně v tuto chvíli vlak nějakým způsobem jede a přízně si, že v rámci tohoto druhého a následně třetího čtení a schvalování tuto zásadní věc nestačíme a nebudeme umět zapracovat. Je to skutečně široké téma nejen pro resort zemědělství, ale pro nás všechny.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Já vám rozumím, pane ministře. Já jsem nepodával žádný pozměňovací návrh v tom smyslu. Možná je to chyba. Nicméně se domnívám, že by to nemělo být řešeno nějakým pozměňovacím návrhem poslance nebo poslancekou iniciativou. Předpokládal bych, že tato věc bude řešena na úrovni vlády nějakým vládním návrhem. Ano, komplexněji, souhlasím. Ale už by to mělo být.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Nemám do ní žádné přihlášky. Ptám se, zda se někdo hlásí v rámci podrobné rozpravy. Paní kolegyně Weberová. Prosím. Poté pan ministr Fuksa.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Já se moc omlouvám, že svůj pozměňovací návrh podávám takto narychlo. Nebyl vám ještě ani rozdán na lavice. Trošku jsem zaspala. Nejedná se ale o žádnou věc, která by byla nějakým způsobem kontroverzní. Jedná se o nový § 15a, který bych navrhovala zařadit do předkládaného návrhu. (Poslankyně dostává informaci, že návrh už byl rozdán.)

Bylo už rozdáno, dobře. Děkuji za informaci. Nemusím to tedy číst, jen

návrh krátce představím. Je to paragraf, který byl již v předkládaném návrhu v minulém období. Ten návrh bohužel kvůli předčasným volbám nebyl doprojeden. Jedná se o paragraf, který by umožňoval vymazat z katastru nemovitostí stará zástavní práva, která byla převzata z bývalé pozemkové knihy, zemských desek nebo železniční knihy, u nichž zástavní věřitelé jsou už v naprosté většině případů mrtví, jejich dědici v podstatě není možno dohledat, a potom osoby, které vlastně ti zástavní dlužníci, ti, kteří mají zástavní právo zapsáno, se ho v podstatě nemohou zbavit.

Odkazují na návrh, který byl rozdělán do lavic.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Zeptám se ještě na další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná. Pardon, pan ministr Fuksa byl přihlášen do podrobné rozpravy.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedkyně, já bych chtěl navrhnout zkrácení lhůty na 48 hodin.

Jenom krátká poznámka, jestli mohu, k návrhu paní kolegyně. My v tomto návrhu právě máme to, že umožníme výmaz starých zástavních práv ze starých pozemkových knih právě u těch případů, kdy není doloženo nebo z důvodu úmrtí není možné doložit to, že dotyčný už umřel. Nicméně já v tuto chvíli nedokážu tak rychle reagovat, ale i v úvodní řeči jsem říkal, že to tam máme. Podíváme se na to.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Další přihláška do podrobné rozpravy? Nikdo se nehlásí. Končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty. O tomto návrhu rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 65. Odhlašuji vás na žádost z pléna a prosím o nové přihlášení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 65. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na zkrácení lhůty na 48 hodin. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 65, přítomno 129, pro 75, proti 47. Tento návrh byl přijat.

Děkuji a končím druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Končím projednávání bodu 14, sněmovního tisku 318 ve druhém čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Budeme se věnovat dalšímu bodu, kterým je

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 355/ - druhé čtení

Tento materiál opět z pověření vlády uvede ministr zemědělství Ivan Fuksa. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych krátce uvedl ve druhém čtení právě zmiňovanou novelu zákona o ekologickém zemědělství a o správních poplatcích. Tak jak jsme uváděli při prvním čtení, důvodem této novelizace je implementace nových nařízení Evropské komise a Rady Evropského společenství. A jenom pro připomenutí ty nejzákladnější důvody.

Tato novela zjednodušuje proces registrace osob podnikajících v ekologickém zemědělství, upřesňuje podmínky pro zrušení registrace osob podnikajících právě v oblasti ekologického zemědělství, odstraňuje také veškeré duplicity, které vyplývají dneska už jednoznačně z nařízení Evropské unie. Dále upravuje procesní úpravy vydávání rozhodnutí v případech, kdy je nutné v mezích unijních předpisů slevit z požadavků na ekologickou produkci s ohledem na místní klimatické podmínky. Novela se předkládá i za účelem zvýšení účinnosti kontrol. Zavádí skutkové podstaty správních deliktů osob pověřených kontrolou ekologického zemědělství. To je velmi důležitý parametr. V neposlední řadě také přenáší přepracované skutkové podstaty správních deliktů přizpůsobené rovněž požadavkům unijních předpisů.

Tuto novelu projednal zemědělský výbor dne 8. září 2011. V rámci projednávání vládního návrhu byl výborem schválen pozměňovací návrh, který se týká zejména prodloužení dosavadní tříleté objektivní lhůty pro zánik odpovědnosti za správní delikty na úseku ekologického zemědělství a také změny sazebníku správních poplatků za ověřování chmele.

Tak jak jsem měl možnost toto projednávat, přijaté pozměňovací návrhy, které tady za chvíli budou odprezentovány, jsou v souladu s koncepcí Ministerstva zemědělství a jen a jen přispějí ke zkvalitnění vládního návrhu zákona. Proto s navrženými závěry souhlasím. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru a též

výboru pro životní prostředí. Usnesení výborů byla rozdána jako sněmovní tisky 355/1 a 355/2. Prosím nyní o slovo zpravodaje zemědělského výboru pana poslance Josefa Šenfelda. Prosím, pane kolego.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, zemědělský výbor projednal uvedený návrh na své 17. schůzi dne 18. září 2011 a svým usnesením č. 66 doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR vládní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 355, schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Tolik usnesení zemědělského výboru. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám pane poslanče. Prosím nyní zpravodaje výboru pro životní prostředí pana poslance Bořivoje Šarapatku.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové. Tímto materiálem se zabýval i výbor pro životní prostředí, protože ekologické zemědělství nezasahuje jenom do resortu zemědělství, ale řada dotačních prostředků směřuje i na ochranu životního prostředí, na ochranu krajiny atd.

My vítáme, že tento zákon je stručnější než původní zákon, protože od doby přijetí prvního zákona v roce 2000 začaly platit nové unijní předpisy v roce 2007, takže všechny přebytečné body, jak tady říkal pan ministr, z tohoto zákona už zmizely a zůstala tam ta specifika česká, o kterých tady bylo rovněž hovořeno, např. kontrolní systém.

Materiál jsme důkladně projednávali se zástupci Ministerstva zemědělství, dotazovali jsme se i na zmíněný kontrolní systém. Potom to bylo oficiálně projednáno ve výboru pro životní prostředí, načteno je usnesení ze 14. schůze ze 7. září 2011 a výbor pro životní prostředí souhlasí s předloženým návrhem a mě zmocňuje, abych tady tento závěr přednesl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Prosím o vaše případné přihlášení se z místa. Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu, zahajuji rozpravu podrobnou. Pan kolega Josef Šenfeld, prosím.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych se jenom formálně přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který vám byl rozdán do lavic. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím o další přihlášku do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím tedy podrobnou rozpravu. Nemáme o čem hlasovat, končím projednávání sněmovního tisku 335 ve druhém čtení, projednávání bodu 15. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání dalšího bodu, kterým je

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 398/ - druhé čtení

Pana ministra zemědělství Ivana Fuksu prosím, aby opět z pověření vlády tento návrh uvedl.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, v rámci druhého čtení předkládáme novelu zákona o Pozemkovém fondu České republiky. Hlavním důvodem této změny je navýšení finančních prostředků Ministerstva zemědělství ještě pro období roku 2011, a to z mimorozpočtových prostředků právě Pozemkového fondu České republiky. Konkrétně se jedná o použití finančních prostředků na zajištění národního spolufinancování Programu rozvoje venkova ve výši 561 mil. korun a dále navýšení programu k podpoře aktivit, které jsou financovány výhradně z národních zdrojů, a to v objemu 540 mil. korun. Dohromady se tedy jedná o změnu v objemu 1,1 mld. korun, tak jak jsme uváděli v prvním čtení.

Tento návrh byl projednán zemědělským výborem 8. září 2011. V rámci jeho projednávání byl schválen jeden pozměňovací návrh, který právě umožní čerpání finančních prostředků pouze na program k podpoře aktivit, které jsou financovány právě z národních zdrojů, a to nejen v roce 2011, ale také v roce 2012, neboť v mezidobí bylo zjištěno, že je nutné zajistit dodatečně finanční zdroje na národní podporu do agropotravinářského komplexu. S tímto přijatým pozměňovacím návrhem, který projednal zemědělský výbor, za resort zemědělství mohu prohlásit, že s ním souhlasíme.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru a bylo nám rozdáno usnesení tohoto výboru pod č. 398/1. Zpravodajem zemědělského výboru je pan poslanec Jiří Papež. Prosim, aby se ujal slova.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s tím, že zemědělský výbor předložený návrh zákona projednal na své 17. schůzi dne 8. září 2011 a přijal k němu usnesení, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 398/1. V tomto usnesení zemědělský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně schválit návrh zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu, ve znění přijatého pozměňovacího návrhu, o kterém již hovořil pan ministr zemědělství a je obsažen ve sněmovním tisku. Zároveň jsme v zemědělském výboru požádali ministra zemědělství, aby nám do 30. listopadu 2011 podal informaci o rozdělení finančních prostředků vyplývajících ze schválení návrhu zákona.

Tolik ode mne zpravodajská zpráva, děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Písemnou přihlášku nemám a nevidím, že by se někdo hlásil. Končím tedy obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Prosim, zda se hlásí někdo do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Končím podrobnou rozpravu a končím také druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Končím tedy projednávání sněmovního tisku 398 ve druhém čtení, bodu č. 16. S poděkováním panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu č. 17. Je to

17.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 341/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosim, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní předsedkyně. Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych ve druhém čtení jenom velmi stručně připomenul, že navrhovaný zákon má zamezit dalšímu vzdalování úrovně platových základů stanovených pro určení platu státních zástupců a soudců, s tím, že na základě konsenzu se zástupci Unie státních zástupců se navrhuje obnovit a udržet historicky tradiční desetiprocentní rozdíl mezi platovou základnou stanovenou pro soudce a platovou základnou stanovenou pro státní zástupce.

Dovolte mi, abych poděkoval rozpočtovému výboru za hladký průběh projednávání návrhu. Usuzuji, že se tedy skutečně podařilo najít konsenzuální řešení pro stanovení platu státních zástupců.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru rozpočtovému. Usnesení rozpočtového výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 341/1. Zpravodajem rozpočtového výboru je pan poslanec Vladislav Vilímc. Prosim ho o slovo.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi přečíst usnesení rozpočtového výboru č. 153 ze 17. schůze dne 29. června 2011 k návrhu zákona podle sněmovního tisku 341.

Po úvodním slově náměstka ministra práce a sociálních věcí, zpravodajské zprávě pana poslance Vilímce a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, schválila bez připomínek.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tuto zprávu. Otevírám obecnou rozpravu. Není do ní přihláška písemná ani se nikdo nehlásí. Končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Pan ministr Jaromír Drábek. Prosim.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych si vzhledem ke konsenzuálnímu způsobu projednávání dovolil navrhnout zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Ještě další návrh v obecné rozpravě je možno uplatnit. Nehlásí se však nikdo, končím tedy obecnou rozpravu. Odhlašuji vás. Prosím o novou registraci.

Rozhodneme v hlasování, které ponese číslo 66. Zahajují hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na zkrácení lhůty na 48 hodin. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 66 přítomno 118, pro 66, proti 51. Návrh byl přijat.

Končím druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona, sněmovního tisku 341 ve druhém čtení. Končím tedy projednávání bodu 17. Děkuji panu zpravodaji. Pan ministr zůstává.

Zahajují projednávání bodu č. 18. Je to

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 444/ - druhé čtení

Tento návrh povede, jak již jsem řekla, ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek, a to z pověření vlády. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. I u tohoto zákona jenom velmi stručně zopakují, že se jedná o harmonizační novelu, kde novela transponuje do českého právního řádu směrnice Evropského parlamentu a Rady o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí. Vymezuje se nový druh nelegální práce, stanovuje se domněnka trvání smluvního vztahu, pokud není možné trvání smluvního vztahu zjistit, a dlužné odměny ve výši základní měsíční sazby minimální mzdy za každý měsíc trvání výkonu nelegální práce.

Vzhledem k tomu, že tento návrh projednal výbor pro sociální politiku bez jakýchkoliv problémů, předpokládám, že tento zákon bude moci v co nejkratší lhůtě, protože nám už proběhla harmonizační lhůta, projít třetím čtením.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku. Usnesení tohoto výboru bylo projednáno jako sněmovní tisk 444/1. Za omluvenou paní poslankyni Váhalovou, která je zpravodajkou, se nyní ujme

této role paní poslankyně Milada Emmerová. Prosím vás, paní kolegyně, o vaši zprávu.

Poslankyně Milada Emmerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji vám seznámit s 61. usnesením výboru pro sociální politiku z 11. schůze dne 7. září 2011 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 444.

Po úvodním slově pana Machotky, náměstka ministra práce a sociálních věcí, zpravodajské zprávě poslankyně Dany Váhalové a po rozpravě výbor pro sociální politiku I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony; II. zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy. Podepsána zpravodajka Dana Váhalová, ověřovatelka výboru Dagmar Navrátilová a předseda výboru Martin Vacek.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Zahajují rozpravu podrobnou. Pan ministr Jaromír Drábek, prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji. Jak jsem již avizoval a zdůvodnil, navrhuji zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná. Končím podrobnou rozpravu. Přivolávám naše kolegy a budeme hlasovat o návrhu, který zde zazněl. Ještě vás odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili.

Zahajují hlasování číslo 67. Ptám se, kdo souhlasí se zkrácením lhůty na 48 hodin. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 67, přítomno 118, pro 70, proti 37. Tento návrh byl přijat.

Končím druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona, sněmovního tisku 444, bodu 18 ve druhém čtení. Děkuji paní zpravodajce.

Budeme se věnovat bodu číslo

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 457/ - druhé čtení

Pana ministra Jaromíra Drábka požádám, aby z pověření vlády tento návrh uvedl. (V sále je rušno.)

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Do třetice děkuji za slovo, paní předsedkyně. Tento zákon, který jsem podrobně odůvodnil v prvním čtení a který svým rozsahem je jedním z nejkratších projednávaných zákonů...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid!

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: ... protože má celý tento text méně než jeden a půl stránky, tak znamená pouze to, že tzv. služební zákon, který byl přijat do českého právního řádu...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře. Já žádám o klid ve sněmovně!

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: ... již v roce 2002 a který souvisel se splněním podmínek pro vstup České republiky do Evropské unie, tak tento zákon již není dostatečně aktuální a Ministerstvo vnitra připravuje nový zákon o státních úřednících. Z tohoto důvodu je nutné posunout účinnost tak, aby v souvislosti s přijetím nového zákona o úřednících mohl být tento zákon zrušen.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku. Usnesení výboru bylo rozdáno jako 457/1. Zpravodajem výboru pro sociální politiku je pan poslanec Roman Sklenák. Prosím vás o vaši zprávu, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, výbor pro sociální politiku se tímto vládním návrhem zákona zabýval na své 11. schůzi dne 7. září a svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby s ním vyslovila souhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu a nemám do ní žádnou přihlášku. Hlásí se někdo do této rozpravy? Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan ministr Jaromír Drábek se hlásí o slovo, prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k naprosté jednoduchosti návrhu a vzhledem k tomu, že nejsou žádné pozměňovací návrhy uplatněny, tak si dovoluji navrhnout zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, prosím o případnou další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná, končím podrobnou rozpravu a v dalším hlasování rozhodneme o návrhu, který zde zazněl, tedy o návrhu na zkrácení lhůty. Odhlašuji vás a prosím, abyste se přihlásili.

Zahajuji hlasování číslo 68. Táží se, kdo je pro návrh na zkrácení lhůty na 48 hodin. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 68. Přítomno 129, pro 76, proti 50. Návrh byl přijat.

Končím druhé čtení sněmovního tisku 457, končím tedy projednávání bodu 19. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

22.

Návrh poslanců Hany Orgoníkové, Ivana Ohlídala, Jana Látky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - druhé čtení

Tento návrh za ostatní navrhovatele uvede poslankyně Hana Orgoníková. Prosím paní poslankyni o její slovo.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já jen velmi stručně uvedu tento návrh zákona, který jsem odůvodňovala již v prvním čtení a který byl projednáván ve výboru pro školství, vzdělání, mládež a tělovýchovu.

Jaký je cíl této navrhované novely? Sleduje jediný cíl: zrušení časově omezené platnosti psychologického posudku pro pedagogické pracovníky ve speciálních zařízeních a psychologických ústavech. Z uvedené časové platnosti psychologického posudku vyplývá totiž pro pedagogické pracovníky zaměstnané v uvedených zařízeních či střediscích zákonná povinnost pravidelného opakování psychologického vyšetření nejdéle jednou za sedm let. Toto opatření je však nadbytečné ve vztahu k výkonu obdobných profesí v rámci resortu školství i mimo něj, jakož i finančně neefektivní. Poněvadž všichni, kteří se touto novelou zabývali, vědí o principech, které je potřeba prosadit, tak jsem ráda, že to proběhlo tak hladce ve výboru pro školství, vzdělání, mládež a tělovýchovu, a doufám, že i takto se to bude ubírat dále Sněmovnou.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, paní poslankyni Orgoníkové. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení tohoto výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 255/2. Nejprve dostane slovo zpravodajka výboru paní poslankyně Ivana Levá. Prosím.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámila s usnesením výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu ze 13. schůze dne 8. září 2011. Výbor po odůvodnění zástupce předkladatelů paní poslankyně Orgoníkové a zpravodajské zprávě poslankyně Levé a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vyslovila souhlas s návrhem poslanců, kterým se mění zákon 109/2002. Zmocňuje zpravodajku, aby přednesla toto usnesení a aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Levé, zpravodajce k tomuto tisku. Otvírám obecnou rozpravu a nemám do ní přihlášky. Pan ministr školství Josef Dobeš, prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Dobrý den, vážená paní předsedající, dámy a pánové. Já jenom zopakuji krátce to, co už jsem říkal v prvním čtení. Vláda k této novele zaujala neutrální sta-

novisko, nicméně stanovisko ministra školství je pozitivní a já tuto novelu podporuji, protože z mého pohledu odbourává dvě věci: ekonomickou náročnost pro ty ústavy a zbytečnou administrativu. Takže podporuji tento návrh. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Jsme v obecné rozpravě. Ptám se, zda se ještě někdo chce přihlásit. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Opět žádám o vaše přihlášky do této rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu.

Tím jsme se vyrovnali se vším, co bylo možno a nutno učinit v rámci druhého čtení. Děkuji jak paní navrhovatelce, děkuji paní zpravodajce a končím projednávání bodu 22, sněmovního tisku 255 ve druhém čtení.

Zahajuji projednávání bodu číslo

25.

**Návrh poslanců Waltera Bartoše, Anny Putnové a Milana Šťovíčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 429/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Musím upozornit, že proti paragrafu 90 bylo podáno veto poslanců České strany sociálně demokratické.

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 429/1.

Prosím, aby za navrhovatele vystoupil nyní pan poslanec Walter Bartoš a tento návrh uvedl.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si vám společně s dalšími poslanci vládní koalice předložit návrh novely zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů, jinými slovy řečeno, je to zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací, ve znění pozdějších předpisů.

K předložení této čistě technické novely nás přivedly diskuse k některým z problémů, s nimiž se Grantová agentura České republiky potýká ve snaze získat dostatek času. Ještě podotýkám, problém je v oblasti

získávání dostatku času. Za prvé, čas potřebujeme získat na odpovědnou kontrolu formálních náležitostí projektů podaných do veřejné soutěže, aniž by docházelo k neúměrnému zkracování doby na jejich odborné hodnocení. Druhý problém je získat dostatek času na získávání posudků na projekty od zahraničních oponentů, což je, jak jsme mnohokrát slyšeli i při interpelacích, klíčová opora objektivního a skutečně nezávislého hodnocení projektů. A konečně ten třetí bod týkající se získání dostatku času se týká přímého zapojení komisí zahraničních odborníků v roli oponentů a hodnotitelů, kteří budou na základě rozhodnutí předsednictva Grantové agentury České republiky v návaznosti na vládou schválenou úpravu rozpočtu GA ČR posuzovat projekty podané členy panelů GA ČR, což je další krok směrem k omezení prostoru pro skryté uplatňování partikulárních zájmů a ovlivňování hodnoticího procesu ve prospěch těch, kteří dnes v hodnoticích panelech zasedají.

Pokud jde o poslední důvod, velmi dobře si uvědomuji, že jeden z návrhů, který zde při jedné z interpelací padl, myslím, že to byl zrovna pan kolega Ohlídal, byl členům panelů prostě neumožnit podávat projekty. Tento krok, který GA ČR již jednou zkusila uplatnit, tzn. že chtěla vyřadit tyto lidi ze soutěže, vedl k výraznému oslabení zájmů špičkových badatelů zasedat v hodnoticích panelech, protože by se tím na řadu let vlastně vyřadili z grantové soutěže nebo by museli své projekty podávat prostřednictvím zástupných navrhovatelů, čímž bychom tyto zjevné střety zájmů pouze přesunuli do oblasti zastřených nebo skrytých zájmů, ale pořád by tady tyto zájmy byly. Nejen předsednictvo Grantové agentury České republiky, ale také vědecká kontrolní rada se shodují na tom, že vytvoření komisí složených ze špičkových zahraničních badatelů, které budou mít za úkol posoudit projekty členů panelů, je za daných okolností jediná správná cesta směrem k ještě větší transparentnosti grantového systému v České republice.

Jak mnozí z vás vědí, zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů, v § 20 upravuje délku soutěžní lhůty, tzn. to je doba, kdy uchazeči předkládají návrhy projektů, a délku hodnoticí lhůty, což je doba, ve které poskytovatel hodnotí návrhy projektů, rozhoduje o poskytování podpory a vyhláší výsledky veřejné soutěže ve výzkumu, experimentálním vývoji a inovacích. Tento návrh zákona byl novelizován v roce 2009 pod číslem 110/2009 a zde byla hodnoticí lhůta pro veřejné soutěže ve výzkumu, experimentálním vývoji a inovacích u jednostupňové soutěže zkrácena z původních 240 dnů na kalendářních 180 dnů. 240 dnů bylo zachováno pouze u dvoustupňové soutěže. Předkladatel zákona tehdy vycházel z toho, že zkrácením hodnoticí lhůty u jednostupňové veřejné soutěže bude dosaženo větší

souměřitelnosti hodnoticí lhůty s dobou soutěžní lhůty. Když se podíváte a nalistujete si na internetu starou důvodovou zprávu a podíváte se na body 84 a 85 k § 20 odst. 2, tak tam je to takto popisováno.

Dále se od zkrácení hodnoticí lhůty tehdy očekávalo zkrácení celého procesu od vyhlášení veřejné soutěže až po zahájení řešení projektů. Dá se říct, že uvedeného cíle bylo dosaženo, ale po třech letech se ukazuje, že toto zkrácení působí, dámy a pánové, vážné problémy spočívající za prvé v omezení možnosti důslednější kontroly formálních chyb v návrzích projektů a posouzení jejich důsledků pro rovné podmínky soutěže, aniž by docházelo k neúnosnému zkracování období, v němž probíhá odborné hodnocení návrhů projektů. Za druhé – omezení možnosti získávání dostatečného počtu posudků od zahraničních odborníků, které představují jeden z nejdůležitějších prvků zajišťujících objektivitu a nezávislost hodnocení návrhů projektů předkládaných do veřejné soutěže a současně významný nástroj pro srovnávání kvality projektů v mezinárodním srovnávání, tzv. benchmarking. Třetím problémem, který se týká této problematiky, je omezení možnosti zavedení mezinárodních hodnoticích komisí, a to zejména pro projekty v oblasti excelentního výzkumu. Především se to týká výzkumu základního. A čtvrtým problémem je omezení možnosti sjednocení hodnoticích lhůt u soutěží v oblasti mezinárodní spolupráce, kde nelze očekávat stejné nebo podobné harmonogramy hodnocení v České republice a v dalších zemích, se kterými Česká republika vstupuje do přípravy a řešení projektů výzkumu, experimentálního vývoje a inovací, a to jak na bilaterální, tak na multilaterální úrovni.

Dámy a pánové, předkládaná novela zpátky vrací lhůtu ze 180 dnů na 240 kalendářních dnů. Samozřejmě se to týká jednostupňových veřejných soutěží. Tímto prodloužením dojde k odstranění výše uvedených negativních dopadů, o kterých jsem právě teď mluvil. Chci říct, že novela splňuje všechny parametry, které splňovat má, tzn. není v rozporu s ústavním pořádkem České republiky ani s mezinárodními smlouvami, zároveň není v rozporu s komunitárním právem, nebude mít žádné hospodářské dopady vůči státnímu rozpočtu ani finanční dopady na rozpočty územních samospráv. Z navrhované úpravy nevyplývají žádné negativní sociální dopady, resp. dopady na specifické skupiny obyvatelstva. Návrh rovněž nemá dopady na životní prostředí ani není problematická z pohledu genderového.

Dámy a pánové, tolik moje úvodní slovo. Já bych vás chtěl poprosit o to, abyste tuto novelu podpořili dále. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu navrhovateli. Prosim nyní o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Ivana Ohlídala.

Poslanec Ivan Ohlidal: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, v úvodu musím konstatovat, že s obsahem tohoto návrhu novely zákona 130 lze souhlasit. Přesto však náš klub, klub ČSSD, podal veto proti zkrácenímu projednávání v rámci § 90. Je to proto, že se domníváme, že by bylo dobré, aby odborná veřejnost se mohla k tomuto zpětnému prodloužení hodnoticí lhůty v rámci veřejných soutěží vyjádřit. A může se vyjádřit např. v průběhu jednání školského výboru, které musí potom před druhým čtením následovat.

Samozřejmě je dobré ještě zvážit i jiné aspekty. Já osobně s prodloužením hodnoticí lhůty souhlasím, ale zároveň si uvědomuji, že vznikne jakási nerovnováha mezi tou soutěžní lhůtou, v rámci které se musí podat projekty, a právě tou diskutovanou hodnoticí lhůtou.

Jak již zde bylo řečeno, hodnoticí lhůta se prodlouží z šesti měsíců na osm. Soutěžní lhůta by měla zůstat zachována, tj. v délce 36 dnů. Já se domnívám, že tato soutěžící lhůta by měla být rovněž prodloužena, ne příliš, ale určitým způsobem rozhodně, zvláště projekty připravované v oblasti exaktních, přírodních věd nebo věd technických by si to prodloužení vyžadovaly. Takže to je další důvod k tomu, proč jsme podali veto na zrychlené projednávání návrhu této novely.

To je zhruba všechno, co jsem považoval za nutné říci. Jenom znovu podotknu, že s obsahem novely souhlasíme, ovšem bude možná nutné změnit i druhou část lhůt, to znamená soutěžní lhůtu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu a ptám se, zda se hlásí někdo do obecné rozpravy v prvním čtení. Paní kolegyně Putnová, pan kolega Bartoš. Prosím, jenom upozornění, ve 13 hodin bude vyhlášena polední pauza, máte-li zájem na projednání tohoto bodu, řiďte se touto informací. Prosím.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji, vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se stručně vyjádřila k předložené novele, protože znám situaci z obou stran. Zním ji jako ten, který předkládá projekty, čili navrhovatel, a znám situaci v řešení a hodnocení projektů i jako člověk, který organizuje hodnotící panely.

Chtěla bych říct, že důvody, které tady zazněly, jsou naprosto relevantní. Je skutečně obtížné získat kvalitní hodnotitele, kvalitní odborníky, kteří se vyjadřují k projektům často velmi komplikovaným ve lhůtě, která byla z původního záměru zkrácena. Současně také musím podotknout, že my, kteří se účastníme výběrových řízení, ať už na té národní nebo mezinárodní úrovni, se pochopitelně dostáváme do situace, kdy nejistota, zda projekt

byl přijat, či odmítnut, se prodlužuje a je to z hlediska jakéhosi komfortu řešitelů situace, která je méně příjemná.

Na druhou stranu bych chtěla podotknout, že pokud si stanovíme, že jako priorita bude kvalita projektů, měli bychom přistoupit na to, že vytvoříme podmínky, které umožní, aby se špičkoví pracovníci mohli k předkládaným projektům vyjádřit. Proto podporuji novelu, která byla předložena.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď mám další přihlášku od pana navrhovatele pana Waltera Bartoše, poté dostane slovo pan kolega Bořivoj Šarapatka.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, budu velice krátký. Protože jsem počítal s tím, že tento zákon bude projednáván ve zrychleném režimu, v režimu 90, a padlo na tento návrh zákona veto, na devadesátku, navrhuji zkrátit projednávání tohoto zákona na 30 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji panu navrhovateli. Nyní má slovo pan poslanec Bořivoj Šarapatka.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych rovněž podpořil prodloužení lhůty vyjadřování se zahraničních oponentů, protože s tím mám dost bohaté zkušenosti. Teď, v současné době, připravuji jednu velkou mezinárodní konferenci a mám tam asi 30 zahraničních oponentů a opravdu z nich vydolovat posudek není vůbec nic jednoduchého, takže určitě jim musíme dát čas. A ještě bychom se měli zamyslet nad těmi financemi. Pan navrhovatel říkal, že to nezvýší požadavky na finance. Zase mám zprávy od kolegů ze zahraničí, že mnohdy to po nich chceme velice levně, a opravdu to může v budoucnu na finance narazit. Takže navrhovatelům doporučuji, aby se i na tento bod nějakým způsobem zaměřili.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šarapatkovi. Ptám se, zda se někdo hlásí ještě do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu a budeme se věnovat návrhu na příkázání. Nejprve na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovy. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na příkázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 69. Táží se, kdo souhlasí s příkázáním této materie výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 69 přítomno 138, pro 116, proti nikdo. Tedy jsme přikázali.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání ve výboru, a to na 30 dnů. Je zde žádost o odhlášení, prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme rozhodovat v hlasování pořadové číslo 70. Zahajuji hlasování pořadové číslo 70. Táží se, kdo souhlasí se zkrácením lhůty k projednání ve výboru na 30 dnů. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 70 přítomno 120, pro 84, proti 27. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh zákona by příkázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a lhůta pro jeho projednání byla zkrácena na 30 dnů.

Tím končí projednávání bodu 25, sněmovního tisku 429 v prvním čtení. Děkuji panu navrhovateli, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

28.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 403/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr školství, mládeže a tělovýchovy Josef Dobeš. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Máte před sebou návrh technické novely zákona o uznávání odborné kvalifikace, zákona č. 18/2004, předloženého vládou České republiky Poslanecké sněmovně jako tisk 403. Tato novela v sobě zahrnuje několik změn, které lze shrnout do dvou oblastí. První oblastí je odstranění obtíží s prováděním zákona v pra-

xi a odstranění některých technických nedostatků zákona, například úprava návrhů podle Lisabonské smlouvy. Druhou oblastí je zavedení jednotné evidence poskytovatelů služeb, tedy migrujících osob vykonávajících v České republice dočasně nebo příležitostně povolání, pro které český právní řád stanoví podmínky k jejich výkonu.

Navrhované řešení evidence poskytovatelů služeb nemá pouze formální právní význam, ale je reálným věcným předpokladem pro zlepšení a zefektivnění práce uznávacích orgánů ministerstev, jiných ústředních orgánů státní správy a některých profesních komor, jenž bude mít dopad současně také na sběr statistických údajů, které má Česká republika povinnost vždy za dvouleté období předat Evropské komisi.

Já jenom ve zkratce řeknu, co to obnáší, abychom tomu rozuměli. Jestliže náš občan někde v Evropské unii či občan Evropské unie u nás chce uplatit svoji odbornou kvalifikaci, například architekt, tak na základě této směrnice máme 23 uznávacích orgánů, decentralizovaných orgánů, které toto uznávají, osvědčení plné kvalifikace. To znamená architekt z Německa díky osvědčení od tohoto uznávacího orgánu dostane kvalifikaci i pro práci v České republice, stejně tak občan České republiky v Německu či v jiné zemi Evropské unie. Výrazně to zlepšuje příhraniční poskytování služeb nebo to odbourá administrativu, tato technická novela, například při jednorázových pracovních výkonech, například když špičkový chirurg jede na operaci do České republiky, tak se jenom ohlásí kompetentnímu orgánu a nemusí dělat velmi složitou proceduru. Takže je to velmi zjednodušující a velmi důležitá věc jak pro občany ČR v zahraničí, tak občany EU u nás.

Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím o slovo zpravodaje pro první čtení pana poslance Adama Rykala.

Poslanec Adam Rykala: Také přeji dobrý den. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, tento vládní návrh zákona mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států EU a některých příslušníků jiných států a další související zákony. Tato novela se vztahuje ke směrnici Evropského parlamentu a Rady o uznávání odborných kvalifikací. Novela má také odstranit či vyjasnit ustanovení zákona, která vzhledem k nepřesnosti v textu činí aplikační potíže. Pokud bychom nepřijali tuto novelu, znamenalo by to ponechání těchto nepřesností. Současně by docházelo ke stále se opakující administrativní zátěži uznávacích orgánů.

Navrhovaná úprava je v souladu s ústavním pořádkem ČR a nebude mít žádný dopad na výdaje ze státního rozpočtu nebo z jiných veřejných

rozpočtů. Proto se domnívám, že tento návrh zákona může Sněmovna propustit do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji, panu poslanci Adamu Rykalovi, a otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, ptám se tedy, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím tedy obecnou rozpravu. Nezazněly žádné návrhy ani na zamítnutí, na vrácení apod., takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Svým rozhodnutím jsem navrhla přikázat tento návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Má někdo prosím jiný návrh na přikázání? Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 71. Táží se, kdo souhlasí s přikázáním výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 71 přítomno 129, pro 118, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Tím končím projednávání bodu 28, sněmovního tisku 404 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

29.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 443/ - první čtení

Pana ministra Josefa Dobeše opět požádám, aby z pověření vlády tento návrh uvedl. Prosím o klid!

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, předkládám opět návrh zákona, opět technickou novelu, kterou se mění zákon 179/2006 Sb., o uznávání výsledků dalšího vzdělávání, sněmovní tisk 443. Zákon ve své podstatě umožňuje dospělým osobám získat uznávaný doklad o kvalifikaci bez nutnosti navštěvovat školu, získat tzv. neformální vzdělávání – tento titul. Díky

provázanosti se školským zákonem nastavuje alternativní cestu k získávání výučního listu. Tím také přispívá ke zvyšování konkurenceschopnosti zaměstnanců České republiky.

Cílem novely je odstranit některé technické nedostatky zákona, které se projeví v průběhu čtyř let jeho implementace. Jedná se zejména o zpřesnění, zjednodušení a zlevnění systému. Jsou tam terminologické změny – dílčí kvalifikace se nahrazuje profesní kvalifikací, posouvá se minimální věková hranice, při které je možné konat zkoušky v rámci rekvalifikačních kurzů, kdy se z 18 let posouvá tato hranice na 17 let.

Abych možná vám vysvětlil, o co se jedná v této technické novele, o čem je tento zákon, tak je to to, pokud je někdo kuchařem patnáct dvacet let, ale nemá výuční list, tak má možnost bez večerního studia složit zkoušku podle národní soustavy kvalifikací a na základě této zkoušky je oprávněn jednat se živnostenskou komorou o schválení kvalifikace. Takže je to velice důležitá věc.

Poprosím o podporu a děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní o slovo zpravodajku pro první čtení a je to paní poslankyně Marta Semelová. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Dobrý den, vážená paní předsedající, dámy a pánové. Vládní návrh, který je v tuto chvíli projednáván, se týká, jak již bylo řečeno, získávání oprávnění pro rozšíření kvalifikace pro výkon konkrétní odborné činnosti nebo provozování živnosti, aniž by daná osoba absolvovala pro tuto činnost předepsané institucionální vzdělání. Úpravou se zhodnocují zkušenosti nabyté dosavadním výkonem v dané profesi, případně znalosti a dovednosti získané v určitých dílčích kurzech. Zákon je nezbytný proto, protože obsah profesí se neustále mění, doplňuje a modernizuje. Lidé se proto musí dál vzdělávat, rozšiřovat a měnit obsah své profese a pro možnost uplatnění potřebují mít doklad o tom, že jsou odborníky v činnosti, kterou vykonávají. Systém uznávání výsledků dalšího vzdělávání tedy umožňuje občanům získávat kvalifikaci a pružně reagovat na potřeby trhu práce.

Návrh novely se zabývá především následujícími oblastmi. Je to jednak, jak už bylo řečeno, změna názvu "dílčí kvalifikace" na "profesní kvalifikace", i když tady si myslím, že ve skutečnosti jde o úpravu ryze formální, že by kvůli tomu nemusel být psán nový zákon. Dále se jedná o umožnění podnikající fyzické osobě získat autorizované zástupce, dále o posunutí minimální věkové hranice – tady bych si pana ministra dovolila opravit – z 18 let ne na 17, ale na 16 let podle návrhu, který je předložen, jako podmínky pro konání zkoušky v rámci rekvalifikačního kurzu. Toto je celkem důležitá podmínka. V

případě ponechání současného stavu by osoby mladší 18 let nemohly absolvovat zkoušku dílčí kvalifikace a musely by čekat na dovršení 18 let věku. Po tuto dobu by byly vedeny na úřadu práce jako uchazeči o zaměstnání. Takže to jsou důležité paragrafy.

Dále se jedná o uznávání částí profesních kvalifikací, které již uchazeč úspěšně absolvoval. Je tedy navrženo uznávání části zkoušek, které se shodují s částí zkoušky, kterou již absolvoval daný uchazeč dříve. Cílem je tedy zlevnit a zrychlit zkoušky pro občany i pro stát. V případě nepřijetí této úpravy by museli mnozí uchazeči opakovaně prokazovat znalost některých kompetencí, navíc by museli opakovaně za tuto část zkoušky hradit úhradu.

Jinak velká část zákona se potom týká i přípravy zkoušek, jejich organizace, sankcí za chyby. Myslím, že tyto věci by bylo možné řešit i případně vyhláškou.

Chtěla bych jenom upozornit na některé problémy, které tady jako zpravodajka vnímám. Jedná se o tři záležitosti. První problém tohoto zákona vidím v tom, že by měl být součástí systému, a ne být vyčleněn, jako je tomu v tomto případě. To znamená, já bych považovala za nutné, aby byl zahrnut do velice potřebného zákona o národním systému celoživotního vzdělávání. Měl by se opírat o národní soustavu kvalifikací, protože bez ní nemá smysl a je jakoby na vodě.

Pak jde o to, jak je tento výchozí a závazný dokument formulován, zda je to výčet profesí, anebo je to podrobně vymezený obsah každé z vymezených profesí neboli kvalifikací. Je to významné pro vymezení tzv. profesní kvalifikace a tzv. úplné profesní kvalifikace, protože pokud by to bylo podle první varianty, tak musí zkušební komise nebo někdo nad nimi vymezit pro zkoušky přesné požadavky, které musí také uchazeč znát. Myslím, že v tom množství kvalifikací by to bylo ovšem také značně náročné.

Za podstatné pokládám to, že problematika celého komplexu by tedy, jak už jsem řekla, měla být řešena komplexně buď v zákonu, který jsem zmínila, nebo ve školském zákonu.

Druhý problém vidím v tom, kdo bude jmenovat a pověřovat komise, jednotlivé odborníky v komisích, instituce, které mohou zkoušky provádět. Myslím, že je potřeba to stanovit, protože dosud to byl Národní ústav odborného vzdělávání v Praze. Byl garantem. Nyní se navrhuje, že to bude orgán zřízený k tomu ministerstvem. Není tedy jasné, zda půjde o nějaký nový orgán, který bude garantem celého tohoto komplexního procesu, to znamená sestavení komisí, pověření institucí, výběr a pověření konkrétních odborníků atd. Mělo by být jasně stanoveno, kdo bude garantem. To v tomto zákoně není a je třeba to doplnit.

Konečně třetí problém se týká toho, že zákon by naopak měl stanovit

podmínky, za kterých musí uchazeč skládat zkoušku pro potvrzení, doplnění nebo inovaci kvalifikace. Je jasné, že řada zásadních opatření směřuje k tomu, aby živnostníci měli možnost oprávnění vůbec zřídit a svou živnost provozovat. Podnikatel, aby mohl založit firmu, musí prokázat, že pro ni má i odpovídající kvalifikaci. To je v pořádku. Ale v této poloze je právě nebezpečí zneužití neurčitosti tohoto zákona. Aby se tak nedělo, je nutné věci přesně vymezit.

Jinak, jak jsem řekla, zákon po určitých úpravách je potřebný v každém případě. Já doporučuji přikázat jeho projednání školskému výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo slovo zpravodajky. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Hlásí se prosím někdo? Nehlásí. Končím obecnou rozpravu. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 72 a táži se, kdo souhlasí s přikázáním, jak jsem je právě uvedla. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 72, přítomno 137, pro 115, proti 2. Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Tím končí projednávání bodu 29, sněmovního tisku 443. Děkuji panu ministroví, děkuji paní zpravodajce.

Oznamuji omluvu, která mi byla doručena. Dnes se od 14.30 hodin z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Martin Vacek.

Myslím, že stihneme ještě jeden bod. Zahajuji projednávání bodu

30.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb.,
o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin
a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 404/ - první čtení**

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr zemědělství Ivan Fuksa. Opět upozorňuji, že máme málo času, takže se tomu přizpůsobte. (V sále je rušno.)

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedkyně, vážení poslanci, poslankyně, já vás teď na chvíli přivedu na luční horské louky a luční květy, protože tímto návrhem a touto novelou budeme uvádět do souladu –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid ve Sněmovně!

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: – s právními předpisy Evropské unie zmiňovaný návrh zákona mimo jiné z toho důvodu, že transpoziční lhůta nám končí 30. 11. letošního roku.

Co zmiňovaná novela navrhuje? Zavádí oprávnění uvádět do oběhu určité typy směsi osiv – pro představu, to je to hezké, co všude roste na horských loukách, barevné kytičky –, určené právě k ochraně přirozeného prostředí, a to na základě povolení, které dává Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský. Také stanoví nové povinnosti. Povinnosti, co se týče podávání žádosti dodavatele o povolení k uvádění do oběhu zmíněné směsi osiv určené k ochraně přirozeného prostředí. Dále musí dodavatel oznámit zmiňovanému ústavu množství osiva, pro které hodlá žádat o povolení, a také výměru a umístění plánovaných lokalit sběru, a následně pak oznámit ústavu množství osiva, které uvedl za dané vegetační období do oběhu. V případě nesplnění těchto povinností zavádí návrh zákona odpovídající sankce.

V současné době je evidováno zhruba 700 obchodníků a dodavatelů osiv a sadby, ale povinnost stanovená v novele zákona se bude vztahovat pouze na dodavatele, kteří budou chtít tento specifický druh směsi osiv sklízet a uvádět do oběhu, pracovníě řečeno. Laicky řečeno luční kvítí. Podle předpokladu se bude jednat o malý počet dodavatelů osiv, neboť se jedná o velmi okrajovou záležitost, která může být využívána převážně v národních parcích a v chráněných krajinných oblastech.

Vzor žádosti o uvádění povolení, vzor prohlášení o splnění požadavků a vzor oznámení budou stanoveny vyhláškou a zároveň budou žadatelům k dispozici ke stažení na webových stránkách ústavu.

Přijetí navrhované právní úpravy si nevyžádá zvýšené nároky na finanční prostředky ze státního rozpočtu ani z ostatních veřejných rozpočtů. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o slovo zpravodaje pro první čtení, pana poslance Františka Dědiče. Prosím.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, členové vlády, kolegyně a kolegové. Já myslím, že úvodní slovo pa-

na ministra zemědělství bylo natolik obsáhlé, že je možné se v podstatě jenom omezit na to, že se jedná o transpozici evropské směrnice, takže vás žádám o to, abyste tuto novelu zákona č. 219 pustili do druhého čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl tento návrh přikázat k projednání zemědělskému výboru. Má někdo jiný návrh? Nemá. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 73. Táže se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání výboru zemědělskému. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 73, přítomno 140, pro 119, proti 1. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zemědělskému.

Tím končí projednávání bodu číslo 30, sněmovního tisku 404 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Dámy a pánové, nyní vyhláším polední přestávku. Bude trvat do 14.30 hodin. Ve 13.10 hodin se sejde organizační výbor. Budeme začínat ve 14.30 hodin. Máme pevně zařazené body, a to bod č. 12, elektronické komunikace, a bod 21, zvláštní ochrana svědka. Jsou to druhá čtení. Tolik moje upozornění. Přeji vám dobrou chuť.

(Jednání bylo přerušeno ve 12.59 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, budeme pokračovat ve schváleném pořadu dnešní schůze. Zahájíme ho dalším bodem, kterým je

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 347/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím, pane ministře, můžete se ujmout slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Já jen zrekapituluji, že předkládám k projednání ve druhém čtení vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, zkráceně zákon o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Jak jsem již uvedl v prvním čtení, tento návrh zákona především transponuje revidované znění evropského regulačního rámce pro sítě a služby elektronických komunikací, tj. směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2009/136 a č. 2009/140 ze dne 25. listopadu 2009. V menší míře se novela věnuje narovnání některých výkladově sporných částí zákona o elektronických komunikacích a některých jiných zákonů.

Ještě mi dovoluji, abych stručně zopakoval hlavní body tohoto návrhu. Jedná se o prohloubení zásady technologické neutrality a neutrality služeb a stanovení výjimek z těchto principů. Dále jde o zvyšování právní jistoty při regulaci trhu elektronických komunikací, prohlubování vnitřního trhu a zvyšování maximálních výhod z využívání moderních technologií pro zdravotně postižené uživatele. Dále jde o umožnění přístupu k jednotnému evropskému číslu tísňového volání a k národním číslům tísňových volání. Dále jde o zvýšení důrazu na využívání rádiového spektra na základě všeobecných oprávnění, zavedení režimu aukce pro výběrové řízení na přiděly rádiových kmitočtů. Dále jde o zabezpečení ochrany osobních, provozních a lokalizačních údajů a důvěrnosti komunikací, zavedení možnosti uložení povinnosti funkční separace jako nového nápravného opatření poslední instance. Jde též o úpravu zajištění bezpečnosti a integrity veřejných komunikačních sítí a služeb elektronických komunikací a konečně o úpravu kompetencí a povinností Českého telekomunikačního úřadu, např. v oblasti spotřebitelské problematiky.

Hospodářský výbor předkládaný návrh zákona projednal na své schůzi dne 8. září 2011 a doporučil jeho schválení ve znění přijatých pozměňovacích

návrhů. S těmito návrhy jsem se seznámil, chtěl bych za ně poděkovat a podporuji jejich schválení.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 347/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Jan Husák. Máte slovo, prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, co se týče uvedení zákona, uvedl ho předkladatel jak v prvním čtení, tak teď na úvod druhého čtení. Já jsem se k zákonu co se týče zpravodajské zprávy rovněž vyjádřil zejména v prvním čtení.

Tento návrh novely zákona tvoří komplexní implementační novelu. Jak zde bylo sděleno, hospodářský výbor uzavřel jednání ve vztahu k tomuto zákonu dne 8. září 2011. Tomuto jednání předcházelo první jednání hospodářského výboru dne 15. června 2011 a jednání podvýboru pro ICT a telekomunikace dne 6. září letošního roku.

Co se týče pozměňovacího návrhu, který je obsažen v usnesení hospodářského výboru ve sněmovním tisku 347/1, tak jsme se v rámci precizování obsahu zákona soustředili na věci, které posouvají tento zákon, zejména co se týče ustanovení, která přišla k řešení až po předložení předlohy do Poslanecké sněmovny. Bylo to zejména ve dvou oblastech – úpravy legislativně technické, které jsou rovněž obsaženy v souhrnném pozměňovacím návrhu a usnesení hospodářského výboru, a úpravy týkající se efektivní správy rádiového spektra. I o této oblasti tady můžeme diskutovat a mohu odpovědět případně na další dotazy. Ale o této oblasti hovořil i pan ministr a nepovažuji teď za nutné, abychom celou tuto věc rozebírali, protože celá problematika všech pozměňovacích návrhů, které byly předloženy do hospodářského výboru, byla podrobně prodiskutována jak na podvýboru, tak na samotném hospodářském výboru a byla projednávána se zpravodaji ve všech klubech. Došlo k vzájemné shodě, že veškeré úpravy, které jsme zapracovali do tohoto tisku souhrnným pozměňovacím návrhem, jsou opatření, která zkvalitňují text celé této novely.

Dovolím si předložit a načtu v podrobné rozpravě ještě jednu legislativně technickou úpravu, která není zahrnuta v pozměňovacích návrzích, a to je tisková chyba číslovky 10 milionů. Je to oprava bodu 40 usnesení hospodářského výboru a částka 10 tisíc Kč, která je v tomto bodu zmíněna, má správně znít na 10 milionů Kč. Toto je legislativně technická

úprava, resp. tisková úprava, kterou budu navrhovat v rámci podrobné rozpravy.

Co se týče precizace zákona, došlo ještě k jedné věci a ta zde bude rovněž mými kolegy načtena v podrobné rozpravě. Je to pozměňovací návrh kolegů Krupky a Skopala. Toto je rovněž úprava, která po projednání s předkladatelem a s ČTÚ je nutnou úpravou, kterou si vyžaduje tato novela. To je pozměňovací návrh, který bude načten ve druhém čtení, protože už nebylo možné vzhledem k harmonogramu, který byl stanoven hospodářským výborem, zahrnout tuto úpravu do souhrnného pozměňovacího návrhu hospodářského výboru.

Chtěl bych vás velice požádat o následné podpoření pozměňovacího návrhu v usnesení hospodářského výboru 347/1, pozměňovacího návrhu, který bude načten kolegy ve druhém čtení. A předpokládám po dohodě, že chceme, aby tato materie byla schválena v co nejkratším termínu, takže předkladatel navrhne zkrácení lhůty na 48 hodin.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do ní v této chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. Prosím, hlásí se někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak, proto uzavírám obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Zaznamenala jsem, že v podrobné rozpravě chce vystoupit nejprve pan zpravodaj. Pane zpravodaji, vystoupíte nyní, nebo dáte přednost jiným poslancům? Již jsem otevřela podrobnou rozpravu.

Poslanec Jan Husák: Předkládám zmíněnou legislativní úpravu. V bodě 40 souhrnného pozměňovacího návrhu, resp. usnesení hospodářského výboru 347/1, se číslovka 10 tisíc se nahrazuje číslovkou 10 milionů.

Dále se souhlasem předkladatele navrhuji zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále vidím, že se hlásí pan poslanec Urban. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Kolegyně a kolegové, dovoluji, abych předložil krátký pozměňovací návrh k návrhu novely zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích atd.

V § 105 Působnost ministerstva – číslovka arabská 1 – Ministerstvo – v odstavci i) zabezpečuje centralizované zadávání dodávek či služeb souvisejících s informačními technologiemi a informačními systémy pro ústřední

orgány státní správy a jejich podřízené organizace podle zvláštního zákona (zákon č. 137/2006 Sb., o zadávání veřejných zakázek).

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je poslanec Skopal. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Já se chci jenom přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který vám byl rozdán do lavic. Je to pozměňovací návrh, který podáváme společně s kolegou Krupkou, takže se k němu přihlašuji, tak aby byl akceptován. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Krupka: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já se, jak řekl můj předřečník, fakticky přihlašuji taktéž k tomu pozměňovacímu návrhu. Současně bych si potom vyžádal prostor, ale až ve třetím čtení, a bych reagoval na pozměňovací návrh, který tady přednesl pan poslanec Urban, a to pozměňovací návrh, který byl zamítnut hospodářským výborem, a samozřejmě bych k tomu řekl zásadní fakta, proč bych takovýto návrh, který byl takto podán, odmítl.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se, prosím, někdo další do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Chcete vystoupit, pane ministře, v rámci závěrečného slova? V rámci ještě podrobné rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Vážená paní předsedající, já jen možná formálně, pro jistotu, jako navrhovatel – teď si nejsem jist jednacím řádem, pro jistotu zopakuji návrh, který tady přednesl pan zpravodaj, to je zkrácení lhůty pro projednání mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Končím tedy podrobnou rozpravu. Zazněl zde jeden návrh, a to návrh na zkrácení lhůty na 48 hodin – se souhlasem navrhovatele. Já tedy přivolám kolegy z předsálí a dám hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování o návrhu na zkrácení lhůty na 48 hodin. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 74 z přihlášených 138 pro 64, proti 38. Tento návrh byl zamítnut.

Nevím, jestli nedojde ke kontrole. (Smích a poznámky z řad opozice. Probíhá kontrola hlasování.) Prosím chvíli o klid, probíhá kontrola hlasování.

Nikdo nevznesl námitku proti hlasování, takže návrh byl zamítnut a já končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Dříve než přistoupíme k projednávání bodu č. 21, mám zde žádost o omluvení ze zasedání Poslanecké sněmovny dnes od 14 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů od pana poslance Radka Johna.

Nyní můžeme přistoupit k projednání bodu č. 21. Je jím

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 320/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr vnitra Jan Kubice. Prosím, pane ministře, můžete se ujmout slova.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a některé další zákony. Považuji za nutné zdůraznit, že jde o jeden z důležitých nástrojů boje proti organizovanému zločinu a jiným druhům závažné kriminality. Proto se jedná o problematiku velmi citlivou a v mnoha ohledech specifickou.

V úvodu bych si dovilil poznamenat, že návrh zákona byl projednán v ústavněprávním výboru a výboru pro obranu a bezpečnost a oba tyto výbory návrh zákona svými usneseními podpořily. Návrh zákona vám byl představen již v prvním čtení, a proto jen stručně připomenou hlavní změny proti současnému právnímu stavu. (Neustálý hluk v sále.)

Chci zdůraznit, že návrh zakotvuje právní úpravu řízení o ukončení poskytování zvláštní ochrany a pomoci, vypouští ustanovení přiznávající správní žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra o ukončení zvláštní ochrany

a pomoci odkladný účinek. Umožňuje ponechat novou identitu chráněným osobám i poté, co byla zvláštní ochrana a pomoc ukončena. Novelizuje úpravu týkající se krycích dokladů. Zavádí novou právní úpravu rozhodování o nárocích chráněných osob, které vyplývají z oblasti práva a důchodového pojištění.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, omlouvám se, že vás přerušuji. Dámy a pánové, já vás důrazně prosím o klid v jednací sále.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Zpřesňuje v oblasti trestního řízení výkon některých trestů, pokud jsou vykonávány osobami, kterým je zvláštní ochrana a pomoc poskytována.

Chci také zdůraznit, že motivací pro novelizaci zákona není nefunkčnost systému zvláštní ochrany a pomoci, ale jeho další zefektivnění. Systém zvláštní ochrany a pomoci, jak je v současné době nastaven, je plně funkční a za celou dobu účinnosti se nesetkal s žádnou zásadní kritikou až už ze strany policie, justice nebo jiných orgánů. Hlavním záměrem novelizace zákona proto zůstává posílení systému poskytování zvláštní ochrany a pomoci chráněným osobám v České republice, a tím pádem též posílení boje se závažnou kriminalitou a organizovaným zločinem.

Děkuji za pozornost a podporu tohoto návrhu zákona.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru a výboru pro obranu a bezpečnost. Usnesení výborů byla rozdána jako sněmovní tisky č. 320/1 a 2. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka ústavněprávního výboru poslankyně Jana Suchá. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, paní předsedající. Návrhem se zabývaly oba výbory. Ústavněprávní výbor tento návrh řešil na svém jednání dne 25. května a doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby tento návrh přijala včetně pozměňovacích návrhů. Výbor pro obranu a bezpečnost se návrhem zabýval 2. 6. a rovněž doporučil Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila včetně pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro obranu a bezpečnost poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, výbor pro obranu a bezpečnost se zabýval tímto zákonem na své schůzi 25. května 2011 a svým usnesením číslo 69 doporučil Poslanecké

sněmovně schválit vládní návrh zákona se změnami a připomínkami k části čtvrté článku 4, a to v bodě 2, s tím, že usnesení výboru bylo rozdáno na lavice, a tudíž není potřeba, abych jej podrobněji osvětloval.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. O slovo se hlásí pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já bych si dovilil osvětlit důvody podání pozměňovacího návrhu k tomuto tisku, ke kterému bych se poté přihlásil v podrobné rozpravě.

Zákon jako takový má mou podporu. Myslím, že je načase po několika letech fungování systému ochrany svědků zvažovat různé změny a doplnění, které vycházejí z potřeby praxe. Tady myslím, že nejsme s panem ministrem vnitra v rozporu. Nicméně si myslím, že by mohlo dojít k jedné změně, která by byla k lepšímu, protože v současné době rozhoduje ministr vnitra o tom, komu bude udělena ochrana. A je to právě ministr, který jako politik rozhoduje o věci, která podle mého názoru by politikům příslušet neměla. Jsem přesvědčen, že daleko správnější by bylo, kdyby o zakotvení a ustanovení ochrany svědka stejně jako o ukončení této ochrany rozhodoval policejní prezident na návrh příslušného útvaru.

Model, kdy dnes policie navrhuje a ministr rozhoduje, podle mého názoru není správný z několika důvodů. Jednak mohou v určitých případech hrát roli určité politické vztahy a vazby, už jen proto, že ministr se může dozvědět jméno toho konkrétního svědka a může z toho odvodit i určité souvislosti, například to, že je prověřována činnost třeba i jeho politické strany nebo jeho kolegů. Ten druhý a možná závažnější důvod je v tom, že ministr v současné době nezískává příliš informací a to odůvodnění, které je předkládáno, jak jsme se s tím mohli seznámit na jednání výboru, je mnohdy formální. Ministr tedy v mnoha případech pouze potvrzuje a rozhoduje něco, co mu navrhuje policie, aniž by si mohl prověřit a prověřil, zda ono rozhodnutí a ony argumenty jsou skutečně podložené. Myslím, že systémové by bylo, kdyby ten, kdo tyto podklady shromažďuje, vyhodnocuje a doporučuje, nakonec byl ten, který nese odpovědnost za ono rozhodnutí, a myslím, že tím člověkem by měl být policejní prezident.

Tolik tedy odůvodnění mého velmi jednoduchého pozměňovacího návrhu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se, prosím, někdo další do obecné rozpravy? Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Do třetice všeho dobrého. Dovoluji si přihlásit se formálně k pozměňovacímu návrhu, který byl rozdán na lavice a který se týká tohoto sněmovního tisku číslo 320. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Hlásí se někdo další do podrobné rozpravy? Nikoho neregistruji. Končím podrobnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli chce mít pan ministr ještě závěrečné slovo. (Nechce.) Pan navrhovatel? (Nechce.) Paní zpravodajka? Není tomu tak.

Nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli hlasovat, žádný návrh na zkrácení lhůty. Je to tak, paní zpravodajko? (Ano.) Takže končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministroví, děkuji paní zpravodajce.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

31.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 433/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Ivan Fuksa. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Děkuji za slovo, vážená paní před-sedající. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby.

Co je důvodem předložení této novely? Je to novela devizového zákona, ve které se uvádí, že v České republice by stejné podmínky pro podnikání a pro žití měli mít nejenom občané Evropské unie, ale i občané ze Švýcarska, Lichtenštejnska, Norska, Islandu. Tím pádem předkládáme tuto novelu, aby zemědělskou půdu mohli nabývat právě zmínění občané států Evropské unie a také státní občané zemí, které jsou účastníky smluvní Dohody o Evropském hospodářském prostoru, což je Norsko, Island a Lichtenštejnsko. Také se to týká Dohody o volném pohybu osob mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé.

Nezbytnost navrhované legislativní úpravy je dána skutečností, že 1. května 2011 České republiky uplynula lhůta stanovená pro zachování přechodného období a nabývání zemědělské půdy. De facto jsou ještě dvě tři země, které si vymohly toto období o dva roky delší, nicméně v našich předešlých vyjednáváních vyjednávači vyjednali toto období a nám v tuto chvíli nic jiného nezbyvá, než na to přistoupit.

V návaznosti na nové znění devizového zákona sjednocuje novela zákona podmínky pro převod zemědělských pozemků na zemědělské podnikatele a měla by zamezit přednostnímu nabývání pozemků osobami, které neprovozují zemědělskou půdu, což bylo hlavní silné téma ve všech vyjednáváních – aby tyto pozemky nebyly k dispozici spekulantům, ale aby bylo právě garantováno to, že budou k dispozici prvořadě pro osoby a podnikatele, kteří vyvíjejí zemědělskou činnost. Cílem novely je rovněž zabezpečit prodej zemědělských pozemků subjektům, které na nich již hospodaří, a to je to, co jsem zmiňoval v předešlé větě, a to je, že provozují zemědělskou výrobu na minimální výměře 10 ha po dobu 36 měsíců.

Tolik na úvod. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Jiří Oliva. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Oliva: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, k úvodnímu slovu pana ministra není co dodat. Přestože mnozí kolegové a kolegyně nemusí být spokojeni se stupněm ochrany zemědělského a lesního půdního fondu proti takzvaným spekulacím, tak Česká republika je jednou ze dvou zemí, která nemá vyjednáno delší přechodné období, a lhůta tohoto období uplynula pro Českou republiku 1. 5. 2011.

Vzhledem k tomu, že v minulosti nebyly vyjednány ani přísnější podmínky omezující nové nabyvatele v nakládání s těmito pozemky, předkladatel, Ministerstvo zemědělství, nemá prakticky dnes jinou možnost, než předložit novelu ve znění, které leží před vámi. Otevírá se však možnost přizpůsobit reálné praxi některé podmínky převodu, stanovené zejména v § 17. Jedná se hlavně o kritéria odloučenosti lesních pozemků ve vztahu k oborám a farmovým chovům. Jde o možnost vytváření majetkově ucelených částí a také o řešení konfliktů, vyplývajících ze spoluvlastnictví státu a privátních vlastníků. To jsou praktické problémy, jejichž vyřešení současné znění zákona do značné míry brání.

Předpokládám, že tento zákon bude navržen k projednání zemědělskému výboru, kde se ty možnosti budu podrobně i odborně dis-

kutovat, protože vhodným pozměňovacím návrhem by mohly být velké praktické problémy při aplikaci tohoto zákona odstraněny.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Pan poslanec Skopal si bere slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Nebudu vás dlouho zdržovat. Jenom bych upozornil pana ministra, že se mi líbí, že vytváříme stejné podmínky pro všechny členy Evropské unie v nákupu zemědělské půdy v České republice i pro další vyjmenované státy. Já bych ho jenom upozornil, že by mě zajímalo, a budu to chtít slyšet v zemědělském výboru, jestli stejné podmínky k nákupu mají i naši občané v Norsku, ve Švýcarsku, ve Francii a v dalších zemích. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Pan ministr chce reagovat. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Děkuji za slovo. Diskuse by byla možná v tuhle chvíli bezpředmětná, kdyby mí předchůdci dokázali vyjednat stejné podmínky, jako má Polsko a další země. Bohužel před šesti sedmi lety se stala ta chyba, že se to nepodařilo vyjednat a máme to takto krátké. Jiným novým členským zemím se to podařilo vyjednat o dva roky později. Tak jsme si toto mohli odpustit a mohli jsme to řešit až za dva roky.

Druhá otázka, jestli stejné podmínky máme i v jiných zemích. Oni toto mají lišácky. Všichni ve všech těchto dokumentech mají napsáno, že každý cizinec má bez jakéhokoli omezení možnost získat pozemek pro zemědělskou činnost, v Rakousku, v Německu, kdekoliv jinde. Někde jsou trochu přísnější – Dánové mají naprosto jasnou podmínku, že se tam musí žít, že se tam musí podnikat. Ale tam, kde mají obecně to, že to je naprosto volné, to mají ošetřeno v různých místních legislativních úpravách, kde o tom, abyste si mohli koupit pozemek, rozhoduje svaz měst a obcí, místní agrární komora, takže vám tam skutečně můžou dát překážky.

Takže my se teď v tuhle chvíli bavíme o legislativní čistotě. A nám skutečně nezbyvá nic jiného, než to uvést na stejnou podobu, jakou má Rakousko, Německo a ostatní drtivá většina členských zemí. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Kováčik. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Mně se nejvíce v této rozpravě líbí to, že jedni, kteří vyjednávali, teď obviňují ty, kteří realizují, a obráceně, kdo za co může. To je moc pěkná situace. Samozřejmě že český zemědělec, moravský a slezský též, nemůže mít stejné podmínky k nákupu půdy kdekoli jinde, ať už je to v Evropské unii nebo mimo Evropskou unii, protože pan kolega Skopal tady zmiňoval tuším Švýcarsko a Norsko, což jsou země mimo Evropskou unii, aspoň Švýcarsko zcela určitě. A co se týká podmínek zemědělství, nesrovnatelně, ale nesrovnatelně na jiné úrovni. Nemohou je mít zejména proto, že dlouhodobě – a to je o těch vyjednaných podmínkách – dlouhodobě český, moravský a slezský zemědělec je na tom podstatně hůře než zemědělci z ostatních, zejména těch starých členských zemí Evropské unie, co se týká přísunu dotací. Takže i kdyby formální podmínky pro nákup půdy např. v Německu nebo kdekoli jinde byly naprosto stejné pro všechny občany členských zemí Evropské unie, tak přesto je ten český, moravský a slezský zemědělec znevýhodněn právě proto, že jeho příjmová situace je dramaticky horší než příjmová situace zemědělců v oněch zemích. A ona je podstatně horší i u nás. I u nás, pokud je ta možnost pro občany Evropské unie nakupovat pozemky, tak je ta situace českého, moravského a slezského zemědělce horší. Tady nemá stejné podmínky. On má podstatně méně prostředků.

Já jsem přesvědčen o tom, že i když se nevyjednaly podmínky zdaleka ideálně kdysi, i když máme řadu výhrad a řadu kritických připomínek, že přece jen je možné vytvářet větší tlak na evropské struktury, aby byl náš zemědělec více chráněn, když už je znevýhodněn. Že je to možné, že ta snaha je určitě nutná. Takže do budoucna, i co se týká tohoto zákona, ty příklady o Dánsku a jiných zemích je potřeba se alespoň pokusit teď prosadit, teď implementovat, teď našim zemědělcům podmínky srovnat. Proto nenavrhuji zamítnutí.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Skopal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Já bych chtěl říct k panu ministrovi přes paní předsedající, že jsem nechtěl diskutovat tady o tom, kdo za co může. Samozřejmě určitá část viny je i na nás, já se toho nezříkám. Ale to neznamená, že problém potáhneme dál. Je potřeba si říct zcela jasně, co chceme, aby byly stejné podmínky jak pro občany Evropské unie, tak pro naše občany do budoucna nebo v rámci vyjednávání v Evropské unii dále. Já se nechci dožít toho, co dneska nám říkají média a my se tím nezabýváme, že kvalita třeba stejných potravinářských výrobků – a půjdu na jinou oblast – v Německu a u nás je odlišná. Ony jsou

hygienicky nebo zdravotně nezávadné, ale za stejnou cenu kupujeme něco horšího z hlediska kvality, než je jinde. Tudíž já chci, aby tady v rámci prodeje půdy byly stejné podmínky. A samozřejmě budeme tlačit i dál. S tím, že tu vinu, která byla z minulosti, nesmývám ani z nás. Ale pojďme dál a pojďme se o tom bavit. Proto jsem o tom chtěl mluvit a řekl jsem, že ta diskuse bude vedena v zemědělském výboru.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Chce prosím ještě někdo další reagovat v obecné rozpravě? Nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Končím tedy obecnou rozpravu.

Dříve než nechám hlasovat o přikázání výborům k projednání, chce mít prosím pan navrhovatel nebo pan zpravodaj závěrečné slovo? Pane ministře, prosím, mikrofon je váš.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Závěrečné slovo. Skutečně nám nezbyvá nic jiného, než udělat to, co předkládáme. Dokonce se nám podařilo vyřešit i problém občanů třetích zemí, to jsem tady nezmiňoval. Na druhou stranu říkám, nemá smysl vymýšlet vymyšlené, jsme na jedné lodi. A pojďme se podívat, jak to dělají jinde, abychom splnili evropskou legislativní čistotu a ochránili zájem českého zemědělce.

Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Má prosím někdo jiný návrh? Není tomu tak. Dříve, než nechám hlasovat, vás prosím o odhlášení. Přihlaste se prosím všichni svými kartami.

Ještě oznámím, že paní poslankyně Hana Orgoníková má náhradní kartu číslo 26.

Nyní již zahájím hlasování. Kdo je pro přikázání zemědělskému výboru? Kdo je proti?

Hlasování číslo 75, z přihlášených 135 pro 131, proti 1. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k bodu

33.

Vládní návrh zákona o mediaci a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 426/ - první čtení

Předložený návrh uvede místo ministra Jiřího Pospíšila pan ministr Ivan Fuksa. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, účelem předkládaného zákona je především zakotvit v českém právním řádu novou možnost alternativního řešení sporu. Návrh zákona si klade za cíl přispět k odbřemenění soudů a ke zkrácení civilního soudního řízení. Návrhem rovněž dochází k transpozici evropské směrnice v aspektech mediace v občanských a obchodních věcech.

Mediací se pro účely předkládaného zákona rozumí postup při řešení konfliktů za účasti alespoň zapsaného mediátora, který podporuje komunikaci mezi osobami na konfliktu zúčastněnými tak, aby jim pomohl dosáhnout smírného vyřešení jejich konfliktu uzavřením mediační dohody. Mediací prováděnou podle předloženého návrhu zákona může být řešen kterýkoli konflikt, u kterého není vyloučeno řešení smírem nebo dohodou. Předmětem zákona však není mediace prováděná v trestní oblasti. Na tuto mediaci se vztahuje zákon 257/2000 Sb., o Probační a mediační službě, ve znění pozdějších předpisů.

Průběh mediace je v zákoně upraven pouze rámcově v minimální nezbytné míře, tzn. zahájení a ukončení mediace, povinnosti mediace, vztah k soudnímu řízení, které se týká předmětu mediace, a základní zásady mediace, neboť detailnější úprava by neodpovídala charakteru mediace jako neformálního řízení.

Dále zákon novelou občanského a obchodního zákoníku upravuje vliv zahájení mediace na promlčecí dobu a prekluzivní lhůtu a provázanost mediace s občanskými soudními řízeními.

Jaké jsou výhody mediace? Ponechává účastníkům plnou kontrolu nad způsobem řešení jejich konfliktu a nad podobou konečného výsledku. Je také časově a ekonomicky úsporná, je pro účastníky méně stresující než soudní řízení a v návaznosti na soudní řízení výrazně snižuje riziko podávání odvolání, neboť výsledkem medializace není vítězství jedné či druhé strany, ale vzájemně přijatelný kompromis.

Na závěr doporučuji příkazání vládního návrhu zákona o mediaci a o změně některých zákonů, tisk č. 426, k projednání ústavněprávnímu výboru a k jeho postoupení do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní prosím,

aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Ivana Weberová. Prosím, paní poslankyně. (V sále je hluk.)

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, tento návrh zákona upravuje výkon a účinky mediace prováděné zapsanými mediátory.

Mediace obecně je rychlejší, levnější a dalo by se říci i méně psychicky náročnou alternativou k řešení soudních sporů a je výhodná jak pro strany sporu, tak zároveň pro stát, kterému tím pádem ubývá soudní agenda.

Mediací podle tohoto návrhu se rozumí postup při řešení konfliktu za účasti jednoho nebo více zapsaných mediátorů, kteří podporují komunikaci mezi osobami na konfliktu zúčastněnými tak, aby jim pomohli dosáhnout smírného řešení jejich konfliktu uzavřením mediační dohody. Jako zvláštní druh mediace je potom upravena rodinná mediace, která se zaměřuje na řešení konfliktů z rodinných vztahů. Institut mediace v netrestních věcech je jako alternativa k řešení sporu soudní cestou v zahraničí dlouhodobě úspěšně užíván. Probíhá v dnešní době jeho užívání již i u nás, ale není žádným způsobem upravena ani formalizována a její využití je spíše sporadické.

Její nevýhodou, respektive nevýhodou současného stavu je to, že mediace nemá vliv na běh promlčecích a prekluzivních lhůt, respektive nestaví tyto lhůty, což aktéry sporu od jejího využití často odrazuje. Tento aspekt mediace je řešen směrnicí Evropského parlamentu, kterou zde zmiňoval pan ministr zemědělství, o některých aspektech mediace v občanskoprávních a obchodních věcech. Tato směrnice ve svém článku 8 stanoví, že členské státy zajistí, aby stranám, jež si ve snaze o urovnání sporu zvolí mediaci, nebránilo v pozdějším zahájení soudních či rozhodčích řízení ve stejné věci uplynutí promlčecí nebo prekluzivní lhůty během mediačního řízení. Česká republika jako členský stát Evropské unie je povinna toto ustanovení transponovat do svého právního řádu a činit tak právě tímto zákonem. Tento návrh zákona obsahuje právě novelizaci příslušných ustanovení občanského a obchodního zákoníku, ve kterých je promlčení upraveno. Aby bylo možno spojit s průběhem mediace účinek spočívající ve stavení promlčecí a prekluzivní lhůty, je nutné formalizovat alespoň v hrubých rysech mediační řízení tak, aby bylo možno přesně určit dobu zahájení a dobu skončení mediačního řízení.

Návrh kromě základních pojmů zahájení a ukončení mediace, náležitostí mediační dohody, povinností mediátora a jeho odměny upravuje rovněž předpoklady pro výkon činnosti mediátora a další organizační záležitosti. Zapsaným mediátorem je podle něj fyzická osoba, která je zapsána do seznamu mediátorů, který vede Ministerstvo spravedlnosti, a to také na činnost mediátorů dohlíží. Předpokladem zápisu me-

diátora do seznamu je kromě obecných předpokladů vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu a složení zkoušky mediátora, kterou bude organizovat Ministerstvo spravedlnosti. Poněkud odlišné je postavení mediátorů, kteří jsou zároveň advokáty. Ti budou skládat zkoušku v rámci České advokátní komory a rovněž jejich kárná odpovědnost se bude řídit zákonem o advokacii. Spory vyplývající z rodinných vztahů budou moci řešit pouze mediátoři, kteří složí u Ministerstva spravedlnosti zvláštní zkoušku z rodinné mediace.

Tento návrh neznemožňuje jiné mimosoudní způsoby řešení konfliktů těm, kteří služby zapsaného mediátora využít nechtějí. Mediace zde upravená je obecně dobrovolná, nicméně dochází rovněž k novelizaci občanského soudního řádu, kde je zakotvena možnost soudu nařídít účastníkům řízení první setkání se zapsaným mediátorem v rozsahu až tří hodin. U této soudem nařízené mediace, pokud se nejedná o věci vyplývající z rodinných vztahů, může jako mediátor působit pouze osoba s vysokoškolským vzděláním v oboru právo a náklady budou hradit strany sporu rovným dílem.

Pokud se jedná o nároky tohoto návrhu na státní rozpočet, pak se odhadují ve výši 3 mil. 200 tis. korun s tím, že částečně se jedná o jednorázové náklady a částečně jsou to náklady každoroční, ovšem jejich větší část by měla být pokryta ze správních poplatků za přihlášku ke zkoušce a za zápis do seznamu mediátorů.

Navrhovaná úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a rovněž s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, a rovněž s právními předpisy Evropské unie.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Prosim, paní poslankyně Nedvědová. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Marie Nedvědová: Dobré odpoledne. Pokud se týče zákona o mediaci, tak návrh tohoto zákona je jako jeden z mála návrhů této vlády smysluplný a logický. V posledních letech totiž došlo k výraznému zhoršení vztahů ve společnosti a došlo k nárůstu různých konfliktů a sporů, které strany nedokáží zpravidla řešit jinak než soudně. V důsledku zhoršující se ekonomické a sociální situace lidí narůstá jejich počet s psychologickými problémy, kteří potřebují psychiatry a terapeutů pro řešení vlastních osobních problémů.

Mediace je v řadě případů také vhodnějším způsobem řešení různých mezilidských problémů a otázek a znamená pro strany příležitost vlastním způsobem řešit tyto problémy a otázky bez intervence soudu jakožto nadřízeného orgánu. Mediátor má být pouhým zprostředkovatelem, který

nijak stranám neurčuje, co mají dělat, jen je poučuje o jejich právech, povinnostech a platných právních předpisech a vede je ke smírnému řešení sporu. Mělo by v podstatě jít o rychlejší, neformálnější a jednodušší řízení než řízení soudní, za jehož výsledek jsou přitom vždy odpovědní strany samy.

Konkrétně v rodinných otázkách je mnohdy nutno upravit vztahy rodičů s nezletilými dětmi, což u rozvodu je nezbytnou podmínkou pro rozvod manželství. V případech rozchodu nesezdaných párů pak bez úpravy těchto poměrů nemohou žádat rodiče některé dávky a podobně. V mnoha případech jsou přitom rodiče schopni a ochotni se dohodnout a domluvit na všech těchto otázkách týkajících se výchovy, výživy či styku, ale současně potřebují v tomto směru soudní rozhodnutí, které je vykonatelné a vymahatelné. Rodinná mediace bude patrně nejvyužívanější formou mediace, kdy strany samy se budou moci dohodnout na všech nezbytných a potřebných otázkách týkajících se právě výchovy, výživy, styku s dětmi a rodičovské zodpovědnosti.

Patrně i v řadě dalších případů strany přivítají mediační řízení, třeba již jen proto, že se budou moci k věci vyjádřit mnohem podrobněji, než tomu tak je v řízení soudním, které je zejména v poslední době ovládáno zásadou koncentrace řízení. V tomto směru se je možno ztotožnit s důvodovou zprávou k zákonu. Podle mého názoru bude zejména potřebný v případě, že dojde ke schválení nového občanského zákoníku, ve kterém je mnoho sporných oblastí a otázek, které si účastníci budou moci vyřešit případně sami, a to podstatně rychleji než soudy, které budou zejména zpočátku tápat a hledat řešení, a to i po poměrně dlouhou dobu.

Určité problematické otázky tu ovšem zůstávají. Například mediátor podle návrhu nemůže zasáhnout v případě, kdy je dohoda výrazně v neprospěch jednoho z účastníků, či dokonce je v rozporu se zákonem, alespoň tak to ze současného znění zákona vyplývá.

Dále pak mediace je podle návrhu zákona placená, a pokud se strany nedohodnou jinak, hradí její náklady napůl, což některým lidem podstatně ztěžuje přístup k mediaci, pokud nebude upravena možnost bezplatné mediace či zcela nebo zčásti hrazené státem. Navíc uzavřená dohoda by podle důvodové zprávy měla být schvalována soudem, ale kdo a jakým způsobem ji bude předkládat, který soud by ji měl schvalovat, kdy může odmítnout její schválení či zda se bude vybírat za tento úkon soudní poplatky, od koho a v jaké výši, není z návrhu zřejmé a neodkazuje se v něm ani na další právní předpisy, které by toto měly upravovat. Pokud by měli účastníci platit jednak za provedenou mediaci a jednak soudní poplatky za schválení mediační dohody, patrně by si rozmysleli velmi důkladně, zda budou platit za to samé dvakrát. To by pak byl opět jen další zákon pro bohaté, kterým by opět

bylo bráněno nemajetným či méně majetným osobám, kterých je bohužel čím dál víc v této společnosti, v přístupu k právu, a tedy by to znamenalo fakticky porušování jejich ústavních práv podle Listiny základních práv a svobod.

Jinak však jde o velmi potřebný zákon, který kromě toho, že ulehčí práci soudům, je ve prospěch lidí, a tedy je na místě tento zákon podpořit.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, my v zásadě stejně jako moje předřečnice nemáme problém s tímto zákonem. Víáme snahu umožnit osobám alternativní řešení konfliktů metodou rychlého a kultivovaného procesu. Víáme v tom i možnost odbřemenění soudů, které jsou dneska zavaleny konflikty mezi lidmi. Takže určitě rámcově zákon o mediaci podpoříme. Nicméně ve výborech, resp. v ústavněprávním výboru jsme připraveni o některých věcech diskutovat, zejména o podmínkách pro výkon mediace, pro podmínky zápisu a zkoušku mediátora dle § 23.

Takže určitě podporujeme zákon do druhého čtení a vidíme v jednání ve výboru prostor pro konkretizaci a vylepšení některých věcí.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Koníček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Na začátku musím říci, že nemám nic ani proti ministru Fuksovi ani proti zákonu o mediaci, ale chtěl bych se procedurálně zeptat: Náš jednací řád, § 57, říká, že za Senát, vládu a zastupitelstvo vyššího územního samosprávného celku mohou jednat jen jejich členové, kteří byli takovým jednáním zvlášť pověřeni. A vláda svým usnesením číslo 446 v tomto bodě pověřila ministra spravedlnosti, aby odůvodnil tento vládní návrh zákona. Ptám se: Existuje takové usnesení vlády?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Pavel Staněk. Uvidím, jestli potom pan ministr bude chtít reagovat. Ale prosím, pane poslanče, první. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, paní předsedající za slovo. Já na tu o-

tázku neumím odpovědět, to nechám kompetentnímu panu ministrovi, který byl pověřen předložit tento předklad naší Sněmovně.

Já jsem chtěl zareagovat na tuto předlohu tím, že se domnívám, že právě na tuto úpravu Česká republika, resp. právní řád čeká. Protože v současné době mediace, tak jak je upravena v dnešní podobě, je velmi o-becná, a tato novela, tento předpis, který byl velmi pečlivě projednáván v Legislativní radě vlády, tak si myslím, že je na místě, protože konečně upravuje postavení mediátorů, upravuje konání a řízení, tak jak tady vlastně říkali i moji předřečníci.

Určitě není sporu o tom, že to není jednoduchá materie z pohledu konání práva, protože výkon práva právě mimo soud je vždycky komplikovaný, složitý, nicméně myslím si, že mediace právě v netrestních věcech má své místo a je dobře, že ji chceme upravit. Je přece výhodou i pro účastníky řízení, že mohou některá sporná řízení právě vést před mediátory, čili vyvarovat se toho přístupu, který mají vždycky při soudním řízení, těšit se na to, kdo koho porazí a kdo vyhraje. Tento princip si myslím, že bude tímto nástrojem, který, pokud se nám podaří prosadit ve všech formách legislativního procesu, bude velmi dobrý.

Jak jsem už říkal, domnívám se, že tahle materie je důležitá i právě pro zprofesionálnění institutu mediátorů, zprofesionálnění této profese, která má mimochodem i tradici a je v okolních zemích běžně využívána. Koneckonců nemusíme chodit daleko – náš sousední stát Slovensko užívá mediátory v netrestních věcech už poměrně dlouhou dobu.

Čili já bych se chtěl přimluvit za to, abychom tento zákon posunuli do dalšího čtení, a doufám, že projde celým legislativním procesem.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným byl pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně a kolegové, připojuji se k těm, kteří jsou pro to, aby návrh zákona postoupil do druhého čtení, aby byl projednáván, protože skutečně určitý způsob řešení sporu nikoli před soudem, ale prostřednictvím mediátorů v našem českém právním řádu alespoň ve formální úpravě chybí. Nicméně mám několik výhrad k tomu zákonu jako takovému, protože myslím, že mu něco chybí.

Za prvé je to motivace pro ty, kteří se budou účastnit tohoto mediačního řízení. Já myslím, že bychom měli uvažovat nad úpravou, která by vedla lidi k tomu, aby místo toho, aby se obraceli na soudy, využili mediátora. A jednou z těch možností je odpuštění části soudního poplatku v případě, že se o mediaci tito lidé pokusí. Samozřejmě chápu, že nemusí být dosaženo vždy mediací řešení a že v mnohých případech nakonec

stejně k soudnímu jednání dojde. Myslím ale, že úvaha o odpuštění části soudního poplatku, pokud probíhá mediační řízení, pokud se ty strany snaží dohodnout, by měla být brána v úvahu právě proto, že může přispět k tomu, aby se většina sporů odehrávala před mediátory a nedošla nakonec až do soudního jednání. Určitě by to bylo levnější pro státní rozpočet a určitě bychom na tom jako Česká republika vydělali, protože by se zkrátala doba soudního řízení.

Druhá věc, která mě zarazila při čtení návrhu zákona, je, že se tam velmi podivným způsobem pracuje s kvalifikací mediátora. Chápu, že mediátor v případě, že se jedná o rodinné spory, nemusí být právník, nemusí být advokát a možná bude dobře, když to bude vzděláním psycholog a podobně a bude mít nějakou speciální zkoušku. Co ale nechápu, proč ještě advokát, člen advokátní komory, který prochází podle mého názoru v našem systému nejtěžší zkouškou, která je v justici možná, ještě musí skládat zkoušku mediátora u Ministerstva spravedlnosti. A navíc jemu na roveň bude postaven jiný občan, který právnické vzdělání má, nicméně nemá tuto zkoušku, nemá praxi a vykoná si zkoušku Ministerstva spravedlnosti. Kromě toho, že ministerstvo zavádí zkoušky u znalců, tlumočnicků, u rozhodců, teď u mediátorů a že to skutečně podle mého názoru musí logicky přinést zvýšení nákladů ze strany Ministerstva spravedlnosti a jejich kontroly, tak mám pocit, že je zbytečné zde zavádět nějakou zvláštní zkoušku a automaticky bychom mohli v případě advokátů přistoupit na to, že jsou dostatečně kvalifikovaní pro výkon této činnosti. A to ze dvou důvodů. Jednak mají dostatečné znalosti, jednak jsou tyto znalosti ověřeny zkouškou a jednak ve své praxi, alespoň pokud znám činnost advokátů, a sám advokátem jsem, vím, že ti jsou z povahy věci většinou mediátory v těchto případech, byť hájí toho konkrétního klienta. Proto myslím, že je zde nadbytečná tato zkouška a především není dobře, aby mediátorem byl někdo, kdo právní řád dokonale nezná. Kdo zná jenom jeho část. Protože advokát je nejen prozkoušen, ale především má odpovědnost.

Může, pokud klientovi špatně poradí, pokud mu něco zapře, být pohnán před advokátní komoru, může být z řady členů advokátní komory vyloučen a nese také odpovědnost, na kterou je pojištěn. A každý advokát je pojištěn minimálně na škodu jeden milion korun.

Proto myslím, že změna kvalifikačních předpokladů by měla být ještě více promyšlena, tak abychom skutečně dosáhli systému, který lidem pomůže, a nikoliv abychom vytvářeli skupiny a seznamy mediátorů, kteří nebudou mít dostatečné kvalifikační a odborné předpoklady pro řešení sporů, které samozřejmě logicky s právem souvisí. Na to by měl navázat i výsledek, protože pokud dohoda má být vykonatelná a má být schválena soudem, pak je logické, že by měla být právně bezvadná a člověk, který ji

připravuje, tedy mediátor, by měl být znalý práva. Proto myslím, že ony skutečně krkolomné formulace, které obsahuje zákon v různých případech – pověřování mediátorů apod. –, by měly být pozměněny a měly bychom více uvažovat o zapojení systému, který zde již funguje, tedy systému justičních zkoušek a především samosprávných komor.

A na závěr jen zdvořilý dotaz. Pan poslanec Koniček již zde přednesl otázku, jak je to s oním pověřením. Já myslím, že bychom na to měli znát odpověď. A požádal bych paní předsedající, aby se s tímto problémem vypořádala. Myslím, že je slušné na otázky odpovědět. A buď je tedy vše v pořádku, v souladu s jednacím řádem, my si uděláme záznam do deníčku, že dnes je tady určitý precedens, že nic takového jako příslušné pověření potřeba není, že jednacím řád je vykládán jinak, legislativa to odsouhlasí a můžeme jít dál. My se s tím jako opozice smíříme. Anebo musíme říct, že to tak možné není a je potřeba to změnit.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dostala jsem informaci, že místo pana ministra Jiřího Pospíšila byl pověřen pan ministr Fuksa, nicméně náš legislativní odbor zjišťuje, jestli je vše v pořádku.

Prosím, hlásí se někdo další do obecné rozpravy? Paní zpravodajka. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla pouze stručně reagovat na některé věci, které tady padly v obecné rozpravě.

Nejdříve na poznámku paní poslankyně Nedvědové ohledně úplaty za mediaci. Výše odměny mediátora ve věcech, kdy bude mediace nařízena soudem, bude stanovena prováděcím předpisem ministerstva a v důvodové zprávě je napsáno, že se počítá se sníženou cenou za mediaci ve výši 500 korun za hodinu, přičemž mediaci je možné nařídit pouze v rozsahu tří hodin. Takže se nejedná o tak vysokou cenu. Navíc u osob, které jsou nemajetné, je možné dosáhnout osvobození od soudních poplatků a u osob osvobozených od soudních poplatků bude hradit tuto platbu stát.

Dále bych zareagovala na to, co zde říkal pan poslanec Tejc, a to ve věci motivace. Já si myslím, že motivace tam je, protože na odpuštění části poplatku se vztahuje obecná úprava, která platí již v současné době, a pokud se tedy strany dohodnou do prvního jednání ve věci, potom automaticky jim bude odpuštěna část – v současné době celý poplatek, od 1. 1. 2012 osmdesát procent poplatku.

Pokud jde o předpoklady, pro advokáty se počítá s tím, že by mediační zkoušku skládali u České advokátní komory. A možná je to trošku odůvodněno tím, že mediace není zaměřena pouze na znalosti právní, ale

rovněž na znalosti mediačních technik, které jsou víceméně zaměřeny na psychologické aspekty věci.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pokud se již nikdo další nehlásí do obecné rozpravy, končím obecnou rozpravu a nyní se budeme zabývat návrhem na příkazání výborům k projednání. Jiný návrh jsem nezaznamenala. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má prosím někdo jiný návrh? Není tomu tak. Dám tedy hlasovat o tomto návrhu.

Kdo souhlasí, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru? Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 76 z přihlášených 143 pro 124, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k bodu číslo

36.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 416/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, účelem předloženého návrhu zákona je splnit úkol uložený usnesením vlády ze dne 9. ledna 2008 k optimalizaci bezpečnostního systému ČR a současně uvést do souladu dva základní zákony v oblasti krizové legislativy, a to krizový zákon a zákon o hospodářských opatřeních pro krizové stavy. Krizový zákon byl novelizován zákonem číslo 430/2010 Sb., a tím nastala nutnost v navazujícím zákoně o hospodářských opatřeních pro krizové stavy udělat změny, které přímo vycházejí z novelizovaného krizového zákona.

Předkládaný návrh zákona zároveň zohledňuje zkušenosti z desetileté

aplikace stávající právní úpravy v dané oblasti a reaguje též na skutečnost, že se v průběhu realizace zákona objevily v praxi nové, efektivnější způsoby řešení dané problematiky. Navrhovaná právní úprava, stručně řečeno, vymezuje kompetence obcí s rozšířenou působností, dále krajů a jejich představitelů, jakož i České národní banky tak, aby provádění opatření při krizových stavech bylo reálně proveditelné a navazovalo na krizový zákon. Dále upravuje režim nakládání s pohotovostními zásobami a působnost k vydávání mimořádných opatření při řešení krizových situací nevojenského charakteru.

Prosím, vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, o propuštění tohoto návrhu do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu ministrovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení Jan Čechlovský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji zdvořile, vážená paní předsedající. Vládo, ctěná Sněmovno, pan ministr zákon přehledně uvedl, a já tedy budu stručný. Návrh novely zákona o hospodářských opatřeních atd. je předkládán, protože do něj promítáme novelizovaná ustanovení již schváleného krizového zákona, s nímž je tento úzce propojen. Dále zákon zpřesňuje některé úpravy vztahů a kompetencí a postavení a kompetence obcí s rozšířenou působností, krajů a dalších institucí. Předložený návrh je relativně stručný a obsahuje pouze dílčí, byť užitečné a potřebné změny.

Vřele doporučuji postup zákona do dalšího čtení. Děkuji uctivě.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. V tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Nikdo. Končím obecnou rozpravu. A nyní se tedy budeme zabývat návrhy na příkazání výborům k projednání. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Má prosím někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Nechám tedy hlasovat, aby byl předložený návrh přikázán k projednání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 77 z přihlášených 144 pro 126, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Budeme se zabývat dalším bodem, kterým je

39.

Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 337/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Jan Husák.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní místopředsedkyně, členové vlády, kolegyně a kolegové, zahajujeme projednávání sněmovního tisku 337, který má svou poměrně dlouhou historii, co se týče argumentace představitelů obcí Svazu měst a obcí, kteří dlouhodobě upozorňovali na to, že stávající zákonná úprava, která je platná deset let, vyžaduje několik zásadních úprav. Společně se svými kolegy jsme se ujali této novely, abychom naplnili očekávání představitelů obcí, zastupitelů a starostů.

Novela, kterou máte na stole, je podrobně popsána v důvodové zprávě. A protože chcí, abychom dnes novelu posunuli do prvního čtení, v krátkosti zdůrazním několik zásadních věcí, které jsou touto novelou řešeny.

Prvním bodem je odstranění diskriminace. Nelíbí se nám, že obce nemohou vybírat poplatek od všech občanů produkujících odpad a de facto diskriminují své vlastní občany s řádným trvalým pobytem. Současný zákon totiž neumožňuje vybírat poplatek za odpady od cizinců pobývajících dlouhodobě v České republice ani od vlastníků tzv. apartmánů, kteří bytové jednotky se ziskem pronajímají.

Dalším bodem je úprava poplatku a lepší motivace obcí. Nesouhlasíme, aby obce a města musely nedobrovolně dotovat likvidaci odpadu na úkor potřebných investic, např. oprav školek, škol, chodníků, silnic atd. Proto jsme do novely zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, zapracovali možnost v případě nutnosti zvýšit obcím sazbu na likvidaci netříděných odpadů, a to z 250 Kč až na maximální limit 750 Kč. Je tam však zanesena pojistka, aby obec nemohla navyšovat částku spekulativně a neopodstatněně. Obec bude smět zvýšit částku pouze tehdy, budou-li tomu odpovídat skutečné náklady na likvidaci těchto směsných odpadů. To představuje důležitou zákonnou pojistku proti zneužití. O skutečné výši po-

platku v dané obci nebude rozhodovat tato Sněmovna. My touto novelou pouze upravujeme maximální limit. O tom, jaká bude skutečná platba, budou podle místní situace a své strategie rozhodovat obecní zastupitelstva.

Často bylo zpochybňováno to, že toto opatření není motivující. Proto několik slov k motivaci.

Chceme podpořit ty obce a občany, kteří řádně třídí odpady, jsou díky třídění odpadu ohleduplní k životnímu prostředí, a proto částka za tříděný odpad zůstane pouze na stávající výši stanovené již před deseti lety – 250 Kč. Pokud ale se někdo rozhodne odpad netřídít, musí počítat s tím, že svým neekologickým chováním zvyšuje skutečné náklady obce za netříděný odpad, a tím celý poplatek. Každá domácnost, která třídí odpad, snižuje objem netříděného odpadu, a tím snižuje výši poplatku vypočítaného obcí. Tím pádem je ve výsledku finančně zvýhodněna.

Během doby, kdy tento zákon přišel do Sněmovny, vznikla celá řada mýtů na příklad o tom, že se jedná o skryté zdanění. Já s tím nesouhlasím. Je potřeba si uvědomit jednu věc. Co se týče daňových odvodů, ty nemají nic společného s tímto poplatkem. Poplatek je přímá platba za službu, kterou obec poskytuje občanovi. Daň není takto adresná.

Mohli bychom samozřejmě polemizovat o této předloze delší dobu a pravděpodobně budeme, protože předpokládám, že budeme projednávat tuto novelu zákona ve výborech, resp. v rozpočtovém výboru. Protože si myslím, že to je věc, která je dostatečně prodiskutována jak odbornou veřejností, zástupci měst a obcí, poslanci, kteří se touto problematikou zabývají, velmi dobře vědí o této problematice, proto budu navrhopvat zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 30 dnů.

Chtěl bych vás velice požádat o propuštění této novely zákona jménem všech předkladatelů do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Vladislav Vilímeček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, návrh novely zákona o místních poplatcích upravuje podmínky výběru místního poplatku za, zjednodušeně řečeno, komunální odpad.

Pan předkladatel nebo zástupce předkladatelů má pravdu, pokud hovořil o tom, že současná podoba zákona se vlastně nezměnila od roku 2002 a dosavadní zákonné vymezení tohoto poplatku nevyhovuje dosavadní praxi. Nechci protahovat zpravodajskou zprávu, protože nás tlačí čas, snad pouze několik poznámek.

Návrh novely jednak rozšiřuje, jak uvedl pan poslanec Husák, spektrum

osob, které by byly povinny hradit tento poplatek, a zvyšuje také onu horní hranici sazby poplatku stanovené na základě skutečných nákladů obce z 250 na 750 Kč. To je ta druhá složka. Celkově tedy onen nejvyšší limit, ve kterém se může obec pohybovat, činí 1000 Kč. Konkrétní výše poplatku – a v tom má pan poslanec Husák pravdu – záleží samozřejmě na přístupu obce a nelze v tomto směru předjímat, zda i v případě, že skutečně náklady budou umožňovat poplatek zvýšit až na maximum, obce takové navýšení provedou. Já se přiznám, že v našem městě tento poplatek není vůbec zaveden a také to nějak funguje, ale to je samozřejmě má osobní zkušenost.

Vláda ve svém stanovisku nemá proti přijetí navrhované úpravy zásadní námítky, ale přitom uvádí řadu legislativních a nutno říci oprávněných připomínek k věcem, které by měly být odstraněny. A to nebude úplně jednoduché. Týká se to koneckonců i zpřesnění prokazování tzv. neužívání nemovitosti. Tyto vady i posouzení, zda ona ambice navýšit tu druhou složku až na 750 Kč, zda prostor pro obce je adekvátní, přiměřený nebo příliš ambiciózní, určitě bude diskutováno na příslušném výboru ve druhém čtení, pokud tato předloha bude postoupena do druhého čtení.

Já nechci skutečně zdržovat v tuto chvíli ctěnou Sněmovnu, a proto se omezím pouze na konstatování, že doporučuji, aby tento návrh zákona byl postoupen do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Měla jsem zde první přihlášku pana poslance Stanjury, poté pan navrhovatel Husák.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne, kolegyně a kolegové. Já jsem pro, abychom to přikázali rozpočtovému výboru. Současně nemám problém se zkrácením lhůty na 30 dnů. Nicméně chtěl bych debatovat zejména tu částku, to navýšení. A možná vést malou polemiku, jestli to má charakter daně, nebo nemá.

Podle mě to má charakter daně z hlavy. Platí to, sice podle rozhodnutí zastupitelstva, platí to ale občané příslušného města. Takže teoretický dopad do kapes daňových poplatníků je přes 5,5 miliardy Kč vydaných více. Říkám teoreticky, protože jsem vzal počet obyvatel krát 500. V praxi to tak samozřejmě nebude, protože ne všechna města se rozhodnou jít na tu maximální hranici. Ale ten základní předpoklad – je pravda, že města a obce dávají na svoz a likvidaci odpadu více, než vyberou. Ale jsou mnohé jiné oblasti, kde to platí úplně stejně – kultura, sport, veřejná doprava. Takže argumentovat tím, že si to občané mají zaplatit jako službu – pak to nemusí dělat veřejný sektor, pak je to prostě na tržním prostředí. A mnozí kolegové starostové mají k dispozici jiný nástroj ke zvyšování příjmů. Přijala to

Sněmovna v minulém volebním období. To je daň z nemovitostí. Zeptejme se, kolik z těch 6 345 obcí zvedlo daň z nemovitosti a zvýšilo si své daňové příjmy. Je to samozřejmě nepopulární a je mnohem jednodušší říkat “já chcu daňové příjmy od toho státu”, protože to je anonymní, než říkat “já chci své daňové příjmy od svých občanů”. Myslíme si, že se obce podobně nezachovají i v tomto případě? Pro obce by bylo vůbec nejlepší, kdyby Sněmovna stanovila minimální hranici, třeba 750 Kč, protože ti starostové (nesrozumitelné) říkali “no, milí občané, my s tím nic, my jsme sice rádi, že to máme v rozpočtu, protože máme víc peněz třeba na ty investice nebo údržbu majetku, ale za to mohou ti poslanci v té Praze, kteří to odhlasovali, co s tím můžeme dělat”.

Já bych doporučil kolegům, kteří v rozpočtovém výboru o tom povedou debatu, aby třeba to zvýšení bylo poloviční. A za dva roky se zeptejme, kolik obcí to využilo. Abychom nedávali jenom těm, kteří to využít musí.

Skutečné náklady budou kolem toho tisíce korun, nebo 900 korun jakoby v součtu. To asi ano. Známe ta čísla z měst, že to tak je. Ale připomínám ještě jednou, nikde není napsané, že občané mají zaplatit ve 100 procentech tuto službu, tak jako to není v jiných oblastech.

A omlouvám se panu kolegovi Husákovi, skutečně to má charakter daně z hlavy. Nic proti, ale zkusme si představit, že bychom takovou daň prosazovali třeba u daně z příjmů, jak by to vypadalo, to by byla skutečně rovná daň. Toto je rovná daň opravdu v praxi. Ne že všichni platí stejné procento, ale všichni platí stejnou částku bez ohledu na to, kolik toho odpadu oni a jejich rodina ve skutečnosti produkuje.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ještě než dám slovo navrhovateli, mám tady přihlášeného k faktické poznámce pana poslance Josefa Cogana. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Cogan: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, já si myslím, že to, co vám řekl tady kolega, je z pohledu – nevím, jestli to bylo jenom od něho jako poslance Stanjury, nebo od pohledu jako ODS, jako předsedy klubu. Protože pokud řekl, že je pro něj lepší selektivní daň, to znamená daň, která je – jak bych to řekl – na ty nemovitosti, to znamená, někdy říkají “podle úspěchu”, že někdo prostě se zlepší, postaví si něco, proto zaplatí daň, než plošná rovná daň, tak to považuji opravdu za průlom v uvažování ODS a bude určitě zajímavé do budoucna, jak se to bude vyvíjet.

Děkuji. (Potlesk v části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: K faktické poznámce se

přihlásil pan poslanec Novotný mladší. Prosím, pane poslanče. Dále k faktické potom pan poslanec Stanjura.

Poslanec Josef Novotný ml.: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážení kolegové, dámy a pánové, já tady chci říct asi toto: Já osobně bych navrhoval to, abychom vůbec nestanovovali nějakou částku, tak jako ji nestanovujeme, kolik vlastně má ta obec dát na sport, nestanovujeme, kolik má dát na kulturu. Takže mně přijde jako úplně nesmyslné stanovovat, jestli má ta částka být 250 Kč, 750 Kč nebo kolik. Já osobně samozřejmě bych to nechal na těch samosprávách, protože ty si tam rozhodnou o tom a ty vědí nejlépe, jak to mají udělat. Takže tady stanovovat zase nějakou částku mi opravdu přijde jako nesmyslné.

Děkuji. (Potlesk v části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. K další faktické poznámce je přihlášen pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče. Jenom vás ještě chci upozornit, dámy a pánové, na čas, abychom to stačili doprojednat. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Víím, že jsme těsně před 16. hodinou. Já jsem myslel, že povedeme racionální debatu. Já bych byl rád, kdybychom si tady neříkali o radikálním obratu jiné politické strany. Já jsem neříkal, že ta daň je lepší. Já jsem říkal, že ty možnosti se nevyužívají. To je přece úplně něco jiného. Já bráním daňové poplatníky. (Ironický smích z řad opozice.) Jestli to kolegům z TOP 09 připadá jako málo pracicové, je to možné. Já jsem říkal, že tento návrh může přinést až 5,5 miliardy z kapes daňových poplatníků ročně. Současně jsem řekl, že to tak reálně nebude. Ale ten návrh, tento propočet můžu udělat. Předkladatelé to neudělali, napsali, že to nelze. Lze napsat. Teoreticky je to nula, minimum je nula, maximum je 5,5 miliardy, realitu nemůžeme odhadnout.

Takže já bych moc poprosil, abychom vedli racionální debatu a neznámkovali se. A trvám na tom, že je jednodušší křičet, že chci přidat z rozpočtového určení daní, než ty daně zvedat – a poplatky – v místě určení. Je to politicky mnohem jednodušší. (Potlesk v části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným byl za navrhovatele pan poslanec Husák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Husák: Krátkou odpověď. Je potřeba, aby občan nějakým způsobem byl zapojen do toho systému. Je to služba občanovi,

přímá služba. Vííme dobře, když něco občan dostává, aniž by na tom cítil svůj podíl – přímý – tak toho zneužívá. To je jediný můj komentář.

V obecné rozpravě navrhuji zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nemám již další přihlášku do obecné rozpravy. Prosím, pan poslanec Látka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Látka: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jako bývalého starostu okresního města mě velmi zaujala myšlenka zdražení odvozu komunálního odpadu od některých koaličních poslanců. V praxi by to tedy znamenalo více peněz pro každého občana za odvoz popelnic. Radnice dnes vybírají od občana ve dvou složkách maximálně 500 Kč. Obcím by byla dána možnost zdrazit tento poplatek vyhláškou. Druhá část, kterou stanoví obce za sběr a svoz netříděného odpadu, se má zvýšit ze současných 250 na 700 Kč ročně. V průměru prý radnice doplácí až 200 Kč. Zbylo by jí pak více peněz na další investice, jako jsou školky, opravy chodníků apod.

Mám pochopení pro kolegy starosty, kteří v obecních rozpočtech nemají dostatek financí. Musím však říci, že tato novela zákona přichází pro občany v nevhodnou dobu. To, že nový zákon bude obyvatele obcí motivovat k většímu třídění odpadu, je dle mého názoru značně iluzorní. Spíše ztratí motivaci odpad vůbec třídít. Hodně totiž bude záležet na systému svozu odpadu v jednotlivých městech a obcích.

Myšlenka spojení poplatku za odpad ne s trvalým, ale se skutečným bydlištěm je jistě zajímavá, nicméně zatím se to nepodařilo ani s rozpočtovým určením daní, což by bylo pro obce ještě zajímavější. Nejsem si vůbec jist, že by realizace tohoto zákona do budoucna omezila skládky a zvýšila recyklaci. Právě recyklace je podmíněna větší separací neboli tříděním odpadu.

Novelu tohoto zákona je potřeba velmi zvážít, abychom v dnešní pro občany složité situaci se nedočkali spíše toho, že občané přestanou komunální odpad třídít a budou jej neekologicky pálit v kamnech.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. V tuto chvíli neregistruji někoho dalšího do obecné rozpravy, končím obecnou rozpravu. Nyní se budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má, prosím, někdo jiný návrh? Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání

rozpočtovému výboru? (Připomínka z okolí.) Omlouvám se, považuji hlasování za zmatečné.

Pan poslanec Smutný se přihlásil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Smutný: Děkuji. Nebudu zdržovat. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, navrhuji do výboru veřejné správy a rozvoje regionů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře. Děkuji. Nyní nechám hlasovat opět o projednání předloženého návrhu v rozpočtovém výboru, protože předchozí návrh jsem prohlásila za zmatečný. Prosím, je zde ještě nějaký jiný návrh – pan poslanec Mencl.

Poslanec Václav Mencl: Vzhledem k tomu, že se to týká odpadu, myslím, že by se tím měl zabývat také výbor pro životní prostředí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře, zaznamenala jsem tyto požadavky. Prosím, má ještě někdo jiný požadavek, abychom mohli začít hlasovat? Zdá se, že ne.

Budeme hlasovat o tom, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 79 z přihlášených 151 pro 136, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Dalším návrhem byl návrh na přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 80 z přihlášených 151 pro 121, proti 12. Také tento návrh byl přijat.

Poslední návrh na přikázání výboru byl návrh na přikázání výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání výboru pro životní prostředí? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 81 z přihlášených 151 pro 96, proti 34. Tento návrh byl přijat.

Dále zde zazněl návrh navrhovatele, pana poslance Husáka, na zkrácení lhůty na 30 dnů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 82 z přihlášených 151 pro 65, proti 61. Tento návrh byl zamítnut.

Já tedy končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu navrhovateli, děkuji panu zpravodaji. Končím také tento jednací den.

Zítra se sejdem v 9 hodin na mimořádné 24. schůzi. Přeji vám krásné odpoledne.

(Schůze byla přerušena v 16.00 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
22. září 2011 v 11.43 hodin
Přítomno: 149 poslanců**

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují třetí jednací den přerušené 23. schůze Poslanecké sněmovny. Prosím vás, abyste se přihlásili identifikačními kartami, a chci oznámit, že náhradní karty a jejich čísla platí tak, jak bylo řečeno na předchozí mimořádné 24. schůzi. Chci potvrdit též, že omluvy na dnešní jednání jsou shodné s omluvami sdělenými na 24. schůzi.

Dnešní jednání zahájíme projednáváním bodů z bloku smlouvy druhé a první čtení, odpoledne se budeme věnovat bodu 117, což jsou ústní interpelace. V případě, že nebudou projednány body z bloku smlouvy a druhé a první čtení, budeme v 18. hodin pokračovat v jejich projednávání. Poté se budeme věnovat případně bloku zpráv, návrhů a dalším.

Hlásí se pan poslanec Pavel Suchánek. A ještě vás seznámím s právě doručenou omluvou. Pan poslanec Smutný se omlouvá z dnešního jednání ze zdravotních důvodů v době od 14 do 17 hodin.

Prosím, slovo má pan poslanec Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych chtěl požádat Sněmovnu o zařazení jako bodu číslo jedna dnešního jednání původní bod číslo 102 a je to časový harmonogram projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu ČR na rok 2012. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Zazněl zde návrh na pevné zařazení bodu, tak jak jej identifikoval pan poslanec Suchánek. Já o tomto zahájím hlasování. Ještě jednou vás odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Nyní už můžeme hlasovat o návrhu, tak jak jej zde pan poslanec Suchánek přednesl.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro jeho návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 83 z přihlášených 119 poslanců pro 92, proti 3. Návrh byl přijat a dojde tedy k této změně programu, kterou jsme si takto schválili.

S ohledem na to, že to byla změna okamžitá, nepředpokládaná, musím vyhlásit krátkou, velmi krátkou technickou přestávku, ve které bude aparát doručena prezidiálka k tomu, abychom bod mohli otevřít a začít o něm jednat. Budou to zhruba dvě minuty.

(Jednání přerušeno od 11.47 do 11.48 hodin.)

Kolegyně a kolegové, myslím, že to ani ty řečené dvě minuty nebyly. Budeme se tedy zabývat bodem

102.

**Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu
zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012
a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně
a jejich orgánech**

K tomuto bodu nám bylo rozdáno usnesení rozpočtového výboru. Je to usnesení číslo 168 z 18. schůze výboru ze dne 24. srpna tohoto roku. Předložený návrh uvede předseda výboru Pavel Suchánek a já mu dávám slovo. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní řídící. Já bych chtěl jen požádat Sněmovnu, aby přijala návrh rozpočtového výboru z 18. schůze ze dne 24. srpna k časovému harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu a střednědobého výdajového rámce v Poslanecké sněmovně a aby ho schválila. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Prosím pana předsedu, aby se mnou sledoval u stolku zpravodajů všeobecnou rozpravu. Tu tímto otevírám. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné. Ani do té nemám žádnou písemnou přihlášku a nevidím nikoho, kdo by se hlásil. Končím tedy i podrobnou rozpravu a ptám se pana zpravodaje, zda chce přednést závěrečné slovo, případně nás seznámit s usnesením. Nic takového. Čili ještě jednou opakovaně přivolám naše kolegy a připravíme se k hlasování o návrhu, tak jak byl zde zpravodajem přednesen.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 84 z přihlášených 126 poslanců pro 93, proti 5. Tento návrh byl přijat. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Hlásí se pan poslanec Koníček. Dávám mu slovo. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, já jsem tady

včera při projednávání jednoho bodu vznesl dotaz. Chtěl bych se zeptat, jakým způsobem se s tímto problémem vláda nebo vedení Sněmovny vypořádaly.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, pane poslanče. Odpověď dostanete, stejně tak všechny kolegyně a kolegové. Odpoví předsedkyně Sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, dobré dopoledne. Já bych chtěla odpovědět panu poslanci Koničkoví. Abych vám připomněla, jednalo se o včerejší jednání Poslanecké sněmovny, když to řeknu hodně zjednodušeně, kdy jeden ministr zastoupil jiného ministra a uvedl jeho bod, který byl na pořadu schůze a který měl být projednáván.

Vzhledem k tomu, že to byla zcela zažitá běžná praxe, o které každý, kdo je v Poslanecké sněmovně, ví, že probíhala řadu let, ne pouze za této vlády, ale i za vlád předchozích, tedy v době, kdy opozice byla ve vládních lavicích, tak se domnívám, a vycházeli jsme včera z tohoto zažitého principu. Proto bylo umožněno projednávání tohoto bodu.

Jestliže potom pan poslanec Koniček vznesl svou námitku, nezůstali jsme samozřejmě nečinní. Vedení Poslanecké sněmovny zjišťovalo, co lze udělat, abychom zabránili opakování podobných věcí, aby Sněmovna tedy neměla pocit, že je opomíjena ze strany členů vlády. Proto máme pro vás dva návrhy.

První návrh je ten, že se budeme řídit tím zažitým principem, který zde řadu let fungoval, a budeme v něm moci pokračovat.

Druhý návrh je, že jsem mluvila též s panem premiérem a je připraven jeho dopis, kterým nám říká, že "v souvislosti s jednáním Poslanecké sněmovny ze včerejšího dne si vám dovoluji sdělit, že zvláště pověřeným členem vlády ve smyslu § 86 odst. 1 zákona č. 95 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, je věcně příslušný člen vlády. Pokud se věcně příslušný člen vlády ze závažných důvodů nemůže projednávání návrhu zákona v Poslanecké sněmovně zúčastnit a je omluven, dohodne se s mým vědomím s jiným přítomným členem vlády na zastoupení. Jedná se o zažitý postup, na kterém se v otázce pověření dle § 86 odst. 1 a rovněž § 57 odst. 2 zákona o jednacím řádu vláda dohodla. Věřím, že tento dopis" – sděluje nám předseda vlády – "přispěje k vysvětlení, resp. vyřešení předmětné záležitosti i do budoucna."

Tolik mé sdělení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Ptám se, zda se ještě někdo chce vyjádřit. Pokud tomu tak není, přistoupíme k prvnímu bodu.

Ještě předtím, než bod zahájíme, dovoluji mi, abych přivítala delegaci, která je na naší galerii. Jedná se o delegaci Parlamentu Chorvatské republiky, v jejímž čele je Jeho Excelence pan Luka Babič. Prosim o uvítání. (Poslanci povstávají a tleskají.)

Přistoupíme k bodu, kterým je

52.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Republiky Kazachstán o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, podepsaná dne 23. února 2011 v Praze /sněmovní tisk 284/ - druhé čtení

Za nepřítomného ministra vnitra Jana Kubiceho přednese návrh z pověření vlády pan ministr Kocourek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, smlouva mezi vládou České republiky a vládou Republiky Kazachstán o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, která byla podepsána v Praze dne 23. února tohoto roku, je jednou z takzvaných readmisních smluv, jejichž účelem je navrácení osob, které na území státu pobývají neoprávněně, do státu jejich původu, případně do jiného státu, ve kterém mají povolen pobyt. K provádění smlouvy byl v souladu s jejím článkem 13 sjednán protokol, který byl podepsán rovněž 23. února letošního roku v Praze a je v materiálu pro informaci přiložen.

Smlouva je na výslovnou žádost kazašské strany navenek sjednána jako mezivládní, z hlediska vnitrostátního právního řádu se jedná o smlouvu prezidentské kategorie. Senát dal souhlas k ratifikaci smlouvy dne 9. června 2011. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně rovněž s ratifikací smlouvy souhlasit. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Prosim zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Květu Matušovskou, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk č. 284/1. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně a kolegové, zahraniční výbor tuto smlouvu projednal na své 11. schůzi dne

18. května 2011 a doporučuje Poslanecké sněmovna přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Republiky Kazachstán o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, podepsané dne 23. února 2011 v Praze.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku a nevidím nikoho, kdo by v této rozpravě chtěl vystoupit. Proto rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh usnesení, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 85 z počtu přihlášených 134 poslanců pro 115, proti nikdo. Návrh byl přijat. S usnesením byl vysloven souhlas.

Přikročíme k následujícímu bodu. Je jím

53.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Irskem o změnách a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Irskem o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 28. června 1996 v Dublinu, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 288/ - druhé čtení

Za omluveného nepřítomného ministra financí Miroslava Kalouska návrh z pověření vlády uvede ministr Jaromír Drábek a já mu dávám slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dobré poledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jak již bylo řečeno v prvním čtení, ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Irskem o podpoře a vzájemné ochraně investic vyplývá z toho, že Česká republika se v roce 2004 stala členským státem Evropské unie, tedy řídí se tyto vztahy komunitárním právem a není třeba je ukotvovat ve speciální dohodě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru poslance Františka Novosada, aby

odůvodnil usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 288/2. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážené dámy a pánové, zahraniční výbor na své 13. schůzi dne 7. září 2011 doporučil Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Irskem o změnách a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Irskem o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané 28. června 1996 v Dublinu, která byla sjednána formou výměny nót. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane zpravodaji. Pokud jde o další výbor, rozpočtový výbor tento tisk projednal ze své iniciativy. Usnesení výboru nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk č. 288/1. Prosím zpravodajku rozpočtového výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou, aby usnesení tohoto výboru odůvodnila. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, tento tisk projednal na svém jednání rozpočtový výbor na 15. schůzi dne 18. května 2001 a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas s ratifikací Dohody mezi Českou republikou a Irskem o změnách a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Irskem o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 28. června 1996 v Dublinu, která byla sjednána formou výměny nót. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a otevírám rozpravu. Písemnou přihlášku do ní nemám. Zjišťuji, že k faktické poznámce se přihlásil pan poslanec Grebeníček. – Ne, to nebyla faktická poznámka. Do rozpravy se nikdo nehlásí ani z místa, a jak jsem již říkala, ani písemně. Rozpravu ukončuji.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení, resp. o navržených usneseních. Návrh zahraničního výboru je, domnívám se, přesnější, nicméně zpravodajové by měli navrhnout, jakým způsobem se hlasováním s těmito dvěma usneseními vypořádat. Prosím pana zpravodaje Novosada.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Doporučuji ke schválení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já vím, že doporučujete, ale jsou tady dvě usnesení. Ano, paní poslankyně. Paní poslankyně Vostrá.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážená paní předsedající, vzhledem k tomu, že garančním výborem byl výbor zahraniční, měli bychom hlasovat o usnesení výboru zahraničního.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Budeme hlasovat o návrhu usnesení, který vypracoval zahraniční výbor.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 86 z přihlášených 132 poslanců pro 117, proti jeden, návrh byl přijat. Usnesení bylo schváleno. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu a tím je vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Charta mezinárodního energetického fóra, podepsaná v Rijádu... (Připomínky mimo mikrofon.)

Ano, prosím, beru zpět svá úvodní slova.

Budeme projednávat

54.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Srílanskou demokratickou socialistickou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 28. března 2011 v Praze /sněmovní tisk 330/ - druhé čtení

Prosím, aby se za nepřítomného omluveného ministra financí opět slova z pověření vlády ujal pan ministr Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, všichni jistě víte, že po mnoha letech bojů se situace na Cejlonu uklidnila, tedy byl vhodný čas sjednat se srílanskou vládou standardní dohodu o vzájemné ochraně investic. Tato dohoda, konstatuji, že obsahuje tzv. harmonizační klauzule, které zajišťují soulad této dohody s unijním právem a je pro české investory výhodná vzhledem k tomu, že Srí Lanka je perspektivní oblastí podnikání, zejména v zahraničním obchodu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Václava Kubatu, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 330/2.

Poslanec Václav Kubata: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, zahraniční výbor projednal na své 13. schůzi dne 7. září tuto dohodu a doporučuje Poslanecké sněmovně: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Srílanskou demokratickou socialistickou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 28. března 2011 v Praze.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Iniciativně tento tisk projednal i rozpočtový výbor. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk č. 330/1. Prosím zpravodajku rozpočtového výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou, aby nás seznámila s usnesením a odůvodnila je.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, tento tisk projednal rozpočtový výbor na svém jednání na 17. schůzi dne 29. června 2011 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Srílanskou demokratickou socialistickou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 28. března 2011 v Praze.

A dále bych si dovolila navrhnout, aby se hlasovalo opět o usnesení garančního výboru, neboli zahraničního.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, paní poslankyně. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku, neregistruji nikoho, že by v rozpravě chtěl vystoupit a hlásil se z místa. Proto ukončuji rozpravu. Závěrečná slova nepředpokládám.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení zahraničního výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 87 z přihlášených 132 poslanců pro 111, proti žádný, návrh byl přijat, usnesení bylo schváleno.

Přistoupíme k dalšímu bodu a tím je

55.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Charta Mezinárodního
energetického fóra, podepsaná v Rijádu, Království Saúdské Arábie
dne 22. února 2011
/sněmovní tisk 316/ - druhé čtení**

Slova se ujme pan ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek, kterému předávám slovo. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěl bych jen zrekapitulovat a navázat na to, co jsem řekl v prvním čtení, tj. že na mimořádné konferenci ministrů Mezinárodního energetického fóra v únoru 2011 byl přijat text charty, který přesněji vymezuje institucionální strukturu fóra, vzájemné kompetence a principy financování chodu této mezinárodní politické iniciativy na podporu rozvoje dialogu mezi klíčovými světovými producenty, zejména z OPEC, a spotřebiteli, což jsou zejména země OECD, v oblasti ropy a plynu. Pro Českou republiku se jeví jako výhodné podílet se na těchto aktivitách fóra, a to jako možného zdroje pro koncipování analýz a směrů možného vývoje energetických trhů a pro řešení energetické bezpečnosti a spolehlivosti dodávek energie.

Na základě doporučení zahraničního výboru Sněmovny bych vás též chtěl požádat o souhlas Poslanecké sněmovny s touto ratifikací.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Davida Vodrážku, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk č. 316/1. Prosím, pane předsedo.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dovolte, abych po odůvodnění pana ministra přečetl usnesení zahraničního výboru z 12. schůze dne 23. června 2011, kdy zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlasu k ratifikaci Charty Mezinárodního energetického fóra, podepsané v Rijádu, Království Saúdské Arábie dne 22. února 2011, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Není do ní žádná písemná přihláška, nevidím ani, že by se někdo hlásil z místa, proto rozpravu uzavírám.

Budeme hlasovat o navrženém usnesení. Hlasování právě zahajují. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 88 z přihlášených 132 poslanců pro 110, proti 1. Návrh byl přijat a navržené usnesení tím bylo schváleno.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Tím je

56.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Bezpečnostní smlouva mezi vládou
České republiky a vládou Lucemburského velkovévodství
o vzájemné výměně a ochraně utajovaných informací,
podepsaná v Praze dne 11. dubna 2011
/sněmovní tisk 336/ - druhé čtení**

Prosím, aby se slova ujal předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vzhledem k tomu, že Lucembursko je členem NATO i Evropské unie, lze usuzovat, že bilaterální spolupráce bude vyžadovat výměnu utajovaných informací. Já bych chtěl říci, že podrobnosti, to znamená věci, které jsou upraveny touto smlouvou, jsou standardního charakteru a informovali jsme o nich v průběhu prvního čtení. Smlouva byla podepsána 11. dubna letošního roku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Davida Vodrážku, aby odůvodnil usnesení. To nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 336/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec David Vodrážka: Paní předsedající, kolegyně, kolegové, dovolte, abych přednesl usnesení zahraničního výboru z 12. schůze dne 23. června 2011, kdy zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Bezpečnostní smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Lucemburského velkovévodství o vzájemné výměně a ochraně utajovaných informací, podepsané v Praze dne 11. dubna 2011. Pověřuje

předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku a nevidím, že by se do ní někdo hlásil z místa. Rozpravu uzavírám.

Budeme hlasovat o návrhu, tak jak jej pan zpravodaj přednesl. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 89 z přihlášených 131 poslanců pro 109, proti nikdo. Návrh byl přijat, usnesení bylo schváleno.

Můžeme přistoupit k bodu následujícímu. Tím je

57.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Gruzii na straně druhé o společném leteckém prostoru /sněmovní tisk 357/ - druhé čtení

Slova se ujme ministr dopravy Pavel Dobeš. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, jedná se o materiál, který obsahuje text letecké dohody, který byl vyjednáán a podepsán zástupci Evropské unie a jejích členskými státy na jedné straně a zástupci Gruzie na straně druhé. Tato dohoda, jednotná, nahradí po svém vstupu platnost všechny dvoustranné letecké dohody mezi jednotlivými členskými státy Evropské unie a Gruzii včetně té mezi Českou republikou a Gruzii z roku 2010.

Cílem dohody je stanovení jednotlivých a liberálních pravidel pro letecký provoz mezi oběma stranami. Přínosem bude například vytvoření společného rámce pro obchodní podmínky a ochranu spotřebitelů nebo sjednocení právních předpisů v oblasti provozní bezpečnosti ochrany před protiprávními činy v uspořádání letového provozu.

Dohoda je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky. Její sjednání nevyžaduje změny v českém právním řádu.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu České republiky o vyslovení souhlasu s ratifikací předkládané dohody.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Nyní vystoupí zpravodaj zahraničního výboru poslanec Jan Hamáček a odůvodní usnesení, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 357/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vládo, dámy a pánové, zahraniční výbor projednal tento tisk na své 12. schůzi dne 23. června tohoto roku a po odůvodnění náměstka ministra dopravy Ing. Tomana, zpravodajské zprávě kolegy Novosada a po rozpravě doporučuje přijmout Poslanecké sněmovně následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Gruzii na straně druhé o společném leteckém prostoru.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Není do ní žádná písemná přihláška, nevidím, že byste se někdo hlásil. Proto rozpravu ukončuji.

Přikročíme k hlasování o usnesení, tak jak jej pan zpravodaj Hamáček navrhl.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 90 z přihlášených 132 poslanců pro 104, proti 1. Návrh byl přijat, usnesení bylo schváleno. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Tím je

58.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Evropsko-středomořská letecká dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Jordánským hášimovským královstvím na straně druhé /sněmovní tisk 358/ - druhé čtení

Slova se opět ujme ministr dopravy Pavel Dobeš. Prosím.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji. Jedná se o podobný materiál jako ten předchozí. Akorát jde na druhé straně o Jordánské hášimov-

ské království. Bude se rušit platnost smlouvy mezi Českou republikou a Jordánskem z roku 1997. Jinak obsahem je velmi podobné sdělení jako v předchozím tisku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím nyní zpravodaje zahraničního výboru, kterým je poslanec Jan Bauer, aby odůvodnil usnesení výboru. To nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 358/1. Prosím, pane zpravodaji, ujměte se slova.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, milé dámy a pánové, zahraniční výbor projednal tento vládní návrh na svém zasedání, jestli se nemýlím, 21. června a přijal usnesení, ve kterém doporučuje této velectěné Poslanecké sněmovně, aby dala souhlas s ratifikací, s tímto vládním návrhem, jehož celý název si dovoluji s vaším svolením nečíst. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku, nevidím, že byste chtěl někdo vystoupit. Rozpravu proto končím.

Přikročíme k hlasování, tak jak navrhl znění usnesení příslušný zahraniční výbor a seznámil nás s tím zpravodaj.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 91 z přihlášených 132 poslanců pro 109, proti žádný. Návrh byl přijat, usnesení bylo schváleno. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu, kterým je

59.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Argentinské republiky o leteckých službách /sněmovní tisk 368/ - první čtení

Předložený návrh uvede ministr dopravy Pavel Dobeš. Prosím, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji. Předkládaná mezinárodní smlouva je první dohodou v oblasti civilního letectví uzavřenou mezi Českou republikou a Argentinou. Dohoda byla podepsána dne 31. března 2011 v

Buenos Aires a jejím cílem je vytvoření komplexního rámce pro provozování obchodní letecké dopravy mezi oběma státy. Dohoda je velmi liberální a odpovídá stávajícímu i očekávanému vývoji v letecké dopravě.

Chtěl bych také říct, že vzhledem k tomu, že v současné době neexistuje mezi Českou republikou a Argentinou letecké spojení, lze tuto dohodu považovat za základní kámen pro realizaci leteckého provozu mezi oběma státy v budoucím období.

Stejně tak jako předchozí tisky je v souladu s ústavním pořádkem, ostatními součástmi právního řádu České republiky. Poprosím Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o postoupení materiálu k projednávání v zahraničním výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení. Tím je pan poslanec Rom Kostřička a já mu předávám slovo.

Poslanec Rom Kostřička: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. V souhlasu a v souvislosti s tím, co tady řekl pan ministr, se domnívám, že tento vládní návrh, který upravuje bilaterální vztahy mezi Českou republikou a Argentinou ve formě dohody, je to forma smlouvy prezidentské kategorie, která nebude mít nárok na finanční prostředky z rozpočtu. Doporučuji přikázat tuto smlouvu k projednání zahraničnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku ani nevidím, že by se někdo hlásil z místa. Proto obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl a pan zpravodaj se také přihlásil k návrhu, abychom předložený návrh přikázali k projednání zahraničnímu výboru. Teď se vás ptám, zda někdo navrhuje ještě další jiný výbor. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přikázání tohoto tisku k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 92 z přihlášených 131 poslanců pro 109, proti 1. Návrh byl přijat a my jsme vládní návrh přikázali k projednání zahraničnímu výboru. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat bodem následujícím. Tím je

60.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o zřízení
Středoevropského funkčního bloku vzdušného prostoru
/sněmovní tisk 389/ - první čtení**

Návrh opět uvede ministr dopravy Pavel Dobeš. Prosím.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Jedná se o Dohodu o zřízení Středoevropského funkčního bloku vzdušného prostoru. Ta samotná dohoda byla ze dne 5. května 2011 a byla podepsána sedmi státy z regionu střední Evropy. Smluvními stranami dohody jsou Bosna a Hercegovina, Česká republika, Chorvatsko, Maďarsko, Rakousko, Slovensko a Slovinsko.

Funkční bloky vzdušného prostoru jsou klíčovými prvky, které umožní širší spolupráci mezi poskytovateli letových provozních služeb s cílem dosáhnout požadované kapacity a efektivnosti sítě uspořádání letového provozu, dále udržet vysokou úroveň bezpečnosti a přispět tak k celkové výkonnosti systémů letecké dopravy a snížení jejich dopadu na životní prostředí. V souladu s konceptem jednotného evropského nebe mají členské státy Evropské unie přijmout veškerá opatření nezbytná k tomu, aby funkční bloky vzdušného prostoru zřídily do 4. prosince 2012.

Implementací funkčního bloku vzdušného prostoru se ročně ušetří dva miliony proletěných kilometrů a dojde ke snížení emisí CO₂ o 22 tisíc tun ročně od roku 2017, a to zejména z důvodu efektivnějšího uspořádání a koordinace toku letového provozu mezi smluvními stranami.

Dohoda bude smlouvou prezidentské kategorie, a to na základě ustanovení článku 49 písmene a) a písmene e) Ústavy České republiky, přičemž současně s jejím uzavřením se předpokládá ukončení dohody CEATS, ze které by mohly pro Českou republiku vyplývat odlišné závazky.

Tímto si dovoluji požádat Poslaneckou sněmovnu o vyslovení souhlasu s ratifikací předkládané dohody.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jan Hamáček.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Tento tisk i následující jsou dva velmi odborné materiály, které se týkají řízení letového provozu nad územím České republiky. Jak již vyplývá z vystoupení pana ministra, je to posun kupředu, který ušetří naléтанé kilometry, ušetří životní prostředí a zjednoduší provoz a jeho řízení nad naším územím. Tedy já doporučuji přikázat zahraničnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevíráme obecnou rozpravu. Do ní se nikdo nehlásí písemně, a jak vidím, tak ani z místa, a mohu proto obecnou rozpravu ukončit. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. K témuž návrhu se připojil též zpravodaj pan poslanec Hamáček. Má prosím ještě někdo jiný další návrh? Nevidím, že by někdo něco chtěl navrhnout.

Proto budeme hlasovat o návrhu na přikázání tisku zahraničnímu výboru.

O tomto zahajují hlasování. Ptám se vás, kdo je pro, stiskněte, prosím, tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 93 z přihlášených 132 poslanců pro 108, proti žádný. Návrh byl přijat a usnesení bylo schváleno. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k bodu následujícímu. Tím je

61.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ukončení Dohody
o zřízení a provozování letových provozních služeb a zařízení
organizací EUROCONTROL ve společném středoevropském
oblastním středisku řízení v horním vzdušném prostoru (CEATS)
ze dne 27. června 1997 a Zvláštní dohody týkající se realizace
článku 6 Dohody o zřízení a provozování letových provozních služeb
a zařízení organizací EUROCONTROL ve společném
středoevropském oblastním středisku řízení v horním vzdušném
prostoru (CEATS)
/sněmovní tisk 390/ - první čtení**

Předložený návrh opět uvede ministr dopravy Pavel Dobeš. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji. Je to právě už v předchozím tisku zmíněná dohoda o ukončení dohody CEATS, která byla 5. května 2011 podepsána sedmi smluvními státy, tak jak jsem uváděl, tedy ještě jednou – Bosnou a Hercegovinou, Českou republikou, Chorvatskem, Maďarskem, Rakouskem, Slovenskem a Slovinskem a následně též Itálií a Evropskou organizací pro bezpečnost letového provozu EUROCONTROL.

V roce 1997 byla uvedenými státy podepsána Dohoda o provozování letových provozních služeb ve společném středoevropském oblastním středisku řízení v horním vzdušném prostoru a v platnost vstoupila dne 28. srpna 2004. Cílem bylo zjistit a zajistit centralizované poskytování letových provozních služeb s maximální efektivitou a s minimálními náklady organizací EUROCONTROL. Nicméně v průběhu let se ukázalo, že centralizovaný projekt řízení letového provozu ve společném středisku nevyřeší problém nedostatečné kapacity pro uspokojení předpokládané poptávky po letových provozních službách ve vzdušném prostoru smluvních států. To znamená, smluvní státy dohody se tak dohodly na tom, že ukončí spolupráci v rámci CEATS a vytvoří mezi sebou, již bez účasti Itálie, v souladu s evropskou legislativou jednotného evropského nebo funkční blok vzdušného prostoru.

Vzhledem ke skutečnosti, že ta dohoda byla uzavřena dle ustanovení článku 49 písmene e) jako smlouva prezidentské kategorie, takže dohoda o ukončení platnosti musí být stejné kategorie.

Tímto si dovoluji požádat Poslaneckou sněmovnu o vyslovení souhlasu s ratifikací předkládané dohody.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj, kterým je pan poslanec Jan Hamáček.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Odkazuji na své předchozí vystoupení a navrhuji přikázat zahraničnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji za stručné a srozumitelné vyjádření.

Otevírám obecnou rozpravu. Do ní se nikdo nehlásí. Písemnou přihlášku do ní také nemám. Proto obecnou rozpravu ukončuji. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. K témuž se připojili i řečníci, kteří k tomu bodu právě vystoupili. Já se ptám, zda někdo z vás chce navrhnout další výbor k projednání tohoto tisku. Nikoho nevidím.

Proto budeme hlasovat o přikázání tohoto tisku k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro, stiskněte, prosím, tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 94 z přihlášených 135 poslanců pro 110, proti 1. Návrh byl přijat a usnesení schváleno. Tím končí projednávání tohoto bodu.

(Na lavicích členů sociální demokracie cedule s nápisem: "STOP VLÁDĚ, která fackuje občany!")

Následuje bod

62.

Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 387/ - prvé čtení

Za nepřítomného ministra školství, mládeže a tělovýchovy – promiňte prosím, pokud potřebujete mluvit, máte příležitost na chodbě (reakce na hovor několika stojících poslanců u lavic Věcí veřejných) – ministr školství, mládeže a tělovýchovy je tedy omluven a za něj návrh předloží pan ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně a poslanci, zmíněná Mezinárodní úmluva proti dopingu ve sportu patří do kategorie smluv, přijetí jejichž změn je podmíněno souhlasem Parlamentu a ratifikací prezidenta. Příloha I a Příloha II jsou nedílnou součástí této úmluvy a přijetí jejich změn vyžaduje dodržet stejný ústavněprávní postup.

Schválená změna, která nabyla účinnosti 1. ledna 2011, aktualizuje a doplňuje tyto přílohy o nově zařazené látky a metody s dopingovým účinkem a zjednodušuje pro sportovce i lékaře použití některých nejméně závažných dopingových látek k lékařským účelům.

Vláda vyslovila souhlas s přijetím těchto změn dne 11. května 2011. Jejich přijetí nemá žádné dopady na rozpočet ani státní správu či podnikatelský sektor.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Rom Kostřica. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně, vážené dámy a pánové, jak zdůraznil pan ministr, Mezinárodní úmluva proti dopingu ve sportu je aktualizovaná, neboť se pochopitelně objevuje celá řada dalších látek farmakologického charakteru i jiných, které mohou působit negativně na zdraví sportovce. Proto bylo zapotřebí, aby došlo k aktualizaci této problematiky. Jedná se o změnu Přílohy I, která obsahuje veškerý

seznam těchto látek, a dále potom Přílohy II, která spočívá v aktualizaci podmínek pro udělení terapeutických výjimek. To znamená, že tehdy, když příslušný sportovec je nemocen, umožňuje použití určitých látek, které jsou uvedeny v Příloze I.

Souhlasím s panem ministrem, doporučuji přikázat projednání této zprávy do kompetence zahraničního výboru.

Děkuji za slovo.

Místopředsdkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se vás, zda se hlásíte z místa. Protože nikoho nevidím, rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předsdkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Já se vás ptám, zda někdo navrhuje další výbor, který by se měl tiskem zabývat. Nevidím, že by někdo chtěl takový návrh podat.

Proto budeme hlasovat o přikázání tohoto tisku k projednání výboru zahraničnímu.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 95 z přihlášených 137 poslanců pro 115, proti 1. Návrh byl přijat. Vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Přistoupíme k dalšímu bodu a tím je

63.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k informaci Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 200 o HIV a AIDS a světě práce a stanovisko vlády k němu /sněmovní tisk 388/ - první čtení

Předložený návrh uvede ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek, který zřejmě zastoupí i dalšího ministra – zdravotnictví, kterému tyto věci též patří do gesce. Prosím, aby se pan ministr Drábek ujal slova.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Paní místopředsdkyně, kolegyně, kolegové, ústava Mezinárodní organizace práce stanoví vládě povinnost postoupit Parlamentu každou úmluvu a doporučení této organizace včetně stanoviska k nim. Cílem této povinnosti je především informovat zákonodárce o aktuálním vývoji mezinárodního práva v oblasti práce a sociálních věcí, a právě proto Poslanecké

sněmovně předkládám i Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 200 o HIV či AIDS a světě práce.

To, co bylo přijato, je výrazem dohody vlád, odborů a zaměstnavatelů ve snaze sjednotit a podpořit úsilí v boji proti HIV. Především jde o oblasti jako pracovní rehabilitace, překonávání společenské stigmatizace, ale také při samotném lékařském podchycení a zdravotní péči. Jako základní prvky v této oblasti se vyzdvihuje prevence, ochrana pracovníků v rizikových profesích, ale také ochrana soukromí pracovníků a jejich rodinných příslušníků.

Doporučení neobsahuje žádné formální závazky a nemůže tak mít žádný dopad na veřejné rozpočty zaměstnavatele ani zaměstnance. Vzhledem k tomu, že současná legislativa i praxe předkládanému doporučení vyhovuje, doporučila vláda ministru zdravotnictví a ministru práce a sociálních věcí, aby k jeho obsahu v rámci svých kompetencí přihlíželi.

Děkuji za pozornost.

Místopředsdkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Protože vidím, že pan ministr zdravotnictví je přítomen, nechci ho krátit na jeho právech a jen se ujistím, že jeho přítomnost neznamená, že usiluje o mikrofon v tuto chvíli. (Neusiluje.) Prosím, aby se tedy slova ujal zpravodaj pro první čtení, a tím je pan poslanec Jaroslav Eček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Eček: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, doporučení není mezinárodní smlouvou, nepodléhá ratifikaci, nevyplývají z něj žádné mezinárodněprávní závazky. Nicméně vláda má povinnost informovat o tomto doporučení zákonodárny sbor, což tímto vláda činí.

Navrhují, aby Sněmovna vzala na vědomí doporučení Mezinárodní organizace práce č. 200 o HIV a AIDS a světě práce, schválit stanovisko vlády k tomuto doporučení. Doporučuji Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: 1. Poslanecká sněmovna bere na vědomí doporučení Mezinárodní organizace práce č. 200 o HIV a o AIDS a světě práce, sněmovní tisk 388. 2. Schvaluje stanovisko vlády k doporučení Mezinárodní organizace práce č. 200 o HIV a AIDS a světě práce, sněmovní tisk 388.

Místopředsdkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se paní poslankyně Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Já se chci jenom zeptat pana zpravodaje. Já si nejsem jistá, jestli nepředběhl o jeden krok dobru, protože jsme ten tisk ještě neměli v žádném z výboru. A já bych se hlásila do rozpravy stejně, protože si myslím, že i vláda k tomu přijala stanovisko, že žádá mi-

nisterstva práce a sociálních věcí i zdravotnictví, aby v budoucnu s těmito dokumenty pracovala.

Já jsem chtěla navrhnout, aby to tentokrát nedostal pouze zahraniční výbor, kterému to samozřejmě gesčně přísluší, ale aby to bylo přikázáno výboru sociálnímu a výboru zdravotnímu, protože si myslím, že se jich zrovna tento vládní návrh týká.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, paní poslankyně, já vás můžu informovat, že bych poté seznámila Sněmovnu s tím, že organizační výbor navrhuje přikázání tisku výboru pro sociální politiku, a samozřejmě že se potom budu ptát – nebo už teď beru na vědomí, že vy navrhuje výbor zdravotní. Je to tak? (Poslankyně Konečná souhlasí.)

Dobře. Jsme pořád v obecné rozpravě. Přeje si vystoupit pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Já jenom k tomu vysvětlení. Toto je opravdu hraniční případ, kdy je to spíše forma informace nebo doporučení nebo návrhu. Přesto vnímám ty argumenty a považuji tuto oblast skutečně za velmi důležitou a myslím si, že je vhodné, aby doporučení projednaly výbory, ať už kterýkoli z těch, které se k tomu, byť třeba potom i vlastní iniciativou, přihlásí. Takže děkuji za tu iniciativu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Tím můžeme ukončit obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání. Jak jsem již řkala, organizační výbor navrhuje přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Paní poslankyně Konečná navrhuje výbor zdravotní. O těchto dvou návrzích budeme postupně hlasovat, pokud nikdo nenavrhne ještě další jiný výbor. Není tomu tak.

Budeme tedy jako první hlasovat o přikázání tisku k projednání výboru pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 96 z přihlášených 136 poslanců pro 108, proti žádný. Návrh byl přijat.

Další návrh, který podrobíme hlasování, je návrh, aby se tiskem zabýval výbor zdravotní.

O zdravotním výboru zahajuji hlasování teď a ptám se, prosím, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 97 z přihlášených 136 poslanců pro 97, proti 7. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku a výboru zdravotnímu. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat bodem následujícím a tím je

65.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Ázerbájdžánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 17. května 2011 v Baku /sněmovní tisk 393/ - první čtení

Z pověření vlády za omluveného ministra financí uvede návrh ministr Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Kolegyně a kolegové, dohoda s Ázerbájdžánem se shoduje s takzvanou vzorovou dohodou o podpoře a ochraně investic. Dohoda obsahuje všechny standardní zásady a záruky, které slouží k ochraně investorů na území druhého státu. Obsahuje rovněž takzvanou harmonizační klauzuli, která zajišťuje soulad této dohody s komunitárním právem. Doporučuji proto, aby Poslanecká sněmovna propustila tuto dohodu do druhého čtení, protože tato dohoda může být důležitým krokem k prohloubení hospodářské spolupráce mezi oběma zeměmi.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení. Tím je pan poslanec Pavel Holík a já ho zvu k mikrofonu. Prosím.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji, paní předsedající. Vládo, kolegyně a kolegové, po přednesené zprávě doporučuji tento vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Ázerbájdžánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 17. května 2011 v Baku, přikázat zahraničnímu výboru k projednání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Není do ní přihlášen žádný poslanec ani poslankyně písemně. Nevidím, že by se někdo chtěl přihlásit z místa. Obecnou rozpravu proto končím a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým

rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Ptám se, zda někdo navrhuje ještě další jiný výbor. Nikoho nevidím.

Budeme tedy hlasovat o přikázání tisku zahraničnímu výboru. Zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 98 z přihlášených 136 poslanců pro 104, proti 1. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že tisk byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Pokračujeme bodem následujícím. Tím je

66.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Království Bahrajn o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 24. května 2011 /sněmovní tisk 417/ - první čtení

I tento návrh za omluveného ministra financí uvede ministr Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Kolegyně a kolegové, Česká republika má v současné době uzavřeny mezinárodní smlouvy týkající se zamezení dvojího zdanění s téměř 80 státy světa. Tato smlouva standardně upravuje, tedy návrh, který vám je předkládán, základní formy spolupráce mezi příslušnými úřady obou zemí. Upravuje zásadu nediskriminace, neformální řešení sporu, zajišťuje výměnu informací mezi příslušnými úřady obou států. Uzavření této smlouvy může zlepšit rozvoj vzájemných hospodářských vztahů, proto doporučuji propuštění tohoto návrhu do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení, kterou je paní poslankyně Lenka Andryšová. Prosím.

Poslankyně Lenka Andryšová: Vážená paní místopředsedkyně, vážená Poslanecká sněmovno, navážu na slova pana ministra, který shrnul cíl a vůbec podstatu celé smlouvy. Jedná se o standardní smlouvu vypracovanou na základě modelových smluv OECD a OSN a já plně navrhují, aby-

chom tento tisk přiřadili k projednání zahraničnímu výboru, ostatně jak nám to doporučuje i organizační výbor.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní zpravodajko. Otevíráme obecnou rozpravu. Nikdo se do ní nehlásí písemně, a jak vidím, tak ani ne z místa, proto obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Navrhuje někdo ještě jiný výbor? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přikázání tisku výboru zahraničnímu. Zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 99 z přihlášených 134 poslanců pro 106, proti 1. Návrh byl přijat. Tisk byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Končím projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat bodem následujícím. Je to

67.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Hongkongu - zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 6. června 2011 /sněmovní tisk 422/ - první čtení

I tento návrh uvede pan ministr Jaromír Drábek a já mu dávám slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji. Paní místo-předsedkyně, tak jako v minulém případě toto je další smluvní dokument v oblasti mezinárodních daňových vztahů, tedy smlouva o zamezení dvojímu zdanění s vládou Hongkongu jako zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky. Smlouva standardně upravuje základní formy spolupráce mezi příslušnými úřady a jenom podotýkám, že se zabývá zdaňováním všech druhů příjmů a obecně aplikuje jako metodu vyloučení dvojího zdanění metodu prostého zápočtu zahraniční daně. Doporučuji propuštění do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře.

Nyní zvu k mikrofonu paní zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Kristýnu Kočí.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, po odůvodnění tohoto návrhu panem ministrem si pouze dovolím doporučit Poslanecké sněmovně přikázat tuto smlouvu zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nikdo se do ní nehlásí písemně, nevidím nikoho, že by se hlásil z místa, rozpravu uzavírám. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Navrhují, prosím, někdo ještě jiný výbor? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasováním rozhodovat o přikázání výboru zahraničnímu. Zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 100 z přihlášených 134 poslanců pro 111, proti žádný. Návrh byl přijat. Tisk byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Budeme pokračovat následujícím bodem. Tím je

68.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Návrh na přijetí změny Dohody o Mezinárodní bance pro obnovu a rozvoj vyplývající z Rezoluce Sboru guvernérů IBRD č. 596 a s přijetím změn Dohody o Mnohostranné agentuře pro investiční záruky vyplývající z Rezoluce Rady správců MIGA č. 86 /sněmovní tisk 442/ - prvé čtení

I tento návrh odůvodní pan ministr Jaromír Drábek a já mu dávám slovo. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, hlavním cílem reformy v Mezinárodní bance pro obnovu a rozvoj je posílení účasti rozvojových zemí na rozhodování v rámci banky. Schválená rezoluce Sboru guvernérů povede k navýšení hlasovací síly rozvojových zemí o 1,4 % na

celkových 44 % prostřednictvím zdvojnásobení tzv. základních hlasů. Podotýkám, že v případě České republiky se tímto procesem hlasovací podíl navýší z 0,4 % na 0,41 %, a to bez jakýchkoli dopadů na státní rozpočet.

Pokud se týká rezoluce Rady správců, tam jde o to, že bylo třeba modernizovat mandát Rady správců, rozšiřuje se zejména okruh projektů, které mohou příslušné garance využít, protože v současné době již nabízené garance neodpovídají představám investorů o krytí politických rizik a omezení vyplývajících z původního znění dohody.

Doporučuji tedy propuštění předloženého materiálu do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní se slova ujme zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Jana Fischerová.

Seznámím vás ještě s doručenu omluvou. Od 14 do 19 hodin se dnes omlouvá z důvodu pracovní cesty pan poslanec Jiří Oliva.

A nyní má slovo paní zpravodajka. Prosím.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážení páni ministři, vážené kolegyně, kolegové, pan ministr všechny základní informace k tomuto materiálu již řekl. Musím říci, že považuji tuto banku, která je nyní na programu jednání, za velice důležitou i za pomoc pro bývalé Československo, které bylo zakládajícím členem. A i v současné době patříme ke špičce bývalých zemí východního bloku, které dokázaly ve spolupráci s touto bankou opravdu mnohé investice realizovat. Sama jsem tuto banku navštívila, takže dovedu trochu dohlédnout do toho a naprosto tuto dohodu podporuji a postoupení do druhého čtení podobně. Jako bylo už řečeno, přikláním se také a doporučuji přikázat zahraničnímu výboru.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku a nevidím nikoho, že by se do rozpravy hlásil z místa. Obecnou rozpravu uzavírám a budeme se nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Má prosím ještě někdo další návrh? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na přikázání zahraničnímu výboru. Zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 111 z přihlášených 133 poslanců pro 110, proti jeden. Návrh byl přijat a tisk byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Máme zde další návrh a tím je bod číslo

69.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Britských Panenských ostrovů o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 13. června 2011
/sněmovní tisk 459/ - prvé čtení**

Návrh opět uvede pan ministr Jaromír Drábek, já mu dávám slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, Česká republika zahájila řadu jednání se státy s preferenčními daňovými režimy, lidově zvanými daňové ráje, které prozatím vyústily ke sjednání šesti konečných návrhů textu dohod o výměně informací. Návrh dohody s vládou Britských Panenských ostrovů je jedním z nich.

Uzavřením navrhované dohody získá Česká republika možnost dožádání příslušného orgánu smluvního státu o informace potřebné ke správnému stanovení výběru a vymáhání daní. Od těchto opatření tak lze očekávat nejen možnost českých správců daně doměřit daň, která by českými daňovými rezidenty nebyla odvedena, ale také zvýšení daňové disciplíny tuzemských daňových rezidentů do budoucna.

Považuji uzavření takovéto dohody skutečně za úspěch České republiky při vyjednávání mezinárodních daňových smluv, který bude mít nejen příznivý fiskální dopad na příjmy České republiky, ale současně přispěje i ke zvýšení prevence finanční kriminality osobně. Proto doporučuji propuštění této předlohy do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministři. Slova se ujme paní zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Gabriela Pecková a já vás ještě seznámím s další doručenu omluvou. Omlouvá se pan poslanec Josef Šenfeld v době od 14 hodin zřejmě do skončení dnešního dne.

Prosím, paní poslankyně Pecková.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážená paní předsedající, dámy a pány, smyslem této smlouvy je boj proti škodlivým daňovým praktikám, což je v globalizované ekonomice nezbytné pro řádné fungování daňového systému v každém státě. Umožní se tak lepší prověřování řádného zdanění

příjmů a majetku českých daňových subjektů a odhalování daňové trestné činnosti.

Doporučila bych přikázat zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní zpravodajko. Otevíráme obecnou rozpravu, neregistruji žádnou přihlášku, ať už přímo z místa nebo písemnou. Rozpravu tedy končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat tisk k projednání zahraničnímu výboru. Já se ptám, zda někdo navrhuje další výbor. Nenavrhuje.

O zahraničním výboru rozhodneme hlasováním, které jsem právě zahájila. Prosím vás, abyste se vyjádřili, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 102 z přihlášených 135 poslanců pro 113, proti žádný. Návrh byl přijat a tisk byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Dalším bodem je bod číslo

70.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o trvale udržitelném obhospodařování lesů k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat, který byl podepsán dne 27. května 2011
/sněmovní tisk 418/ - prvé čtení**

I tento návrh uvede pan ministr Jaromír Drábek za nepřítomného omlouvaného ministra Ivana Fuksu. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, protokol, který je vám předkládán, je sjednaným protokolem k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat. Ten protokol je právně závazným nástrojem. Vychází z konceptu trvale udržitelného obhospodařování lesů a díky němu bude především účinnější slaďování zájmů správy lesů a ochrany přírody, umožní výraznější participaci různých zájmových skupin a bude lépe podporována mezinárodní spolupráce.

Přijetí protokolu nevyžaduje změny v právních předpisech České republiky a nebude znamenat pro Českou republiku povinnost platit žádné další povinné příspěvky nad rámec příspěvků poskytovaných smluvními stranami úmluvy.

Doporučuji Poslanecké sněmovně předložený návrh postoupit do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Pokud jde o zpravodaje k tomuto tisku, pan zpravodaj Robin Böhnisch je omluven a navrhuje se, aby se jeho úlohy ujal pan poslanec David Vodrážka. O tom ovšem musíme rozhodnout hlasováním, kterým vyslovíme se změnou zpravodaje souhlas.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí se změnou v osobě zpravodaje. Kdo je proti?

V hlasování číslo 103 z přihlášených 134 poslanců pro 111, proti žádný. Návrh byl přijat.

Děkuji a prosím nově schváleného zpravodaje pana poslance Vodrážku, aby se ujal slova.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, protokol vychází z konceptu trvale udržitelného obhospodařování lesů. Cílem protokolu je podporovat trvale udržitelné obhospodařování a ochranu karpatských lesů.

Senát Parlamentu České republiky protokol projednal jako senátní tisk 151 a doporučil jeho ratifikaci. Proto doporučuji propustit tisk do druhého čtení a přikázat zahraničnímu výboru.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám žádnou přihlášku. Nikdo z vás se nehlásí, proto rozpravu uzavírám. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Navrhuje někdo další výbor? Není tomu tak.

Budeme hlasovat o přikázání tisku výboru zahraničnímu.

Zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 104 z přihlášených 134 poslanců pro 111, proti nikdo. Návrh byl přijat. Tisk byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Dalším bodem je

73.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Kyprskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací, podepsaná v Nikósii dne 9. června 2011 /sněmovní tisk 430/ - první čtení

Z pověření vlády uvede tisk pan ministr Martin Kocourek. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, zákon o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti předpokládá sjednání mezinárodních smlouv pro určité úkony v rámci mezinárodní spolupráce, to je poskytování utajovaných informací v mezinárodním styku, uznávání bezpečnostních oprávnění vydaných úřadem cizí moci apod.

Návrhy na sjednání mezinárodních smluv tohoto druhu jsou připravovány pouze s těmi státy, u kterých vznikla nebo v budoucnu se lze důvodně domnívat, že vznikne potřeba výměny utajovaných informací. Vzhledem k tomu, že Kyprská republika je členským státem Evropské unie, je sjednání předložené smlouvy plně v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky. Lze usuzovat, že zintenzivňující se bilaterální spolupráce si též vyžádá výměnu utajovaných informací. Sjednání smlouvy se v tomto kontextu jeví jako výhodné pro obě strany.

Smlouva byla podepsána v Nikósii dne 9. června 2011 ředitelem Národního bezpečnostního úřadu České republiky a ministrem obrany Kyprské republiky.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje pro první čtení poslance Davida Vodrážku, aby se ujal své úlohy.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, vzhledem k tomu, že neexistuje žádná mnohostranná smlouva, která by zajišťovala ochranu utajovaných informací, musíme takové dohody uzavírat bilaterálně s jednotlivými státy. Kypr, se kterým jsme dosud podobnou smlouvu neměli, je schopen poskytnout České republice odpovídající úroveň ochrany. Proto navrhuji přikázání zahraničnímu výboru.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nikdo se do ní nehlásí, nemám ani písemnou přihlášku, proto obecnou rozpravu uzavírám. Budeme se zabývat příkazním výborům k projednání. Organizační výbor navrhl příkazat návrh zahraničnímu výboru. Ptám se, zda někdo navrhuje jiný výbor. Nikoho nevidím.

O zahraničním výboru budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 105 z přihlášených 132 poslanců pro 105, proti 1. Návrh byl přijat. Tisk byl příkázán k projednání zahraničnímu výboru.

Následujícím bodem je

74.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi členskými státy Evropské unie zasedajícími v Radě o ochraně utajovaných informací vyměňovaných v zájmu Evropské unie, podepsaná v Bruselu dne 4. května 2011 /sněmovní tisk 432/ - první čtení

I tento návrh uvede ministr Kocourek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Opět velmi stručně. Cílem předkládané dohody je umožnit bezproblémovou výměnu utajovaných informací v zájmu Evropské unie mezi členskými státy Evropské unie v případě, že mezi sebou nemají uzavřenou příslušnou mezinárodní smlouvu, a tedy zajistit odpovídající ochranu utajovaných informací Evropské unie poskytnutých institucemi Evropské unie orgánům členských států ve všech členských státech Evropské unie a dále poskytnout třetím státům dostatečné záruky, že jejich utajované informace předané Evropské unii a členským státům Evropské unie budou odpovídajícím způsobem chráněny.

Jak již bylo zmíněno, dohodu za vládu České republiky podepsala v Bruselu 4. května 2011 stálá představitelka České republiky při EU paní velvyslankyně Vícenová.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodajku, paní poslankyni Gabrielu Peckovou, aby se ujala své úlohy.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, pan ministr, myslím, dostatečně objasnil smysl této dohody. S některými zeměmi Evropy i světa má naše republika uzavřené bilaterální smlouvy, ale v rámci zjednodušení zacházení s utajovanými informacemi v rámci Evropské unie vyvstala nutnost celoevropské právní normy.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se, prosím, někdo z místa? Nikdo se nehlásí. Písemnou přihlášku také nemám, a proto obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na příkazání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje, aby tisk projednal výbor zahraniční. Já se ptám, zda někdo navrhuje další výbor. Nikoho nevidím.

O návrhu na projednání zahraničním výborem právě zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 106 z přihlášených 131 poslance pro 107, proti 1. Návrh byl přijat. Mohu konstatovat, že tento tisk projedná zahraniční výbor.

Pokračovat budeme následujícím bodem, kterým je

75.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Baku dne 17. května 2011 /sněmovní tisk 440/ - první čtení

I tento návrh uvede pan ministr Martin Kocourek, kterého prosím, aby se ujal slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Já bych chtěl jen připomenout, že vzhledem k tomu, že Ázerbájdžán spolupracuje s NATO a Evropskou unií, zintenzivňuje se též bilaterální spolupráce s Českou republikou. Lze tedy usuzovat, že takováto dohoda bude vyžadovat výměnu utajovaných informací, přičemž sjednání smlouvy o ochraně utajovaných informací se v tomto kontextu jeví jako výhodné pro obě strany. Česká republika je připravena spolupracovat s Ázerbájdžánem v bezpečnostní oblasti na úrovni ministerstev vnitra a obrany. Smluvní stra-

ny se dohodly, že v rámci této smlouvy budou předávány do stupně utajení informace jako tajné.

Smlouva byla podepsána v Baku dne 17. května 2011 velvyslancem České republiky panem Matulou a velvyslancem Ázerbájdžánu v České republice.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, kterou je paní poslankyně Renáta Witoszová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Renáta Witoszová: Dobrý den. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji mi poděkovat panu ministrovi za uvedení této smlouvy. Dovoluji si jenom podotknout, že je plně v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky, a navrhuji přikázání k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Žádná písemná přihláška mi nebyla předložena. Nevidím, že by někdo chtěl vystoupit a hlásil se z místa, proto obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat projednání zahraničnímu výboru. Ptám se, zda někdo navrhuje další výbor. Nevidím nikoho.

O přikázání zahraničnímu výboru právě zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 107 z přihlášených 131 poslance pro 104, proti 1. Návrh byl přijat. Tisk byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Dovolím si přečíst další návrh, kterým je

76.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Organizací pro zákaz chemických zbraní o inspekcích na místě v objektu pro ochranné účely seznamu 1, podepsaná v Haagu dne 15. června 2011 /sněmovní tisk 454/ - prvé čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede pan ministr Martin Kocourek a já mu dávám slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Opět bych jen připomenul, že sjednaná dohoda vychází ze vzorové dohody o objektech tzv. Seznamu 1, která byla schválena na 3. zasedání Konference smluvních států Organizace pro zákaz chemických zbraní 20. listopadu 1998, a která tudíž pro Organizaci pro zákaz chemických zbraní představuje základní dokument pro veškeré uzavírané dohody v této oblasti. Dohodou jsou podrobně specifikovány postupy při provádění inspekcí inspektory technického sekretariátu Organizace pro zákaz chemických zbraní v objektu. Cílem těchto inspekcí je ověřit, že objekt se nepoužívá k výrobě žádných chemických látek Seznamu 1, s výjimkou chemických látek deklarovaných dále, že množství chemických látek v Seznamu 1 vyrobených, zpracovaných nebo spotřebovaných jsou správně deklarována a odpovídají deklarovaným účelům, a že chemické látky ze Seznamu 1 se nedostávají do nepovolených rukou nebo nepoužívají na jiné účely. Tolik stručně charakteristika této dohody.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a zvu k mikrofonu paní zpravodajku pro prvé čtení poslankyni Kateřinu Konečnou. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně a kolegové, dovoluji mi, protože pan ministr podle mého názoru obhájil princip této smlouvy, jedná se o smlouvu velmi důležitou, tak abych se pouze v roli zpravodaje ujala toho, že si dovoluji vás požádat o přikázání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní hlásí někdo z místa, neboť písemnou přihlášku nemám žádnou. Nikoho ani nevidím, a proto tedy obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tisk k projednání zahraničnímu výboru. Žádný jiný návrh nepadne, pokud se neujistím, že jej nikdo nenavrhuje. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na projednání tisku výborem zahraničním.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 108 z přihlášených 132 poslanců pro 108, proti 1, návrh byl přijat, tisk tedy projedná z rozhodnutí Sněmovny zahraniční výbor.

Přistoupíme k poslednímu bodu našeho jednání před polední přestávkou. Tím je

77.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, podepsaná dne 24. června 2011 v Prištině /sněmovní tisk 438/ - první čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede pan ministr Martin Kocourek. Prosím, pane ministře, slovo je vaše.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, cílem předkládané smlouvy je poskytnout základní právní rámec pro spolupráci ČR a republiky Kosovo při vzájemném předávání a přebírání nelegálně pobývajících občanů těchto států, občanů třetích států a osob bez státní příslušnosti, tj. včetně bývalých občanů Svazové republiky Jugoslávie, kteří se narodili na území Kosova a po rozpadu federace nezískali jiné občanství. Účelem smlouvy je maximálně zrychlit předávání nelegálně pobývajících osob, zkrátit jejich pobyt v zajišťovacích zařízeních, a tím i snížit náklady související se zadržením a následným předáním těchto osob.

K provádění smlouvy byl v souladu s jejím čl. 17 sjednán protokol, který byl podepsán zároveň se smlouvou 24. března 2011 v Prištině a jeho platnost je vázána na platnost této smlouvy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Prosím, aby se teď slova ujal zpravodaj pro první čtení, tím je poslanec pan Václav Kubata. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Kubata: Děkuji. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, myslím, že je každému jasné, jak důležitým nástrojem tato smlouva při boji proti nelegální migraci může být, a já pouze doporučuji k projednání zahraničnímu výboru.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodajovi. Otevírám obecnou rozpravu. Do ní se hlásí paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Věřím, že máte všichni hlad, kolegyně a kolegové, takže vás nebudu dlouho zdržovat. Dovolte mi navrhnout zamítnutí této smlouvy v prvním čtení a obhájit to čtyřmi jednoduchými větami.

Tato Poslanecká sněmovna nikdy nesouhlasila s tím, co udělala vláda ČR, že uznala Kosovo jako samostatný stát. Já nevím, jestli tu někteří z vás byli, nebo nebyli. My jsme tehdy jako Poslanecká sněmovna, jako zahraniční výbor hlasovali proti tomuto uznání. Ani tento stát není členem OSN, na tento stát jsou nyní vyvíjeny velmi silné tlaky z pozice mezinárodních organizací, protože je evidentní, že tam docházelo k obchodu s lidskými orgány a že tam drogová mafie vládne možná více než vláda.

Já si dovoluji navrhnout, abychom zamítli tuto smlouvu v prvním čtení, dokud nebude vyjasněno, jestli toto je vůbec stát hodný slova stát, protože se domnívám, že není možné uzavírat s touto, troufnu si říct organizací, která je vedena představiteli, kteří jsou obviněni ze spáchání velmi vážných zločinů, jakoukoli smlouvu. Myslím si, že by tím Česká republika se k tomuto neměla připojovat.

Zároveň jsem se nedozvěděla, což je velmi zajímavé, kdo další jakoukoli takovouto dohodu ze států EU podepsal. Já se domnívám, že nikdo, a nemyslím si, že bychom v tomto měli být první. Proto mi dovolte navrhnout zamítnutí v první čtení. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. O návrhu paní poslankyně budeme hlasovat po uzavření obecné rozpravy. Já se ptám, zda si někdo v této rozpravě přeje ještě vystoupit. Není tomu tak. Obecnou rozpravu uzavírám. Všechny vás odhlašuji, neboť budeme nyní hlasovat o návrhu, který podala paní poslankyně Konečná. Je to návrh na zamítnutí tohoto tisku. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami. Až se počet ustálí, zahájím hlasování o návrhu na zamítnutí.

Toto hlasování právě zahájuji. Ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí tohoto tisku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 109 z přihlášených 108 poslanců pro 49, proti 43, tento návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat dál. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Já se ptám, zda někdo navrhuje další výbor. Žádný takový návrh nikdo nepodává.

Budeme hlasovat o přikázání tisku k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji o tomto hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?
V hlasování číslo 110 z přihlášených 112 pro 77, proti 29, návrh byl přijat, tisk byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Kolegyně a kolegové, děkuji vám za spolupráci. Nyní následuje polední přestávka a sejdeme se k interpelacím, což je bod, který začíná ve 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.18 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Dámy a pánové, přeji vám příjemné odpoledne. Dalším bodem programu jsou

117. Ústní interpelace

určené předsedovi vlády ČR. Dívám se na omluvy, premiéra nevidím. Už je tady. Nic nebrání tomu, abychom zahájili.

Mám interpelace na premiéra jako první bod našeho programu. Vyrosovali jsme pořadí poslanců, v němž budou vystupovat, jako obvykle. Budeme tedy nejdříve interpelovat předsedu Nečase od 14.30 do 16 hodin. Připomínám, že na ostatní členy vlády budou následovat interpelace od 16 do 18 hodin. Seznamy máte stejně jako já.

Dovolte, abych tedy dal slovo první interpelující. Paní poslankyně Marta Semelová by měla interpelovat premiéra ve věci nepokojů na Šluknovsku. Žádám ji, aby přednesla první interpelaci.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane premiére, situace na Šluknovsku je velice vážná, navíc hrozí nebezpečí, že se rozšíří i do dalších míst České republiky. Zodpovědnost za ni nese vaše vláda, ale i ty předchozí. Lidem jste vzali práci, zdražili jste bydlení, a nejen to. Odhlasovali jste škrt v sociálních dávkách a příspěvcích, zavedli jste platby ve zdravotnictví. Teď jim ještě chcete sáhnout na dávky v hmotné nouzi. Mnozí občané se tak díky vám dostávají do situace, kdy jsou bez prostředků, nemají z čeho žít a musí se vystěhovávat ze svých bytů. Toho využívají lichváři, exekutoři, různé peněžní ústavy a firmy pro svůj zisk. Ale nejen to. Nespokojenosti zneužívají také představitelé neonacistických stran a hnutí k rozdmýchávání rasové nenávisti a nabízení v uvozovkách

jednoduchých řešení, na které bohužel mnozí slyší a které připomínají situaci 30. let minulého století. Kam to může vést, není třeba dodávat.

Tuto výbušnou situaci, kdy hrozí rozpoutání násilí, je nutno neodkladně řešit. Vy sám jste byl opakovaně vyzván, abyste se na Šluknovsko osobně dostavil. Když jste konečně uznal za vhodné to udělat, očekávali jsme jako poslanci KSČM, že předložíte Sněmovně nejen informaci, ale také to, jak budete situaci řešit. Vládní strany však předvedly neskutečnou aroganci vůči poslancům i občanům ČR, když hlasovaly proti zařazení tohoto důležitého bodu na program jednání. Nezbyvá mi nic jiného, než vás o přednesení této informace požádat formou interpelace. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano, v pořádku. Zazněla interpelace a já bych požádal premiéra Petra Nečase, který má, připomínám, pět minut maximálně k dispozici na odpověď v první fázi. Prosim, pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, situace na Šluknovsku i v dalších několika stovkách tzv. vyloučených lokalit je velmi komplikovaná a neměli bychom si to zastírat. Je důsledkem procesů, které proběhly v posledních několika desítkách let. Připomenul bych především to, že především u romské komunity je tady horší uplatnitelnost na trhu práce a z toho důvodu samozřejmě zvýšená závislost na dávkových systémech.

Situace například na Šluknovsku eskalovala, na druhé straně bychom neměli zapomínat, že sociálně vyloučených lokalit, ne vždy definovaných etnicky, to je nezbytné zdůraznit, existuje v této zemi více než 300. Na druhou stranu chci podotknout, že za sociálně vyloučenou lokalitu někdy označujeme třeba jenom jeden bytový dům v rámci nějaké obce nebo města, čili abychom nežili v představách, že se jedná vždy o nějaké čtvrti nebo části měst. Ne vždy tomu tak je.

Považuji především za nesmírně důležité, aby se základním prvkem, který má řešit situaci na Šluknovsku, stalo jednoznačně obnovení veřejného pořádku a bezpečnosti. Je to absolutní alfa a omega, je to podmínka naprosto nutná, nikoli však postačující, aby se situace v tomto regionu vyřešila. Znamená to také na druhé straně zavést celou řadu opatření. Tady bych chtěl zmínit mj. i to, že vláda pod mým vedením shodou okolností na včerejším jednání schválila vládní strategii pro sociální začleňování do roku 2015.

To, co je nezbytné obnovit, jsou i některá elementární fakta, některé elementární kauzality, některé elementární vzájemné závislosti. Začnu pojmenováním několika z nich.

První z nich je bezesporu, že děti do 15 let, děti povinované školní do-

cházkou, patří v době, kdy mají být ve škole, do školy. Nemají být nikde jinde. Cesta k sociálnímu začleňování vede mj. přes vzdělanost. Přes elementární nabytí některých kompetencí, znalostí a schopností. Ty je možno samozřejmě plnohodnotně získat nikoli pouze v rodině, ale neobejde se to bez školy. Znamená to tedy skutečně velmi přísně vázat poskytování jakýchkoli sociálních benefitů či dávek na to, aby rodiče zajišťovali jednoznačně pravidelnou a nezpochybnitelnou docházku svých dětí do školy.

Jsem si vědom, že je tady širší problém ve školství, že můžeme vést debatu o tom, nakolik je např. vytěsňování romských dětí do speciálních škol mimo hlavní vzdělávací proud správné. Tady bych chtěl říci, že je to dvoustranný proces. Vedle jistého vytěsňování, které je v našem školství bohužel zabudováno, tzn. vůči dětem, které se nějak liší, nemusí to být vždy etnickým původem, může to být např. dané některými poruchami učení apod., tak je tady i druhá strana mince spočívající v tom, že velmi často i romské rodiny a jejich děti, které by naprosto standardně zvládly běžnou základní školu v hlavním vzdělávacím proudu, nechtějí být do ní zařazeny a vzhledem k sourozencům, spolužákům, kamarádům apod. chtějí být zařazeny do těchto speciálních škol.

Nicméně bez ohledu na to, zda dané dítě chodí na školu základní, nebo speciální, platí, že patří do školy, že ráno v 8 hodin tam má být. A tady je nezbytné říci, že jakákoliv rodina, rodič žijící s dětmi v této vyloučené lokalitě, musí jednoznačně dbát na docházku těchto dětí do školy. Je-li bez práce, tak přece nemá jinou povinnost než ráno vstát a zaručit, včetně toho, že třeba osobně dovede toho záčka, aby se dostavil do školy, a po skončení vyučování zkontroloval, zda v té škole opravdu byl, a odvedl ho případně domů. To je nezpochybnitelná povinnost, v tomto každá rodina, ať už romská nebo neromská, drží osud svůj a svých dětí a jejich školní docházky naprosto ve svých rukou a nemá právo, nemá nárok se na cokoli vymlouvat.

Zrovna tak je třeba obnovit druhou kauzalitu, druhou vzájemnou závislost, a tou je, že za to, že dostávám určitý finanční prostředek, např. v podobě sociální dávky, jsem povinen něco odpracovat, vykázat nějakou činnost ve prospěch svých spoluobčanů, z jejichž daní jsou tyto sociální benefity placeny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, prosím, paní poslankyně Semelová se ještě ujme slova k doplňku své interpelace. Prosím, můžete.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Nezlobte se na mě, pane premiére, ale velkou většinu svého vystoupení jste věnoval povinné školní docházce a vázání dávek na to. Za prvé, co se týká různých dávek a

příspěvků, tady je potřeba se soustředit především na to, dát těm lidem práci. Oni potřebují práci, pak nebude potřeba tolik dávek a příspěvků. A když jste hovořil o několika desítkách let, kdy se zhoršila zaměstnanost Romů, já bych to upřesnila a zkonkretizovala na dvě desítky let, kdy došlo k výraznému zhoršení, protože dřív byla povinnost i právo pracovat.

Pokud bych se ještě vrátila k té povinné školní docházce, o které jste tady tak sáhodlouze mluvil, tak bych chtěla říci, že to byla právě vaše strana, která se snažila o to, aby se změnila povinná docházka na povinné vzdělávání a zavedli jste individuální vzdělávání. To jenom k tomu. Takže to určitě té situaci nepomůže také. (Upozornění na čas.)

Ta situace nejen na Šluknovsku má sociálně ekonomické příčiny a to je třeba odstranit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím o dodržování časového limitu. Pana premiéra prosím, aby využil ještě svých dvou minut. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem se samozřejmě v rámci pětiminutového limitu mohl zaměřit pouze na některé aspekty, které spočívají v řešení situace v těchto vyloučených lokalitách včetně situace na Šluknovsku.

Skutečně bych chtěl zdůraznit, že považuji za základ řešení celého problému vzdělávání a vzdělání. Tím pádem určité elementární kompetence, které umožní těm lidem integrovat se na trh práce. Myslíme-li na další generace, tak bez skutečně vzdělávacích programů, které jim umožní absolvovat v začátku aspoň základní školy, později i školy střední, se tady zaměstnanost nezvýší. Čili je to absolutní podmínka, která teprve umožní zvýšení zaměstnanosti v těchto lokalitách.

Já samozřejmě chci zdůraznit také to, že vedle vazby sociálních dávek na konkrétní typy chování, to znamená dohlížení na docházku do školy, na konání např. veřejné služby, to samozřejmě znamená i omezení zneužívání sociálních dávek, ale také vytváření pracovních příležitostí. Já jsem přesvědčen, že to musí být cestou prostupného vzdělávání, to znamená přes systém veřejné služby, potom veřejné prospěšné práce, potom tzv. tréninkové práce, například v některém typu sociálního podniku nebo občanského sdružení, až po plnou integraci na trh práce. Představa, že stačí vytvořit pouze pracovní příležitosti a že se lidé z těchto vyloučených lokalit, kteří třeba již v několikáté generaci kolem sebe nevidí jako běžný prvek chodit každý den ráno do práce, jenom tak zintegrují na trh práce, je, nezlobte se, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, nebetyčnou naivitou.

Takhle to prostě fungovat nebude. Musí to být velmi komplexní program reintegrace na trh práce, kde na počátku bude snaha zvyšovat jejich kompetence přes veřejnou službu, získání elementárních návyků, veřejně prospěšné práce až právě po onu reintegraci. Samozřejmě tam, kde schopnost reintegrace na trh práce je vyšší, je vytvoření pracovních příležitostí například prostřednictvím veřejně prospěšných prací tou vhodnou cestou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A to už je poslední, co mohlo zaznít k této interpelaci. Teď už slovo dostane další interpelující poslanec Jaroslav Vandas ve věci nestrašte seniory. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane premiére, přiznám se, že název méj interpelace zní poněkud zvláštně. Důvody, proč jsem k této interpelaci přistoupil, jsou jasné. Asi nikdo nebude protestovat proti tomu, že jedním z největších ničitelů plnohodnotného a spokojeného života je stres. Určitě se shodneme na tom, že stresu daleko více podléhá organismus staršího člověka. Proto se ptám, proč vláda soustavně pracuje na tom, aby naši senioři byli neustále ve stresu. Dnes a denně se objevují vyjádření typu: na státní důchod bude čím dál menší spolehnutí, na důchodovém účtu chybí tolik a tolik miliard. Všichni víme, že vláda tyto prostředky v průběžném systému zajistit musí, ale vláda – ani vy, pane premiére – toto neříká a zároveň zapomíná dodat, že prostředky by nechyběly, kdyby vláda soustavně nenarušovala tok peněz do důchodového systému. V posledních čtyřech letech byly několikrát sníženy odvody sociálního pojistného, připravuje se druhý pilíř důchodového pojištění.

Proto vás, pane premiére, žádám, přestaňte se strašením našich seniorů. Nezaslouží si to.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec dodržel svůj časový limit, takže prosím premiéra, aby na jeho interpelaci reagoval. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já budu velmi rád, když pan poslanec Vandas, když teď má zájem o interpelaci – nestrašte seniory I a nestrašte seniory II – bude vystupovat úplně stejným způsobem, například když tady pan poslanec Rath z tohoto místa několikrát prokazatelně strašil pacienty, například ty, kteří jsou onkologicky nemocní a podobně, vzbuzoval tady prostě velké obavy svými neuvěřitelnými výroky.

Já mohu pouze konstatovat, že ani skutečnosti, které uvedl pan poslanec Vandas, nejsou pravdivé. Vláda nikdy nesnížila odvody na důchodové pojištění. Pan poslanec si zřejmě plete nebo se ne zcela orientuje v tom, že v oblasti sociálního pojištění jsou tři složky – to znamená důchodové pojištění, nemocenské pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti – a že do důchodového systému jde pouze důchodové pojištění, jehož celkový objem ve výši 28 procentních bodů placených zaměstnancem a zaměstnavatelem se nepohnul více než osm let, čili nikdo ho nesnížoval, a myslí si, že snížení příspěvku na státní politiku zaměstnanosti má vliv na stav důchodového účtu. Já ho ujišťuji, že se hluboce plete, že se mýlí, protože na důchodový účet má vliv pouze příjem z důchodového pojištění, které je součástí sociálního pojištění.

To, že důchodový účet má deficit, není žádné strašení penzistů, protože je jasné, že stávajícím penzistům jsou společnost a stát povinny zajistit jejich penze, zajistí je jim, mají své nároky dané zákonem o důchodovém zabezpečení a tyto nároky budou uspokojeny. Na druhou stranu nelze před veřejností tajit, že vzhledem k demografickému vývoji má důchodový systém problémy, že bez důchodové reformy se tyto problémy budou prohlubovat a že se skutečně může velmi výrazným způsobem stát především u lidí střední a mladší generace, že u nich z toho státního systému bude velmi omezený objem finančních prostředků na důchody ze státem organizovaného průběžného pilíře. To je pravda. Ale to bychom skutečně lidem lhali, kdybychom toto neříkali.

Jestliže dnes na jednoho penzistu připadají dva ekonomicky aktivní lidé, tak je skutečností, že v roce 2050 vzhledem k demografickému vývoji na jednoho penzistu bude připadat pouze jeden ekonomicky aktivní člověk. To znamená, že tady musí být nějaký dopad na důchodový systém, a my na něj chceme reagovat mimo jiné i tím, že provádíme důchodovou reformu, že chceme státem organizovaný průběžný pilíř doplnit o fondový pilíř, který samozřejmě umožní spoření prostředků v důchodových fondech.

Mimochodem výkřiky sociální demokracie o tom, že se jedná o privatizaci důchodového systému, považuji za úsměvné minimálně ze dvou důvodů. Za prvé, když byste si ta čísla promítli např. do stávajícího stavu, to znamená plně zapojený tzv. opt-out, to znamená možnost vyvedení tří procentních bodů z důchodového systému, tak v případě plně zavedeného systému, což ještě dlouhá a dlouhá léta nebude, to bude znamenat výpadek příjmů státního rozpočtu ve výši zhruba 20 miliard korun, které budou přesměrovány na tyto spořicí důchodové účty. Vezmeme-li čísla z letošního roku, kdy počítáme s výplatou důchodů ve výši zhruba 354 miliard korun, takto jsou rozpočtovány, s tím, že skutečná výše bude zhruba 358 miliard korun, tak zjistíme, že těch 20 miliard korun – už prosím porovnejte

ty dvě váhy, 20 miliard korun versus 354 miliard korun – tvoří necelých 6 % výdajů veškerého důchodového systému v naší zemi. To znamená, že i po plném zavedení opt-outu a po jeho plnohodnotném fungování bude více než 94 % všech prostředků na důchodový systém nadále téct přes státem organizovaný průběžný systém a že pouze všeho všudy 6 % výdajů na důchody si budou moci ti, kteří se dobrovolně rozhodnou, převést na důchodové účty. Čili ve světle těchto čísel je tato myšlenka nebo tato teze sociálních demokratů naprosto absurdní.

A k tomu navíc ještě dodám, že ve skutečnosti se nejedná o žádnou privatizaci, ale ve skutečnosti jde o systém private public partnership, to znamená, že stát svěřuje správu důchodových spořicíh systémů soukromým společnostem, protože sám tuto činnost vykonávat neumí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď prosím pana poslance Vandase, aby doplnil svou.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážený pane premiére, na odpověď mám velice málo času, aby se to dalo rozvinout, ale připomínám, že jsem tady mluvil o sociálním pojistném. To za prvé. Za druhé bych připomenul ještě zavedení stropů sociálního pojistného.

A potom, protože jste tady zmínil, že tady mám nestrašte seniory II, tak já bych, protože se na tu druhou moji interpelaci zřejmě už nedostane, tak bych se chtěl zeptat na věc, která s tímto souvisí.

Nedávno udělal pan ministr Drábek skvělý čin, když oznámil do médií, že – tak jak to bylo uvedeno v našem nejčtenějším deníku – že babičky budou muset k bankomatu. Nebylo tam kdy, nebylo odkdy, takže to vzbudilo velký rozruch.

Chtěl jsem se zeptat: Vzhledem k tomu, že jste, pane premiére, odmítl zavedení těchto karet pro vyplácení starobních důchodů, ptám se, zda tento váš názor trvá a senioři nebudou muset od roku 2013 pro důchod k bankomatu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže bych požádal pana premiéra, kdyby ještě na tuto doplňující otázku poslance Vandase zareagoval. Budou, nebo nebudou muset k bankomatu?

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předpokládám, že pan poslanec Vandas ví, o čem hluje, když je tady předložená norma. Předpokládám, že tedy pokud hlasoval o zákonech, kterých se to týká – a to je pouze několik týdnů, pane poslanče, já jaksí chápu, že si to nemusíte pamatovat

–, tak si musí pamatovat to, že tam žádná povinnost k důchodovému systému ve vazbě na tuto kartu sociálních systémů není. Čili legislativa jednoznačně říká, že budou zavedeny pouze tam, kde hrozí zneužívání sociálních dávek, především dávek hmotné nouze, a že tudíž legislativa neumožňuje – a hlasovali jsme o tom, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího – vyplácet důchody přes tuto kartu sociálních systémů. To za prvé.

Za druhé. Pan poslanec tady mluvil o tom, řečeno jistou parafrází jeho slov, že zavedení stropů na sociální pojištění byl snad nějaký chybný nebo neprozřetelný krok. Tak já bych chtěl panu poslanci prostřednictvím pana předsedajícího připomenout, že z těch zemí, které mají zavedeny v Evropě odvody na sociální zabezpečení nebo na sociální pojištění, byla Česká republika v roce 2007 poslední, která neměla zavedené stropy. Například v sousedním Německu je ten strop pouze 2,5násobek průměrné mzdy.

A na závěr dvě kontrolní otázky pro pana poslance Vandase.

Kdo si myslí, že byl první, kdo přišel v této zemi s legislativním návrhem na zavedení stropů na sociální pojištění? Pokud to pan poslanec neví, tak to byla vláda Jiřího Paroubka, čili sociálně demokratická vláda v roce 2006.

Kdo si myslí, že byl druhý, kdo přišel s návrhem na zavedení stropů na sociální pojištění? Byli to poslanci Škromach a Sobotka na podzim roku 2006 svým poslancekým návrhem na zavedení stropu ve výši pětinasobku průměrné mzdy.

Až třetím byla pravicová vláda Mirka Topolánka. Takže tady bych velmi prosil, když to dvakrát chtěla zavést sociální demokracie, tak by se k tomu dnes měla hlásit a netvrdit, že stropy na sociální pojištění jsou chyba.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a to je konec této interpelace. Další už bude pan poslanec František Dědič, který bude interpelovat ve věci důchodové reformy.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne. Pane předsedající, pane premiére, kolegyně a kolegové, dovoluji mi několik dotazů, které se týkají důchodové reformy, když už tady o ní bylo mnohé řečeno.

Vážený pane premiére, oba dobře víme, že současný důchodový systém tvoří v podstatě dva pilíře – základní povinný, dávkově definovaný státní průběžný pilíř, a doplňkový dobrovolný, příspěvkově definovaný pilíř. Jenom za první čtyři měsíce letošního roku přitom první pilíř dosáhl schodku 15,4 miliardy korun, což je o téměř čtyři miliardy více než v loňském roce. Už tak výrazný schodek důchodového systému by byl daleko výraznější, kdybychom nereagovali na rozhodnutí Ústavního soudu takzvanou malou důchodovou reformou.

V rámci velké důchodové reformy parlament schvaluje vytvoření

druhého kapitálového pilíře, který by mohl systém stabilizovat a zároveň neohrozit reálnou výši důchodů. V souvislosti s tímto návrhem se objevují některé námitky právě v souvislosti s tím, že dojde k dočasnému prohloubení schodku důchodového systému. Doplňkový dobrovolný pilíř, který funguje už nyní a využívá jej přibližně polovina národa, je zase kritizován z hlediska nízké výše úspor, které si do něj lidé ukládají. Jen z tohoto krátkého popisu je zřejmé, že český důchodový systém potřebuje změny.

Chci vás proto, pane premiére, požádat o odpověď na otázky, které nám občané často kladou: Jaké jsou hlavní důvody změn v důchodovém systému? Čerpala přitom vláda zkušenosti ze zahraničí?

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano, takže prosím pana premiéra, aby se chopil odpovědi na tuto interpelaci. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pan poslanec již správně uvedl, že český důchodový systém se zatím skládá ze státního průběžného pilíře a dobrovolného příspěvkového pilíře. Důchod ze základního důchodového pojištění přitom pobírá více než 99 % obyvatel ve věku vyšším, než je věková hranice pro nárok na starobní důchod, a jejich příjmy jsou kryty zhruba z 95 % pomocí základního důchodového pojištění. Tento první a základní pilíř je ale v dlouhodobém horizontu vlivem demografického vývoje ze třetiny nesolventní. Proto musíme provést parametrické změny a zároveň vytvořit nový fondový pilíř. Chci ale znovu zdůraznit, že se to týká pouze lidí mladšího a středního věku, tedy stručně čtyřicátníků a mladších. Díky tomu systém dlouhodobě stabilizujeme a zároveň reálně zachováme budoucí důchody.

Dnešní systém byl nastaven před více než sto lety, když se doba, kdy byl jedinec v důchodu, počítala na roky. Dnes je to dvacet i více let a není možné stávající systém udržet dále. V současné době, jak jsem již uvedl, připadají na jednoho důchodce téměř dva plátcí pojistného na sociální pojištění a tento poměr se bude zhoršovat, takže v roce 2050 – nedojde-li ke změnám parametru systému – tento ukazatel bude zhruba 1:1. Již dnes představují výdaje na státní důchody téměř 9 % hrubého domácího produktu a tvoří zhruba 30 % výdajů státního rozpočtu. Jsou o 1 % hrubého domácího produktu vyšší než příjmy z pojistného od zaměstnanců a osob samostatně výdělečně činných.

Letos zřejmě dosáhne schodek důchodového systému částky, která přesahuje 40 miliard korun. Každý rok odkladu reformy je tak hazardem s důchody budoucích seniorů. Průběžný pilíř je s dnešní úrovní důchodů dlouhodobě neudržitelný a v perspektivě 30 až 40 let směřuje k deficitům

až 5 % hrubého domácího produktu ročně. Bez podstatných změn zůstane již trvale deficitní.

Po sedmi letech pečlivých diskusí v Bezděkově komisi I, Bezděkově komisi II i Národní ekonomické radě vlády jsme tak dospěli k verzi důchodové reformy, která bude kompromisem pro všechny. Navrhovaná reforma splní základní cíle – větší diverzifikace, fiskální udržitelnost, spravedlivější rozložení mezigeneračního břemene a určité zvýšení ekvivalence, což po nás požaduje i Ústavní soud.

Dobrovolný druhý pilíř přitom není v Evropě nijak výjimečný. Podobný systém mají například skandinávské země, především Švédsko. Ze zahraničí jsme si také vzali příklad, co se týče financování reformy. Na rozdíl od Polska, Slovenska nebo Maďarska přistupujeme k důchodové reformě více uměřeně. Nemalujeme si vzdušné zámky budoucích příjmů, ale zcela odpovědně poměřujeme příjmy a výdaje důchodového systému. Důvod, proč se v Maďarsku nebo v Polsku mění důchodový systém a vytváří se tak nestabilita a nejistota ve společnosti, není politický. Ostatně v Maďarsku koneckonců dochází k poměrně razantním krokům, ale jsou dány především tím, že nebylo zajištěno financování tohoto systému. Důvodem změn je právě neujasněnost ohledně budoucího financování reformy.

V tom pro nás byly zahraniční zkušenosti neocenitelnou lekcí, a proto vláda České republiky od počátku má v úvaze konkrétní model financování důchodové reformy a jejích transformačních nákladů. Nechceme se spoléhat na nějaké hypotetické budoucí příjmy, ale naprosto otevřeně a férově říkáme od počátku, jak a jakým způsobem mají být tyto transformační náklady v průběhu důchodové reformy hrazeny.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano, pan poslanec si přeje položit doplňující otázku.

Poslanec František Dědič: Děkuji za odpověď. Častý je také dotaz na zdroj financování důchodové reformy. Proto prosím o otevřené vysvětlení toho, proč vláda použije pro financování důchodové reformy sjednocení sazeb DPH a jak se tyto změny projeví na inflaci v České republice.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Prosím ještě o zodpovězení této otázky.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak jsem zmínil již ve své předchozí odpovědi, vznik druhého pilíře je spojen s takzvanými transformačními náklady, které jsou vyvolány výpadkem příjmů do prvního pilíře, tedy do toho

státem organizovaného průběžného systému, z titulu jejich přesměrování do druhého, dobrovolného fondového pilíře. Je obecně dočasný, neboť je následně kompenzován snížením na výdajové straně při krácení důchodů příjemců důchodů z druhého pilíře. Konkrétně se jedná o redukci takzvané poměrné části důchodu u těch důchodců, kteří spořili ve fondovém systému.

Tyto náklady budou pokryty zejména ze zdrojů plynoucích ze sjednocení sazeb daně z přidané hodnoty, což se s ohledem na očekávaný trvalý dopad na bilanci jeví jako velmi vhodný zdroj. Negativní dopad sjednocení sazeb daně z přidané hodnoty na cenovou hladinu bude kompenzován jak standardními mechanismy, např. zvýšením důchodů či zvýšením životního minima, tak i ad hoc opatřeními, jako je zvýšení slevy na dani na dítě.

Odmítám nicméně mediální zkratku, že důchodová reforma znamená pouze změnu daně z přidané hodnoty. Klíčová je dlouhodobá stabilizace důchodového systému.

Otázka financování je určitě důležitá, ale neměla by převážít diskusi o reformě jako takové. Daň z přidané hodnoty navíc není nástrojem sociální politiky, protože většinu výhod nižší sazby daně z přidané hodnoty využívá – a to se málo ví – ta část společnosti, která má nadprůměrnou mzdu. Proto nám sjednocení daně z přidané hodnoty doporučuje OECD, Evropská komise i Mezinárodní měnový fond.

Reformu jsme alespoň zčásti chtěli financovat privatizačními příjmy, nicméně evropská pravidla toto poměrně komplikují, resp. metodika ESA 95, a proto můžeme zapojovat pouze výnosy z dividend, které jsou považovány za trvale se opakující příjem státního rozpočtu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Jana Bauera, kterého zajímá krize eurozóny, aby přednesl svoji interpelaci na premiéra v této věci. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane premiére, milé dámy a pánové, přiznávám, že i tentokrát po zhlédnutí listu interpelací musím konstatovat, že témata jsou bohatá, takzvaně od Šumavy k Tatrám, a opět vyžadují mimořádné generelní znalosti od pana premiéra. Každopádně mi dovoluji, abych se přesunul od důchodů a důchodců tentokrát na téma Evropské unie.

Přiznávám, že to, co se děje na půdě Evropské unie, na půdě členských států měnové unie, mi v žádném případě nepřipadá dobré. Nechci tvrdit, že se na nás přímo valí trosky měnové unie, ale každopádně mám pocit, že Evropská unie byla v minulosti nastavena v režimu, kdy vše funguje, ekonomika šlape, a v případě, kdy přicházely a přicházejí nějaké problémy, se to celé začíná sesypávat nebo přestává fungovat.

Přišly určité meziokamžiky, jako byly výmysly typu lisabonská strategie, Pakt pro euro, slova jako economic governments nebo evropský semestr. To vše určitě známe. Každopádně se teď, v současné době, nejvíce diskuse orientuje směrem na takzvané přechodné nebo dočasné mechanismy záchrany některých krachujících států eurozóny, ale samozřejmě i členských států Evropské unie, a na takzvané stálé mechanismy, což je asi věc, ke které se ještě na půdě Poslanecké sněmovny dostaneme.

Moje otázka v rámci interpelací zní, jakým způsobem vláda reaguje na současný vývoj dluhové krize v eurozóně a jak se staví k návrhům na její řešení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádal bych pana premiéra, aby se na tuto otázku v rámci pěti minut pokusil odpovědět. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, souhlasím s panem poslancem Bauerem, že dluhová krize eurozóny se netýká pouze eurozóny. Týká se celé Evropy a potažmo i globální ekonomiky. Koneckonců Česká republika a česká ekonomika je s eurozónou velmi silně propojena. Osmdesát procent našeho exportu směřuje do eurozóny, čili jakýkoliv problematický ekonomický vývoj v eurozóně se přenáší i do reálné ekonomiky a prostřednictvím exportu má samozřejmě dopad i na Českou republiku. Proto vláda bedlivě monitoruje jak vývoj samotné krize, tak jednotlivé návrhy opatření, které se na evropské půdě připravují. Platí přitom zásadní teze, že Česká republika potřebuje zdravou eurozónu. I když jsme se rozhodli na základě ekonomického vyhodnocení naší situace zatím nepřijmout euro a ani nestanovit datum přijetí eura, jsou pro nás země eurozóny klíčové.

Jak jsem již řekl, provázanost exportu s eurozónou je velmi vysoká. Pokud by se tedy dluhová krize přelila do druhé recese, tak by to postihlo i české exportéry, a tím pádem i jejich dodavatele a zaměstnance.

Vláda samozřejmě uvažuje o jednotlivých scénářích vývoje a jejich dopadech na ekonomiku a veřejné finance. Příspěvkem pro tuto analýzu jsou určitě i zátěžové testy českých bank, které nedávno provedla Česká národní banka. Z nich vyplývá, že v případě kritického scénáře bychom se mohli opřít o zdravé banky v České republice, což je určitě dobrá zpráva jak pro ekonomiku, tak pro občany České republiky. Vážnost situace dokládá i to, že jsem požádal Národní ekonomickou radu vlády, aby se tímto problémem také aktuálně zabývala. Z těchto analýz poté vyplynou také možné nástroje, které bychom v případě návratu recese použili, abychom tlumili dopady zahraničního šoku na Českou republiku. Předem nicméně mohu

řící, že nepůjde o zvyšování výdajových kapitol. Tato stimulace se ve světě ukázala jako neúčinná a v podstatě způsobila to, že se tímto problémem musíme vůbec zabývat, nehledě na to, že bychom si podkopali pracně vydobytou důvěryhodnost, která se projevila například v razantním zvýšení ratingu České republiky.

Co se týče opatření na evropské úrovni, jejich účinnost či neúčinnost je různá. Například zavádění nových daní na bankovní operace nebo finanční transakce rozhodně nepovažuji za šťastné. V lepším případě to vytahuje prostředky z kapes klientů bank, v horším případě to oslabuje bilance bank. Naopak např. návrh na zavedení dluhových brzd schvaluji a podporuji. Ostatně i programové prohlášení české vlády počítá se zavedením finanční ústavy.

Jinými slovy, podporuji všechna opatření, která zvýší rozpočtovou odpovědnost, zvýší důvěryhodnost a zároveň zbytečně nevytahují peníze z peněženek občanů. Máme zájem na stabilní eurozóně, máme zájem na fungující ekonomice, máme zájem na fungujícím českém exportu.

Chci také zdůraznit, že jsme zastánci skutečné rozpočtové odpovědnosti, že jsme zastánci rozpočtové disciplíny, ale také pravidel, která umožňují tuto disciplínu na národní i evropské úrovni vymáhat. Ukazuje se i na zkušenostech s tzv. maastrichtskými kritérii, že pokud nejsou podložena reálně vymahatelnými sankcemi, stávají se pouze jakousi politickou deklarací, která se snadno porušuje a vede ke snížení fiskální zodpovědnosti a fiskální disciplíny. Současně ale také platí, že si nemyslíme, že zvyšování některých plateb, o kterých jsem tady mluvil, např. právě daně za platební transakce, je tou správnou cestou, jak přivést např. vlastní zdroje Evropské unie do jejího rozpočtu.

Chtěl bych také upřít pozornost na to, že řešení stávajících problémů veřejných financí nejenom v eurozóně, ale v celé Evropské unii je pouze první krok. Že máme-li natrvalo vyřešit a konsolidovat veřejné finance, znamená to především klást důraz také na konkurenceschopnost Evropské unie. V globálním slova smyslu tato konkurenceschopnost bohužel, zdá se, klesá, a proto by neméně důrazným kategorickým imperativem vedle konsolidace veřejných financí v Evropské unii měl být i důraz na zvýšení konkurenceschopnosti evropské ekonomiky v globálním kontextu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Bauer ještě protáhne interpelaci. Ano, prosím.

Poslanec Jan Bauer: Pane premiére, děkuji za odpověď. Měl bych skutečně ještě jednu krátkou, spíše kontrolní otázku, na kterou se velice těžko odpovídá, protože ta odpověď je skutečně složitá. Ve škole jsme se učili, že správné fungování státu je založeno na jedné centrální bance a na

jednom Ministerstvu financí. A když se rozhlédnu po Evropské unii, tak ta funguje formou jedné centrální banky, ale 27 naprosto sofistikovaných, samostatných ministerstev financí. A já se ptám, jestli je to dlouhodobě udržitelné, nebo jestli jsem spíše chodil na špatnou školu. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, opravdu poslanec Bauer nešetří premiéra. (Smích v sále.) Nezávidím panu premiérovi tuto otázku. (Potlesk poslanců sociální demokracie.) No prostě, musí se toho premiér zhostit, to se nedá. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče Bauere prostřednictvím pana předsedajícího, dovoluji mi, abych se v první řadě vyhnul otázce na hodnocení kvality vašeho vzdělání a školy, kterou jste navštěvoval (s úsměvem), a abych se rovnou vrhl k meritum věci.

Já jsem přesvědčen, že samozřejmě stávající problémy eurozóny vedle toho, že představují jistou hrozbu pro českou ekonomiku, to bychom si neměli nalhávat, samozřejmě představují i jistou výzvu. Ukazuje se v mnoha ohledech, že to, co tvrdila např. vláda České republiky v minulosti a co tvrdí i dnes, bylo skutečně pravdou. Celá řada zahraničních státníků a politiků dává dnes této uměřené politice české vlády za pravdu.

Je také ale skutečností a vážnou otázkou, kterou si bude muset položit celá česká politická reprezentace, že dochází velmi výrazně ke změně charakteru eurozóny. My jsme v roce 2003 hlasovali v referendu o přistoupení k Evropské unii, kdy jsme referendem současně schválili přistoupení k eurozóně. Nicméně tehdejší eurozóna byla měnovou unií. V posledním roce a půl se postupně tato měnová unie transformuje, nebo spíše rozšiřuje také v přerozdělovací a v podstatě dluhovou unii. Zatímco příslušné ustanovení základních smluv a Lisabonské smlouvy mluví o tom, že si jednotlivé státy neručí za své finanční závazky vzájemně, dnešní vývoj ukazuje, že tomu tak skutečně není. Čili tuto otázku, zda chceme vstoupit nejenom do měnové unie, ale současně také do unie přerozdělovací a dluhové, si budeme muset velmi vážně položit a velmi vážně vydiskutovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji panu premiérovi za zodpovězení těchto otázek. Teď bych požádal dalšího. To je pan poslanec Josef Nekl, který chce interpelovat činnost vlády v kauzách zmíněných na 24. schůzi – to je tedy zřejmě ta schůze, která se nekonala, tu máte na mysli. Ale prosím, můžete cokoli. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Ano, děkuji. Dobré odpoledne, vážený pane

předsedající, pane předsedo vlády, pane ministře, milé dámy a pánové.

V průběhu diskuse ke schválení nakonec neschváleného programu dnešní mimořádné 24. schůze Poslanecké sněmovny jste byl několikrát požádán, ať podáte podnět na orgány v trestním řízení v řadě kauz. Na tyto výzvy jste žádným způsobem nereagoval, proto má interpelace.

Jmenoval jste řadu dle vás případů zavánějících korupčním jednáním představitelů vlád České strany sociálně demokratické v předcházejících letech. Pro nedostatek času je nebudu vyjmenovávat. Je pro mě ale nepochopitelné, že již delší dobu máte závažné informace o činech, které by zasloužily nejen projednání na schůzi Poslanecké sněmovny, ale určitě trestní oznámení za zneužití pravomocí veřejného činitele či porušování povinnosti při správě cizího majetku, ať již z nedbalosti, či úmyslně.

Ptám se, proč jste tak vy či vámi pověřená kompetentní osoba neučinili? Nebo mám chápat vaše vystoupení jako jen rétorické cvičení v duchu – nejlepší obranou je útok? Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže jsme slyšeli interpelaci a poprosím premiéra Petra Nečase, aby se ujal odpovědi v pěti minutách. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pan poslanec tady poměrně razantně vystoupil s tím, že mám informace o porušení zákona, proč nekonám. Já mohu každého ujistit, že v případě, že dojdou k názoru, že byl někde porušen zákon, tak plním nikoliv svoji politickou, ale občanskou povinnost, tzn. obrátím se na orgány činné v trestním řízení. Mluví-li o jiných typech informací, které jako předseda vlády mám k dispozici, to nepopírám, tak to jsou informace, o kterých mi zákon nedovoluje z tohoto místa mluvit.

Na druhou stranu musím říct jednoznačně, že u nás existuje systém sdílení informací mezi jednotlivými typy bezpečnostních složek, tzn. že např. ty bezpečnostní složky, které mají na starosti sběr, analýzu a vyhodnocování informací, nemají však výkonné pravomoci a nejsou orgány činnými v trestním řízení, jsou povinny ze zákona postoupit všechny takové informace právě příslušným bezpečnostním složkám, které jsou orgány činnými v trestním řízení, a které tedy mají výkonnou pravomoc. Jsme demokratický stát, takže tady funguje toto jasné rozdělení pravomocí. To znamená, že jestliže kdokoli dojde k názoru, že byl porušen zákon, tak to mají vyhodnocovat nebo vynášet především soudy, chcete-li, především příslušné orgány činné v trestním řízení a v závěru samozřejmě nezávislý soud, nemají to vynášet politici. Jinými slovy, politici nemají právo říkat, kdo je vinen, kdo

není vinen, kdo něco spáchal, kdo něco nespáchal. To by nebylo v souladu s pravidly demokratického právního státu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Nekl bude ještě doplňovat. Prosím.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane předsedající. Samozřejmě, pane premiére, vím, že politici nemají právo soudit a vynášet rozsudky, ale já jsem se ptal na to, proč nebyl podán podnět. V tom případě chápu dnešní vaše vystoupení, která jste pronášel na obhajobu toho, aby nebyl přijat program mimořádné schůze, jako opravdu pouze rétorické cvičení, která možná vycházelo z vašich domněnek, a nikoliv faktů, které jste tady předkládal. Já už se potom nedivím, že si naše občané v mnoha městech a vesnicích a i na vyšší úrovni šeptají, že ono stejně nejde nic udělat, protože ruka ruku myje a jeden na druhého hodně víme, takže proč bychom se obtěžovali nějakými kauzami. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou požádám pana premiéra, jestli bude reagovat na toto doplnění interpelace. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokud vyjdu z informací z otevřených zdrojů, čili zdrojů, které jsou dostupné každému z nás, tak podle těchto informací jsou všechny závažné kauzy, o kterých jsem mluvil, to znamená i kauza privatizace Mostecké uhelné společnosti, šetřeny orgány činnými v trestním řízení, mimo jiné nejenom u nás, ale i v zahraničí, v tomto konkrétním případě ve Švýcarsku. Zrovna tak je orgány činnými v trestním řízení prověřována privatizace OKD a zrovna tak podle otevřených zdrojů se Policie České republiky a její příslušné specializované útvary zabírají informacemi, které se týkají privatizace Škody Plzeň, což je ta třetí záležitost, o které já jsem tady mluvil. Vycházím z otevřených zdrojů.

Mimochodem, jako předseda vlády nemám právo zjišťovat, kterými konkrétními kauzami se ten nebo onen orgán činný v trestním řízení zabývá či nezabývá. Pokud bych se o to zajímal, tak by to byl nepřipadný pokus o ovlivňování tohoto vyšetřování, nebo by to takto mohlo být posuzováno, a samozřejmě by tím mohl být dokonce i porušen zákon. Nicméně všechny tři kauzy, o kterých jsem tady mluvil, jsou kauzy, kterými se orgány činné v trestním řízení zabývají, v některých případech dokonce na mezinárodní úrovni.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je konec této interpelace.

Požádám Ladislava Šincla, aby přednesl svou interpelaci. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, v dnešních zprávách z médií jsem se dozvěděl něco neuvěřitelného. Včera v podvečer došlo k incidentu nedaleko Poslanecké sněmovny. Zde zfackoval ministr financí Kalousek občana, který si ho dovilil zkritizovat. Jsem přesvědčen o tom, že do slušné politické kultury ve slušné demokratické zemi nepatří poslanci, a vůbec ne pak ministři, kteří fackují občany na chodníku. Kladu si otázku, jakou pověst a autoritu může mít vláda, jejíž ministr financí po cestě na jednání vlády zfackuje občana, který se, byť hrubě, vyjadřuje na jeho adresu. Taková vláda žádnou autoritu ani dobrou pověst mít prostě z povahy věci nemůže. Takovéto chování poškozuje Poslaneckou sněmovnu a poškozuje politickou kulturu v naší zemi. Nedivím se pak, že v takzvaném žebříčku popularity i díky takovému excesům je funkce poslanců hodnocena na úplně nejnižší úrovni.

Pane premiére, každý z nás, kdo je v politice, musí počítat s tím, že čelí občas nevybíravé, někdy i hrubé kritice, ale nemůže na to reagovat tím, že napadne občana, který vyjadřuje, byť takzvaně vulgárně, svůj názor na výkon veřejné funkce. Já jsem z ostravsko-karvinské aglomerace. Zde žijí lidé rázovití, jak zpívá Jarek Nohavice ve svých písničkách, lidé, kteří jsou tvrdí a upřímní, a když se jim něco nelíbí, nemají daleko k takzvaným tvrdším výrazům zejména směrem k politikům. Jsem zvědavý na dobu, až tam pan ministr bude mít odvahu přijet a diskutovat s občany, kde tito lidé mu řeknou naprudko a tvrdě, jak jsou v životě zvyklí, co si o něm a vládní politice myslí. Zajímalo by mě, zdali je taky tady zfackuje. Ať to k nám přijde zkusit, myslím, že to pro něho nemůže dopadnout dobře.

Pane premiére, je to člen vaší vlády, proto by mě zajímalo vaše stanovisko ke včerejší události. Jak je možné, že premiér takového člena vlády nevyzval k tomu, aby na funkci člena vlády rezignoval? Jen jste prý na to téma žertoval o pedagogických schopnostech ministra financí. Znamená to tedy, že premiér takovéto jednání ministra schvaluje?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to byla celá interpelace pana poslance Šincla a požádám pana premiéra, aby se k ní vyjádřil v pěti minutách. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já tady teď nechci provádět rešerši fyzických kontaktů významných politiků s veřejností, které jsou známy nejenom od nás, ale i z vyspělých západních zemí. Rešerši tady skutečně nebudu přednášet, jenom připomenu incident, který naprosto

nedávno měl prezident Sarkozy, nebo před jistou dobou místopremiér ve vládě labouristického premiéra Blaira ve Velké Británii, kde se také jednalo o tento typ inzultací.

Na druhé straně tady musím říci, že já jsem včera na toto téma nežertoval, já jsem pouze suše prohlásil, že pan ministr financí aspiruje na pozici ministra financí roku nových členských zemí Evropské unie – což bude mimochodem dalším výrazem kvalitní ekonomické a rozpočtové politiky vlády pod mým vedením –, nikoliv na titul pedagog nebo učitel roku, pokud tedy tento svůj postup zdůvodňoval jaksi výchovnými aspekty.

Mohu také říci, že v době, kdy jsem se včera v podvečerních hodinách o tomto incidentu dozvěděl, tak jsem neměl a dodnes nemám podrobné informace o tom, co a jak se přesně stalo. To, že se něco píše v novinách, že tam je nějaký výrok v uvozovkách, to bych mohl ze svého vlastního života v politice popsat x takových věcí, které jsem se o sobě dočetl v novinách, nebo co jsem údajně měl říct, a bylo to dokonce v uvozovkách.

Čili já samozřejmě tuto situaci za úplně běžnou nepovažuji, to říkám velmi otevřeně. Vzhledem k tomu, že pan ministr Kalousek je na zahraniční pracovní cestě, nevidím jeden jediný důvod, proč k tomu pronášet jakýkoliv ostrý výrok, protože my jsme neměli možnost to spolu probrat. Určitě po jeho návratu z pracovní služební cesty toto spolu probereme a určitě k tomu pak zaujmu svoje stanovisko, ale bez toho, abychom vy i já měli přesné informace o tom, co se vlastně stalo a jak se to stalo, pronášet jakákoliv silácká stanoviska, nebo dokonce moralistní tvrzení podle mého názoru není na místě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Šincl bude ještě svou interpelaci doplňovat. Prosím, máte tedy minutu slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Já vás, pane premiére, opravím. Pan ministr financí Kalousek se k tomu přiznal. Je to v médiích několikrát uvedeno. Nemusíte nic prošetřovat. A ještě vás dále opravím. Předseda labouristické strany byl napaden, on nenapadl člověka, tak je to pravý opak. Ještě pár poznámek. Pokládám takové chování člena vlády za neslušné a nepřipustné. Prostě všechny kritiky této vlády ministři zfackovat nemohou. To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan premiér bude ještě reagovat, jak vidím, takže prosím, ještě předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nejvíce, co mě zaujalo v doplňující otázce pana poslance, byla teze přiznání je dostatečný důkaz, není potřeba

dál nic dokazovat. Asi si řada z nás vzpomene, kdy jsme toto slyšeli. Ano, byla to teze generálního prokurátora Svazu sovětských socialistických republik (nesouhlasné hučení a bouchání zleva) Vyšinského, který s tímto právním přístupem přistupoval k politickým procesům 50. let. Ano, přiznání stačí, není potřeba dál nic dokazovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď se posuneme, pan poslanec Jan Čechlovský bude interpelovat ve věci konkurenceschopnosti České republiky.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji, vážený pane předsedající. Pane premiére, torzo ctěné Sněmovny, já se zkusím od bulvárního tématu vrátit k důležitější věci. Mám téma, které v podstatě nepřímo dneska již bylo zmíněno nebo se prolínalo tady v některých dotazech, protože jsme se bavili o nezaměstnanosti a chybějících financích na důchody atd. Mimochodem, je to téma, o kterém se opakovaně diskutuje na hospodářském výboru.

Naše ekonomika je v podstatě relativně malou exportně zaměřenou ekonomikou a naše budoucí prosperita je založena na cenové i necenové konkurenceschopnosti nejen v rámci Evropy, ale ve srovnání s celým světem. V posledních letech jsme sice zaznamenali výrazný posun směrem dopředu k vyspělým zemím, zvýšila se životní úroveň, příjmy, celkově standard života, nicméně na druhou stranu jsme právě tím trochu ztratili minimálně cenovou konkurenceschopnost. Takže k nám firmy nejezdí za levnou pracovní silou, jako jezdily, a nám nezbyvá, než hledat další cesty, jak sem firmy nalákat a hlavně udržet. Mimochodem, cesta diskriminačních investičních pobídek se ne vždy ukazuje jako úplně šťastná. A také podle Světového ekonomického fóra jsme konkurenceschopností klesli z 31. někam na 36. místo na světě.

Moje otázka zní, protože předpokládám, nebo diskutuje se o tom, že by vláda i na návrh Národní ekonomické rady vlády měla připravit strategii konkurenceschopnosti, tak se chci zeptat, v jaké fázi ta strategie je a jestli se už v tuto chvíli dají odhadnout hlavně slabá místa naší ekonomiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Česká republika samozřejmě nesmí ustrnout. Nejsme nějaký opuštěný ostrov ve vzduchoprázdnu. Každým dnem české firmy soupeří s globální konkurencí o přízeň zákazníků. Toho

si musíme být vědomi a tomu musíme přizpůsobit naši státní politiku. Obecně přitom platí, že stát by měl firmám a občanům co nejméně překážet. Měl by jim pomáhat, a ne je zavalovat haldami papírů, předpisů a regulací. Všichni to tak nějak podvědomě cítíme, ale sadu konkrétních kroků zatím nikdo nepředstavil. Proto se vláda České republiky rozhodla představit strategii konkurenceschopnosti, která nám ukáže nejslabší místa, ale zároveň představí návrhy opatření, která nám je pomohou zacelit.

Již v prvních měsících letošního roku tak Ministerstvo průmyslu a obchodu představilo základní analýzu konkurenceschopnosti, což byl základ, na kterém nyní staví svou, nebo spíše naši strategii konkurenceschopnosti. V tomto práci Ministerstva průmyslu a obchodu velmi podporuji, neboť půjde snad o první skutečně nadresortní návrh, který jde napříč všemi oblastmi, napříč všemi resorty.

Do diskuse přispěla také velmi výrazně Národní ekonomická rada vlády, která na konci března předložila svůj rámec strategie konkurenceschopnosti, 300stránkovou analýzu silných a slabých stránek, a přináší také stovky nápadů na zlepšení situace. Samotnou strategii konkurenceschopnosti by měla vláda schvalovat příští nebo přespříští týden. Dosud totiž probíhá veřejná konzultace k tomuto materiálu. Strategie má 40 konkrétních projektů, které jsou rozděleny na devět konkrétních pilířů. Tyto pilíře se zaměřují na infrastrukturu, instituce, vzdělanost, trh práce, zdravotnictví, finanční trhy, makroekonomiku a trh se službami a se zbožím.

Co se týče nejslabší stránky naší konkurenceschopnosti, tak jsou to jednoznačně instituce. Ukazuje se, že neviditelná ruka trhu není sice dokonalá, ale mnohem horší je slepá ruka státu. Pilíř instituce přitom zahrnuje otázku exekutivy a legislativy, justici i občanské a obchodní právo. Instituce jsou přitom klíčovým stavebním kamenem budování konkurenceschopné a na inovacích založené ekonomiky. Důvodem je fakt, že inovační ekonomika je systém, který je neustále v pohybu a musí se velmi rychle vyvíjet. Česká republika v této oblasti ale zaostává jak za průměrem Evropské unie a OECD, tak i Číny či tzv. asijských tygrů. Názornou ukázkou je například počet vět se slovním spojením "s výjimkou" v zákoně o dani z příjmů. Mezi lety 1993 až 2005 vzrostl tento počet více než čtyřnásobně. Nemusím zde říkat, že složitá legislativa je jen dalším klackem pod nohy podnikatelům a občanům, kteří platí chod státu a kteří také jako jediní mohou vytvářet dlouhodobá udržitelná pracovní místa.

Musíme si, dámy a pánové, znovu uvědomit, že pracovní místa pro naše občany nevytváří stát. Že je vytváří podnikatelský sektor a záleží pouze na státu, zda bude podnikatelskému sektoru v tomto pomáhat, anebo překážet, anebo dokonce mu házet klacky pod nohy. My chceme být vládou, která bude pomáhat podnikatelskému sektoru právě proto, aby vznikala nová pracovní místa pro občany České republiky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Čechlovský přeče jenom doplní ještě svou interpelaci.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji pěkně za odpověď. Jestli jsem to dobře poslouchal, tak ve strategii máme asi 40 konkrétních projektů, devět pilířů v nejrůznějších oblastech. Nicméně chci položit ještě jednu doplňující, a to naprosto konkrétní otázku. Každá pořádná strategie má mít asi jasný cíl. Tedy se chci zeptat, jaký máte stanoven cíl v této strategii a cíl, ke kterému bychom měli dojít. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím tedy ještě jednou pana premiéra.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Jak už jste, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, zmínil, Česká republika se propadla v hodnocení konkurenceschopnosti Světového ekonomického fóra ze 31. místa na 36. místo na světě. Proto je cílem strategie do roku 2020 dostat Českou republiku mezi 20 nejkonkurenceschopnějších zemí světa. Jedná se samozřejmě o ambiciózní plán nejenom z hlediska implementace jednotlivých opatření, ale i z hlediska kooperace vlády a všech vládních institucí. Zaznamenal jsem, mimochodem, už určité pozitivní ohlasy ze strany České strany sociálně demokratické a věřím, že na této skutečně věcné záležitosti, kde jde ideologie stranou, budeme schopni dosáhnout širší politické shody.

Všechny projekty, které Ministerstvo průmyslu a obchodu navrhuje, mají vždy jasně stanoveného odpovědného garanta, konkrétní cíle, harmonogram opatření s úkoly a termíny i očekávaný efekt, tedy měřítko plnění cílů. Když jsem na začátku funkčního období této vlády říkal, že tato vláda má více pracovat a méně politikařit, tak toto je přesně výsledek důsledné a tvrdé práce konkrétního resortu.

Pokud bych měl zmínit například cíle v oblasti institucí, o které jsem říkal, že je v České republice největší slabinou, tak jsou to zejména odstranění nadměrné a špatné regulace, modernizace právního systému, reforma veřejných institucí, zrychlení vymáhání práva či posílení mezinárodní pozice České republiky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a to je asi poslední a teď bych požádal pana poslance Jiřího Paroubka, který chce interpelovat premiéra v souvislosti s návštěvou v Izraeli. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedo vlády, má interpelace reaguje na vaši nedávnou návštěvu v Izraeli. Tisk, který o ní poměrně ob-

sáhle referoval, se shodl na tom, že jste při jednání s předsedou vlády Izraele panem Benjaminem Netanjahuem vyjádřil plnou podporu Izraeli nejen na nadcházejícím zasedání Valného shromáždění, na němž má palestinská samospráva předložit žádost o členství Palestiny v OSN. Dále jste podle tisku ujistil izraelské představitele o tom, že Stát Izrael bude pro ČR klíčovým a strategickým partnerem a že odmítáte snahy o jakýkoliv bojkot Izraele.

V koncepci zahraniční politiky Ministerstva zahraničních věcí se v pasáži věnované státům Blízkého východu a severní Afriky dočítáme mj. – cituji: “Ve strategickém zájmu ČR je zachování bezpečnosti Izraele jako hodnotově a kulturně blízkého demokratického státu. ČR bude usilovat o to, aby se všechny země Blízkého východu a severní Afriky rozvíjely způsobem podporujícím stabilitu regionu.” Čtu-li si dále v oné koncepci, zjišťuji, že v ní není ani zmínky o jakékoliv exkluzivitě ve vztazích se Státem Izrael ani o strategickém partnerství s ním. Naopak, palestinská autonomní území jsou v ní jmenována spolu s Gruzíí, Kambodžou, Srbskem a Kosovem mezi zeměmi, na které se bude zahraniční politika státu prioritně soustřeďovat.

Dovoluji si vás, vážený pane předsedo vlády, dotázat, nakolik jsou vaše vyjádření konformní se zmíněnou koncepcí, zda byla tato vyjádření předem konzultována s Ministerstvem zahraničních věcí a zda nejde jen o další signál nejednotnosti postojů vrcholných ústavních činitelů v zahraniční politice, jak jsme toho svědky v politice k Evropské unii, což našlo vyjádření v paralelním jmenování dvou státních tajemníků: jednoho u vás na Úřadu vlády, druhého na Ministerstvu zahraničních věcí.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže to byla interpelace a odpověď může následovat. Prosím předsedu vlády, aby reagoval. Máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl v prvé řadě ocenit, že v otázce, kterou mi pan poslanec Paroubek položil, se držel racionální politické debaty a nevyužil to v jisté části politického spektra nejenom u nás, ale v rámci celé Evropy, mám na mysli levicové politické spektrum, k poněkud podle mého názoru neférovým útokům na Stát Izrael, a chci říci, že si toho vážím.

Chci zdůraznit, že to, že mluvíme o strategickém partnerství se Státem Izrael, je zcela v souladu s koncepcí české zahraniční politiky. Má vyjádření jsou nejenom mými, ale celé vlády ČR a jsou naprosto v souladu i s politikou Černínského paláce. V tomto není sebemenší dichotomie. Chtěl

bych také zdůraznit, že odrazem tohoto strategického partnerství je i to, že se nejednalo o pouhou návštěvu ve Státě Izrael, ale že to bylo poprvé, kdy se uskutečnil formát tzv. mezivládních konzultací, to znamená, že společně s předsedou vlády přicestuje několik ministrů a řeší se konkrétní oblasti konkrétní spolupráce.

Proč mluvíme o strategickém partnerství se Státem Izrael? Jsou to především tři základní důvody.

Za prvé bych chtěl připomenout, že mimo Evropu je Stát Izrael čtvrtým největším exportním teritoriem pro českou ekonomiku – po Spojených státech, Číně a Indii –, což je věc, která možná tak známá není.

Za druhé, je to právě izraelská ekonomika, založená na obrovské míře inovací, protože je to země bez nerostných zdrojů, která by v mnoha ohledech mohla být inspirující pro ČR. Izraelský model technologických inkubátorů, izraelský model kapitálových venture fondů, izraelský model seed fondů, izraelský model propojení vědy, výzkumu a inovací na univerzitní bázi a aplikovaného výzkumu a průmyslu na straně druhé je to, čím bychom se skutečně mohli a měli inspirovat. A to byl mimochodem i jeden ze základních cílů těchto mezivládních konzultací, které proběhly, protože jejich základním mottem, dalo by se říci, bylo heslo inovativní partnerství, to znamená skutečně převzetí této velmi dobré metodologie, tohoto velmi dobrého systému sem k nám a co nejužší propojení vědy, výzkumu a inovací na straně jedné a průmyslových výstupů na straně druhé.

Vedle toho chci ale říci, že se jedná také o hodnotové partnerství. To neznamená, že vláda ČR i já osobně souhlasíme a budeme souhlasit a souhlasili jsme s každým krokem, který vláda Izraele udělá například ve vztahu ke svému okolí. Na druhé straně chci říci naprosto jednoznačně, že bychom si měli být vědomi toho, že Stát Izrael je jedinou skutečně plnohodnotně fungující demokracií v tomto teritoriu, že je v mnoha ohledech po dlouhá desetiletí obklopen sousedy, kteří budto chtějí anektovat část jeho území, anebo dokonce tento stát a jeho lid úplně zničit. Pokud to někomu něco připomíná z naší vlastní historie, to znamená z období mezi 1. a 2. světovou válkou, tak podle mého názoru to není připomínka náhodná. Právě proto bychom to měli být my, kdo má pro tento postoj pochopení, a měli bychom to být my, kdo tomu postoji rozumí. Izrael je fungující demokracií, chcete-li, je to ostrůvek západních hodnot ve svém teritoriu, a chcete-li, dokonce si troufám říci, že v mnoha ohledech Evropa začíná v Izraeli. To je důvod tohoto našeho strategického partnerství.

Na druhé straně říkám velmi jednoznačně, že politikou vlády ČR je politika mírového řešení izraelsko-palestinského konfliktu založená na přímém jednání obou stran. A my jsme zastánci dvoustranního řešení, to znamená existence palestinského státu a také Státu Izrael jako židovského a demo-

kratického státu, které žijí v mírovém soužití. Tohoto řešení je možné dosáhnout pouze přímým jednáním obou stran. A jsem přesvědčen, že například politickým spektrem toto mírové řešení všichni podporujeme a přejeme si ho. Tato oblast světa si zaslouží nejenom po desetiletích, ale možná staletích, ne-li tisíciletích poměrně krvavých konfliktů nalezení mírového řešení. Jsem přesvědčen, že právě naše vyvážená pozice, to znamená podpora dvoustranní existence těchto dvou národů vedle sebe, ale současně to, že vyznáváme i určité hodnotové partnerství, je tou správnou cestou. (Potlesk ODS.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Paroubek doplní svou interpelaci. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane premiére, já právě tu vyváženost, o které jste hovořil, tady nevidím. Plně se s vámi shoduji ve vašem pohledu na demokratický systém Izraele, plně se shoduji v pohledu na výkonné hospodářství této země, ale termín strategické partnerství jsem skutečně nenašel v koncepci, ale budiž, chcete jít touto cestou. Jde také o to, zda jste schopni uskutečňovat hospodářskou spolupráci také s arabskými státy. S těmi arabskými státy, které jsou řekněme stabilizované, jak se zdá, například je to Maroko, je to Alžírsko a myslím si, že touto cestou by bylo dobré se také vydat.

Jinak samozřejmě myslím, že právě hospodářská spolupráce je klíčem k tomu, aby tento region byl stabilizován, aby se našlo mírové řešení. Domnívám se, že ne všechny státy v posledních více než čtyřech desítkách let, které jsou v okolí Izraele, byly takové, jak jste o tom hovořil, to znamená, že usilovaly o zničení Státu Izrael. Určitě o to neusiloval více než čtyři desítky let Egypt a myslím, že Západ promarnil tu dobu k tomu, aby vytvořil podmínky pro mírové řešení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě jednou bude reagovat premiér.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pan poslanec Paroubek má v případě, pokud poukazuje na Egypt, samozřejmě pravdu. Díky mírové smlouvě, která byla uzavřena v 70. letech, akceptoval Egypt existenci tohoto státu, nicméně v obdobích předtím, a já jsem mluvil zhruba o porovnání s dvacetiletou periodou první Československé republiky, i Egypt bohužel patřil mezi státy, které vedly válečné konflikty se Státem Izrael, neuznávaly jeho právo na existenci, neuznávaly jeho státní existenci a usilovaly o jeho zničení. Nicméně je skutečností, že jako jeho soused později

tento svůj postoj změnil, a já pevně doufám, že i politika nové demokraticky zvolené egyptské vlády bude v tomto kontinuální.

Považuji také za důležité mít v tomto regionu, podobně jako pan poslanec Paroubek, vyvážený vztah. Proto bych chtěl připomenout, jenom jako symbolický znak tohoto vyváženého přístupu, že moje první mimoevropská cesta jako předsedy vlády vedla do Iráku, čili do arabského státu, který má za sebou velmi těžké období a opět si zaslouží naši podporu.

Chci také říci a zopakovat, že jsme zastánci dvoustranného řešení, že podporujeme toto řešení. Koneckonců samostatná Česká republika svým vznikem 1. ledna 1993 provedla právní sukcesi do uznání vyhlášení palestinské autonomie, to znamená, že na našem území působí palestinský velvyslanec. Mimochodem, já jako předseda vlády se s ním stýkám, nebo měli jsme setkání, takže i to je dokumentací toho, že postoj vlády České republiky pod mým vedením je vyvážený a že máme snahu o skutečný dialog. Nicméně to, že se jedná o hodnotové partnerství se Státem Izrael mající tento strategický prvek, to také říkáme velmi otevřeně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Končí tato interpelace poslance Paroubka a začíná jiná. To je poslanec Stanislav Grospič. Ještě to stihneme. Stanislav Grospič ve věci ocenění bratrů Mašínů Zlatou lípou. Prosím, pane poslanče, máte zřejmě poslední interpelaci dnešní. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, dovoluji, abych se vás zeptal na jednu záležitost spojenou s činností vlády a Ministerstva obrany.

Dne 28. září letošního roku si připomeneme brutální vraždu příslušníka Sboru národní bezpečnosti četaře Jaroslava Honzátka. Podle plánu byl příslušník vylákán k fingované nehodě, odzbrojen a spoután a zavezen zpět na stanici. Byl přinucen vydat klíče a ukázat ukryté zbraně, následně omámen a po vyhodnocení nebezpečí bylo rozhodnuto, že musí být zabit, aby nemohl vypovídat a podat popis pachatelů, jež si zjevně velmi dobře zapamatoval. Ctírad Mašín ho tedy podřezal.

Dovolte, abych se v této souvislosti právě s úmrtím Ctírada Mašína 13. srpna letošního roku zeptal na váš názor a úvahu vlády České republiky, jakým způsobem opřela a zdůvodnila vyznamenání Ctíradu Mašínovi, které na tom pohříbu předal ministr obrany České republiky Alexandr Vondra. Vyznamenání Zlaté lípy je vojenské ocenění zavedené rozkazem ministryně obrany Vlasty Parkanové ze dne 30. září. Má být udělováno za mimořádný přínos pro rozvoj obrany a bezpečnosti České republiky. Jakým způsobem tedy pro vás podle vás Ctírad Mašín a ostatní ze skupiny bratrů Mašínů, kteří brutálně vraždili na území tehdejší Československé republiky, přispěli k obraně České republiky. Pokud si dobře vzpomínám a pokud se dobře u-

jišťují, trestný čin vraždy je i podle právního řádu České republiky nepromlčitelný. Bratři Mašínové vraždili. Je velice smutné, že vláda České republiky nedovede respektovat (Předsedající: Čas. Čas, čas, čas.) právní řád vlastní země.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď žádám premiéra, aby reagoval na tuto poslední interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych připomenout zákon číslo 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu, z 9. července 1993. Uvádí se v něm – cituji § 2 odst. 1. Prosím především poslance Komunistické strany Čech a Moravy, aby pozorně poslouchali znění zákona České republiky.

“Režim založený na komunistické ideologii, který rozhodoval o řízení státu a osudech občanů v Československu od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989, byl zločinný, nelegitimní a je zavrženíhodný.”

§ 2 odst. 2 téhož zákona: “Komunistická strana Československa byla organizací zločinnou a zavrženíhodnou. “

§ 3 téhož zákona: “Odpor občanů proti tomuto režimu, který ať již jednotlivě či ve skupině na základě demokratického přesvědčení politického, náboženského či mravního projevovali odbojem nebo jinou činností nebo vědomě a veřejně vyjadřovali, na území státu i v zahraničí, a to i ve spojení s cizí demokratickou mocností, byl legitimní, spravedlivý, morálně oprávněný a je hodný úcty.”

Tolik znění zákona České republiky.

Kdyby v únoru 1948 nedošlo ke komunistickému puči, jímž se dostal k moci režim, jenž neváhal vraždit nejlepší osobnosti českého národa jen za jejich lásku k vlasti a oddanost ideálům svobody a demokracie, bratři Mašínové by žádnou odbojovou činností neprováděli. K ozbrojeným akcím přistoupili teprve v září 1951, tedy v době, kdy již měli českoslovenští komunisté ruce potřísněné krví více než stovky nevinně popravených a umučených, mezi nimiž byli i blízcí přátelé rodiny Mašínovy. Za mnohé je možné uvést generála Heliodora Píku a doktorku Miladu Horákovou. Generál Píka patřil k nejbližším přátelům rodiny Mašínovy. Je i na fotografii z odhalování památníku v Lošanech v roce 1946. Milada Horáková byla vězněna spolu se Zdenou Mašínovou nacisty. I Ctírad Mašín měl osobní zkušenost s komunistickým režimem. Byl komunisty zatčen a strávil půl druhého roku v pekle koncentračních táborů na Jáchymovsku. Ctírad Mašín s bratrem Josefem, Milanem Paumerem, Václavem Švédou a Zbyňkem Janatou z Československa neutíkali proto, aby za hranicemi našli bezpečný a bezstarostný život, ale proto, aby dobrovolně vstoupili do řad

americké armády, s níž, jak doufali, budou moci vlast zotročenou komunisty osvobodit. O jejich idealismu svědčí nejen to, že tak skutečně učinili, ale i další život.

K efektivnímu odboji potřebujeme zbraně a peníze. To je prostě realita. Obstarání zbraní na stanici SNB je logický krok. Tady bych chtěl připomenout, že pokladník Rošický byl zastřelen svou vlastní zbraní, kterou vytáhl na v tu chvíli neozbrojeného Josefa Mašína, při rvačce o ni. Zbývající dva lidé cestující s pokladníkem přežili a nikdo jim nijak neublížil.

Je jisté, že nebyt komunistického puče, osud bratří Mašínů by se odvíjel zcela jinak. Oba mladí muži, kteří byli již v roce 1946 vyznamenáni prezidentem republiky dr. Edvardem Benešem za svou odbojovou činnost v letech okupace, se totiž chtěli stát po vzoru svého otce, nacisty popraveného generála im memoriám Josefa Mašína, vojáky z povolání, a pokud by v Československu panovaly normální demokratické poměry, bezpochyby by se jimi bývali stali.

O tom, že neměříme stejným metrem bojovníkům pro nacismu a proti komunismu, svědčí případ z října 1944. Dne 2. října 1944 se v Hřišti u Přibyslavi pokusila hlídka protektorátního četnictva z Přibyslavi, tedy českých četníků, odzbrojit dva příslušníky domácího odboje – divizního generála Vojtěcha Lužu a jeho pobočnicka poručíka Josefa Koreše. Strhla se přestřelka, generál Luža byl zabit a zraněný poručík Koreš spáchal sebevraždu. Následně zasedl partyzánský soud, který příslušníky četnické stanice v Přibyslavi odsoudil k trestu smrti. Trestná výprava, jíž se zúčastnil i generálův syn Radomír Luža, později mimochodem příslušník třetího odboje, četnickou stanicí 26. října 1944 přepadla (upozornění na čas), četníky odvedla do sklepa a tam je popravila. Byli přítom mezi nimi i ti, kteří se akce v Hřišti nezúčastnili.

Tato akce měla za následek radikální změnu chování četnictva v celém protektorátu. Aktivita četnictva výrazně upadla. Partyzány přítom s výjimkou pozůstalých nikdo neodsuzuje, ani ve veřejném mínění, ani v historických publikacích. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ještě musím dát slovo poslanci Grospičovi, protože má právo dokončit svoji interpelace. Prosím, pane poslanci, můžete.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Pane předsedo vlády, i návod někdy může naplňovat skutkovou podstatu trestného činu. Ani Kašík, ani Honzátko, ani Rosický nebyli členy Komunistické strany Československa. Byli úkladně a bestiálně zavražděni. Příklad z období protektorátu, nacistické okupace a reality protektorátní vlády není na místě. Domnívám se, že jestliže tato vláda i vy sám osobně po-

skytujete návod k páchání trestné činnosti, nemůžete se divit, že v České republice eskaluje sociální násilí a tato vláda si s tím neví rady.

Neodpověděli jste na mou otázku, jak tito buržoazní vrazi i Ctirad Mašín, kteří kradli a loupili proto, aby získali v prvé řadě bohatství a osobní prospěch, přispěli k obraně České republiky vzniklé od 1. ledna roku 1993.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: A ještě naposledy tedy žádám premiéra, aby zareagoval na toto vystoupení.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já pouze zopakuji text zákona České republiky, konkrétně § 3 zákona číslo 198/1993 Sb.: “Odpor občanů proti tomuto režimu, kteří ať již jednotlivě či ve skupině na základě demokratického přesvědčení politického, náboženského či mravního projevovali odbojem nebo jinou činností nebo vědomě a veřejně vyjadřovali, na území státu i v zahraničí, a to i ve spojení s cizí demokratickou mocností, byl legitimní, spravedlivý, morálně oprávněný a je hodný úcty.”

Není co dodat. (Potlesk poslanců pravého spektra.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: A tím tedy ukončíme interpelace na premiéra dnešní, protože jsme vyčerpali čas i interpelace, které se do něj vešly.

Můžeme postoupit k dalšímu bodu interpelací, takže interpelace pokračují. Pouze změníme to, že budou to interpelace na ministry vlády České republiky.

První interpelace je interpelace pana poslance Chvojky na ministra Pavla Dobeše ve věci obchvatu města Chrudimi. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré odpoledne, pane ministře.

Vážený pane ministře, téměř 24 tisíc obyvatel města Chrudimi, druhého největšího města Pardubického kraje, již přes neskutečných patnáct let čeká na obchvat kolem města. Denně projede Chrudimí vzhledem ke křížení dvou frekventovaných silnic první třídy téměř 30 tisíc řidičů, kteří stojí v nekonečných frontách. Tento provoz výrazně zatěžuje životní prostředí ve městě zejména hlukem a exhalacemi. Nemohu pominout ani řadu tragických nehod, které se staly právě v Chrudimi.

Nadějí na zlepšení uvedené situace byla návštěva tehdejšího ministra dopravy Víta Bárty v září minulého roku. Zde veřejně před chrudimskými občany a zástupci samosprávy váš stranický kolega pompézně slíbil, že stavba přeložky I/37 v roce 2011, tedy v roce letošním, bude zahájena. Je

tomu bohužel již rok a výstavba obchvatu je na mrtvém bodě. S tím nemohu jako Chrudimák a poslanec zvolený za Pardubický kraj souhlasit. Ještě závažnější je pro mě informace z posledních týdnů, že realizace obchvatu bude opět odložena, a to na neurčito.

Vážený pane ministře, vyjádřete se, prosím, k tomu, jak vaše ministerstvo bude řešit problém, který sužuje nejen všechny chrudimské občany, ale i ty – a musím bohužel říci slovo chudáky, kteří městem jenom projíždějí. Je reálná výstavba obchvatu v příštím roce, nebo šlo jen o další plané sliby?

Na závěr se ptám: Uvědomuje si vůbec vaše ministerstvo, že svými nikdy neplněnými sliby, které vyvolávají naději na zlepšení života v našem městě, neustále uráží nejen chrudimské občany, ale i další statisíce občanů Pardubického kraje? Není vám už jako ministru dopravy za neustálé sliby vašeho resortu, které bohužel zatím neměly nikdy žádný reálný výsledek, hanba?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Slyšeli jsme interpelaci poslance Chvojky. Žádám pana ministra Dobeše, aby – má také k dispozici pět minut – na něj reagoval.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Já děkuji, vážený pane předseda-jící.

Vážený pane poslanče, vážené dámy poslankyně a poslanci, já to vezmu z druhé strany. Je tady žádostí opravdu velká spousta. Průtah Náchodem, v Pardubicích mají zájem o Paramo, je zájem v Karlovarském kraji dostavět komunikaci R6, na D1 je třeba dostavět Dřívkovice–Přerov, komunikace I/11 Oldřichovice–Bystřice. A je mnoho dalších staveb, které v tuhle chvíli je třeba dostavět. Řada těchto staveb v tuto chvíli je ve fázi velmi podobné, jako je problematika Chrudimi. Jedná se o to, že je tam velká intenzita dopravy. Jedná se o to, že řada těchto měst trpí přetíženými komunikacemi a velmi špatnými podmínkami, které jsou zapříčiněny zejména nákladní nebo osobní dopravou. A je třeba říct, že mnoho těchto staveb – tam nemají ani korunu alokace, abychom současnou situaci mohli zlepšit.

Je pravda, že v roce 2011 byl zahájen archeologický průzkum a část už byla financována v roce 2011. Důležité je také zmínit to, že pro rok 2012 je na tuto stavbu ze strany Ministerstva dopravy alokováno 30 milionů korun. V současné chvíli, přestože stavba byla zasmulována v roce 2010, je vykoupeno 90 % pozemků. Dovýkupy jsou koordinovány a finanční krytí v roce 2012 se rovná dalším 8 milionům korun na tyto potřeby. Celková finanční alokace potřebná pro tuto stavbu ve výši 1,7 miliardy korun je v tuto chvíli bez finančního krytí. Na druhou stranu bych chtěl také říct, že je mnoho sta-

veb, které nemají ani korunu. A tato stavba je alespoň zařazena v té části, že na přípravu, výkupy pozemků a projektové dokumentace je jak v roce 2011, tak v roce 2012. Je důležité, aby tyto stavby byly připraveny k tomu, aby až bude větší finanční alokace, byly připraveny k výstavbě.

Na druhou stranu diskuse o rozpočtu a jeho celková výše je diskutována velmi dlouho a velmi dlouho víme, že v tuto chvíli je dopravní infrastruktura a její příprava podfinancována. To znamená, že pokud žádáte Ministerstvo dopravy, a já jsem to tak i pochopil, pokud řada předchůdců slíbila, jak to bude, tak já v tuto chvíli nebudu ani slibovat a nejsem schopen vám říct, tak abych se nedostal do té situace, kdy budete říkat: Vy jste před rokem slíbil, že to tak bude, a ono to tak není.

Takže já v tuto chvíli mohu slíbit jediné: Finanční prostředky pro rok 2011 jsou uvolněny. Finanční prostředky pro rok 2012 jsou alokovány a budou použity. A se samotným přesným termínem začátku budeme muset počkat do té doby, dokud nenajdeme finanční prostředky na krytí této akce.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Teď bude reagovat pan poslanec Chvojka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Pane ministře, děkuji vám za vaši odpověď. Já mám další důvod, proč tak trvám na tom, aby chrudimský obchvat, aby se našly peníze nejenom na archeologický průzkum, ale aby se našlo vámi zmíněných 1,7 miliardy na realizaci celého obchvatu, protože asi před hodinou jsem dostal zprávu, že přímo v centru Chrudimi na kruhovém objezdu došlo k další tragédii. Došlo k tragické dopravní nehodě, kde 82. chodec byl poražen vozem. Dovolím si tvrdit, že toto by se nestalo. To je důsledek toho, že obchvat ještě nebyl postaven. Nechozílo by ke ztrátě lidských životů, kdyby už obchvat byl realizován. Zatím nám jenom slibujete. Věřím, že se 1,7 miliardy najde do budoucna a že nebude docházet ke ztrátám na životech.

Já vám děkuji za vaši odpověď. Minimálně po to období, co tady budu, se budu snažit o to, aby obchvat byl realizován. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Bude ještě reagovat ministr dopravy? Nebude, takže můžeme interpelaci ukončit a přejít k další interpelaci. Je to interpelace poslance Jiřího Petřů ve věci pronájmu lednických rybníků. Zazní za nepřítomnosti ministra Chalupy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Petřů: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vážený nepřítomný pane ministře, organizační složka státu, Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, jejímž zřizovatelem je

Ministerstvo životního prostředí a která je na základě ustanovení § 13 zákona č. 290/2002 Sb. příslušná hospodařit s majetkem státu, konkrétně pak s rybníky v národní přírodní rezervaci Lednické rybníky, oznámila v dubnu letošního roku záměr tyto rybníky pronajmout.

Byl jsem osloven senátorem za okres Břeclav a účastníky tohoto neveřejného výběrového řízení s tím, že postup této agentury byl velmi nestandardní a neprůhledný. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky totiž v oznámení záměru o pronájmu a zadávacích podmínkách stanovila podmínku, že nabízená výše nájmu musí být uvedena číselně a slovně pro každý rybník a rok zvlášť. Doporučena však byla firma, která se svou konkrétní nabídkou neuspěla, ale pojistila se, že v případě, že bude neúspěšná, zvýší svou nabídku o 10,5 % nad nejvyšší nabídku. Jednalo se o nabídku, která měla být ze soutěže vyřazena z důvodu nesplnění zadávacích podmínek. To se z nepochopitelných důvodů nestalo. V regionu se hovoří o tom, že za celým výběrem stojí nejmenovaný bývalý poslanec, dnes poradce na agentuře, a pouze se hledá forma, jak vše zlegalizovat.

Vážený pane ministře, senátor, předseda výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu, mě informoval, že vás požádal, abyste nepodepisoval nájemní smlouvu do doby, než bude on sám a s ním všichni soutěžící seznámeni s průběhem a hodnocením záměru pronájmu rybníků v národní přírodní rezervaci Lednické rybníky. Na stránkách Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky se však 19. září tohoto roku objevila informace, že již byl vybrán nájemce lednických rybníků.

Z časových důvodů využívám institutu interpelace a táži se za prvé: Akceptoval jste žádost předsedy výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu Senátu České republiky na poskytnutí potřebných informací v této soutěži a do té doby nepodepsání smlouvy? Za druhé: Byl prověřen postup Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky při tomto výběrovém řízení? Za třetí: Byla již podepsána nájemní smlouva s takto vybraným účastníkem?

Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme jenom konstatovat, že na tuto interpelaci bude řádně odpovězeno v termínu.

Můžeme pokročit k další interpelaci, to je k interpelaci Petra Braného opět na ministra dopravy Pavla Dobeše. Prosím Petra Braného, aby přednesl interpelaci na přítomného ministra.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, jsem si dobře vědom toho, že pan Dobeš byl jmenován ministrem dopravy před necelými třemi měsíci, a tedy mu ještě neuplynulo takové to nepsané období hájení. Nicméně

jihochaští občané se na mě velice často obracují a ptají se na problematiku D3. V rozpočtových turbulencích posledních nejenom týdnů, ale i měsíců si kladou otázku, zda se tato nadmíra pomalu probíhající stavba ještě nezpomalí, či dokonce nezastaví. Je to pro ně již únavné poslouchat přes dvacet let každý rok slova o problematice situaci ve financování stavby D3. Situace je opravdu tristní, když po více než dvacet let výstavba této dálnice pokračuje průměrným tempem 2 km ročně. Při tomto dosavadním tempu by se tak celé stavby Jihočeši dočkali zhruba za 95 let od jejího zahájení.

Ptám se, jaký je aktuální stav přípravy D3 z Prahy do Tábora. Počítá včera projednávaný rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury jednak s nezpomalením již beztak liknavého budování části mezi Tábořem a Veselím nad Lužnicí, jednak s dálničním obchvatem Českých Budějovic, jehož termín výstavby stále není znám, který tato jihočeská metropole potřebuje rychle? Jak komplikuje původní záměr výstavby dálnice D3 aktuální stav čerpání evropských peněz z operačního programu Doprava?

A konečně poslední otázka. Když jsem v záležitosti dálnice D3 interpelel v prosinci loňského roku vašeho předchůdce pana Bártu, tak mi na můj dotaz, zda se uvažuje o výstavbě jihočeské dálnice D3 i s pomocí peněz soukromých investorů, tedy cestou programu PPP, odpověděl, že by jeden z náměstků ministra měl být nově přímo vyčleněn alespoň krátkodobě jako nový náměstek čistě pro PPP projekty, protože se jedná o problematiku velice zásadní. Ale v této věci jsem ovšem za uplynulého zhruba tři čtvrtě roku nezaznamenal žádný posun. (Předsedající upozorňuje na čas.) Třeba i odůvodněný negativní postoj Ministerstva dopravy k takovému formě financování rozvoje české dálniční sítě. Jaký je tedy aktuální stav?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím jenom o respektování času. Pana ministra prosím, aby se vešel do pěti minut na odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, jenom rychle k jednotlivým stavbám a k předchozí interpelaci od pana Chvojky. Ten se ptal, kdy se dostaví obchvat města Chrudim a kde sebereme peníze.

U dálnice D3 je situace zcela jiná. Jenom v jednotlivých číslech: 2011 je alokována částka 4,1 mld. korun plus 200 mil. korun na přípravu. Pro rok 2012 počítá rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury s částkou 3,1 mld. a na přípravu 42 mil. korun na stavby.

Na jednotlivé otázky bych chtěl odpovědět takto. Samotná běžící stav-

ba Tábor – Veselí nad Lužnicí, která je něco kolem 25 km dlouhá, se předpokládá kofinancování z operačního programu Doprava a výstavba se nezpomaluje vlivem peněz, ale předpokladem zprovoznění v důsledku opožděných stavebních povolení, a tím je posunutí na druhý kvartál roku 2013. Není to tedy tak, že by se jednalo o problém finanční, ale jedná se o problém stavebního povolení.

Chtěl bych říci, že co se týče trasy Praha–Tábor, zde probíhá proces EIA, zpracovává se posudek a k dispozici má být na podzim nebo v říjnu. Dále pevně doufám, že dostaneme stanovisko Ministerstva životního prostředí – pokud budu hodně optimistický, tak je možné říci, že to bude do konce roku 2011.

Naposlední problém je obchvat Českých Budějovic. Sám dobře víte, že obchvat Českých Budějovic je rozpočtován ve výši kolem 12,5 mld. Kč, snížené varianty se pohybují kolem 8,5 mld. Kč. Stále jsou to tak obrovské částky, že v tuto chvíli není finanční alokace na tuto stavbu možná.

Na druhou stranu, jak jsem zmínil, ostatní kraje nebo ostatní stavby jsou na tom mnohem hůře. Nedomnívám se, že 3,1 mld. je tak malá částka, že by se pozastavovala nebo úplně zastavila stavba.

Poslední dotaz byl směrem k PPP projektům. Zde je možné říci, že ve střednědobém horizontu je možné řešit tento projekt formou financování mimorozpočtově, to znamená například Public Private Partnership. Chtěl bych říci, že to může mít i určitý pozitivní dopad s ohledem na nestabilitu rozpočtové stránky Státního fondu dopravní infrastruktury, která se bohužel stále zhoršuje, a tím pádem není možné dostatečně kvalitně předpokládat a vázat tříleté výhledy, jakým způsobem budeme připravovat a stavět jednotlivé projekty.

Na druhou stranu bych chtěl také říct tu druhou věc. Pokud se podíváte všude kolem nás, tak k tomu, abychom mohli učinit a mohli zrealizovat PPP projekt, tak je k tomu několik věcí, které předtím musíme zrealizovat: transformace ŘSD do akciové společnosti a nebo se domluvit s Ministerstvem financí, které by mělo dát garanci. V tuhle chvíli garance ze strany Ministerstva financí nejsou podporovány, tzn. pokud má být dána garance takovýmto projektům, je nutné, abychom opravdu přišli s řešením, které je jednodušší, ale bude trvat do roku 2013, kdy chceme ztransformovat Ředitelství silnic a dálnic a využít tedy stavby, které budou vloženy do této akciové společnosti, na garance pro ty poskytovatele, kteří dalších 30 let PPP projekt chtějí financovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď ještě pan poslanec Braný, prosím.

Poslanec Petr Braný: Pane ministře, děkuji za odpověď. Přesto ještě

bych chtěl zdůraznit, že jednání je velmi složité a mělo by nás těšit, že jsme my lépe na tom než jinde.

Ale moje otázka zní – jestli mám dobrou informaci, údajně se máte zúčastnit jednání Asociace krajů v Českých Budějovicích. Tak když tam pojedete, tak za prvé doporučuji, a vím, o čem hovořím – dejte si hodinu takového fóra, abyste projel Budějovicemi včas na místo určení. Uvidíte, jaká je tam krásná doprava a zhoršuje se to rok od roku. Ale moje otázka zní, jestli si najdete čas s vedením města si sednout, ale zejména jít se podívat ne na místo, kde by ten obchvat tzv. měl probíhat, ale zejména to ne celé dvoukilometrové zapuštění do země. Protože byl byste jeden z prvních ministrů, který by se přišel podívat na místo, ne když je něco hotovo, a stříhat pásku, ale abyste se podíval do místa samotného, co to znamená ten zářez do prostoru v Českých Budějovicích a utlumení vývoje města na jednu stranu.

Takže ještě jednou, jestli mi odpovíte, vám děkuji. A kdybyste to nepočítal, tak moje otázka zní, jestli byste to mohl ve svém nabitém programu udělat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak ještě jednou pan ministr dopravy.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji. Pane poslanče, já v první řadě děkuji za ten dotaz. Zítřka opravdu pojedou do Českých Budějovic, do Jihočeského kraje, ale budeme se věnovat zejména dopravě železniční právě proto, abychom byli schopni případně dojít k nějakému konsenzu nebo jednat o případné kompromisní variantě v železniční regionální přepravě. Ale chtěl bych slíbit, tak jako mnoha jiným krajům a tak jak v mnoha krajích jsem již osobně byl, že do Jihočeského kraje přijedu a budu se celý den pilně věnovat opravdu výstavbě dopravní infrastruktury. Samozřejmě že dálnice D3 bude jedním z hlavních bodů celého toho setkání. Ale samozřejmě budeme probírat i další témata, která se s krajem spojují. A to určitě je možné slíbit řekněme v rámci měsíců, tak abychom to zkomunikovali a přijeli o tom jednat.

Druhá věc je, že byť to zní negativně, tak stále bych chtěl aspoň nějakou řekněme pozitivní zprávu poslat do kraje. Opravdu tam ta finanční alokace není malá a stavba, pokud bude posunuta jenom kvůli stavebnímu povolení do druhého čtvrtletí 2013, tak i to je řekněme po těch dvaceti letech něco, co se dá v tuhle chvíli už slíbit, a myslím, že to je pozitivní zpráva.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Končím tedy interpelaci a obracíme se na dalšího poslance, to je paní poslankyně Alena

Hanáková, která bude interpelovat Tomáše Chalupu. Tedy pouze přečte tu svou interpelaci. Prosím.

Poslankyně Alena Hanáková: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, členové vlády, dámy a pánové. Jsem ráda, že mohu interpelovat, i když nepřítomného pana ministra Chalupu, ve věci Sdružení místních samospráv České republiky.

Vážený pane ministře, dopisem ze dne 20. 5. 2011 vás požádalo Sdružení místních samospráv České republiky v souladu s článkem 5 odst. 1 písm. c) legislativních pravidel vlády o zařazení do seznamu připomínkových míst Ministerstva životního prostředí a nabídlo spolupráci. Sdružení místních samospráv České republiky je nevládní apolitickou organizací, která dlouhodobě zastupuje a hájí zájmy asi 1 100 obcí a měst celé České republiky. V odpovědi ze dne 30. 6. 2011 adresované tomuto sdružení jste, pane ministře, uvedl – cituji – že za toto sdružení je považován Svaz měst a obcí České republiky, jehož členy jsou obce a města, který je – opět cituji – partnerem pro vládní i parlamentní politickou reprezentaci, se kterým projednává jak Ministerstvo životního prostředí, tak i ostatní ministerstva povinně zásadní připomínky uplatněné k návrhům právních předpisů. Ostatním sdružením jsou návrhy právních předpisů zaslány na vyžádání elektronickou poštou a došlé připomínky jsou řádně zváženy, nikoliv však v režimu obligatorního připomínkového místa.

Dovoluji si sdělit, že příkladně Ministerstvo vnitra nebo ministerstva kultury či financí, případně Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy u návrhů právních předpisů připomínky Sdružení místních samospráv České republiky v režimu obligatorního připomínkového místa projednávají.

Vážený pane ministře, prosím o vaše vyjádření, proč není Sdružení místních samospráv jako sdružení s celostátní působností přijímáno za obligatorní připomínkové místo a partnera pro vládní i politickou reprezentaci a zda bude Ministerstvo životního prostředí v této věci v nadcházejícím čase postupovat v souladu s citovanými legislativními pravidly vlády, aby bylo možné přijímat i připomínky k legislativním návrhům, které vzejdou ze strany bezmála 1 100 obcí a měst v naší zemi.

Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď požádáme dalšího, tj. pan poslanec Jan Čechlovský, ano opět Jan Čechlovský, ve věci akvizičního systému obrany. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji. Vážený pane předsedající,

vážený stateční tady v sále, vzhledem k tomu, že pan ministr je omluven, se vzdávám svého práva a stahuji interpelaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, můžeme dále. Pan poslanec Ivan Ohlídál bude interpelovat Jana Kubiceho, který je tedy také nepřítomen, tuším v zahraničí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený nepřítomný pane ministře vnitra, pane ministře Kubice, chci vás interpelovat v jedné konkrétní věci, která na první pohled nemusí se zdát být důležitou, ale v kontextu se současným stavem Policie České republiky důležitá podle mého názoru je. Jedná se o interpelaci spojenou s požárem tzv. Petrovky, Petrovy boudy v Krkonoších.

Tato bouda byla úmyslně zapálena. Jednoznačně podle vyjádření hasičského sboru došlo k trestnému činu žhářství na této boudě, na této chatě v Krkonoších. Tato chata měla nevyčísitelnou historickou hodnotu. Bohužel česká policie vyšetřování tohoto trestného činu velmi brzy odložila. Bylo to zřejmě způsobeno také tím, že vyšetřování probíhalo v rámci malého obvodního oddělení české policie ve Špindlerově mlýně.

Překvapuje mě, že vás, pane ministře, nevzrušuje to, že zřejmý zločin bude zřejmě nepotrestán a ani dále vyšetřován. Proto bych vás chtěl požádat, abyste se této záležitosti věnoval, protože i tato dílčí záležitost je odrazem situace v české policii, jak jsem se zmínil. V důsledku nesmyslné vládní politiky dochází k takovým škrtnům ve vašem resortu, že od policie odcházejí velmi zkušené lidi, a důsledkem toho jsou jevy, které jsou např. takové, jaké se týkají této Petrovy boudy v Krkonoších a jejího požáru. Zřejmě se musíme připravit na to, že česká policie bude stále a stále méně efektivní ve svém vyšetřování.

Proto si vás, pane ministře, dovoluji požádat o odpověď, jakým způsobem zakročíte, aby tento stav se dále neprohluboval. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže to budeme mít písemně. A můžeme dále, to je pan poslanec Ladislav Šincl ve věci udělování ocenění zločincům. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Já se dovolím vrátit zase k tématu, které už tady zaznělo.

Vážený pane nepřítomný ministře, nedávno, 13. 8. 2011, zemřel vrah Ctirad Mašín. Tato zpráva vás a celou vládu pravděpodobně velice zasáhla. Například ve svém prohlášení váš předseda vlády uvedl – cituji: “Byl to odvážný člověk a právě pro jeho odvalu jsem si jej velice vážil. Svě

hrdinství prokázal svým odporem proti totalitní diktatuře, která uvrhla naši zemi do desítek let nesvobody. Osobní statečnost prokázal i přesto, že čelil vážnému nebezpečí. Jeho osud patří k těm, které bychom si i pro vyrovnání s naší vlastní historií měli připomínat.”

Tato slova jsou další důkaz vládní arogance a pohrdání. Dovolte mi připomenout ty činy, které označujete za odvážné, hrdinské a následoványhodné. V září 1951 se Milan Paumer spolu s bratry Mašíny rozhodli opatřit si zbraně pro své akce. Za tímto účelem nejprve přepadli služebnu SNB v Chlumci nad Cidlinou, kde zabili příslušníka SNB Oldřicha Kasíka. Poté o pár týdnů později přepadli služebnu v Čelákovících, kde nejprve omámili chloroformem a následně podřízli spoutaného strážmistra Jaroslava Honzátko. 2. srpna 1952 byl poblíž Čáslavi jimi zastřelen pokladník národního podniku Kovolis Josef Rošický, který převážel peníze na výplaty. Zde odcizili 900 tisíc korun. Mimochodem, za ně si koupili nábytek a motorky. Toto nebyl žádný funkcionář KSČ, ale jen obyčejný účetní, který pracoval v Kovolisu už před znárodněním. Takto zabili řadu dalších lidí.

Bývalý premiér Mirek Topolánek v roce 2008 ocenil Mašíny i Milana Paumera čestnou plaketou. Vaše vláda v tomto zahrnování počtami vrahů pokračuje. Nelenila za peníze daňových poplatníků vyslat na pohřeb vraha Ctirada Mašína do Spojených států vládní speciál, kterým jste vy letěl a udělil vrahům bratrům Mašíným vysoké vyznamenání Zlatá lípa.

Členové Mašinovy skupiny nebyli žádní odbojáři, ale páchali činy, které jsou trestné na celém světě – vražda, pokus o vraždu, ublížení na zdraví, zháňství, peněžní loupež, krádež, omezování osobní svobody, únos a tak dále. Nezaslouží si žádné vyznamenání, ale plivnutí do obličeje. Proto se vás, pane ministře, ptám, co je hrdinského na podříznutí spoutaného bezbranného člověka.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zazněla interpelace. Teď můžeme přejít k interpelaci poslance Stanislava Grospiče na ministra Drábka. Prosím, pane poslanče, můžete.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, dovolte, abych se vás zeptal, jak je zabezpečeno v návrhu rozpočtu České republiky pro rok 2012 financování nákladů vzniklých s výkonem kontroly nad bezpečností a ochranou zdraví při práci. Podle ustanovení § 322 zákoníku práce mají odborové organizace právo vykonávat kontrolu nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci u jednotlivých zaměstnavatelů. Zaměstnavatel je povinen odborové organizaci umožnit výkon kontroly a za tímto účelem jí umožnit určité specifikované možnosti, které jsou v ustanovení odst. 1 tohoto paragrafu zákoníku práce.

Zároveň stát je zavázán podle odst. 4 § 322 zákoníku práce hradit náklady vzniklé s výkonem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci odborovým organizacím.

V posledních letech náklady státu na tuto činnost, tato úhrada neustále klesá. Za posledních šest let se snížila z původní výše 43 mil. na údajně navrhanou výši pro rozpočet příštího roku na výši 32 mil. Pokud by tato skutečnost byla pravdou, došlo by k vážnému ohrožení výkonu bezpečnosti práce odborovými organizacemi z hlediska povinností ukládaných zákoníkem práce.

Chtěl bych se vás tedy v této souvislosti zeptat, zda se tento návrh této částky odvíjí od pravdy, od skutečnosti a v případě, že ano, z jakých důvodů Ministerstvo práce souhlasilo s snížením této částky z původních 40 mil., které byly určeny na letošní rok, na 32 mil. pro rok příští.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám pana ministra Drábka, aby se vypořádal s touto interpelací v čase pěti minut.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, jak jste sám řekl, otázku úhrady nákladů odborovým organizacím na kontrolní činnost nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci u jednotlivých zaměstnavatelů upravuje § 322 zákoníku práce, konkrétně odst. 4, a samozřejmě celkový objem finančních prostředků, který může Ministerstvo práce a sociálních věcí na tento účel použít, je limitován částkou schválenou ve státním rozpočtu České republiky. Na úhradu nákladů vzniklých výkonem kontroly nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci se neposkytují finanční prostředky předem, jedná se o náklady skutečně vzniklé těm odborovým organizacím, které kontrolu vykonávají.

V letošním roce bylo na tuto činnost poskytnuto ze státního rozpočtu celkem 40 mil. 100 tisíc korun. S ohledem na nutnost úspor, které postihly všechny kapitoly a ukazatele státního rozpočtu, je pro rok 2012 stanovena pro tuto činnost částka ve výši 32 mil. korun. V této souvislosti je nutné podotknout, že odborové organizace mají právo, tak jak jste sám řekl, nikoliv povinnost vykonávat kontrolu nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a nehrozí, že by v důsledku snížení finančních prostředků, kterými se hradí náklady odborových organizací na kontroly nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci podle § 322 zákoníku práce, došlo ke snížení úrovně bezpečnosti ochrany zdraví při práci.

Úroveň bezpečnosti a ochrany zdraví při práci ovlivňuje celá řada dalších faktorů, a nejen kontrolní činnost samotných odborových organizací. Především bych chtěl zdůraznit, že kontrolu dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce mají v

působnosti orgány inspekce práce. Ministerstvo práce a sociálních věcí klade velký důraz na posílení, zefektivnění a zintenzivnění výkonu kontrolní činnosti všech kontrolních orgánů ve své působnosti. Jak jste možná zaznamenali, provádí se koordinované kontroly v součinnosti orgánů Úřadu práce České republiky, Státního úřadu inspekce práce a České správy sociálního zabezpečení, a to v oblasti předpisů o zaměstnanosti, pracovních podmínek a vztahů včetně předpisů o bezpečnosti práce. Očekávám proto, že i v roce 2012 bude docházet k dalšímu zintenzivnění kontrolní činnosti ze strany orgánů inspekce práce v této oblasti.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže bych požádal pana poslance Grospiče, aby upřesnil svou interpelaci.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane ministře, za vysvětlení, které jste tady dnes podal. Já bych chtěl jenom upozornit na skutečnost, že takto výrazným snížením příspěvku na bezpečnost práce pro odborové organizace se dopředu vytváří precedent, kdy samozřejmě odborové organizace nebudou schopny dostatečně zabezpečovat funkce, které jim ukládá zákoník práce, byť tyto funkce nejsou uloženy obligatorně a dávají určitou možnost působení odborovým organizacím.

Myslím si, že otázka šetření ve státním rozpočtu je vzhledem k celkové částce, která byla třeba pro letošní rok uvolněna ve výši 40 mil., poměrně marginální a že by to neměl být základní problém státního rozpočtu uchovat tuto částku zvláště v současné době, kdy vláda zcela určitě chce vydávat signál společnosti, že jí jde primárně o udržení zaměstnanosti i o určitou podporu odborových aktivit.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, čas. Děkuji. Reagovat bude ještě pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji. Jenom velmi stručně k terminologii. To nejsou prostředky na bezpečnost práce, tedy na zajištění bezpečnosti práce, to jsou prostředky, které dostávají odborové organizace na kontrolu bezpečnosti práce. Samozřejmě je možné vést polemiku, a ta polemika je oprávněná, jaká výše prostředků je přiměřená na takovou činnost, to je samozřejmě fakt a já to nijak nezpochybňuji. Nicméně upozorňuji nakonec, tak jak tady padla čísla v úvodním příspěvku, že snížení je odpovídající tomu, jak se snižují provozní náklady ve všech ostatních oblastech i ve všech ostatních kapitolách, takže já to považuji za přiměřené. Je prostě potřeba jít cestou zefektivnění

činnosti, nikoliv zvyšování nebo udržování nákladů státu na zajištění této činnosti.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za doplnění. Další s interpelací vystoupí paní poslankyně Marta Semelová a bude se ve své interpelaci obracet na ministra Josefa Dobeše, který je nicméně omluven z dnešního jednání. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane nepřítomný ministře, moje interpelace se týká situace ve školním stravování, které zajišťuje téměř 30 tis. pracovníků školních jídelen pro 1 300 000 dětí a mládeže a pro 300 tis. zaměstnanců. V době, kdy odborníci varují před nesprávným stylem života, před rychlým zhltnutím různých hamburgerů a podobně jen tak při chůzi na ulici a upozorňují na rostoucí počet obézních dětí, význam školního stravování roste. Přispívá ke zdravému vývoji a růstu, a to vyváženou stravou odpovídající potřebám dětí, žáků a studentů.

Bohužel však péče Ministerstva školství o školní stravování v posledních letech klesá. Na Ministerstvu školství není v současné době žádný pracovník, který by se této problematice systematicky věnoval tak, jak tomu bylo dříve. Pracovníci školních jídelen odbornou metodickou pomocí přítom potřebují. Musí se opírat o znalosti z oboru hygieny, výživy, gastronomie, účetnictví a dalších oborů. K tomu se neustále mění legislativa, problémy jsou s neskutečně nízkými platy kuchařek, se snižováním úvazků, s financováním.

Společnost pro výživu upozorňuje na to, že situace ve školním stravování je na hranici udržitelnosti. Proto se chci zeptat, jak míníte situaci řešit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Bude vám odpovězeno písemně. Další vystoupí s interpelací pan poslanec Jan Bureš na pana ministra Martina Kocourka.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Kolegyně a kolegové, bylo mi ctí na posledním zasedání hospodářského výboru být zpravodajem informací o stavu českého vývozu, které předkládala jak Česká exportní banka, tak Exportní a garanční pojišťovna. Obě jsou to státní organizace.

Rád bych upozornil na fakt 20procentního nárůstu exportu České republiky v roce 2010 oproti roku 2009. Mě tam zaujal i fakt, že více než 80 % veškerého exportu jde do zemí Evropské unie. Je to sice zajímavé, ale myslím si, že je třeba se také věnovat i jiným trhům. A tak by mě, vážený pane ministře, zajímalo, jestli Ministerstvo průmyslu a obchodu má recept,

jak tuto situaci zlepšit, respektive jak dále může pomoci exportérům, kteří chtějí vyvážet mimo starý kontinent. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu ministrovi na reakci.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, souhlasím s tvrzením nebo s faktem, že naprostá většina českého exportu v současné době míří na trh Evropské unie, což je samozřejmě dáno též naší geografickou polohou. Nicméně Ministerstvo průmyslu a obchodu si zároveň uvědomuje, že pro dlouhodobé zajištění prosperity tuzemského hospodářství je nezbytné, aby se české firmy při vývozu neorientovaly jen na země Evropské unie, ale aby se svým zbožím a službami pronikaly i na perspektivní mimoevropské trhy, jako jsou trhy Brazílie, Ruska, Indie, Číny nebo třeba Jižní Ameriky, jako například Argentina. Je také zřejmé, že v delší perspektivě mohou čeští exportéři zústat konkurenceschopní jen tehdy, když se více zaměří na výrobky a služby s vyšší přidanou hodnotou, které často spadají do moderních oborů, jako jsou nanotechnologie, biotechnologie, potravinářství, ale také chemicko-technologický průmysl nebo informační technologie.

V současné době na Ministerstvu průmyslu a obchodu pracujeme na nové exportní strategii, která se právě na tyto otázky zaměří. Ruku v ruce s prací na strategických dokumentech půjde tedy i o praktické rozšíření podpory exportérům. V příštím roce proto například podpoříme účast českých firem na více než 80 světových výstavách a veletrzích, na celkem 30 veletrzích bude mít Česká republika svůj oficiální stánek. Pro ostatní akce mohou firmy využít podporu pro svou individuální prezentaci. Dohromady účast českých exportérů na akcích v zahraničí podpoříme z rozpočtu Ministerstva průmyslu a obchodu částkou 210 mil. korun. To znamená, že díky kombinaci evropských a národních peněz tak na tuto podporu vývozců zamíří více peněz než v minulých letech. Naše zkušenosti z předchozích ročníků totiž ukazují, že každá koruna vložená do oficiálních účastí v podobě uzavřených kontraktů firmám se vrátí více než stonásobně a že české oficiální účasti na veletrzích a výstavách v zahraničí jsou tak jednou z nejučinnějších forem podpory exportérů. Podle našich odhadů by tuto formu podpory mohlo v příštím roce využít kolem 400 našich firem.

Rád bych ještě dodal, že soupis podporovaných veletrhů není dílem centrálního plánování, ale vychází přímo z požadavků našich exportérů a vychází z požadavků na to, které akce jsou nejvhodnější pro jejich podnikání. Seznam vzniká tak, že oslovíme podnikatelské svazy, asociace a další obdobné organizace a na základě požadavků od jejich členů potom vy-

bíráme veletrhy, o které je největší zájem. Oficiální účasti českých firem pod záštitou České republiky budou nově připraveny například na veletrzích v Brazílii, Číně, Indii, Kazachstánu, Rusku, ve Vietnamu, ale také Srbsku či Německu. Účast na dalších více než 50 akcích podpoří projekt společné účasti na specializovaných výstavách a veletrzích v zahraničí, který v rámci operačního programu Podnikání a inovace spolu s Ministerstvem průmyslu a obchodu zajišťuje agentura CzechTrade a Hospodářská komora České republiky. Díky kombinaci obou projektů tak příští rok uspokojíme nejméně tři čtvrtě požadavků firem na podpořenou účast na zahraničních veletrzích a výstavách.

Ministerstvo průmyslu a obchodu také výrazně rozšiřuje počet zemí, ve kterých nabízí svou podporu českým exportérům. Síť proexportních zahraničních kanceláří by se měla do dvou let rozšířit o polovinu, zvětší se i nabídka našich služeb. To všechno jen s malými náklady navíc, protože rozšířená síť si na sebe z velké části vydělá sama. Základem nové exportní strategie tedy budou stávající zahraniční kanceláře agentury CzechTrade, páteří síť bude tvořit deset regionálních center pokrývajících prakticky celý svět.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Bude chtít pan poslanec ještě dokončit svou interpelaci? Prosim, pane poslanče.

Poslanec Jan Bureš: Já jsem vás, vážený pane ministře, pečlivě poslouchal. Měl bych ještě jednu doplňující otázku. Zaujala mě ta síť center. Myslíte si, že bude opravdu nápomocna? Dovedu si představit sadu standardních služeb, jako je domluvení schůzek a podobně, ale umíte nabídnout taky něco nového, co odpovídá současným trendům světové ekonomiky? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pane ministře, prosím, chcete ještě reagovat?

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Ano, děkuji. Myslím, že ta otázka je naprosto logická. Já bych chtěl říci, že rozšiřování služeb, které Česká republika svým exportérům v zahraničí nabízí, odstartovalo už letos a bude pokračovat i v letech následujících. Po rozšíření pak bude českým firmám v zahraničí pomáhat bezmála stovka specialistů. Spolu s rozšířením zahraniční sítě se také promění její fungování. Místo zaměření na teritoria se její specialisté budou věnovat konkrétním oborům.

Podpora exportérů se dosud opírala hlavně o tradiční model, kdy jsme

firmu úspěšnou na domácím trhu obrazně řečeno vyvezli na zahraniční veletrh, seminář a podobně. Nyní chceme vytvořit model, ve kterém bude pro naše firmy aktivně vyhledávat příležitosti v zahraničí.

V praxi to znamená, že českým firmám chceme nabídnout služby odhalující budoucí poptávku po tom kterém teritoriu. Komplikací českého exportu totiž je to, že velkou část našeho exportu tvoří subdodávky finálním výrobcům, zejména tedy těm v Německu. Metoda foresighting, jak se služba jmenuje, nabídne přehled o poptávce po finálních produktech. Pak už bude na českých firmách, aby tuto poptávku uspokojily. Jasnou výhodou pro ně může být například to, že na finálních výrobcích budou v mnoha případech schopni uplatnit vyšší marži než při subdodávkách. V tom je tedy také částečná změna našeho pojetí exportní strategie a v tomto ohledu si myslím, že české firmy dostanou velkou příležitost zúročit své zkušenosti a možnosti, které na zahraničních trzích mají.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. V další interpelaci vystoupí pan poslanec František Novosad a obrací se v ní na pana ministra Pavla Dobeše. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Novosad: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obracím se na vás v souladu s ustanovením článku 53 Ústavy ČR a paragrafu 110 zákona o jednáním řádu Poslanecké sněmovny s interpelací ve věci dálnice D1.

Ve stručnosti si vás dovoluji požádat, abyste mi nastínil svou vizi řešení neutěšené dopravní situace na páteřní komunikaci mezi Brnem a Prahou, jejíž současný stav považují zejména s ohledem na bezpečnost za zoufalý. Sdělte mi prosím, pokud možno, podrobnosti o plánované rekonstrukci, včetně časového harmonogramu chystaných prací. Ocenil bych, vážený pane ministře, kdybyste mi rovněž laskavě poskytl analýzu dopadů uzávěrek na průjezdnost zmiňované komunikace, dostupnost objízdných tras a možných negativních dopadů rekonstrukce na bezpečnost silničního provozu v dotčených lokalitách.

Děkuji vám předem za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu ministroví Pavlu Dobešovi. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, co se týče modernizace dálnice D1, tak to je jedna ze základních priorit, které v tuto chvíli Ministerstvo dopravy má na léta následující pro rok 2012, 2013 a 2014. Je nutné, aby tato komunikace byla opravena co nejdříve. Víme, že historicky se říkalo, že nejdříve dostavíme R35 mezi

Pardubicemi a Olomoucí, a poté teprve bude možné začít s rekonstrukcí D1. Bohužel v tuto chvíli jsme v situaci, že komunikace D1 je v katastrofálním stavu, řada mostových konstrukcí je v neúplně havarijním, ale řekněme v předhavarijním stavu a je třeba situaci řešit neprodleně, zatímco příprava R35 je ve fázi, kdy nejsou ani vykoupeny pozemky a stavba samotná by se odkládala o osm deset let. Tolik času i s ohledem na situaci, která se stala před dvěma měsíci, kdy vystoupil jeden betonových bloků v komunikaci, není možná a každá další zima by mohla přinášet čím dál více problémů.

To znamená, odpověď je jednoduchá. V roce 2012, 2013 a 2014 máme zájem modernizovat ty nejdůležitější a nejpoškozenější úseky mezi trasou Kývalka–Mirošovice, to znamená mezi Prahou a Brnem. Samotná modernizace dálnice je připravována ke stavebnímu povolení s tím, že první stavební povolení chceme na pěti nejhorších úsecích. A tam pevně doufám, že k vydání prvních stavebních povolení má dojít ještě do konce tohoto roku.

Druhá věc, proč to děláme. Chceme, aby došlo ke zvýšení bezpečnosti, snížení hlučnosti a samozřejmě k tomu, aby ta komunikace, která na mnoha úsecích už má 40 let, někde i více, je třeba s tím něco udělat. Druhá věc je intenzivní investorská příprava, shromažďování stanovisek dotčených orgánů.

Co se týče harmonogramu, předpokládáme, že zahájení prací proběhne ve druhém čtvrtletí roku 2012 v závislosti na stavebních povoleních. A co se týče finančního krytí na tyto dané úseky, tak s ohledem na výši rozpočtu není možné garantovat alokaci na celkovou rekonstrukci nebo celkovou modernizaci dálnice D1, ale bezesporu jsme schopni zajistit dílčí úseky.

Co se týče toho, tak v tuhle chvíli modernizace D1 je jedním z potenciálních náhradních projektů, a to pro případ výpadu podpory z EU na jiných projektech z OPD, to znamená, že je i jedna z variant, jakým způsobem se vyrovnat se stavbami, které v minulosti byly neúplně podle pravidel postaveny, a tím pádem nebudou ze strany EU proplaceny.

D1 není jenom do Brna. D1 pokračuje dále i na Moravě a tam je důležité zmínit, že zahájení stavby D1 Přerov–Lipník nad Bečvou je díky navýšeným 4 mld. korun možné zahájit v roce 2012 a je to taktéž jeden z náhradních projektů.

Časový harmonogram a analýza dopadů na objízdné trasy, to jsou všechny věci, které je možné poskytnout písemně, ale v tuhle chvíli ani nejsou, že bychom měli přesný přehled, v jakém termínu jednotlivé úseky budou. Takže pokud samozřejmě budete mít o tyto informace zájem, tak v průběhu několika – dvou tří – měsíců jsme schopni tyto informace vám písemně poskytnout.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bude pan poslanec chtít položit doplňující otázku? (Ano.) Prosim, pane poslanče.

Poslanec František Novosad: Děkuji. Nechci zdržovat. Vážený pane ministře, potěšil jste mě. Ne úplně, ale já věřím, mám dobrou paměť, že svá slova dodržíte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A další vystoupí pan poslanec Jiří Paroubek, který se obrací se svou interpelací na pana ministra Jana Kubiceho. Jenom připomínám, že pan Kubice je z důvodu zahraniční cesty z dnešního jednání omluven. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Pane nepřítomný ministře, v minulosti jsem se vás snažil opakovaně na půdě Sněmovny interpelovat ve věci podivných okolností vašeho podnikání v soukromé detektivní agentuře, u níž panují důvodné pochybnosti o jejím podnikání, a to především s ohledem na její angažmá v projektu Galileo, který měla na Ministerstvu dopravy na starosti vaše staronová podřízená Blanka Kosinová-Besserová. Marně. Vaše odpovědi jsou nekonkrétní, nepřesné, vymlouvačné a do jisté míry i lživé, celkově pak zbabělé. Mé pochybnosti narostly, neboť jste pravděpodobně za odměnu zaměstnal paní Kosinovou-Besserovou opět na Ministerstvu vnitra jako policejní ombudsmanku.

Ponechme stranou tu absurditu, že člověk, kterému bylo prokázáno, že je lhář, že veřejně lže, konkrétně o kontaktech politiků ODS s vámi a s vašimi podřízenými v době tzv. Kubiceho zprávy, bude nyní řešit spory občanů s policisty, kteří jsou v podezření ze zneužití pravomoci. Problém je jinde. V době, kdy paní Kosinová pracovala na Ministerstvu dopravy ve funkci, kterou jí zařídili pánové Dalík a Řebíček, vaše tehdejší firma SUB S.A. získala v projektu, který měla na starost vaše nynější policejní ombudsmanka, zakázku. Ani vy, ani premiér, a dokonce ani ministr dopravy jste tak neříkali veřejnosti pravdu, když jste tvrdili, že vaše tehdejší agentura zakázku nezískala. Opak totiž jasně a veřejně potvrdil váš někdejší společník Hynek Vlas v rozhovoru pro iDNES, v němž mluví o zakázce v řádu statisíců, kterou v projektu Galileo vaše někdejší firma získala.

Žádám vás proto, pane ministře, a to i s ohledem na narůstající pochybnosti okolo rozsahu vašeho majetku a způsobu jeho nabytí, abyste jasně odpověděl, jakou zakázku jste od paní Kosinové-Besserové pro svoji tehdejší firmu získal, v jakém byla rozsahu a zda nepovažujete zaměstnání paní Kosinové-Besserové na Ministerstvu vnitra v tomto světle za jasný střet zájmů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další s interpelací vystoupí pan poslanec Jiří Šulc, který se v ní obrací na ministra Martina Kocourka. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Šulc: Dobré odpoledne, paní předsedající, pane ministře, kolegyně, kolegové. Ekonomika. Hrubý domácí produkt ČR vzrostly ve 2. čtvrtletí letošního roku, jak asi všichni víme, jenom o dvě desetiny procenta. Ve skutečnosti to tedy znamená, že hospodářské oživení po recesi se začalo opět ochlazovat, a ono není divu! Podobně je na tom ostatně Německo a řada dalších světových ekonomik.

Proto by mě zajímalo, jaké konkrétní kroky chce náš stát nabídnout firmám, aby je motivoval k dalšímu rozvoji a vytváření pracovních míst.

Musím připomenout, že se vzdáleností od Prahy exponenciálně narůstá nezaměstnanost. Naši starostové volají po tom, že je potřeba mít reálné nástroje, které pomohou firmě motivovat, a to zejména k tomu, aby si vybíraly firmy právě ty regiony, kde je o práci největší nouze. Přitom právě naše republika je zemí s ohromnou průmyslovou tradicí, doufám, že i budoucností. A právě průmysl vytváří největší počet pracovních míst.

Jaké kroky tedy vláda podnikla, podniká či podnikne pro to, aby zajistila rozvoj průmyslu a české ekonomiky? Aníž bych se chtěl jakkoliv dotknout dlouhodobých plánů ministerstva, situaci je do značné míry potřeba řešit velmi rychle a právě teď. Proto mě zajímají ne nějaké budoucí kroky, ale ty reálné, okamžité, dnešní.

Když jsem se zmínil o významném podílu průmyslu, nemohu přitom nevidět problémy v jeho struktuře. Jde zejména o to, že se u nás v posledních letech usídlila řada firem, které dovezou téměř hotové díly z Asie, tady je jenom připojí k sobě, říká se, že smontují, ale s minimální technologickou náročností, a s nízkou marží to vrhají na celý evropský trh. A to je ještě v lepším případě. V tom horším jsou místo výrobků, finálních výrobků, spíš jen dodavatelé dodavatelů. Tato komplikace je zřetelnější, když se podívám na seznam největších exportérů České republiky a vůbec na seznam největších firem – (Poslanec je upozorňován předsedající na čas.)

Já myslím, že to stačilo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Také si myslím a předávám slovo panu ministrovi. Ještě než předám slovo panu ministrovi, mám tu ještě jednu omluvenku. Omlouvá se paní poslankyně Kateřina Konečná dnes po 17. hodině z osobních důvodů.

Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená

paní předsedající, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl v první řadě uvést, že když současná vláda nastupovala do funkce, museli jsme se smířit v tom okamžiku s tím, že rozpočet na rok 2011 bude spíše škrtačí. K investicím a k reformám se chceme dostat a dostáváme až v rámci rozpočtu na rok 2012. Od toho se i odvíjejí navrhované změny v systému investičních pobídek.

Já bych chtěl říci, že růst české ekonomiky musí být v dlouhodobém měřítku postavený na investicích, a nikoliv na spotřebě. Musíme se také zaměřit na modernizaci základů ekonomiky směrem k moderním formám podnikání. Je nutné, aby české hospodářství stavělo na firmách s vysokou přidanou hodnotou, které zužitkují výsledky vědy, výzkumu a inovací. Tímto směrem jde i náš návrh na úpravu investičních pobídek, který připravilo Ministerstvo průmyslu a obchodu.

Změnou, která je v tomto ohledu zásadní, je to, aby investiční pobídky mohly čerpat i firmy, které podnikají i v oblasti výzkumu, vývoje nebo ve strategických službách. Vedle toho pak navrhujeme dílčí změny v oblasti daně z příjmu právnických osob. V současné době totiž mohou firmy, které pobídky získají, uplatňovat předem jasně stanovenou slevu z této daně po dobu pěti let. Ministerstvo průmyslu a obchodu navrhuje délku, kdy je možné slevu na dani čerpat prodloužením z pěti na deset let. Zdůrazňuji, že to nepřinese státu vyšší náklady na investiční pobídky. Celková maximální výše slevy na daních z příjmů právnických osob je totiž vždy dopředu přesně specifikovaná v rozhodnutí o udělení pobídek a vychází z investičního projektu, se kterým se společnost o pobídky hlásí.

Prodloužení doby, po kterou mohou firmy slevu uplatňovat, dává investorům širší možnost volby a nabízí jim také větší flexibilitu. Zároveň s tím ale budou pobídky atraktivnější i pro investice do výzkumu a vývoje a do služeb, které jsou z našeho pohledu prioritní. Zvláště v výzkumu platí, že dostat podnik do zisku trvá déle než u tzv. standardnějšího podnikání. Proto je možnost optimalizace slevy na dani pro tyto společnosti důležitým rozhodovacím faktorem. Navrhované prodloužení tak představuje elegantní řešení, jak systém pobídek zatraktivnit, aniž by oproti stávajícímu stavu přineslo jakékoliv vyšší náklady.

Pobídky vždy sloužily jako významný nástroj pro snižování nezaměstnanosti ve znevýhodněných regionech, a proto bude v hospodářsky slabších oblastech nadále platit výjimka pro minimální investice tak, aby pobídku bylo možné získat už při investici v hodnotě 50 milionů korun. Díky tomu na tuto formu podpory dosáhne větší počet podnikatelů, kteří budou zároveň motivováni jít do slabších regionů, což by mělo podnítit vznik většího počtu nových pracovních míst právě v těchto oblastech.

Ministerstvo průmyslu a obchodu odpovídá též na požadavky starostů

měst a obcí, kteří nás žádali o to, abychom pobídky striktně neomezovali pouze na high-tech projekty, ale nechali je otevřené i pro, řekněme, ne tolik komplikovanou výrobu, ve které najdou uplatnění nezaměstnaní právě z těchto regionů. Při koncipování nových pravidel jsme tedy uvažovali o navýšení podpory na vytvoření nových pracovních míst, ale také o rozšíření výčtu regionů, ve kterých je možné získat podporu na školení a rekvalifikace. To by totiž pomohlo obecně zlepšit kvalifikaci českých zaměstnanců a prospělo by to pracovnímu trhu jak na straně poptávky, tak i nabídky.

Po konzultacích s partnery jsme nakonec zůstali u prodloužení doby uplatňování slevy na dani z příjmu právnických osob na 10 let a zejména tedy u rozšíření pobídek pro výzkum a vývoj pro strategické služby. Máme pobídky už zhruba 15 let. Vznikly s cílem pomoci zejména zpracovatelskému průmyslu a udržet zaměstnanost. Námi navržená změna spočívající v rozšíření systému opravdu pro high-tech investice, tak představuje v rámci pobídek zásadní změnu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec bude chtít doplnit ještě svoji interpelaci. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Šulc: Já v každém případě děkuji. Pro severní Čechy je to pozitivní zpráva.

Pan ministr na začátku mluvil o škrtačích. Já bych byl rád, abychom si všichni uvědomili, že škrtač donekonečna nemůžeme. To bychom se jednou mohli proškrtač až na úplnou nulu. A to nejen nulu ve financích, ale také v občanech České republiky, a pak by už nikomu nic neprospělo.

Takže já bych byl rád, kdyby mi pan ministr ještě velmi jednoduše řekl – země se vzpamatovává z recese. Nemůžeme se dopouštět do nějakých rozmáchlých gest, která by zaplatila až budoucí generace. Systém pobídek se tedy plánuje rozšiřovat právě na vědu, výzkum, což je v pořádku, na strategické služby, ale přece jenom by mě zajímalo, kolik nás tento rozhodující faktor bude stát, co nám to přinese a jaké náklady a přínosy investiční pobídky nám přinesou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Ještě předávám slovo panu ministrovi.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Já bych chtěl zrekapitulovat, že doposud náklady na investiční pobídky dosahují průměrně čtyř miliard korun ročně. Je ale potřeba si uvědomit, že naprostou většinu této částky tvoří zmíněná sleva na dani, tedy nerealizovaný příjem, což jsou tedy ale přímé výdaje na podporu tvorby nových pracovních míst a na školení a rekvalifikace. A jsou to náklady výrazně nižší.

Ještě znovu opakuji, že částka, o kterou si firmy mohou daně snížit, je dopředu jasně daná. Firmy tedy opravdu nemají desetileté daňové prázdny, ale mají deset let na to, aby si postupně z daní odečetli dopředu pevně stanovenou částku. Jakmile ji vyčerpají, platí daně zcela standardně. Vedle toho ovšem stále za své zaměstnance odvádějí zdravotní a sociální pojištění, daň z příjmu, která se vztahuje na mzdy, a platí daň z přidané hodnoty. Při vyčíslení celkových nákladů a přínosů se proto ukazuje, že pobídky jsou pro stát nakonec velmi ziskové. Samozřejmě vždy bude záležet na tom, co všechno do takové rovnice započítáme, protože mezi přínosy nových projektů je určitě možné zařadit přeliv technologií a manažerských zkušeností nebo větší tlak na kvalitu dodavatelů a další hodnoty, které ovšem prakticky není možné exaktně sepsat nebo sledovat.

Mohl bych například nabídnout studii, kterou si naše agentura CzechInvest nechala zpracovat u firmy Deloitte. Podle této studie se každá koruna, o kterou stát v rámci pobídek přijde, vrací více než osminásobně. Ale samozřejmě i o této studii je možné diskutovat.

Pokud ale chceme zajistit, aby v České republice pokračoval rozvoj ekonomiky založené na investicích a vysoké přidané hodnotě, pak jsou pobídky důležitým nástrojem, který může investory motivovat ke startu nebo ještě lepšímu dalšímu vývoji podnikání právě u nás.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Další vystoupí pan poslanec Petr Hulinský a v interpelaci se bude obracet na ministra Alexandra Vondru, kterého teď tady nemám v seznamu omluvených členů vlády, nicméně zde není.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, to se stává velmi často, že pan ministr Vondra není, i když ho nemáte v seznamu omluvených. Takže to není nic zvláštního. Co je víc zvláštní, je, že opoziční poslanci nemají takové štěstí jako poslanci koaliční, kdy při interpelacích kolega z ODS může interpelovat ministra z ODS, vyměňovat si deset minut názory, a tím běží čas na interpelace vesele dál, místo aby si ty informace vyměnili například na klubu.

Nicméně k mé interpelaci. Nejvyšší kontrolní úřad zkontroloval okolnosti neuskutečněního projektu stavby areálu Ústřední vojenské nemocnice v Praze a došel k velmi zajímavému závěru. Ponechme stranou samotný projekt, neboť za něj nese odpovědnost jen přenesenou. Přesto jsem nepostřehl, že byste jej kdy v době, pane ministře, v době příprav kritizoval, vyslovil veřejně nesouhlas, nebo pro něj dokonce na vládě, když jste byl ministr, nehlasoval. Ostatně váš postoj byl stejný, jako když Topolánková vláda schvalovala projekty typu CASA či pandury. Po vašem

nástupu do čela resortu obrany jste sice projekt zrušil, Nejvyšší kontrolní úřad však kritizuje přímo toto vaše rozhodnutí, kdy bylo podle něj zbytečně vyplaceno 175 milionů korun. Jedná se v uvozovkách o smluvní sankce pro konsorcium, které mělo projekt realizovat, za hypotetické náklady, které se stavbou mělo. Problémem je, že vaše tvrzení, že jste tak učinil na základě doporučení Ministerstva financí, zpochybňuje závěr Nejvyššího kontrolního úřadu, který jasně konstatuje, že pro vyplacení této částky – cituji – nebyl žádný důvod. Takže tu máme druhé Promopro. Opět pan ministr za nic nenese odpovědnost, a veden dobrým záměrem, nechal zbytečně vyhodit z okna 175 milionů korun. Teď ale asi nejde na rozdíl od Promopra říct (pozorně na čas): o ničem jsem nevěděl, nic nerozhodoval, nic nepodepisoval.

Takže žádám odpověď, pane ministře, písemnou, kdo a proč rozhodl o vyplacení částky 175 milionů korun.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Igor Svoják, který se ve své interpelaci obrací na pana ministra Martina Kocourka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Svoják: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, dámy a pánové, je všeobecně známo, že současná administrativní zátěž v České republice je neúměrně vysoká a způsobuje podnikatelům, zejména podnikatelům, četné finanční i časové nároky. Tuto zátěž můžeme spatřovat zejména v těchto oblastech: je to vstup do podnikání, obchodní právo, vydávání povolení, podmínky zaměstnávání, placení daní, registrace majetku, ochrana spotřebitele, ekologické zakázky, požadavky na výrobce, vnitřní trh a veřejné zakázky a statistika.

Pane ministře, jedním z cílů vlády a vašeho ministerstva je snižování administrativní zátěže. Zajímalo by mě, jak tento projekt postupuje a zda se vůbec daří plnit tento velmi ambiciózní cíl 30 odstraněných byrokratických nesmyslů ročně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu ministrovi.

Než pan ministr přejde pomalu k mikrofonu, tak pan ministr Vondra dodal omluvenku a je omluven dnes na odpolední část jednání a zítra 23. září celý den. Účastní se neformálního zasedání ministrů obrany EU v Polsku. Neměla jsem ho pouze v tom komplexním seznamu, takže pro upřesnění.

Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená

paní předsedající, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl zdůraznit, že Ministerstvo průmyslu a obchodu pokračuje s projektem snižování administrativní zátěže podnikatelů napříč všemi resorty, jehož koordinací jsme byli pověřeni vládou. Cílem vlády v tomto ohledu zůstává omezit administrativní zátěž podnikatelů do roku 2012 o čtvrtinu oproti roku 2005.

Z plánovaných opatření pro snižování administrativní zátěže se nejlépe podařilo snížit administrativu na Ministerstvu životního prostředí, Ministerstvu zemědělství, Ministerstvu práce a sociálních věcí a také na Ministerstvu průmyslu a obchodu. Naopak komu se zpočátku ve snižování administrativní zátěže příliš nedařilo, bylo Ministerstvo financí a Ministerstvo zdravotnictví. Nicméně s těmito resorty jsme navázali úzkou spolupráci, která vyústila v to, že se i těmto ministerstvům daří jejich úvodní ztrátu na ty nejlepší zmenšovat. Je ale třeba podotknout, že hledat cesty ke snižování administrativní zátěže je velmi důležité a zároveň to ale není možné dělat například na úkor snižování kvality výběru daní nebo například výkonů ve zdravotnictví. Celou problematiku je tak potřeba vnímat komplexně a vyřešení jednoho problému může mít tak často více dopadů, než by se na první pohled mohlo zdát.

Poslední měření byrokratické zátěže ukázalo, že ke konci roku 2010 se administrativní povinnosti podařilo omezit o 15,6 % oproti roku 2005. Tady ale mluvíme o průměru a ten je potřeba si znovu trochu rozklíčovat. Jako příklad si můžeme vzít třeba Ministerstvo životního prostředí. Jedním z problémů, který nahlodává naši globální konkurenceschopnost, je délka povolenacích řízení pro nové stavby. Na vině je též z velké části tzv. environmentální legislativa. Ale právě Ministerstvo životního prostředí je také ve snižování byrokratické zátěže daleko ve vedení, když své administrativní požadavky již omezilo o 40 %. Tento cíl však měl resort stanoven již od počátku realizace těchto záměrů.

Některá ministerstva jsou tedy dál, některá zatím trochu pozadu. Když se ale podíváme na opatření, ať už zrušená, a na opatření, která jsou připravená nebo je připravujeme, a na dynamiku, s jakou nabíhají, tak jakmile se do tohoto pelotonu pomůžeme zapojit i ministerstvům, která jsou dnes sice trochu vzadu, tak do roku 2012 na cílových 25 % jsme schopni dosáhnout. Dnes již tedy mohu předeslat, že Ministerstvo průmyslu a obchodu, které podle posledního měření vykazovalo snížení administrativní zátěže podnikatelů o 20,5 %, se bude v roce 2012 pohybovat kolem cílených 25 %. Přesnou hodnotu však ukáže až zpráva o plnění plánu snižování administrativní zátěže podnikatelů, kterou každoročně předkládáme vládě.

Při Ministerstvu průmyslu a obchodu také nově vznikla expertní skupina pro snižování administrativní zátěže podnikatelů, kterou tvoří zástupci

podnikatelského sektoru a která se speciálně věnuje hledání možností, jak omezovat byrokracii. V rámci této skupiny působí především zástupci soukromých podnikatelů, kteří ze své zkušenosti nejlépe vědí, v čem jsou největší překážky v oblasti podnikání, přičemž zároveň jejich snahou je poukázat na problémy, které je při podnikání tíží. Dělalí to tedy ze svého vlastního zájmu a ve svém volném čase a pro nás je to velká inspirace, jak k problému snižování byrokratické zátěže přistoupit.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec bude chtít položit doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Svoják: Pane ministře, děkuji za vyčerpávající a obsáhlou odpověď. Nicméně bych se chtěl ještě zeptat, zda byste mohl uvést nějaké konkrétní příklady odstraňování této administrativní zátěže, které se již podařilo zrealizovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pane ministře, máte ještě slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Ano, děkuji za doplňující otázku. Já bych v této souvislosti chtěl zmínit, a nepovedlo se mi to v předchozím časovém limitu, že Ministerstvo průmyslu a obchodu už například odstranilo povinnost, aby podnikatelé u sebe na provozovně měli povinné doklady o tom, že zboží, které mají na skladě, skutečně legálně koupili. To prostě proto, že předchozí úprava automaticky považovala všechny obchodníky za nepoctivce, kteří se museli před kontrolou prokázat, že jsou nevinní. To byl z našeho pohledu nakonec velký nesmysl a ve svém důsledku šikana.

Dále jsme například novelou vodního zákona odstranili, zjednodušili a zrychlili proces vydávání povolení k nakládání s povrchovými a podzemními vodami. Novela související vyhlášky pak odstranila nadbytečné informační povinnosti při měření množství a jakosti vody a omezila četnost těchto hlášení.

V současnosti například pracujeme na odstranění zbytečné povinnosti označovat další provozovny jednoho podnikatele novými identifikačními čísly. To by mělo být hotové ještě během tohoto roku.

Hlavní změnou v podnikatelském prostředí do budoucna pak bude vytvoření jednoho inkasního místa, které administrativu zásadně ulehčí.

Z praktických detailů, kterým se věnujeme, je to například odstranění z našeho pohledu nesmyslné povinnosti vyplňovat do jednoho formuláře několikrát ten samý údaj. Příkladem je formulář pro silniční daň, kde na jednom místě podnikatel vyplňuje daňové identifikační číslo, pak rodné

číslo a pak datum narození, třikrát téměř stejný údaj na jednom papíře.

Pracuje se také například na tom, aby byla sjednocena pravidla pro podávání žádostí na změny záloh osob samostatně výdělečně činných u zdravotních pojišťoven a sociálního zabezpečení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Dále vystoupí pan poslanec Pavel Holík ve věci zdravotních ústavů. Obrací se ve své interpelaci na pana ministra Leoše Hegera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji, paní předsedající. Moje interpelace směřuje k panu ministru zdravotnictví.

Vážený pane ministře, již před časem se zde diskutovala snaha centralizovat hygienické stanice v České republice. Již tenkrát jsem zde upozorňoval na rizika z této takzvané transformace plynoucí. Dovolte, a bych je zde aspoň krátce zopakoval.

Za prvé. Pokud dojde k centralizaci hygienických stanic do dvou, z nichž jedna bude v Praze a druhá v Ostravě, tak se tato důležitá služba státu pro občany vzdálí, a kdepak je ta deklarovaná snaha státu přiblížit se občanovi? Za druhé. Již nebude možné řešit problémy se závadnými potravinami či špatnou vodou na úrovni okresní a tato služba se občanovi opět vzdálí, což bude mít za důsledek, že občan bude muset kvůli závadné potravíně jet desítky, možná i stovky kilometrů, a pro mnohé občany se tato služba tudíž stane nedostupnou, neboť ne každý je ochotný například kvůli masu umytému v octu jet až do Prahy nebo do Ostravy. Dalším problémem je, co se stane s odborníky na hygienu na úrovni okresů. Převezme je někdo? Nebo se budou poroučet na úřady práce jako nezaměstnaní? A co budovy okresních hygienických stanic? Nestanou se jen výhodně zpeněžitelnou položkou? Kdo a za kolik je prodá?

Není tato snaha motivována spíše tím, že se stát zbaví své odpovědnosti plynoucí z Ústavy České republiky?

Nejasností kolem centralizace hygienických stanic je příliš, odpovědi málo. Jak vidno, současná vládní koalice nechce řešit problémy, jen vytváří problémy nové a ve jménu hesla šetřit se musí ať to stojí co to stojí se snaží rozbit další z fungujících struktur našeho státu.

Ptám se: Komu to slouží? Občanům této země, nebo jen vyvolené skupince spekulantů s nemovitostmi a zástupcům řetězců, které se touto formou zbaví obtížných státních kontrol? Není na čase začít řešit problémy místo rozbíjení fungujících složek státu?

Děkuji vám za pozornost a děkuji také za odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu ministrovi. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych odpověděl na interpelaci ve věci hygienické služby.

Já bych předně rozdělil ten dotaz na dvě poloviny. Když došlo v roce 2000 k transformaci hygienické služby, tak původní okresní a krajské hygienické stanice byly rozděleny na část správní, na tu část úřední a na tu část výkonnou. Musím říci, že hygienická služba neprošla jedinou transformací v roce 2000 a to, co se děje nyní v posledních několika letech, kdy se transformuje složka výkonná, složka zdravotních ústavů, tak to je jenom jeden z mnoha kroků, které v podstatě v posledních mnoha desetiletích, každé desetiletí nějaký krok probíhal. A já bych rozhodně nemyslel, že ty kroky probíhaly zmateně a že probíhaly v neprospěch občanů a dohledu nad jejich zdravím.

Já bych jen připomněl, že kdysi dávno, v sedmdesátých a osmdesátých letech, pod hygienu patřil radiační dozor, který se oddělil do zcela jiné sféry, do atomového dohledu, dnes pod Státní ústav jaderné bezpečnosti. Oddělila se celá řada aktivit, které se týkaly potravin, které zčásti přešly pod Ministerstvo zemědělství. Celá řada věcí přešla pod Ministerstvo životního prostředí, jako voda, ovzduší, nebo aspoň některá měření apod.

To, co nastalo po roce 2000, bylo velké stěhování hygieniků. Zdůraznil bych, že stěhování bylo nejen proto, že se to rozdělilo na dvě sféry, ústavy a stanice, neboli úřady, ale stěhování bylo zčásti proto, že byly zrušeny úřady na úrovni jednotlivých okresů, takže hygienická služba, ta polovina dozorovací, nebo ta úřední, správní, byla přesunuta na úroveň prvního stupně, na krajské úrovni, a už tam došlo k tomu takzvanému oddálení od občana. Realitou ovšem bylo, že jak na straně výkonných složek, tak dozorových, zůstala existovat pracoviště na okresní úrovni ve formě detašovaných pracovišť.

Ta dnešní transformace, kterou jsme tady projednávali 21. září letošního roku v prvním čtení, na straně úřadů povoluje krajským hygienikům navrhnout zrušení – ale teď bych připomněl, že nejen zrušení, ale i ustavení nových detašovaných pracovišť na úrovni podkrajské, na úrovni okresní, v jejich pravomoci, po schválení Ministerstvem zdravotnictví. Jediný rozdíl je, že dnešní detašovaná pracoviště jsou všechna vyjmenována v zákoně. Je na to celá řada tlaků z hygieny, aby měli určitou flexibilitu ta pracoviště měnit podle potřeby, a je nakonec všeobecně známo, že ty věci se odehrávají jenom v úřadech, ale odehrávají se v terénu. Připomněl bych různé havárie, katastrofy typu povodní, které nás postihly, nebo výjezdy na

lokální obhlídky, pokud vznikne někde epidemie. Problematika na úrovni úřadů je tedy taková, že ta pracoviště by se měla měnit se souhlasem ministerstva a už nebudou muset být zapsána v zákoně.

Na druhé straně jsou tady zdravotní ústavy, které jsou výkonnými složkami, u kterých si hygienická služba, hygienické stanice, ty úřady, objednávají své aktivity tam, kde je potřebují. Je potřeba říct, že ústavy dělají jenom 15 % činnosti pro hygienické stanice. Řadu věcí dělají samozřejmě pro občany, ale je potřeba říct, že jenom některé věci jsou velmi specifické pro hygieniky, jako různá pracovní posuzování hygienických podmínek, různé věci, jako je např. měření hluku. Ale celá řada běžných laboratorních věcí se dnes dělá na úrovni soukromých laboratoří, které konkurují zrovna tak jako v poskytování péče v klinické medicíně. Ty laboratoře vznikají a konkurují (upozornění na čas) a je jich na trhu dnes spíše přebytek, takže riziko pro občany opravdu nehrozí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám ještě slovo panu poslanci. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji, děkuji za slovo. Jenom, pane ministře, rozbor byl pěkný, ale přesto na dvě otázky jsem tam nezachytil odpověď. Jedna z těch otázek je, jestli je jasné nebo známo, co zůstane na úrovni okresů, jaké služby, nejenom ty administrativní, ale i ty výkonné. A druhý dotaz je, co bude s pracovníky těchto okresních hygienických stanic nebo bývalých okresních hygienických stanic, tzn. se zaměstnanci na úrovni okresu. Jinými slovy, je tam nějaká povinnost nebo alespoň snaha tyto pracovníky převést třeba na krajskou hygienu, dát jim nějakou šanci další práce v daném oboru? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, pane ministře, máte prostor pro odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Já se omlouvám, že jsem ty pracovníky nezmínil. Samozřejmě na straně zdravotních ústavů byla redukce zaměstnanců už v současné době z tuším asi 3 tis. lidí asi na 1,5 tis. zaměstnanců. Ti zaměstnanci zůstali, přestože řada ústavů už byla zredukována a spadla už do gesce některých ústavů, které je koncentrovaly, tak ta detašovaná pracoviště zčásti zůstala a zčásti se ztenčila tam, kde byla agenda přebrána jinými, soukromými organizacemi, laboratořemi nebo kde ty služby nebyly potřebné.

Já jsem si vědom, že u ústavů se jedná o podobný fenomén, jako když se někde ruší škola nebo nemocnice – je spousta lokálních tlaků. Jsem ale přesvědčen, že o pracovníky, kteří mají kvalifikaci laboratorní nebo

podobně jinou, o ty je naopak velká známka (?). Při debatách s řediteli zdravotních ústavů jsme byli v loňském roce velmi naléhavě žádáni, abychom celou tu věc vyřešili a urychlili, abychom řekli, kde co zůstane a kde ne, protože pod hrozbou, že ústavy budou rušeny a že i ta lokální pracoviště budou zrušena, tak že jim ty laboratoře přebírají množství lidí. Tak myslím, že o tyto pracovníky je na pracovním trhu spíše zájem, než že by jim hrozila nezaměstnanost. Ale ještě jednou zdůrazňuji, že k té redukci už v podstatě došlo a nečeká se nějaká redukce další dramatická.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další vystoupí se svou interpelací paní poslankyně Jana Fischerová, která se obrací na pana ministra Pavla Dobeše. Prosím, paní poslankyně, máte prostor.

Poslankyně Jana Fischerová: Vážená paní předsedající, děkuji za ten prostor. Přeji vám všem, vážené kolegyně, vážení kolegové, páni ministři, pěkný podvečer. A nyní budu interpelovat na pana ministra Pavla Dobeše ohledně obchvatu Havlíčkova Brodu.

Vážený pane ministře, činím tak jménem nejenom svým, ale také jménem samosprávy města Havlíčkova Brodu, všech občanů města Havlíčkova Brodu, ale také řidičů, kteří projíždějí – a vlastně neprojíždějí kolikrát, ale stojí v zácpě – Havlíčkovým Brodem.

Toto město je velmi důležitým dopravním uzlem. Městem procházejí dvě silnice první třídy, dále dvě silnice druhé třídy a velké množství silnic třetí třídy. Stávající hlavní silniční tah, což je I/38, je veden právě prostředkem sídliště Pražská po Masarykově ulici, kde je v současnosti intenzita dopravy více než 20 tis. vozidel s velkým podílem zejména těžké nákladní dopravy. Na této silnici vedoucí středem obytné zóny došlo i k dvěma tragickým nehodám s následkem úmrtí. Lidé zde blokují dopravu, píší petice, nevyhovuje zde hygienická norma z hlediska hlukové zátěže, situace je opravdu velmi kritická. Řešení tranzitní dopravy v Havlíčkově Brodě je nezbytnost a vybudování v této chvíli jihovýchodního segmentu obchvatu bylo vyhodnoceno jako nejlepší a v podstatě jediné schůdné řešení. Dodám také, že v rámci kraje Vysočina tento obchvat je vyhodnocen také jako prioritní kraje Vysočina.

Bedlivě jsem poslouchala všechny vaše dnešní připomínky a reakce na ty dopravní stavby, protože vím, že je to problém celé republiky a mnoha měst – obchvaty. Ale přesto tady poznamenám, že město Havlíčkův Brod má připraveno usnesení zastupitelstva – spoluúčast na tomto obchvatu víc než 55 mil. korun. A chápeme současnou situaci ve financování dopravní infrastruktury v celém státu, ale přesto se vás zeptám a dodám ještě, že jsme předávali na Ředitelství silnic a dálnic aktualizovaný investiční záměr, který už byl ponížěn opravdu o finance, abychom –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Paní poslankyně, uběhl už váš čas určený k interpelaci.

Poslankyně Jana Fischerová: Dobře, já už dám tedy ten dotaz. Pane ministře, žádám vás o sdělení, jak nyní konkrétně může samospráva města napomoci tomu, aby příprava jihovýchodního obchvatu pokračovala, a vůbec pokračovala případně rychleji. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a předávám slovo panu ministroví.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, co se týče interpelace, můžu potvrdit, že ty dvě důležité silnice první třídy, které projíždějí Havlíčkovým Brodem, od severu k jihu je to I/38 od Jestřabí na Hatě a od jihozápadu je to I/34 mezi Českými Budějovicemi a Koclířovem. Já bych chtěl také říct, že v červnu 2003 byla uvedena do provozu severovýchodní část obchvatu, která výrazně odlehčila centru města. A je také pravda, že chybí ta část jihovýchodní, která se dlouhodobě připravuje. Jedná se cca o 4,1 km dlouhou část obchvatu. Předpokládaná cena stavby je 1,4 mld. korun.

V roce 2010 Správa Jihlava Ředitelství silnic a dálnic zajistila aktualizaci investičního záměru, která však pro nedostatek finančních prostředků nebyla postoupena ke schvalovacímu procesu. Z důvodu nalezení úspor – za které velmi děkuji – byla vydána změna územního rozhodnutí a přepracována dokumentace pro stavební povolení. Dalším krokem přípravy bude majetkoprávní vypořádání potřebných pozemků před zahájením stavebního řízení.

Nyní ta horší zpráva. Stavba není obsažena v návrhu rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na léta 2012, ale ani střednědobého výhledu 2013 a 2014, a není tedy ani v požadavcích a globálních položkách, a to z již zmíněných důvodů – nedostatku finančních prostředků. Je pravda, že nastavenými prioritami pro jednotlivé stavby byla zejména za prvé rozestavěnost nebo akce, které jsou rozestavěné, za druhé akce, které jsou spolufinancované z operačního programu Doprava. Až na dalších místech byly akce plně financované z národních zdrojů a na posledním místě stavby, které jsou potřeba, ale nejsou ještě v přípravě natolik daleko, abychom je mohli zapojit, a tím pádem finanční prostředky na tuto stavbu chybějí.

Na druhou stranu bych chtěl říci, že v této situaci nejsou finanční prostředky, ale Ředitelství silnic a dálnic zajišťuje v současné době další přepracování investičního záměru na akci silnice I/33 Havlíčkův Brod, jihovýchodní část obchvatu, podle připravené nové směrnice pro zpracování, předkládání a schvalování investičních záměrů v oblasti

investiční a neinvestiční výstavby dopravní infrastruktury financovaných bez účasti státního rozpočtu.

Tento investiční záměr bude následně zaslán na Ministerstvo dopravy k posouzení a schválení a v této věci město pomoci nemůže, ale může pomoci samospráva při majetkoprávní přípravě stavby a následně úzké spolupráci ŘSD, to znamená v té části po předložení studie, kdy budeme hledat mimorozpočtové finanční prostředky na tuto stavbu. To znamená, že v této části je to možnost pro zastupitelstvo a obec samotnou, a druhá je samozřejmě možnost podpořit Ministerstvo dopravy při navýšení rozpočtu do Státního fondu dopravní infrastruktury.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bude chtít paní poslankyně ještě reagovat? Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Ještě jednou děkuji panu ministrovi za ta slova, i když mě úplně až tak moc nepotěšil. Ale vím, že opravdu je potřeba navýšit celkově právě rozpočet na infrastrukturu. To všechno víme. Ano, vím, že včera se ty 4 mld. někde našly, a že se něco najde pro Havlíčkův Brod v to pevně věřím.

Na závěr bych vás chtěla, pane ministře, velice srdečně pozvat do našeho města, už tam někteří ministři dopravy předtím byli, a opravdu se vám budu jako bývalá starostka taky velice věnovat, provedu vás tam. A páteční odpolední doprava, hlavně abychom to projeli. Děkuji. (Veselost zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Čili to už nebyl dotaz. To bylo domlouvání rande. (Veselost v sále.) Pan ministr přijímá a už nebude nijak reagovat.

S další interpelací vystoupí pan poslanec Koníček, který se obrací na pana ministra Miroslava Kalouska, který je ovšem omluven. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane nepřítomný ministře, dopoledne jsme tady ve Sněmovně měli projednávání neehospodárného nakládání s veřejnými prostředky v průběhu českého předsednictví a v české armádě. Pane ministře, vy máte ve své působnosti obdobný případ. V rámci projektu Státní pokladna bylo nakoupeno skoro 6 tisíc, podle údajů z ministerstva přesně 5 917 licencí programu SAP v celkové hodnotě 396 mil. korun bez DPH. Podle sdělení pracovníků Ministerstva financí při projednávání informace o průběhu projektu je aktuálně využíváno asi 2 100 těchto licencí. Skoro čtyři tisíce licencí někde leží ve sklepech a sedá na ně prach.

Ptám se vás, pane ministře, bylo nakoupení takového množství licencí hospodárné? Nevynaložilo Ministerstvo financí neúčelně částku přes 200 mil. na pořízení licencí, které nikdo nepoužívá? Kolik platí ročně ministerstvo za údržbu těchto nepoužívaných licencí? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Odpovězeno vám bude písemně.

Pan poslanec Jan Chvojka svou interpelaci stáhl, a proto nyní vystoupí pan poslanec František Novosad, který se ve své interpelaci obrací na paní vicepremiérku Karolínu Peake, která je nicméně také z dnešního jednání omluvena. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo. I když zde paní místopředsedkyně není, svoji interpelaci přednesu.

Vážená paní místopředsedkyně, obracím se na vás v souladu s ustanovením článku 53 Ústavy České republiky a § 110 zákona o jednáním řádu Poslanecké sněmovny s interpelací ve věci boje proti korupci. V poslední době se objevila celá řada podezření na korupční jednání ve státní správě. Tato podezření se týkají i členů vlády, v níž zastáváte funkci místopředsedkyně pověřené vedením výboru pro boj s korupcí.

S ohledem na tuto skutečnost mi dovoluete, vážená paní místopředsedkyně, abych se vás zeptal, nakolik razantně se chystáte skutečně proti korupci postupovat, zda se hodláte zabývat i podezřeními na korupci členů současné vlády a zda jste již v této věci podnikla nějaké konkrétní kroky. Pokud jste zatím žádná opatření nepřijala, prosím vás, abyste mi přiblížila časový harmonogram práce vašeho výboru a eventuálně jeho strategii v postupu proti korupčním kauzám z posledních období. Děkuji vám předem za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, bude vám odpovězeno písemně. A nyní s další interpelací vystoupí pan poslanec Jiří Paroubek, ve které se obrací v kauze ProMoPro na pana ministra Miroslava Kalouska, který je omluven. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný ministře, musím říct, že jste včera odpoledne, když jsem vás dvakrát potkal na chodbách Poslanecké sněmovny, byl poněkud veselý, a říkám to proto, protože slova pana poslance doktora Ratha v tomto směru jsou v některých médiích, snaživých médiích ve vztahu k vládě zpochybňována. Hvízdal jste. Nevím, jestli Poslanecká sněmovna je tím správným místem, kde se má hvízdát. Nehvízdal jste na prsty, ale hvízdal jste na píšťalku. Zřejmě jste už na chodbě oslavoval předem projednání státního rozpočtu ve vládě.

Pak jste profackoval občana – nevím, zda to je ta správná metoda, abyste každého svého kritika fackoval, jestli je to správný přesvědčovací argument.

Ale nyní k meritu věci. Vámi řízený úřad, konkrétně finančně analytický útvar Ministerstva financí, podal trestní oznámení na majitele firmy ProMoPro a dále nezjištěné pachatele ve věci podezřelých finančních operací, které jsou spojeny s platbami státu ve prospěch této firmy. Vzhledem k tomu, že se jak někdejší místopředseda vlády pro evropské záležitosti a dnešní ministr obrany Vondra, tak premiér Nečas dovolávají nejasností v celém případě, žádám vás, pane ministře, abyste nás seznámil se všemi možnými informacemi, které vedly vámi vedený úřad k podání trestního oznámení v této věci.

Žádám vás také, pane ministře, jako někdejšího ministra financí vlády Mirka Topolánka o váš názor na odpovědnost za přípravu a průběh českého předsednictví v Radě Evropské unie, kterážto otázka musela být předmětem jednání vlády, které jste byl členem, tedy zda je možné vyvodit odpovědnost za případné finanční nesrovnalosti vůči tehdejšímu vedoucímu Úřadu vlády České republiky a nebo vůči tehdejšímu místopředsedovi vlády pro evropské záležitosti.

A zcela v závěru bych chtěl dodat: Přátelské otázky ze strany poslanců vládní koalice na ministry vládní koalice mají samozřejmě účel nepřipustit mnoho interpelací (upozornění na čas.) ze strany poslanců opozice. Já všechny, všech pět interpelací, které jsem tady nemohl říci, podám zítra písemně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Jiří Šulc, který se obrací ve své interpelaci na pana ministra Tomáše Chalupu, který je nicméně omluven z důvodu zahraniční cesty, takže vám bude odpovězeno písemně. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Šulc: Hezký podvečer. Paní předsedající, dámy a pánové, já spíš navážu na tu svoji interpelaci předtím, kdy po mně následoval kolega Hulinský a vyčetl poslancům ODS, že zdržují s interpelacemi na koaliční ministry. Rád bych mu prostřednictvím předsedající vzkázal, že to je velmi extenzivní výklad demokracie, že můžou podávat interpelace pouze poslanci opozice, a to ČSSD, což je údajně tedy demokratická strana. Myslím si, že by v tom případě měli navrhnout změnu jednacího řádu, že opozice může dávat interpelace, všichni ostatní nikoliv.

A protože tady pan ministr, kterého jsem chtěl veřejně oslovit, není, tak na důkaz toho, že to tak není s tím zdržováním, se interpelace vzdávám. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Krásná minuta dvanáct vteřin, máme k dobru. Vystoupí pan poslanec Jan Čechlovský, který se obrací ve své interpelaci na pana ministra Martina Kocourka. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji pěkně. Pan ministr Kocourek tady je, takže já si interpelaci načtu, vážená paní předsedající.

Vážený pane ministře, vaše ministerstvo nedávno varovalo, že naší republika hrozí možná další výrazné zdražení elektrické energie, a to pěkně prosím znovu kvůli podpoře obnovitelných zdrojů. Tentokrát to nejsou solární elektrárny, tentokrát jsou to bioplynové stanice. Výstavbu bioplynových stanic u nás podporují, nebo alespoň donedávna podporovaly minimálně dva dotační programy – jeden na vašem ministerstvu, druhý na Ministerstvu zemědělství. Musím říct, že tady vidím paralelu se slunečními elektrárnami, jejichž výstavbu jsme jako stát nejdříve podporovali, abychom to záhy zrušili a abychom ještě potom museli poměrně rychle řešit problémy, které dramatický vývoj solárního inženýrství našemu hospodářství přinesl. V případě solárních elektráren hrozilo skokové zdražení pomalu v řádech desítek procent. Já pevně doufám, že v tomto případě taková hrozba nehrozí.

Jsem si vědom toho, že nám Evropská unie jednoznačně nadirigovala, jak má vypadat náš energetický mix, tedy kolik elektřiny musíme vyrobit z alternativních zdrojů, které si unie zamilovala. A uvidíme, co bude příště.

Nicméně k bioplynovým stanicím. Chci se zeptat, jaký je aktuální vývoj situace kolem bioplynových stanic. Chtěl bych, je-li to možné, vědět konkrétní čísla, která se týkají jejich počtu a toho, co by to mohlo znamenat v ceně elektřiny pro domácnosti i pro podnikatelskou sféru v naší republice už v příštím roce. A potom mě, a to je to asi nejhlavnější, zajímá, co s touto situací, kterou vaše ministerstvo označilo za poměrně vážnou, hodláte v nejbližší době dělat.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a předám slovo panu ministrovi.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče, co se týká konkrétních čísel, tak bych chtěl zrekapitulovat, že na konci minulého roku měly bioplynové stanice připojené do elektrické sítě v České republice instalovaný výkon 84 megawattů. Už v červenci tohoto roku jejich celkový výkon narostl na 128 megawattů instalovaného výkonu, tedy o třetinu, a to za pouhých sedm měsíců. Současně je do konce letošního roku pro bioplynové stanice rezervovaný výkon da-

líších 222 megawattů a na konec následujícího roku dokonce je rezervovaný výkon 423 megawattů. To by znamenalo, že už na konci příštího roku by celkový výkon bioplynových stanic dosáhl vyšší hodnoty, než jakou národní akční plán pro obnovitelné zdroje stanovil jako optimální až pro rok 2020. V praxi to znamená, že by podpora bioplynových stanic už v příštím roce stála o 4,6 mld. korun víc, než kolik vyplývá z národního akčního plánu.

Příčinou současného stavu, který je třeba změnit, je neexistence centrálního registru plánovaných energetických zdrojů, nekoordinace dotačních programů, deformace trhu s energetickými zdroji a snaha o podporu zemědělské politiky i prostřednictvím energetiky. Naším cílem je dostat vývoj v oblasti obnovitelných zdrojů do souladu s národním akčním plánem a ten je připravený tak, aby nás do roku 2020 přivedl k cíli, to je vyrábět 13,5 % energie z obnovitelných zdrojů. A to tak, abychom naplnili požadavek pro Českou republiku, který je stanoven v příslušné směrnici o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů. Národní akční plán přitom počítá s vyváženou podporou různých obnovitelných zdrojů, s podporou, která je jak ekologicky, tak ekonomicky a technologicky efektivní.

Rozdíl v otázce bioplynových stanic oproti oblasti solárních elektráren je zásadní. Solární elektrárny jsme řešili opravdu v hodině dvanácté a teď na problémy spojené s bioplynem upozorníme, doufám, zavčasu, tak aby je bylo možné hladce vyřešit a najít pro jejich řešení vhodné legislativní i nelegislativní nástroje. V praxi to znamená, že skončí investiční podpora pro výstavbu bioplynových stanic. V případě Ministerstva průmyslu a obchodu jsme zastavili jejich podporu v rámci programu Eko-energie, který se teď zaměří zejména na energetické úspory, protože právě v úsporách je v České republice stále ještě velký potenciál. Současně s tím se zavede důsledná koordinace zpracování žádostí o dotace z evropských fondů napříč příslušnými resorty. Počítáme s přehodnocením a striktním nastavením provozní podpory pro výkup energie z bioplynových stanic. Legislativní opatření jsou už připravena a jsou součástí projednávaného návrhu zákona o podporovaných zdrojích energie. Ministerstvo průmyslu a obchodu také finančními, legislativními a věcnými opatřeními chce zamezit spekulativním rezervacím příkonů pro obnovitelné zdroje. V neposlední řadě také opatření zabrání případnému dalšímu skokovému nárůstu cen elektřiny kvůli bioplynovým stanicím, ale zároveň nás stále bezpečně a ekonomicky smysluplně přivedou k tomu, abychom v roce 2020 plnili kritérium 13 % energie z obnovitelných zdrojů.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nevím,

jestli pan poslanec bude chtít doplnit ještě svou otázku. Máte ještě čas, prosím.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji. Já bych se chtěl v doplňující otázce vrátit vlastně na začátek svého prvního dotazu. My teď tady totiž podobnou situaci řešíme podruhé. Je to asi tak rok, kdy jsme tady diskutovali o budoucnosti české energetiky, protože v ní pulzují výkony dodávané solárními elektrárnami a každý tento impuls mohl stát rodinu i podniky docela pěkný balík. To znamená, že jsme vyřešili fotovoltaiku, a teď si můžeme zakládat na další problém, tentokrát s bioplynovými stanicemi. Vypadá to, že podpora obnovitelných zdrojů, ke které jsme se zavázali Evropské unii, nám zatím přináší obnovitelné problémy.

Energetika je rozhodně silnou součástí našeho průmyslu, a to nejen proto, že zásobujeme ekonomiku energií, ale také proto, že energetické strojírenství nebo naše firmy patří mezi významné světové dodavatele. Ale bohužel tyhle firmy musí doplácet na podnikání jedné konkrétní skupiny –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, čas.

Poslanec Jan Čechlovský: Takže dotaz: Myslíte si, že můžete zaručit, vaše ministerstvo, vy, že tady příští rok nebudeme stát před stejným problémem s nějakým dalším podporovaným obnovitelným zdrojem?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám ještě slovo panu ministroví, aby mohl odpovědět.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Já se pokusím zrekapitulovat, že právě i v těchto souvislostech Ministerstvo průmyslu a obchodu připravilo zcela nový zákon o podporovaných zdrojích energie a tato novinka zejména přímo propojuje národní akční plán pro obnovitelné zdroje, který má plnit onen zmíněný cíl 13 % v roce 2020, s jejich podporou. Pokud některý zdroj výrazně převýší hodnotu doporučenou v tomto národním akčním plánu pro daný rok, potom na následující rok už Energetický regulační úřad podporu pro tento typ zdroje nebude vypisovat. Do budoucna už také budou podporovány pouze ty zdroje, které budou energeticky a ekonomicky neefektivnější.

Kromě toho tento zákon, mimochodem, který budeme zítra projednávat ve druhém čtení, přináší další řadu změn, které by měly pomoci obnovitelné zdroje udržet v tomto ohledu pod kontrolou. Zároveň ale nová pravidla zajistí garantovanou návratnost investic do obnovitelných zdrojů energie v délce maximálně 15 let, ale už ne pokud možno kratší, tak jak tomu

bylo například u zmíněných solárních elektráren a nebo hrozilo riziko u bioplynových stanic.

Jen připomenu, že náš závazek vůči Evropské unii, a to spotřebovávat maximálně 13 % energie z obnovitelných zdrojů, bude díky tomuto novému zákonu naplněn, ale už pokud možno bez výdajů, které nejsou zcela obhajitelné ve smyslu cen pro naše spotřebitele. Tedy jinými slovy: Snažíme se v tomto ohledu hlídat situaci tak, aby byla jak pro splnění našeho závazku, tak únosná pro naše spotřebitele energií.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Konstatuji, že jsme pro dnešní den ukončili projednávání ústních interpelací, a to na minutu přesně. Přivolám kolegy ze všech zákoutí Poslanecké sněmovny, budeme pokračovat blokem zpráv, takže prosím, abyste se dostavili na svá místa. (Gonguje se.)

Jako první byly zařazeny body 103 a 104, nicméně jedná se o zprávy, které měl uvést pan ministr Jan Kubice, který zde není a byl by rád u těchto zpráv, a proto je zařadím až na konec bloku zpráv.

Začneme tedy bodem číslo 105, kterým je

105.

Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2010 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 367/

Tento materiál uvede ministr Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážená paní místo-předsedkyně, kolegyně, kolegové, předloženým materiálem se plní úkol, který vyplývá z § 14 odst. 6 zákona číslo 526/1990 Sb., o cenách. Zpráva shrnuje výsledky cenových kontrol prováděných všemi cenovými kontrolními orgány, tedy finančním ředitelstvími, Státní energetickou inspekcí, Energetickým regulačním úřadem, Státním ústavem pro kontrolu léčiv, Českým telekomunikačním úřadem, kraji a obcemi. Zpráva zahrnuje také některá mimořádná cenová šetření týkající se například nákupních a prodejních cen mléka, másla a sýrů na podnět senátního výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu nebo šetření cen cestovních kanceláří.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji, pane

ministře. Tento sněmovní tisk projednal kontrolní výbor, jehož usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 367/1. Prosim, aby se slova ujal zpravodaj kontrolního výboru poslanec Václav Cempírek a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Cempírek: Dobrý večer nebo podvečer, vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte, abych vás seznámil s usnesením kontrolního výboru, který se zabýval zprávou o kontrolní činnosti prováděnou Ministerstvem financí. Kontrolní činnost se týká kontroly regulovaných cen a kontrolní výbor ve svém usnesení vzal na vědomí přehled činnosti cenových kontrol orgánů za rok 2010 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2010 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky." Zároveň pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení zaslala předsedkyni, a zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu České republiky.

Tímto jsem tak učinil a považuji tento bod za vyřízený. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Zahajují všeobecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou přihlášku. Prosim, pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, já bych se chtěl zeptat předkladatele, protože v té zprávě je třeba pasáž týkající se obcí, kontrol, které dělají obce, a ve zprávě za rok 2010 je, že bylo provedeno 335 kontrolních akcí a částka uložená na pokutách je nějakých 48 500 korun, jestli si to pamatují přesně. A úplně stejný počet kontrolních akcí a úplně stejná částka byla ve zprávě o cenové kontrole za rok 2009. Jestli se k tomu můžete vyjádřit, pane ministře, jestli opravdu těch kontrol bylo tolik na těch obcích a jestli opravdu bylo uloženo tolik pokut, nebo ta zpráva vzniká prostým kopírováním té zprávy minuloroční.

A ještě mám dotaz, protože na kontrolním výboru jsme při projednávání této zprávy se dotazovali Ministerstva financí, právě co se týká metodického řízení kontrol obcí, tak jestli byste nám mohl vysvětlit, jak vláda nebo Ministerstvo financí teda metodicky řídí obce, aby věděly, co mají při té cenové kontrole kontrolovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan ministr bude chtít reagovat. Prosim, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Co se týká jednotlivých čísel, mohu jen konstatovat, že ty částky a počty kontrol, které jsou uvedeny ve zprávě, se odvíjejí čísel, která jsou dodána obcemi.

Pokud se týká metodiky jednotlivých kontrol, tak to jsou kontroly, které jsou prováděny na základě kompetencí, které jsou dány jednotlivými zákony, a obce provádějí ty kontroly podle toho, na jaký rozsah cenových kontrol mají svoje vlastní rozpočtové zdroje. Tedy víc se k tomu dá velmi těžko říci, protože v řadě případů kontroly prováděné obcemi jsou paralelní k tomu, kde mohou kontrolovat i kraje, a tam metodické vedení je v tomto případě poměrně obtížné.

Nicméně na základě vyhodnocení metodické činnosti se v roce 2010 stejně tak jako v předchozích letech organizovaly konzultační akce pro kraje i pro obce, které byly zaměřeny na cenovou kontrolu, a kraje mají v tomto ohledu povinnost metodicky přenášet svoje poznatky na obce.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za odpověď. Hlásí se ještě někdo do všeobecné rozpravy? Nikoho nevidím, takže končím všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné. V té prosím pouze pana zpravodaje, jestli by byl tak laskav a odkázal na návrh usnesení, které přednesl a o kterém bychom měli hlasovat. Předpokládám, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Cempírek: Ano. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, odkazují na návrh usnesení, který jsem před malou chvílí přednesl.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Pokud se nikdo další nehlásí do podrobné rozpravy, tak – ano, samozřejmě, registruji. Odhlásím všechny. Prosim, abyste se přihlásili znovu svými identifikačními kartami. Podrobnou rozpravu jsem skončila. Teď počkáme, kolik nás bude, jestli budeme usnášeníschopní... (Chvilu čekání.) Můžeme hlasovat. Je nás 67 – dokonce 68.

Takže zahajují hlasování. Kdo je pro navržené usnesení? Kdo je proti? V hlasování číslo 111 z přihlášených 84 pro 64, proti 18. Tento návrh usnesení byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k bodu

106.

**Informace o realizaci protipovodňových opatření v České republice
za rok 2010 v gesci Ministerstva zemědělství
/sněmovní tisk 394/**

Prosím, aby se slova ujal opět pan ministr Drábek a předložený návrh uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, tato informace je předkládána na základě usnesení vlády číslo 196/2006, kterým se ukládá ministru zemědělství každoročně předkládat Poslanecké sněmovně informaci o realizaci protipovodňových opatření. Tedy materiál obsahuje základní informaci o čerpání finančních prostředků a dosažených parametrech u stavebních akcí u dvou nejdůležitějších programů Ministerstva zemědělství v oblasti prevence před povodněmi.

Chtěl bych konstatovat, že výše zmíněné programy jsou dále doplňovány o realizaci pozemkových úprav zaměřených na protipovodňová opatření. Efekty této etapy souhrnně budou vyhodnoceny až po realizaci veškerých protipovodňových opatření v letech 2007 až 2013, ale již dnes se z toho průběžného hodnocení jeví jako velmi účelné a prospěšné pokračovat ve zvyšování protipovodňové ochrany také v dalších letech, to znamená po roce 2013.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová. Také děkuji. Informaci pro-jednal zemědělský výbor, jehož usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 394/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Dědič, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec František Dědič: Dobrý večer, vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové. Dovolte, abych vás seznámil s usnesením zemědělského výboru ze 17. schůze dne 8. září 2011 k informaci o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2010 v gesci Ministerstva zemědělství.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po úvodním slově Karla Turečka, náměstka ministra zemědělství, a zpravodajské zprávě poslance Jiřího Papeže a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Informaci o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2010 v gesci Ministerstva zemědělství vzít na vědomí. Za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující doprovodné usnesení:

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby předložila Poslanecké sněmovně informaci o přípravě a realizaci III. etapy programu prevence před povodněmi 2013 až 2020 a zabezpečení odpovídajících finančních zdrojů do konce června roku 2012. Dále pak pověřuje předsedu výboru předložením tohoto usnesení a zpravodaje výboru, aby tuto zprávu projednal a předložil zde, což jsem nyní za kolegu Papeže právě udělal. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou přihlášku. Nikdo se nehlásí, končím tedy všeobecnou rozpravu. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Pane zpravodaji, můžu vás poprosit pouze, abyste odkázal na usnesení, které jste byl býval přednesl?

Poslanec František Dědič: Takže já jenom odkážu na usnesení, které jsem zde již citoval, které tady zaznělo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Protože neregistruji nikoho dalšího, že by byl přihlášen do podrobné rozpravy, končím podrobnou rozpravu.

Zahájím tedy hlasování o usnesení, které přednesl pan poslanec Dědič.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 112. Z přihlášených 89 pro 78, proti 2. Tento návrh byl přijat. Končím tedy projednávání tohoto bodu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme se věnovat bodu 107, jehož projednávání zahajuji. Je to

107.

**Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2010
/sněmovní tisk 461/**

Prosím, aby k tomuto tisku vystoupil pan ministr Jaromír Drábek a předložený návrh uvedl.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, na základě § 6 zákona 252/1997 Sb., o zemědělství, je Poslanecké sněmovně předkládána zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2010. Ta zpráva je statisticko-informačním materiálem, který představuje dění v resortu v předcházejícím roce.

Dovolte mi jenom krátce shrnout, že v roce 2010, kdy odeznívala v České republice hospodářská recese, došlo k obnovení růstu hrubého domácího produktu na 2,2 % ve stálých cenách. Česká republika v tomto roce dosáhla 82 % průměrné úrovně HDP na obyvatele v paritě kupní síly za země Evropské unie. Celkové hospodářské oživení se pozitivně projevilo i v zemědělství, kde podle hrubého předběžného odhadu souhrnného zemědělského růstu vzrostl hospodářský výsledek na odhadovaných 6 miliard 240 milionů korun v roce 2010, což představuje výrazný nárůst. Přesto se z pohledu hospodářských výsledků v období 2004 až 2010 jedná o nárůst podprůměrný.

Zpráva obsahuje řadu dalších cenných informací, nicméně ty máte obsaženy v materiálu a považuji za nedůvodné je zde jednotlivě citovat.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zprávu projednal zemědělský výbor. Usnesení výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 461/1. Pan poslanec Pavel Kováčik tu není a je zastoupen zpravodajem panem poslancem Dědičem. Prosím.

Poslanec František Dědič: Ještě jednou dobrý večer, dámy a pánové, vážená paní předsedkyně. Dovolte, abych vás seznámil se 69. usnesením zemědělského výboru ze 17. schůze dne 8. září 2011 ke Zprávě o stavu zemědělství České republiky za rok 2010, sněmovní tisk 461.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po úvodním slově Karla Turečka, náměstka ministra zemědělství, a zpravodajské zprávě poslance Pavla Kováčika a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Zprávu o stavu zemědělství České republiky za rok 2010 vzít na vědomí. Dále pak pověřil standardně předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny, a zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal tuto zprávu o výsledcích projednávání.

Tímto jsem pana zpravodaje Pavla Kováčika zastoupil. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan zpravodaj František Dědič. Zahajují všeobecnou rozpravu, nemám do ní žádnou přihlášku. Hlásí se, prosím, někdo? Nehlásí se nikdo. Končím tedy všeobecnou rozpravu. Můžeme zahájit rozpravu podrobnou. Prosím o přihlášky do podrobné rozpravy. Pan kolega Dědič.

Poslanec František Dědič: Takže já už jenom odkážu zase na usnesení, které jsem zde před chvílíkou přečetl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Je další přihláška do podrobné rozpravy? Není-li, končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které bylo předneseno.

Zahajují hlasování číslo 113. Táže se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 113. Přítomno 92, pro 79, proti 4. Konstatuji tedy, že návrh usnesení byl přijat. Usnesení jsme schválili.

Tím končím projednávání bodu 107. Zahajují projednávání bodu

108.
Výroční zpráva o činnosti
Pozemkového fondu České republiky za rok 2010
a Roční účetní závěrka
Pozemkového fondu České republiky za rok 2010
/sněmovní tisk 462/

O úvodní slovo požádám pana ministra Jaromíra Drábka.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně a kolegové, tato výroční zpráva je předkládána na základě zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu.

Dovolte mi, abych jenom stručně zrekapituloval, že příjmy Pozemkového fondu v minulém roce činily 2,140 mld. Kč a výdaje 3,346 mld. Kč. K poslednímu dni loňského roku spravoval Pozemkový fond zemědělskou půdu o celkové výměře 239 tisíc hektarů. Nároky oprávněných osob byly v roce 2010 vypořádány v celkovém objemu 172 mil. Kč. Ke konci roku 2010 evidoval Pozemkový fond pohledávky ve jmenovité hodnotě 17,8 mld. Kč. Z celkového objemu tvořily pohledávky před lhůtou splatnosti přibližně 97 %.

Tolik velmi stručný souhrn toho, co obsahuje výroční zpráva, která samozřejmě obsahuje řadu dalších podrobných údajů. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodaje výboru, pana poslance Františka Dědiče, který zastoupí pana kolegu Jiřího Papeže. Jenom upozorním, že návrh projednal zemědělský výbor. Usnesení máme doručeno jako sněmovní tisk 462/1. Slovo má pan poslanec František Dědič.

Poslanec František Dědič: Do třetice všeho dobrého. Ještě jednou

dobrý večer, paní předsedkyně, kolegyně a kolegové. Seznámím vás se 68. usnesením zemědělského výboru ze 17. schůze konané dne 8. září 2011 k Výroční zprávě o činnosti Pozemkového fondu České republiky za rok 2010 a roční účetní závěrce Pozemkového fondu České republiky za rok 2010.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po úvodním slově Karla Turečka, náměstka ministra zemědělství, zpravodajské zprávě poslance Jiřího Papeže a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Výroční zprávu Pozemkového fondu České republiky za rok 2010 a roční účetní závěrku Pozemkového fondu České republiky za rok 2010 schválit. Dále pak následují pověření.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Dědičovi. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Prosím o vaše přihlášky do této rozpravy. Nehlásí se nikdo. Končím všeobecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má pan poslanec František Dědič.

Poslanec František Dědič: I zde se potřetí přihlásím k textu usnesení, který jsem zde citoval.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se někdo dále do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo, končím rozpravu podrobnou.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které zaznělo.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 114. Táže se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 114, přítomno 90, pro 79, proti 2. Usnesení bylo přijato. Tím končí projednávání bodu 108, sněmovního tisku 462.

Zahajuji projednávání bodu

109.

1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2011 /sněmovní tisk 419/

Tento materiál uvede ministr Martin Kocourek. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená

paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, za pana ministra Vondru mi dovoluji, abych vám předložil materiál 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2011, který byl schválen usnesením vlády číslo 430 ze dne 8. června 2011.

Vojenská cvičení plánovaná Ministerstvem obrany na období roku 2011 vycházejí ze závazků členství České republiky v NATO a Evropské unii. Účast jednotek a štábů Armády České republiky na plánovaných cvičeních je naplněním podstatných požadavků řídicích orgánů NATO a Evropské unie na dosažení nezbytné míry interoperability Armády České republiky se štáby Aliance a jednotkami dalších členských států NATO a EU při plnění společných úkolů. Ministerstvo obrany, operačně taktické stupně velení, svazky a útvary Armády České republiky doplňují k již plánovaným dalším pět cvičení v zahraničí a dvě cvičení na území České republiky, přičemž náklady na provedení cvičení budou vynaloženy ze stávajícího rozpočtu na tuto oblast přípravy a resort obrany nebude vyžadovat žádné navýšení rozpočtu schváleného na rok 2011. Cvičení v zahraničí uvedené pod pořadovým číslem 5 již bylo vládou České republiky schváleno a v tomto materiálu je pouze upřesněno.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych vás tímto požádal, abyste vzali uvedenou informaci a materiál 1. doplněk na vědomí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Sněmovní tisk projednal výbor pro obranu a bezpečnost. Usnesení výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 419/1. Nyní vystoupí v roli zpravodaje pan poslanec Jan Vidím, který zastoupí nepřítomného a omluveného pana poslance Antonína Sedu. Prosím, abyste nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, hezký podvečer. Výbor pro obranu a bezpečnost 8. září projednal předloženou materii a přijal usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně vzít na vědomí 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2011.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Prosím, abyste se přihlásili. Nikdo se nehlásí, končím všeobecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Jan Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. V podrobné rozpravě předkládám návrh usnesení, který jsem zmínil ve své zpravodajské zprávě, a odkazuji se na něj.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Další přihlášky do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo. Končím podrobnou rozpravu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 115 o návrhu usnesení, se kterým jsme byli seznámeni panem zpravodajem a bylo nám též předloženo písemně. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 115, přítomno 91, pro 73, proti 3. Konstatuji, že usnesení bylo schváleno. Tím končí projednávání bodu 10, sněmovního tisku 419.

Zahajuji projednávání bodu

110.

Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2010 /sněmovní tisk 424/

Tento materiál uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím, abyste se ujal slova, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Ano, opět děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jen zrekapituluji, že předmětná zpráva jedná o souhrnné a pravidelné informace o působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany ve všech zahraničních operacích, kterou vzala vláda na vědomí svým usnesením číslo 429 ze dne 8. června 2011.

Cílem tohoto materiálu je informovat vládu a Parlament o politických, vojenských a finančních aspektech působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v Afghánistánu, Kosovu, Bosně a Hercegovině, Velké Británii a na Sinajském poloostrově v roce 2010. Materiál též zahrnuje informace o vnitropolitické situaci v jednotlivých zemích, o operačních úkolech jednotlivých kontingentů a o čerpání finančních prostředků v jednotlivých operacích za sledované období.

Dovoluji si požádat Sněmovnu, aby tento materiál a tuto informaci projednala a případně vyjádřila podporu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře.

Sněmovní tisk projednal výbor pro obranu. Usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 424/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pana poslance Jana Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně, paní předsedkyně. Paní a pánové, výbor pro obranu a bezpečnost se předmětnou materií zabýval 8. září a přijal usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně vzít na vědomí Informaci o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2010.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Je do ní přihlášen pan poslanec Alexander Černý. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi jenom několik poznámek na toto téma. Materiál, tedy informace, přináší tradičně řadu údajů, čísel o nasazení našich vojáků v zahraničních misích v roce 2010, ale přesto mi tam něco málo chybí.

Dovolte mi ještě uvést, že po rozhodnutí Sněmovny projednávat vyslání našich vojáků do zahraničních misí na dva roky dopředu, jak jsme moudře rozhodli před necelým rokem, z čehož mají pochopitelně vojáci radost, protože konečně mohou trochu plánovat, to naprosto chápu, ale my nejsme vojáci! Jsme politici a měli bychom být obezřetnější při tak zásadních věcech, jako je válka. Je to v této souvislosti jedna z mála příležitostí, kdy je možnost se na půdě Sněmovny na toto velmi ožehavé téma vůbec bavit.

V průběhu roku 2010 se v souvislosti s transformací operace KFOR snižovala naše účast v Kosovu. Tím logicky vzrostl význam afghánské operace, která vždycky byla nejvýznamnější a také nejnebezpečnější operací, na které se Armáda ČR podílela. Dnes to pochopitelně platí mnohonásobně. V závěru roku 2010 bylo v operaci ISAF zapojeno přes 130 vojáků ze 48 zemí. Náš Parlament schválil vyslání 535 osob do operace ISAF, ale v Afghánistánu působí ještě více než 200 dalších vojáků Armády ČR, například na letišti v Kábulu, ale i na jiných základnách. S přibývajícím časem klesá počet těch, kteří snad ještě doufali, že situace v Afghánistánu má vojenské řešení. Je paradoxem, že právě v tomto období došlo k eskalaci vojenské přítomnosti. Ani násobné zvýšení počtu vojáků, kterak je z mnoha důvodů naprosto nereálné, by ale zásadní změnu nepřineslo. Naplnila se pouze obava, že více vojáků bude znamenat více cílů. V předkládané informaci se hovoří o rekordně vysokém počtu obětí z řad ISAF, který za celý rok přesáhl

číslo 700. Bohužel jsem mezi nimi i příslušníci Armády ČR. Informace už ale cudně mlčí o ztrátách na straně civilního obyvatelstva, které překročily řád několika tisíců, a nezmiňuje se o uprchlících, kterých je pochopitelně mnohonásobně více.

Zatímco vyhodnocení výdajů resortu obrany na jednotlivé operace je věnována jistá pozornost – proč také ne, když se podařilo alespoň něco málo ušetřit –, naprosto ale postrádám informaci o důsledcích války na zdraví a psychický stav našich vojáků. Jsou například známa čísla o počtu sebevražd příslušníků Armády Spojených států. Jen za jeden jediný měsíc, za červen loňského roku, si sáhlo na život 32 vojáků, kteří byli nasazeni v Afghánistánu. To je obrovské číslo, které nemá srovnání s žádným jiným konfliktem v minulosti. Psychologická, fyzická a intelektuální zátěž profesionálních vojáků se projevuje mnohdy až s odstupem času, dlouho po návratu z mise. Misemi v zahraničí prošlo už několik tisíc našich vojáků, těmi nejnáročnějšími v Afghánistánu dokonce opakovaně. Projednávaná informace se tomuto aspektu nevěnuje vůbec.

Postrádám rovněž odpověď na otázku, jak jsou naplňovány strategické cíle operace. V době 10. výročí teroristických útoků v New Yorku by stálo jistě za to, abychom se dozvěděli, jak se například podařilo vypořádat s Talibanem nebo kolik životů si už vyžádala strategie tzv. preventivních válek, a to jak na straně vojáků, tak na straně civilního obyvatelstva ve kterémkoliv koutě zeměkoule.

Tyto a mnohé další otázky, nebo lépe řečeno absence odpovědí na ně mě nutně vedou k tomu, že na výzvu pana předkladatele – projednat tuto informaci pochopitelně můžeme, ale podporu alespoň od členů našeho klubu rozhodně čekat nelze.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se prosím ještě někdo do všeobecné rozpravy? Nehlásí se nikdo. Končím tuto rozpravu, zahajuji rozpravu podrobnou. Pan kolega Vidím se hlásí.

Poslanec Jan Vidím: Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, v podrobné rozpravě předkládám návrh usnesení, který jsem přednesl ve své zpravodajské zprávě, a odkazují Sněmovnu na tuto zprávu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Hlásí se někdo dále do podrobné rozpravy? Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu a můžeme začít hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 116... Pardon, toto hlasování musím prohlásit za zmatečné, protože je zde žádost o to, abych vás odhlásila, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se opět zaregistrovali svými kartami.

Ještě zkusím zagongovat, jestli někdo není v předsálí a nepomohl by nám dostat se na kvorum 67. Nejde hlasovací zařízení? (Už ano!) Dámy a pánové, přerušuji tedy tento bod po skončené podrobné zprávě... (Námítky, že se na displeji zrovna objevilo potřebných 67 přihlášených.) Takže ještě je šance, že bychom tedy tento bod dokončili. Nepřerušuji jej tedy, protože kvorum je takové, které nám to umožňuje.

Zahajuji hlasování číslo 117. Táži se, kdo je pro návrh usnesení, se kterým jsme byli seznámeni. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 117, přítomno 87, pro 62, proti 22. Návrh usnesení byl schválen.

Dámy a pánové, zahájím ještě jeden bod

**111.
Zpráva o vývoji malého a středního podnikání
a jeho podpoře v roce 2010
/sněmovní tisk 420/**

Tento materiál uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím, pane ministře, o slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, předkládaná zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2010 byla zpracována na základě zákona o podpoře malého a středního podnikání. Zpráva charakterizuje na základě údajů Českého statistického úřadu vývoj vybraných makroekonomických ukazatelů, kupříkladu podíl na zaměstnanosti či zahraničním obchodě, týkajících se malých a středních podniků v roce 2010 ve srovnání s předchozím obdobím.

V prosinci 2010 v ČR vykonávalo podnikatelskou činnost celkem 1 021 280 právnických a fyzických osob, z toho bylo 1 019 595 malých a středních podniků, tj. 99,84 %. Zpráva zároveň obsahuje souhrnné informace o finančních podporách poskytnutých malým a středním podnikům ze strukturálních fondů EU a státního rozpočtu v roce 2010. Zbytek údajů si můžete přečíst v publikaci, kterou Ministerstvo průmyslu a obchodu při této příležitosti vydalo.

Dne 8. září 2011 projednal a vzal na vědomí zprávu o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2010 hospodářský výbor Poslanecké sněmovny a o totéž si dovoluji požádat já Poslaneckou sněmovnu. Děkuji.

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
23. září 2011 v 11.00 hodin
Přítomno: 159 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Sněmovní tisk projednal hospodářský výbor. Usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 420/1. Prosím o slovo zpravodaje výboru pana poslance Jaroslava Plachého.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na své schůzi konané dne 8. září 2011 po vyslechnutí výkladu náměstka ministra průmyslu a obchodu Jiřího Jirky, zpravodajské zprávy poslance Jaroslava Plachého a po obecné a podrobné rozpravě, doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Zprávu o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2010.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Ptám se na vaše přihlášky do ní. Nehlásí se nikdo, končím tuto rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Plachý má slovo.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážená paní předsedkyně, návrh usnesení zní: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Zprávu o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2010.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím o další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná. Končím podrobnou rozpravu.

Zahajuji hlasování číslo 118. Ptám se, kdo je pro návrh usnesení, které jsme právě slyšeli. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 118, přítomno 88, pro 78, proti 2. Konstatuji, že usnesení bylo schváleno.

Dámy a pánové, to byl poslední bod našeho dnešního jednání. Chtěla bych vám ještě oznámit, že naše schůze bude pokračovat zítra, tzn. v pátek 23. září, v 11 hodin dopoledne. Je to na základě žádosti poslaneckého klubu ČSSD a na základě dohody všech ostatních poslaneckých klubů.

Příjemný večer. Tolik pro dnešek vše.

(Jednání skončilo v 18.42 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 23. schůze Poslanecké sněmovny, vítám vás. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Prosím, abyste mi též oznámili, kdo bude mít kartu náhradní.

Nejprve omluvy z dnešní schůze. Omlouvají se z poslanců: Vojtěch Adam pracovní důvody, Michal Babák zdravotní důvody, Jan Bauer pracovní důvody, Zuzka Bebarová-Rujbrová zdravotní důvody, Robin Böhnisch, Jan Florián zahraniční cesta, taktéž Jaroslav Foldyna, Martin Gregora osobní důvody, Michal Hašek zdravotní důvody, Petr Jalowiczor též, Václav Klučka také, Rom Kostřica pracovní důvody, také Josef Novotný mladší, Miroslav Opálka zdravotní důvody, Jiří Papež také, Antonín Sedla zahraniční cesta, Josef Smýkal od 11 hodin zdravotní důvody, Igor Svoják od 10 hodin bez udání důvodu, Jaroslav Škárka zdravotní důvody, také Milan Šťovíček, Roman Váňa od 11 hodin pracovní důvody, Radim Vysloužil zdravotní důvody.

Dámy a pánové, já vás žádám o klid, protože schůze začala. Prosím všechny o klid! Schůze začala a my musíme ty formální věci absolvovat. A prosím, aby stenografky měly šanci zaznamenat to, co musí zaznít na mikrofon. Žádám vás důrazně všechny! Posadte se do svých lavic a věnujte pozornost začátku schůze.

Z členů vlády se omlouvají: Josef Dobeš pracovní důvody, taktéž Pavel Dobeš, Tomáš Chalupa zahraniční cesta, Miroslav Kalousek také, Jan Kubice pracovní důvody, Karolína Peake také, Karel Schwarzenberg zahraniční cesta, Alexandr Vondra zahraniční cesta. Tolik byly omluvy z dnešního jednání.

Dále pan kolega Urban má něco. Ještě nejsme u programu, moment.

Dnešní jednání zahájíme na základě domluvy z dnešního ranního grémia pevně zařazenými body 13, 87, 88, 100, dále budeme pokračovat body ve třetích čteních 101, 86, 94, 96, 99, 85, 97, 78, 81, 83, 91, 92 a 93. Body z bloku třetích čtení bychom neprojednávali podle schváleného pořadu schůze, i na tom se domluvilo dnešní grémium, pokud proti tomuto postupu nebude námitka, ale v tomto pořadí: nejprve zákony bez pozměňovacích návrhů, poté zákony, u kterých byla splněna zákonná lhůta již ve čtvrtek, a potom dál v časové posloupnosti tak, jak byly splněny lhůty. (Trvalý hluk v sále.)

Dále jsme se dnes na grémiu dohodli, že dnes bychom jednali do 15 hodin, dnešní jednání tedy do 15 hodin, a v této schůzi budeme pokračovat v úterý 27. září, a to od 10 hodin dopoledne.

Prosím, opakuji: V úterý 27. září schůze pokračuje v 10 hodin dopoledne, a proto budeme muset teď ještě absolvovat dva návrhy, budeme muset odhlasovat. Nejprve že podle § 95a jednacího řádu o vyčlenění jiných hodin pro projednávání zákonů ve třetím čtení, tedy dnes, v pátek, i po 14. hodině, jestliže jsme si řekli, že tu budeme do 15 hodin, musíme odhlasovat, že třetí čtení mohou probíhat i po 14. hodině.

O tomto prvním procedurálním návrhu zahájím hlasování za malý okamžik. Prosím vás o chvilku trpělivosti.

Zahajuji hlasování číslo 119. Táži se, kdo souhlasí s tím, abychom dnes i po 14. hodině mohli pokračovat v projednávání zákonů ve třetím čtení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 119, přítomno 132, pro 112, proti 8, tento návrh jsme schválili.

Dále budeme hlasovat o tom, abychom mohli též v úterý hlasovat o zákonech ve třetích čteních. Budeme tedy muset podrobit tento návrh hlasování.

Pan poslanec Mencl má náhradní kartu číslo 20.

Hlasujeme tedy o tom, že podle § 54 odst. 4 zařazujeme návrhy zákona na jiné jednacích dny a podle § 95a jednacího řádu o vyčlenění jiných hodin pro jejich projednávání. To je 10. hodina v úterý.

Zahajuji hlasování číslo 120. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 120, přítomno 136, pro 104, proti 12, tento návrh jsme schválili.

Přišla mi ještě omluva od pana předsedy vlády Petra Nečase, který omlouvá svou neúčast dnes v době od 10 hodin z důvodu pracovního jednání.

Za chvíli dám slovo těm, kteří se chtějí přihlásit ještě k pořadu dnešní schůze. Jenom, dámy a pánové, organizačně. Protože budou probíhat třetí čtení, je potřeba, aby byli připraveni zpravodajové. Já si teď dovoluji bez titulů a bez křestních jmen přečíst zpravodaje, kteří mají počítat s tím, že v následující hodině, dvou, třech tady budou muset být přítomni, neboť přijde jejich bod na řadu. Milan Urban, Josef Novotný starší, František Dědič, Soňa Marková, Marek Šnajdr, Jaroslav Krákora, Ivana Weberová, Jana Suchá, Marek Benda, Pavel Staněk, Marie Nedvědová, Bořivoj Šarapatka, Robin Böhnisch, Jan Husák, Miroslav Petráň, Josef Šenfeld, Jiří Papež, Vladislav Vilímc, Dana Váhalová, Roman Sklenák, Václav Votava, Pavel Suchánek, Ivana Levá, Jeroným Tejc, Jitka Chalánková.

Nyní prosím, k pořadu schůze pan kolega Milan Urban.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych navrhl z programu této schůze vyřadit bod 90, to je třetí čtení tisku o podporovaných zdrojích, vládní návrh zákona o podporovaných zdrojích energie atd. Dnes budeme projednávat za chvíli druhé čtení. Je evidentní, že k tomuto zákonu bylo a ještě pravděpodobně bude předloženo mnoho pozměňovacích návrhů, tedy i na základě vyjádření předkladatele pana ministra navrhuji dnes, abychom třetí čtení projednávali na říjnové schůzi, tedy vyřadili bod 90, třetí čtení tohoto návrhu, z této schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pan kolega Husák, prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, členové vlády, kolegyně, kolegové, já bych požádal o pevné zařazení z bloku třetích čtení bod 89, sněmovní tisk 347, a to jako pevně zařazený první bod úterního programu příští týden. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se někdo dále k pořadu schůze? Ještě upřesnění. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Po upřesnění pana ministra vzhledem k jeho programu jako první pevně zařazený bod po polední pauze.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nehlásí-li se nikdo dále k pořadu schůze, budeme hlasovat o návrzích dvou.

Nejprve pan kolega Urban navrhuje vyřazení sněmovního tisku 369 ve třetím čtení, je to bod 90.

Zahajuji hlasování číslo 121. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na vyřazení z pořadu schůze. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 121, přítomno 139, pro 109, proti nikdo, tento návrh byl přijat.

Pan kolega Husák navrhuje zařazení bodu 89, sněmovní tisk 347 ve třetím čtení na úterý jako první bod o polední přestávce.

Pan kolega Koniček. Prosím.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážená paní předsedající, já se domnívám, že takové hlasování není možné. Protože my jsme přijali v červenci 2010 usnesení, kterým jsme přijali usnesení z minulého volebního období, a v usnesení č. 755 z 23. schůze z 25. listopadu 2003 Poslanecká

sněmovna stanovila, že po schválení pořadu schůze lze navrhnout přeřazení jednotlivých bodů, nikoliv však určovat pevné datum jejich projednání. Je fakt, že v bodu 4 je napsáno, že ve zvlášť odůvodněných případech se může Poslanecká sněmovna výjimečně usnést jinak. Bohužel, pan poslanec neuvedl žádné důvody, takže nemáme o čem hlasovat, protože napřed musí být hlasování o těch důvodech a potom o zařazení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, rozumím tomu. Přestože praxe zažitá ve Sněmovně byla mnohdy jiná a na všech schůzích jinak, teď je tady tento váš požadavek, proto se s ním Sněmovna vyrovná tak, že nejprve bude hlasovat o tom, zda cítí, že jsou zde závažné důvody. Pokud rozhodne, že ano, budeme hlasovat o tom pevném zařazení, pokud řekne že ne, o tomto zařazení hlasovat nebudeme.

Zahajuji hlasování číslo 122. Táhá se, kdo souhlasí s tím, že jsou zde dobré důvody k tomu, závažné důvody k tomu, aby mohl být bod 89 zařazen na úterý jako první bod po polední přestávce. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 122, přítomno 146, pro 84, proti 33. Důvody byly shledány důvodnými.

Nyní zahajuji hlasování číslo 123 a táhží se kdo souhlasí se zařazením bodu 89 ve třetím čtení, sněmovní tisk 347, na úterý jako první bod po polední pauze. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 123, přítomno 146, pro 82, proti 21. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vyrovnali s návrhy pořadu schůze. Pan kolega Tejc. Pan kolega Huml se nehlásí? (Ne.) Pan kolega Jaromír Tejc, prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já musím říci, že v této Sněmovně jsme si zvykli na ledacos. Nicméně teď to předchodzí hlasování, kterým jsme rozhodovali o tom, že jsou zde vážné důvody pro přeřazení tohoto bodu, je skutečně velmi zvláštní, protože tady žádné zdůvodnění a žádné důvody nezazněly. Já chápu, že Sněmovna je suverén a může rozhodnout o čemkoliv, ale z logiky věci skutečně mám pocit, že to hlasování bylo velmi zvláštní, protože jsme hlasovali o tom, že jsou zde vážné důvody, aniž by tady jakékoliv odůvodnění, a to, že by ty důvody zazněly, nebylo.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Budeme se věnovat schválenému pořadu schůze. (Na levé straně sálu projevy nespokojenosti.)

Zahajuji projednávání bodu číslo

13.

Vládní návrh zákona o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 369/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl jenom zrekapitulovat, že předkládaná právní úprava implementuje –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid v jednacím sále!

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Implementuje směrnici Evropského parlamentu a Rady o využívání a podpoře energie z obnovitelných zdrojů. Cílem návrhu je kromě nutné harmonizace s evropskou legislativou –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře. Dámy a pánové, já vás chci všechny požádat, abyste, pokud máte cokoli k projednávání, přenesli tyto hovory mimo jednacím sál. Tady může mluvit pouze ten, jemuž bylo uděleno slovo. (Předsedající vyčkává.)

Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Takže ještě zopakuj, že cílem tohoto návrhu zákona je kromě nutné harmonizace s evropskou legislativou také dosažení optimalizace k podpoře obnovitelných zdrojů energie v budoucích obdobích, která povede především ke snížení nákladů na podporu výroby energie z obnovitelných zdrojů a snížení nákladů na provozování elektrizační soustavy v důsledku nárůstu podílu obnovitelných zdrojů v této soustavě, a to za podmínky splnění závazného požadavku využití obnovitelných zdrojů energie pro Českou republiku daného příslušnou směrnicí pro rok 2020.

Nový zákon soustřeďuje do jednoho právního předpisu podporu pro obnovitelné zdroje, druhotné zdroje a vysokoúčinnou kombinovanou

výrobu elektřiny a tepla. Z toho také vychází celkový návrh názvu tohoto zákona – o podporovaných zdrojích energie. V této souvislosti novelizuje energetický zákon, a proto se z něj též vypouští podpora elektřiny z druhotných zdrojů a z vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla. Podpora elektřiny vyrobené ze zmíněných zdrojů je stanovena jako provozní podpora a bude poskytována podle současně zavedeného systému, a to formou buď pevně stanovených výkupních cen, nebo tzv. zelených bonusů. Podpora však bude podmíněna splněním řady podmínek, které povedou k energeticky i ekonomicky efektivnímu využívání těchto zdrojů. V navrženém zákoně je také stanovena podpora výroby tepla z obnovitelných zdrojů a druhotných zdrojů, a to formou investiční podpory vázané na splnění obdobných podmínek pro efektivní využívání energetických zdrojů jako u podpory elektřiny.

Součástí návrhu jsou také části novel stávajícího zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, které byly schváleny v listopadu a prosinci loňského roku. Konkrétně se přejímají ustanovení zabývající se financováním podpory a poskytováním dotace spojené s podporou využívání obnovitelných zdrojů, druhotných zdrojů a vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla. V návrhu zákona je též uvedena část týkající se tvorby a aktualizace Národního akčního plánu České republiky pro obnovitelné zdroje energie, který vláda schválila v srpnu loňského roku, a především potom ustanovení, která využívají tento plán k regulaci podpory obnovitelných zdrojů energie.

Součástí předloženého zákona je též novela zákona o hospodaření s energií, která stanovuje určitá pravidla pro využívání energie z obnovitelných zdrojů v budovách, a novela zákona o odpadech, která zajišťuje budoucí nakládání s odpadními solárními panely ze solárních elektráren, a to včetně vytvoření dostatečného objemu finančních prostředků na likvidaci nebezpečného odpadu z těchto panelů po skončení doby jejich životnosti nebo ukončení provozu solární elektrárny.

Uvedený návrh zákona doporučuji projednávat ve znění komplexního pozměňovacího návrhu schváleného hospodářským výborem Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Kocourkovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru, výboru pro životní prostředí a výboru zemědělskému. Usnesení výborů byla rozdána jako sněmovní tisk 369/1 až 5. Prosím nyní o slovo zpravodaje hospodářského výboru poslance Milana Urbana. Pane kolego, prosím.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, kolegyně kolegové, protože se nacházíme ve druhém čtení, nebudu se zabývat věcnými detaily této novely. Dovolte tedy, abych se spíše věnoval projednávání proceduře.

Tak jak bylo řečeno panem ministrem, tuto novelu zákona, nebo tento zákon projednal hospodářský výbor jako gesční výbor, kterému byla přikázána tato norma, ale také výbor zemědělský a výbor pro životní prostředí.

Hospodářský výbor projednal tento návrh a přijal komplexní pozměňovací návrh k této normě. Já bych na konci obecné rozpravy tohoto zákona ve druhém čtení navrhl hlasování o tom, že pro další projednávání bude automaticky platit, pokud Sněmovna samozřejmě toto odsouhlasí, že základem pro další projednávání tohoto bodu bude vládní návrh ve znění komplexního pozměňovacího návrhu hospodářského výboru. Pokud bude tento můj návrh přijat, pak – to chci zdůraznit – platí, že všechny pozměňovací návrhy budou muset být podávány k tomuto návrhu, tedy k tomuto komplexnímu pozměňovacímu návrhu hospodářského výboru, který se stane základem dalšího projednávání. Pokud by tomu tak nebylo, budou tyto návrhy nehlasovatelné. Proto to zdůrazňuji, abychom se nedostali zbytečně do nějakých procedurálních komplikací.

Myslím, že je dobré, když jsme se rozhodli na této schůzi Poslanecké sněmovny projednat pouze druhé čtení, kde, jak bylo řečeno, je zde předložen komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru, budou zde předloženy jistě závěry výboru pro životní prostředí a výboru zemědělského a nepochybně na plénu padnou další pozměňovací návrhy. Tím, že třetí čtení bude na říjnové schůzi, bude čas skutečně velmi odpovědně a precizně posoudit všechny pozměňovací návrhy tak, abychom na té říjnové schůzi mohli s plnou odpovědností o pozměňovacích návrzích a zákonu jako celku odpovědně hlasovat.

Abych to shrnul: hospodářský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně projednat a schválit sněmovní tisk 369 ve znění schváleného komplexního pozměňovacího návrhu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tuto zprávu. Prosím, další zpravodaj – nejprve zpravodaj výboru pro životní prostředí pan poslanec Josef Novotný starší.

Poslanec Josef Novotný st.: Dobré odpoledne, paní předsedkyně, vládo, kolegové, přednesl bych usnesení č. 38 výboru pro životní prostředí, které bylo přijato drtivou většinou a v 56 bodech ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu hospodářského výboru se snaží řešit některé věci, které tento komplexní návrh ještě neřešil. Jsou to v kostce záležitosti pod-

pory tepla, zejména toho vysoce účinného, které podporováno nebylo, jsou o některé věci týkající se autorizace, záležitosti týkající se ostrovních provozů a dalších úprav.

Nepůjdu také jako zpravodaj garančního výboru do detailů. Chtěl bych se krátce zmínit jenom o rámci projednávání tohoto zákona. Chci říci, že ta záležitost nespěchá, protože v současné době nám nehrozí žádný boom z obnovitelných zdrojů, který by způsobil nějaké problémy, jak se to stalo v minulosti. Čili bude snad získán čas, který by na doprojednání tohoto zákona v Poslanecké sněmovně zarámoval trochu tu normu do důstojnějšího rámce.

Co mi ale vadí je, že v podstatě dokončujeme tím jakousi vlnu, smršť zákonů, na jejímž konci teprve bude energetická koncepce státu. Jsem docela zničen z toho jako energetik, když jeden den oznámí firma Siemens, že končí s jadernou energetikou, s výrobou, propustí desítky tisíc lidí, kteří se tomuto oboru věnují, protože ho už nepovažuje za perspektivní, a druhý den oznámí podobná firma, polostátní ČEZ, že naopak končí s obnovitelnými zdroji. Čili to jsou věci, které rámec tohoto zákona docela posouvají někam jinam.

Zákon uzákoňuje národní akční plán –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte, zpravodajská zpráva, pokud chcete nějaký komentář, přihlaste se do rozpravy.

Poslanec Josef Novotný st.: Spojil jsem teď s tím komentář, nebo své vystoupení, které potom už říkat nemusím.

Chtěl jsem na závěr říci, že podporuji ten způsob projednávání, proceduru, kterou zde navrhl kolega Urban, že bychom se vyjadřovali k tomu komplexnímu pozměňovacímu návrhu, aby všechny návrhy, které jsou teď vámi předkládány, byly hlasovatelné. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím o slovo pana poslance Františka Dědiče, je zpravodajem výboru zemědělského.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil se 74. usnesením zemědělského výboru z 18. schůze, která se konala 20. září t. r., k vládnímu návrhu na vydání zákona o podporovaných zdrojích energie a změně některých dalších zákonů.

Zemědělský výbor po úvodním slově Romana Potužáka, ředitele odboru elektroenergetiky Ministerstva průmyslu a obchodu, zpravodajské zprávě poslance Dědiče a po rozpravě doporučil Poslanecké sněmovně

vládní návrh na vydání zákona o podporovaných zdrojích energie schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, které máte ve sněmovním tisku, který vám byl rozdán.

Jinak samozřejmě z hlediska procedury souhlasím s tím, že se bude projednávat podle komplexního pozměňovacího návrhu hospodářského výboru, protože i ty naše pozměňovací návrhy, které v tom tisku jsou, už k tomu komplexnímu pozměňovacímu návrhu směřují. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Je do ní přihlášen... S faktickou poznámkou, o které nevím, na co bude reagovat, protože rozprava začíná, se přihlásil pan kolega Václav Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, moc se omlouvám, že vstupuji do tohoto jednání. Pouze jsem chtěl pro steno sdělit, že v hlasování č. 122 mám ve výsledku ano, ale moje vůle byla hlasovat ne. Takže jen pro steno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Nyní dostane slovo v obecné rozpravě pan poslanec Šarapatka. Prosím, pane kolego.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, navázal bych na zpravodaje výboru pro životní prostředí, který přednesl stanovisko tohoto výboru, kde je asi 50 změn, které výbor přijal. Jedna změna, kterou doporučujeme k přijetí, je přílepek k tomuto zákonu, který se týká vynětí ze zemědělského půdního fondu, protože to podle nás do tohoto zákona nepatří a je to i z odborného hlediska dost nekonceptně zpracováno. Probírali jsme to i na poslaneckém klubu TOP 09 a je to stanovisko klubu TOP 09 a Starostové.

Problém ochrany zemědělského půdního fondu a poplatku za vynětí je samozřejmě vážný a musí se řešit. Na druhé straně víme, že v současné době Ministerstvo životního prostředí připravilo zákon na ochranu zemědělského půdního fondu, který je v meziresortním připomínkovém řízení, nebo těsně po něm, takže je předpoklad, že se celá tato problematika v dohledné době dořeší, a to koncepčně, i s provázaností na další aktivity, které probíhají v krajině, stavební atd.

Tolik moje poznámka k tomu přílepku k zákonu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šarapatkovi. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Josef Novotný starší. Prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážení kolegové, ještě jednou. Dokončil bych obecné hodnocení jako poslanec.

Tím, že se národní akční plán stává zákonem, tak tento dokument, který, jak jsme na projednávání proceduře slyšeli několikrát, je jakýmsi konsenzem v obnovitelných zdrojích. Tento národní akční plán, který se mimo jiné už v této chvíli neplní, se stává zákonnou normou a každé dva roky může vláda ten zákon měnit jenom vlastně usnesením. Čili je potřeba se právě, jak jsem říkal před chvílí, nad těmi trendy zamyslet.

Obávám se, že Česká republika jde úplně opačným směrem, než jde svět. V obnovitelných zdrojích je nucena slíbeným rámcem těch 13 % v roce 2020 tuto normu se skřípěním zubů splnit. Nicméně diskuse o tom, co je správně, zvláště když vidíme, co se děje kolem ČEZu, jak se tam ukazují různá propojení tohoto polostátního gigantu na soukromé firmy, jak se ukazuje, že ČEZ si dělá svoji politiku, a dokonce tady hrozí nějakým nárůstem jaderné energie v řádech, které se vůbec neslučují s tím, co máme. Já jsem totiž nikde zatím nezaznamenal, co budeme dělat a kdo zaplatí zhruba 100 miliard korun, které jsou v současné době ve starých zátěžích spojených s jádrem.

Jsou to staré zátěže, u nás v oblasti Dolní Rožínky zhruba 15 mld., pak je to ve Stráži pod Ralskem 50 až 70 mld., když jsme za minulá desetiletí zaneřádili dno křídového moře, a kyseliny prosáknou až do Prahy. To nikdo neřeší, to nejsou ekologické dluhy, obsažené někde v tom balíčku, který se teď nazývá ekozakázka. To je navíc někde 100 mld. dluhu státu, čili je to veřejný dluh spojený s jadernou energetikou, který zatím odsouváme, neřešíme, ani nepojmenováváme. Měli bychom se zamyslet nad tím, kde – když ČEZ nemá peníze na dostavbu Temelína – vezme peníze na tyto staré zátěže.

Pokud řekneme, že jdeme od obnovitelných zdrojů směrem k jádru, tak stát, což jsme my, musí říci: dáváme garance za ČEZ a zavážeme veřejné rozpočty na desítky na stovky miliard korun těchto investic. Tato diskuse se ani nerozvinula, protože energetická koncepce není, nicméně bude se dělat až podle tohoto zákona, který tady teď leží před vámi.

Minulý čtvrtek jsme zde absolvovali seminář, který pořádaly společnosti pro obnovitelné zdroje. Měly tady pana Fella, který tam přednášel, je to poslanec Bundestagu, a přišla tam i celá delegace poslanců Bundestagu. Na tom semináři bylo více německých než českých poslanců, což je také velmi podivné. Chci říci, že z diskuse vyplynulo, a z diskusí, které jsme s těmito lidmi vedli ještě dále, že v Německu obnovitelné zdroje a jejich propagování, užívání, instalace, jsou čest, protože Němci se rozhodli, že půjdou touto cestou.

U nás politikou státu, a já bych chtěl vědět, čí politikou, jestli Poslanecké sněmovny, ČEZu, nebo úředníků MPO, se obnovitelné zdroje a jejich pro-

vozovatelé stali lovnou zvěří, ničemy, kteří těmito zdroji vysávají kapsy svých spoluobčanů. Kdo je zodpovědný za to, že v minulých letech Poslanecká sněmovna a vláda nereagovaly aspoň v rámci těch plus minus pět procent, kterými mohla snižovat cenu? To se někomu hodilo.

V současné době jsme my nuceni tuto chybu napravit způsobem, který není úplně čistý. Není čistý v tom – já jsem oslovil dvě ministerstva, jednak MPO, o tom budu mluvit později, jednak MMR, ale hlavně Ministerstvo financí, které již má pro účely případných arbitráží vytvořený tým. Ten dopis jsem dostal teprve včera, takže jsem ho nemohl prezentovat ve výborech, nicméně tým odborníků a právníků, kteří se připravují na arbitráže, připouští určitou retroaktivitu tohoto zákona v části likvidace odpadů fotovoltaických panelů a těchto dalších věcí. Přejde to ve třetím roce, kdy bude platit srážková daň, čili dojde opět k velké zátěži podnikatelů, kterým současně klesá výkonnost panelů, současně jim trvá srážková daň, úvěry a všechny věci spojené s tou investicí, a my jim zavedeme nikoliv po tříleté lhůtě, ale ten třetí rok povinnost platit do fondu recyklace panelů. Obavy jsou na místě.

Vážné připomínky byly ve výboru a musím říci, že se tím výbor zabýval skutečně důkladně, několikrát tento bod přerušil. Byl v časovém presu. Jsem strašně rád, že ministr Kocourek slíbil, že se přes trošku zvolní tím, že budeme teď mít zhruba tři týdny nebo měsíc do další schůze, kdy si ty věci vyříkáme, že se diskuse otevře. V pátek večer odešly z výboru životního prostředí pozměňovací návrhy na MPO a MPO je zapracovalo přes víkend a vypořádalo je do pondělního rána. To je sice úctyhodný výkon, nicméně diskuse tam žádná nebyla, protože na tom dělali někteří pracovníci skutečně v sobotu a v neděli, a v pondělí už nebyl čas, v úterý byl výbor. Byl přerušen a pokračoval ve středu. To je skutečně špatná práce.

To jsme napravili, výbor to doprojednal a teď nám byl čas dán. Před chvílí jsme si to odhlasovali.

K biomase. Biomasa splní úkol, masivně se od 8 % dostaneme na 13 % s pomocí biomasy, ale pomocí tunelů. Já jsem zde o tom už mluvil několikrát. Tunel spočívá v tom, že jsou uzavřeny smlouvy s Lesy České republiky bez výběrového řízení na odběr dřevní štěpky. Není vůbec připraveno cílené pěstování dřevní štěpky, nejsou k tomu vytvořeny podmínky, takže v podstatě zbyvá jen směsné spalování, byť v roce 2015 se směsné spalování zakáže. Nazveme to čisté spalování, kdy se na vstupu uhelné elektrárny s účinností 30 % dá drtič na jemné mletí, a je to čisté spalování. Ale prosím vás, účinnost je pouze 30%, takže z hlediska životního prostředí dojde k velice nepěknému splnění cíle s pomocí těchto vazeb.

To, co by mělo následovat a čím bychom se měli zabývat, je

nezaměstnanost. Teď třeba v souvislosti se šluknovským problémem právě regionální energetika, cílené pěstování biomasy, sklizeň, vznik pracovních míst, nezávislost, která vznikne tím, že se regionální pracovníci budou věnovat celému procesu, od pěstebního až do koncovky spalování v regionálních kotelnách, to je potřeba podpořit. O tom teď budou diskuse, které by měly velice minimální částkou, kterou bychom na úkor elektřiny do těchto regionálních zdrojů mohli investovat, nezhorsí nám celkové poměry, ale daleko lépe, zhruba s dvou- až trojnásobně lepší účinností splní tento cíl. To je věc, která je potřebná. Výbor pro životní prostředí by chtěl takto jednotně postupovat.

O tom přílepku tady mluvil kolega Šarapatka.

Co se v normě neřeší a nebyli jsme schopni, to je ten druhý dopis, který jsem poslal na Ministerstvo pro místní rozvoj, to jsou ochranná pásma, která jsou v zákoně bohužel anachronicky dána na 20 metrů, a všechny výroby, byť jsou sebenepatrnější, mají ze zákona dvacetimetrové pásmo. To je třeba nějakým způsobem vyřešit.

Já už budu končit. Vítám tu dohodu a příslib, že se touto normou budeme ještě podrobněji zabývat. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Před koncem obecné rozpravy chtěl vystoupit ještě pan poslanec Milan Urban. Prosím, pane kolego.

Poslanec Milan Urban: Velice děkuji, paní předsedkyně. Já jsem ve své zpravodajské zprávě navrhol, abychom na závěr obecné rozpravy hlasovali o tom, že komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru bude považován za základ dalšího projednávání v Poslanecké sněmovně, a tedy prosím, abychom o tom teď hlasovali.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře, děkuji. Já se ještě zeptám, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Pokud ne, tak obecnou rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu poslance Milana Urbana o tom, že za základ dalšího projednávání bereme komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru, k němuž se budou vztahovat též všechny pozměňovací návrhy.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 124. Táže se, kdo je pro tento postup. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 124, přítomno 151, pro 117, proti 1. Tento návrh jsme přijali.

Mohu tedy zahájit podrobnou rozpravu. Pan poslanec Milan Urban se hlásí, poté pan kolega Bureš, paní poslankyně Konečná.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně a kolegové, já bych se chtěl přihlásit ke třem pozměňovacím návrhům, které vám byly rozdány na stůl, a dovolil bych si zde přečíst ještě jeden, další, svůj čtvrtý pozměňovací návrh.

Pozměňovací návrh k tisku 369/3, k vládnímu návrhu na vydání zákona o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů ve formě komplexního pozměňovacího návrhu hospodářského výboru.

1. V části první v § 16 se slova od 1. ledna 2012 nahrazují slovy od 1. ledna 2013.

2. Část pátá zní: Část pátá – Změna zákona č. 402/2010 Sb. § 51. Zákon č. 402/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se mění takto:

1. V části I se § 7d zrušuje. 2. Část I se zrušuje.

Další odstavec: 3. V části sedmé v § 54a se za slova 15 až 24 vkládají slova § 51 bod 1.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Urbanovi. Prosím nyní pana poslance Jana Bureše.

Poslanec Jan Bureš: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já už jsem si myslel, že jsem byl tak pilný, jako pan předseda hospodářského výboru, ale zase mě trumfl. Já se chci přihlásit ke třem pozměňovacím návrhům, které byly rozdány na lavice.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím paní poslankyni Kateřinu Konečnou.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedkyně. I mně dovolte se přihlásit k mému pozměňovacímu návrhu, který je k návrhu výboru pro životní prostředí a byl vám rozdán na lavice. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Hlásí se, prosím, někdo dále do podrobné rozpravy? Prosím, pan poslanec Severa.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl rovněž

přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který vám byl rozdán na lavice, který se týká § 45 odst. 15. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Další přihlášku do podrobné rozpravy nemám, končím podrobnou rozpravu. Tím končím také druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona, projednávání bodu 13, sněmovního tisku 369 ve druhém čtení.

Další omluva, která mi byla doručena – pan poslanec Tomáš Úlehla se omlouvá dnes od 14 hodin.

Náhradní karty mají: paní poslankyně Kateřina Konečná č. 25, pan poslanec Šlégr č. 21.

Budeme pokračovat nyní dalším bodem. Je to

87.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb.,
o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek
na trh a o změně některých souvisejících zákonů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 324/ - třetí čtení**

Prosím ke stolku zpravodajů pana ministra zdravotnictví pana Leoše Hegera. (Nepřítomen v sále.) Též paní zpravodajku – paní poslankyni Soňu Markovou. Prosím o zprávu, co je s panem ministrem Hegerem. (Vchází do sálu.) Pana ministra zde máme, paní poslankyni Soňu Markovou také. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 324/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím a přistoupíme k hlasování o pozměňovacím návrhu. Prosím paní zpravodajku, aby přednesla pozměňovací návrh a vyjádřila se k němu. O totéž požádám potom pana ministra.

Poslankyně Soňa Marková: Přeji hezký den, vážená paní předsedkyně, vládo, kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych uvedla tento návrh zákona, nebo spíše provedla vás hlasováním. Nebude složité, protože nebyl podán žádný návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Máme tedy jeden pozměňovací návrh, který vyplývá z usnesení výboru pro zdravotnictví a týká se pouze posunutí účinnosti. Potom už by nás čekalo pouze závěrečné hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Myslím, že o této proceduře nemusíme nechat hlasovat. Pokud není námitka, budeme se jí řídit.

Přivolala jsem naše kolegy do jednacího sálu a budeme hlasovat o návrhu. Paní zpravodajka nám ho ještě jednou zopakuje.

Poslankyně Soňa Marková: Takže nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu obsaženém v usnesení výboru pro zdravotnictví ze 6. schůze tohoto výboru, týká se posunutí účinnosti.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o stanoviska. (Poslankyně Marková: Souhlas. Ministr zdravotnictví Heger: Souhlas za ministerstvo.)

Zahajuji hlasování číslo 125. Ptám se, kdo souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 125, přítomno 155, pro 143, proti nikdo. Návrh jsme přijali.

Budeme tedy hlasovat tedy o celém návrhu zákona. Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 324, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu."

Stanoviska prosím. (Ministr Heger: Souhlas. Poslankyně Marková: Také souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 126. Táže se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 126, přítomno 155, pro 151, proti jeden. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní zpravodajce, děkuji též panu ministrovi. Končím projednávání bodu 87, sněmovního tisku 324.

Zahajuji projednávání bodu 88. Je to

88.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 375/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zůstává pan ministr. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal též pan zpravodaj. Tím je pan poslanec Marek Šnajdr. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 375/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Ptám se, zda se někdo do této rozpravy hlásí. (Hlásí se ministr Heger.) Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Přistoupíme k hlasování o pozměňovacích – pan ministr se ještě hlásil do rozpravy ve třetím čtení, promiňte, já jsem neviděla.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Omlouvám se. Já jsem chtěl k tomu zákonu dodat, že vše bylo řečeno. A jenom k tomu pozměňovacímu návrhu, který tady leží, od paní poslankyně Emmerové, si dovoluji říci, že všechny body, které ona navrhuje vyškrtnout, se týkají částečného převodu některých aktivit v rámci profesního vzdělávání lékařů na univerzity, potažmo lékařské fakulty, a že tento trend byl navrhován v souladu s vládním prohlášením. Takže ministerstvo s tímto pozměňovacím návrhem nemůže souhlasit a pokládá ten trend přesunu na univerzity za progresivní záležitost v našem vzdělávání, přičemž postgraduální vzdělávání na Institutu vzdělávání lékařů zůstane zachováno zčásti zcela určitě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Ještě se zeptám, zda se někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím.

Prosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování.

Poslanec Marek Šnajdr: Ano, děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, k tomuto návrhu zákona evidujeme dva pozměňovací návrhy. První pod bodem A usnesení výboru pro zdravotnictví a následně pod bodem B pozměňující návrh paní poslankyně Emmerové. Budeme hlasovat nejprve pozměňovací návrh B paní poslankyně Emmerové, následně pozměňovací návrhy obsažené v usnesení výboru pro zdravot-

nictví pod bodem A. Vzhledem k tomu, že nebyl podán návrh na zamítnutí, pak následně celé znění zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Není námitka proti tomuto postupu? Nevidím žádnou. Budeme moci tedy zahájit hlasování. Prosím o první návrh a též o vaše stanoviska.

Poslanec Marek Šnajdr: Pozměňovací návrh B. Stanovisko záporné. (Ministr: Stanovisko záporné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 127. Táže se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 127 přítomno 156, pro 63, proti 85. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslanec Marek Šnajdr: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A. Stanovisko doporučující. (Ministr: Stanovisko doporučující.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 128. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 128 přítomno 156, pro 147, proti 2. Návrh byl přijat. Můžeme tedy pokračovat.

Poslanec Marek Šnajdr: A nyní budeme hlasovat o usnesení celého zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů, zákon o nelékařských zdravotnických povoláních, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 375, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Stanoviska prosím? (Zpravodaj: Stanovisko kladné. Ministr: Stanovisko kladné.)

Zahajují hlasování pořadové číslo 129. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 129 přítomno 156, pro 89, proti 15. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, panu zpravodaji. Projednali jsme bod 88, sněmovní tisk 375.

Zahajuji projednávání bodu

100.

Návrh poslanců Marka Šnajdra, Leoše Hegera, Jiřího Štětiny, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony /sněmovní tisk 262/ - třetí čtení

Pan poslanec Marek Šnajdr je tentokrát v roli navrhovatele. Zpravodajem výboru je pan poslanec Jaroslav Krákora. Obdrželi jste sněmovní tisk 262/3. Ten obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrh.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Pan poslanec David Rath se hlásí o slovo.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, stojíme před závěrečným hlasováním o návrhu na zrušení zákona, který do českého právního řádu přináší neziskovou nemocnici. Tento návrh navrhl pan poslanec Šnajdr, ale má podporu i ministra zdravotnictví.

Chtěl bych připomenout, že ve většině států západní Evropy je drtivá většina nemocnic právě zřízena a existuje na platformě neziskových organizací. Dvacet let se v naší zemi vede neustále debata o tom, že by bylo dobře do českého právního řádu vtělit právě existenci neziskové veřejné nemocnice.

Neustále se debatovalo o tom, jak to udělat, jakou to má mít formu, každý ministr zdravotnictví o tom hovořil, prakticky žádný se však nedostal do situace, kdy by předložil této Poslanecké sněmovně nějakou jasnou verzi. To se stalo zhruba asi tak před dnes už více než pěti lety, ale neiniciovalo to Ministerstvo zdravotnictví, ale skupina poslanců napříč politickým spektrem, tehdy to byli poslanci sociální demokracie, KSČM a poslanci tuším tehdy Unie svobody a někteří lidovci, kteří předložili tento návrh. Tento návrh byl pak následně zkoumán jak Legislativní radou vlády, tak tehdejším Ministerstvem zdravotnictví a byl na mnoha místech upraven podle zahraničních vzorů.

Cílem návrhu tedy bylo dostat do českého právního řádu něco, co je v zahraničí, ve světě zcela obvyklé, to znamená nemocnice jako veřejná nezisková organizace. Akcelerací toho, že to bylo po nějakých patnácti letech planých diskusí přijato tehdejší Poslaneckou sněmovnou napříč politickým spektrem, byl fakt, co se tehdy dělo především v krajích, ale i v některých městech, kdy tehdejší krajské reprezentace v čele s Občanskou demokratickou stranou se snažily privatizovat nemocnice, které předtím na ně převedl stát. Kraje to tehdy odůvodňovaly v podstatě jednoduše. Říkaly, že nemocnice – příspěvkové organizace hospodaří špatně. Pokud jim dáme jasného vlastníka, bude to lepší jak pro pacienty, tak pro zřizovatele, tedy v tomto případě kraje. My jsme tehdy namítali, že to znamená dost těžko napravitelný útok na existenci základní sítě nemocnic, protože opět dvacet let všichni hovoří o tom, že je dobře mít v České republice nějakou základní, páteřní síť nemocnic, ovšem od těchto planých diskusí, kde každý pokývá hlavou, že tomu tak je, že by měla existovat přece nějaká základní páteřní síť, tak nutno konstatovat, že víceméně dvacet let jen tato síť eroduje. To znamená prakticky my nejsme schopni žádnou novou nemocnici udělat ani na místech, kde by byla třeba potřeba, a v podstatě nemocnice jenom dvacet let zanikají.

My jsme tehdy říkali, že tento zákon bude zákonem i síťotvorným, proto měl přílohu, kde byly budoucí neziskové nemocnice vyjmenovány a byl určen klíč zhruba jedna veřejná nezisková nemocnice na jeden okres. Bohužel v té době už bylo jasné, že to půjde obtížně, protože řada těch důležitých nemocnic na okrese už dávno byla třeba v rukou krajů nebo měst a ty tehdy pod vedením pravice s tím měly úplně jiné záměry než převést tyto organizace na veřejnou neziskovou organizaci. Tehdejší záměry byly většinou privatizovat, a to buď privatizovat všechno, tedy majetek i činnost, anebo privatizovat alespoň činnost. Činnost například takto privatizoval u všech svých nemocnic například Olomoucký kraj, který je všechny pronajal do rukou jednoho vlastníka po dobu dvaceti let. Takto dlouhodobý pronájem nemocnice v podstatě se rovná privatizaci i majetku, protože za těch dvacet let už to nikdo nebude schopen převzít, protože si uvědomme, že mezitím soukromý vlastník tam vlastně všechno vnitřní vybavení kompletně obmění.

Jiné kraje, a v tomto asi řekněme nejbrutálnější a takový řekněme nejfanatičtější z pohledu pravice až ultrapravice, dá se říci, byl kraj Středočeský vedený koalici ODS a lidovců, kde v čele s hejtmanem Bendlem proběhl prodej prakticky všech nebo drtivé většiny nemocnic. Těch nemocnic měl kraj asi 15 a prodal jich 10. Čili drtivou většinu nemocnic prodal. To znamená, ve středních Čechách už najdeme okresy, kde neexistuje veřejná nemocnice, tedy nemocnice, která by jakýmkoli způsobem byla pod kontrolou veřejného sektoru. Namátkou je to třeba

okres Rakovník, okres Mělník, okres Beroun. Tyto okresy, které jsou často velmi lidnaté, tedy od té doby v podstatě nemají veřejné nemocnice.

Snaha tehdejších předkladatelů zákona byla právě zabránit této masivní privatizaci. K ní došlo až v podstatě po nástupu pravicové vlády v celé České republice a poté, co Ústavní soud zrušil u tohoto zákona dodatek, který stanovil seznam nemocnic, které se mají transformovat na veřejné neziskové organizace. To znamená, mylně se uvádí, že Ústavní soud vykuchal tento zákon. Nikoliv. On v podstatě do textu nezasahoval téměř vůbec, ale zrušil jedinou věc: přílohu, kde byl seznam zhruba nějakých 80, 90 nemocnic, které měly z tohoto zákona změnit právní formu existence, to znamená buď z příspěvkových organizací, nebo z obchodních společností na tuto ve světě obvyklou formu, tedy na veřejnou neziskovou organizaci.

Teprve poté, co Ústavní soud tuto část zrušil, a poté, co se ujala vlády v zemi Topolánkova vláda, Petr Bendl na úrovni středočeské vlády spustil asi v historii největší privatizaci majetku nemocnic, ke které kdy u nás došlo. Výsledkem bylo, že během krátké doby několika měsíců prodal majetky v řádu několika miliard za částky naprosto bagatelní. A dokonce nebylo prodáváno zájemci, který by nabídl nejvíc. Klasickým příkladem je prodej třeba sanatoria na Pleši – vřele doporučuji se tam podívat, krásný zámek s velkou zahradou, s mnoha bytovými domy. Tak tento onkologický stacionář, toto onkologické zařízení bylo prodáno a byli v podstatě dva vážní zájemci. Oba dva měli a dokladovali zkušenosti s provozováním zdravotnických zařízení. Jeden nabízel 50 mil., druhý nabízel 100 mil. korun.

Můžeme udělat takovou anketu mezi vámi, abychom si tipli, kterému z obou zájemců pan Petr Bendl a ODS prodala tento zámek se zdravotnickým zařízením. Kdo by to náhodou ještě nevěděl, tak samozřejmě to prodala těm, kteří nabídli nejméně. Přece je to logické! Takhle přeci v osobním životě postupuje každý politik z ODS, jak v soukromém, tak ve svém byznysu! Takže přeci všichni víme, že když ještě Petr Bendl vlastnil Carollinum s těmi luxusními hodinkami, tak zcela běžně, když tam někdo přišel a řekl: Chci si třeba koupit hodinky Breitling a máte tady cenu 100 tisíc, a přišel druhý, který řekl: Jsem ochoten za to těch 100 tisíc dát, tak Petr Bendl nelenil a prodal to třetímu za 50 tisíc. Přece víme, že jeho základním a všech řečneme politiků z ODS základním principem je konat dobro. A tudíž i za cenu vlastních ztrát prodávají jak ve svém soukromém byznysu, tak ve svém soukromém životě vše daleko laciněji, než mají možnost prodat a než na to mají zájemce. Přece běžně všichni víme, že politici z ODS třeba když prodávají byt nebo chatu a někdo jim nabídne milion, tak to obratem prodají jinému za půl milionu a mají radost, že

někomu udělali radost, a že byť mohli utržit dvakrát tolik, tak si užívají ten dobrý altruistický pocit, že někoho potěšili.

Samozřejmě, dámy a pánové, víme, že takto to není.

Čili samozřejmě Petr Bendl ve svém soukromém podnikání postupoval úplně jinak, stejně tak, jak postupuje prakticky každý mimo řečneme individuů, která jsou trochu dezorientována, protože každý samozřejmě se snaží svůj majetek prodat co možná nejlépe.

Tady samozřejmě platí i to, že neobstojí argument, že jeden či druhý zájemce byl lepší, v tomto případě byli oba v podstatě identičtí. Takže jen na Pleši připravili kraj o 50 miliónů zcela natvrdo, bezostyšně, takovýmto způsobem. Jak myslíte, že se to dá pojmenovat? Je to rozkrádání, je to podvod, je to lumpárna? Je to ale bohužel realita. Jedno, jaké tomu názvy dáme, protože dnes můžeme o tom hovořit se znalostí věcí. Tehdy samozřejmě to bylo zabaleno a zahaleno do silné mediální masáže ze strany Petra Bendla a ostatních, kde říkali, jak to vlastně s těmi pacienty myslí dobře.

Druhým příkladem byla třeba privatizace hořovické a berounské nemocnice. Přestavte si, že tam jsme my, tedy Poslanecká sněmovna a vláda, v nedávné minulosti před privatizací poslali částky okolo stovek milionů. Do hořovické nemocnice šlo přibližně ze státního rozpočtu nějakých 300 mil. korun. Dobře si zapamatujte to číslo: 300 mil. korun. Mají tam a měli tam nové operační sály a spoustu dalších věcí ve velmi dobrém stavu díky tomu. Kdo byste čekal, že to bude prodáno alespoň za částku blížící se této investici, kterou jsme zaplatili my všichni občané v daních, tak byste se mylili. Petr Bendl, Občanská demokratická strana s podporou lidovců – mimochodem, někteří tady sedí dnes zase za jiné politické strany, kteří pro to tehdy hlasovali – tak prodali hořovickou nemocnici za 50 mil. korun. Čili daňoví poplatníci nejdřív tam poslali 300 mil. korun, nepočítám to, co tam posílaly generace ještě předtím, protože nemocnice samozřejmě se budovala, rozvíjela desítky let, ne jenom poslední dva tři roky předtím, kdy tam šlo těch 300 mil. A ejhle, nějaký šťastlivec to v podstatě v loterii Petra Bendla dostal asi za 50 mil. korun!

S berounskou nemocnicí je to podobný příběh. Stát tam investoval, byly tam nové operační sály. Prodáno jen za zlomek této investice.

O situaci v brandýské nemocnici jsme hovořili. Ta je, myslím, evidentní. Jen připomenu: Petr Bendl prostřednictvím a za řečneme pomoci i pánů Rubáše, Cabrnocha a dalších, mimochodem, pan Tluchoř seděl v té komisi, která vybírala toho zájemce, čili nese i pan Tluchoř jednoznačnou osobní i politickou zodpovědnost za to, že byl vybrán ten provozovatel a nový nabyvatel brandýské nemocnice, který ji vytuneloval. Prostě v žádném případě teď si nemůžeme říkat a nemůže si to říkat ani Petr Bendl ani pan Tluchoř ani pan Rubáš, že nic netušili, nevěděli, mysleli to dobře a vybírali to nejlepší.

Dámy a pánové, co by udělal soukromý majitel se svým manažerem, kdyby zjistil, že mu takto rozprodává jeho majetek? A ten manažer by pak přišel a říkal by: Pane šéfe, já jsem to myslel s vámi dobře, já jsem chtěl, abyste vydělal a splnil si to, co potřebujete. Bohužel mi to nevyšlo. Myslíte si, že ten majitel, vrcholný manažer by takovému svému podřízenému řekl – no, tak příště to třeba bude lepší, že se poučíš a třeba už mě tolik neokradeš? Samozřejmě by s ním vyrazil dveře.

Myslím si, že tohle by měli udělat i voliči. Pro mě je velké překvapení, že spousta voličů pravice to snad jako chybu ani nevnímá. A je zajímavý tento rozpor v pravicovém myšlení. Každý pravicový volič, který je skutečně pravicový volič, tak ve svém vlastním povolání se snaží uplatňovat tyto logické principy. Nečeká to od svých pravicových politiků. Tam snad očekává, že ti si všechno pod cenou nějak rozeberou, zašantročí, rozházejí.

To se přesně stalo s brandýskou nemocnicí. Čili díky pánům Bendlovi, Tluchořovi, Cabrnchovi, Rubášovi, díky této skupině, brandýská nemocnice byla prodána za 7,5 mil. korun. Přitom už vedení města Brandýs žádalo o to, aby aspoň dostali ty pozemky zdarma nebo za nějakou účetní hodnotu, které patřily k té brandýské nemocnici. Mimochodem, je zajímavé, že radnice v Brandýse byla také v rukou ODS. A jiná část ODS je naprosto ignorovala. Proč asi? Čili tady byly asi jiné silnější vazby než vazby politické, než vazby partajní. Protože si nedovedu představit, jak je možné, že hejtman z ODS nevyhoví svému starostovi z ODS, který ho žádá, prosí a říká mu: Pane hejtmane, můj stranický kolego, já k rozvoji města potřebuji tady těch zhruba 20 tis. hektarů, prosím, dej nám to nebo prodej nám to, když privatizuješ celý tento balík včetně těchto pozemků. Obdobně se hlásila radnice v Čelákovících, pokud se nemýlím, taky ovládaná stejnou pravicí. A opět naprostá ignorace ze strany vedení kraje, tedy ze strany ODS, vůči svým kolegům z radnic těchto měst.

Dámy a pánové, nepřipadá vám na tom něco divného? Každý přece ví, že politické strany také existují proto, aby nějakým způsobem mezi sebou komunikovaly a kooperovaly. Čili co může prospět přece městu, kde vládne můj starosta a mně to v podstatě nic nestojí, mohu mu vyhovět, proč bych mu nevyhověl? Já se tady ptám Petra Bendla, proč nevyhověl svým vlastním starostům z Brandýsa a Čelákovíc a neprodal jim to za účetní hodnotu nebo nepřivedl jim tyto majetky. Dokonce i když je prodal za účetní hodnotu, tak by na tom vydělal víc, než vydělal na prodeji celého tohoto balíku, tedy nemocnice, několika dalších nemovitostí a pozemků v Brandýse nad Labem. Takže motivy jaké asi můžou být?

Myslím, že každý, kdo trochu logicky uvažuje, musí dojít k jednomu jedinému závěru. Když ani stejná partajní vazba, tzn. vazba mezi politiky z ODS, v městě a na kraji nefungovala, tak tam asi zafungovaly jiné

vazby, nějaké zákulisní, temné. A teď ta strana chce bojovat s korupcí. Směšné!

Dámy a pánové, čili brandýská nemocnice byla prodána za 7,5 mil., aby obratem nový majitel salámovou metodou rozprodal její majetky a získal a vydělal na tom asi 40 mil. Dnes se dozvídáme z účetnictví při kontrole finančního úřadu, že podstatná část těchto 40 mil. šla obratem na konto nějakého místního politika z ODS. Takže tady vidíte, jak to funguje. Daňový poplatník to zaplatil, ten, který se o to měl starat s péčí řádného hospodáře, tedy Petr Bendl, se toho lacino zbavil a vydělali na tom někteří lidé z ODS či spojení s ODS. Bohužel smůla je, že brandýští občané přišli prakticky o nemocnici, té hrozí bankrot. Doufejme, že nenastane. Už nastává to, že roky brandýská nemocnice skomírá, byť nový nabyvatel, majitel, se snaží s tím něco udělat, tak za toho starého majitele bylo téměř do trest v této nemocnici skončit. Taky drtivá většina pacientů odmítala vůbec do této nemocnice být převezena třeba záchranou službou. Odmítala, protože věděli o tom, že nemocnice je čím dál tím víc zdevastovaná.

Dámy a pánové, kde je ta poučka pravice, kde je ta poučka, kterou říkal neustále Petr Bendl a další, o tom, že soukromý majitel je vždycky lepší hospodář? Tady rozhodně nebyl. Nejenom že to rozkradl, ale ještě i víc zadlužil, přivedl prakticky k bankrotu. Kde je ta poučka, o kterou se pravice neustále zaštiťuje a opírá, když říkají: V soukromých nemocnicích je péče minimálně srovnatelná, ne-li lepší. V brandýské nemocnici to určitě neplatí a neplatí to i v celé řadě dalších soukromých nemocnic.

Ono totiž v České republice je to paradox. Do soukromých středních škol většinou jdou děti, které se na státní nedostaly, takže v průměru úroveň většiny středních soukromých škol je horší než těch státních a ti lidé za to ještě platí. Bohužel s nemocnicemi je to velmi podobné, v průměru. Samozřejmě najdeme světlé výjimky. Ale v průměru – a to vám doporučuji jako lékař, jako lékař, který má stále své pacienty, stále je ve styku s mnoha lékaři, stále si udržuji znalost o tom, jaká je úroveň řady nemocnic. Tak teď vám dám, a to tedy i přátelům z pravice – nebo chcete-li nepřátelům z pravice (s úsměvem, úsměv i u některých poslanců vlevo), i když já to neberu takto vyhraněně, tak vám dám jednu radu. A tu skutečně myslím dobře. Pokud se jí nebudete řídit, vaše chyba. Vřele vám doporučuji, abyste si vy sami a vaši nejbližší, na kterých vám záleží, vybírali výhradně ty státní veřejné nemocnice. Ve většině případů tam totiž najdete kvalitnější lékaře, zkušenější lékaře, více lékařů, lepší přístrojové vybavení, a často máte tedy větší šanci, že se vyléčíte a že se uzdravíte. Říkám, jsou výjimky. Jsou výjimky, nechci se dotknout těch soukromých nemocnic, které čnějí jako majáky v temnotě. Ty taky znám, pár jich v republice je. Bohužel jich zdaleka není většina. A musím říct, že v našem kraji, tedy Středočeském

kraji, privatizace jednoznačně dokázala, kde je lepší péče a kde je horší péče. Čili pokud chcete zažít nevšední zážitky, vypravte se do soukromé nemocnice v Brandýse, také v Neratovicích nebo v Českém Brodě. Už trochu lepší je to třeba v Rakovníku, ale ne na každém oddělení a ne všude, i když kdybych si měl sám osobně rozhodnout, zda třeba do rakovnické nebo kladenské nemocnice, tak jednoznačně půjdu do krajské kladenské nemocnice, i kdybych byl totálně neznámý člověk a neměl s krajem nic společného.

Já vím, že vy to tady nepříznáte, ale dobře vím, že prakticky skoro všichni se ale takhle ve svém soukromém životě chováte. To znamená, těm občanům věšite na nos bulíky a vyprávíte ty fráze o tom, jak ten soukromý vlastník je lepší v těch nemocnicích, jak tam poskytuje lepší péči, jak to báječně funguje. Ale myslím si, že prakticky každý z vás a vy sami a vaši nejbližší, když můžete, tak hledáte cesty do těch veřejných nemocnic, které patří státu, jsou pod dozorem státu. To znamená pro ty normální lidi, kteří se o to nestarají, nezajímají, tak ty soukromé nemocnice jsou vlastně dost dobré. Pro vaše zdraví a vaše životy samozřejmě si vybíráte to, kde víte, že je to lepší, tzn. v drtivé většině případů ta soukromá (?) zařízení. A opět říkám, nechci se dotknout těch několika málo soukromých zařízení nemocničního typu, které jsou kvalitní.

A opět – pravice často říká: Vidíte, ti sociální demokrati, ti by všechno chtěli mít v rukou státu. Nikoliv. Znova říkám, my jsme od začátku říkali: zhruba 70 % nemocnic – tedy ta základní síť, základní síť, jedna nemocnice na okres, by měla být pod veřejnou kontrolou ve veřejných rukou, 30 % zhruba může být klidně soukromých. Naopak to je dobrý poměr, protože to může vytvářet určitou míru zdravé konkurence, aby i ten veřejný sektor trochu nezlenivěl. Protože já jsem rád, když v kraji náhodou narazím na soukromou nemocnici, která je lepší než naše krajská nemocnice. Protože ta nás motivuje.

My musíme přemýšlet, jak poskytovat péči pro pacienty, aby nám tam neodcházeli. My musíme přemýšlet o tom, jak motivovat lékaře a sestry, aby nám tam neodcházeli. Čili je to dobrý motivátor. Ale já bohužel musím konstatovat, že v našem kraji moc takových dobrých konkurentů nenajdeme. Čili v podstatě nemáme skoro s kým konkurovat. Myslíte si, že naše kolínská nemocnice nebo mladoboleslavská nemocnice, které mají vynikající lékaře, velmi dobré přístrojové vybavení, díky rekonstrukcím, které tam probíhají, dnes podstatná část pacientů tam leží na dvoumaximálně trojlůžkových pokojích s vlastním sociálním zařízením, někde i s klimatizací – tak nám může konkurovat rozpadající se Brandýs? Samozřejmě může jenom u toho, kdo se tam dostane omylem, protože každý, kdo si trochu udělá přehled, tak jednoznačně bude chtít jít do těchto zařízení. Takže tady vidíte pravý opak. Veřejný sektor je daleko

dynamičtější, modernější, lépe řízen než drtivá většina těch vašich tak báječně zprivatizovaných nemocnic!

Ale tím to nekončí. Jenom připomenu, že v podstatě se stejnými problémy se potýká nymburská nemocnice zprivatizovaná městem. Tam už to sama ODS nevydržela. A ten paradox! Náměstkem hejtmana Bendla byl současně starosta za Nymburk pan Kutík. To byl náměstek hejtmana, který privatizoval, a pan Kutík jako starosta Nymburka a náměstek Bendla by to neustál v Nymburce, protože věděl, že tam občané mu začnou nadávat za to, že jim prodal nemocnici, tak světe div se, tak ji koupil! Takže na jedné straně náměstek hejtmana za ODS Kutík na straně prodávající za kraj a na druhé straně stejný náměstek hejtmana Petra Bendla, starosta Nymburka, na straně kupující. Světe div se! Představte si, že to je jediná nemocnice, která byla koupena za tržní cenu. Jediná nemocnice ze všech privatizovaných, která v podstatě byla koupena za korektní cenu, za nějakých asi 100–120 milionů, přitom je srovnatelná s brandýskou, kterou Petr Bendl prodal za 7,5 mil. Takže svému kolegovi, se kterým seděl v radě, na zastupitelstvech, měl ho po své pravici, je to ódéésák jako poleno, jeden z mála poctivých, čímž je proslaven pomalu v celém kraji, protože to je něco jako bílá vrána, tak tento člověk, aby zachránil nemocnici a svojí pověst v městě, kde byl starostou, tak od Petra Bendla a od sebe koupil nymburskou nemocnici za tržní cenu. Jako jediný. Všichni soukromí nabyvatelé to koupili tu za 7 milionů, tu za 20, tu za sliby, že tam něco nainvestují. Těšínská jablůčka! Takže ten to koupil a samozřejmě od té doby, přestože to má město Nymburk, tak chudáci se s tím potýkají, takže tam mají dluhy, nemocnice byla několikrát na bankrot. Vždycky jim odejdou lékaři, pak je nějak složitě seženu, aby vůbec udrželi chod nemocnice. Čili jediní, kteří to vzali skutečně poctivě a koupili to za poctivou cenu a nechtěli tu nemocnici jako město tunelovat a rozkrádat, tak jsou od té doby na tom bití a krvácí na tom rozpočet města Nymburk.

Čili toto je privatizace made in Petr Bendl, pan Tluchoř, pan Cabrnok, pan Rubáš. Tahle parta to takhle pěkně připravila a zařídila. Mimochodem, brousili si zuby jako mlsný vlk i na velmi pěkné sanatorium, resp. LDN nedaleko Prahy. Moc hezké zařízení! Také předtím bylo přestavěno za nějakých asi 100 milionů, a světe div se, víte, za kolik ho chtěl pan Rubáš prodal ještě těsně před krajskými volbami? Asi za 5 milionů korun! Naštěstí, že to dopadlo a v době před volbami to bylo moc i na Petra Bendla a předvedl názorový veletuč. Takže na radě Středočeského kraje on hlasoval pro prodej této LDN, kam předtím kraj, to už dělal kraj, investoval asi 100 milionů korun do modernizace a přestavby, a chtěl ho prodal za 5 milionů, jak navrhoval pan Rubáš. A když to přišlo na zastupitelstvo a tam se k tomu strhla bouřlivá debata, kde se jasně prokázalo, co to je za lumpárnu, co to

je za tunel, tak nejednou Petr Bendl hlasoval proti. Takže to se jediné nestačilo prodat.

Dámy a pánové, ještě připomenou, samozřejmě rakovnickou nemocnici jste si prodali také svému kamarádovi hejtmanovi z Plzeňského kraje, také za cenu velmi, velmi problematickou. To je také zajímavý příběh! Pan Bendl a ODS prodali panu Zimmermannovi, tehdejšímu hejtmanovi Plzeňského kraje, to ještě byl ve funkci, rakovnickou nemocnici. Dnes se už pan Zimmermann k tomu hlásí zcela otevřeně. Tehdy se hlásil, že s tím nemá nic společného samozřejmě. Jak to tak bývá! Do doby, když byl hejtman, tak vůbec o ničem nevěděl. Poté co přestal být hejtman, tak najednou tu nemocnici vlastnil. Zázračné nabytí majetku! Něco jako neposkrvněné početí. (Pobavení.) Prostě jeden den usínáte jako hejtman, nemáte nic, druhý den se probudíte jako nehejtman a máte nemocnici! (Pobavení.) A vůbec nevíte, jak jste k ní přišel. I tohle se děje v ČR. Takže takhle pan exhejtman, tehdejší hejtman Zimmermann, se probudil a říká: ejhle, mám nemocnici v Rakovníku. Šli tam manažeři a představte si, jaká byla privatizace. Tuším, že to koupili za něco kolem 30 milionů, ale víte, kolik měli v hotovosti na účtech? Na bankovních účtech jako uložený, deponovaný zisk, to znamená, nebyly to peníze, které by byly jak provozní kapitál, a někdo mohl říct: proti tomu máte náklady, takže to bude jinak. Ale ta nemocnice si tvořila zvláštní fond na opravy a rekonstrukce, který v podstatě už byl připraven, zdaněn a byl mimo jejich provozní kapitál. Tak si představte, že úplně náhodou pan Zimmermann tam přišel a zjistil, že takhle na něj tam v šuplíku, který koupil za 30 milionů, čeká asi 25 milionů. Jen tak otevřel a vydělal 25 milionů! Tak on je vzal, chudák musel přidat pět svých, a koupil to od kraje!

Samozřejmě jen za pronájem tamní dialýzy obratem vydělává další miliony. A to nemluvím o celkovém majetku nemocnice, který je odhadován – prosím, nejprve byl odhadován, byl tam první odhad, který hovořil asi o 250 milionech za rakovnickou nemocnici. To jim přišlo moc, pánům z ODS a od lidovců, tak tam poslali jiného odhadce asi za půl roku poté. Půl roku tam asi pravděpodobně byly živelní katastrofy, protože účetní hodnota nemocnice z nějakých 250 padla najednou asi na 120 milionů. Nevím, že by Rakovník a zrovna tamní nemocnice byly tak zkoušeny tornády nebo něčím podobným, ale zjevně ano, protože určitě se znalec nemohl mylit. Když tak se mýlil ten, který to přehnal předtím. Ale i tento v podstatě poloviční znalecký posudek byl cárem papíru v rukou Petra Bendla, protože to tomu Zimmermannovi prodal za 30 a ten tam našel těch 25, takže v podstatě majetek asi za 100 milionů prodán za 5 milionů! A nemocnice je fuč! A my můžeme být rádi, aspoň že tam nějaké lidi léčí, protože by se také mohlo stát, že by to vytunelovali úplně stejně jako tu brandýskou. Takže v podstatě budme vděční panu Zimmermannovi, pro-

tože to mohl mezitím vytunelovat stejně jako soukromý vlastník brandýské nemocnice a nebyla by tam už ani nemocnice. Takto je tam aspoň nemocnice. Že kraj přišel asi o 150 milionů? Vždyť daňoví poplatníci se rádi složí na nové lumpárny, protože my jsme trpělívi, rádi přispíváme pánům Bendlům, Tluchořům, Rubášům, Zimmermannům a dalším korunku po korunce. Dřív jsme se skládali na Národní divadlo, teď se skládáme na tuhle partu!

Dámy a pánové, toto byla privatizace made in ODS a lidovci ve Středočeském kraji!

Každou větu, každé slovo, které jsem tady říkal, si můžete prověřit, přezkoumat, a musíte dojít k témuž, že jsem tady říkal nic než realitu. Já nechci říkat pravdu. Ale nic než realitu, ověřitelnou, popsanou, objektivizovanou.

Takže to byl důvod, to byl důvod, proč tehdy politické strany napříč politickým spektrem prosadily tento zákon o veřejných neziskových nemocnicích jako zásadní pojistku před takovýmto rozkrádáním.

Dámy a pánové, teď jsme v konkrétní situaci. Ten zákon platí, platí řadu let, a třeba náš kraj chtěl uchránit našich pět krajských nemocnic, které mají hodnotu a majetek řádově za nějakých pět deset miliard, a chtěli jsme ho i do budoucna zachránit pro generace příští, protože samozřejmě v demokracii nikdy nevíte, jak se volič rozhodne a kdo příště bude tento majetek spravovat a jestli se tam třeba nevrátí zase ta ověřená parta pánů Bendlů, Tluchořů, teď by tam asi přibrali ještě pana Šnajdra, a to moc záruka není, protože pan Šnajdr, jak rozebral a zprivatizoval očkovací program v České republice, je fenomenální, to je také zajímavý příběh, ale myslím, že na jinou debatu. Takže ta parta by se možná v něčem trochu obměnila, v něčem trochu doplnila a samozřejmě bychom se mohli divit, protože by se v tom pokračovalo. Najednou příběh brandýské nemocnice by se mohl stát příběhem kladenské nemocnice, kolínské nemocnice, mladoboleslavské nemocnice, příbramské nemocnice, benešovské nemocnice. A najednou bychom se ne bavili o minulosti, ale o přítomnosti.

Proto kraj, který si je vědom, že tyto nemocnice mají majetek obrovský, obrovské pozemky, kraj do jejich majetku a modernizace dnes investuje stamiliony ze svých i z evropských prostředků, tak v podstatě chtěl ochránit tento majetek proti podobným šibalům, kteří už své úmysly projevili i v minulosti, a požádal Ministerstvo zdravotnictví o transformaci těchto nemocnic do veřejné neziskové organizace. Podle platného zákona. Učinil tak před zhruba třemi lety, kdy ještě ministerstvo ovládal pan Julínek s panem Šnajdrem. Učinil tak řádně podle zákona. Samozřejmě začala hra na zdržovanou, takže ministerstvo pak chtělo soudní odhad majetku, že bez toho to nemůže zapsat, když chybí soudní odhad majetku, tak jsme sehnali soudního znalce, nechali udělat majetková zhodnocení, vytvořili doklady, proto-

že toho majetku je hodně, v řádu stovek stran textu, s razítky a podpisy soudních znalců, kraj to samozřejmě stálo miliony nebo statisíce, ministerstvo si to přitom písemně vyžádalo. Takže když jsme to ministerstvu předali, tak ministerstvo zase nedělalo dlouho nic. Chodili jsme se dívat do spisů, tak ministerstvo si vyžádalo svoje právní analýzy, dokonce od svých kamarádů, jak jsem tady říkal, jako bývalý ministr Němec, který by jistě, kdyby aspoň trochu mohl, tak by panu Šnajdrovi a Julínkovi pomohl a napsal, že to zapsat nemůžou, že to nejde nebo že je tam nějaká chyba. I tato advokátní kancelář, která si myslím, že dokáže být velmi flexibilní podle toho, kdo jí platí, tak tady uznala, že nemůže být flexibilní, a napsala bohužel, že je to tak a že ministerstvu nic jiného nezbývá, že jsme splnili všechny podmínky a že by se to mělo zapsat. Světe, div se, nezapsalo. Proč by se pan Šnajdr s Julínkem zabývali nějakými zákony? To je přece nic.

Já už se těším, jak třeba jednou takhle to panu Šnajdrovi budeme moci vratet. Zase mu třeba znárodníme ten jeho zprivatizovaný očkovací program, který si přesunul někam na Kypr, nebo něco takového, a jak se budeme tvářit. Vy jste zákony nerespektovali, kašlali jste na ně, tak tady dostáváte oplátkou stejným. A pan Šnajdr bude koukat a bude říkat: To ale nemůžete. A my budeme říkat: Můžeme. Můžeme.

Takže takovou politickou kulturu zavedli naši pravíkové kolegové do českého právního řádu. Prostě je platný zákon, my říkáme: Musíte se chovat podle platného zákona. A oni říkají: Nemusíme. My teď vládneme. Zákony pro nás neplatí.

Takže to je pěkný přístup ministerstva. Samozřejmě, můžete se dovolávat. Dalí jsme žalobu správnímu soudu. Správní soud to už dva roky řeší. Samozřejmě nic nevyřešil. Já budu rád, jestli to vyřeší do mého důchodu. To je prosím osud toho, kdy se tady v podstatě de facto střetávají dvě poměrně významné síly. Protože my nejsme úplně řadoví občané, máme určité kompetence, vlivy. Přesto se spravedlnosti a vymáhání zákona nedomůžete v České republice. Mě to jen děsí, protože v tom případě ten normální občan musí mít pocit naprosté beznaděje a zmaru a to už není legrace, protože z beznaděje a zmaru vyrůstají takové emoce jako nenávisť a agrese.

Dámy a pánové, abyste na to jednou nedoplatili, na takovéto arogantní pohrdání těmi zákony a těmi občany a tou veřejností. Prostě teď holt vládneme my, tak víte, co si můžete? My máme těch 118, nebo teď už, já nevím, 115, tak my si to proválcujeme. Dobře. Co zaséváte, to jednou sklídíte. Myslím si, že spousta z nás a spousta občanů si to dobře pamatuje a bude u té sklizně. Bude chtít být u té sklizně. Kdy se budete zodpovídat za to, jak jste se chovali a co jste dělali.

Dámy a pánové, tady prostě Ministerstvo zdravotnictví jasně už několik let ignoruje platný zákon, kašle na všechno. Naprostá arogance

moci. A dámy a pánové, zajímavé je, že i nový ministr Heger, od kterého jsem si sliboval aspoň jakous takous korektnost, na tuto hru přistoupil a vydal – on konečně tedy vydal to rozhodnutí, ti pánové před ním se tvářili, že žádost neexistuje, zákon neexistuje, oni vůbec nejsou, tak pan ministr aspoň dospěl nakonec k závěru, že něco napsat musí, že asi není možné, aby přes všechny lhůty správního řádu a zákona se nedělo nic, tak nakonec řekl, ať vydá ministerstvo rozhodnutí. No ale to byla velká legrace. Protože si představte, že v době platného zákona při splnění všech zákonných podmínek žadatele ministerstvo napsalo rozhodnutí. Nezapíšeme vás do registru neziskových organizací, tedy nezřídíme ty neziskové nemocnice, protože skupina poslanců podala návrh na zrušení tohoto zákona!

Takže dámy a pánové, např. bude-li se někdo chtít vyhnout placení pokuty třeba za řízení v opilosti, stačí, když bude znát kohokoliv z nás poslanců, my tady navrheme vypuštění třeba sankce za řízení v opilosti, a předpokládám, že všechny správní orgány budou postupovat stejně, tzn. řeknou, no my bychom mu rádi odebrali řidičský průkaz, my bychom mu rádi dali pokutu, ale bohužel nemůžeme, protože pan poslanec XY podal návrh na zrušení, který možná někdy v budoucnu projde.

Takže prosím, toto vstoupí do dějin a análů řekl bych právnických fakult. Já si myslím, že to budou učit na právnických fakultách jako něco neuvěřitelného. Prostě aby vrcholný orgán státní správy vydal rozhodnutí, které je v rozporu s platným zákonem, a odůvodnil to tím, že nějaká skupina poslanců podala návrh na zrušení tohoto zákona.

Opět. Co se děje? Nic. Můžete se nad tím smát, můžete nad tím plakat, můžete nad tím nevěřícně kroutit hlavou, co je všechno v České republice možné. To je snad možné v úplně rozpadlých státech charakteru některých afrických států, ale ve státu, který se říká, že je členem EU, že přece jenom má nějakou kulturu, má nějaké soudnictví, nějakou státní správu, tak to je skutečně k smíchu.

Mně to připomíná, tuším, že ten film se jmenuje Manželství v roce 1, jak za Velké francouzské revoluce tam soudí kohosi, a tam ten Konvent nebo výbor veřejného blaha – to jste ještě zapomněli zřídit, výbor veřejného blaha – o tom nějak rozhoduje. A oni říkají: nechte mluvit jeho obhájce. Obhájce vstane a říká: není dostatečně tvrdý trest, který by mohl postihnout mého mandanta. Ano, smějeme se tomu, je to prostě rozklad těch rolí – role obhájce, role žalobce – a ke stejnému rozkladu tady v podstatě dochází. K naprostému rozkladu veřejné správy, státní správy. Když je schopen vrcholný orgán státní správy, ministerstvo pod vedením ministra Hegera, vydat takové správní rozhodnutí – dámy a pánové, kdyby to udělal krajský úřad, tak v tu chvíli, kdo by to podepsal a kdo by to napsal, ztrácí samozřejmě zaměstnání. To je porušení všech platných právních norem,

keré v České republice jsou. Já předpokládám, že tenhle úředník naopak za to dostal odměnu. Takže bude také velmi dobré do budoucna zkoumat – a my dobře zase víme, kdo to napsal a podepsal – a ptát se, jak je možné, že úředník vrcholné státní správy ať svobodně nebo z donucení vůbec něco takového je ochoten podepsat.

Čili dámy a pánové, tady je možné na podkladě politického tlaku a politické zvůle v podstatě rozhodnout cokoli. To je realita! Opět – všechny ty doklady vám mohu ukázat. Všichni právníci, kteří to viděli, tak žasnou, co je v České republice možné. Že s tím se nikdo ještě nesešel. Já myslím, že pan ministr Heger tím vstoupí ho historie, minimálně právní.

Čili dámy a pánové, vy se ptáte, proč Ministerstvo zdravotnictví a pan Šnajdr a další poslanci, kteří to předkládají, vyvíjejí takový tlak, takový nátlak na to, aby ten zákon zmizel z českého právního řádu, aby Středočeský kraj nemohl transformovat nemocnice z akciových společností na neziskové organizace, tak jediné logické vysvětlení z toho je, že prostě mají samozřejmě plán tyto nemocnice někdy v budoucnu zprivatizovat. On ten plán je jednoduchý. Možná že to nebudou dělat tak hloupě, naivně, jako to dělal pan Bendl, ale udělají to trochu chytřeji, jak se taková privatizace většinou v Čechách dělá. To znamená – kdo to nevíte, tak vám to přiblížím. Dělá se to tak, že si nejdřív vyhlédnete to, co by se vám líbilo a patří nějakému veřejnému sektoru. Pak namotivujete ty z toho veřejného sektoru, kteří to spravují, a začnete to postupně pomaličku devastovat, to znamená, třeba ty nemocnice, které do té doby fungovaly docela dobře, se najednou začnou zadlužovat, začnou mít ekonomické problémy a vy prostě potichoune, pomaličku na to upozorňujete a říkáte: Nemocnice má dluhy. My nebudeme mít na jejich zaplacení. A takhle to necháte pár let běžet, až se dostanete do situace, kdy – a pak už je v čele téměř kdokoliv, pak řekne: Proboha, co já s tím udělám? To je kompletně zadlužené. Já budu vůbec rád, když najdu někoho, kdo se toho zdarma ujme a sejme z toho veřejného sektoru, z toho města, z toho kraje, z toho státu to břímě platit ty dluhy. A pak ejhle, vždycky se najde nějaký připravený soukromý provozovatel, investor, který řekne: Já jsem takový dobrodinec, takový dobrodinec, že to od vás, město, že to od tebe, kraji, že to od tebe, státě, tedy zadarmo vezmu – no, když jsem lepší, tak ti možná ještě něco trochu dám a samozřejmě spláchnu ty dluhy z minula. A tak za dluh třeba 200 milionů korun někdo získá majetek v hodnotě dvou miliard. Běžná praxe.

Čili dámy a pánové, já se nemohu skutečně ubránit dojmu, že ten hlavní důvod, ten motiv, proč tak usilovně, hystericky, prostě pan Šnajdr, pan ministr Heger a další pravicoví poslanci se snaží zrušit tento zákon, tak nemá jinou motivaci, než jak odstranit pojistku proti podobným lumpárnám. Čili nedivte se, že čím dál tím víc občanů přichází k tomu, že nazývá ODS modrou strakou, že čím dál tím víc občanů dává za pravdu tomu, co já jsem

tady minule říkal, to znamená, že základní heslo, které si ODS vetkla jako motto své strany, je: “Co může být ukradeno, ukradeno být musí.” Protože jinak není žádná jiná logická motivace vašeho chování.

Že s tím přichází pan Šnajdr, mě nepřekvapuje. Ten už měl krásný příběh už na začátku své kariéry, ještě jako mladý jinoch, to ještě nebyl bakalář, ale byl úspěšný podnikatel, úspěšný tak moc, že stavěl domov seniorů v Rychvaldu. Stavěl ho s paní starostkou z ODS tak usilovně, že faktury se proplácely, miliony ve firmě mizely, no, firma trochu zapoměla ten domov důchodců stavět! To byla jediná chyba. Takže faktury přišly, byly firmě pana Šnajdra řádně zaplacené ze státního rozpočtu, asi sedm milionů, tuším, že to bylo, paní starostka to všechno pěkně podepisovala, pak přišla kontrola a ejhle, zjistila, že místo hotového domova důchodců je tam louka. Všichni koukali, nejdřív koukal státní rozpočet, který po městu Rychvald chtěl ty peníze zpátky, protože říkal: My jsme vám zaplatili dotaci na domov seniorů, a domov seniorů nikde. Nejspíš pan Šnajdr použil takzvaně kouzlo neviditelnosti. On by nám možná dnes vysvětlil, že tam ten domov důchodců stojí, a krásný, ale zaklel ho tak, že ho nikdo nevidí. To ovšem nefungovalo vůči těm státním orgánům, takže ty chtěly dotaci zpátky, takže město Rychvald přišlo o sedm milionů, které muselo zaplatit soukromé firmě. Samozřejmě, všichni se vrhli na tu Šnajdrovu soukromou firmu, a světe, div se – ona zbankrotovala! Takže nebylo kde vrátet sedm milionů, prostě nebyly. Prostě pan Šnajdr je usilovně utratil za to namáhavé přemýšlení, jak postavit ten dům seniorů. Už to stálo těch sedm milionů.

Já myslím, že bylo dobře, že ho nakonec soud osvobodil, že to bylo správné, a myslím, že bylo dobře, že ani se státní zástupce tehdy neodvolal. To už pan Šnajdr byl samozřejmě vysoce postavený v ODS a vůbec mu nemohla pomáhat paní Vesecká a další spřízněné duše ve státních zastupitelstvích, protože státní zástupce zcela správně hned při prvním stání, když se řeklo, že vlastně pan Šnajdr za to nemohl, rozhodli, že za to nemohl, ani se neodvolali, když ho soudili, protože přece každému bylo jasné, že on je tak geniální mozek, že si potřeboval za to přemýšlení vyfakturovat těch sedm milionů!

Já myslím, že v této Sněmovně, ani v naší zemi se nenajde nikdo, kdo by zpochybňoval, že panu Šnajdrovi za usilovné přemýšlení, jak postavit domov seniorů, nenáleží sedm milionů korun! Já si myslím, že by mu dokonce mělo náležet víc, že správně by mu ještě státní rozpočet měl nějakých deset milionů poslat. Protože pracoval levně, pod cenou a jeho myšlenky mají daleko větší hodnotu. Čili myslím si, že tady celý justiční aparát, jak soudce, tak státní zástupce rozhodli zcela správně, namísto a doufám, že takto budou rozhodovat v každém případě, když se toho podnikatelského záměru bude účastnit nějaký mimořádný, inteligentní vele duch, jehož cena – jeho myšlenek – je k nezaplacení!

Čili dámy a pánové, nedivte se, že já nemám důvěru v pana Šnajdra, nemám důvěru v jeho čisté úmysly a myslím si, že on už tady má, samozřejmě, připravený plán, jak využije, dřív nebo později, toho, že dnes zrušil tuto pojistku proti rozkradení nemocnic, a samozřejmě na tom trochu vydělá. Proč by ne? Žijeme v tržním hospodářství, každý přece si může utrhnout podle svých možností, to je přece jasné heslo tržního hospodářství made in ODS.

Čili dámy a pánové, mně nezbyvá od tohoto pultíku, protože mohl bych tady mluvit ještě hodiny a hodiny, ale samozřejmě poslance pravice bych nepřesvědčil, byť tyto příklady, a příklady pravdivé, reálné a zdokumentované – tak samozřejmě oni to hodí za hlavu, buď že je to nezajímá, nebo se tím trochu pobaví, říkají, on ten Rath je někdy vtipný – bohužel tady je to takové smutné. To je trochu černý humor.

Takže dámy a pánové, já bohužel jsem si vědom, že vás nepřesvědčím, abyste tomu zabránili. Apelovat na vaše svědomí je zbytečné, to stejné pravice nemá, takže to je ztráta času. Jenom chci, aby to tady zaznělo, aby někdo v budoucnu nemohl říkat “já jsem nevěděl”, jak to dneska říká paní Langšádlová, která hlasovala pro prodej nemocnic s Petrem Bendlem, čili je plně zodpovědná za celou tu story, a dneska říká “já jsem to netušila”, přestože tehdy na zastupitelstvu Středočeského kraje podobné výtky zaznívaly. Samozřejmě dnes můžete říct, to byly vaše spekulace, dnes se ty spekulace bohužel naplnily, takže dnes už nejde o spekulace, ale o realitu. Takže chci, abyste do budoucna nemohli nikdo, kdo pro to zvedne ruku, v budoucnosti říkat: my jsme nevěděli, my jsme netušili, my jsme to mysleli dobře. Čili víte, víte, kam to směřujete, a děláte to s plným vědomím, že to skončí lumpárnou. A že to odnesou pacienti, zdravotní sestry, lékaři a daňoví poplatníci. Děláte to promyšleně, záměrně a cílevědomě! Proto tady o tom hovořím, aby nikdo z vás pak nemohl za rok, za dva, za tři, za pět říkat: já jsem nevěděl, já jsem to myslel dobře. Věděli jste a mysleli jste to velmi velmi špatně.

Čili dámy a pánové, vy si to tady svou mocí nějakých 115 hlasů převálcujete, ať si my říkáme co říkáme, ať tady sneseme jakékoliv racionální, jasné důkazy, jasné argumenty. Vy si to prostě zařídíte.

My zase říkáme závazek, že pokud v příštích volbách vyhraje, tak se vrátíme na začátek a začneme pracovat na síti veřejných neziskových nemocnic, tedy na novém zákonu o veřejných neziskových nemocnicích, který se pokusí vám opět zabránit v tom vašem zavrženém plánu na vytunelování a rozkradení českých nemocnic, které budovali naši předci po staletí, na které se skládal prakticky každý český občan a které mají sloužit našim lidem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk levicových poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se, prosím, někdo dále do rozpravy? Pan ministr Leoš Heger. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní předsedkyně. Já budu krátký a nebudu reagovat na tu předchozí dlouhou řeč pana hejtmána Ratha. Vystupuji proto, že z minulé rozpravy dlužím odpovědi, které urgovala paní poslankyně Marková.

Řekl bych, že kupodivu souhlasím v jedné věci s panem poslancem Rathem, byť jsem tedy ten nepřítel na pravici, a to že je tady třeba vybudovat jistou síť kmenových nemocnic, protože není možné dál v zákoně 48 pracovat s výběrovými řízeními na úrovni takových nemocnic, jako jsou nemocnice velké, krajské, spádové nebo nemocnice fakultní, které své postavení mají zafixované, sice ne de iure, ale de facto, a je to potřeba potvrdit.

Vrátím se k těm čtyřem otázkám.

Ta první byla, proč nebyla zaregistrována veřejná nezisková ústavní zdravotnická zařízení. Odpověď je poměrně jednoduchá. Správné řízení není ukončeno, stále se ještě vyměňuje korespondence, dělají se rozklady. Já se tady nebudu pouštět do právních analýz, nedokázal bych to tak přesvědčivě, jak to tu zaznělo, ale ten problém je právně velmi složitý.

Druhá otázka zněla, co si představujeme jako standardní neziskové organizace. Byla položena na tvrzení mé, že Ministerstvo zdravotnictví hodlá převést některé organizace na neziskové organizace, a následoval dotaz, proč jsme je tedy ještě nenapsali do zákona. Musím upozornit, že Ministerstvo zdravotnictví nemá gesci na to, napsat obecný zákon o neziskových organizacích, a takový, který by vyhovoval nemocnicím, zde neexistuje. Podobně jako nemá ministerstvo gesci napsat zákon proti korupci. To byla další otázka. Takový zákon píše Ministerstvo pro místní rozvoj.

Ta poslední otázka, tedy znovu zopakují, na kterou dám odpověď, bylo, co si představuji pod standardní neziskovou organizací. Rozhodně ne to, co tu nazval pan poslanec Rath obvyklou formou neziskové nemocnice, kterou nabízí jako veřejná nezisková ústavní zdravotnická zařízení. Zákon o neziskových zařízeních nemá problém v tom, že tady vyrábí nějakou síť státem garantovaných nemocnic. Ten problém má v tom, že on vyrábí síť nemocnic, které má řídit i nadále stát, a má za ně garantovat. Je to prostě něco, jako kdybychom tady začali vyrábět státní plánovací komisi ve zdravotnictví.

To, co si já představuji pod standardní neziskovou organizací, je organizace typu zdravotních pojišťoven, které jsou organizací sui generis. Nejtypičtější a nejúspěšnější neziskovou organizací jsou dnes vysoké školy, které zůstaly v neziskové podobě, ty univerzity, které byly v 90.

letech odstátněny, a v tomto duchu my nyní přišeme zákon o zdravotních pojišťovnách a už jsme začali psát zákon o univerzitních nemocnicích. Doufám, že z něj uděláme univerzální nemocniční zákon, kam bude možno připojit i ty další nemocnice, o kterých se tady tolik mluvilo a které by měly zůstat v síti jako garantované nemocnice.

Já se tedy stavím za zrušení zákona o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a plně to zrušení podporuji, s nejlepším svědomím. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, zda je další přihláška do rozpravy. Pan poslanec Koskuba. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, diskuse o osudu zákona o veřejných zdravotnických zařízeních byla již bezesporu dlouhá a já soudím, že život tohoto zákona je vzhledem k rozložení sil ve Sněmovně stejně naplněn. Nicméně chci využít situace, kdy se tu diskutuje v různých pojmech o sítích zdravotnických zařízení, ať veřejných, neziskových, státních, univerzitních, o jejich nutnosti, o funkci pojišťoven. Dovolím si vám sdělit malý poznatek z praxe.

Asi jsem udělal dobře, že jsem se zcela nevzdal svého civilního povolání, protože si pak mohu v praxi ověřit, o čem se zde, často bez zájmu, hovoří. Líbilo se mi, že po dlouhém vystoupení kolegy Ratha tady kromě jiného pan ministr zareagoval slovy: ano, jistá síť by zachována měla být. Nicméně já zažívám na svou vlastní kůži, a o mě ani tak nejde, ale jde o naše občany, naše voliče, o naše pacienty, kteří už v mém rajonu, kde působím, mají možnost tyto některé kroky prožít. Zatím jsem váhal, zdali vůbec s tímto konkrétním příkladem z praxe vystoupit, ale nyní jsem pochopil, že možná nastala ta chvíle, a to jenom proto, aby se pak neřeklo: proč jsi to nesdělil veřejně?

Dámy a pánové, zdravotní pojišťovny mají podle záměrů Ministerstva zdravotnictví mít posílenou roli v tvorbě sítě zdravotnických zařízení. Pro pravicové politiky to má bezpochyby logiku, protože koho chleba jíš, toho píseň zpívej, a zdravotní pojišťovny jsou ty, které platí. My jsme si to v oblasti, z které pocházím, a když se kouknete na mapu Prahy, tak zjistíte, že to je Praha 9, mohli prožít. Tam kdysi před lety byla zprivatizována – a já jako pražský radní jsem se jako socan snažil tomu zabránit – vysočanská nemocnice, bývalý OÚNZ Praha 9. Tato nemocnice naplnila své desetileté závazky po privatizaci a nyní z mně neznámých důvodů – protože to je již soukromý subjekt, který měnil majitele a jaksi fungoval – byla k 30. červnu letošního roku utlumená akutní lůžková zdravotní péče.

Příznávám se, že vše je věcí obchodu, protože oni mají smlouvy s po-

jišťovnami a nevím, kdo se na tomto kroku podílel, ani nechci říct, zdali to má, či nemá logiku, nicméně důsledek byl jednoduchý. Ač jsem na to osobně upozorňoval od září loňského roku, všechny informace byly nepodložené. Agentura JPP, tedy jedna paní povídala, to říkala. Budete se divit, nezajímalo to ani orgány města. Dokonce jsem o tom osobně hovořil i s panem ministrem, ač já chápu, že pan ministr nezastupoval zřizovatele vysočanské nemocnice, ale já jsem se snažil s ním o tom hovořit, protože jsem zaměstnancem stále ještě fakultní nemocnice, kterou Ministerstvo zdravotnictví zřídilo. Hovořil jsem o tom i na zdravotní pojišťovně, neboť jsem za vás členem správní rady. Budete se divit, nikdo nereagoval.

A jak to dopadlo? Dne 30. června v 15 hodin přestala vysočanská nemocnice fungovat jako nemocnice a podle údajů Českého statistického úřadu, které jsem si nechal stáhnout, k březnu tohoto roku ona spravovala oblast, která čítá 85 tisíc obyvatel. A těchto 85 tisíc obyvatel mávnutím proutku se začalo vozit – kam jinam, do nejbližší nemocnice fakultní. Kdo z vás je lékař, tak asi pochopí, že stane-li se tak bez jakékoliv přípravy, vznikne jistý chaos, který zdravotníci jsou díky opakovaným krokům ministerstev zdravotnictví, ať tam sedí kdo sedí, už schopni zvládat, nicméně o komfortu pro nemocné se hovořit nedá.

Stejně tak cca před dvěma lety, a to navážu na kolegu Ratha, došlo k zajímavé konkrétní příhodě. Já nemíním jako kolega Rath hovořit o všem, co on zažil jako poslanec a nyní hejtman Středočeského kraje, ale dochází k dalšímu útlumu lůžkové zdravotnické péče v nejbližších oblastech, které k mé mateřské nemocnici Bulovce přiléhají. A budete se divit, dochází-li k těmto krokům bez toho, že by se jinde posilovala možnost poskytnutí těch služeb, že opět dochází k presu?

A tak v nejbližším okruhu této zatím stále fakultní nemocnice je právě zmiňovaná nemocnice Brandýs nad Labem, tak skvěle privatizovaná, že mě velmi mrzí, že i když jsem socan, že jsem se tenkrát nesnažil proniknout k těm, kdo to mohli privatizovat, protože výdělek jenom z pozemků, jak vám bylo řečeno, byl takový, že byste mě tu asi neviděli. A když, tak by mi bylo úplně jedno, jaký je poslanecký plat. Nicméně já v té nemocnici totiž kdysi pracoval. A já chápu, že ta nemocnice mohla mít jiné úkoly, ale pak přišla změna na postu ministra zdravotnictví, pokud vím, ta nemocnice dostala vlastníka, tak jak vám kolega Rath říkal, jejím tiskovým mluvčím se stal pan Cikrt, a já jako člen správní rady zdravotní pojišťovny a hlavně jako lékař jsem cca před dvěma třemi léty zjistil, že tato soukromá nemocnice z ničeho nic nepracuje. A na internetových stránkách této nemocnice jsme se dozvěděli, proč k nám jezdí zoufalí lidé z Brandýsa nad Labem a prosí o ošetření. Já jsem ke své hrůze zjistil, že na internetu se píše, že z jakéhosi důvodu se tato nemocnice přestavuje a že fungují jenom ambulance a že na

těch ambulancích jsou lékaři – tuším, abych jim nekřivdil – od 8 do 15 hodin.

Vážení, já jsem se snažil na to upozornit. Obrátil jsem se dopisem na správní radu VZP, a ti z vás, kteří v ní jsou, vědí, že se tak stalo. Nechci se tady litovat, nakonec se mi nic nestalo. Jediná reakce byla, že se ozvalo údajně Ministerstvo zdravotnictví a ředitelku mé fakultní nemocnice jemně upozornilo na to, ať si ten primářček hledí svého, nebo by mohl také být bez místa, protože mu do toho nic není. Vážení, takto vypadá někdy i skutečnost. Ano, přiznávám, paní ředitelka mě nepropustila, já jsem žádný oficiální dokument neviděl, ale dodnes na to nemohu zapomenout, protože mi to trošku připomnělo doby dá se říci už dávno minulé.

Co jsem tím vlastně chtěl říci? Takhle zanikla Nemocnice Neratovice, nebo omezila provoz, takto se vytratilo zdravotnické zařízení Kralupy nad Vltavou, a to hovořím jenom o tom, co se mě týká.

A my pod tlakem na Bulovce – o které nemám právo s ohledem na zákoník práce jinak hovořit, protože jsem tam stále zaměstnancem a musím dodržovat jistou loajalitu a pracovní postup, na Bulovce se stále šetřilo, utlumovala se lůžka, snižoval se jejich počet – najednou stojíme před situací, kdy se máme postarat o daleko větší počet lidí. Víte, jaká je reakce? Vy jste to možná nevnímali, protože to považujete za normální.

To vše se děje za situace, kdy se z novin dočtu, že pan ministr uvažuje o odřadění dvou pražských nemocnic. A pak dokonce ve večerních zprávách slyším kolegu poslance Štastného, který hovoří o tom, že Praha si tento svůj původní majetek převezme, ale také Thomayerku, založí z toho jakési metropolitní nemocnice, a přestože jsou to velké nemocniční celky, jak jsem vám zde vysvětlil, s obrovským spádovým územím, a dokonce i s fakultami, tak že město by mělo problém s jejich provozováním, takže do roka vybere někoho, kdo ty nemocnice bude provozovat.

Lidé, uvědomte si, toto na sebe krátce navazuje! A já se nerad po někom opičím, ale musím připomenout slova předpředřečníka, která tu řekl před časem, že ono to nějak do sebe zapadá. Objeví se významné zdravotnické zařízení, pak se tam různě mění management a čistě náhodou se mění tak, až to zdravotnické zařízení se dostane do značných finančních problémů, pak se ho zbavíme – protože pan ministr nám upřímně na zdravotním výboru řekl, že stát se neumí starat o velké zdravotnické celky, a já mu za jeho upřímnost prostřednictvím paní předsedkyně děkuju, protože ten stát to projevilo mnohokrát. A abych byl zcela upřímný, tím jsem nemyslel jenom současného pana ministra. No a jestliže něco neumíme řídit, byť to má pro stát velký význam, tak je zřejmě nejlepší se toho zbavit. A já mám čím dál větší pocit, že touto cestou jdeme a že tato cesta je postupně připravena i pro zdravotnické zařízení, v kterém jsem strávil více než dvacet let.

Dámy a pánové, pak se vůbec nedivím, že se zruší i podobný zákon.

A co teď řeknu, bych asi říkat neměl. Ano, je zajímavé, že prakticky po dobu existence tohoto zákona se mnoho zařízení nepřihlásilo ke statutu veřejného neziskového zdravotnického zařízení. Ale já nejsem manažer, já nejsem ani komunální politik a začínám chápat, že důvody musí být nebo mohou být různé. Nicméně je smutné, že tady vlastně šmahem bez náhrady spláchneme něco, co by mohlo fungovat, a osobně se přiznávám: Já se bojím současných kroků Ministerstva zdravotnictví, já se bojím současné reorganizace, tak jak je prováděna. Já nevěřím, že to je správná cesta, a chci, abyste si zapamatovali, že jsem to zde říkal, protože ono až to všechno jednou doběhne, tak tady možná my už sedět nebudeme, budou tu třeba sedět jiní lidé, ale jsou kroky, které lze velmi těžko zvrátit.

A jestliže na půdě tohoto parlamentu my si vůbec dovolíme neuvažovat o tom, že by měla být zajištěna síť, že by měl existovat jistý přirozený spád, aby záchranky zoufale nemusely obvolávat zdravotnická zařízení, jestli tam je, či není volno, aby jednoznačně bylo určeno, když se něco stane, pojedete tam a tam a oni to zařídí – místo toho my tady stanovujeme, a já jsem pro to nehlasoval, tu čest jsem přenechal vám, o tom, že odmítne-li zdravotnické zařízení akutního pacienta, dostane tu či onu milionovou pokutu!

Dámy a pánové, pro to jste zřejmě zvedli ruku z jednoho jediného důvodu.

Jestliže máte kupříkladu osmilůžkovou jednotku intenzivní péče, kde je osm lidí na přístrojích, a přijede sanitka s dalším, dosud mi nikdo nevysvětlil, jak mám vybrat jednoho z nich, kterého odpojím, a umístím tam toho devátého. Vás to asi nezajímalo, vás to asi netrápí, ale dokud se budu moci v této zemi živit medicínou, a jak prodlužujete odchod věku do důchodu, obávám se, že mě čeká ještě řada let, tak do té doby mi na tom záleží.

Často dáváte zdravotníkům úkoly, které si musí řešit sami, bez ohledu na to – a teď mi promiňte, vulgarismů a facek tady bylo tenhle týden už dost – nicméně bez ohledu na to, jakou pitomost či hloupost tady pod dojmem toho či onoho politického směru schválíme. A já vás jenom varuju, ať je těch pitomostí co nejméně, a zvláště těch, co se týkají zdravotnictví, protože i vám, stejně jako se to stalo jednou v životě mně, se může stát, že budete zdravotnické zařízení potřebovat. A člověk by měl mluvit o tom, co prožil. Já jsem to v té době, kdy mě nakládali do sanitky, nevnímali. V rodině je dodnes šok, když záchranka, která přispěla k tomu, že jsem všechno přežil, jediné, co musela udělat, že zoufale mačkala mobil a hledala, do které nemocnice v Praze mě mají odvézt. I když věděli, že jsem doktorem z Bulovky. Jenomže mezitím “někdo” Bulovce zrušil statut traumacentra, ať

k tomu měl jakékoliv důvody. Nakonec jim došlo, že se snad o mě kolegové postarají.

Vy si, vážení, i v jiných nemocnicích uvědomte, že nejste jejich kolegy. A jestliže zde budeme přijímat zákony, které budou vnášet do zdravotnictví chaos a ztěžovat jeho fungování, tak se vám opravdu jednou stane bez ohledu na standard a nadstandard, že to zdravotnické zařízení vám péči neposkytne, protože nebude moct, nebo nebude chtít! Chcete-li se vydat touto cestou, já vám přeju mnoho úspěchů, ale v tom případě i hodně zdraví.

To je vše, co jsem vám chtěl sdělit, a přeju vám příjemné odpoledne. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se někdo dále do obecné rozpravy? Není tomu tak, obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím rozpravu podrobnou.

Prosím pana zpravodaje, aby přednesl návrh toho, jak budeme postupovat během následujícího hlasování. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, tak v první řadě bychom měli hlasovat o zamítnutí návrhu tohoto zákona. Zamítnutí podala paní poslankyně Soňa Marková a poslanec Jaroslav Krákora. Druhým krokem by mělo být hlasování o jediném pozměňovacím návrhu a třetím krokem by bylo hlasování o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Ptám se, je-li námitka proti takovému postupu. Nevidím nikoho.

Oznamuji dvě omluvy. Pan poslanec Pavel Bém se omlouvá od 12.30 a pan ministr Jan Kubice z dnešního jednání.

Je zde tedy návrh procedury. Budeme postupovat tak, jak nám oznámil pan zpravodaj. Nejprve tedy budeme rozhodovat o návrhu na zamítnutí návrhu zákona, který byl podán v rámci druhého čtení. Přivolávala jsem naše kolegy, doufám, že jsou všichni již na místě.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 130. Ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 130 přítomno 158, pro 64, proti 83. Návrh přijat nebyl.

Můžeme tedy přistoupit k hlasování o pozměňovacím návrhu, který je obsažen v usnesení výboru pro zdravotnictví č. 29. Ptám se pana zpravo-

daje na jeho stanovisko. (Zpravodaj: Stanovisko negativní. Navrhovatel: Stanovisko doporučující.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 131. Táži se, kdo je pro tento pozměňovací návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 131 přítomno 159, pro 85, proti 42. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku. Takto zní návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Marka Šnajdra, Leoše Hegera, Jiřího Štětiny, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavách zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony, podle sněmovního tisku 262, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu."

Zahajuji hlasování pořadové číslo 132. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 132 přítomno 159, pro 83, proti 65. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání bodu 100, sněmovního tisku 262 ve třetím čtení. Děkuji panu zpravodaji a děkuji také panu navrhovateli.

Zahajuji projednávání bodu

101.

Návrh poslankyň Ivany Řápkové a Lenky Kohoutové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ - třetí čtení

Paní poslankyně za navrhovatele Ivana Řápková je přítomna. Prosím též ke stolku zpravodajů pana poslance Jeronýma Tejce, který je zpravodajem ústavněprávního výboru. Oznamuji, že pozměňovací návrhy byly rozdány jako sněmovní tisk 268/4.

Otevírám nejprve obecnou rozpravu. Do té se jako první hlásí pan poslanec Roman Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovolte mi před rozhodujícím hlasováním k projednávanému návrhu několik vět.

Především bych chtěl reagovat na argumentaci předkladatelů tohoto návrhu, která zaznívala v důvodové zprávě tohoto návrhu v předcházejících čteních i při jednání výboru pro sociální politiku, kdy stále opakovali, že jejich novelou se nastolí rovný přístup k dlužníkům a že se zvýší vymahatelnost dluhu.

Ale v tomto státě přece existuje rovný přístup k dlužníkům. Všichni musí své dluhy platit. A když je neplatí, přijde exekutor a oni přijdou o svůj majetek. Ale jelikož jsme civilizovaná země, platí, že není možné dlužníkovi zabavit úplně vše, že vždy je mu třeba ponechat určité prostředky, které mu umožní, že bude mít co jíst, bude mít kde přespat a budou uspokojeny jeho základní životní potřeby. A paní předkladatelky tento princip svým návrhem prolamují. O to jde.

Kolegyně a kolegové, uvědomte si prosím nelogičnost tohoto návrhu. Vždyť příspěvek na živobytí je přiznáván tehdy, kdy určitá osoba či rodina nemá dostatečné příjmy na uspokojení základních životních potřeb, a tento příspěvek jim má pomoci tyto základní životní potřeby uspokojit. Ale poskytnutí takové pomoci má samozřejmě smysl pouze tehdy, když jí ochráníme před případnými věřiteli příjemce této pomoci. Proto je na celém světě uzákoněno, že dávky tohoto typu nepodléhají výkonu rozhodnutí, nepodléhají exekuci. Pokud návrh kolegyně z ODS tento princip prolamuje, pak poskytování příspěvku na živobytí lidem, kteří mají dluhy, vůbec nemá smysl, protože daňoví poplatníci se těmto lidem skládají na příspěvek na živobytí proto, aby jim pomohli přežít, ale ne proto, aby za ně zaplatili jejich dluhy.

Závěrem si dovoluji připomenout, že v prvním čtení ke schválení mého návrhu na zamítnutí tohoto návrhu zákona chyběl jediný hlas a v rozpravě se i poslanci vládní koalice včetně prvního místopředsedy vlády pana Schwarzenberga vyslovovali proti tomuto návrhu. Pokud jsou dnes připraveni tento návrh schválit, dovoluji si je zdvořile požádat, aby nám sdělili, co je přimělo svůj názor změnit.

Děkuji vám za vaši pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se někdo? Pan kolega Stanjura ještě do obecné rozpravy.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Já myslím, že podle hlasování se ukazuje, kdo chce pomoci starostům a radnicím. Sami víme, kolik je problémů s nepřizpůsobivými občany, kolik je problémů s tím, že mnozí dlužníci neplní své povinnosti.

V posledních dnech a týdnech se předhánějí politici zejména z levé části politického spektra v legislativních návrzích, jak tuto situaci řešit, jak pomoci starostům. Chci připomenout, že tuto novelu podporuje Svaz měst

a obcí jako stavovská organizace měst a obcí. Myslím si, že novela jde správným směrem, a jsem pro to, abychom o tom hlasovali a jasně ukázovali, kdo z nás chce pomoci starostům řešit to, aby radnice nebyly ty poslední, kterým se mají dluhy vracet. Myslím si, že radnice mají stejné postavení jako ostatní. Můžeme si říkat, že to tak je, že podle zákona nikdo nemůže příjemce dávek v hmotné nouzi exektovat. Jděte se někdy na ty radnice podívat v den výplaty těchto dávek, jak to reálně funguje! Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď paní poslankyně Řápková. Pan kolega Tejc poté.

Poslankyně Ivana Řápková: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, nelžeme si do kapsy. Exekutor, ano, samozřejmě k těmto lidem může přijít. Já nechci mluvit o nákladech a o traumatech spojených s tím, když do domácnosti vlez exekutor. My se ale bavíme, vzhledem k částce, o kterou má jít, o úhradě pokut. Pokud je někdo na hmotné nouzi, nechť se nedopouští přestupků! Nikdo je přeci nenuť k tomu, aby se dopouštěli protiprávního jednání. Pak samozřejmě jim nebude vyměřena pokuta a obec tuto pokutu vymáhat nemusí. Je to všechno o životním stylu určité skupiny lidí.

A možná by bylo vhodné, abyste si uvědomili, jak tady již kolega říkal: toto je nástroj, jeden z mnoha nástrojů pro starosty našich měst bez ohledu na politickou příslušnost. Pomozme těmto starostům a dejme jim do rukou jeden z mnoha nástrojů, které ještě potřebují, tak aby mohli účinně řešit situaci ve svých městech. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Chci jenom zareagovat na slova paní kolegyně, protože ona opět zde předvedla, že mluví o jedné skupině občanů. Mluví o lidech, kteří páchají přestupky. Ale vždyť to není jenom o těchto lidech! Já jsem hovořil o lidech, co se dostanou do problému být tím, že třeba dluží, uzavřou špatný spotřebitelský úvěr, stanou se obětí lichvářů a teď jsou v té složité životní situaci. Ti nespáchali žádný přestupek! Takže skutečně je to o mnohem širším spektru osob, než o kterém zde neustále hovoří předkladatelky. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Další faktická pan poslanec Vacek.

Poslanec Martin Vacek: Děkuji. Paní předsedající, dámy a pánové, já

bych chtěl jenom podotknout, že tento materiál není tady nový, dlouhodobě se jím zabýváme a je dobře, že vznikl, a je potřeba ho podpořit.

My jsme na sociálním výboru tento materiál probrali, komunikovali jsme jej, vzali jsme jej ze všech pohledů. Chtěl bych podotknout, že je pravda to, co tady můj předřečník řekl, že se je potřeba zabývat i dalšími skupinami, které jsou dotčeny v tomto procesu. My víme o lichvářích, my víme o tom, že problém je u těch, kteří se snaží pomocí exekutorských práv vymoci něco, co není přímo v jejich gesci, a tuto tematiku budeme v nejbližší době předkládat. Budeme to řešit, víme o ní a neopomněli jsme ji. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jeroným Tejc s řádnou přihláškou.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já myslím, že skutečně je potřeba vzít ten zákon v celém jeho komplexu a bavit se o všech jeho dopadech. Já bych snad ani neměl problém s tím, kdyby skutečně tento zákon dával právo obcím vymáhat pokuty lépe po těch, kteří zároveň čerpají sociální dávky. Můžeme se bavit o tom, jestli je správné, aby na to doplácely děti, za kterými jsou ty dávky směřovány, a zda bychom neměli hledat jiné opatření, které bude jasně garantovat, že pokud dávka směřuje za dítětem, tak tato částka bude skutečně využita tím, který je příjemcem, tedy tím oprávněným bude využita ve prospěch tohoto dítěte, což se ne vždy děje. Ale to myslím, že lze řešit úplně jinak. Jiným zákonem, navázáním a kontrolou toho, jakým způsobem je ta dávka čerpána. Nikoli tím, že bude odejmuta bez ohledu na to, jestli dítě chodí, nebo nechodí do školy, tady bude odejmuta právě proto, že bude podléhat exekuci.

Ale ten problém je skutečně někde jinde. Já si nepřeji, abych jako daňový poplatník platil sociální dávku někomu, kdo ji potřebuje, a ta sociální dávka k tomu člověku nedoputovala, protože ji získá ten, který poskytl tomu člověku spotřebitelský úvěr, uvedl ho do složité situace, za jiných podmínek by mu nepůjčil a půjčil mu jenom proto, že má garantováno a bude mít ještě lépe garantováno tímto zákonem paní poslankyně Řápkové, že se k těm prostředkům dostane. (Potlesk poslanců ČSSD.) Protože v běžném případě by řada těch, kteří poskytují spotřebitelské úvěry a ty podivné půjčky, vůbec nikomu, kdo je v této složité situaci, nepůjčila. Jenomže ve chvíli, kdy bude mít garantováno, že se k těm prostředkům dostane, že ty peníze získá, protože bude exektovat sociální dávky, tak mu rád půjčí. Na obrovský úrok s obrovským penále.

My těžko můžeme někomu zakázat, aby si půjčoval peníze a poté doplácel na své mnohdy špatné rozhodnutí, na to, že nebyl informován, nebo na to, že nedokázal zabránit tomu, že ho někdo podvede. Prostě takovou

úpravu tady s ohledem na ústavu přijmout nemůžeme. Ale já si skutečně nepřeji, abychom zlepšovali postavení těch, kteří zneužívají a využívají mnohdy i neznalosti těch lidí, kteří si půjčují tyto spotřebitelské úvěry.

My jsme tady několikrát horovali v této Sněmovně jako sociální demokraté pro to, abychom to řešili komplexně. Abychom zakázali rozhodčí doložky, abychom vyřešili problém s exekutory. Nic takového se tady nestalo.

Přichází jeden návrh, který má vyřešit vše. Já chápu snahu pomoci starostům obcí. Chápu snahu – a vůbec bych se nebránil tomu, kdyby se to týkalo pouze pokut. Ale jasně chci slyšet od paní poslankyně Řápkové jako předkladatelky, jestli se to tedy vztahuje jen na věci, které souvisí s pokutami, nebo může přijít díky tomu k prostředkům, k vymození prostředků, i těm, kteří zneužívají dnes spotřebitelské úvěry. To si myslím, že je rozhodující, a právě proto mám problém hlasovat pro tento zákon, který v mnohém bude znamenat to, že prostředky, které se platí lidem na sociálních dávkách, budou jen protékat k těm, kteří využívají a zneužívají systém spotřebitelských úvěrů. A já si nepřeji platit lichvářům ze státního rozpočtu! Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Paní poslankyně Řápková má slovo.

Poslankyně Ivana Řápková: Dámy a pánové, ty peníze, které dnes lidé dostávají na dávkách v hmotné nouzi, ony protékají lichvářům, protékají těm exekučním společnostem. Možná kdybyste znali skutečnost, tak byste se takhle neptali. Protože u místností, kde se vyplácí sociální dávky, tam už dnes po výplatě čekají lichváři a těm lidem odebírají peníze. Oni to prostě dělají a ti lidé si od nich znovu a znovu půjčují. Ale jak už tady bylo řečeno, to je samozřejmě o finanční gramotnosti. Ale to už dnes se prostě děje. Takže všichni kromě obce si vymohou své pohledávky. Ale obce ani jinou možnost nemají, aby si vymohly pohledávky za pokuty, protože žádný nástroj na lidi, kteří pobírají dávky hmotné nouze, neexistuje. Dnes prostě žádný právní nástroj – právní nástroj, upozorňuji – prostě není k dispozici.

V rámci hmotné nouze se přece vyplácí tři dávky. Je to doplatek na bydlení, který exekucí není dotčen, a je to mimořádná okamžitá pomoc. Týká se to pouze a jen příspěvku na živobytí. Exekuci bude podléhat rozdíl mezi životním a existenčním minimem. A samozřejmě exekuci bude možno provést. Ale v tomto zákoně je též navrženo, aby byla možnost uzavřít dohodu o splátkách, což také dříve nebylo, a to právě v první řadě mohou využívat obce.

Pokud tady bylo mluveno o dětech, tak ze zákona děti mají životní minimum. Vždycky. U dětí neexistuje existenční minimum, ale vždycky je to

minimum životní. Tady děti se to vůbec nedotkne. Pokud, tak samozřejmě ta dávka se sníží pro dospělé i tedy pro společně posuzované osoby. Ale děti v žádném případě. Děkuji. (Potlesk poslanců zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dvě faktické poznámky. Paní poslankyně Kohoutová, paní poslankyně Semelová. Myslím pan poslanec Tejc též s faktickou, takže poté.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, mnohé už tady vysvětlila moje předřečnice a spolupředkladatelka zákona nebo změny zákona o hmotné nouzi paní kolegyně Ivana Řápková. Čili znova jenom zopakují, a to je důležité sdělení, že děti mají vždy životní minimum rovnou. Těch se tato změna nedotýká. To za prvé.

A za druhé. Bylo tady hodně řečeno o úvěrech, o lichvě. Možná bychom se měli skutečně začít zabývat touto problematikou. A my určitě přivítáme, pokud opozice přijde s návrhem, který se tady toho bude týkat (velký smích a potlesk poslanců zleva) a který znemožní v rámci hmotné nouze něco podobného.

Ale vy jste tady zmiňoval lichvu. A pozor! Pojdme si říct, že jestliže někdo někomu dá příkladně 10 tisíc, tak ale lichváři podepisuje rovnou 15 tisíc. A ti lidé skutečně čekají rovnou před městskými úřady nebo před obecními úřady a rovnou jim peníze poberou. To těžko ošetříte čímkoliv. Jestliže člověk je ochoten místo 10 tisíc a řádné smlouvy o úvěru dát nebo podepsat směnku na daleko vyšší částku, je to svobodné rozhodnutí toho člověka a s tím těžko něco uděláte. Tady pomůže vzdělávání, tady pomůže cokoli jiného, ale ne to, že tady budeme donekonečna mluvit o tomhle.

Já se domnívám, že bychom měli jít hlasovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – paní poslankyně Semelová.

Poslankyně Marta Semelová: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové, já mám dvě poznámky.

Ta první se týká toho, že může opozice přijít s návrhem. Jak nakládá koalice s návrhy opozice, to tady jsme svědkem každé jednání Poslanecké sněmovny. To je první poznámka.

Ta druhá. Já myslím, že občané této země si budou muset zvyknout na to, že od vládních stran dostávají jednu facku za druhou. A není to jenom od ministra na chodníku před Poslaneckou sněmovnou. To, co tady teď má být schváleno, to je další facka. Facka těm, kteří prostě už nemají kde brát. Vy jim berete poslední zdroje existence a ti lidé budou muset sáhnout k další kriminalitě. Eskalujete tím to napětí a tu výbušnou situaci, kterou teď ví-

díme ve Šluknově. Jestli zvednete pro tento zákon ruku, ta situace se ještě mnohem zhorší. (Potlesk poslanců zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já myslím, že by bylo dobře, kdyby koalice konečně pomohla sociální demokracii prosadit návrh, který tady byl i v tomto volebním období z pera sociální demokracie na regulaci spotřebitelských úvěrů. A paní poslankyně Kohoutová, která tady nabízela tu podporu jednání, hlasovala proti tomuto zákonu. Já myslím, že to si musíme pamatovat. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Nicméně skutečně tady je problém. Problém, který budete působit nikoliv těm nepřizpůsobivým, budete ho působit všem, kteří se ocitají ve složité situaci a kteří díky tomu, že tady pravicové vlády odmítly regulovat spotřebitelské úvěry, dnes mají obrovské dluhy. A jestli tady paní poslankyně Řápková i Kohoutová hovořily o tom, že ti lichváři mají už dnes možnosti, jak prostředky třeba i z těch sociálních dávek po těch lidech vymáhat, tak mají, mnohdy nelegální. Vy jim k tomu dáváte zákonné mechanismy a místo toho, abyste se zabývali tou věcí komplexně, omezili moc exekutorů, podívali se na spotřebitelské úvěry a samozřejmě zvýšili vymahatelnost práva, tak řešíte pouze jednu část. A bohužel znamená to, že poškodíte nikoliv jen ty, o kterých tady hovoříte. Poškodíte všechny, kteří se dostanou do složité situace. A ze sociálních dávek, které platíme my všichni z daní, budete mj. pomáhat těm, kteří zneužívají situace těch lidí a poskytl jim úvěry. Je to tak, mrzí mě to, ale s tím asi my nic neuděláme. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka paní poslankyně Navrátilová, poté paní poslankyně Řápková.

Poslankyně Dagmar Navrátilová: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych chtěla jenom krátce zareagovat. Já jsem přesvědčená o tom, že facka to bude jen těm nezodpovědným. Ti zodpovědní určitě najdou (smích zleva) individuální přístup u sociálních pracovníků, kteří se budou zabývat jejich situací. Ti, kteří se dostali ne vlastní vinou do problémů, ti určitě tu oporu najdou. Ale je třeba opravdu postavit se tvrdě proti těm, kteří spoléhají na to, že i když se zadluží, že to za ně stát vyřeší.

Je třeba ale skutečně se zabývat tím, aby k takovým záležitostem nedocházelo. A proto já osobně si myslím, že se musíme začít bavit o finanční gramotnosti celého obyvatelstva v naší republice, že se musíme

zabývat tím, abychom už na základní školy, pravděpodobně na druhý stupeň základních škol, dostali předmět nebo přednášky o tom, jak se lidé mají chovat, aby se do takovýchto situací vůbec nedostali. A o tom, že se musíme začít bavit o zákonech týkajících se lichvy, o tom není pochyb myslím ze všech stran.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Zaorálek, prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dovolte mi takovou malou poznámku. Mně připadá neuvěřitelné, že lidé, kteří se zabývají sociální problematikou, mohou Sněmovnu krmit takovými nesmysly, jako že děti se to týkat nebude. Chtěl bych upozornit paní poslankyni, která tady o tom mluvila, že pokud ta rodina díky krácení těch dospělých bude mít o 3 tisíce menší rozpočet, tak to samozřejmě ty děti pocítí, protože místo čtyř rohlíků se koupí jeden a nebudou mít na zeleninu. Tak nám tady prostě nepovídejte, že těch dětí se to netýká! To je úplná absurdita!! (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se někdo dále rozpravy ve třetím čtení? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Jsme u závěrečných slov. Zeptám se paní navrhovatelky, zda chce vystoupit se závěrečným slovem. Prosím.

Poslankyně Ivana Řápková: Dámy a pánové, já si ještě jednou dovoluji vás požádat o podporu tohoto návrhu. Bylo tady hodně řečeno, ale debata už se v podstatě opakuje, asi jako byla v prvním čtení. Lidé, kteří se dostali do tíživé finanční situace, a vy mnohdy říkáte: ne vlastní vinou – ale vždycky se člověk přičiní o to, aby se dostal do špatné finanční situace, ale může to být i shoda různých okolností, tak má samozřejmě možnosti, aby tuto situaci řešil. A to už se děje dnes. (Projevy nesouhlasu v levé části sálu.) To se dnes děje! A máme tady právní instrumenty, jako je řízený bankrot apod.

Pak je tady ale skupina lidí, kteří zákony nikdy dodržovat nebudou, pokud nějakým způsobem nezakročíme. A my situaci z našich měst dobře známe. Vy, co ji neznáte, je to možná těžko pochopitelné, ale jestliže se někdo opakovaně dopouští přestupku a nezaplátí dosud ani jednu jedinou pokutu, tak asi jaký to má výsledek? Jednoznačně stoupá agresivita u těchto lidí, kteří se cítí být absolutně nepostižitelní. A to je tvrdá realita! A možná by bylo vhodné, vy, kteří tomu nevěříte, abyste do těch měst zajeli a podívali se na ta sídliště, jak to tam vypadá a jak se žije lidem, kteří si své povinnosti plní, chodí do práce a mnohdy mají minimální mzdu a mají se hůře než ti, co žijí na dávkách.

Co se týká dětí, tak děti, abych to upřesnila, to odnesou vždycky! A i v případech, kdy jsou rodiče sankčně vyřazeni z úřadu práce, stále dostávají dávky na děti. To je také nutné, abyste si toto uvědomili. I přestože rodiče jsou sankčně vyřazeni, nedostanou ani haléř, vždycky dostanou příspěvky nebo dávky na děti. Ale teď není debata o tom, jak se tyto děti mají v rodinách, když se o ně rodiče nestarají tím způsobem, jak se starat mají.

A já vás tedy žádám se znalostí prostředí problémových lokalit, tak jako je znají ostatní starostové v naší republice a musí tyto problémy řešit – a není to jenom Šluknovsko. Minulý týden jsem byla na Náchodsku v Hronově, ve Vimperku, kam mě pozvali ještě dříve, než eskalovaly problémy na Šluknovsku. Situace je vážná a je na zvážení vás všech, jestli starostům pomůžeme tímto nástrojem, jedním z mnoha, který potřebují, či jim nepomůžeme. To rozhodnutí je opravdu na vás! Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Tejc se závěrečným slovem.

Poslanec Jeroným Tejc: Já nebudu zneužívat své role zpravodaje, a bych znovu opakoval to, co zde zaznělo. Myslím, že je důležité a každý si to může přečíst, co ten návrh řeší a jestli je pravdou, že řeší pouze jednu část, anebo má také negativní dopady. Ale to každý pozná na vlastní kůži až poté, co zákon bude schválen.

Já bych si vás dovolil spíše seznámit s procedurou. Nebyl podán pozměňovací návrh ve druhém čtení, byly podány pouze pozměňovací návrhy obsažené v usnesení jak výboru pro sociální politiku, tak v usnesení ústavněprávního výboru. Hlasovali bychom tedy dvakrát. Ale v případě, že by byl schválen pozměňovací návrh výboru pro sociální politiku, tak je podle všeho nehlasovatelný, protože je obsahově shodný, návrh ústavněprávního výboru. V tom případě tedy budeme hlasovat nejdříve o pozměňovacím návrhu pod písmenem A. Pokud by schválen byl, pak bychom hlasovali v druhém hlasování o zákonu jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Proceduru jsme slyšeli. Je zde žádost o odhlášení. Já vás všechny tedy odhlašuji a prosím vás, přihlaste se. Jsou před námi maximálně tři hlasování. Prosím pana zpravodaje, aby uvedl první návrh a potom se k němu spolu s paní navrhovatelkou vyjádřil. Prosím o první návrh.

Poslanec Jeroným Tejc: Nejdříve budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu obsaženém v usnesení výboru pro sociální politiku, tedy tisk 268/2. Stanovisko neutrální. (Navrhovatelka: Stanovisko kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 133. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 133, přítomno 151, pro 88, proti 49. Návrh byl přijat. Můžeme tedy pokročit dále.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní budeme hlasovat o zákonu jako o celku. Stanovisko zpravodaje je negativní. (Navrhovatelka: Stanovisko kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslankyň Ivany Řápkové a Lenky Kohoutové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 268."

Zahajují hlasování číslo 134 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 134, přítomno 152, pro 87, proti 61. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Končím projednávání bodu 101, sněmovního tisku 268 ve třetím čtení. Děkuji paní navrhovatelce, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajují projednávání bodu

86.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 329/ - třetí čtení

Prosím ke stolku zpravodajů pana ministra zemědělství Ivana Fuksu, který dnes zastoupí pana ministra Chalupu, a prosím též pana zpravodaje pana poslance Jana Látku, který zastoupí pana poslance Robina Böhmsche. Návrh na zamítnutí, ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Ptám se, kdo se do ní hlásí. (V sále je velký hluk.) Dámy a pánové, pokračujeme v jednání, jestli jste si nevšimli! Prosím, abyste se všichni posadili do svých lavic.

Rozprava je otevřena. Hlásí se prosím někdo do rozpravy? Nehlásí se

nikdo, rozpravu tedy končím a budeme hlasovat o návrhu zákona. Pana zpravodaje prosím, aby nám ozřejmil postup.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Na výboru, ani ve druhém čtení na plénu nebyly předneseny žádné pozměňovací návrhy, budeme tedy hlasovat rovnou o zákonu jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám.

Přednesu návrh usnesení:

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 329."

Zahajují hlasování číslo 135. Ptám se, kdo je pro tento návrh zákona. Kdo je proti?

Hlasování číslo 135, přítomno 148, pro 132, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání bodu 86, sněmovního tisku 329 ve 3. čtení. Děkuji panu ministrowi i panu zpravodaji.

Pan poslanec Koskuba se omlouvá od 13.45 hodin z osobních důvodů.

Zahajují projednávání bodu

94.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 341/ - třetí čtení

Prosím ke stolku zpravodajů pana ministra Jaromíra Drábka. Pan poslanec Vilímc jako zpravodaj je též přítomen. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení a ptám se, kdo se do této rozpravy

hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím, a vzhledem k tomu, co jsem řekla, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 341."

Zahajuji hlasování číslo 136. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 136, přítomno 150, pro 137, proti nikdo, konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím tím projednávání bodu 94 sněmovního tisku 341. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

96.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), e znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 457/ - třetí čtení

Pan ministr zůstává, u stolku zpravodajů je též zpravodaj výboru pro sociální politiku pan poslanec Roman Sklenák. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Budeme hlasovat o návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební

zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 457.

Zahajuji hlasování číslo 147. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto zákona. Kdo je proti?

Hlasování číslo 137, přítomno 148, pro 80, proti 41, konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji, končím projednávání bodu 96, sněmovního tisku 457 ve třetím čtení.

Zahajuji projednávání bodu

99.

Návrh poslanců Hany Orgoníkové, Ivana Ohlídala, Jana Látky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - třetí čtení

Prosím ke stolku zpravodajů paní poslankyni Hanu Orgoníkovou, též zpravodajku výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu paní poslankyni Ivanu Levou. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy předneseny nebyly.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Ptám se, zda se hlásí někdo. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Hany Orgoníkové, Ivana Ohlídala, Jana Látky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 255."

Zahajuji hlasování číslo 138. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 138, přítomno 145, pro 127, proti nikdo, konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní navrhovatelce, paní zpravodajce. Paní poslankyně Orgoníková má slovo. Končím projednávání bodu 99 sněmovního tisku 255.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zahajuji projednávání bodu

85.

Vládní návrh zákona o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon) /sněmovní tisk 311/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zasedne místo ministra životního prostředí Tomáše Chalupy pan ministr zemědělství Ivan Fuksa. Prosím též zpravodaje výboru pro životní prostředí pana poslance Bořivoje Šarapatku. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 311/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby nám navrhl proceduru, kterou se nyní budeme řídit.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dal bych hlasovat o doplňujících návrzích, které jsem si osvojil. Vzešly z dílny Ministerstva životního prostředí. Nechal bych o všech hlasovat en bloc, dohromady, jestli je to možné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nejprve tady máme bod A, to jsou pozměňovací návrhy obsažené v usnesení výboru pro životní prostředí. Potom je zde bod B, tedy vaše vlastní návrhy, pane poslanče.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Ano. Můžeme začít hlasovat třeba o těch z výboru pro životní prostředí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Návrh procedury zní takto: Nejprve hlasovat o bodu A, poté hlasovat o bodu B, poté o návrhu zákona jako o celku. Je námitka proti tomuto návrhu procedury? Není.

Hlasujeme tedy nejprve o návrhu, který je uveden pod písmenem A, jsou to pozměňovací návrhy obsažené v usnesení výboru pro životní prostředí.

Poprosím o stanoviska. Pana zpravodaje, pana ministra. (Za ministerstvo souhlasné stanovisko, zpravodaj kladné stanovisko.)

Zahajuji hlasování číslo 139. Táží se, kdo souhlasí s pozměňovacím návrhem uvedeným pod písmenem A. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 139, přítomno 144, pro 123, proti nikdo, tento návrh byl přijat.

Nyní jsme u návrhů, které jsou uvedeny pod písmenem B, předkládá je pan poslanec Bořivoj Šarapatka. Prosím o stanoviska. (Zpravodaj souhlasné stanovisko, ministr souhlasné stanovisko.)

Zahajuji hlasování číslo 140, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 140, přítomno 144, pro 126, proti nikdo, návrh byl přijat.

Budeme hlasovat o celém znění návrhu zákona. Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon), podle sněmovního tisku 311."

Zahajuji hlasování číslo 141. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 141, přítomno 145, pro 106, proti 2. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, panu zpravodaji, končím projednávání bodu 85, sněmovního tisku 311 ve třetím čtení.

Zahajuji projednávání bodu

78.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 281/ - třetí čtení

Ke stolku zpravodajů prosím pana ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, též zpravodajku paní poslankyni Ivanu Weberovou, která je zpravodajkou ústavněprávního výboru. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 281/2.

Otvírám rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy ve třetím čtení? Pan ministr Pospíšil, prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, pouze zopakují, že jde o velmi důležitou novelu, která má posílit výměnu informací mezi rejstříky trestů jednotlivých členských států Evropské unie. Má přispět k lepšímu trestání pachatelů na území všech členských států.

A ještě mi dovoluťe obecně stanovisko předkladatele k předloženým návrhům. Plně souhlasíme s návrhem ústavněprávního výboru, který víceméně je z oblasti legislativně technických, a pak souhlasíme i s návrhy jak pana poslance Staňka, tak paní poslankyně Černochové, protože v případě pana Staňka je podle našeho názoru velmi dobře řešena otázka zkušební doby u osob, které jsou podmíněně propuštěné. Naše zkušenost je taková, že dnes je ona zkušební doba u bagatelních trestných činů často příliš dlouhá, respektive soudy je ukládána spíš v příliš velkém rozsahu a vězni pak sami často nemívají zájem na tom být podmíněně propuštěni, zkrátit si trest, například o několik měsíců, a pak mít několikaletou zkušební dobu, což komplikuje situaci a je to fenomén, který posiluje přeplněnost věznic. To je důvod, proč souhlasíme s návrhem pana poslance Staňka. A stejně tak souhlasíme s návrhem paní poslankyně Černochové, která se snaží dát svým návrhem vězeňské službě možnost zákonnou, zákonné oprávnění získávat informace z rejstříku trestů. Konkrétně pak opis z evidence rejstříku trestů. Podle našeho názoru to povede k efektivnější činnosti vězeňské služby.

Tolik naše stanovisko. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi a zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Obecnou rozpravu končím a přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím paní zpravodajku, aby nám navrhla proceduru, kterou se budeme řídit.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovolila navrhnout zcela jednoduchou proceduru. Vzhledem k tomu, že návrh na zamítnutí zákona podán nebyl a byly podány tři pozměňovací návrhy, tak jak je zde uváděl pan ministr, tak bychom hlasovali postupně o všech třech pozměňovacích návrzích. Pod písmenem A máme pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, pod písmenem B je pozměňovací návrh pana poslance Staňka a pod písmenem C je pozměňovací návrh paní poslankyně Černochové. Takže pokud není námitka proti této proceduře...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je to návrh procedury. Námitky proti ní nevidím. Prosím tedy o první návrh, paní zpravodajko.

Poslankyně Ivana Weberová: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu ústavněprávního výboru č. 56 pod písmenem A.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Zpravodajka: Kladné. Ministr: Také kladné.)

Zahajuji hlasování číslo 142. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem, který je uveden pod písmenem A. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 142, přítomno 145, pro 130, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Ivana Weberová: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Staňka uvedeném pod písmenem B.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska, prosím. (Zpravodajka: Kladné. Ministr: Také kladné.)

Zahajuji hlasování číslo 143. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 143, přítomno 145, pro 126, proti jeden. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Ivana Weberová: Posledním pozměňovacím návrhem je pozměňovací návrh paní poslankyně Černochové pod písmenem C. Stanovisko kladné. (Ministr: Kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 144. Kdo je, prosím, pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 144, přítomno 145, pro 90, proti 32. Návrh byl přijat.

Budeme teď hlasovat o návrhu zákona jako o celku. Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 281, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování pořadové číslo 145. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 145, přítomno 143, pro 98, proti 25. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, paní zpravodajce. Končím projednávání bodu 78, sněmovního tisku 281 ve třetím čtení.

Zahajuji projednávání bodu číslo

81.
Vládní návrh zákona, kterým se mění
zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 310/ - třetí čtení

Prosím ke stolku zpravodajů pana zpravodaje Marka Bendu a pan ministr Jiří Pospíšil je přítomen. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 310/2.

Otvírám rozpravu. Hlásí se do ní někdo? Pan ministr Pospíšil.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Chci pouze konstatovat, že za důležité považuje Ministerstvo spravedlnosti to, co bylo přijato v usnesení ústavněprávního výboru, kde je doplněn tzv. střet funkcí mezi statutárem a manažerem obchodní společnosti, a proto také zejména podporujeme pozměňovací návrhy pana kolegy Bendy pod písmenem B, které ještě technicky upřesňují návrh ústavněprávního výboru. K dalšímu pozměňovacímu návrhu pod písmenem C je náš postoj zdrženlivý.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se někdo ještě do rozpravy? Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím a přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje Marka Bendu. A prosím o klid.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, máme před sebou tři dílčí hlasování a jedno konečné, jestli nebude žádná námitka. První by bylo o bodu A – o usnesení ústavněprávního výboru, pak o návrhu, který jsem podal já, a pak o návrhu pana poslance Hulinského. Myslím, že je to poměrně jednoduché.

Pokud se týká bodu A – usnesení ústavněprávního výboru – zpravodaj doporučuje.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se zeptám nejprve, je-li námitka proti této proceduře. Pokud není, jsme u návrhu A. Pan poslanec Benda, zpravodaj, doporučuje. Pan ministr? (Ministr: Doporučuje.)

Hlasování číslo 146. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu? V hlasování 146, přítomno 142, pro 121, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Marek Benda: Další návrh je pod písmenem B, který doplňuje tento návrh, samozřejmě také doporučuji, když je to můj návrh.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr? (Ministr: Kladné stanovisko.)

Zahajuji hlasování číslo 147. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování 147, přítomno 142, pro 119, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím, další.

Poslanec Marek Benda: Poslední je návrh pana poslance Hulinského k původnímu návrhu zákona, který nedoporučujeme. (Ministr: Také nedoporučuji.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 148. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 148, přítomno 142, pro 37, proti 78. Návrh přijat nebyl.

Jsme u závěrečného hlasování. Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 310."

Zahajuji hlasování číslo 149. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 149, přítomno 142, pro 85, proti 10. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji a panu ministrovi. Končím bod č. 81, sněmovní tisk 310, ve třetím čtení.

Omlouvám pana poslance Farského, který se omlouvá dnes od 14 hodin. Mohli bychom panu poslanci, dámy a pánové, možná zatleskat, protože takový důvod jsme tu ještě neměli (s úsměvem). Omlouvá se dnes od 14 hodin, protože po této hodině se musí zúčastnit svatebního obřadu na radnici v Semilech, kde musí být jakožto oddávající přítomen. Ať to dobře dopadne. (Potlesk.)

Zahajuji projednávání bodu

83.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění
zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 335/ - třetí čtení**

Pan ministr Pospíšil je na místě, zpravodajkou je paní kolegyně Marie Nedvědová, je zpravodajkou ústavněprávního výboru. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 335/2.

Nejprve otevírám rozpravu ve třetím čtení. Pan ministr Pospíšil, prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, chci pouze konstatovat, že tato novela je velmi důležitá, protože zavádí videokonference, mění vazební řízení atd., řeší také otázku hranice typu trestných činů, kdy mohou být použity odposlechy pro vyšetřování nové trestné činnosti. Zmiňuji to zde z toho důvodu, že je zde doporučeno, aby se snížila hranice z 10 na 8 let. Tedy skupina trestných činů, kde mohou být při vyšetřování použity odposlouchávací zařízení, je vymezena takto druhově podle hranice řekněme sazeb, které za takovou trestnou činnost hrozí. To je také důvod proč ministerstvo bude dávat negativní stanovisko k návrhu pana poslance Bublana. My nerozporujeme to, že trestné činy, které se dotýkají víceméně zboží označeného nálepkami a zboží, které má kvazitabákový charakter, ty trestné činy jsou závažné, nicméně ty sazby jsou v jiné kategorii a my se domníváme, že není vhodné, aby došlo k vymezení konkrétních skutkových podstat ve chvíli, kdy se ta hranice nyní vymezuje konkrétním trestem. To je důvod, proč to stanovisko bude negativní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministru. Nyní jsme v rozpravě. Ptám se, zda se do ní ještě někdo hlásí? Nehlásí se nikdo, proto rozpravu končím.

Můžeme přistoupit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Slovo má zpravodajka paní poslankyně Marie Nedvědová.

Poslankyně Marie Nedvědová: Dobré odpoledne. Návrh na zamítnutí zákona podán nebyl. Jsou zde pouze pozměňovací návrhy ústavněprávního výboru uvedené pod bodem A a pozměňovací návrh pana poslance Bublana pod bodem B. Domnívám se, že bychom mohli hlasovat nejprve v celku o pozměňovacích návrzích pod bodem A a pak

samostatně o pozměňovacím návrhu pod písmem B a nakonec o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je námitka proti tomuto postupu? Není žádná. Prosím o uvedení prvního návrhu.

Poslankyně Marie Nedvědová: Pod bodem A je pozměňovací návrh ústavněprávního výboru. Já mám kladné stanovisko. (Ministr: Kladné stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 150. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 150, přítomno 145, pro 128, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Marie Nedvědová: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Bublana. Kladné stanovisko. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 151. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 151, přítomno 145, pro 56, proti 67, návrh přijat nebyl.

Budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku. Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 335, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování číslo 152 a ptám se kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 152, přítomno 144, pro 103, proti 10. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministru a paní zpravodajce. Končím projednávání bodu č. 83, sněmovního tisku 335 ve třetím čtení.

Budeme se věnovat bodu č. 91 Je to

91.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 265/1992 Sb.,
o zápisích vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem,
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb.,
o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 318/ - třetí čtení**

Pan ministr je u stolku zpravodajů, též zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Miroslav Petráň. Pozměňovací návrhy jsme obdrželi ve sněmovním tisku č. 318/2.

Hlásí se paní kolegyně Ivana Weberová.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, omlouvám se, ale bohužel jsem si nevšimla, že předložený návrh obsahuje již úpravu, kterou jsem navrhovala ve svém pozměňovacím návrhu. Proto bych si vás nyní dovolila požádat o souhlas se zpětvzetím svého pozměňovacího návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já jsem ještě nestačila otevřít rozpravu, protože jsem si myslela, že se hlásíte s nějakým jiným návrhem. Teprve teď otvírám rozpravu. Paní poslankyně sdělila svoji žádost, jen ji zapakujeme v rámci obecné rozpravy.

Poslankyně Ivana Weberová: Opakuji svůj návrh a děkuji za pochopení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se někdo dále do obecné rozpravy? Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu tedy končím. Přikročíme k hlasování o návrzích. Pan zpravodaj nás seznámí s postupem.

Poslanec Miroslav Petráň: Protože k předloženému zákonu vlastně byl jediný drobný pozměňovací návrh, a to vzešlý ze zemědělského výboru, který zní: Výbor doporučuje schválit s těmito změnami: V bodu 12 se pod slova § 9a vkládají slova poznámka spornosti. Za druhé, v bodu 12 § 9a odst. 9a odst. 3 se na konci doplňují slova oznámí to všem osobám, jejichž práva zapsaná v katastru byla v důsledku tohoto rozhodnutí soudu vymazána –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane zpravodaji, promiňte. Ten text máme všichni před sebou, není potřeba pozměňovací návrhy číst. Procedura je jenom v tom, že nám řeknete, o kterých bodech a v jakém pořadí se bude hlasovat.

Dovolte, abych vám navrhla, abychom nejprve hlasovali o zpětvzetí návrhu, který předložila paní poslankyně Weberová, poté budeme hlasovat o návrhu, který je návrhem zemědělského výboru pod písmenem A, a nakonec o celku.

Souhlasil byste, prosím, s tímto postupem? (Ano.) Děkuji.

Má Sněmovna nějakou námitku proti tomuto návrhu? Pokud nemá, budeme nejprve hlasovat o zpětvzetí návrhu paní poslankyně Ivany Weberové, který je uveden pod písmenem B.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 153. Prosím, kdo je pro toto zpětvzetí? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 153, přítomno 143, pro 126, proti 1. S tímto návrhem na zpětvzetí tedy Poslanecká sněmovna souhlasí.

Nyní se budeme věnovat pozměňovacímu návrhu A. Prosím o stanoviska. (Ministr i zpravodaj mají stanovisko souhlasné.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 154. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 154, přítomno 144, pro 131, proti nikdo. Návrh byl přijat. Budeme moci hlasovat o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 265/1992 Sb., o zápisích vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 318, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování pořadové číslo 155. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 155, přítomno 144, pro 82, proti 27. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím tím bod číslo 91, sněmovní tisk 318 ve třetím čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Na základě dohod poslaneckých klubů, dámy a pánové, přerušuji jednání 23. schůze do úterý 27. září do 10 hodin ráno. Dnešní jednací den končím. Děkuji vám za dnešní přítomnost a přeji vám příjemné odpoledne.

(Jednání skončilo ve 14.24 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
27. září 2011 v 10.02 hodin
Přítomno: 159 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další den 23. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás na ní.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Zatím oznamuji, že náhradní kartu číslo 9 má paní poslankyně Jana Drastichová.

Nyní k omlouvám. Do této chvíle mi byly doručeny omluvy těchto pánů poslanců. Pavel Antonín – zahraniční cesta, Jan Babor – rodinné důvody, Robin Böhnisch, Václav Horáček – pracovní důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Vítězslav Jandák do 11 hodin bez udání důvodu, Radim Jirout – pracovní důvody, Jan Kubata – zdravotní důvody, Jan Látko – osobní důvody, Vladimíra Lesenská se omlouvá z dopoledního jednání ze zdravotních důvodů, taktéž Alfréd Michalík. Josef Novotný mladší do 14 hodin pro pracovní důvody, Miroslav Opálka – zdravotní důvody, Viktor Paggio do 11.30 hodin, Jiří Paroubek do 11 hodin osobní důvody, Aleš Roztočil zdravotní důvody, Adam Rykala pracovní důvody, Miroslava Strnadlová...

Dámy a pánové, paní stenografky musí zachytit, co já čtu. Prosím vás, abyste jim to umožnili. Všichni! I pan poslanec Petrů, prosím, aby umožnil stenografkám pracovat.

Opravuji, že pan kolega Opálka je přítomen a jeho omluva z dnešního dne neplatí. Omlouvá se Igor Svoják – osobní důvody, Bořivoj Šarapatka – pracovní důvody, Jiří Šlégr – pracovní důvody do 12 hodin, Milan Urban – zdravotní důvody, Roman Váňa též, Lubomír Zaorálek – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá Josef Dobeš do 11 hodin pro pracovní důvody, do 12 hodin z pracovních důvodů Ivan Fuksa, na zahraniční cestě jsou Tomáš Chalupa, Miroslav Kalousek, Karel Schwarzenberg se omlouvá od 12.45 do 14 hodin z pracovních důvodů.

Další omluvy mi byly doručeny nyní. Paní poslankyně Marie Nedvěďová se omlouvá z dneška pro pracovní důvody, taktéž pan poslanec Jeník mezi 10.00 a 11.30. Tolik k omlouvám.

Nyní bych vás chtěla seznámit s tím, jak budeme dnes jednat. Návrh ní takto. Nejprve bychom projednali body z bloku třetích čtení, tj. ty, u kterých byly splněny zákonné lhůty. Je to v tomto pořadí: body 95, 79, 80, 82, 84, 92, 93, 97, 98. Poté bychom pokračovali body z bloku prvních čtení a dále body z bloku zpráv.

Musím vás upozornit, že zprávy, které jsou pod sněmovním tiskem 114 a 115, nemůžeme projednávat, protože pan guvernér České národní banky nemůže být přítomen, omlouvá se z dneška. Budeme je muset vyřadit.

Dále jsem obdržela žádost zastupitelstva Plzeňského kraje o vyřazení bodu 51 z programu 23. schůze a ještě zde mám žádost pana ministra práce Jaromíra Drábka, aby nebyl dnes projednáván bod 95. ve třetím čtení, je to sněmovní tisk 444. Tato žádost je na základě jednání s legislativou Poslanecké sněmovny a zpravodajkou a mělo by tedy jít o vyřazení bodu 95 z pořadu této schůze.

Tolik má upozornění. Pokud není námitek, nechala bych toto odhlasovat. Ale ještě se hlásí pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Já nemám námitku, jenom mám návrh na pevné zařazení bodu číslo 49 za blok třetích čtení, tzn. že by to bylo první v bloku prvních čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je nějaký další návrh? Pan kolega Papež.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Chtěl bych pouze požádat, protože pan ministr Fuksa je omluven řádně teď od 10 hodin z jednání Poslanecké sněmovny a na pořadu by mohly být jeho zákony ve třetím čtení, po dohodě s ním si dovolím požádat o pevné zařazení bodu číslo 92, kterým je zákon o ekologickém zemědělství ve třetím čtení, a bodu číslo 93, kterým je zákon o Pozemkovém fondu ve třetím čtení, jako pevné body v 11.30, to už pan ministr bude zpátky. Opakuji, pan ministr Fuksa je na jednání v Senátu a požádal o toto pevné zařazení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je prosí, nějaká další žádost? Není-li, budeme nejprve hlasovat o tom, že budeme hlasovat nejprve o bodech bloku třetích čtení, vyjma bodu 95, ale ten necháme stranou, o tom budeme hlasovat zvlášť.

Nejprve tedy o tom, že zahájíme jednání body bloku třetích čtení – 79, 80, 82, 84, 92, 93, 97 a 98. To bude první hlasování.

Zahajují hlasování číslo 156. Táže se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 156, přítomno 131, pro 133, proti 2.

Nyní budeme hlasovat o vyřazení bodů 114 a 115, to jsou zprávy České národní banky.

Zahajují hlasování číslo 157. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 157, přítomno 146, pro 144, proti 1, návrh byl schválen.

Nyní žádost zastupitelstva Plzeňského kraje o vyřazení bodu 51 z programu 23. schůze.

Zahajuji hlasování číslo 158. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 158, přítomno 148, pro 133, proti 5, tento návrh byl přijat.

Dále je zde žádost pana ministra Drábka na vyřazení bodu 95, sněmovního tisku 444, z pořadu této schůze.

Zahajuji hlasování číslo 159. Kdo je prosím pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 159, přítomno 149, pro 142, proti 1, návrh byl přijat.

Pan kolega Stanjura žádá, aby bod 49, sněmovní tisk 431, byl zařazen jako první bod po třetích čteních.

Zahajuji hlasování číslo 160. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 160, přítomno 149, pro 90, proti 27. Tento návrh jsme schválili.

Pan kolega Papež žádá, aby body ve třetím čtení, tedy body 92, 93, sněmovní tisk 355 a 398, byly z důvodu jednání ministra zemědělství nyní v Senátu zařazeny od 11.30.

Zahajuji hlasování číslo 161. Kdo je, prosím, pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 161, přítomno 150, pro 132, proti 5. Návrh jsme schválili.

Tím pádem jsme si stanovili náš dnešní program a já mohu zahájit projednávání prvního bodu. Zahajuji projednávání bodu

79.

Vládní návrh zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 285/ - třetí čtení

Prosím ke stolku zpravodajů ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila. Zpravodajkou ústavněprávního výboru je paní poslankyně Jana Suchá. Obdrželi jsme sněmovní tisk 285/2, který obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy.

Otvírám rozpravu ve třetím čtení. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. (V sále panuje značný hluk.)

Pan ministr Jiří Pospíšil. Prosím.

Dámy a pánové, prosím o klid. Je zahájeno projednávání zákona ve třetím čtení. Všechny žádám, aby věnovali svou pozornost tomuto bodu. Pan ministr Jiří Pospíšil má slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já zde nechci dlouze hovořit o této materii, která byla velmi podrobně diskutována. Pouze opakuji, že zde projednáváme velmi významnou změnu trestního práva, kdy do budoucna by i právnické osoby mohly být trestně odpovědné. Snažili jsme se vysvětlit důvody, proč vláda s tímto návrhem přichází.

Minimálně jeden důvod je zde klíčový a to je to, že evropské společenství a mezinárodní společenství, jehož jsme součástí, dnes vnímá trestní odpovědnost právnických osob jako důležitý prvek boje proti organizovanému zločinu a proti korupci. Minimálně toto je důvod, proč předpokládám, že většina zákonodárců by měla tento návrh podpořit.

Dovolte mi, abych se za předkladatele stručně vyjádřil k některým pozměňovacím návrhům, které byly načteny ve druhém čtení. (Hovory v lavicích neustávají.) Prosím o chvilku pozornosti, protože to považuji za velice důležité.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře. Já ještě jednou chci požádat všechny naše kolegy, aby přenesli svá jednání mimo tuto síň a nechali pana ministra objasnit to, co nám chce v rozpravě ve třetím čtení ještě říci.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Já považuji za důležité se vyjádřit zvláště k návrhu ústavněprávního výboru, který rozšiřuje okruh skutkových podstat trestných činů, na které se může vztahovat trestní odpovědnost právnických osob. Předkladatel v zásadě s tímto návrhem nemá problém. Je třeba korektně zde konstatovat, že byla vedena odborná jednání s Úřadem na ochranu hospodářské soutěže, který namítá, že zde dochází k určitému střetu působností tohoto správního úřadu, a pokud ten návrh bude přijat, následně justice.

My se snažíme najít jakýsi kompromis tak, aby návrh zákona, který dnes projednáváme, byl efektivní, mohl postihovat určitá jednání, která se dotýkají přidělování veřejných zakázek, na druhou stranu chceme takové řešení, které nebude poškozovat Úřad na ochranu hospodářské soutěže při výkonu jeho činnosti. Jinými slovy – mezi druhým a třetím čtením se vedla odborná debata o tom, nakolik mají být čtyři skutkové podstaty zahrnuty do trestní odpovědnosti právnických osob. Jde o skutkovou podstatu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže – § 248, dále pak skutkovou podstatu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky při veřejné

soutěži a veřejné dražbě – § 256, dále pak jde o skutkovou podstatu pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži – § 257, a dále pak o skutkovou podstatu pletichy při veřejné dražbě – § 258.

Po odborných debatách – zdůrazňuji, vysloveně odborných debatách – se domníváme, že z těchto čtyř skutkových podstat mohou být tři skutkové podstaty zahrnuty do trestní odpovědnosti právnických osob, aniž by došlo k narušení působnosti Úřadu na ochranu hospodářské soutěže. Jde o skutkové podstaty uvedené pod § 256, 257 a 258.

U skutkové podstaty porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže – § 248 současného trestního zákoníku – zde jsme po odborné debatě došli k závěru, že tato skutková podstata by se v novém trestním zákoně o odpovědnosti právnických osob neměla vyskytovat, a to z toho důvodu, že při zkoumání protiprávní odpovědnosti právnických osob u této skutkové podstaty probíhá velmi složité správní řízení, kde účastníkem řízení je též Evropská komise. Evropská komise se k tomuto řízení obligatorně vyjadřuje a její stanovisko by v zásadě Úřad na ochranu hospodářské soutěže měl respektovat. Tento postup nebude možno dodržet, pokud se tato skutková podstata přenesení do zákona o trestní odpovědnosti právnických osob. Těžko bude možné v rámci soudního řízení zajistit, aby se Evropská komise vyjadřovala, a tím řízení celé ovlivňovala. Domníváme se tedy, že u tohoto jednání je vhodné, aby nepřešlo do soudní jurisdikce u právnických osob, ale aby byla zachována výlučná působnost Úřadu na ochranu hospodářské soutěže. (Hlasitost hovorů v sále se stupňuje.)

Předkladatel tedy bude navrhnout vypuštění této jedné skutkové podstaty z návrhů ústavněprávního výboru a důvodem není snaha rozmělnit účinnost zákona, důvodem není snaha oslabit boj proti korupci. Důvodem je, aby toto specifické řízení dále mohl vykonávat ÚOHS, Úřad na ochranu hospodářské soutěže, a aby dále Evropská komise měla zde postavení, které jí na základě komunitárního práva náleží.

Tolik tedy stanovisko předkladatele k jedné důležité věci.

A ještě mi dovoluji velmi stručně stanovisko předkladatele k návrhu pana poslance Šeicha, který navrhuje vypuštění dvou trestů z návrhu, a to za prvé trestu zrušení právnické osoby a za druhé trestu zveřejnění rozsudku. Navrhovatel nepodporuje tyto dva pozměňovací návrhy, a to z toho důvodu, že v případě trestu zrušení právnické osoby tři rámcová rozhodnutí Evropské unie nám výslovně doporučují, aby takovýto trest, chceme-li efektivní zákon, byl zaveden do národní právní úpravy. To znamená, že zde jednoznačně stanovisko komunitárního práva.

V případě zveřejnění rozsudku komunitární právo nedoporučuje žádné stanovisko, nicméně my se jako předkladatelé domníváme, že zveřejňování rozsudků je velmi důležitou informací pro podnikatele, který vstupuje do

obchodních vztahů s jinou právnickou osobou. On by měl mít možnost získat informaci o tom, že jeho obchodní partner byl například odsouzen za určitý trestný čin. To znamená, že my to vnímáme jako ochranu třetích osob, proto těžko můžeme souhlasit s tím, aby povinnost zveřejnit rozsudek byla vypuštěna.

Dámy a pánové, tolik stručně odůvodnění předkladatele ke klíčovým pozměňovacím návrhům, které zde byly načteny. Já vás prosím, abychom tento návrh projednali a abyste tento návrh podpořili, protože, jak jsem již naznačil, minimálně z důvodu našich mezinárodních závazků je nutné, aby trestní odpovědnost právnických osob byla včleněna do českého právního řádu.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosim nyní, zda se někdo dále hlásí do rozpravy ve třetím čtení. Není tomu tak, rozpravu končím.

Požádám paní zpravodajku, aby nám oznámila postup při hlasování, poté ji požádám a též pana ministra, aby dávali stanoviska k jednotlivým návrhům. Prosim, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, paní předsedkyně. Já mám před sebou návrh pana poslance Filipa na zamítnutí návrhu zákona. Ten bychom tedy hlasovali jako první. Dále mám pozměňovací návrhy obsažené v usnesení ústavněprávního výboru pod písmenem A, označeno A1 až A15, dále pozměňovací návrh poslance Svobody pod písmenem B a pozměňovací návrh poslance Davida Šeicha pod písmenem C.

Dovoluji si navrhnout proceduru následující. Nejprve bychom tedy hlasovali o návrhu na zamítnutí. Poté bychom hlasovali o písmenu B, návrhu poslance kolegy Svobody – ten si dovoluji rozdělit a hlasovat nejprve o písmenu B1a, následně by byla procedura B1b, B2, B3, to můžeme hlasovat dohromady. Následně bychom hlasovali o písmenu C pana poslance Šeicha a v závěru bychom hlasovali o písmenu A, o všech jeho bodech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se, zda je nějaká námitka proti vznesené proceduře. Není žádná.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 162. Táže se, kdo s takto navrženou procedurou souhlasí. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 162 přítomno 154, pro 143, proti 2. Proceduru jsme schválili.

Požádám paní zpravodajku o první návrh.

Poslankyně Jana Suchá: Nejprve bychom hlasovali o návrhu pana poslance Filipa, který navrhl zamítnutí návrhu zákona. (Zpravodajka: Stanovisko záporné. Ministr: Stanovisko negativní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 163. Kdo je pro návrh na zamítnutí? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 163 přítomno 156, pro 34, proti 99. Tento návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Jana Suchá: Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu poslance Svobody, a sice o bodu B1a. (Zpravodajka: Stanovisko kladné. Ministr: Také kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 164. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 164 přítomno 156, pro 148, proti 1. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Jana Suchá: Dále budeme hlasovat o zbývajících návrzích pod písmenem B, tedy B1b, B2 a B3. Stanovisko negativní. (Ministr: Stanovisko také negativní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 165. Kdo je pro tento návrh? Proti?

V hlasování pořadové číslo 165 přítomno 157, pro 18, proti 100. Návrh přijat nebyl. Další návrh.

Poslankyně Jana Suchá: Dále budeme hlasovat pozměňovací návrh poslance Šeicha pod písmeny C1, C2 dohromady. Stanovisko negativní. (Ministr: Stanovisko také negativní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 166. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 166 přítomno 157, pro 1, proti 135. Návrh přijat nebyl.

Nyní se domnívám, že jsme hlasovali o všech návrzích.

Poslankyně Jana Suchá: Ještě pozměňovací návrhy pod písmenem A. Můžeme hlasovat jako celek s tím, že písmeno A2 bude hlasováno již ve znění přijatého pozměňovacího návrhu B1b (B1a?). Můžeme hlasovat jako celek a stanovisko je kladné. (Ministr: Také kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 167. Kdo je pro tento návrh? A proti?

V hlasování pořadové číslo 167 přítomno 157, pro 127, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní tedy, pokud legislativa souhlasí, že bylo hlasováno o všech návrzích, můžeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, podle sněmovního tisku 285, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Stanovisko prosím. (Zpravodajka: Kladné. Ministr: Také kladné.)

Zahajují hlasování pořadové číslo 168. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 168 přítomno 156, pro 122, proti 25. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím končím projednávání bodu 79, sněmovního tisku 285.

Zahajují projednávání bodu

80.

**Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim
/sněmovní tisk 286/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů zůstává jak ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil, tak také zpravodajka ústavněprávního výboru paní poslankyně Jana Suchá. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 286/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Kdo se, prosím, hlásí do rozpravy? Pan ministr Pospíšil. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dovoluji mi, abych se za navrhovatele vyjádřil jenom k jednomu pozměňovacímu návrhu, který načel pan poslanec Tancoš, který chce rozšířit skutkovou podstatu trestného činu výtržnictví.

Já zde musím konstatovat, že experti v tuto chvíli nedoporučují měnit skutkovou podstatu tohoto trestného činu, protože cílem návrhu je víceméně rozšířit výčet možných jednání na další jednání, které by bylo vta-

ženo pod trestný čin výtržnictví, a to nově na neoprávněný vstup na hrací plochu po skončení utkání a zakrývání si obličeje při sportovním utkání. Tady je třeba konstatovat, že jednání, která jsou zahrnuta pod výtržnictví, mají víceméně demonstrativní výčet, nebo je zde demonstrativní výčet. Není tedy žádným problémem, aby v praxi orgány činné v trestním řízení a následně soudy i tato jednání vztáhly pod trestný čin výtržnictví, pokud budou naplňovat principy hrubé neslušnosti a nebo obecně výtržnosti.

Takže z tohoto důvodu já bez nějaké serióznější analýzy činnosti orgánů činných v trestním řízení a případně soudu, že aplikace v této oblasti pokulhává, bez nějaké další seriózní debaty nemohu odpovědně podpořit změnu tak klíčového zákona, jako je trestní zákoník, a měnit zde určitou skutkovou podstatu. Nicméně nebráním se do budoucna debatě na toto téma, nebráním se tomu, abychom zde udělali analýzu a na jejím základě seriózně zodpověděli, nakolik tato jednání činí v praxi problémy a nejsou orgány činnými v trestním řízení a následně soudy postihována.

Ale takto načíst ve druhém čtení změnu tak klíčového zákona, jako je trestní zákoník, tak se omlouvám, ale ze strany Ministerstva spravedlnosti nemůže být tomuto dána zelená.

Jinak ostatní zákony, jak jsem řekl, navazují na zavedení trestní odpovědnosti právnických osob do českého právního řádu a upravují ostatní zákony tak, aby mohl být tento institut v českém právu aplikován. Prosím vás o jeho podporu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím a přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Paní poslankyně Jana Suchá, zpravodajka, dostává slovo, aby nás seznámila s procedurou.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, paní předsedkyně. Návrh na zamítnutí návrhu zákona podán nebyl. Následně tady mám pozměňovací návrhy obsažené v usnesení ústavněprávního výboru číslo 59. Poté pozměňovací návrh poslance Boháče pod písmenem B a pozměňovací návrh poslance Tancoše pod písmenem C. Dovoluji si nejprve vyřadit z pozměňovacího návrhu k samotnému hlasování písmeno A22, neboť toto se stalo přijetím sněmovního tisku 315 už nadbytečným. Následně bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu poslance Boháče pod písmenem B, poté poslance Tancoše pod písmenem C a následně zbývající pozměňovací návrh pod písmenem A.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je námitka proti této proceduře? Není-li, zahajují hlasování číslo 169. Ptám se, kdo souhlasí s tím, abychom takto postupovali ve třetím čtení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 169. Přítomno 155, pro 144, proti jeden. Proceduru jsme schválili.

Ještě oznámím, že pan poslanec David Vodrážka má náhradní kartu 26.

Nyní prosím paní poslankyni Suchou o první návrh, o němž budeme hlasovat.

Poslankyně Jana Suchá: Dovoluji si navrhnout samostatné hlasování o části pozměňovacího návrhu pod písmenem A22. Stanovisko negativní. (Ministr: Také negativní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 170. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem A22? Kdo je proti?

Hlasování číslo 170. Přítomno 154, pro 4, proti 107. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Jana Suchá: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem B pana poslance Boháče. Stanovisko kladné. (Ministr Pospíšil: Také kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 171. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 171. Přítomno 154, pro 118, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Jana Suchá: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Tancoše pod písmenem C. Stanovisko negativní. (Ministr Pospíšil: Neutrální až negativní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 172. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 172. Přítomno 155, pro 46, proti 71. Návrh přijat nebyl. Další návrh?

Poslankyně Jana Suchá: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem A. Body A1 až A 21 a A23 až 27. Stanovisko kladné. (Ministr Pospíšil: Také kladné stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 173. Kdo je, prosím, pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 173. Přítomno 154, pro 123, proti nikdo. Návrh byl přijat. Je něco, co potřebujeme ještě vyřešit, paní zpravodajko?

Poslankyně Jana Suchá: Ještě bych si, paní předsedkyně, dovolila hlasovat o písmenu A28 a A29 dohromady. Vypadla mi, omlouvám se. Stanovisko kladné. (Ministr Pospíšil: Také kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 174. Kdo je, prosím, pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 174. Přítomno 154, pro 122, proti 1. Tento návrh jsme přijali.

Nyní legislativa říká, že je vše v pořádku, můžeme tedy hlasovat o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, podle sněmovního tisku 286, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Stanoviska prosím. (Zpravodajka i ministr kladné.)

Zahajuji hlasování číslo 175. Kdo je pro návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 175. Přítomno 154, pro 124, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím končím projednávání bodu 80, sněmovního tisku 286. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu číslo

82.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb.,
o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 322/ - třetí čtení**

Pan ministr zůstává u stolku zpravodajů a vítám zpravodaje ústavněprávního výboru pana poslance Pavla Staňka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 322/2.

Otvírám rozpravu ve třetím čtení. Hlásí se, prosím, někdo do rozpravy? Pan ministr Jiří Pospíšil má slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. Dovolte mi, abych jenom stručně řekl, že budeme hlasovat o důležitém zákonu, který má zpřísnit postihy soudních znalců a tlumočnicků a hlavně stanovit jasná, transparentní pravidla pro jejich postih, a to v rovině správního řízení na Ministerstvu spravedlnosti a pak v následném případně soudním řízení u správních soudů. Je to velmi důležité, protože jak víte, tak na netransparentní jednání – některých, zdůrazňuji – soudních znalců je poukazováno ve veřejné debatě, a proto je třeba přijmout takovou právní úpravu.

Chci konstatovat a tady zdůraznit, že na tuto dílčí úpravu naváže činnost vlády v podobě úplně nového zákona o soudních znalcích a tlumočnících, jehož věcný záměr už je hotový a v brzké době jej vláda bude projednávat. Součástí nové právní úpravy má být, a to tady chci opravdu zdůraznit, též nová právní úprava odměňování soudních znalců. Žádám vás proto tedy, a tím navazuji na pozměňovací návrhy, které zde byly načteny, abychom ostatní otázky, které přímo nesouvisí se sankcionováním soudních znalců a se správním řízením, odložili do souhrnné systematické debaty, kterou povedeme ještě v tomto volebním období nad úplně novým zákonem o soudních znalcích.

To je také důvod, proč předkladatel v žádném případě nemůže podpořit návrh poslanců Ladislava Jirků, Jana Husáka a Františka Laudáta, který se právě zabývá otázkami odměňování soudních znalců. My jsme přesvědčeni, jak už jsem řekl, že změna odměňování má být součástí úplně nové právní úpravy, kdy se stanoví nové povinnosti znalcům, a tedy logicky má dojít též jaksi ke změně jejich odměňování. To je důvod, proč k tomuto pozměňovacímu návrhu bude stanovisko předkladatele negativní. V případě, že by tento návrh byl přijat, způsobilo by to navíc nemalé problémy v resortu spravedlnosti, který nepočítá v rozpočtu na příští rok s navýšením prostředků pro soudně znaleckou činnost.

Tolik tedy mé stanovisko k jednomu z pozměňovacích návrhů, kde vnímáme, že předkladatel měl vyjádřit své stanovisko, protože se jedná o věc mimořádně důležitou.

Dámy a pánové, tolik tedy naše stanovisko a já vás prosím o celkovou podporu tohoto návrhu, protože jak jsem již naznačil, jedná se o věc, která je velmi důležitá a povede k odstranění některých klientelistických vazeb, které mohou v oblasti justice a v oblasti soudněznalecké činnosti vznikat.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o další přihlášku do rozpravy ve třetím čtení. Není-li žádná, rozpravu končím a prosím pana zpravodaje, aby se ujal své role a navrhl Sněmovně návrh dalšího postupu, tedy proceduru hlasování.

Poslanec Pavel Staněk: Dobrý den, dámy a pánové. Paní předsedkyně, děkuji za udělené slovo. Já se vás pokusím také provést procedurou hlasování, která bude možná na první pohled vypadat složitě, ale doufám, že ji ještě nezesložím nějakým dalším neumem, který možná bude tím, že takto složitý návrh procedury navrhuji poprvé.

Nicméně jako zpravodaj jsem zaznamenal čtyři okruhy pozměňovacích návrhů. Pozměňovací návrhy jsou rozděleny na písmeno A, konkrétně A1 až A7, což jsou pozměňovací návrhy ústavněprávního výboru. Druhý okruh pozměňovacích návrhů předložila kolegyně poslankyně Vladimíra Lesenská, tj. pozměňovací návrhy pod písmenem B, konkrétně B1 až B6. Třetí okruh návrhů jsou návrhy uvedené pod písmenem C, návrhy poslance Marka Bendy, označené C1 až C3. A pak je tu okruh návrhů pod písmenem D, konkrétně D1 až D6. kolegů poslanců Jirků, Husáka a Laudáta.

Já si dovoluji navrhnout proceduru hlasování takovou, že bychom nejprve hlasovali o pozměňovacích návrzích navržených poslancem Bendou, to jsou ty návrhy pod bodem C1 až C3. Poté návrhy ústavněprávního výboru, poté návrhy pod písmenem B1 až B6 kolegyně Lesenská a na konec návrhy, které doputovaly z dílny kolegů poslanců Jirků, Husáka a Laudáta, označené písmenem D, konkrétně D1 až D6.

Takže já bych si dovilil navrhnout o této proceduře hlasovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je námitka proti této proceduře prosím? Není.

Zahajuji hlasování číslo 176. Ptám se, kdo souhlasí s tímto postupem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 176, přítomno 155, pro 137, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o první návrh.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji. Takže dovoluji si hlasovat o bodech C1 až C3. To jsou pozměňovací návrhy kolegy Marka Bendy. Jsou společné, protože spolu logicky souvisí. Jedná se spíše o legislativně technické a jazykové připomínky. Takže hlasovali bychom o bodech C1 až C3.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Zpravodaj i ministr: Kladné.)

Zahajuji hlasování číslo 177. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 177, přítomno 155, pro 137, proti 2. Návrh byl přijat. Dále prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji. Takže bychom dále hlasovali o pozměňovacích návrzích ústavněprávního výboru. Budeme hlasovat nejprve o bodě A1. Nebo možná – tady je návrh z pléna – můžeme hlasovat o všech. Je to možná logické z pohledu na to, jak komplexní návrh proběhl. Takže pojďme hlasovat o všech pozměňovacích návrzích uvedených pod body A1 až A7.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, tak byla i schválena procedura. (Zpravodaj se omlouvá.) Stanoviska. (Zpravodaj i ministr: Kladné stanovisko.)

Zahajuji hlasování číslo 178. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 178, přítomno 155, pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím dál.

Poslanec Pavel Staněk: Dále bychom hlasovali o návrzích kolegyně Vladimíry Lesenské. Jsou uvedeny pod body B1 až B6.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanovisko prosím. (Zpravodaj i ministr: Negativní.)

Zahajuji hlasování číslo 179. Kdo je pro přijetí tohoto návrhu? Proti?

Hlasování číslo 179, přítomno 153, pro 37, proti 80. Návrh nebyl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Pavel Staněk: Pak už zbývá se vypořádat pouze s návrhy uvedenými pod body D1 až D6 kolegů poslanců Jirků, Husáka a Laudáta.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Požádám o stanovisko. (Zpravodaj i ministr: Negativní stanovisko.)

Zahajuji hlasování číslo 180. Ptám se, kdo je pro přijetí návrhu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 180, přítomno 155, pro 32, proti 107. Návrh přijat nebyl.

Ptám se pana zpravodaje a legislativy, zda bylo hlasováno o všech návrzích. (Ano.) Vše je v pořádku, můžeme tedy přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích

a tlumočnicích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 322, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.”

Stanoviska prosím. (Zpravodaj i ministr: Kladné.)

Zahajuji hlasování číslo 181. Ptám se, kdo je pro přijetí zákona. Kdo je proti?

Hlasování číslo 181, přítomno 156, pro 143, proti 2. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministroví, panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 82, sněmovního tisku 322.

Zahajuji projednávání bodu

84.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 365/ - třetí čtení

Pana ministra Pospíšila požádám opět ke stolku zpravodajů, též zpravodajku ústavněprávního výboru paní poslankyni Janu Suchou. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 365/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Pan ministr Jiří Pospíšil, prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, já se pouze zmíním o tom, že se jedná o klíčový zákon o přeměnách obchodních společností, kde doplňujeme právě přeshraniční možnosti přeměn obchodních společností, což považuji za mimořádně důležité. Proto vás žádám o podporu tohoto návrhu zákona.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím.

Paní zpravodajka dostane slovo. Prosím, aby nás seznámila s návrhem procedury.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, paní předsedkyně. Návrh na zamítnutí návrhu zákona podán nebyl. Byly podány dva pozměňovací návrhy. Jedny pod písmenem A, které jsou obsaženy v usnesení ústavněprávního výboru pod číslem 76, a jeden pozměňovací návrh pod písmenem B, který jsem přednesla já při druhém čtení. Myslím si, že je možné vzhledem k to-

mu, že jde o legislativně technické změna zákona, hlasovat oba pozměňovací návrhy dohromady.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se nejprve, je-li námitka proti tomu, abychom postupovali, jak navrhuje paní zpravodajka. (Nikdo se nehlásí.) Pokud není, je to velmi jednoduchý postup, není třeba ani hlasování Sněmovny. Proto prosím paní zpravodajku, aby zopakovala jenom pro všechny přítomné, o čem teď budeme hlasovat.

Poslankyně Jana Suchá: Budeme hlasovat současně pozměňovací návrh pod písmenem A ústavněprávního výboru a pozměňovací návrh pod písmenem B, který jsem přednesla já. Stanoviska kladné. (Ministr: Také kladné stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 182. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 182, přítomno 157, pro 136, proti 2. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy a můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: “Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony podle sněmovního tisku 365, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.”

Zahajuji hlasování číslo 183. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 83 přítomno 157, pro 87, proti 19. Konstatuji, že s návrhem zákona by vysloven souhlas.

Končím tím projednávání bodu 84, sněmovního tisku 365. Děkuji panu ministroví, děkuji paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu číslo

97.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 287/ - třetí čtení

Místo omluveného pana ministra financí tento návrh bude provázet pan ministr Jaromír Drábek. Zpravodajem rozpočtového výboru je pan poslanec Suchánek a pozměňovací návrhy jsou uvedeny v sněmovním tisku 287/3.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Hlásí se někdo? Prosím, pan poslanec Pavel Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych přednesl v rozpravě legislativně technickou úpravu, a to v článku 1 ve výčtu nového zákona se slova "a zákona č. 247/2010 Sb." nahrazují slovy "zákona č. 247/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb."

Důvodem je, že poslední dva citované zákony z pozměňovacího návrhu, nebo z návrhu zákona vypadly.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím o přihlášku další do rozpravy ve třetím čtení. Není žádná, rozpravu tedy končím.

Pana zpravodaje požádám, aby nám navrhl další postup procedury hlasování.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Jako první bychom hlasovali o legislativně technické úpravě, kterou jsem před chvílkou načel. Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem D pana poslance Doktora. Následně bychom hlasovali o návrhu pod písmenem A rozpočtového výboru. V případě, že projde pan poslanec Doktor, resp. jeho pozměňovací návrh, tak s tímto pozměňovacím návrhem. Za třetí bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem B kontrolního výboru a jako poslední bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem C pana kolegy Vilímce.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se, zda je námitka proti tomuto postupu. Není.

Zahajuji hlasování číslo 184. Kdo souhlasí s navrženou procedurou? Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 184 přítomno 157, pro 148, proti 3, návrh byl přijat.

Prosím tedy o první návrh pana poslance Suchánka.

Poslanec Pavel Suchánek: Prvním bodem hlasování bude legislativně technická úprava, kterou jsem načel, a zpravodaj souhlasí. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 185. Kdo souhlasí s touto úpravou? Kdo je proti?

V hlasování číslo 185 přítomno 158, pro 146, proti nikdo, tento návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším hlasováním je pozměňovací návrh pana poslance Doktora. Zpravodaj souhlas. (Ministr: Stanovisko předkladatele je nesouhlasné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 186, ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování číslo 186, přítomno 158, pro 124, proti 24, návrh byl přijat. Dále prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším bodem hlasování je bod A návrh rozpočtového výboru s již odhlasovanou změnou pana poslance Doktora pod písmenem D. Zpravodaj souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 187. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 187 přítomno 158, pro 151, proti nikdo, návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším hlasováním je pozměňovací návrh pod písmenem B kontrolního výboru. Zpravodaj souhlas. (Ministr: Stanovisko předkladatele je nesouhlasné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 188. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 188 přítomno 158, pro 89, proti 46, návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Suchánek: Posledním bodem pro hlasování je pozměňovací návrh pod písmenem C poslance Vilímce. Zpravodaj neutrální. (Ministr: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 189. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?
V hlasování číslo 189 přítomno 158, pro 16, proti 80, návrh přijat nebyl.

Ptám se pana zpravodaje a legislativy, zda je vše v pořádku.

Poslanec Pavel Suchánek: Bylo hlasováno o všech pozměňovacích návrzích.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Budeme tedy hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 287, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Stanoviska prosím. (Zpravodaj i ministr souhlasí.)

Zahajují hlasování číslo 190, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 190 přítomno 158, pro 143, proti 4. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrově i panu zpravodaji. Končím projednávání bodu č. 97, sněmovního tisku 287.

Zahajují projednávání bodu číslo

98.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 320/ - třetí čtení**

Prosím ke stolku zpravodajů ministra vnitra Jana Kubiceho a zpravodajku ústavněprávního výboru paní poslankyni Janu Suchou. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 320/3.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Pan Poslanec Jeroným Tejc má slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás požádal o podporu mého pozměňovacího návrhu k tomuto tisku zákona. Pozměňovací návrh má jediný cíl – přenést odpovědnost a také rozhodnutí –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče! Dámy a pánové, probíhá rozprava ve třetím čtení. Prosím, věnujme jí pozornost!

Poslanec Jeroným Tejc: Cílem návrhu je přenést odpovědnost a také rozhodnutí o udělení a také odebrání ochrany konkrétnímu svědkovi z doposud zákonem stanoveného ministra vnitra na policejního prezidenta.

Argument je podle mého názoru obhajitelný. Právě proto, že ministr vnitra je politikem, tak by neměl rozhodovat o tom, kdo v konkrétní kauze získá statut chráněného svědka a komu bude tento statut odebrán, a to ze dvou důvodů. Jednak ministr vnitra prakticky, a to nám potvrdil současný i bývalí ministři vnitra, v zásadě žádné přesné podklady pro to, aby dokázal zhodnotit to, zda návrh policie je, nebo není oprávněný, nemá. Nemá dostatek informací a rozhoduje v zásadě podle doporučení policie. A pak podle mého názoru zde není jediný argument pro to, aby nadále o této věci rozhodoval, aby přenášena odpovědnost ze strany policie byla právě na ministra, který nemá dostatek validních informací. (V sále je stále hluk.)

Druhý důvod může být určitá podjatost ministra a také obava z úniku informací, protože ve chvíli, kdy by ministr například dostal –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě jednou vás, dámy a pánové, žádám všechny o klid!

Poslanec Jeroným Tejc: Pokud by ministr dostal na stůl návrh na udělení ochrany konkrétní osobě a tu osobu by znal nebo věděl, že může být spojena s určitou kauzou třeba jeho nebo jeho politické strany, pak by zde podle mého názoru bylo riziko úniku informací. Myslím, že návrhem, který jsem předložil a o kterém budeme za chvíli hlasovat, by se toto riziko vyloučilo. Jednoduše řečeno, dnes platí to, že policie navrhuje a rozhoduje ministr vnitra. V novém návrhu by mohla být změna: rozhodoval by policejní prezident na návrh jednotlivého útvaru. Proto vás prosím o podporu mého pozměňovacího návrhu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se dále na přihlášku do rozpravy ve třetím čtení. Nehlásí se nikdo, tuto rozpravu končím. Prosím paní zpravodajku o návrh dalšího postupu.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, paní předsedkyně. Opět návrh na zamítnutí návrhu zákona podán nebyl, budeme tedy hlasovat o třech pozměňovacích návrzích. Pod písmenem A je návrh ústavněprávního výboru, pod písmenem B je to pozměňovací návrh a usnesení výboru pro obranu a bezpečnost a dále je to pozměňovací návrh pod písmenem C pana poslance Tejce. Já si dovoluji navrhnout hlasování nejprve o pozměňovacím návrhu pod písmenem A a stanovisko je kladné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, ještě jsme u procedury, čili postup bude A jako celek...

Poslankyně Jana Suchá: A jako celek. V případě jeho přijetí je nehlasovatelné B. A následně pozměňovací návrh pod písmenem C.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je námitka proti tomuto postupu? Není-li, procedura je velmi jednoduchá, můžeme přikročit rovnou k hlasování. Prosím paní zpravodajku tedy o první návrh.

Poslankyně Jana Suchá: Prosím tedy hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem A. Stanovisko kladné. (Ministr: Ano.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanovisko také kladné.

Zahajuji hlasování číslo 191. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 191 přítomno 159, pro 149, proti 1. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Jana Suchá: Tímto přijetím se tedy stal nehlasovatelným pozměňovací návrh B a budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu C. Stanovisko negativní. (Ministr: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 192. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 192 přítomno 160, pro 65, proti 83. Návrh byl přijat nebyl.

Ptám se legislativy, zda je vše v pořádku. (Ano.) Paní zpravodajka také souhlasí, proto můžeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 320, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Stanoviska prosím? (Zpravodajka: Kladné. Ministr: Kladné.)

Zahajuji hlasování číslo 193. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 193 přítomno 160, pro 92, proti 18. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce. Končím projednávání bodu 98, sněmovního tisku 320.

Vážené kolegyně, kolegové, další dva body ve třetím čtení jsou zařazeny až od 11.30, budeme se proto věnovat návrhům v prvním čtení. Zahajuji projednávání bodu číslo

49.

Návrh poslanců Ivany Řápkové, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Stanislava Polčáka, Martina Vacka, Jany Suché a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/ - prvé čtení

Nejprve zde mám oznámení – pan poslanec Stanislav Polčák stáhl svůj podpis k tomuto návrhu zákona. Tuto informaci obdržely všechny poslanecké kluby.

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 431/1. Prosim nyní, aby za navrhovatele tento návrh uvedl paní poslankyně Ivana Řápková.

Dámy a pánové, opět vás všechny žádám – opravdu hladina hluku je taková, že není možno soustředěně projednávat bod, který je na programu! Slovo má jediná osoba ve sněmovně a tou je paní poslankyně Ivana Řápková.

Poslankyně Ivana Řápková: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych zde jménem skupiny koaličních poslanců představila návrh zákona, který máte k dispozici jako sněmovní tisk číslo 431. Novela vychází ze snahy posílit účinnost sankčních ustanovení zákona o přestupcích a posílit obecnou vymahatelnost práva. Zavádí následující změny do přestupkového zákona: za prvé novou sankci zákaz pobytu, jehož porušením by byl spáchán trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, a za druhé jednotnou úpravu nočního klidu.

Návrh je v souladu s ústavním pořádkem ČR, mezinárodními smlouvami, jimž je ČR vázána, i předpisy EU. Jak vyžaduje Listina základních práv a svobod ve svém článku 14 odst. 3, mohlo by v případě nově zaváděné sankce zákazu pobytu docházet k omezení svobody pouze tehdy, pokud by to bylo nezbytné k udržení veřejného pořádku, a tím i práv a svobod druhých. I z hlediska práva EU by se jednalo právě o případ ochrany veřejného pořádku.

Události posledních dnů dokládají, že bezpečnostní situace v některých regionech je opravdu vážná. Bezpečnost v řadě měst se zhoršuje a roste počet přestupků. Prokazují to jednak statistiky městských policí, ale mnohem citelnější jsou stížnosti občanů, kteří žijí v problémových lokalitách. Se zvyšující se nespokojeností v jednotlivých městech mají zkušenosti především starostové. Ale není to pouze oblast severu Čech, která je v poslední době ve středu pozornosti médií. Nepříznivá situace a sociální napětí trápí i další lokality. Jistě si vzpomínáte na Nový Bydžov.

Ještě před eskalací problémů na Šluknovsku jsem byla oslovena také představiteli měst Náchodska a Vimperska, tedy od sebe zcela vzdálených lokalit, kde jsou také nuceni řešit vzrůstající sociální napětí a zhoršující se bezpečnost v jejich městech. To jednoznačně vypovídá o tom, že existují další potenciální ohniska problémů. A jsou to právě starostové, kteří čelí narůstající migraci problémových občanů mezi městy, nárůstu kriminality, snižování policistů v ulicích a poklesu peněz v obecních a městských rozpočtech. Jsou to právě starostové, kteří se pravidelně scházejí a předávají si své zkušenosti a realizují rozsáhlé preventivně integrační programy. Jsou to právě starostové, kteří se snaží předejít eskalaci problémů. Navzdory jejich úsilí se to ale v řadě případů nedaří.

Starostové zkrátka potřebují legislativní nástroje a je na nás, zda jim je dáme, či nikoli. Vážnost situace také dokládá řada podpor pro realizaci legislativních nástrojů, které by pomohly bezpečnostní situaci ve městech řešit. Ať už je to výzva z Nového Bydžova, usnesení Kolegia ředitelů městských policí, usnesení rady Svazu měst a obcí, ale také podpora z Hronova a Vimperka. Samozřejmě také nelze pominout obrovskou podporu občanů. To jsou ti občané, kteří nevidí žádné východisko ze své neutěšené situace. Důležité také je, že opravdu reálnou hrozbou je nebezpečí radikalizace ve společnosti, neboť občané jsou oprávněně frustrováni. Řešme tedy problémy a nepřipusťme, aby se nám zoufalí občané přidávali k extremistům.

Přestupkový zákon dnes stanoví čtyři sankce: napomenutí, pokutu, zákaz činnosti a propadnutí věci. Právě u přestupků proti veřejnému pořádku, občanskému soužití a majetku, to jsou právě přestupky, které řeší i tato novela a které mají zásadní vliv na bezpečnost v jednotlivých městech, u těchto přestupků můžeme uplatnit pouze pokutu. Pokud však přestupce nemá žádný legální příjem nebo jeho jediným příjmem jsou sociální dávky, resp. dávky v hmotné nouzi, je tato sankce zcela neúčinná. Nehovoříme tedy o přestupcích, o lidech, kteří pracují, u nichž je pokuta vymahatelná vždy, ale hovoříme o těch, u kterých je pokuta zcela neúčinná, tedy de facto jediná sankce za spáchaný přestupek se májí účinkem, neboť přestupce nemá příjem a pokutu není z čeho vymoci.

Přestupkový zákon na tuto realitu ale dlouhodobě nereaguje, a tudíž neodpovídá skutečným potřebám. Předkládaný návrh proto zavádí novou sankci pobytu, kterou lze uložit na určitém místě nebo v určitém obvodu, kde dochází k páčání přestupků, nebo na území celé obce. Sankci lze uložit za přestupky proti veřejnému pořádku, občanskému soužití, proti majetku a na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, které jsou v návrhu vyjmenovány. Sankci lze uložit pouze za některé přestupky, které pachatel spáchal úmyslným jednáním závažným způsobem narušujícím veřejný pořádek, a to se zřetelem na dosavadní způsob života pachatele a místo spáchaní přestupku. Dále se musí jednat o opakované odsouzení za stejný přestupek stejným orgánem v posledním roce, tedy za posledních 12 kalendářních měsíců. Sankci lze uložit pouze osobám, které nemají v místě spáchaní přestupku trvalý pobyt, a lze ji uložit maximálně na dobu tří měsíců. Pokud by bylo nezbytné, aby se osoba, které byl uložen tento zákaz pobytu, dostavila v nutné osobní záležitosti do místa zákazu pobytu, může jí správní orgán vydat povolení. V případě, že by uložená sankce zákazu pobytu nebyla dodržována, bude takové porušení kvalifikováno jako maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, což řeší též tato navrhovaná novela trestního zákoníku, který již tento trestný čin zná. Tuto sankci též nelze uložit mladistvým.

Jsme si vědomi toho, že se zavádí předkládanou novelou nové prvky do oblasti správního trestání. Nicméně příklady z praxe ukazují, že tato navrhovaná řešení jsou často nezbytná. U některých možná se objevily pochybnosti, že tato sankce je nepřiměřená. (V sále je hluk.)

Dámy a pánové, je nutné si uvědomit, jak jsem již uváděla, že jediným postihem za v návrhu vyjmenované přestupky je pokuta a ta mnohdy není vymahatelná. Nabízí se tedy otázka, jaká je skutečná sankce za spáchání takovýchto přestupků. No v podstatě žádná. A výsledek, ten známe z posledních událostí. Roste počet přestupků, zvyšuje se agresivita nepotrestaných pachatelů a zhoršuje se bezpečnost v jednotlivých městech. To má samozřejmě negativní vliv na kvalitu života občanů, kteří jsou pácháním přestupků negativně dotčeni. A přirozeně se pak zvyšuje tlak na nás zákonodárce tuto situaci řešit.

Dosavadní právní úprava vůbec neřeší situace, kdy je přestupek páchan opakovaně, a přitom společenská škodlivost často opakovaně –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní kolegyně. Všechny vás chci požádat, abyste věnovali pozornost paní poslankyni.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji. A přitom společenská škodlivost opakovaně páchaných přestupků je ve skutečnosti velmi vysoká. Jsme tedy přesvědčeni, že nelze hovořit o nepřiměřenosti tohoto návrhu. Naopak. V zájmu ochrany slušných obyvatel je tato nová sankce zcela přiměřená a zcela oprávněná. Stát si přece musí umět sankci vymoci, jinak nikdy nebude schopen eliminovat protiprávní jednání.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, někteří z vás možná nejsou přesvědčeni, že je tento návrh zrovna ten ideální recept na problémy, o kterých jsem zde hovořila. Nicméně je to výsledek praktické zkušenosti mnoha starostů, desítek, ne-li stovek starostů, a především také ředitelů a zástupců městských policíí. Tento návrh je konkrétním výsledkem naší společné dlouhodobé práce. Jedná se o dílčí změnu, ale jde o to, konečně začít situaci řešit.

Dámy a pánové, dovoluji si vás tedy požádat o propuštění tohoto návrhu do druhého čtení, tak abychom měli dostatek prostoru pro diskusi a mohli projednat případné sporné body. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní navrhovatelce. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro první čtení, tím je pan poslanec Stanislav Křeček. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Projednáváme návrh zákona, který není neznám, dlouho se již o něm

hovoří, byl předložen již jednou Poslanecké sněmovně. Předkladatelé byli velmi zúzeni. Nyní je předložena nová verze, kde se předkladatelé velmi rozšířili, před chvílí se zase velmi snížili, takže není to s tím zákonem jednoduché.

Pokud jde o jeho obsah, paní předkladatelka jej zdůvodnila podrobně, a obávám se, že až příliš podrobně.

Já bych velmi, dámy a pánové, varoval před tím, abychom přijímali zákony pro určitou dobu, pro určitá místa a pro určité lidi. To je situace, která vede do pekla a v právu je zcela nepřijatelná. Právo musí platit pro všechny, všude, a nikoli jen proto, že se něco aktuálně děje. To pak není právo, nýbrž je to stanné právo a tím by se Sněmovna zabývat nemohla.

Správní příkázání pobytu není v právu výjimka. Připomenul bych sovětské právo, které mělo dva typy, jednak tzv. vsilka a vysilka. Vsilka znamenalo, že člověk se musí zdržovat na určitém místě, vysilka znamenalo, že se naopak člověk nesmí zdržovat na určitém místě. Takže akademik Sacharov musel bydlet v městě Gorký, dřív Nižný Novgorod, nyní opět Nižný Novgorod, ale obávám se, že to je z jiné doby, z jiného vztahu.

A nyní zvažme, zda takováto omezení pobytu mají prakticky nějaký smysl. Představme si situaci, kdy tomu člověku je skutečně ten pobyt zakázán, a kam ten člověk půjde. Co bude dělat? Kam půjde? Vráť se na místo. Hovořilo se tady o sestěhování osob. No, dámy a pánové, každému sestěhování musí předcházet vystěhování. A jestliže ti lidé budou vystěhováni, no tak se nedivme, že se někam sestěhovali. Ale to je nad rámec mé zpravodajské zprávy.

Stanovisko vlády k zákonu je negativní. Vláda vytýká celou řadu velmi závažných právních nedostatků. Dostali jste to stanovisko, nechci tady rozebírat to stanovisko vlády. Ten zákon by byl v této podobě velmi těžko realizovatelný, nebo dokonce by mohl vést k zneužívání, protože je zcela nejasný. Má rozhodnout stejným správním orgánem, není jasné, co to je stejný správní orgán, jestliže na úrovni obce rozhoduje více správních orgánů od dopravní komise až po stavební úřad. Čili to jsou všechno věci velmi nepřesné, které činí tuto předlohu zákona málo v praxi použitelnou.

Musím říct, že naproti tomu tato druhá verze je o něco vylepšená, není už tak hrubě protiústavní, jako byla ta první verze. Některé věci byly odstraněny. Se zákonem souhlasí Svaz měst a obcí, což ovšem není žádné doporučení, protože Svaz měst a obcí souhlasil i s tou první verzí, která byla zjevně protiústavní. Takže doporučení Svazu měst a obcí není žádné doporučení, nad kterým bychom měli jásat.

Mé stanovisko k zákonu je tedy velmi rozpačité, takové, že v této podobě by se tento zákon nemohl v praxi realizovat. A co s tím učiní Sněmovna, je na vašem rozhodnutí.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Pan poslanec Jan Chvojka se do ní hlásí jako první. Prosim, pane kolego.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já a celá ČSSD má s tímto zákonem spoustu problémů. Některé už naznačil pan kolega Křeček. Já bych například zmínil některé výkladové nejasnosti, kdy například není jasno, co znamená přechodný pobyt v nutné osobní záležitosti. Není jasné nebo není řešeno ustanovení o cizincích, není na ně pamatováno – u těch cizinců, kteří mají dlouhodobý pobyt podle zákona o pobytu cizinců.

Ale ten základní problém, který s touto novelou zákona máme, je ten, že dle našeho názoru je v rozporu s ústavou, respektive s Listinou základních práv a svobod, s ústavním pořádkem této republiky. Myslíme si, že navrhovaná sankce zákazu pobytu je nepřiměřená ve vztahu k těm jednáním, za která by se měla ukládat. Byly by to například přestupky proti veřejnému pořádku či proti majetku, občanskému soužití. (V sále je značný hluk.)

Myslíme si, že existuje vážná pochybnost o souladu navržené právní úpravy s článkem IV odstavce 4 Listiny, kde se praví, že při používání ustanovení o omezení základních práv a svobod musí být šetřeno o jejich podstatě a smyslu. Taková omezení nesmí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

Úvaha v důvodové zprávě, podle níž pokud sankce zákazu pobytu přijatelná v trestním řízení musí být přístupná i v řízení přestupkovém, pokud je s ohledem na zástup přiměřenosti její podoba v přestupkovém řízení oproti trestnímu řízení výrazně omezenější, je v tomto směru obtížně přijatelná. Jsme přesvědčeni, že orgánům obcí nelze automaticky umožnit ukládat za přestupky stejné sankce, jaké mohou ukládat soudy za trestné činy, neboť v opačném případě by zřejmě bylo možné svěřit orgánům obcí i pravomoc ukládat sankce odnětí svobody, byť oproti trestnímu zákoníku ve výrazně omezenějším rozsahu.

Určitě se nebráníme další diskusi o této věci. Myslíme si ale spíš, že návrh by měl pro budoucnost vzejít ne od poslanců, ale spíše od Ministerstva spravedlnosti, kde by měl tento návrh projít širokou diskusí a měl by být diskutován na všech připomínkových místech.

Navrhujeme tedy tento návrh zákona, tuto novelu zákona, aby byla zamítnuta v prvním čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Chvojkovi. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jan Čechlovský. Prosim, pane kolego.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, vládě, ctěná Sněmovno, tak jsme u návrhu zákona, který má podobného jmenovatele jako v pátek projednávaný a schválený zákon o pomoci v hmotné nouzi. Bezmoc obcí při vymáhání práva, v tomto případě při opakovaném páchání přestupků.

Chtělo by se mi možná trochu v nadsázce říci, že by mohlo být docela vtipné a účinné problém otočit, alespoň pro některé případy, a to dát do zákona povinnost řešit problém člověka, který má trvalé bydliště v obci, protože řada obcí musí řešit spoustu cizích problémových občanů, kteří v nich pouze přebývají a od nichž jejich vlastní obec dává ruce pryč. Nicméně to není ambicí předkládaného návrhu a já to zmiňuji spíše provokativně.

Rozumím důvodu, proč kolegové návrh předkládají a obhajují. Je jím nemožnost řešit některé pravidelně se opakující problémy a současně i nízký respekt ze sankcí u přestupků.

Určitě podle očekávání se objevily a objeví argumenty proti, nebo alespoň zpochybňující, to jest vymahatelnost nových sankcí, oznamovací povinnosti uložených sankcí, protože teoreticky může uložit sankci zákazu pobytu více správních orgánů. Jsem si toho vědom stejně jako toho, že vláda upozorňuje na možnost rozporu návrhu s Listinou základních práv a svobod. Přesto chci návrh podpořit a v tomto čtení pro něj hlasovat, aby mohl být podroben potřebné diskusi a dost možná kritice ve druhém čtení v orgánech k tomu určených, kompetentních. Protože mimochodem, a to už tady bylo zmíněno, ať tak či onak, Svaz měst a obcí návrh podporuje, a to s podotknutím, že územní samospráva nemá v současnosti dostatek instrumentů k řešení situací spojených s některými přestupky veřejného pořádku v obcích, a také s vírou, že nás problémy a názory měst a obcí zajímají.

A jenom mimochodem – navrhovaná úprava na jedné straně samozřejmě reaguje na aktuální problém. Na druhé straně upozorňuji, že by to nemělo sklouznout jenom k nálepce dneska řešených, v uvozovkách vyloučených skupin, ale může postihovat celou škálu dalších skupin, včetně prostitutek nebo extremistů.

Závěrem bych chtěl jenom připomenout, že samozřejmě k lepší aplikovatelnosti předloženého návrhu by mimo jiné jednoznačně přispěl zatím chybějící centrální registr přestupků, a já pevně věřím, že se ho též dočkáme v brzké době.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Čechlovskému. Ptám se, zda se někdo hlásí dále do rozpravy v prvním čtení. Pan kolega Polčák má slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych se rád taky vyjádřil k tomuto návrhu zákona s tím, že bych nejprve skutečně potvrdil, že jsem ten podpis pod tímto zákonem stáhl, nicméně s paní předkladatelkou jsme si tu moji pozici snad vyjasnili. Já to nebudu dále roz-pitvávat.

Rád bych se věnoval tomu zákonu, jeho obsahu z hlediska celku. Myslím, že pan zpravodaj poměrně vhodně předestřel, že zde byla nějaká první verze. Ale nebylo by vhodné zase mást kolegy poslance těmi negati-vy, která byla spíše vlastní té první verzi návrhu zákona, který byl předložen předkladatelkou.

Je třeba říci, že skutečně dnes mezi obcemi a městy v rámci samosp-rávných celků je problém, který je identifikován, a tento návrh zákona na něj nějakým způsobem odpovídá. Já netvrdím, že ta odpověď je zcela přesná, zcela dobrá. Možná, že bychom mohli diskutovat, a bylo by vhodné, abychom diskutovali o těch jednotlivých prvcích a opatřeních, které zákon předkládá. Je třeba říci, že zákaz pobytu, tak jak je předkládán tou úpravou, je skutečně dočasný. To není žádné trvalé řešení. Není to nic, co by mělo trvalý vliv na realizaci ústavně zaručených práv osob, které by byly stíženy tady tímto zákazem.

Za druhé je skutečností, že se musí jednat o opakované páčání vy-jmenovaných skutkových podstat, které jsou v přestupkovém zákonu uve-deny. Není to tudíž za všechno. Je to z přesně daných důvodů. Já netvrdím, že ty důvody jsou váženy na lékárenských vahách, že skutečně každý ten přestupek, který je v tom výčtu návrhu zákona uveden, by tam měl být. Ale ten okruh je poměrně docela odpovídající. Můžeme se určitě bavit o tom, které případně ještě v občanském soužití – zdali tam tedy po-nechat celý ten přestupek, tak jak je dneska formulován v přestupkovém zákonu.

Myslím si, že není ani zcela pravdivé, že by ty osoby, které by byly případně stíženy tím zákazem, neměly právo realizovat svá práva další právní cestou. Samozřejmě se půjde klasickým správním řízením. Samozřejmě je, že bude moci proti tomu rozhodnutí být odvolání a i případně soudní žaloba. I v rámci správního soudnictví je znám institut od-ložení vykonatelnosti, to znamená ty osoby by měly celou řadu garantova-ných práv, která mají k dispozici i v současné době, a nebylo by tomu jinak ani po schválení tohoto návrhu zákona.

Na druhou stranu je třeba říci, že ten zákon zná i poměrně, protože na to nemůže ani odpovídat, zná poměrně jednoduchou cestu, jak jej obejít. Stačí, když by si ten, kdo by byl předmětem přestupkového řízení, ohlásil trvalý po-byt v dané obci, a sankci by se vyhnul, protože není možné tuto sankci ulo-žit tomu, kdo má v daném místě, v tom místě, kde páchá přestupkovou činnost, tak pokud tam má trvalý pobyt, tak mu není možno tento zákaz po-

bytu vyslovit. To znamená to, co by jaksi advokát, který by zastupoval takového pachatele, mu navrhl, tak je změna pobytu. Ta změna pobytu je evidenční, je nároková, to znamená najít si někoho, kdo vám buď poskytne nájem, nebo pokud tam máte vlastní bydlení, tak to asi vyplývá z povahy věci, a v tu chvíli jste mimo gesci tady tohoto zákona. Takže jistý návod, jak jej obejít, by bylo poměrně jednoduché, na druhou stranu ten zákon si asi nedělá ambici odpovědět úplně na všechno.

Já také nemám pro první čtení odpověď na všechny otázky, a proto si myslím, že by bylo vhodné i s ohledem na to, jak ten návrh zákona, jaký má dopad k ochraně lidských práv a svobod, to znamená Úmluva o ochraně lidských práv a svobod, jej podrobit velmi široké diskusi. Nebráním se to-mu, aby to proběhlo v rámci druhého čtení v ústavněprávním výboru, ale celkové hlasování o návrhu tohoto zákona by mělo být až poté, kdy skutečně, jak bych řekl opakovaně, na lékárenských vahách budeme vážit to, zda výhody a pozitiva tohoto návrhu zákona převažují skutečně výrazně nad negativy, která jsou s ním spojena. Myslím si, že diskuse je oprávněná. Nebránil bych se jí v rámci dalších čtení tohoto návrhu zákona.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dámy a pánové, na 11.30 hodin máme zařazeny dva body ve třetím čtení. Není-li námitka, ne-chala bych doprojednat tento bod. Nehlásí se zatím nikdo do rozpravy. Čili doprojednali bychom tento bod a poté bychom pokračovali těmi třetími čteními. Je námitka proti tomuto postupu? Není.

Zeptám se, zda se hlásí někdo ještě do obecné rozpravy. Pan kolega Rádl. Prosím.

Poslanec Aleš Rádl: Dobrý den. Dámy a pánové, já se musím přiznat, že vnímám návrh tohoto zákona s velkými rozpaky, a to především nikoliv z jeho věcné podoby, ale z těch kořenů, ze kterých ná-vrh pramení. Domnívám se, že zákon odpovídá nějakému způsobu my-šlení, který byl charakteristický řekněme pro 19. století a který končil po-tom, tento způsob myšlení končil různými ghety atd. a vším tím, co ná-sledovalo v polovině 20. století. Nebezpečí z mého pohledu tohoto zákona nespočívá ani tak v tom, jestli se nám podaří vyladit všechny je-ho jednotlivosti tak, aby se nám v tuto chvíli zdálo, že je to přesně sp-rávné a dokonalé, ale především v tom, že se tím otvírá jakási Pandoraína skříňka nějakého způsobu myšlení. A pokud přijmeme tento způsob my-šlení, tak se velmi snadno může stát, že až tady bude za rok za dva za pět let sedět někdo jiný, tak ten zákon zase ještě upraví, aby byl ještě lé-pe vyhovující nějaké aktuální situaci, a můžeme se dočkat toho, že pak skutečně z toho bude takový zákon, o kterém tady hovořil pan Křeček,

který bude nejen přikazovat pobyt a zakazovat pobyt, ale vykazovat přímo konkrétní místo k pobytu atd.

Takže já se na tento zákon celkově dívám s velkými rozpaky a patrně se připojím k těm, kteří ho nepodporují.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Paní poslankyně Řápková. Prosím.

Poslankyně Ivana Řápková: Dámy a pánové, já si jenom dovolím drobné připomínky.

Samozřejmě tento návrh vůbec nesouvisí s vytvářením ghett. To jsou samozřejmě úplně jiné nástroje, bohužel i různé programy dotační, které nám pomohly ghetta vybudovat, ale to asi sem teď nepatří.

Já bych si jenom dovolila upozornit, že tento návrh zákona se bude týkat všech přestupců, kteří se budou dopouštět vyjmenovaných opakovaných přestupků a zvláště závažným způsobem budou narušovat veřejný pořádek. Takže to není jenom pro určité skupiny. Já jsem to samozřejmě zmínila v souvislosti s tím, co se děje například na severu Čech, ale dovolím si upozornit, že první návrh byl podán již v únoru, tedy ještě než eskalovaly ty problémy, které jsou dnes na Šluknovsku.

Tento návrh zákona nemusí mít také vůbec žádný dopad do bydlení určitých osob, protože ty osoby, které se dopouštějí opakovaného páchaní přestupků, v dané lokalitě, vůbec nemusí bydlet. A já jsem často zmiňovala příklad s prostitutkami, kterým se prostě zakáže pobývání na trasách, kde realizují svoji činnost, a vůbec to nesouvisí s jejich bydlením. To je jeden z příkladů. Ale to si právě myslím, že by se vyřešilo v průběhu diskuse.

Pokud je námitka, že není zřejmé, o jaký stejný orgán se jedná, tak je to prostě stejný orgán, a ti, kteří z praxe znají, jak fungují samosprávy, vědí, že jeden přestupkový orgán řeší určitý okruh přestupků.

Co je nutná osobní záležitost. Tento návrh, který předkládáme, zákaz pobytu, je jakási analogie zákazu pobytu z trestního zákoníku, § 75, a přesně tyto výrazy jsou shodné. Nutná osobní záležitost. A pokud se s tím vypořádal soud, není asi problém, aby se s tímto vypořádal i správní orgán.

Ale také tady byla námitka, že by obce neměly rozhodovat o stejných sankcích jako soud. Ale ono už se to děje. Například zákaz činnosti rozhoduje jak soud, tak samozřejmě rozhodují i správní orgány. To znamená orgány obcí. A můžeme se bavit o pokutě nebo o peněžitém trestu.

Já si tedy ještě jednou dovolím požádat o podporu tohoto zákona do

druhého čtení, abychom ho mohli prodiskutovat, případně srovnat, jakým způsobem řeší přestupky v okolních zemích, a právě v té diskusi zjistíte, že to není trest, který nás vrací zpátky do 19. století, protože např. Polsko nebo Mačarsko ukládá za přestupky odnětí svobody od jednoho do 60 dnů, když to řeknu paušálně. Takže samozřejmě i srovnání s okolními zeměmi je důležité.

Dámy a pánové, tedy prosím o podporu do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nemám žádnou další přihlášku do rozpravy, rozpravu tedy končím a budeme hlasovat o návrhu, který zazněl. Ale ještě je zde prostor pro závěrečná slova. Pan zpravodaj? Paní navrhovatelka hovořila právě nyní. Přivolávám do našeho sálu kolegy a budeme moci hlasovat o návrhu, který zazněl, tedy o návrhu na zamítnutí.

Je zde žádost o odhlášení. Já vás všechny odhlašuji, prosím, abyste se nově zaregistrovali.

Zahajuji hlasování číslo 194. Táži se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 194, přítomno 149, pro 64, proti 57. Tento návrh přijat nebyl.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Ptám se, kdo se hlásí dál.

Pan kolega Štoviček, prosím.

Poslanec Milan Štoviček: Moc se omlouvám, ale hlasoval jsem omylem pro zamítnutí. Zpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to námitka proti předchozímu hlasování. O námitce rozhodneme v hlasování pořadové číslo 195. Zahajuji toto hlasování. Kdo je přijetí námitky? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 195 přítomno 151, pro 143, proti 1. Námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 196. Ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí návrhu zákona. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 196 přítomno 154, pro 59, proti 71. Návrh přijat nebyl.

Budeme se tedy zabývat návrhy k přikázání. Jak jsem již řekla, organizační výbor navrhuje přikázání ústavněprávnímu výboru. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Pan kolega Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, vzhledem k tomu, že jde o typicky lidskoprávní věc, navrhuji, aby to ještě projednal výbor petiční.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Výbor petiční. Další návrh na přikázání? Pan kolega Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Dovoluji si navrhnout přikázat tento tisk návrhu na výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další návrh na přikázání? Pan kolega Vacek.

Poslanec Martin Vacek: Navrhuji přikázat tento tisk do výboru pro sociální politiku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další návrhy, prosím? Nejsou-li žádné, budeme hlasovat.

Nejprve o návrhu, kterým přikazuje organizační výbor tento návrh ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 197. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 197 přítomno 157, pro 153, proti nikdo. Tento návrh jsme schválili.

Návrh pana kolegy Filipa přikázání výboru petičnímu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 198. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 198 přítomno 158, pro 67, proti 62. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Gazdík navrhuje výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 199. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 199 přítomno 158, pro 96, proti 38. Návrh byl přijat.

Pan kolega Vacek navrhuje výbor pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 200. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 200 přítomno 158, pro 98, proti 40. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a výboru pro sociální politiku. Tím končím projednávání bodu 49, sněmovního tisku 431 v prvním čtení. Děkuji paní navrhovatelce, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

92.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 355/ - třetí čtení

(V sále je velký hluk a neklid.) Dámy a pánové, probíhá třetí čtení. Všechny žádám, abyste zasedli do svých lavic! Když říkám všechny, myslím všechny! Prosím všechny poslankyně a poslance, aby zasedli do svých lavic a věnovali se návrhu, který teď projednáváme.

U stolku zpravodajů je pan ministr zemědělství Ivan Fuksa. Prosím též zpravodaje zemědělského výboru pana poslance Josefa Šenfelda. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 355/3.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Hlásí se prosím někdo do této rozpravy? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s návrhem procedury.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, návrh procedury bude velmi jednoduchý. Ve druhém čtení nebyl podán návrh na zamítnutí zákona, takže bychom měli hlasovat o pozměňovacích návrzích zemědělského výboru pod písmenem A1 až A3 a potom o pozměňovacím návrhu poslance Josefa Šenfelda pod písmenem B a pak, až to prohlasujeme, můžeme hlasovat o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Je námitka proti to-

muto postupu? Není-li, procedura je jednoduchá, čili můžeme přistoupit k prvnímu návrhu. Prosím pana zpravodaje, aby jej oznámil, a požádám též o stanoviska jak pana zpravodaje, tak pana ministra.

Poslanec Josef Šenfeld: Takže nyní budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích obsažených v usnesení zemědělského výboru č. 66 pod písmeny A1 až A3 najednou. (Zpravodaj: Souhlas. Ministr: Souhlasné stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 201. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 201 přítomno 159, pro 145, proti 1. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Šenfeld: Následující hlasování bude o pozměňovacím návrhu poslance Josefa Šenfelda pod písmenem B. (Zpravodaj: Souhlas. Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 202. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 202 přítomno 159, pro 148, proti 1. Návrh byl přijat.

To byly tedy oba dva návrhy, o nichž jsme měli hlasovat. Nyní přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 355, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Stanoviska prosím. (Zpravodaj: Souhlas. Ministr: Souhlas.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 203. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem zákona. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 203 přítomno 159, pro 149, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, též panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 92, sněmovního tisku 355.

Zahajuji projednávání bodu

93.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 398/ - třetí čtení

Pan ministr zůstává u stolku zpravodajů. Je zde přítomen též pan poslanec Jiří Papež, který je zpravodajem zemědělského výboru.

Pánové, máte zapnutý mikrofon, kdyby vás to nerušilo. (Poznámka k panu ministrovi a panu zpravodaji. Veselost v sále.)

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 398/2.

Otvírám rozpravu, do které nemám přihlášku. Hlásí se prosím někdo? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Prosím pana zpravodaje o jeho slovo.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Dovolte mi, abych vás seznámil s poměrně jednoduchým návrhem hlasovací procedury. Pozměňovací návrhy ke sněmovnímu tisku 398 jste dostali na své lavice. Je tam obsažen pouze jeden pozměňovací návrh, který pochází z usnesení zemědělského výboru. Připomínám, že návrh na zamítnutí návrhu zákona nebyl podán. Hlasovali bychom tedy nejdříve jeden pozměňovací návrh a potom bychom hlasovali zákon jako celek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, není žádná námitka, nevidím, takže budeme hlasovat o prvním návrhu, tedy o usnesení zemědělského výboru. Prosím o stanoviska. (Zpravodaj i ministr souhlasné stanovisko.)

Zahajuji hlasování číslo 204. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 204. Přítomno 157, pro 143, proti nikdo. Návrh jsme přijali a budeme nyní hlasovat o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 398, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování číslo 205. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 205. Přítomno 157, pro 146, proti 1. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím končí bod 93, sněmovní tisk 398. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

40.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Michala Haška, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 339/ - první čtení

Prosím, aby za navrhovatele tento návrh uvedl poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím. Ještě dodám, že stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 339/1.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, zákonem číslo 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, byla od 1. ledna roku 2008 zavedena jedna sazba daně z příjmů fyzických osob ve výši 15 %, a to bez ohledu na výši daňového základu poplatníka. Tato tzv. rovná daň odstranila dosavadní systém progresivního zdanění, podle něhož se vzrůstajícím příjmem, resp. daňovým základem docházelo k vyššímu zdanění v závislosti na stanovených příjmových pásmech. Byl tak opuštěn dlouhodobý princip progresivního zdanění daně z příjmů fyzických osob, který v českém prostoru platil nepřetržitě od vzniku Československé republiky.

Až do konce roku 1999 bylo v České republice pět daňových pásem, přičemž v nejvyšším z nich byly příjmy přesahující základ daně nad 1 100 000 korun ročně daněny sazbou 40 %. Do konce roku 2007 byla stanovena čtyři daňová pásma, přičemž ze základu daně do 121 200 korun ročně byla sazba daně 12 % ze základu, do 200 118 korun byla sazba 19 %, do základu 331 000 korun ročně byla sazba 25 % a ze základu nad 331 000 korun ročně a více činila sazba daně 32 %.

Jednotná 15procentní sazba daně zavedená od 1. ledna roku 2008 měla být podle původního znění zákona z roku 2007 platná pouze pro rok 2008. Od 1. ledna roku 2009 měla být snížena tato sazba na 12,5 %, ale tento záměr nebyl realizován. Je evidentní, že výsledkem zavedení této jedné sazby daně z příjmů veřejných rozpočtů došlo k výpadku daňových příjmů, a to nejenom pro státní rozpočet, ale také pro rozpočty, které daň z příjmů fyzických osob sdílejí.

Návrh, který v tuto chvíli předkládá skupina sociálně demokratických poslanců, navrhuje návrat k systému progresivního zdanění. Námi předložený návrh u daně z příjmů fyzických osob navrhuje obnovit princip vzestupné progresivní sazby daně podle výše základu daně, a to

prostřednictvím zavedení dalšího daňového pásma pro příjmy přesahující 1,2 mil. korun ročně. Příjmy nad tuto hranici budou zdaňovány 30procentní sazbou ze základu daně, přičemž zdanění touto sazbou bude klouzavě progresivní, kdy se vyšší sazba daně bude vztahovat v daném příjmovém pásmu, jedna část daňového základu, která bude přesahovat tuto stanovenou hranici.

Cílem opatření je obnovení vyšší účasti nejvyšších příjmových kategorií daňových poplatníků s průměrným příjmem cca 100 000 korun hrubého měsíčně na výběru daně z příjmů, a tím i trvalý pozitivní dopad tohoto opatření na snižování schodku veřejných rozpočtů. Ve srovnání se systémem daňové progresie, který v naší zemi platil do roku 2007, jde o opatření, které zasahuje skupinu poplatníků s vysoce nadprůměrnými příjmy. Chtěl bych připomenout, že průměrný plat v České republice se v současné době pohybuje na úrovni 25 tis. korun hrubého měsíčně a tento návrh zasahuje skupinu poplatníků, jejichž průměrný plat, příjmem, se pohybuje na úrovni čtyřnásobku průměrného platu v České republice. Jde tedy ve stručnosti o zavedení druhého pásma u daně z příjmů pro poplatníky, jejichž měsíční hrubý příjem se pohybuje na úrovni čtyřnásobku průměrného platu.

Pokud jde o dopady tohoto návrhu na veřejné rozpočty, jak už jsem zmínil, ten dopad je pozitivní a dá se očekávat trvalé zvýšení příjmů veřejných rozpočtů minimálně o částku 1,5 mld. korun ročně.

Chci také upozornit na fakt, že systém tzv. rovné daně, tedy pouze jedné sazby daně z příjmů fyzických osob, je v rámci zemí, které jsou členy Evropské unie, spíše výjimečný. Více než dvě třetiny členských států Evropské unie uplatňují systém progresivního zdanění. Systém progresivního zdanění uplatňují i jiné vyspělé ekonomiky a země, které se podílejí významným způsobem na hrubém domácím produktu. Mám na mysli Spojené státy, mám na mysli také Kanadu, ale i Japonsko nebo třeba Austrálii. Ve všech těchto vyspělých zemích je u daně z příjmů fyzických osob uplatňován systém progresivní daně. Je také dobré si uvědomit, že v těchto zemích, kde je uplatňován systém progresivní daně, pokud jde o příjmy, tak je velmi často také výraznějším způsobem zdaňován majetek fyzických osob, zejména formou vyšších sazeb daně z nemovitosti.

V této situaci, kdy vlády výrazným způsobem sanují deficity veřejných rozpočtů, kdy reagují na negativní vývoj v oblasti krize eurozóny, v oblasti nutnosti sanovat náklady po minulé fiskální krizi, po hospodářském poklesu, je evidentní, že roste poptávka po tom, aby se jednotlivé sociální vrstvy podílely spravedlivějším způsobem na úhradě těchto nákladů.

Náš návrh směřuje právě k tomuto cíli. Jde o to, aby daňové břemeno bylo rozloženo spravedlivěji. Jde o to, aby veškerá daňová opatření, která

jsou přijímána, se nesoustředila pouze na oblast růstu nepřímého zdanění, např. ve formě zvyšování daně z přidané hodnoty. Jde o to, aby se veškerá daňová zátěž trvale nepřenesla pouze na středněpříjmové vrstvy, ale část této daňové zátěže byla rozložena také směrem k těm nejvyšším příjmovým skupinám.

Pokud zde hovořím o zdanění pro daňové poplatníky, jejichž příjem se pohybuje nad úrovní čtyřnásobku průměrného platu, tak je dobré si uvědomit, že se jedná o početně malou skupinu daňových poplatníků. Podíl těchto daňových poplatníků se pohybuje někde do 5 % z celkového množství ekonomicky aktivních osob. Ovšem jedná se o skupinu, která vydělala relativně nejvíce na daňových opatřeních, která začala být v naší zemi uplatňována od 1. ledna 2008. Tato skupina vydělala nejvíce na zavedení jedné sazby daně z příjmů. Tato skupina vydělala nejvíce poté, kdy byly zavedeny stropy na odvody zdravotního pojištění, a poté, kdy byly zavedeny také stropy na odvody sociálního pojištění.

Tento náš návrh, který předkládáme, také povede k tomu, že bude odstraněna daňová degrese, která se dnes projevuje u těch nejbohatších daňových poplatníků. Bude odstraněn fakt, že v kombinaci jedné sazby daně a stropů na odvody sociálního a zdravotního pojištění od určitého příjmu klesají daňové odvody. Jde o konstrukci, která je založena mj. na superhrubé mzdě.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych vás požádal o to, aby návrh byl propuštěn do druhého čtení. Já jsem zaznamenal, že i ze strany některých vládních stran se objevují náměty na to, aby se zvýšila daňová progresa. Chci také poukázat na fakt, že v řadě zemí kolem nás v Evropské unii, v zemích, jako je Francie, nebo v zemích, jako je Rakousko, i v současné době probíhá debata o tom, že by se měla zvýšit daňová progresa a že by se nejbohatší lidé měli více podílet na sanaci rozpočtových schodků a na stabilizaci veřejných rozpočtů. Tato daň má nejenom pozitivní fiskální přínos, ale nepochybně může pomoci zmírnit sociální napětí ve společnosti a může posílit pocit sociální soudržnosti a posílit pocit daňové a sociální spravedlnosti.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo slovo navrhovatele. Nyní prosím o slovo zpravodaje. Tím je pan poslanec Pavel Svoboda. prosím.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dobrý den, dámy a pánové.

Pan kolega Sobotka tady myslím docela podrobně popsal obsah svého návrhu zákona, který v podstatě řeší samozřejmě progresivní zdanění,

zdanění vyšších příjmových skupin. K tomuto návrhu chci říct, že jelikož v současné době probíhá v Poslanecké sněmovně jednání o vládním návrhu zákona o daních z příjmů, v němž jsou nastaveny nové, aktuální, době odpovídající parametry výběru daní, mám na mysli především zjednodušení výběru daní, zrušení většiny výjimek atd., považuji tento návrh za řekl bych zbytečný až nesystémový.

Co říci k těm argumentům, které tady pan kolega Sobotka zmiňoval, co se týče progresivního zdanění vyšších příjmových skupin. K tomu můžu říct asi tolik, že tímto návrhem, který vidím spíše jako politický návrh, který neřeší ekonomickou problematiku naší země, budu navrhopvat a navrhuji zamítnutí tohoto návrhu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní dvě přihlášky. První je pan poslanec Josef Cogan, poté pan kolega Václav Votava. Prosím, slovo má pan poslanec Josef Cogan.

Poslanec Josef Cogan: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, probíráme návrh o změně daní z příjmů. Jak řekl i zpravodaj, jestliže jsme teď tady měli věcné návrhy, tak teď se jedná o návrh ryze politický. My jsme o stejné věci vlastně již jednali v březnu. Návrh byl zamítnut. Víceméně já se připojím k navrhovateli (?) a taktéž vlastně jsem pro zamítnutí, tzn. také předkládám návrh na zamítnutí.

Zástupce navrhovatelů tady nepřednesl žádné nové argumenty než v březnu. Proč tedy předkládají návrh znovu? Já bych si dovil citovat jednoho kolegu tady vlastně z minulé schůze, té březnové, kdy tady řekl jeden z poslanců ČSSD: Celkem 65 % občanů České republiky se domnívá, že by mělo být zavedeno progresivní zdanění. Celkem 64 % Čechů je přesvědčeno, že míra daňové solidarity u nás v současné době není spravedlivá. Mírně nadpoloviční většina, celkem 55 % dotázaných, se domnívá, že by tuzemské ekonomice pomohlo vyšší zdanění bohatých.

Já si myslím, že zde je vlastně zakopán ten pes. To téma nebylo patrně mediálně dostatečně vytěženo. Prostě ty titulky nebyly dostatečné. Tenkrát to při něčem prostě tak trošku zmizelo. A proto si myslím, že si toho novináři málo všimli, a proto tady to téma máme dneska znovu. A určitě navrhovatelé se snaží vsadit na určitou fiskální neznalost občanů a i na ten trošku určitý druh závisti mezi lidmi.

Musím říct, že jsem rád, že dneska už navrhovatel se odhodlal říct, kolik výnos vlastně bude. Že ten výnos bude 1,5 mld. Při minulém jednání tuto částku neřekl. Takže abychom řekli, jaké jsou reálné dopady, tak celkově má změna zákona přinést 1,5 mld., což je zhruba, zhruba 1 % výnosu z

daně z příjmů. Takže my někomu zdvojnásobíme daně a celkový výnos jakoby pro stát je zhruba 1 % navrch. To je asi ten největší problém, v té proporcionalitě. Jinak samozřejmě diferencované daně nejsou v rozporu s ústavou. Určitě je možné mít diferencované daně, ale určitě také nejsou fér.

Jediná připomínka, která měla tady racionalitu, tu víceméně uznáváme, tak to je degrese. A degrese je řešena systémovým řešením v novém návrhu, který vlastně už do Sněmovny doputoval od vlády.

O tom, že solidarita je nyní zásadně projevena a je projevena zásadně slevou na dani a vlastně to způsobuje, že v podstatě sociálně slabí neplatí žádné přímé daně, že žádné přímé daně téměř sociálně slabí neplatí, o tom tady nepadlo ani slovo. Tady bylo řečeno o tom, jakým způsobem ti bohatí platí, jaká je tady skutečnost, že tady dochází k tomu, že sociálně slabí platí v podstatě stejně, ale o tom, že tady je právě ta sleva, která je právě tím výrazným argumentem pro solidaritu, tak o tom nebylo řečeno tady ani slovo.

Základní problém je tedy vlastně v tom principu proporcionality. Stát získá celkově 1,5 mld. od části občanů, čímž jim zvýší dvojnásobně daně – a výnos je jedno procento. Není se potom určitě čemu divit, že tady jsou určité pochybnosti, že jednání zákonodárců může být emocí, která spočívá pouze v něčem, co má někdo jiný, nebo emocí, která je v tom, že chce získat předmět této touhy či druhého o tento předmět připravit. Tak určitě tahle ta pochybnost tady je zcela reálná.

Dle důvodové zprávy, jak bylo tady zmíněno, je cílem opatření obnovení vyšší účasti nejvyšších příjmových kategorií s průměrným příjmem 100 tis. měsíčně na výběru daně z příjmů, a tím i trvalý pozitivní dopad tohoto opatření na snižování schodku veřejných rozpočtů. Ve srovnání s daňovou progresí platnou u nás do roku 2007 jde o opatření, které postihuje jen skupinu poplatníků s vysoce nadprůměrnými příjmy. To je to, co říká navrhovatel v rámci důvodové zprávy. A to je vlastně také ten důvod: Jde o opatření, které postihuje jen skupinu poplatníků s vysoce nadprůměrnými příjmy. Tady nám vlastně navrhovatel říká, co chce, on chce postihnout tyto poplatníky. On je chce sankcionovat, protože mají vyšší příjmy! Postih těchto poplatníků.

Jinak já si myslím, že by bylo opravdu daleko čestnější a daleko férovější, kdyby nám navrhovatel tady řekl: Vy, co máte nad sto tisíc, máte prostě moc, to nemají lidé rádi, proto vám zdvojnásobíme daně. Státu to sice nepomůže, ale většina bude psychicky uspokojena. A pokud hned teď, okamžitě a střelbitě dokážeme zastavit prohlubování dluhů, tak díky vám, které zdaníme dvojnásobně, zaplatíme náš dluh, který máme nyní, za tisíc let.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Cogan. Nyní faktická poznámka pan kolega Jiří Dolejš, poté pan poslanec Václav Votava je přihlášen. Prosím, faktická poznámka.

Poslanec Jiří Dolejš: Já se předem omlouvám, že mírně zdržuji, ale jak se říká, nechtěla jsem, musela jsem, tohle skutečně vede k jedné poznámce.

Nezlobte se na mě, ale tento návrh přece není k nějakému sebeuspokojení, že odrbeme boháče. Když se podíváte do vlastních koaličních lavic, máte tam koaličního partnera Věci veřejné, který něco podobného měl i ve svém volebním programu. Tak o čem se tu bavíme?

Tady je navrženo tak malé zvednutí, že v podstatě v konečném výsledku nula od nuly pojde. Jestli projde daňová kalouskiáda, která sebere na dividendách zhruba 5 miliard, tak jsme v příštím roce dokonce v minusu. A vám to připadá, že odrbeme bohaté? Když se podíváte na jih k nám, velký pravcový mačo Silvio Berlusconi chce zavést čtyřicet – co čtyřicet? Padesát tři procent sazbu na lidi, kteří si vydělají více jak 150 tisíc eur měsíčně. Taky ho nazvete člověkem, který má libido posunuté směrem k odrbání bohatých? Já myslím, že on sám chudý nebude a jeho libido je úplně někde jinde, jak ho asi všichni známe.

Takže prosím vás, toto je symbolická záležitost, otevřít debatu, která v této zemi chybí. A kde jinde se má vést politická debata, než tady? A teď je ta příležitost. Tak to nechte alespoň projít do druhého čtení! Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM a ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka a nyní prosím o slovo pana poslance Václava Votavu. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, no tak já myslím, to, co předvedl náš pan kolega Cogan, tak to byla tvrdá demagogie. Nevím, jestli budu komentovat všechny věci, které tady řekl. Možná, že si myslí, že závidím sám těm, kteří mají vyšší příjmy, než má poslanec. No, nezávidím, pane kolego prostřednictvím paní předsedkyně.

Pan kolega Sobotka tady myslím velice jasně zmínil to, proč tedy předkládá sociální demokracie tento návrh zákona. Ano, chceme samozřejmě znovuobnovit progresivní daň, teď navrhujeme tedy zavést druhé pásmo ve výši 30 procent, které se bude týkat poplatníků, kteří tedy mají příjmy přesahující 1 200 000 korun ročního daňového základu. Týká se to tedy vysloveně zdanění vysokopříjmových poplatníků.

Možná že zopakuju to, co už tady bylo kolegou Sobotkou řečeno. Já si myslím, že to určitě neuškodí.

Je třeba si říci, že progresivní daňový systém je zcela obvyklý ve vyspělých ekonomikách. Pan kolega tady hovořil o tom, že ve dvou třetinách států Evropské unie je progresivní daň zcela běžná. V Německu je progresivní zdanění s nejvyšší sazbou 45 procent. V Rakousku nejbohatší platí daň ve výši 50 procent. Velká Británie má zdanění ve výši 50 procent. Ve Francii jsou pásma od nuly do 40 procent.

My často vzhlížíme ke Spojeným státům americkým. V pořádku. Ve Spojených státech má progresivní zdanění dlouhou tradici, centrální sazba daně činí od 10 procent do 35 procent. A myslím si, že bohatí Američané s tím problémem nemají. Možná že se usmějete, když řeknu to, že v řadě případů jsou dokonce hrdi na to, že odvádějí vysoké daně do státního rozpočtu. Takže řada zemí Evropské unie prostě progresivní zdanění má.

Chtěl bych připomenout, že u nás progresivní zdanění platilo už od dob Rakouska-Uherska až do roku 2007, bylo to tady také řečeno, kdy byla přijata takzvaná rovná daň. A bylo zde až pět daňových pásem. Byl to systém spravedlivý, byl to systém solidární, to je třeba také určitě zdůraznit.

Zavedení 15procentní rovné daně v České republice nepřineslo žádné proklamované efekty v podobě zjednodušení daňového systému. Výsledným efektem bylo snížení daňové zátěže pro vysokopříjmové poplatníky, poplatníky tedy s vysoce nadprůměrnými příjmy, a především co? Především pokles daňových příjmů do státního rozpočtu, který se promítl nejen ve státním rozpočtu, ale i v rozpočtech obcí a v rozpočtech krajů, které samozřejmě dýchají – ty jejich rozpočty dýchají – se státním rozpočtem. Rovná daň také narušila princip společenské solidarity, to je třeba si upřímně říci. To nemluvím už o zavedení takového ekonomického a daňového nesmyslu, jako je superhrubá mzda – česká specialita, která nemá ve světě obdoby. Zahrnout do daňového základu poplatníka i to, co vlastně není jeho příjmem, v tomto případě sociální a zdravotní pojištění odváděné zaměstnavatelem. To je opravdu světový unikát, který nikde jinde ve světě nenajdete, jenom v České republice. Já si myslím, že je dobře, že zvítězí snad konečně zdravý rozum a takzvaná superhrubá mzda, tento nesmysl, bude konečně i koalici zrušen. Už je načase.

Progresivní zdanění je tedy symbolem sociální soudržnosti a projevem určité odpovědnosti. Je nástrojem solidarity mezi těmi, co mají vysoké příjmy, s těmi, co mají nízké příjmy, solidarity bohatých s chudými. A my přece chceme směřovat spíše na západ k vyspělé demokracii. Nebo se chceme obracet neustále na východ? Já myslím, že určitě ne. A rovná daň je právě zavedena na východě – státy Bulharsko, Černá Hora, Makedonie, Rumunsko. Myslím, že to snad nejsou naše vzory, tam nepatříme, tam naše republika nepatří, tam nesměruje a nechceme aby směřovala.

Pan kolega Cogan tady zmínil, ano, moje vyjádření, nebo moje vystoupení, když jsme tady myslím v březnu tento návrh zákona projednávali, kdy

jsem zmiňoval i výzkum veřejného mínění, kdy sedm z deseti občanů podle průzkumu agentury CVVM preferuje progresivní zdanění. A to je tedy významná část naší veřejnosti.

Chtěl bych také připomenout, že např. francouzská vláda chystá dodatečné zdanění movitých lidí, konkrétně těch, jejichž roční příjem přesahuje hranice milion eur. Tedy ještě více rozšířit daňovou progresi. To jsou plány, které jsou také součástí balíku opatření týkajících se snížení rozpočtového deficitu ve Francii.

Ve stejném duchu se nedávno vyjádřil americký miliardář Buffet a vyzval americké úřady, aby zvýšily daně lidem s mimořádně vysokými příjmy s cílem přispět k úsporným opatřením. Závídl si Buffet svoje příjmy, jak tady bylo řečeno, že toto je o závisti? Toto není o závisti! Doslova řekl, že dlouhá léta on a vysokopříjmoví občané USA profitovali z daňového systému, ale že je také nutné v období obrovského deficitu amerických státních financí projevit solidaritu s ostatními vrstvami společnosti a posílit právě příjmovou stránku rozpočtu.

Já bych chtěl rozhodně odmítnout argument, že progresivní daň by byla trestáním úspěšných lidí. Je to nesmysl! Zrovna tak vyšší zdanění u těch, kteří vydělávají měsíčně několiknásobky průměru, nemůže mít nějak obzvláštní vliv, negativní vliv na jakýkoli aspekt rozvoje ekonomiky.

V neposlední řadě samozřejmě progresivní zdanění může přinést posílení příjmové stránky státního rozpočtu, byť v řádech o miliardy, ale přece tak jak se sestavuje státní rozpočet, každá miliarda v něm hraje významnou roli, takže není nevýznamná 1, 2, 3, 5 miliard. Určitě jsou to významné částky ve státním rozpočtu!

Dámy a pánové, já bych si dovilil vás požádat o podporu a propuštění tohoto zákona do druhého čtení. A pokud i Věci veřejné to myslí s progresivním zdaněním vážně, myslím si, že by i mohly tento návrh podpořit a nechat tento zákon projít do druhého čtení a pak o něm ještě diskutovat. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Michal Doktor. Ptám se pana kolegy Šťastného, zda se hlásí s faktickou poznámkou. (Ano, ale nechce vystoupit hned.) Po panu poslanci Doktorovi? (Ano.) Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych uvedl pár poznámek k evergreenu sociální demokracie a k tématu, které se na stůl Poslanecké sněmovny vrací pokaždé, když sociální demokracie už neví kudy dál a neví, co by řekla veřejnosti z věcí, které ještě čas od času z jejich pozic média přejímají.

Nikoliv náhodou pan kolega Cogan ve své řeči zvolil slova, která zde už zaznívala. Citoval slova poslance sociální demokracie. A když si poctivě přečtete věci řečené k této věci, tak zjistíte, že se neustále opakují. Snad právě proto se ale tyto věci vracejí v Poslanecké sněmovně a právě proto je také sociální demokraté znovu a znovu zkoušejí Sněmovnou protlačit. Hrát na lidskou závist se totiž vyplatí skoro vždy, alespoň tomu, kdo to se zemí a s aktivitou lidí nemyslí férově a kdo si myslí, že je možné se dlouhodobě přizívat na přirozené lidské aktivity a na přirozené lidské touze uspět a být úspěšný.

Pan kolega Dolejš má v jedné věci pravdu. Dívat se po Evropě na skutky některých pseudopravičáků je opravdu velmi smutné, dívat se do Maďarska, dívat se i do Itálie, dívat se na to, jak ti, kteří se hlásili k pravicovým nebo středopravicovým ideovým konceptům, nakládají s každodenní tísni a potřebou řešit věci, smutné je. A rozhodně nevidím nikoho, kdo by si ze středopravicových stran v ČR bral z těchto případů recept a považoval je za následovánímhodný příklad. Nicméně považuji za poučné, že ta zmínka tady padla, a považuji i za užitečné připomínat panu kolegovi Dolejšovi, že nevidím žádnou středopravicovou stranu, opravdu středopravicovou stranu, která by něco takového navrhovala.

Pan kolega Votava, a já jsem si zaznamenával podrobně, říkal ve svém slově: My, kteří často vzhlížíme k USA. Zaujalo mě slovíčko "my". Neříkal "vy". To je důležitý posun, nejen řečnický. Zdá se, že i někteří kolegové ze sociální demokracie pravidelně vzhlížejí ke konceptům používaným ve Spojených státech. O to je půvabnější, když tedy vzhlížejí ke způsobům používaným ve Spojených státech, že opomněl jiný z vyžadovaných a respektovaných předpokladů pro řečníky, minimálně v prostoru Spojených států amerických. Považuje se za nikoliv jen za nedůsledné, považuje se za téměř nepřijatelné vytrhovat věci z kontextu, resp. vyjímát z nějaké kvality určitý detail bez toho, že by řečník odkázal na patřičné souvislosti, a to je v podstatě ten správný pohled, resp. základní problém celé této debaty.

Použijí-li kostru vystoupení pana předkladatele Bohuslava Sobotky, tak základním sdělením jeho vystoupení je: jinde to také mají. Co mají jinde? Progresivní daň? Progresivní sazby? Nebo progresivní zdanění? Vy se totiž pokoušíte klást rovnítko mezi progresivní sazbou a progresivní zdanění a dobře víte, že to tak není, že když si pohraje daňový koncept s tím, že sice poplatníkovi přichystá progresivní sazby, ale zároveň namixuje dostatek odpočitatelných položek a pohraje si s daňovým základem a pro bohatší skupiny přichystá řadu úlev, tak průběh daně efektivně narovná. Jednoznačně v podstatě narýsuje koncept rovné daně, té efektivní, skutečné daně tak, že vůbec nebude progresivní.

Proto radím Poslanecké sněmovně, neberte návrhy sociální demokracie

úplně vážně. Prosím, moc je nevdechujte, ani se nerozčilujte, sociální demokracie nás vodí za nos! To totiž není pokus o to vybudovat tady nějaký daňový eden, ve kterém bohatší budou platit více daní. To je jenom vábení české společnosti na závist a na kalkul, který říká: ten bohatší, ten úspěšnější by měl zaplatit víc. Ale co když, probůh, tím bohatším se stanu já sám? Běda, aby mi někdo sahal na mé peníze! To už daně zvyšovat možné není.

Víte, on ten příklad a vůbec pracovní postup, kdy někdo říká: okurky si vezmeme ze Španělska a přivezeme je k nám, brambory si vezmeme z Polska, rajčata z Itálie, zazněla tu Kanada, tak si vezmeme borůvky z Kanady, tulipány z Holandska a všechno to vysadíme v ČR a máme tady rajskou zahradu. Probůh, proč to tady nefunguje? Patrně proto, že složená daňová kvóta ve zmíněných Spojených státech amerických je, pane kolego Votavo prostřednictvím předsedající, úplně jiná než v ČR. Já dokonce vím, že vy to tušíte a víte, akorát to lidem neříkáte. Vy sice správně říkáte, že tam používají progresivní sazby daně, ale zároveň zatajujete, že je tam možné pomocí některých odpočitatelných položek významně snižovat základ daně, takže skutečná daň pak vypadá úplně jinak, a zrovna tak neříkáte, že ve zmíněných zemích, na které odkazujete v jiných částech svých vystoupení, všichni boháči zdrhají do Lichtenštejnska a do Monaka! Probůh, nepohrávejme si s lidskou závistí! Probůh, pěstujme v lidech přirozenou soutěživost a schopnost a touhu po tom zvítězit a neberme jim peníze, ke kterým se dostali legitimním úsilím, legitimním úspěchem v souladu se zákony! Seberte peníze těm, kteří páchali trestnou činností.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Doktorovi. Pan kolega Šťastný s faktickou poznámkou? (Ano.) Faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já jsem rád, že mohu vystoupit až po panu poslanci Doktorovi, který řekl to nejdůležitější. Nicméně jsem zděšen tím, že ekonom, ekonomický expert sociální demokracie popírá teorii, která se učí už podle mého názoru dnes na středních školách, tedy teorii Jamese Mirrleese, a myslím, že se učí i na vysokých školách. Já nemám ekonomické vzdělání, mám vzdělání medicínské, přesto bych chtěl připomenout, že podle této teorie nositele Nobelovy ceny z roku 1996 je zcela evidentní, že zavedením daňové progresy dojde ke snížení výběru. To znamená, že v tomto ohledu tento návrh nemůže být veden, pokud se má opírat o jasné preambule vycházející z ekonomické teorie a ekonomické vědy, navrhovateli ničím jiným než právě zmíněnou snahou vyvolat nerovnost ve společnosti, a nikoliv zvýšit daňový výběr.

Chci jen připomenout, že sociální demokracie, mám-li mluvit jednoduše pro občany, dnes živnostníkům a všem osobám, které mají vyšší příjmy, chce zvednout daně místo toho, aby zachovala to, s čím přišla Občanská demokratická strana v roce 1996, resp. 1997. A chtěl bych prostřednictvím předsedající panu navrhovateli Sobotkovi ještě připomenout, že budeme-li porovnávat výběr daní mezi lety 1997 a 1998, tak teorie, o které mluvím, je zcela potvrzena, to znamená, došlo k vyššímu výběru než za bývalé progresse.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Další faktická poznámka – pan kolega Tejc. Poté pan kolega Dolejš.

Poslanec Jeroným Tejc: Dobrý den. Já se také jako můj předřečník přiznám k tomu, že nemám ekonomické vzdělání, koneckonců stejně jako náš ministr financí, ale musím říct, že ty teorie neplatí. Kdyby platily ty teorie, o kterých tady hovoříte, tak by v případě, jak jste nám tady slibovali před pěti lety, když jste snižovali daně firmám a všem, dnes byl vyšší výběr daní. Protože vy jste tehdy jako zástupci vládních stran tvrdili, že tím snížením se nastartuje aktivita firem, všech fyzických osob, a tím, že se daně sníží, tak je použijí právě na další vybudování a zlepšení svých firem, které budou poté odvádět více prostředků do státního rozpočtu. Tak se to nestalo. Logicky, protože jste snižovali daně i v době, kdy vypukla ekonomická krize.

A pokud se podíváme na konkrétní čísla, tak samozřejmě že hraje roli i sazba daně. Ale také hraje roli ekonomický růst a toho bohužel vy nejste schopni. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Sice mám akademické kořeny, ale musím říci, že v tomto případě je třeba vnímat, že někdy opravdu platí, že šedivá je teorie a zelený je strom života, protože i když se v řadě ekonomických učebnic, dokonce i pro střední školy, diskutuje něco jako daňové optimum, tzn. bod, od kterého další zvyšování daní nemá smysl, tak empirická data ukazují, že se tento bod velice špatně hledá a že ho nelze kopírovat na základě zahraničních zkušeností z prostého důvodu: zkrátka nejen český podnikatel je dost šikovný na to, aby našel skulinu, klíčku, orientuje se nejenom podle daňových sazeb, ale podle spousty dalších ekonomických, někdy i neekonomických informací. A z těchto empirických zkušeností je myslím naprosto jasné, že Česká republika se směrem k rovné dani a

směrem k snižování daňových sazeb dostala do pásma, které už ztrácí rozumnou a empiricky doložitelnou polohu. O nic víc nejde.

Dokonce i ten návrh, který tady přednesla před pár týdny KSČM, tzn. zvýšit sazby daleko podstatněji s výnosem 10 miliard korun, by se nepřiblížily tomuto daňovému optimu, pokud bychom samozřejmě odladili další věci v daňovém řádu. Tak to prostě je.

Jestliže kolega Doktor vidí, že v západní Evropě žije samý pseudopravičák a kryptobolševik, vyřidte to pánům na pravici, pozdravujeme je v bruselském parlamentu, my budeme rádi, když nám budou naslouchat, když nám česká pravice bohužel nenaslouchá. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Z teorie bych přešel do praxe a k příkladům. Už jsem to tu jednou uváděl. Když se podíváte na Evropu, tak nejvyšší daně jsou v severských státech. Když se podíváte na průzkumy veřejného mínění, tak největší spokojenost občanů se zřízením a státem je v severských státech. Když se podíváte na úspěšnost či neúspěšnost řešení a boj s krizovými jevy, tak největší úspěšnost je v severských státech.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nemám žádnou další přihlášku do obecné rozpravy... Ještě faktická poznámka – pan poslanec Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegové, kolegyně, pan kolega Doktor tady hřímal: sociální demokracie zvyšuje daně! Já si myslím, že tady zvyšuje daně někdo jiný. Pokud se zvýší spodní sazba DPH, to není zvyšování daní? Z 10 na 14, 17,5? To je zvyšování daní! To berete z kapes obyčejným lidem, lidem s nízkými příjmy, středními příjmy, prostě všem berete z kapes. Vy berete z kapes! (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec David Šeich s faktickou poznámkou? Ne, s řádnou.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já se pokusím o stručnost. Na úvod k doznáním o mém vzdělání se musím také přiznat, že nemám ekonomické vzdělání, ale necítím v tom žádný hen-

dikep, protože ani ekonomický expert sociální demokracie a bývalý ministr financí tímto vzděláním nedisponuje, absolvovali jsme stejnou alma mater, Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. V tom žádný hendikep v této chvíli necítím.

Je zjevné, souhlasím s kolegy předřečníky, že ten návrh, který je předložen, je návrh veskrze politický. Že se nejedná o návrh jiný než politický, je zcela zjevné už z toho, že se nezabývá systematickou daňovou reformou, nezabývá se všemi ustanoveními daňového řádu, ale opírá se do jediné kategorie, a to občanů s příjmem nad 1,2 milionu korun ročně, tzn. občany s příjmem nad 100 tisíc měsíčně. Uznávám, že to vypadá zajímavě, vypadá to líbivě, nicméně daňová reforma to jistě není.

Je také s podivem, že je to návrh zcela totožný s návrhem, který již byl v této sněmovně projednán a předložen, a nebyla na něm změněna ani čárka. To je velmi podivuhodné a řekl bych i legislativně nepřilíš čistý postup, protože tento návrh v této totožné podobě byl touto Poslaneckou sněmovnou již jednou zamítnut. Čili jestli se s tímto návrhem vždy budeme setkávat při nějakém období voleb či nějakých obdobích populárních momentů, kdy se budeme snažit zvednout popularitu sociální demokracie, tak to nepochybně je velmi zvláštní, pokud ten návrh bude opakovaně a opakovaně projednáván Poslaneckou sněmovnou, přestože byl ve stejné podobě zamítnut. Že je to návrh veskrze v duchu programu sociální demokracie, to je také zřejmé. Ten program se jmenuje: přečteme si průzkum volebních preferencí, přečteme si průzkum veřejného mínění a podle toho uděláme nějaký jednorázový krok.

Já si myslím, že chceme jít cestou jinou. Já osobně také nejsem spokojen se současnou situací, se současnou daňovou sazbou, se současným daňovým řádem, se současnou jednoduchostí či složitostí daňového přiznání a myslím si, že by se mělo jít dál směrem, který jsme slíbili. Slibovali jsme daňové přiznání na jednu A4, a já si myslím, že tady stále ještě máme hendikep, stále ještě jsme tomu cíli vzdáleni, a já si myslím, že bychom se měli ubírat tímto směrem. Jsme před projednáním komplexnější daňové reformy, a myslím si, že ten cíl by měl být na opačné straně, než se ubírá tento návrh. Čili návrh, který daně zjednoduší, sníží, zprůhlední a přivede v nich takový systém, který by umožňoval v budoucnu podat skutečně daňové přiznání na jednu A4, nikoli systém, který tradičně v duchu programu sociální demokracie penalizuje a trestá úspěšné, šikovné a schopné a snaží se nám podsunout myšlenku závisti jako červenou nit programu sociální demokracie.

Já se domnívám, že na myšlence závisti nemůže být postaven úspěch, ani těch, co sice nevydělávají tolik, ale poctivou prací, jsou zaměstnáváni v úspěšných firmách, a tito lidé s příjmem právě kolem 100 tisíc měsíčně mohou být právě manažeři, kteří vedou tyto firmy k

úspěchu. Ta představa vychází z vidění světa sociální demokracie, že úspěšní jsou lidé, kteří své příjmy zpravidla nakradli, je třeba je potrestat či vyhnat do nějakých daňových rájů mimo Českou republiku. Vychází z představy, že těmto lidem je třeba závidět, postihnout je a vypudit je někam jinam. Pokud ale tyto lidi vyženeme opravdu z České republiky, tak si myslím, že česká ekonomika, konkurenceschopnost české ekonomiky tím neposílí, ale naopak výrazně oslabí, že na úspěchu, schopnosti, vynalézavosti a invenci je postavena konkurenceschopnost českých firem, konkurenceschopnost českých zaměstnanců a možnost českých firem zaměstnávat lidi, tzn. neposlat je na úřad práce, neposlat je pro státní almužnu, ale zaměstnávat je ve firmách, aby si svou práci mohli vydělávat, aby byli všichni rovnoměrně daněni.

A ta představa, že všichni platí stejné daně, samozřejmě není představou realistickou. Každý platí daně, stejné procento daně, ale absolutní objem částky, kterou odvádí státu, je samozřejmě podstatně vyšší. Jestliže někdo vydělává milion korun, tak odvádí stejné procento, ale z milionu korun. Jestliže někdo vydělává 10 milionů korun, tak odvádí stejné procento, ale z 10 milionů korun, a samozřejmě v absolutní částce je to částka jiná. Výrazně vyšší.

Představa sociální demokracie navazuje na banální myšlenku, že Baťa snědl denně tři husy a všechn svůj příjem prohýřil, prohospodařil, projedl a propil. Já se domnívám, že lidé, kteří jsou úspěšní, schopní, peníze, které vydělávají, dále investují, snaží se vytvářet pracovní příležitosti pro další lidi a jsou jediní těmi, kteří mohou založit úspěch České republiky, mohou posílit českou konkurenceschopnost a mohou přinést zejména pracovní místa a zaměstnání lidem. Protože stát, obce nepochybně práci a zaměstnání lidem nepřinesou. Mohou jim přinést jenom jednorázové almužny.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka nyní pan poslanec Pavel Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, paní a pánové, dobrý den. Víte, ono je velmi bohubilé, že se aspoň slíbí zjednodušení daňového přiznání na jednu stránku nebo snad jeden list. To skutečně hodně lidem pomůže. Ale drtivá většina občanů nepodává daňové přiznání. Drtivá většina občanů je živa buď z důchodu, nebo z práce svých rukou jako zaměstnanci, nebo svých hlav jako zaměstnanci, nebo jsou na úřadu práce jako nezaměstnaní, nebo jsou v sociální síti, protože už vypadli i z evidence toho úřadu práce a pracovat přitom chtějí. Nebo jsou to děti, nebo jsou to studující. Ti všichni jsou penalizováni těmi nepřímými daněmi,

kteř se na ně navalily, nebo jejichž změny se na ně navalily teď díky vaši vládě. Ti všichni zaplatí v nepřímých daních to, co chcete ušetřit na těch nebo pro ty, kdo budou podávat to vámi zjednodušené daňové přiznání.

A ještě jedna drobnost. Možná by bylo dobře přestat posuzovat míru pravocovosti některých pravocových a pravostředových evropkých politiků a podívat se na nutnost, která velí více uplatnit princip solidarity bohatých s chudými.

Děkuji. (Zatleskání z lavic KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Hašek. Prosim, s řádnou přihláškou.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně Poslanecké sněmovny, vážení kolegové, vážené kolegyně, dovolte mi, a bych se také krátce vyjádřil zejména prostřednictvím paní předsedající k proslovu, který jsem zde zaslechl od kolegy z Občanské demokratické strany Davida Šeicha a dalších, kteří hovořili o určité snad závisti ze strany sociální demokracie vůči úspěšným lidem, kteří mají nadprůměrné příjmy.

Já si dovolím, dámy a pánové, teď ocitovat ze serveru finance.cz přehled horních sazeb daně z příjmů fyzických osob v několika státech světa. A sami posuďte, jestli se stejným prizmatem, jako si myslí kolega Šeich a další o sociální demokracii, dívají na ty, kteří mají nadprůměrné příjmy, také vlády složené z nejružnějších politických subjektů po celém světě. Opakuji – teď budu číst horní sazby daně z příjmů fyzických osob. Švédsko 61 %, Belgie 53 %, Finsko 53 %, Nizozemí 52 %, Dánsko 51,5 %, Rakousko 50 %, Japonsko 50 %, Německo 47,5 %, Izrael 46 %, Spojené státy americké 45,5 %, Austrálie 45 %, Irsko 44 %, Švýcarsko 42,6 %, Itálie 42,3 %, Portugalsko 42 %.

Pane kolego Šeichu a kolegové z pravice prostřednictvím paní předsedající, opravdu si myslíte, že ve všech těch státech, které jsem teď zmiňoval, vládou sociální demokraté? Nikoliv. Pouze mají tamní vlády rozum a občané těchto států uznávají pojem daňová solidarita. (Důrazný zvučný přednes.) Máme tady takové státy jako USA nebo Německo, kde se ti nejbohatší sami dobrovolně hlásí k tomu, že v době hospodářské krize chtějí platit vyšší daně, protože správně cítí spoluzodpovědnost za to, že v tuto chvíli máme bohužel globální hospodářskou a ekonomickou krizi. To skutečně nezavinili lidé, kteří mají průměrný nebo podprůměrný příjem.

Ale mně velmi chybí na české pravici a mezi českými miliardáři a lidmi s vysoce nadprůměrnými příjmy takoví, kteří by našli v sobě tu odvahu a přihlásili se ke spoluzodpovědnosti za to, v jaké hospodářské a ekonomické situaci se nyní nachází česká ekonomika, a například by podpořili sami dobrovolně veřejným prohlášením zvýšením této daňové sazby.

Ještě jednou, dámy a pánové. Zmiňoval jsem státy, kde vládou pravocové vlády jako řemen. Přesto tam ta nejvyšší sazba u daně z příjmů fyzických osob dosahuje 40 až 50 %. Vaším nezodpovědným experimentem s názvem zdanění superhrubé mzdy a takzvanou rovnou daní s 15 % jste od roku 2008 českým veřejným financím vzali odhadem 80 miliard korun ročně, to je k dnešnímu dni bratru 250 miliard korun.

Dámy a pánové, víte, to jsou přesně peníze, které dnes chybějí. To jsou přesně peníze, za které vy dnes škrtáte a zastavujete dopravní infrastrukturu. To jsou dnes peníze, které chybějí na financování regionální železniční dopravy, a vy pak trapně po stovkách milionů korun ukrájete tyto peníze z rozpočtů krajů. A mohl bych tady uvést celou řadu dalších příkladů.

Takže prosím prostřednictvím paní předsedající kolegu Šeicha i ostatní, nehovořte tady o závisti. Hovořme o tom, pro koho je nebo není přijatelný princip solidarity a daňové solidarity.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v lavicích nalevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní jsou zde dvě faktické poznámky – pan ministr Jaromír Drábek, poté pan kolega Josef Cogan.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl upozornit na to – zejména svého předřečníka –, že samotné porovnávání jednotlivých čísel je mnohdy ošidné. Lepší než porovnávání konkrétní sazby je porovnávání celkové daňové zátěže. Je potřeba vzít v úvahu to, že v řadě zemí je mnohem nižší odvod na sociální pojištění, v některých dokonce není žádný. Tedy je třeba porovnávat porovnatelná čísla.

A také je potřeba jasně říci, byť je to možná ne úplně populární, že pokud chceme, aby Česká republika byla v budoucnu dostatečně konkurenceschopná, pokud chceme, aby se Česká republika dlouhodobě úspěšně vyvíjela, tak je prostě lepší cestou zvyšovat nepřímé daně než přímé daně. To je nevyvratitelný fakt.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan poslanec Cogan.

Poslanec Josef Cogan: Takže já bych určitě řekl to, co tady řekl ministr Drábek. A navíc bych jenom dále v té věci – tady byly jmenovány jednotlivé sazby a bylo by velmi zajímavé, a možná by nám kolega Hašek prostřednictvím předsedající mohl říci i sazby dluhu těchto zemí. Jmenoval tady Belgii přes 50 % zdanění, Japonsko přes 50 % zdanění.

Mohl by nám říct, jaká je míra dluhů těchto zemí a jak tato sazba daně pomohla k tomu, aby ty dluhy byly nízké, ba vyrovnané. To by nám mohl také říct.

Jinak jsem rád, že tady opět zopakoval tu záležitost, že kdysi tady bylo – a pořad je – sporné, jestli je to 80 miliard, 90 miliard nebo 100 miliard, kolik se předalo vlastně občanům v té daňové reformě. A tady je právě ta ukázka. Tady vlastně těm lidem nad 100 tisíc zdvojnásobíme daně a vezmeme jim 1,5 miliardy. To znamená, že podle kolegy těch 78,5 miliardy zůstalo v kapse občanům pod 100 tisíc. Těm, kteří mají příjem pod 100 tisíc. To znamená, že samozřejmě tu daňovou výhodu získala střední třída. Získali ji lidé, kteří mají příjem pod 100 tisíc. A já si myslím, že to je dobře, že tyto daně mohou rozhodovat lidé a ne my jako stát, protože jak je vidět, tak stát rozhoduje velmi špatně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se někdo dále do obecné rozpravy k tomuto bodu? Nehlásí se nikdo. Obecnou rozpravu tedy končím.

Prosím pana zpravodaje, aby ji shrnul. Myslím, že padl návrh na zamítnutí.

Poslanec Pavel Svoboda: Tak já ještě jednou v podrobné rozpravě navrhuji zamítnout tento návrh zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ten návrh byl podán v obecné rozpravě panem poslancem Coganem, pokud se nemýlím. Budeme o tomto návrhu hlasovat nyní. Přivolávám naše kolegy a za chvíli zahájím hlasování. Je zde žádost o odhlášení, takže prosím, abyste se přihlásili.

Zahajuji hlasování číslo 206. Táže se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 206. Přítomno 144, pro 86, proti 57. S tímto návrhem Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas. Zákon jsme tedy v prvním čtení zamítli.

Tím končím projednávání bodu 40, sněmovního tisku 339 v prvním čtení.

Dámy a pánové, při schvalování pořadu schůze bylo rozhodnuto o tom, že ještě jedno zbývajících třetích čtení, je to bod 89, zákon o elektronických komunikacích, bude moci být projednáván po polední pauze. Aby nevznikly zbytečné procedurální spory o tom, co je nebo není možné, vyhlašuji teď do 13 hodin polední pauzu. Ve 13 hodin bude projednáván tento návrh.

(Jednání přerušeno ve 12.50 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.01 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, budeme pokračovat. Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je

89.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 347/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek, zpravodaj hospodářského výboru poslanec Jan Husák. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku číslo 347/2.

Otevírám rozpravu. Nikdo se do ní nehlásí písemně. Hlásí se pan zpravodaj. Prosím. Pan poslanec Husák.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, jenom krátce okomentuji. V rámci druhého čtení byly podány dva pozměňovací návrhy a jedna legislativně technická úprava. Tato legislativně technická úprava je ve sněmovním tisku 347/2 pod písmenem B a jenom se přihlašuji, že to byla moje legislativní úprava. Vypadlo to z tohoto tisku, tak pouze pro upřesnění, aby nedošlo k nějakému nedorozumění.

Potom obsahují pozměňovací návrhy pod bodem D pozměňovací návrh Milana Urbana. Považuji za nutné ho komentovat. Činnosti vycházející z tohoto pozměňovacího návrhu patří podle § 12 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, do působnosti Ministerstva vnitra. Chci proto na to upozornit, že to je důvod, proč nemohu tento návrh podpořit.

Co se týče dalšího, ve druhém čtení nepadl návrh na zamítnutí. Ostatní v podrobné rozpravě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Jsme stále ještě v rozpravě. Já se ptám, kdo se dále do té rozpravy hlásí. Nikoho nevidím, a rozpravu proto končím.

Budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích. Já vás nejdřív odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili znovu. Pana zpravodaje požádám, aby nás seznámil s navrženým postupem při hlasování a poté jednotlivé pozměňovací návrhy přednášel a oba pánové aby k nim zaujímali stanoviska. Prosím, pane zpravodaji, seznamte nás s postupem.

Poslanec Jan Husák: Jak jsem řekl, ve druhém čtení nebyly podány žádné návrhy. Rovněž ve třetím čtení v rozpravě nepadly žádné návrhy. Procedura bude jednoduchá. Budeme hlasovat v pořadí A – to jsou pozměňovací návrhy obsažené v usnesení hospodářského výboru sněmovní tisk 347/1, písmeno B – legislativně technická úprava, to je změna číslovky 10 tisíc na 10 milionů, písmeno C – pozměňovací návrh pánů poslanců Skopala a Krupky, a předposlední hlasování D – poslanecký návrh Milana Urbana, který jsem komentoval v rozpravě, a potom budeme hlasovat o zákonu jako celku. Toto je návrh procedury.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Pan zpravodaj nás seznámil s postupem, který je jednoduchý. Sleduje abecední pořadí. Já se ptám, zda má někdo námitku. Pokud nikdo námitku nemá, tak myslím, že můžeme přistoupit k hlasování. Prosím tedy první návrh.

Poslanec Jan Husák: První návrh budeme hlasovat písmeno A, sněmovní tisk 347/1, pozměňovací návrhy hospodářského výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: O tomto návrhu zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Stanoviska? (Zpravodaj i navrhovatel mají kladné stanovisko.) Kdo je proti?

V hlasování číslo 207 z přihlášených 128 poslanců pro 115, proti 5. Tento návrh byl přijat. Prosím další návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Husák: Další návrh je pod písmenem B, legislativně technická oprava Jana Husáka. Stanovisko kladné. (Navrhovatel rovněž kladné stanovisko.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 208 z přihlášených 132 poslanců pro 132, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Husák: Další pozměňovací návrh pod písmenem C poslanců Skopala a Krupky. Stanovisko kladné. (Navrhovatel rovněž kladné stanovisko.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: O tomto návrhu zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 209 z přihlášených 133 poslanců pro 131, proti žádný. I tento návrh byl přijat. Další návrh prosím.

Poslanec Jan Husák: Poslední pozměňovací návrh pod písmenem D pana poslance Milana Urbana. Stanovisko záporné. (Navrhovatel rovněž záporné stanovisko.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 210 z přihlášených 140 poslanců pro 31, proti 102. Tento návrh nebyl přijat.

Bylo hlasováno o všech pozměňovacích návrzích, pane zpravodaji?

Poslanec Jan Husák: Bylo hlasováno o všech pozměňovacích návrzích. Můžeme hlasovat o zákonu jako celku ve znění pozměňovacích návrhů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Legislativa také nemá připomínek. Přikročíme proto k hlasování o celém návrhu zákona.

Nejdříve přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 347, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

O tomto návrhu usnesení zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 211 z přihlášených 140 poslanců pro 135, proti 2. Tento návrh byl přijat a já mohu konstatovat, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Kolegyně a kolegové, děkuji panu zpravodaji a panu předkladateli.

Na žádost předsedů všech poslaneckých klubů nebudeme projednávat zbývající body našeho pořadu schůze. Musím dát hlasovat o tom, že Sněmovna souhlasí s vyřazením zbývajících neprojednaných bodů schůze z programu jednání.

O tomto návrhu zahajují hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?
V hlasování pořadové číslo 212 z přihlášených 140 poslanců pro 89,
proti 30. Návrh byl přijat.

Chci jen upozornit ty poslance, kteří hlasovali proti, že by se měli obrátit
na své předsedy poslaneckých klubů, abychom zjistili, jak reprezentativní
ta stanoviska předsedů poslaneckých klubů jsou.

Děkuji a v tuto chvíli ukončuji 23. schůzi Poslanecké sněmovny.

(Schůze skončila ve 13.10 hodin.)